R
8217

R XII 1925:3791

C. IVLII

HYGINI AVGVSTI

LIBERTI FABVLARVM LIBER, AD OMNIVM POETARVM LECTIONEM MIRE' necessarius, & nunc denuò excusus.

EIVSDEM POETICON ASTRONOMICON
Libri quatuor.

Quibus accesserunt similis argumenti,

PALAEPHATI de fabulosis narrationibus, Liber I.
F. FVLGENTII Placiadis episcopi Carthaginensis Mythologiarum Libri III.
EIVSDEM de uocum antiquarum interpretatione, Liber I.
PHVRNVTI De natura deorum, siue poeticarum fabularum allegoriis, speculatio.
ALBRICI philosophi de Deorum imaginibus Liber.
ARATI φαινομένων fragmentum, Germanico Cæsare interprete.
EIVSDEM Phænomena græcè, cum interpretatione latina.
PROCLI de sphæra libellus, Græcè & Latinè.

INDEX rerum & fabularum in his omnibus scitu dignarum copiosissimus.

BASILEAE, PER IOANNEM Heruagium, Anno 1549. Mense Martio.

4-XII 13
Bibliotheca universitatis Derpatensis
1923-3791.
XII
843
N52811207

NOBILI AC GENEROSO DO. OTHONI TRVCHSES
à Vualburg. Spirensis ecclesiæ Canonico, Domino
suo, Iacobus Micyllus S. D.

CVM pro humanitate, nobilis. Otho, qua tum, cum primùm in conspectum tibi uenissem, abs te acceptus fui, eximiam quandam de tua excellenti uirtute spem concepissem: ex eo iam diu cogitare cœpi, quo pacto eidẽ tibi, ita ut dignum erat, itaq; ut meritus esses, commendare me possem. Nam cum ubique plurimum prodest eorum hominum fauorẽ ac gratiam emereri, qui quod genere ac opibus reliquis præstant, eo aliorum studia atq; conatus prouehere possunt: tum hoc tempore in primis circumspicere omnes nos meritò decet, ut contẽptis et profligatis hisce nostris studijs, patronos ac defensores passim paremus. Adeò enim loco suo (siue hoc ira deorum aliqua, siue nostra potius culpa factum esse dicendum est) præclaræ illæ literæ, & à ueteribus solæ humanitatis uocabulo prædicatæ, iterum reciderunt, ut si unquam magnorum atq; potentum hominum auxilio opus habuerunt, hoc certè iniquiss. tempore, illorũ opem maximè implorare uideantur. Atq; ea quidem tum eruditio, tum uirtus tua est, ut non immeritò omnia illa quæ à summo atq; optimo quoq; expectari debent, de tua præstantia ipse mihi pollicear. Qui primùm eo genere natus, atq; ijs imaginibus clarus es, ut nemini superiorum, aut etiam priscorum hominũ, nobilitate facile cedas. Deinde autem tanta cura ac diligentia in bonis literis iamdiu uersatus & exercitus es, ut quod ad ueram ac solidam uirtutem attinet, id omne labore ac studio tuo tibi compararis. Ex qua re etiam eo maiorem laudem consecutus es, quòd discendi laborem, quem plericq; uestrorum hominum contemptu, alij autem ignauia etiam quadam declinant ac uitant, eum tu in tanta generis atq; maiorum claritudine suspiciendum ac persequendum tibi putasti: &, quod rarò ista ætate contingere uidemus, cum summo genere summam doctrinam coniunxisti. Cæterùm ut in excellentibus picturis etiam colorum splendor & harmonia, gratiæ non parum addit, totumq; ipsum argumentum & artificis uirtutem illustriorem quodammodo reddit: ita ipsam uirtutem quoque uidemus, si cum generis ac uitæ nobilitate coniuncta, & externis illis fortunæ dotibus illustrata sit, nescio quo pacto excellentiorem simul & admirabiliorem uideri. Non enim Stoici, opinor, illi audiendi sunt, qui ut nudam omnino per se uirtutem spectandam esse, ita externam fortunam, ut nihil ad parandam illam conferre, sic etiam nocere sæpenumero, & ob id reijciendam esse cõtendunt. Quorum doctrina ut ab Aristotele, ac alijs quibusdam iam olim confutata atque explosa est, ita mihi certè uidetur, imò & exemplis quotidie comperimus, ubi utrunque horum cum altero, hoc est, cum fortuna uirtus coniuncta ac sociata fuerit, egregium ac singulare quiddam elucere, ac tum demũ εὐδαιμονίαν illam, quam in hac uita quærimus, omnibus suis numeris absolutam ac plenam esse. Proinde cum superiore anno Genealogias deorũ, perinde ut à Bocatio ante annos aliquot collectæ fuerant, hortatu amici nostri Ioannis

Heruagij relegissem,& easdem ab innumeris mendis, quibus editio prior inuoluta atque obruta erat,castigatas,excudendas dedissem:atque idem nuper alium quendam uetustum ac manuscriptum codicem, in quo per capita eadem res,atq; idem argumentū ab Hygino(sic enim inscriptus liber is erat) tractabatur,uisendum,& quoad eius fieri posset, emendandum quoq; & restituendum dedisset:ego quia non paruam aut contemnendam laboris partem in eo opere posuissem, uideremq; librum illum qualemcunque studiosis adolescentibus non inutilem aut ingratum fore, uolui laborem hunc meum excellentiæ tuæ clarissimo Otho dedicare,tuiq; nominis auspicio in lucem prodire.Simul ut eo munere cōmendatum me tibi facerem: simul ut esses,cuius tanquā præsidio ac patrocinio quodam liber hic, & hæc studia nostra ab iniuria aliorum atq; indoctorum hominum defenderentur. Vt enim amuleta quædam infantes,ex quorum collo suspensa sunt, contra inuidiā ac fascinationem malorum tueri creduntur:ita confido eos quoq;, qui tuum huic libro præfixum nomen ac titulum legent, à carpendo & obloquendo citius absterreri posse. Neq; uerò dubito,ne non animo lubenti ac grato munus hoc nostrū acceptu rus sis. Tametsi enim planè exiguū ac leuidēse, ut uulgo dicitur,uocari queat, (quid enim aliud quàm fabulis,ijsq; uetustis ac obsoletis cōstat:)ab'eiusmodi tamen animo profectum ac datum est,qui tibi studio ac uoluntate sua meritò probari debet. Nam si Artaxerxen illum magnum Persarum regem pomo, quod ab homine rustico dono oblatum acceperat, ideo oblectatū esse memorant,quod,quæ propria & precioſa maximè habuerat, ille donasset:has quoque fabulas eodem nomine cōmendatiores tibi esse decet,ut quæ & ipsæ possessionum mearū propriæ maximè,& tanquā ex fundo nostro profectæ sunt, quibusq; ipse cognoscendis ac percolendis meliorem anteactæ uitæ partem fermè collocarim. Quanquam etiam si uel ad ipsum librū,uel ad operā,quam in castigando sumpsimus,aspicere uoles,ea quoq; non paruum cōmendationis pondus habent.Est enim hic autor,ut quidem non ita purus atq; elegans, adeò ut in quibusdā parum etiam latinus uideri queat,ita uetus tamen,& à reliquis Hygini scriptis, quæ quidem ad nos peruenere, non omnino absimilis aut abhorrens:præcipuè autē utilis ijs,qui in humanioribus hisce studijs multum ac diligenter uersantur. Ex hoc enim nō pauca quæ tum apud Ouidium, tum apud alios pleroſq; poetas minime hactenus, aut certè perperam intellecta sunt,intelligi & explicari tandem posse uidētur: multaq; hic plana iam atq; expedita reperias, quæ dudum magnos atq; eruditos quoq; uiros uariè ac misere torserunt. Quam quidē ob rem,sat scio, Grammatici nostri non minus sibi mox applaudent, quàm gemma aut margarita aliqua precioſiore inuenta, negotiatores interdum gestire solent. ut possis uel eo nomine gratulari tibi, quod sub tuo titulo,hominibus ijs,quales te amare scio, & quorū studijs ipse quoq; interdum oblectaris,tantum mox gaudij atq; uoluptatis parietur. Præcipuè cum ipse quoq; poeticis rebus,ut audio,deditus ita sis,ut nonnunquam ad exemplū ueterum carmen aliquod cum multa laude cōponas.Et quanquā nō ausim affirmare,omnino eum Hyginū hunc esse, cuius A. Gellius Noctiū Atticarū libro primo, capite 21. mentionē facit, quem ipse quidē cōmentaria in Ver-

in Vergiliū edidisse tradit: Volateranus autē,etiā cum eo qui tēporibus Quintiliani uixit,librosq; de re Astronomica quatuor illos(siue is unus potius perpetuus dicēdus est)quos eodē hoc uolumine, & ipsos longe quàm antea emēdatiores, cum reliquis eiusdē generis scriptorib.coniunximus: itemq; alium Grammaticon,hoc est,de rebus castrensibus inscriptū reliquit,eundē esse arbitratur,propterea quòd & Plinius Hyginū quendā crebrò citat: & fieri frequenter solet,ut eodem nomine plures appellentur:multa tamē ueriſimilia concurrunt,quæ me ad dubitandū impellunt.Nam & ipsum opus eiusmodi est, ut hominē grammaticū,& Græcorū imitantem facile agnoscas:& quod ad dictionem attinet,uideas illū cum cæteris Hygini scriptis omnino similem ac parem esse. Interdū etiam ipsas loquēdi formas uelut inde repetitas præ se ferre. Huc accedit, quòd in Astronomicorū opere ipse Hyginus genealogiarū à se scriptarū meminit,quarum certè aut fragmenta hæc, aut epitome, à studioso aliquo ex illius libris excerpta & abbreuiata uideri potest.Porrò quantū labo ris in emendando ac restituendo illo obeundū atq; adeò exanclandum nobis fuerit,uel hinc coniecturā facere licet, quod primum ipse liber (qui beneficio excellentiſs.D.Ioannis Vueyer Augustani,Frisingensis ecclesiæ Canonici,ac M.Io.Chrumeri Canonici apud diuum Andreā Frisingensem, Notarij integerrimi,necnon & Viti Chrumeri ibidē bonas literas nō sine laude docentis, nobis cōmunicatus est,quibus & sua gratia debetur, quòd studia promouere,si qua datur occasio,nō negligunt) is inquā liber, externis ac Longobardicis notis scriptus erat.in qua tamen re nonnihil adiuuit nos is, qui prior illum latinè describendū ceperat,cuius nos exemplum principiò ceu filum quoddā secuti sumus.Deinde quòd ipsa uerba pleraq; inter se ita impedita ac perturbata erant,ut alia nobis diuidenda,alia alijs abolenda: quorundā principium cum fine præcedentium,& rursum præcedentiū quorundam finis cum principio sequentis cōiungendus esset. Vt omittā, quàm multa uetustate obliterata,expuncta atq; corrosa fuere,quorum alia,æstimationem & coniecturas secuti restituimus:alia,ubi certum aliquid quod sequi possemus non erat,prorsus intacta reliquimus. Omnino autem nihil de quo non certo uel ex Græcis uel ex Latinorum poetis constaret, immutatum,aut loco motum est,adeò ut in quibusdam etiam diuersam lectionem,iuxta alteram atq; priorem adnotasse satis putarim.Non enim mihi placet quorundam emendandi ratio, qui omnino temerè, & ut quicq; posse uidetur, continuò mutant, aliaq; subinde pro ueris ficta supponunt. Quibus ut nihil aliud,illud certè acceptum referre debemus, quòd pleroſque autores minus integros & mutilatos magis habemus.Hanc igitur operam nostram, Nobilisime Otho, si quod spero, grato animo acceperis, & illud uticq; facies, ut quod iam inde à principio optaui, tibi commendatus ut essem, hinc iam consecutus esse uidear: & hoc quoq; addes,ut ad reliquas horum studiorum partes deinceps capessendas & persequendas,alacriorem me reddas. Vale.

AVTORES QVORVM TESTIMONIO HYGINVS utitur, sunt hi:

Aratus.
Amphis.
Aglaosthenes.
Anacreon.
Aeschylus.
Asclepiades.
Alexander.
Aristonicus, siue Aristomachus.
Cleostratus Tenedius.
Callimachus.
Cicero.
Conon Samius.
Diogenites Erithiacus.
Eumelus Corinthius.
Eratosthenes.
Euripides.
Euemerus.
Eubulus.
Hesiodus.
Homerus.
Herodotus Milesius.
Hegesianax.
Hegesias.
Heraclides Ponticus.
Hermippus.
Ister, siue Histrus.
Leon.
Mnaseas.
Musæus.
Ouidius.
Parmeniscus.
Pherecydes.
Petellides Gnosius.
Panyasis.
Polyzenus Rhodius.
Pysandrus.
Pindarus.
Philarchus.
Sophocles.
Sositheus tragicus.
Thales.

QVIBVS FVLGENTIVS VTITVR.

Antidamas.
Apuleius.
Ausonius.
Apollophanes.
Antiphon Philocrus.
Artemon.
Anaximander Lampsacenus.
Anacreon.
Aristoxenus.
Anasimenes.
Aristoph. Athenæus.
Affricanus.
Battiades.
Beatinius augur.
Bebius Macer.
Corn. Tacitus.
Calphurnius comicus.
Crispinus.
Callimachus,
M. Cornutus.
Cincius Alimetus.
Diophantes Laced.
Dauid psalmista.
Dromocrides.
Democritus.
Demosthenes.
Euxemenes.
Epicharmus comicus.
Euripides.
Ennius.
Felix Capella.
Q. Fabius Lucullus.
Fonteius.
Fenestella.
Galbius Bassus.
Homerus.
Hermes trismegistus.
Hesiodus.
Iuba.
Iuuenalis.
Lucanus.
Lucretius Comicus.
Leophantes Heracleopolites.
Labeo.
Liuius.
Mintanor musicus.
Memor tragicus.
Mnaseas.
Menander.
Melissus Euboicus.
Martialis.
Mariandes.
Manilius Cræstus.
Numa Pompilius.
Nicagoras.
Neuius.
Ouidius.
Orpheus.
Plautus.
Paccuuius.
Paminatius.
Petronius Arbiter.
Pisander Physicus.
Porphyrius.
Plato.
Rubrius.
Rutilius Geminus.
Succius comicus.
Syrophanes Aegyptius.
Serapion Ascalanites.
Salomon.
Sosicrates Cizicenus.
Sosides Atticus.
Sutrius comicus.
Stesimbrotus Thasius.
Tertullianus.
Terentius.
Thales Milesius.
Theocritus historicus.
Theophrastus.
Tages.
Tyberianus.
Varro.
Vergilius.

QVIBVS ARATI COMMENTARIVS VTITVR.

Amphis comicus.
Agatosthenes.
Aglaosthenes.
Artemidorus.
Aristomachus.
Amphianus tragicus.
Aristoteles.
Antisthenes.
Anaximander.
Archibius.
Crates comicus.
Callimachus.
Cæsar.
Diodorus.
Eratosthenes.
Euripides.
Epimenides.
Euschemis.
Herodotus.
Hesiodus.
Homerus.
Isidorus.
Musæus.
Mnaseas.
Nigidius.
Ouidius.
Philo comicus.
Pammasis.
Philistus.
Periandrus Rhodius.
Pherecydes Athenæus.
Sophron.
Sophocles.
Sositheus.
Varro.
Vergilius.
Zenodotus.

Fabularum

FABVLARVM HYGINI PER CAPITA Index.

Themisto. 1
Ino. 2
Phryxus. 3
Ino alia Euripidis. 4
Athamas. 5
Cadmus. 6
Antiope. 7
Eadem Euripidis. 8
Niobe. 9
Chloris. 10
Niobidæ. 11
Pelias. 12
Iuno. 13
Argonautæ. 14
Lemniades. 15
Cyzicus. 16
Amycus. 17
Lycus. 18
Phineus. 19
Stymphalides. 20
Phryxi filij. 21
Aeeta. 22
Absyrtus. 23
Iason. 24
Medea. 25
Medea exul. 26
Medus. 27
Othus & Ephialtes. 28
Alcumena. 29
Herculis athla. 30
Parerga eiusdem. 31
Megara. 32
Centauri. 33
Nessus. 34
Iole. 35
Deianira. 36
Aethra 37
Thesei labores. 38
Dædalus. 39
Pasiphae. 40
Minos. 41
Theseus apud Minotaurum. 42
Ariadne. 43
Cocalus. 44
Philomela. 45
Erichtheus. 46
Hippolytus. 47
Reges Athenienses. 48
Aesculapius. 49
Admetus. 50
Alcestis. 51
Aegina, Mirmydones. 52
Asteriæ. 53
Thetis. 54
Titius. 55
Busiris. 56
Sthenebœa, Bellerophon. 57
Smyrna. 58
Phyllis. 59
Sisyphus & Salmoneus. 60
Salmoneus. 61
Ixion. 62
Danae. 63
Andromeda. 64
Alcyone. 65
Laius. 66
Oedipus. 67
Polynices. 68
Adrastus. 69
Reges septem Thebas profecti. 70
Epigoni. 71
Antigona. 72
Amphiaraus, Eriphyle, & Alcmæon. 73
Hypsipyle. 74
Tiresias. 75
Reges Thebani. 76
Leda. 77
Tyndareus. 78
Helena. 79
Castor. 80
Helenæ proci. 81
Tantalus. 82
Pelops. 83
Oenomaus. 84
Chrysippus. 85
Pelopidæ. 86
Aegisthus. 87
Atreus. 88
Laomedon. 89
Priami filij. 90
Paris. 91
Iudicium Paridis. 92
Cassandra. 93
Anchises. 94
Vlysses. 95
Achilles. 96
Qui ad Troiam, & quot nauibus ierunt. 97
Iphigenia. 98
Auge. 99
Teuthras. 100
Telephus. 101
Philoctetes. 102
Protesilaus. 103
Laodamia. 104
Palamedes. 105
Hector. 106
Armorum iudicium. 107
Equus Troianus. 108
Ilione. 109
Polyxena. 110
Hecuba. 111
Prouocantes. 112
Quem quis occidit. 113
Græci quot occiderunt. 114
Troiani quot occiderunt. 115
Nauplius. 116
Clytæmnestra. 117
Proteus. 118
Orestes. 119
Iphigenia Taurica. 120
Chryses. 121
Aletes. 122
Neoptolemus. 123
Reges Achiuorum. 124
Odyssea. 125
Vlyssis agnitio. 126
Telegonus. 127
Augures. 128
Oeneus. 129
Icarus, Erigone, & Canis. 130
Nysus. 131
Lycurgus. 132
Hammon. 133
Tyrrheni. 134
Laocoon. 135
Polyidus. 136
Merope. 137
Philyra. 138
Curetes. 139
Python. 140
Sirenes. 141
Pandora. 142
Phoroneus. 143
Prometheus. 144
Niobe, siue Io. 145
Proserpina. 146
Currus Triptolemi. 147
Vulcanus, Harmonia. 148

Epaphus.

Epaphus. 149
Titanomachia. 150
Ex Typhone & Echidna geniti 151
Typhon. 152
Deucalion & Pyrrha. 153
Phaeton Heſiodi. 154
Iouis filij. 155
Solis filij. 156
Neptuni filij. 157
Vulcani filij. 158
Martis filij. 159
Mercurij filij. 160
Apollinis filij. 161
Herculis filij. 162
Amazones. 163
Athenæ. 164
Marſyas. 165
Eritchthonius. 166
Liber. 167
Danaus. 168
Amymone. 169
Filiæ danai, quæ quos occiderit. 170
Althea. 171
Oeneus. 172
Qui ad aprũ Calydoniũ ierũt. 173
Meleager. 174
Agrius. 175
Lycaon. 176
Calliſto. 177
Europa. 178
Semele. 179
Actæon. 180
Diana, & Canum nomina. 181
Oceani filiæ. 182
Equorum Solis & Horarum nomina. 183
Pentheus & Agaue. 184
Atalanta. 185
Melampe. 186
Alope. 187
Theophane. 188
Procris. 189
Theonoe. 190
Rex Midas. 191
Hydon, Hyas, alij. 192
Harpalycus. 193
Arion. 194
Orion. 195
Pan. 196
Venus. 197
Niſus. 198
Scylla altera. 199
Chione. 200
Autolycus. 201
Coronis. 202
Daphne 203
Nyctimene. 204
Arge. 205
Harpalyce. 206
Macareus. 207
Rhodos. 208
Cyrene. 209
Hecatea. 210
Herſe. 211
Endymion. 212
Atys. 213
Narciſſus. 214
Hermaphroditus. 215
Eurydice. 216
Maleas. 217
Hyacinthus. 218
Archelaus. 219
Cura. 220
Septem Sapientes. 221
Septem Lyrici. 222
Septem opera mirabilia. 223
Qui facti ſunt ex mortalibus immortales. 224
Qui primi templa deorum conſtituerint. 225
Quæ mortales cum Ioue concubuerint. 226
Quæ cum Apolline. 227
Quæ cum Neptuno. 228
Quæ cum Mercurio. 229
Quæ cum Libero. 230
Quæ cum Marte. 231
Quæ cum Aquilone. 232
Quæ immortales cum immortalibus concubuerint. 233
Qui patres ſuos occiderunt. 234
Qui matres ſuas occiderunt. 235
Qui fratres ſuos occiderunt. 236
Patres qui filios ſuos occiderũt. 237
Qui filias ſuas occiderunt. 238
Matres quæ filios interfecerũt. 239
Quæ cõiuges ſuos occiderũt. 240
Qui coniuges ſuas occiderũt. 241
Qui ſe ipſi interfecerunt. 242
Quæ ſe ipſæ interfecerunt. 243
Qui cognatos ſuos occiderũt. 244
Qui ſoceros & generos occiderunt. 245
Qui filios in epulis conſumpſerunt. 246
Qui à canibus cõſumpti ſunt. 247
Qui ab apro percuſſi, interierunt. 248
Faces ſceleratæ. 249
Quadrigæ quæ rectores ſuos perdiderunt. 250
Qui ab inferis redierunt. 251
Qui lacte ferino nutriti ſunt. 252
Quæ contra fas concubuerũt. 253
Quæ piæ fuerunt, uel qui pij. 254
Quæ impiæ fuerunt. 255
Quæ caſtiſsimæ fuerunt. 256
Qui inter ſe amici & coniunctiſsimi fuerunt. 257
Atreus & Thyeſtes. 258
Lynceus. 259
Eryx. 260
Agamemnon, qui Dianæ ceruam ignarus occidit. 261
Noctua. 262
Ceres. 263
Qui fulmine icti ſunt. 264
Qui à Neptuno perierunt, uel à Mercurio, uel à Minerua. 265
Qui ab Apolline perierunt. 266
Quæ bellicoſiſsimæ fuerunt. 267
Qui fortiſsimi Heroes fuerũt. 268
Qui ampliſsimi fuerunt. 269
Qui formoſiſsimi fuerunt. 270
Qui ephebi formoſiſsimi fuerunt. 271
Iudicia parricidarum, qui in Areopago cauſam dixerunt. 272
Qui primi ludos fecerunt uſq; ad Aeneam quintumdecimũ. 273
Qui quid inuenerit. 274
Oppida qui quæ condiderunt. 275
Inſulæ maximæ. 276
Rerum inuentores primi. 277

FINIS.

C. IVLII HYGINI

AVGVSTI LIBERTI FABVLARVM LIBER.

A EX CALIGINE, CHAOS:

Ex Chao & Caligine, Nox, Dies, Erebus, Aether.

Ex Nocte & Erebo fatum, ſenectus, mors, lethum, cõtinentia, ſomnus, ſomnia: id eſt, Lyſimeles, Epiphron, Dumiles, * Porphyrion, Epaphus, diſcordia, miſeria, petulãtia, Nemeſis, Euphroſyne, amicitia, miſericordia, Styx, Parcæ tres: id eſt, Clotho, Lacheſis, Atropos: Heſperides, Aegle, * Heſperie, Aërica.

Ouidius, Morphea, Icelon, & Phantaſum appellat.

Hæ, Heſperuſa & Aretuſa ab alijs ducuntur.

Ex æthere & Die terra, cœlum, mare.

Ex æthere & terra, dolor, dolus, ira, luctus, mendacium, iuſiurandum, ultio, intemperãtia, altercatio, obliuio, ſocordia, timor, ſuperbia † ingeſtum, pugna, oceanus, Themis, tartarus, pontus & Titanes, Briareus, Gyges, Steropes, Atlas, Hyperiõ, & * Ptolus, † Saturnus, Ops, Moneta, Dione, Furiæ tres, id eſt, Alecto, Megera, Tiſiphone.

† Egeſtas, polus. Cæus * Ophion fortaſsis, de quo Orph. apud Apollonium li. 1

Ex terra & tartaro, Gigantes, Enceladus, † Coemſe, Lenteſmophius, Aſtræus, Pelorus, Pallas, † Emphitus, Phorcus, Ienios agrus * Alemone * Ephialtes † Erylus, Effra * Corydon, * Pheomis, Theodamas, Othus, Typhon, Polibœtes. Menephiarus, * Abſeus, * Colophomus, Iapetus.

† Eriolas.

Memphis, Apis fortaſſe.

Ex ponto & mari piſciũ genera, Oceanitides, Heſtyæa, Meliæ, Ianthe, Admeto, Siluo, * Paſiphe, Polyxo, Eurynome, Euagoreis, Rhodope, Lyriſcitia,

B † Teſchinoeno, Clitemneſte, * Piecus, Menippe, Argia. Eiuſdẽ ſeminis flumina, Strymõ, Nilus, Euphrates, Tanais, Indus, Cephiſus, † Iſmarus, Axenus, Achelous, Simois, Inachus, Alpheus, Thermodoon, Scamandrus, Tigris, Meandrus, Orontes.

Iſmenus.

Ex ponto & terra Thoumas * Tuſciuerſus, Cepheus.

Ex Nereo & Doride Nereides quinquaginta, Glauce, Thalia, Cymodoce, Neſæa, Spio, Thoe, Cymothoea, Actea, Limnoria, Melite, Iæra, Amphithoe, Agaue, Doto, Protho, Pheruſa, Dynomene, Dexamene, Amphinome, Caliianaſſa, Doris, Pœnope, Galathea, Nimertis, Apſeudes, Clymene, Ianira, Panopea, Ianaſſa, Mæra, Orythya, Aemathia, Drimo, Xantho, Ligea, Phyllodoce, Cydippe, Lycorias, Cleio, Beroe, Ephyre, Opis, Aſia, Deiopea, Arethuſa, Clymene, Crenis, Eurydice, Leucothoe.

Cete fortaſſe ſic enim Heſiodus habet. Memphale. Hæc tota pagina in uet. exemplari ita uetuſtate obliterata & corrupta erat, ut præter ueſtigia literarũ, pro pemodum nihil deprehendi ceraꝫ tò poſſet.

Ex Phorco &, † Tetoa, Phorcides, * Pamphede, Enyo, Cherſis. Pro hac ultima, Dino alij ponunt.

Ex Gorgone, & Ceto, Sthenno, Euryale, Meduſa.

Ex Polo & Phœbe: Latona, Aſterie, * Aphirape, Perſeis, Pallas.

Ex Iapeto & Clymene, Atlas, Epimetheus, Prometheus.

Ex Hyperione & Aethra, Sol, Luna, Aurora.

Ex Saturno & Ope, Veſta, Ceres, Iuno, Iupiter, Pluto, Neptunus.

Ex Saturno & Philyra, Chiron, Dolops.

Ex Aſtreo & Aurora, Zephyrus, Boreas, Notus, Fauonius.

Ex Atlante & Pleione, Maia, Calypſo, Alcyone, Merope, Electra, Celæno.

Ex Pallãte gigãte & Styge, Scylla, uis, inuidia, poteſtas, uictoria, fontes, lacus.

Ex Neptuno & * Amphitrione, Triton.

Amphitrite.

Ex Dione & Ioue, Venus.

Ex Ioue & Iunone, Mars.

Ex Iouis capite, Minerua.

Ex Iunone sine patre Vulcanus.
Ex Ioue & Eurynome, Gratię.
Ex Ioue rursus & Iunone, Iuuentus, Libertas.
Ex Ioue & Themide, Horæ.
Ex Ioue & Cerere, Proserpina.
Ex Ioue & Moneta, Musæ.
Ex Ioue & Luna, Pandion.
Ex Venere & Marte Harmonia & formido.
c Ex Acheloo & Melpomene, Sirenes, * Teles, Raidne, Molphetes, *Tione.
Ex Ioue & Clymene, Mnemosyne.
Ex Ioue & Maia, Mercurius.
Ex Ioue & Latona, Apollo & Diana.
Ex * & terra Python draco diuinus.
d Ex Thaumante & * Iris, Harpyiæ, Cæleno, Ocypete, Podarce.
Ex Sole & Persa Circe, Pasiphae, Aeeta, Perses.
Ex Aeeta & Clytia, *Medea.
Idya Ex Sole & Clymene, Phaethon & Phaethontides, * Merore, Helie, Etherie, Dioxippe.
Ex Typhone & Echidna, Gorgon, Cerberus, Draco, qui pellem aureã arietis Colchis seruabat: Scylla, quæ superiorem partem fœminæ, inferiorem canis habuit, quam Hercules interemit: Chimęra, Sphinx, quę fuit in Bœotia: Hydra serpens, quæ nouem capita habuit, quam Hercules interemit: & draco Hesperidum.
Ex Neptuno & Medusa Chrysaor, & equus Pegasus.
Ex Chrysaore & Callirhoe, Geryon trimembris.

a Ex Iliados σ. & Vergilij quinto, nomina, ex Hesiodo autem numerum transtulit. Panopæam uerò & Clymenen repetit, numerũ explendi gratia. Nam apud Hesiodum quinquaginta, sed tamen aliys nominibus recensentur.
b In uetusto exemplari legebatur, ex Pallante gigante, Scylla, Stygia uis, quæ uerba ex Hesiodo nos transposuimus. c Cõmentarius in Odysseos μ. Telxiepiam, Agloaphemen, Pisinoen, & Lygiam uocat, quatuorq; eas facit. d Electra fortassis addendum: sic enim Hesiodus habet.

FABVLA PRIMA, Themisto.

inuenta

AThamas Æoli filius, habuit ex Nebula uxore filium Phrixũ, & filiam Hellen: & ex Themisto Hypsei filia, filios duos, Sphincium & Orchomenum. Et ex Ino Cadmi filia, filios duos, Learchum, & Melicertẽ. Themisto, quòd se Ino cõiugio priuasset, filios eius interficere uoluit. Itaq; in regia latuit clàm, & occasione † nacta, cum putaret se inimicæ natos interfeciſſe, suos imprudẽs occidit, à nutrice decepta, quòd eis uestem perperam iniecerat. Themisto cognita re, ipsa se interfecit.

II. Ino.

INo Cadmi & Harmoniæ filia, cum Phrixum & Hellen ex Nebula natos interficere uoluisset, iniit consiliũ cum totius generis matronis, & coniurauit, ut fruges in sementem quas daret, torrerent, ne nascerẽtur. Ita ut cum sterilitas & penuria frugũ esset, ciuitas tota partim fame, partim morbo interiret. De ea re Delphos mittit Athamas satellitem. Cui Ino præcepit, ut falsum responsum ita referret: Si Phrixũ immolasset Ioui, pestilentiæ fore finem. Quod cum Athamas se facturum abnuisset, Phrixus ultro ac libẽs pollicetur se unum ciuitatem erumna liberaturum. Itaq; cum ad aram cum infulis esset adductus, & pater Iouem cõprecari uellet, satelles misericordia adolescentis, Inûs Athamanti consilium patefecit. Rex facinore cognito, uxorem suam Ino, & filium eius Melicerten Phrixo dedidit necandos. Quos cũ ad supplicium duceret, Liber pater ei caliginem iniecit, & Ino suam nutricem eripuit. Athamas postea ab Ioue insania obiecta,

A obiecta, Learchum filium interfecit. At Ino cum Melicerte filio suo in mare se præcipitauit. Quam Liber Leucotheam uoluit appellari: nos matrẽ Matutam dicimus: Melicerten autẽ deum Palæmonem, quem nos Portunum dicimus. Huic quinto quoq; anno ludi gymnici fiunt, qui appelantur γυμνικα.

III. Phrixus.

PHrixus & Helle, insania à Libero obiecta, cum in sylua errarent, Nebula mater eò dicitur uenisse, & arietẽ inauratum adduxisse Neptuni & Theophanes filium, eumq; natos suos ascendere iussit, & Colchos ad regẽ Aeetam Solis filium transire, ibiq; arietẽ Marti immolare. Ita dicitur esse factum. * Quò cum ascendissent, & aries eos in pelagus detulisset, Helle de ariete decidit, ex quo Hellespontum pelagus est appellatum. Phrixum autem Colchos detulit. Ibi matris præceptis arietem immolauit, pellemq; eius inauratam in templo Martis posuit. Quam seruante dracone Iason Aesonis & Alcimedes filius dicitur petisse. Phrixum autem Aeeta libens recepit, filiamq; † Calliopen dedit ei uxorem. Quæ postea liberos ex eo procreauit. Sed ueritus est Aeeta, ne se regno eiicerent: quod ei responsum fuit ex prodigijs, Ab aduena Aeoli filio mortẽ caueret. Itaq; Phrixum interfecit. At filij eius, Argus, Phrontis, Melas, † Cylindrus, in ratem conscenderunt, ut ad auum Athamantem trãsirent. Hos Iason cum pellem peteret, naufragos ex insula Dia sustulit, & ad † Calliopen matrem reportauit. Cuius beneficio ad sororem Medeam est commendatus.

Chalciopen, ita enim ferè omnes sororem Medeæ nominant. Citorus alij.

Chalciopen.

IIII. Ino Euripidis.

AThamas in Thessalia rex cũ Inonem uxorẽ, ex qua duos filios peperisse putaret, duxit nymphæ filiam Themistonem uxorem, ex ea geminos filios procreauit. Postea resciit Inonem in Parnaso esse, † quæ bacchationis causa eò peruenisse. Misit qui eam adducerent. Quam adductam celauit. Resciit Themisto eam inuentã esse, sed quæ esset nesciebat. Cœpit uelle filios eius necare. Rei consciam, quam captiuam esse credebat, ipsam Inonem sumpsit, & ei dixit, ut filios suos candidis uestimentis operiret, Inonis filios nigris. Ino suos candidis, Themistonis pullis opposuit. Tunc Themisto decepta, suos filios occidit. Id ubi resciit, ipsa se necauit. Athamas autem in uenatione per insaniam Learchum maiorem filium suum interfecit. At Ino cum minore filio Melicerte in mare se deiecit, & dea est facta.

atq;

B

V. Athamas.

SEmele, quòd cum Ioue cõcubuerat, ob id Iuno toti generi eius fuit infesta. Itaq; Athamas, Aeoli filius, per insaniam in uenatione filium suum interfecit sagittis.

VI. Cadmus.

CAdmus Agenoris & †Agrisopes filius, ira Martis, quòd draconem fontis Castalij custodem occiderat, suorum prole interempta, cũ Harmonia Veneris & Martis filia uxore sua in Illyriæ regionibus, in dracones sunt conuersi.

Argyopes, ita à Pherecyde dicitur.

VII. Antiopa.

ANtiopa Nycteï filia, ab † Epapho per dolum est stuprata. Itaq; à Lyco uiro suo eiecta est. Hanc uiduam Iupiter compressit. At Lycus Dircen in matrimonium duxit, cui suspicio incidit, uirum suum clàm cum Antiopa concubuisse. Itaq; imperauit famulis, ut eam in tenebris uinctam clauderent. Cui postquam partus instabat, effugit ex uinculis Iouis uoluntate, in montem Cytheronem. Cumq; partus premeret, & quæreret ubi pareret, dolor eam in ipso biuio coegit partum edere. * Quos pastores pro suis educarunt, & appellarũt Zeton, ἀπὸ τοῦ ζητεῖν τόκον. Alterum autem Amphionem, ὅτι οἱ ὁδὸν, ἢ ὅτι ἀμφὶ ὁδὸν αὐτὸν ἔτεκεν, id est, quoniam in biuio eum edidit. Qui postquam matrem agnouerunt, Dircen ad taurum indomitum deligatam uita priuarunt. Ex cuius corpore in monte Cytherone fons est natus, qui Dirceus est appellatus, beneficio liberi, quod eius baccha fuerat.

Epopeo, ut in Corinth. Paus.

Videtur deesse, peperitq; gemellos, aut simile.

VIII. *Eadem Euripidis, quam scribit Ennius.*

NYcteirегis in Bœotia fuit filia Antiopa. Eius formæ bonitate Iupiter adductus, grauidam fecit. Quam pater cum punire uellet propter stuprum, minitans periculum, Antiopa effugit. Casu in eodem loco, quò illa peruenerat, †Epaphus Sicyonius stabat. Is mulierem aduectam domo, matrimonio suo iunxit. Id Nyctæus ægrè ferens, cum moreretur, Lyco fratri suo per obtestationem mandat, cui tum regnum relinquebat, ne impunè Antiopa ferret. Huius post mortem Lycus Sicyonem uenit, interfecto Epapho, Antiopam uinctam adduxit in * Cytheronem: parit geminos, & reliquit. Quos pastor educauit, Zetum & Amphionem nominauit. Antiopa Dirce uxori Lyci data erat in cruciatum. ea occasione nacta, fugę se mādauit. Deuenit ad filios suos. Ex quibus Zetus existimans fugitiuam, non recepit. In eundem locum Dirce per bacchationem Liberi illuc delata est: ibi Antiopam repertam, ad mortem extrahebat. Sed ab educatore pastore adolescentes certiores facti, eam esse matrem suam, celeriter consecuti matrem, eripuerunt. Dircen ad taurum crinibus religatam, necant. Lycum cum occidere uellent, uetuit eos Mercurius, & simul iussit Lycum concedere regnum Amphioni.

Epopeus

IX. *Niobe.*

AMphion & Zetus Iouis & Antiopes Nyctei filij, iussu Apollinis Thebas muro circumcinxerunt usq; ad * Semeduſtum, Laiumq; Labdaci regis filium in exilium eiecerunt. Ipsi ibi regnum obtinere cœperunt. Amphion in coniugium Niobam Tantali & Dionei filiam accepit. Ex qua procreauit liberos septem, totidemq; filias. Quem partū Niobe Latonæ antepoſuit, superbiusq; locuta est in Apollinem & Dianam. quòd illa cincta uiri cultu esset, & Apollo uestem deorsum *, atq; crinitus, & se numero filiorum Latonam superare. Ob id Apollo filios eius in sylua uenantes, sagittis interfecit in monte Sipylo. Et Diana filias in regia sagittis interemit, præter Chloridem. At genitrix liberis orba, flendo lapidea facta esse dicitur in monte Sipylo. Eiusq; hodie lachrymæ manere dicuntur. Amphion autem cum templum Apollinis expugnare uellet, ab Apolline sagittis est interfectus.

inædificatum fortasse.

Videtur deesse, haberet, aut simile uerbum.

B

X. *Chloris.*

CHloris in urbe Seti Amphionis filia, quæ ex septem superauerat. Hanc habuit in coniugem Neleus * Hippocoontis filius. Ex qua procreauit liberos, masculos duodecim. Hercules cū Pylum expugnaret, Neleum interfecit, & filios eius decem. undecimus autē Periclymenes, beneficio Neptuni aui in aquilæ effigiem cōmutatus, mortem effugit. Nam duodecimus Nestor in Ilio erat, qui tria secula uixisse dicitur beneficio Apollinis. Nam quos annos Chloris & fratrum, Apollo eripuerat, Nestori concesit.

Homerus tamen non huius, sed alterius Amphionis, qui fuit Iasij, filiā uidetur facere, Odyſ. λ.

XI. *Niobidæ.*

LErta, Tantalus, Ismenus, Eupinus, Phædimus, Sipulus, Chiade, Chloris, Astygratia, Siboe, Sictothius, Eudoxa, Archenor, Ogigia. Hi sunt filij & filiæ Niobæ uxoris Amphionis.

Non modò corrupta hæc, sed etiam transposita nomina uidentur. sic enim ab alijs recensentur: filiorum scilicet, Archemorus, Tantalus, Ismenius, Epinicus, Phædimus, Sipylus, & Damasichton: filiarum autem, Chloris, Astycratia, Pelopia, Neæra, Cleodoxe, Ogygia, & Clytia. Et erant quoq; in uetusto exemplari erasæ quædam literæ, & pro ijs aliæ ab indocto, ut apparet, quopiam repositæ.

XII. *Pelias.*

PEliæ Cretei & Tyrus filio responsum erat, ut Neptuno sacrum faceret. Etsi quis monocrepis, id est, uno pede calciatus superueniſſet, tum mortem eius appropinquare. Is cum annua sacra faceret Neptuno, Iason Aesonis filius, fratris Peliæ, cupidus sacra faciendi, dum flumen Euhenū transiret, calciamentū reliquit: qd ut celeriter ad sacra ueniret, neglexit. Id Pelias inspiciēs, memor sortiū præcepti, iussit eum pellē arietis, quā Phryxus Marti sacrauerat, inauratā, Colchis ab rege Aeeta hoste petere. Qui cōuocatis Græciæ ducibus, Colchos est profectus.

XIII. *Iuno.*

A IVno cum ad flumen †Euhenum in anum se conuertisset, & staret ad hominū mentes tentandas, ut se flumen Euhenum transferrent. Et id nemo uellet, Iason Aesonis & Alcimedes filius eam transtulit. Ea autem irata Peliæ, quod sibi sacrum intermiserat facere, effecit ut Iason unam crepidam in limo relinqueret.

Apollonius Anaurum uocat eū fluuium.

XIIII. *Argonautæ conuocati.*

IAson Aesonis filius & Alcimedes Climeni filiæ, & Thessalorum dux. Orpheus Oeagri & Calliopes Musę filius, Thrax, urbe * Fleuia, quę est in Olympo monte, ad flumen Enipeum, Martis citharista. Asterion † Pyremi filius, matre Antigona Pheretis filia, ex urbe Peline. Alij aiūt Prisci filium, urbe Piresia, quæ est in radicibus Phyllæi montis, qui est in Thessalia. Quo loco duo flumina, Apidanus & Enipeus, separatim proiecta, in unum cōueniunt. Polyphemus, Elati filius, matre Hippea Antippi filia, Thessalus, ex urbe Larissa, pedibus tardus. Iphiclus Phylaci filius, matre † Periclymene Minyæ filia, ex Thessalia, auunculus Iasonis. Admetus Pheretis filius, matre Periclymene, * Minois filia, ex Thessalia, monte Calcedonio, unde oppidū & flumen nomen traxit. Huius Apollinem pecus pauisse ferunt. Eurytus & Echion, Mercurij & †Antreatæ Mereti filiæ filius, ex urbe Alope, quæ nunc uocatur Ephesus. Quidam autores, Thessalos putant. Ethalides Mercurij & Eupolemiæ Mirmydonis filię filius. Hic fuit Larisseus, urbe Gyrtone, quę est in Thessalia. Hic ostēdit nullo modo Centauros ferro se posse uulnerare, sed truncis arborum in cuneum adactis. * Cæneus Elati filius, Magnesius, hunc nonnulli fœminam fuisse dicunt. Cui petenti, Neptunum propter connubium optatum dedisse, ut in iuuenilem speciem conuersus, nullo ictu interfici posset. quod est nunquam factum, nec fieri potest, ut quisquam mortalis non posset ferro necari, aut ex mulierę in uirum conuerti. Mopsus Ampyci & Chloridis filius. Hic augurio do-

Pymplæa fortasis, sic enim Apollonius.

Cometæ alij, ut Apoll. et Orph.

Clymene

Ita quidem uetustum exēplar habet, sed arbitror subditiū, pro Minyæ esse, & à proximo repetitum.

Laothoes, sic enim Orpheus.

B ctus ab Apolline, ex Oechalia, uel ut quidam putant, * Lyparensis. Eurydamas Iri & Demonassæ filius. Alij aiunt Ctimeni filium, qui iuxta lacum Xyniū * Dolopeidē urbem inhabitabat. Theseus Aegei & Aethræ Pytthei filiæ filius, à Trœzene: alij aiūt ab Athenis. Pirithous Ixionis filius, frater Centaurorum, Thessalus. Menœtius Actoris filius. * Amponitus. * Eribotes Teleontis filius. * Ameleon. Eurytion, Iri & Demonassæ filius. Ixition ab oppido * Cerintho. Oileus Leodaci & Agrianomes Perseonis filiæ filius, ex urbe Naricea. † Alij aiūt ex Euboea. Clytius, & Iphitus, Euryti & Antiopes Pylonis filiæ filius, reges Oechaliæ. Hic concessa ab Apolline sagittarū sciētia, cum autore muneris cōtendisse dicitur. Huius filius * Clytius ab Aeeta interfectus est. Peleus & Telamon Aeaci & Pæneidos * Ceptionis filiæ filij, ab Aegina insula. Qui ob cędē Phoci fratris, relictis sedibus suis, diuersas petierunt domos: Peleus Phthiam, Telamon Salaminā, quam Apollonius Rhodius * Atthida uocat. Butes Teleontis & Zeuxipes Eridani fluminis filię filius, ab Athenis. Phaleros Alcontis filius ab Athenis. Tiphys Phorbantis & Hymanes filius, Boētius, is fuit gubernator nauis Argo. Argus Polybi & Argiæ filius, alij aiunt Danai filiū: hic fuit Argiuus pelle taurina lanugine adopertus. is fuit fabricator nauis Argo. Phliasus Liberi patris, & Ariadnes Minois filiæ filius, ex urbe Phliunte, quæ est in Peloponneso, alij aiunt Thebanū. Hercules Iouis & Alcmenæ Electryonis filiæ filius, Thebanus. Hylas Theodamātis & Menodices nymphæ, Oreonis filiæ filius, ephebus, ex Oechalia: alij aiunt ex Argis comitem Herculis. Nauplius Neptuni & Amymones Danai filiæ filius, Argiuus. Idmon Apollinis & † Cyrenes nymphę filius, quidā Abantis dicunt, Argiuus. Hic augurio prudens, quamuis prædicentibus auibus, mortē sibi denunciari intellexit, fatali tamen militiæ non defuit. Castor & Pollux Iouis & Ledę Thestij filię filius Lacedæmonij, alij Spartanos dicunt, uterq; imberbis. His eodē quoq; tempore stellæ in capitibus ut uiderentur, accidisse scribitur. Lynceus & Idas Aphareí &

Titaresius, sic enim Apollon.

Apud Apoll. Dolopeis gētile est, proprium autē Ctimene.

Canthus, ut Apollonius. b Euritus, uide Apollonium lib. 1. Flaccus, nō Clytium, sed Iphitū in Colchis periisse tradit.

Endeidos, Chironis alij.

Apoll. Arestoris filium facit.

Alijs aūt Phlias dicitur ex matre Cheonophyle.

Asterius Pherecides habet.

rei & Arenæ Bibali filię filij, Messenij ex Pelopõneso. Ex his Lynceus sub terra A
quęq; latentia uidisse dicitur, neq; ulla caligine inhibebatur. alij aiũt Lynceum
noctu nullũ uidisse. Idem sub terra solitus cernere dictus est ideò, quòd auriso
dinas norat: is cum descendebat, & aurum subitò ostendebat, ita rumor sublá-
tus, eũ sub terra solitũ uidere. Itẽ Idas acer, ferox. Periclymenus Nilei & Chlo
ridis Amphionis & Niobes filiæ filius: hic fuit Pylius. Amphidamus et Ce-
pheus † Egei & Cleobules filij de Arcadia. Ancæus Lycurgi filius, alij nepotẽ
dicunt, Tegeates. Augeas Solis & Naupidames Amphidamãtis filiæ filius.
hic fuit * electus. Asterion et Amphion † Yperaclí filii, alii aiũt Hipasi, ex * Pelle
ne. Euphemus Neptuni & Europes † Tityi filiæ filus, Tænarius. Hic super a-
quas sicco pede cucurrisse dicitur. Ancæus alter Neptuni filius, matre Alta
Cathesti filia, ab Imbraso insula, quæ Parthenia appellata est, nunc aũt Samos
c dicitur. Erginus Neptuni filius, à Mileto: quidam Periclymeni dicunt, Orcho
menius. Meleager Oenei & Altheæ Thestij filiæ filius, quidã Martis putant,
Calydonius. Laocoon Porthaonis filius, Oenei frater, Calydonius. Iphiclus
alter Thestij filius, matre Leucippe, Altheæ frater, ex eadem matre, Lacedæmo
nius. Hic fuit Arcas † cursor, iaculator. Iphitus Nauboli filius, Phocensis: alij
Hippasi filiũ, ex Pelopõneso fuisse dicũt. Zetes & Calais Aquilonis uenti &
Orithyiæ Erichthei filiæ filij. Hi capita pedesq; pennatos habuisse feruntur, cri
nesq; cæruleos, qui peruio aëre usi sunt. Hi aues Harpyias tres Thaumantis &
† Ozomenes filias, Alopien, Acheloën, * Ocypeten fugauerunt, à Phineo Age
noris filio, eodẽ tempore quo Iasoni comites ad Colchos proficiscebãtur. Quę
inhabitabant insulas Strophadas in Aegeo mari, quæ Plotæ appellantur. Hæ
fuisse dicũtur capitibus gallinaceis, pennatæ, alasq; & brachia humana, unguí-
bus magnis, pedibusq; gallinaceis, pectus album, feminaq; humana. Hi autẽ
Zethes & Calais ab Hercule telis occisi sunt. Quorum in tumulis superpositi
lapides flatibus paternis mouentur. Hi autem ex Thracia esse dicuntur. † Fo
cus & Priasus Cęnei filij ex Magnesia. Eurymedon Liberi patris & Ariadnes B
Minois filiæ filius, à Phliunte. Palæmonius Lerni filius, Calydonius. Actor
Hippasi filius ex Pelopõneso. Thersanon * Solis & Leucothoes filius ex An
dro. Hippalcimos * Pelopis & Hippodamiæ Oenomai filię filius, ex Pelopõ
neso à Pisis. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Atriacha * Thestij filia,
Argiuus. Mileus Hipocoontis filius, Pylius. Iolaus Iphicli filius, Argiuus.

Deucalion Minois & Pasiphaës Solis filiæ filius, ex Creta. Philoctetes Pœ-
antis filius, à Melibœa. Ceneus alter Coronis filius, Coryna. Acastus Pelię et
Anaxabiæ Dymãtis filiæ filius, ex Iolcho, duplici pallio coopertus. Hic uolun
tarius Argonautis accessit, spõte sua comes Iasonis. Hi aũt omnes Minyę sunt
appellati, uel quòd plurimos eorum filiæ Minyæ pepererunt, uel quòd Iasonis
mater Clymeni † & Minyæ filia erat. Sed neq; Colchos omnes peruenerũt, neq;
in patriam regressum habuerũt. Hylas enim in Mœsia, à nymphis iuxta Cion,
flumenq; Ascanium raptus est, quem dum Hercules & Polyphemus requirũt,
uento rapta nauí deserti sunt. Polyphemus ab Hercule quoq; relictus, condita
in Mœsia ciuitate, perit apud Chalybas. Tiphys autem morbo absumptus est,
in Mariandinis in Propontide, apud Lycũ regẽ, pro quo nauẽ rexit Colchos.
Ancæus, Neptuni filius. Idmon autem Apollinis filius ibi apud Lycum cum
stramentatum exisset, ab apro percussus decidit. ultor Idmonis fuit Idas Apha-
rei filius, qui aprum occidit. Butes Teleontis filius, quamuis cantibus & ci-
thara Orpheia * uocabatur, uictus tamen est dulcedine Sirenũ, & nataturus ad
eas in mare se præcipitauit. Eum Venus delatũ fluctibus † Lilybæo seruauit. Hi
sunt qui non peruenerunt Colchos. In reuersione aũt perierunt Euribates Te-
leontis filius, & † Cantus Ceriontis filius interfecti sunt, in Lybia à pastore Ce-
phalione Nasamonis fratre, filio Tritonidis nymphæ & Amphitemidis, cuius
* fuste pecus depopulabantur. Mopsus aũt Amyci filius ab serpentis morsu in

† Alei habet Ap.
* Eleus, matrem aũt alij Hyrmi-
nen uocant.

Apoll. aũt Poly-
phemum uocat.
Hyperasij Apol.

Credo legendũ,
artificiosus, aut
simile quiddam.

Electræ Hesiod.
Celeno Apoll.

Phocus.

Alcimede, Cly-
menes quæ fuit,
Minyæ filia e-
rat. Apoll.

al. ad Lilybæũ.
Canethi enim fi
lium facit Apol.
eumq; cum Mop
so in Libyam de
latum, ibiq; pe-
rüsse dicit.

A in Africa obijt. Is autem in itinere accesserat comes Argonautis, Amyco patre
occiso. Item accesserunt ex insula Dia Phrixi & Chalciopes Medæ sororis filij,
Argus, Melas, Phrontides, † Cylindrus. ut alij aiunt uocitatos, Phronius, De- Cytorus alij.
moleon, Autolycus, Phlogius. Quos Hercules cum eduxisset habiturus comi
tes, dũ Amazonũ balteũ petit, reliquit terrore perculsos, † à Dascylo qui regis à Dascylo regis
Mansuaden * filia. Hi aũt cum exirent ad Colchos, Herculẽ ducẽ facere uolue Mariandyni fi-
runt. Ille abnuit, sed potius Iasonem fieri oportere, cuius opera exirent omnes: lio.
dux ergo Iason regnauit. Faber Argus Danai filius, cuius post mortẽ rexit nauẽ Ancæus Neptuni filius proreta, nauigauit Lynceus Apharei filius, qui mul-
tũ uidebat. Tutarchi aũt fuerũt Zetes & Calais Aquilonis filij, qui pẽnas & in
capite & in pedibus habuerunt. Ad prorã & remos sederunt Peleus & Tela- *
mon. ad * pitulum sederunt, Hercules ad Idas. Cęteri ordinem seruauerunt. Ce-
leuma dixit Orpheus, Oeagri filius. Pòst, relicto eo ab Hercule, loco eius sedit
Peleus Aeaci filius. Hæc est nauis Argo, quã Minerua in sideralẽ circulũ retu-
lit, ob hoc q̃d ab se esset ædificata. ac primùm in pelagus deducta est hęc nauis,
in astris apparẽs à gubernaculo ad uelũ. Cuius speciẽ ac formã Cic. in Phæn.
At canis ad caudam serpens prælabitur Argo, (exponit his uersibus:
Conuersam præ se portans cum lumine puppim.
Non aliæ naues ut in alto ponere proras
Ante solent rostris Neptunia prata secantes.
Sicut cum cœptant tutos contingere portus,
Obuertunt nauem magno cum pondere nautæ,
Aduersamq; trahunt optata ad littora puppim:
Sic conuersa uetus super æthera labitur Argo.
Inde gubernaclum tendens † à puppe † uolante
Clari posteriora canis uestigia † tangit.

Diuerso lumine
fulgens
al. condit

Hæc nauis habet stellas in puppe quatuor, in gubernaculo dextro quinque,
B in sinistro quatuor, consimiles inter sese omnino tredecim.

a Videntur hæc corruptè legi, & ad sequentẽ potius Cenęum referri debere. Sic enim Apollon. ex quo huc multa ad uerbum etiã translata reperias. ναυίαι γὰρ ἔοὖν πιῳ ἔτι κλείουσιν ἀοιδοὶ ναυπλήρσιν ἐλθέμεν, ὅτε σφιας οἷος ' ἐπ' ἄλλων ἤλασ' ἀριστῆων, οἷσιν ἐμπαλιν ἐρεμνὸν ἔμυκε νῆες, οὔτε μιν ἐγκλίναι πρὸς ἔρεμνὸν οὖνοπα πόντον, οὔτε θαλάσσαι. ἀλλ' ἀέρμονες & ἀκάμαντες & ἀλύτοῖσι νεώσοι γαίης δεινέμεν & ἐιδαρέοισι κελεύθοις ἠλάτησι. & de eodem in commẽtario ferè eadem uerba sequuntur, quæ hic de Neptuno & munere eius citantur. Quanquam Apollon. non ipsum Cænea, sed Cænei filium Coronum cum Argo-
nautis profectum dicit. b Apollonius non hunc, sed Canthum ex Eubœa uenisse ait. uidetur ergo transposita clausu-
la hæc esse à librario. c Cõment. Apollonij Astypalęæ Phœnicis filiæ. cæterum Apollonius nõ uocat Imbrasiã insu-
lam proprio nomine, sed epitheto, ab Imbraso fluuio, qui postea Parthenius dictus est (ut Com. ibidem ait) eo quòd iuxo-
ta eum Iuno cum uirgo etiam esset, nutrita fuerit. Hæc enim uerba sunt ὅθ' ἰμβρασίνης, ἴδ' ἥρης, παρθενίης ἀγυιαί.

XV. Lemniadæ.

IN insula Lemno mulieres Veneri sacra aliquot annos non fecerant, cuius ita
uiri earum Thressas uxores duxerunt, & priores spreuerunt. At Lemniades
eiusdem Veneris impulsu coniuratæ, genus uirorum omne quod ibi erat inter
fecerunt, præter Hypsipylen, quæ patrem suum Thoantem clàm in nauem im
posuit. quem tempestas in insulam † Tauricam detulit. interim Argonautæ prę Oenœam Apol-
nauigantes, Lemno accesserunt. Quos ut uidit Iphinoe, custos portæ, nuncia- lon. habet.
uit Hypsipylæ reginæ, cui Polixo ętate constituta dedit consiliũ, ut eas laribus
hospitalib. obligaret, hospitioq; inuitaret. Hypsipyle ex Iasone ꝓcreauit filios
Eunæum & † Deiphilũ. Ibi cum plures dies retenti essent, ab Hercule obiurgati Thoãtẽ, Statius
discesserunt. Lemniades autem postq; scierunt Hypsipylen patrem suum ser-
uasse, conatæ sunt eam interficere, illa fugæ se mandauit. Hanc prædones exce-
ptam Thebas deportarunt, & regi † Lyco in seruitium uendiderũt. Lemniades Lycurgo alii
aũt quæcunq; ex Argonautis conceperunt, eorũ nomina filijs suis imposuerũt.

XVI. Cyzicus.

CYzicus † Eusori filius rex in insula Propontidis, Argonautas hospitio libe Apoll. Aenei fi-
rali excepit. Qui cũ ab eo discessissẽt, totũq; diem nauigassent, nocte tem- lium facit, Euso

ri autem ex filia nepotem.

pestate orta ad eandem insulam ignari delati sunt. Quos Cyzicus hostes Pelasgicos arbitrans esse, cum eis noctu in littore arma contulit, & ab Iasone est interfectus. Quòd postero die cum prope littus appropinquasset, & uidisset se regem interfecisse, sepulturæ eum tradidit, atq; filijs regnum tradidit. A

XVII. *Amycus.*

AMycus Neptuni & Melies filius, Bebryciæ rex. In huius regna qui uenerat, cæstis cogebat secum contendere, & deuictos perdebat. Hic cum Argonautas prouocasset ad cæstus, Pollux cum eo contendit, & eum interfecit.

XVIII. *Lycus.*

LYcus rex insulæ Propontidis, Argonautas recepit hospitio, in honorẽ, eo quòd Amycum interfecerant, quòd eũ sæpe *inficiaretur. Argonautæ dũ apud Lycum morantur, & extra *uenatũ existent, Idmon ab apro percussus interijt. In cuius dum diutius sepultura morãtur, Iphis Phorbantis filius moritur. tunc Argonautæ Anceo Neptuni filio nauem Argo gubernandam dederunt.

XIX. *Phineus.*

PHineus Agenoris filius Thrax, ex Cleopatra habuit filios duos. Hi à patre nouercæ crimine excæcati sunt. Huic etiam Phineo Apollo augurium dicitur dedisse. Hic deorũ cõsilia cum enunciaret, ab Ioue est excæcatus: & appositi ei Harpyias, quę Iouis canes esse dicuntur, quę escam ab ore eius afferrent. Huc cum Argonautæ deuenissent, & eum iter ut demonstraret rogarent, dixit se demonstraturum, si eum pœna liberarent. Tũc Zetes & Calais, Aquilonis uenti & Orithyiæ filij, qui pennas in capite & in pedibus habuisse dicuntur, Harpyias fugauerunt in insulas Strophadas, & Phineum pœna liberarũt. Quibus monstrauit quomodo Symplegadas transirent, ut columbam mitterent: quæ petræ cum concurrissent, in recessu earum, illi retro refugerent. Argonautæ beneficio Phinei Symplegadas transierunt.

a Videtur & hic locus corruptus esse: tale enim consiliũ Phinei fuit, ut columbam emitterent: quæ si salua per petras transijsset, ipsi quoq; sequerentur: sin inter transuolandum perijsset, retro fugerent, cederentq; deorum monitis. B

XX. *Stymphalides.*

ARgonautæ cũ ad insulã Diam uenissent, & aues ex pennis suis eos cõficerent pro sagittis, cum multitudini auium resistere non possent, ex Phinei monitu clypeos & hastas sumpserunt, exq; more Curetũ sonitu eas fugarunt.

XXI. *Phrixi filij.*

ARgonautæ cum per Cyaneas cautes, quæ dicuntur Petræ Symplegades, intrassent mare quod dicitur Euxinum, & errarent, uoluntate Iunonis delati sunt ad insulam Diam. Ibi inuenerunt naufragos nudos atq; inopes Phrixi & Calciopes filios, Argum, Phrontiden, Melam, Cylindrum. Qui cum casus suos exposuissent Iasoni, se cum ad auum festinarent Athamanta ire, naufragio facto ibi esse eiectos, quos Iason receptos auxilio iuuit: qui Iasonẽ Colchos perduxerunt, per flumen Thermodoontem. & cum iam non longè essent à Colchis, iusserunt nauem in occulto collocari, & uenerũt ad matrem Chalcyopem Medeæ sororẽ, indicantq; Iasonis beneficia, & cur uenissent. Tũc Chalcyope de Medea indicat, perducitq; eam cum filijs suis ad Iasonem. Quæ cum eum uidisset, agnouit quem in somnis adamauerat, Iunonis impulsu, omniaq; ei pollicetur, & perducunt eum ad templum.

XXII. *Aeeta.*

AEetę Solis filio erat responsum, tam diu eum regnum habiturum, quãdiu ea pellis quã Phrixus cõsecrauerat, in fano Martis esset. Itaq; Aeeta Iasoni hanc *simultatem constituit, si uellet pellem auratam auferre, tauros æripedes qui flammas naribus spirabant, iungeret adamanteo iugo, & araret, dentesq; draconis ex galea sereret: ex quibus gens armatorum statim enascerentur, & se mutuò interficeret. Iuno autẽ Iasonem ob id semper uoluit seruatum, quòd cum ad flumen uenisset, uolens hominum mentes tentare, anum se simulauit, & rogauit ut se transferret. Cum cæteri qui transierant despexissent, ille

A ille transtulit eam: itaq; cum sciret Iasonem sine Medeæ consilio imperata perficere non posse, petit à Venere ut Medeæ amorem inijceret. Iason à Medea Veneris impulsu amatus est. eius opera ab omni periculo liberatus est. Nam cum tauris arasset, & armati essent enati, Medeæ monitu lapidem inter eos abiecit: illi inter se pugnantes, alius alium interfecerunt. dracone autem uenenis sopito, pellem de fano sustulit, in patriamq; cum Medea est profectus.

XXIII. *Absyrtus.*

AEetã ut rescijt Medeam cum Iasone profugisse, naue comparata misit Absyrtum filium cum satellitibus armatis ad eam persequendam. Qui cum in Adriatico mari in Histria eam persecutus esset, ad Alcinoum regem, et uellet armis contendere, Alcinous se inter eos interposuit, ne bellarent: quem iudicem sumpserunt, qui eos in posterum distulit. Qui cum tristior esset, & interrogatus esset à coniuge Arete, quæ causa esset tristitię, dixit, se iudicem sumptum à duabus diuersis ciuitatibus, inter Colchos et Argiuos. Quem cum interrogaret Arete, quid nam esset iudicaturus: respondit Alcinous, Si uirgo fuerit Medea, parenti redditurum: sin autem mulier, coniugi. hoc cum audiuit Arete à coniuge, mittit nuncium ad Iasonem, & is Medeam noctu in antro deuirginauit. Postero autem die cum ad iudicium uenissent, & Medea mulier esset inuenta, coniugi est tradita. nihilominus cum profecti essent, Absyrtus timẽs patris præcepta, persecutus est eos in insulam Mineruæ: ibi cum sacrificaret Mineruę Iason, & Absyrtus interuenisset, ab Iasone est interfectus. Cuius corpus Medea sepulturæ dedit, atq; inde profecti sunt. Colchi qui cum Absyrto uenerãt, timentes Aeetam, illic remanserũt, oppidumq; condiderunt, quod ab Absyrti nomine Absorin appellarunt. Hæc autem insula posita est in Histria contra Polа, iuncta insulæ Cantæ.

XXIIII. *Iason Peliades.*

B IAson cum Peliæ patrui sui iussu tot pericula adisset, cogitare cœpit, quomodo eum sine suspicione interficeret. hoc Medea se facturam pollicetur. Itaq; cum iam longè à Colchis essent, nauem iussit in occulto collocari. & ipsa ad Peliæ filias pro sacerdote Dianæ uenit, eis pollicetur se patrem earum Pelian ex sene iuuenem facturã. Idq; Alcestis maior filia negauit fieri posse. Medea quo facilius eam perduceret ad suam uoluntatem, caliginem eis obiecit, & ex uenenis multa miracula fecit, quæ uerisimilia esse uiderentur, arietemq; uetulum in ahenũ coniecit, unde agnus pulcherrimus prosiluisse uisus est, eodemq; modo unde Peliades, id est Alcestis, Pelopia, Meduſa, Isidoce, Hippothoë, Medeæ impulsu patrem suum occisum in aeneo coxerunt: cum se deceptas esse uiderent, à patria profugerunt. at Iason signo à Medea accepto, regia est potitus. Acastoq; Peliæ filio fratri Peliadum, quòd secum Colchos ierat, regnum paternum tradidit, ipse cum Medea Corinthum profectus est.

XXV. *Medea.*

MEdea Aeetæ & Idyæ filia cum ex Iasone iam filios † Marcerũ & Feretum procreasset, summaq; cõcordia uiuerent, obijciebatur ei, hominem tam fortem, ac formosum, nobilem, uxorem aduenã, atq; ueneficam habere. Huic Creon Menœci filius rex Corinthius filiam suã minorem †Glaucem dedit uxorem. Medea cũ uidit se erga Iasonẽ benemerentẽ, tanta cõtumelia esse affectã, coronã exuens fecit aureã, eamq; muneri iussit filios suos nouercæ dare. Creusa munere, accepto cum Iasone & Creonte cõflagrauit. Medea ubi regiã ardere uidit, natos suos ex Iasone Marcerũ & Feretũ interfecit, & profugit Corintho.

Mermerum & Pheretẽ Pausan. in Corinth. uocat.

al. Creusam, sic enim & postea uocat.

XXVI. *Medea exul.*

MEdea Corintho exul, Athenas ad Aegeum Pandionis filium deuenit in hospitium, eiq; nupsit. Ex eo natus est Medus: postea sacerdos Dianæ Medeã exagitare cœpit, regiq; negabat sacra caste facere posse, eo quòd in ea ciuitate esset mulier uenefica & scelerata, tũc iterũ exulatur. Medea aũt iunctis draconibus,

draconibus, ab Athenis Colchos redit: quæ in itinere Absoridē uenit, ubi frater Absyrtus sepultus erat. Ibi Absoritani serpentium multitudini resistere non poterant. Medea aūt ab eis rogata, lectas eas in tumulum fratris coniecit, quæ adhuc ibi permanentes, si qua aūt extra tumulum exit, debitū naturę persoluit. A

XXVII. *Medus.*

PErsi Solis filio, fratri Aeetæ responsum fuit, ab Aeetæ progenie mortē cauere. ad quem Medus dum matrē persequitur, tempestate est delatus, quē satellites comprehensum ad regem Persen perduxerunt. Medus Aegei & Medeæ filius, ut uidit se in inimici potestatem uenisse, Hippoten Creontis filium se esse mentitus est. Rex diligentius quærit, & in custodiam eum conijci iussit, ubi sterilitas & penuria frugum dicitur fuisse. Quò Medea in curru iunctis draconibus cum uenisset, & regi se sacerdotem Dianæ ementita esset, dixit sterilitatem se expiare posse. Et cum à rege audisset, Hippoten Creontis filiū in custodia haberi, arbitrans eum patris iniuriam exequi uenisse, ibiq; imprudens filiū prodidit. Nam regi persuadet, eum Hippoten non esse, sed Medum Aegei filium, à matre missum ut regem interficeret: petitq; ut interficiendus sibi traderetur, æstimans Hippoten esse. Itaq; Medus cum productus esset, ut mendaciū morte puniretur, & illa aliter esse uidit quàm putauit, dixit se cum eo colloqui uelle, atq; ensem ei tradidit, iussitq; aui sui iniurias exequi. Medus re audita Persen interfecit, regnumq; auitum possedit, ex suo nomine terram Medea cognominauit.

XXVIII. *Othos & Ephtiales.*

Iphimediæ OThos & Ephialtes Aloi & † Hiphimedes Neptuni filię filij, mira magnitudine dicūtur fuisse. hi singuli singulis mensibus nouē digitis crescebāt. Itaq; cum essent annorū nouē, in cœlum ascēdere sunt conati, qui aditū sibi ita faciebant. montē enim Ossam super Pelion posuerunt, unde etiā † Pelion Ossa mons appellatur, aliosq; mōtes cōstruebant, qui ab Apolline † nacti sunt interfecti. Alij aūt autores dicūt Neptuni & Hiphimedes filios fuisse atrotos. Hi cū Dianā cōprimere uoluissent, quæ cū non posset uiribus eorū resistere, Apollo inter eos ceruā misit: quā illi furore incēsi, dū uolūt iaculis interficere, alius aliū interfecerūt. Qui ad inferos dicūtur hāc pœnā pati: ad columnā, auersi alter ab altero, serpētib. sūt deligati. Est styx inter columnā sedēs, ad quā sunt deligati.

Pelius auo fortasse legendum

B

XXIX. *Alcumena.*

Aetoliam AMphitryon cum abesset ad expugnandum † Oechaliam, Alcumena æstimans Iouem coniugem suum esse, eum thalamis recepit. Qui cum in thalamos uenisset, & ei referret, quæ in † Oechalia gessisset, ea credens coniugem esse, cum eo concubuit. qui tam libens cum ea concubuit, ut unū diem usurparet, duas noctes congeminaret, ita ut Alcumena tam longam noctem admiraretur. Postea cum nunciaretur ei, coniugem uictorem adesse, minimè curauit, quod putabat se cōiugem suum uidisse. Qui cum Amphitryon in regiam intrasset, & eam uideret negligentius securam, mirari cœpit & queri, quòd se aduenientem non excepisset: cui Alcumena respondit, iam pridem uenisti, & mecum concubuisti, & mihi narrasti quę in Oechalia gessisses. Quę cum signa omnia diceret, sensit Amphitryon numē aliquod fuisse pro se, ex qua die cum ea non concubuit. Quæ ex Ioue compressa, peperit Herculem.

Actolia

XXX. *Herculis athla duodecim ab Eurystheo imperata.*

INfans cum esset, dracones duos duabus manibus necauit, quos Iuno miserat, unde primigenius est dictus. Leonem Nemæū, quem Luna nutrierat in antro Amphriso ac * tropum necauit. cuius pellem pro tegumento habuit. Hydrā Lernęā Typhonis filiā cū capitib. nouē ad fontē Lernęū interfecit. Hęc tantā uim ueneni habuit, ut afflatu homines necaret: & si quis eā dormientē trā sierat, uestigia eius afflabat, et malorū cruciatu moriebat. Hāc Minerua mōstrāte, interfecit, & exenterauit, exq; eius felle sagittas tinxit. Itaq; quicquid postea sa-

Apud Molorchum fortasse

A stea sagittis fixerat, mortem non effugiebat, unde postea & ipse perijt. Aprum in Phrygia † Erimachum occidit. Ceruum uelocem in Arcadia cum cornibus aureis uiuum in conspectum Eurysthei regis adduxit. Aues Stymphalides in insula Martis, quæ emissis pennis suis iaculabātur, sagittis iuterfecit. Augei regis stercus bouile uno die purgauit, maiorem partem Ioue adiutore, flumine † Ammisso totum stercus abluit. Taurum cum quo Pasiphae concubuit, ex Creta insula Mycenas uiuum adduxit. Diomedem regem Thraciæ & equos quatuor eius, qui carne humana uescebātur, cū Abdero famulo interfecit. Equorum autem nomina, † Podarius, Lampon, Xanthus, Dinus. Hippolyten Amazonam, Martis & Otríræ reginę filiam: cui reginæ Amazonis balteum detraxit, tum † Antiopam captiuam Theseo donauit. Geryonem Chrysaoris filium, trimembrem, uno telo interfecit. Draconem immanem Typhonis filium, qui mala aurea Hesperidum seruare solitus erat, ad montem Atlantem interfecit, & Eurystheo regi mala attulit. Canem Cerberum Typhonis filium ab inferis, regi in conspectum adduxit.

Alij aprum Erimantheū, à monte Arcadiæ uocant.

immisso

Podargus, uel Podarces

Hyppolyten alij

XXXI. *Parerga eiusdem.*

ANtæum Terrę filium in Libya occidit. Hic cogebat hospites secum luctari, & delassatos interficiebat. hunc luctando necauit. Busiridem in Aegypto, qui hospites immolare solitus erat, huius legē cum audijt, passus est se cum insula ad aram adduci. Busiris autē cum uellet Deos imprecari, Hercules eum claua ac ministros sacrorum interfecit. Cygnū Martis filium armis superatum occidit. quò cum Mars uenisset, et armis propter filium contendere uellet cum eo, † Iouis inter eos fulmen misit, atq; ita eos distraxit. Cetum, cui Hesione fuit appositа, Troiæ occidit. Laomedonta patrem Hesionis, quòd eam non reddebat, sagittis interfecit. † Aethonem aquilam quæ Prometheo cor exedebat, sagittis interfecit. Lycum Neptuni filium, quòd Megaram Creontis filiam uxorem eius, & filios Theremachū & Ophiten occidere uoluit, interfecit. Achelous fluuius in omnes figuras se immutabat. Hic cum Hercule propter Deianiræ coniugium cum pugnaret, in taurum se conuertit, cui Hercules cornu detraxit, quod cornu Hesperidibus, siue nymphis donauit. Quod Deæ pomis repleruntur, & cornu copiæ appellarunt. Neleum Hippocoontis filium cum decem filijs occidit, quoniam is eum purgare siue lustrare uoluit, tunc cum Megaram Creontis filiam uxorem suam, & filios Theremachum & Ophiten interfecerat. Eurytum, quòd Iolem filiam eius in coniugium petijt, et ille eum repudiauit, occidit. Centaurum Nessum, quòd Deianirā uiolare uoluit, occidit. Eurytionem centaurum, quòd Deianiram Dexamenis filiam speratam suam uxorem petijt, occidit.

Iuppiter

Aeton, fortasse legendum

B

XXXII. *Megara.*

HErcules cum ad canem tricipitē esset missus ab Eurystheo rege, et Lycus Neptuni filius putasset eum perijsse, Megaram Creontis filiam uxorem eius & filios Theremachum & Ophiten interficere uoluit, & regnum occupare. Hercules eò interuenit, & Lycum interfecit: postea ab Iunone insania obiecta, Megaram & filios Theremachum & Ophiten interfecit. Postquam suæ mentis cōpos est factus, ab Apolline petijt dari sibi responsum, quomodo sceIus purgaret. Cui Apollo sortē quod reddere noluit, Hercules iratus de fano eius tripodem sustulit, quē postea Iouis iussu reddidit, & nolentē sortē dare iussit. Hercules ob id à Mercurio Omphalæ reginæ in seruitutem datus est.

XXXIII. *Centauri.*

HErcules cum in hospitium ad Dexamenum regem uenisset, eius que filiam Deianiram deuirginasset, fidem que dedisset, se eam uxorem ducturum, post discessum eius Eurytion Ixionis & Nubis filius centaurus petit Deianiram uxorem. cuius pater uim timens, pollicitus est se daturum. die constituto, uenit cum fratribus ad nuptias. Hercules interuenit, & Centaurum interfecit,

interfecit, suam speratã abduxit. Item alijs in nuptijs Perithous Hippodamiam Adrasti filiam cum uxorem duceret, uino pleni Centauri conati sunt rapere uxores Lapithis, eos centauri multos interfecerunt, ab* ipsis interierunt. A

XXXIIII. *Nessus.*

NEssus Ixionis & Nubis filius, Cẽtaurus, rogatus ab Deianira ut se flumen Euhenum transferret, quam sublatã, in flumine ipso uiolare uoluit. Hoc Hercules, cum interuenisset, & Deianira cum fidẽ eius imploraſſet, Nessum sagitis confixit. Ille moriens cum sciret sagittas Hydræ Lerneæ felle tinctas, quan tam uim haberent ueneni, sanguinem suum exceptũ Deianiræ dedit, & id philtrum esse dixit, si uellet ne se coniunx sperneret, eo iuberet uestem eius perũgi. Id Deianira credens, conditum diligenter seruauit.

XXXV. *Iole.*

HErcules cum Iolen Eurytí filiam in coniugiũ petijsset, ille eum repudiasset, Oechaliam expugnauit. Qui ut à uirgine rogatur, parẽtes eius coram ea interficere uelle cœpit. Illa animo pertinacior, parẽtes suos ante se necari est perpessa. quos omnes cum interfecisset, Iolen captiuam ad Deianirã premisit.

XXXVI. *Deianira.*

DEianira Oenei filia Herculis uxor, cum uidit Iolen uirginem captiuam eximię formę esse adductã, uerita est ne se coniugio priuaret. Itaq; memor Nessi præceptis, uestem tinctam centauri sanguine, Herculi qui ferret, nomine Lichan famulũ misit. inde paululum quod in terram deciderat, & id sol attigit, ardere cœpit. quod cum Deianira uidit, aliter esse ac Nessus dixerat intellexit: & qui reuocaret eum, cui uestem dederat, misit. Quam Hercules iam induerat, statimq; flagrare cœpit. Qui cum se in flumen coniecisset, ut ardorem extingueret, maior flamma exibat. Demere autem cum uellet, uiscera sequebãtur. Tunc Hercules Licham qui uestem attulerat, rotatum in mare iaculatus est, qui quo loco cecidit, petra nata est, quæ Lichas appellat. Tũc dicitur Philoctetes Pœantis filius pyram in monte Oeteo construxisse Herculi, eumq; ascendisse † mortalitatem. Ob id beneficiũ Philocteti Hercules arcus & sagittas donauit. Deianira autem ob factum Herculis ipsa se interfecit. B

† *et exuisse, forsitan, aut simile quid deest.*

XXXVII. *Aethra.*

NEptunus & Aegeus Pãdionis filius, in fano Mineruæ cum Aethra Pithei filia una nocte concubuerunt. Neptunus quod ex ea natum esset, Aegeo concesit. Is autem postquam à Trœzene Athenas redibat, ensem suum sub lapide posuit, & præcepit Aethræ, ut tunc eum ad se mitteret, cum posset eum lapidem alleuare, & gladium patris tollere, ibi fore indiciũ cognitionis filij. Itaque postea Aethra peperit Theseum. Qui cum ad puberem ætatem peruenisset, mater præcepta Aegei indicat ei, lapidemq; ostendit ut ensem tolleret, & iubet eum Athenas ad Aegeum proficisci, * eosq; qui illic tum itineri infestabantur, omnes occidit.

Videtur nonnihil deesse.

XXXVIII. *Thesei labores.*

COrynetem Neptuni filium armis occidit: Pithyocamptẽ, qui iter gradientes cogebat, ut secum arborem pinum ad terram flecterẽt: quam qui cum eo prenderat, ille eam uiribus missam faciebat, ita ad terram grauiter elidebatur, & peribat, hunc interfecit. Procrustẽ Neptuni filiũ, ad hunc hospes cum uenisset, si longior erat, minori lecto proposito, reliquam corporis partem præcidebat: sin autem breuior statura erat, lecto longiori dato, incudibus suppositis extendebat eum, usq; dum lecti longitudinẽ ęquaret: hũc interfecit. Scironem, qui ad mare loco q̃dã prærupto sedebat, & qui iter gradiebatur, cogebat eum sibi pedes lauare, & ita in mare præcipitabat: hunc Theseus pari læto in mare deiecit, ex quo Scironis petrę sunt dictę. Cercionẽ Vulcani filiũ armis occidit. Aprũ qui fuit Cremiõe, interfecit. Taurũ qui fuit Marathone, quẽ Hercules à Creta ad Eurystheũ adduxerat, occidit. Minotaurũ oppido Gnosi occidit.

XXXIX. *Dedalus.*

DAedalus † Euphemi filius, qui fabricam à Minerua dicitur accepisse, Perdicem sororis suæ filium propter artificij inuidiam, quod is primùm serram inuenerat, summo tecto deiecit. ob id scelus in exilium ab Athenis, Cretam ad regem Minoẽm abijt. A

Eupalami alij.

XL. *Pasiphae.*

PAsiphae Solis filia, uxor Minois, sacra deę Veneris per aliquot annos non fecerat. ob id Venus amorẽ infandum illi obiecit, ut taurũ, quem ipsa amabat, alia amaret. * In hoc Dædalus exul cum uenisset, petijt ab ea auxilium. is ei uaccam ligneam fecit, & ueræ uaccæ corium induxit, in qua illa cum tauro concubuit. ex quo compresso, Minotaurum peperit, capite bubulo, parte inferiore humana. tunc Dedalus Minotauro Labyrinthum inextricabili exitu fecit, in quo est conclusus. Minos re cognita, Dædalum in custodiam coniecit. At Pasiphe eum uinculis liberauit. Itaq; Dædalus pennas sibi & Icaro filio suo fecit, & accõmodauit, & inde auolarunt. Icarus altius uolans, à sole cera calefacta, decidit in mare, quod ex eo Icarium pelagus est appellatum. Dædalus peruolauit ad regem Cocalum in insulam Siciliam. alij dicunt, Theseus cum Minotaurum occidit, Dædalum Athenas in patriam suam reduxit.

Pasiphae.

Fuerunt hoc loco in ueteri exemplari erosa quædam, et alia superinducta, ut dubium non sit quin uerbis his mẽdum aliquod insit.

XLI. *Minos.*

MInos Iouis & Europæ filius, cum Athenienſibus bellígerauit, cuius filius Androgeus in pugna est occisus. qui posteaquam Athenienses uicit, uectígal Minois esse cœperunt. Instituit autem, ut anno unoquoq; septenos liberos suos Minotauro ad epulandum mitterent. Theseus posteaquam à Trœzene uenerat, & audit quanta calamitate ciuitas afficeretur, uoluntariè se ad Minotaurum pollicitus est ire. Quem pater cum mitteret, prædixit ei ut si uictor reB uerteretur, uela candida in† nauem haberet. Qui autem ad Minotaurum mittebantur, uelis atris nauigabant.

nauí

XLII. *Theseus apud Minotaurum.*

THeseus posteaquam Cretam uenit, ab Ariadne Minois filia est adamatus, adeò ut fratrem proderet, & hospitem seruaret: ea enim Theseo monstrauit Labyrinthi exitum. Quò Theseus cum introisset, & Minotaurũ interfecisset, Ariadnes monitu lícium reuoluẽdo, foras est egressus. eamq;, quod fidem illi dederat, in coniugio secum habiturus, auexit.

XLIII. *Ariadne.*

THeseus in insula Dia tempestate retentus, cogitans si Ariadnem in patriã portasset, sibi opprobrium futurum: itaque in insula Dia dormientem reliquit. quam Liber amans, inde sibi in coniugiũ abduxit. Theseus aũt cum nauigaret, oblítus est uela atra mutare: itaq; Aegeus pater eius credens Theseum à Minotauro esse consumptum, in mare se præcipitauit, ex quo Aegeum pelagus est dictum. Ariadnes aũt sororem Phædram Theseus duxit in coniugiũ.

XLIIII. *Cocalus.*

MInos, quòd Dædali opera multa sibi incommoda acciderant, in Siciliam est eum persequutus, petíjt à rege Cocalo ut sibi redderetur. Cui cum Cocalus promisisset, & Dædalus resciſſet, ab rege filiabus auxilium petíjt. illę Minoẽm occiderunt.

XLV. *Philomela.*

TEreus Martis filius Thrax, cum Prognen Pandionis filiam in coniugiũ haberet, Athenas ad Pandionem socerum uenit rogatum, ut Philomelam alteram filiam sibi in coniugium daret: Prognen, suũ diem obisse dícit. Pandion ei ueniam dedit, Philomelamq; & custodes cum ea misit: quos Tereus in mare iecit, Philomelamq; inuentam in monte compressit. Postquam autem in Thraciam redit, Philomelam mandat ad Lynceũ regem, cuius uxor Læthusa, quòd Progne fuit familiaris, statim pellicem ad eam deduxit. Progne cognita sorore,

& Terei impium facinus, * pari consilio machinari cœperunt regi talem gra- A
tiam referre. Interim Tereo ostẽdebatur in prodigijs, Ity filio eius mortẽ à pro-
pinqua manu adesse: quo responso audito, cum arbitraretur Driantem fratrem
suum filio suo mortem machinari, fratrem Driantem insontem occidit. Progne
autem filium Itym ex se & Tereo natum, occidit, patriq; in epulis apposuit, &
cum sorore profugit. Tereus, facinore cognito, fugientes cũ insequeretur, deo-
rum misericordia factum est, ut Progne in hirundinem commutaretur, Philo-
mela in luscíniam: Tereum autem accipitrem factum dicunt.

XLVI. *Erichtheus.*

ERichtheus Pandionis filius, habuit filias quatuor, quę inter se coniurarũt,
si una earum mortẽ obisset, cæteræ se interficerent. In eo tempore Eumol-
pus Neptuni filius, Athenas uenit oppugnaturus, quòd patris sui terram Attí-
cam fuisse diceret. Is uictus cũ exercitu, cũ esset ab Athenienſibus interfectus,
Neptunus ne filij sui morte Erichtheus lætaretur, expostulauit, ut eius filia Ne-
ptuno immolaretur. Itaq; Otionia filia cum esset immolata, cæteræ, fide data, se
ipsæ interfecerunt. Ipse Erichtheus ab Ioue, Neptuni rogatu, fulmine est ictus.

Hanc infrà Colophoniam uocat.

XLVII. *Hippolytus.*

PHædra Minois filia, Thesei uxor, Hippolytum priuignũ suum adamauit.
Quem cum non potuisset ad suam perducere uoluntatem, tabellas scriptas
ad suum uirum misit, se ab Hippolyto compressam esse, seq; ipsa suspendio ne-
cauit. & Theseus re audita, filium suum manibus † excidere iussit, & optauit à
excedere Neptuno patre filio suo †exitum. Itaq; cum Hippolytus equis iunctis ueherę-
exitium tur, repente è mari taurus apparuit: cuius mugitu equi expauefacti, Hippoly-
tum distraxerunt, uitaq; priuarunt.

XLVIII. *Reges Athenienſium.*

Deionei CEcrops Terræ filius, Cephalus †Deiones filius, Agoreus Pandionis filius. B
Pandion Erichthonij filius. Theseus Aegei filius, Erichthonius Vulcani
Demophon filius, Erichtheus Pandionis filius, †Dedophon Thesei filius.

XLIX. *Aesculapius.*

AEsculapius Apollinis filius, Glauco Minois filio uitã reddidisse, siue Hip
polyto dicitur, quem Iupiter ob id fulmine percussit. Apollo quòd Ioui
nocere non potuit, eos qui fulmina fecerunt, id est Cyclopes interfecit. Quod
ob factum Apollo datus est in seruitutem Admeto regi Thessaliæ.

L. *Admetus.*

ALcestim Pelei filiam cum complures in coniugium peterent, & Pelias cũ
multos eorum repudiaret, † simultatem his constituit, ei se daturum, qui
Simultatem pro certamine accipit, ut & infrà. Fortasse legendum, & ijs quò uellet, aucheretur. feras bestias ad currum iunxisset. Is quam uellet †aueheret. Itaq; Admetus ab
Apolline petijt, ut se adiuuaret. Apollo cum ab eo esset liberaliter tractatus, cũ
in seruitium fuit ei traditus, aprum & leonem ei iunctos tradidit, quibus ille Al
cestim in coniugium auexit.

LI. *Alceſtis.*

ALcestim Peliæ & Anaxobies Dimantis filiæ filiam complures proci pete
bant in coniugium. Pelias uitans eorũ conditiones, repudiauit, & simul-
tatem constituit ei se daturum qui feras bestias ad currum iunxisset, & Alcestim
in cõiugio auexisset. Itaq; Admetus ab Apolline petijt, ut se adiuuaret. Apollo
aũt quòd ab eo in seruitutẽ liberaliter esset acceptus, aprum & leonẽ ei iunctos
tradidit, quib. ille Alcestim auexit. Et illud ab Apolline accepit, ut pro se alius
uolũtarie morereť. pro quo quũ neq; pater, neq; mater mori uoluisseť, uxor se
Alcestis obtulit, & pro eo uicaria morte interijt, quã postea Hercules ab inferis
LII. *Aegina.* (reuocauit.

Oenonem IVpiter cum Aeginam Asopi filiam uellet comprimere, & Iunonem uererę-
tur, detulit eam in insulam † Delon, & grauidam fecit, unde natus est Aea-
cus. Hoc Iuno cum resciſset, serpentem in aquam misit, quæ eam uenenauit:
ex qua

A ex qua qui biberat, debitum naturæ soluebat.* Quod cum amissis socijs Aea- *Vbi fortaßis, uel quo loco*
cus præ paucitate hominum mori non posset, formicas intuens, petijt ab Ioue
ut homines in præsidio * sibi daret. tunc Iupiter formicas in homines transfigu
rauit, qui Myrmidones sunt appellati, quòd græcè formicæ myrmices dicũtur.
Insula autem Aeginæ nomen possedit.

LIII. *Asterie.*

IOuis † cum Asterien Titanis filiã amaret, illa eum contempsit, à quo in auem *Pro Iupiter ut et in sequentibus.*
†Ortygiam commutata est, quam nos coturnicem dicimus, † eamq; in mare *Ortygem*
abiecit, & ex ea insula est enata, quæ Ortygia est appellata. Hæc mobilis fuit: *Ea se*
quò postea Latona ab Aquilone uento delata est, iussu Iouis, tunc cum eam Py
thon persequeretur. ibiq; oleam tenẽs Latona peperit Apollinem & Dianam.
Quæ insula postea Delos est appellata.

LIIII. *Thetis.*

THetidi Nereidi fatum fuit, qui ex ea natus esset, fortiorem fore quàm pa-
trem. Hoc præter Prometheum cum sciret nemo, & Iouis uellet cum ea cõ
cumbere, Prometheus Ioui pollicetur se eum præmoniturum, si se uinculis libe
rasset. Itaq; fide data, monet Iouem ne cum Thetide concumberet, ne si fortior
nasceretur, Iouem de regno deijceret, quemadmodum & ipse Saturno fecerat.
Itaq; datur Thetis in coniugiũ Peleo Aeaci filio, & mittitur Hercules ut aqui-
lam interficiat, quæ eius cor exedebat: eaq; interfecta, Prometheus post trigin-
tà annos de monte Caucaso est solutus.

LV. *Tytius.*

LAtona quòd cum Ioue concubuerat, Iuno Tytio Terræ filio immani ma-
gnitudine iusserat, ut Latonæ uim afferret: qui cũ conatus esset, à Ioue ful-
mine est interfectus, qui nouem iugeribus ad inferos exporrectus iacere dici-
B tur. & serpẽs ei appositus est, qui iecur eius exesset, * quod cum Luna recresćit.

LVI. *Busiris.*

IN Aegypto apud Busiridem Neptuni filiũ cum esset sterilitas, & Aegyptus
annis nouem siccitate exaruisset, ex Græcia augures conuocauit, † Thasius *Thrasius*
Pigmalionis fratris filius Busiridi monstrauit, immolato hospite uenturos im-
bres, promisisq; fidem ipse immolatus exhibuit.

LVII. *Sthenobœa.*

BEllerophon, cum ad Prœtum regem exul in hospitium uenisset, adamatus
est ab uxore eius Sthenobœa: qui cum cõcumbere cum ea noluisset, illa ui
ro suo mentita est, se ab eo compellatam. At Prœtus re audita, conscripsit ta-
bellas de ea re, & mittit eum ad † Diobatan regem, patrem Sthenobœæ: qui- *Ioabaten*
bus lectis, talem uirum interficere noluit, sed ad Chimæram eum interficien-
dum misit, quæ tripartito ore flammam spirare dicebatur. idem prima leo, po-
strema draco, media ipsa chimęra: hanc super Pegasum sedens, interfecit: & de-
cidisse dicitur in cãpos †alienos, unde etiã coxas eiecisse dicitur. At rex uirtutes *lege Alcios*
eius laudans, alterã filiam dedit ei in matrimoniũ. Sthenobœa re audita, ipsa se
interfecit. LVIII. *Smyrna.*

SMyrna Cinyrę Assyriorũ regis & Cenchreidis filia, cuius mater Cenchreis *Hæc Latinis Myrrha dicitur.*
superbius locuta, quòd filiæ suæ formam Veneri anteposuerat: Venus ma-
tris pœnas exequens, Smyrnæ infandum amorẽ obiecit, adeò ut patrem suum
amaret: quæ ne suspendio se necaret, nutrix interuenit, & patre nesciente per
nutricem cum eo concubuit, ex quo concepit: idq; ne palàm fieret, pudore sti-
mulata, in syluis se abdidit. cui Venus postea misęrta est, & in speciem arboris
eam commutauit, unde myrrha fluit, ex qua natus est Adonis, qui matris pœ-
nas à Venere est insequutus.

LIX. *Phyllis.*

DEmophoon Thesei filius in Thraciam ad Phyllidem in hospitiũ dicitur
ueniſse, & ab ea esse amatus. Qui cum in patriã uellet redire, fidem ei de-

dit,se ad eam rediturum. Qui die constituta cum non uenisset, illa eo die dici- A
tur nouies ad littus cucurrisse, quod ex ea Enneados græcè appellatur. Phyllis autem ob desiderium Demophoontis spiritum emisit. Cui parentes cum sepulchrum constituissent, arbores ibi sunt natæ, quæ certò tempore Phyllidis mortem lugent, quo folia arescunt & diffluunt. Cuius ex nomine folia græcè Phylla sunt appellata.

LX. *Sisyphus & Salmoneus.*

SIsyphus & Salmoneus Aeoli filij inter se inimici fuere. Sisyphus petijt ab Apolline, quomodo posset interficere inimicum, id est fratrem. Cui respon sum fuit, si ex compressu Tyronis Salmonei fratris filiæ procreasset liberos, fore ultores: quod cum Sisyphus fecisset, duo sunt filij nati: quos Tyro mater eo-
Videtur deesse aliquid. rum, sorte audita, necauit. At Sisyphus ut rescijt,* qui nunc dicitur saxum propter impietatem, aduersus montem ad inferos ceruicibus uoluere, quod cum ad summum uerticem perduxerit, rursum deorsum post se reuoluatur.

LXI. *Salmoneus.*

Et ascendens, uidetur legendum esse. SAlmoneus Aeoli filius, Sisyphi frater, cum tonitrua & fulmina imitaretur Iouis,† sedens quadrigam faces ardentes in populum mitteret, & ciues, ob id à Ioue fulmine est ictus.

LXII. *Ixion.*

Phlegyæ alij. IXion† Leontei filius, conatus est Iunonem comprimere. Iuno Iouis iussu nubem supposuit, quam Ixion Iunonis simulacrum esse credidit. ex ea nati sunt Centauri. At Mercurius Iouis iussu, Ixionem ad inferos in rota constrinxit, quæ ibi adhuc dicitur uerti.

LXIII. *Danae.*

DAnae Acrisij & Aganippes filia. huic fuit fatum, ut quod peperisset, Acri B
sium interficeret. Quod timens Acrisius, eam in muro lapideo præclusit. Iouis autem in imbrem aureum conuersus, cum Danae concubuit, ex quo compressu natus est Perseus. Quam pater ob stuprũ, inclusam in arca cum Perseo in mare deiecit. Ea uoluntate Iouis delata est in insulam Seriphum, quam piscator Dictys cum inuenisset, effracta ea, uidit mulierem cum infante, quos ad regem Polydectem perduxit, qui eam in coniugio habuit, & Perseum educauit in templo Mineruæ: quod cum Acrisius rescisset eos ad Polydectem morari, re-
Quo: sic enim et supra positum erat. petitum eos profectus est. † quod cum uenisset, Polydectes pro eis deprecatus est. Perseus Acrisio auo suo fidem dedit, se eum nunquam interfecturum. Qui cum tempestate retineretur, Polydectes moritur. Cui cum funebres ludos facerent, Perseus disco misso, quem uentus distulit in caput Acrisij, & eum interfecit. ita quod uoluntate sua noluit, deorum factum est. Sepulto autem eo, Argos profectus est, regnaq; auita possedit.

LXIIII. *Andromada.*

CAssiope filiæ suæ Andromadę formam Nereidibus antepositit. ob id Neptunus expostulauit, ut Andromada Cephei filia ceto obijceretur. Quæ
al. abducere cum esset obiecta, Perseus Mercurij talaribus uolans eò dicitur uenisse, & eam liberasse à periculo. Quam cum † adducere uellet Cepheus, pater eum Agenore, cuius sponsa fuit, Perseum clàm interficere uoluerunt. Ille cognita re, caput Gorgonis eis ostendit, omnesq; ab humana specie sunt informati in saxum.
Videtur deesse, ubi, uel postquã, uel simile. Perseus cum Andromada in patriam redit. Polydectes siue Prœtus † uidit Perseum tantam uirtutem habere, pertimuit, eumq; per dolum interficere uoluit. Qua re cognita Perseus, caput Gorgonis ei ostendit, & is ab humana specie est immutatus in lapidem.

LXV. *Alcyone.*

CEyx Hesperi siue Luciferi & Philonidis filius, cũ in nãufragio perijsset, Alcyone Aeoli & Egyales filia, uxor eius, propter amorẽ ipsa se in mare præcipitauit:

A cipitauit: qui deorum misericordia ambo in aues sunt mutati, quæ Alcyones dicuntur. hæ aues nidum, oua, pullos in mari septem diebus faciunt hyberno tẽpore: mare his diebus tranquillũ est, quos dies nautæ Alcyonia appellãt.

LXVI. *Laius.*

LAio Labdacis filio ab Apolline erat responsum, de filij sui manu mortem ut caueret. Itaq; Iocasta† Menyci filia uxor eius, cum peperisset,† iussit ex- *al. Menœtij.*
poni. hunc Peribœa Polybi regis uxor cum uestem ad mare lauaret, expositum † Natũ aut simile quid uidetur deesse.
sustulit, Polybo sciente. quòd orbi erant liberis, pro suo educauerunt: eumq; quòd pedes transfectos haberet, Oedipum nominauerunt.

LXVII. *Oedipus.*

POstquam Oedipus Laij & Iocastes filius ad puberem ætatem peruenit, fortissimus præter cæteros erat: eiq; per inuidiam æquales obijciebant, eum subditum esse Polybo, eo quòd Polybus tam clemens esset, & ille impudens: quod Oedipus sensit non falso sibi obijci. Itaq; Delphos est profectus scisci-
tum de† in prodigijs ostendebatur mortem ei adesse de nati manu. idem cum *Deesse aliquid uidetur.*
Delphos iret, obuiam ei Oedipus uenit. quem satellites cum uiam regi dari iuberent, neglexit. Rex equos immisit, & rota pedem eius oppressit. Oedipus iratus, inscius patrem suum de curru detraxit, & occidit. Laio occiso, Creon† Me- *al. Menœtij*
nyci filius regnũ occupauit. Interim Sphinx Typhonis in Bœotiam est missa, quæ agros Thebanorum uexabat. Ea regi Creonti simultatem constituit, si carmen quod posuisset aliquis interpretatus esset, se inde abire: si autem datũ carmen non soluisset, eum se consumpturam dixit, neq; aliter de finibus excessu-
ram. Rex re audita, per Græciã edixit, qui Sphingæ carmen soluisset, regnum se *al. Sphingis*
& Iocastem sororem ei in coniugium daturũ promisit: cum plures regni cupidine uenissent, & à Sphinge essent cõsumpti, Oedipus Laij filius uenit, & carmẽ
B est interpretatus. Illa se præcipitauit, Oedipus regnum paternum, & Iocastã matrem inscius accepit uxorem, ex qua procreauit Eteoclen & Polynicen, Antigonam, & Ismenam. Interim Thebis sterilitas frugũ & penuria incidit, ob Oedipodis scelera. interrogatusq; Tiresias, quid ita Thebæ uexarentur, respondit: Si quis ex Draconteo genere superesset, & pro patria interijsset, pestilentia libe-
raturũ. tum † Menycus Iocastæ pater se de muris præcipitauit. Dum hæc The- *al. Menœtius*
bis gerũtur, Corintho Polybus decedit. quo audito, Oedipus moleste ferrè cœpit, æstimans patrem suũ obisse, cui Peribœa de eius suppositione palàm fecit: id Itemales senex, qui eum exposuerat, ex pedum cicatricibus & talorũ agnouit Laij filium esse. Oedipus re audita, postquam uidit se tot scelera nefaria fecisse, ex ueste matris fibulas detraxit, & se luminibus priuauit, regnumq; filijs suis alternis annis tradidit, & à Thebis Antigona filia duce profugit.

LXVIII. *Polynices.*

POlynices Oedipodis filius, anno peracto, regnum ab Eteocle fratre repetit. Ille cedere noluit: itaq; Polynices, Adrasto rege adiuuante, cum septem
ductoribus Thebas oppugnatum uenit. ibi Capaneus, quòd contra Iouis uoluntatem Thebas se capturum diceret, cum murum ascenderet, fulmine est percussus: Amphiaraus terra est deuoratus: Eteocles & Polynices inter se pugnãtes alius alium interfecerunt. His cum Thebis parentaretur, etsi uentus uehemens esset, tamen fumus se nunquam in unam partem conuertit, sed alius aliò seducitur. Cæteri cum Thebas oppugnarent, & Thebani regibus suis diffiderent, Tiresias† Eurii filius augur præmonuit, si ex Dracontea progenie aliquis *Eurimi, ita in frà quoq; Menœtius.*
interijsset, oppidum ea clade liberari. † Menycus cum uidit se unum ciuium salutem posse redimere, muro se præcipitauit, Thebani uictoria sunt potiti.

LXIX. *Adrastus.*

ADrasto, Talai & Eurynomes filio, responsum ab Apolline fuit, eum filias suas Argiam & Deiphilam apro & leoni daturum in cõiugium. Sub eodẽ tẽpore Polynices Oedipodis filius expulsus ab Eteocle fratre, ad Adrastum

deuenit. & Tydeus simul Oenei & Peribœæ captiuæ filius, à patre quòd fratrẽ A
Menalippum in uenatione occiderat, ferè sub eodẽ tempore uenit. Quod cum
satellites Adrasto nunciasset, duos iuuenes incognita ueste uenisse. unus enim
aprinea pelle *opertus, alter leonina. Tunc Adrastus memor sortium suarũ, iu-
bet eos ad se perduci: atq; ita interrogauit, quid ita hoc cultu in regna sua uenis-
Pelle leonina sent. Cui Polynices indicat se à Thebis uenisse, & idcirco se †pellem leoninam
operuisse, quòd Hercules à Thebis genus duceret, et insignia gentis suę secum
portaret. Tydeus aũt dicit se Oenei filiũ esse, & à Calydone genus ducere, ideo
pelle aprinea se opertũ, significans aprũ Calydonium. Tũc rex respõsi memor,
Argiam maiorẽ dat Polynici, ex qua nascitur Thersander: Deiphilam minorẽ
dat Tydeo, ex qua nascitur Diomedes, qui apud Troiam pugnauit. At Polyni
ces rogat Adrastum, ut sibi exercitum cõmodaret, ad paternum regnũ recupe-
randũ à fratre, cui Adrastus non tantum exercitũ dedit, sed etiam ipse cum alijs
Pausanias uerò aliter de portis Thebanis, quem uide in Bœotic. ducib. profectus est, quoniã Thebæ septẽ portis claudebãtur. Amphion enim
qui Thebas muro cinxit, septem filiarum nomine portas constituit. Hæ aũt fu-
erunt, Thera, Cleodoxe, Astynome, Astycratia, Chias, Oggygia, Chloris.

LXX. *Reges septem Thebas profecti.*

ADrastus Talai filius ex Eurynome Iphiti filia, Argiuus. Polynices Oedi
podis filius ex Iocasta, Menœtij filia, Thebanus. Tydeus Oenei filius ex
Peribœa captiua, Calydonius. Amphiaraus Oeclei, uel, ut alij autores dicunt,
Apollinis ex Hypermestra Thestij filia, Pylius. Capaneus Hipponoi filius ex
Astynome Talai filia, sorore Adrasti, Argiuus. Hippomedõ Nesimachi filius
ex Mythidice Talai filia, sorore Adrasti, Argiuus. Parthenopæus, Meleagri fi
lius, ex Atalanta Iasij filia, ex monte Partheno, Arcas. Hi omnes duces apud
Thebas perierunt, præter Adrastum Talai filium: is enim equi beneficio ere-
ptus est. qui postea filios eorum armatos ad Thebas expugnandas misit, ut in- B
iurias paternas uindicarent, eò quod insepulti iacuerãt Creontis iussu, qui The
bas occuparat, fratris Iocastes.

LXXI. *Septem Epigoni, id est filij.*

AEgialeus Adrasti filius ex Demoanassa, Argiuus. hic solus periit ex septẽ
qui exierãt, quia pater exuperauerat, pro patre uicariam uitam dedit. cæ-
teri sex uictores redierunt. Thersander Polynicis filius ex Argia Adrasti filia,
Argiuus. Polydorus Hippomedontis filius, ex Euanippe Elati filia, Argi-
uus. Alcmæon, Amphiarai filius, ex Eriphyle Talai filia, Argiuus. Thesi-
Videtur deesse nonnihil. menes Parthenopæi filius ex Clymene nympha, Nysius.*

Polynices Oedipodis filius, anno peracto regnum ab Eteocle fratre A-
drasto Talai filio adiutore repetit, cum septẽ ductoribus, & Thebas oppugna-
runt. Ibi Adrastus beneficio equi profugit. Capaneus cõtra Iouis uoluntatem,
Thebas se capturũ dixit: & cũ murum ascẽderet, fulmine ab Ioue est percussus.
Amphiaraus cum quadriga terra est deuoratus. Eteocles & Polynices inter se
pugnantes, alius alium interfecerunt. His inferiæ communes cum fiũt, Thebis
fumus separatur, quòd alius alium interfecerunt. reliqui perierunt.

LXXII. *Antigona.*

CReon Menœtij filius edixit, ne quis Polynicen aut qui unà uenerunt, se-
pulturæ traderent, quòd patriam oppugnatum uenerint: Antigona soror
& Argia coniunx, clàm noctu Polynicis corpus sublatum, in eadem pyra, qua
Eteocles sepultus est, imposuerunt: quæ cum à custodibus deprehensæ essent,
Argia profugit, Antigona ad regem est perducta. ille eam Hæmoni filio, cuius
sponsa fuerat, dedit interficiẽdam. Hæmon amore captus, patris imperium ne-
glexit, & Antigonam ad pastores demandauit: ementitusq; est, se eam interfe-
cisse. Quæ cum filium procreasset, & ad puberem ætatem uenisset, Thebas ad
ludos uenit. Hũc Creon rex quòd ex Draconteo genere omnes in corpore in-
signe habebant, cognouit. Cum Hercules pro Hæmone deprecaretur, ut ei ig-
noscereꝛ,

A nòsceret, non impetrauit. Hæmon se & Antigonam coniugem interfecit. At
Creon Megaram filiam suam Herculi dedit in cõiugium: ex qua nati sunt The
remachus, & Ophites.

LXXIII. *Amphiaraus, Eriphyla, & Alcmæon.*

AMphiaraus Oeclei & Hypermestræ Thestij filiæ filius augur, † qui sciret cum
si ad Thebas oppugnatum isset, se inde non rediturũ: itaq; celauit se, con-
scia Eriphyle coniuge sua, Talai filia. Adrastus autem ut eum inuestigaret, mo-
nile aureum ex gemmis fecit, & muneri dedit sorori suæ Eriphylę: quæ doni cu
pida, coniugem prodidit. Amphiaraus Alcmæoni filio suo præcepit, ut post
suam mortẽ pœnas à matre exequeretur. qui postquam apud Thebas terra est
deuoratus, Alcmæon memor patris præcepti, Eriphylen matrem suam interfe
cit, quem postea furiæ exagitarunt.

LXXIIII. *Hypsipyle.*

SEptem ductores qui Thebas oppugnatum ibant, deuenerũt in Nemeam,
ubi Hypsipyle Thoantis filia in seruitute puerum Archemorũ siue Ophi-
ten Lyci regis filium, nutriebat. Cui responsum erat, ne in terra puerum depo-
neret, antequam posset ambulare: ergo ductores septem qui Thebas ibant
aquam quærentes, deuenerunt ad Hypsipylen: eamq; rogauerũt, ut eis aquam
demonstraret. Illa timens puerum in terram deponere, *apium altissimum erat
ad fontem, in quo puerum deposuit, quæ dum aquam eis tradit, draco fontis cu
stos puerum exedit. At draconẽ Adrastus & cæteri occiderunt, & Lycum pro
Hypsipyle deprecati sunt, ludosq; puero funebres instituerunt, qui quinto
quoq; anno fiunt, in quibus uictores apiaciam coronam accipiunt.

LXXV. *Tiresias.*

B INmonte Cyllenio Tiresias Eurimi filius, pastor dracones uenerantes dici- *Venerantes pro coeuntes uidetur posuisse, à Vene re deducto uerbo.*
tur baculo percussisse, alias calcasse, ob id in mulieris figuram est conuersus:
postea monitus à sortibus, in eodem loco dracones cum calcasset, redit in pri-
stinam speciẽ. Eodem tempore inter Iouem & Iunonem fuit iocosa altercatio,
quis magis de re uenerea uoluptatem caperet, masculus an fœmina: de qua re
Tiresiam iudicem sumpserunt, qui utrunq; erat expertus. Is cum secundum Io-
uem iudicasset, Iuno irata, manu auersa eum excæcauit. at Iouis ob id fecit, ut se-
ptem ætates uiueret, uatesq; præter cæteros mortales esset.

LXXVI. *Reges Thebanorum.*

CAdmus Agenoris filius, Amphion Iouis, Polydorus Cadmi, Laius Lab-
daci, Pentheus Echionis, Creon Menœtij, Oedipus Laij, Polynices Oe-
dipi, Lycus Neptuni, Eteocles Oedipi, Zetus Iouis, Labdacus Polydori.

LXXVII. *Ledã.*

IVpiter Ledã Thestij filiã, in cygnũ cõuersus, ad flumen Eurotã cõpressit, †& *quæ*
ex eo peperit Pollucẽ & Helenã, ex Tyndareo aũt Castorẽ & Clytæmnestrã.

LXXVIII. *Tyndareus.*

TYndareus Oebali filius, ex Leda Thestij filia procreauit Clytæmnestrã &
Helenã. Clytæmnestrã Agamẽnoni Atrei filio dedit in coniugiũ. Helenã
propter formæ dignitatẽ, complures ex ciuitatibus * in coniugium proci pete-
bant. Tyndareus cũ *repudiaret filiam suã Clytæmnestram, & ab Agamemno-
ne uereretur, timeretq; ne quid ex ea re discordię nasceretur, monitus ab Vly-
xe, iureiurãdo se obligauit, & arbitrio Helenę posuit, ut cui uellet nubere, coro
nã imponeret, †Menelao impòsuit, ut cui Tyndareus ea dedit uxorẽ, regnũq; *quæ Menelao*
moriens Menelao tradidit.

LXXIX. *Helena.*

THeseus Aegei & Aethræ Pitthei filiæ filius, cum Pirithoo Ixionis filio Hele
nam Tyndarei & Ledæ filiam uirginem, de fano Dianæ sacrificantem ra-
puerunt, & detulerunt Athenas in pagum Atticæ regionis. † Quod Iouis eos *Pro, quã re Iupi*
cum uidisset tantam audaciam habere, ut se ipsi ad periculum offerrent, in- *ter.*
quiete eis imperauit, ut peterent ambo à Plutone, Pirithoo Proserpinam in

coniugium. Qui cum per insulam Tenariã ad inferos descendissent, & de qua re uenissent indicarent Plutoni, à furijs strati, diuq; lacerati sunt. quò Hercules ad canem tricipitem ducendum cum uenisset, illi fidem eius implorarunt. Qui à Plutone impetrauit, eosq; incolumes eduxit ad Helenam: Castor & Pollux fratres belligerarunt, & Aethram Thesei matrem & * Phisadiem Pirithoi soro rem ceperunt, & in seruitutem sorori dederunt. A

prostrati

Thisadien, ut in frà uocat.

LXXX. *Castor.*

Ilairam. IDas & Lynceus Apharei filij, ex Messenis habuerunt sponsas Phœben & †Lairam Leucippi filias. Hæ autem formosissimæ uirgines cum essent, & esset Phœbe sacerdos Mineruæ, † Laira Dianæ, Castor & Pollux amore incensi eas rapuerunt. Illi amissis sponsis, arma tulerunt, si possent eas recuperare. Castor Lynceum in prælio interfecit. Idas amisso fratre omisit bellum & sponsam, cœpitq; fratrẽ sepelire. Cũ ossa eius collocaret in pila, interuenit Castor & prohibere cœpit monumentum fieri, quòd diceret se eum quasi fœminam superasse. Idas indignans, gladio quo cinctus erat Castori inguina traiecit. Alij dicunt, quemadmodũ ædificabat pilam, super Castorem impulisse, & sic interfectum: quod cũ annunciasset Polluci, accurrit & Idam uno prælio superauit, corpusq; fratris recuperatũ sepulturæ dedit. Cum autem ipse stellam ab Ioue accepisset, & fratri nõ esset data, ideo quòd diceret Pollucẽ Iouis, Castorẽ semine Tyndarei & Clytemnestræ natos: ipsum autẽ & Helenam Iouis esse filios. Tũc deprecatus Pollux, ut liceret ei munus suum cum fratre communicare: cui permisit, ideoq; dicitur alterna morte redemptus. Vnde etiam Romani seruant institutum, cũ desultorẽ mittunt, unus duos equos habet, pileum in capite, * equo in equum transilit, quòd ille sua & fratris uice fungatur.

Ilaira.

LXXXI. *Proci Helenæ.*

Antilochus. ANtiochus †, Ascalaphus, Aiax Oileus, Antimachus, Aecæus, Blanirus, *Agapenor, Aiax Telamonius, Clytius Cyaneus, Menelaus, Patroclus, Diomedes, Peneleus, Phemius, Nireus, Polypœtes, Elephemor, Eumelus, Stenelus, Tlepolemus, Protesilaus, Podalirius, Eurypylus, Idomeneus, †Teleontes, † Tallius, Polyxenus, † Protus, Mnestheus, Machaon, Thoas, Vlysses, Phidippus, Meriones, Meges, Philoctetes. Alia ueteres. * B

Leonteus. Thalpius. Prothous.

LXXXII. *Tantalus.*

ωλαν]ὸς, habet comment. in Odyss. λ. Taygeta, alij aqua TAntalus Iouis & † Plytones filius, procreauit ex † Dione Pelopen. Iupiter Tantalo concredere sua consilia solitus erat, & ad epulum deorum admittere, quæ Tãtalus ad homines renunciauit, ob id dicitur ad inferos in † aquam media sine corporis stare, semperq; sitire: & cum hausturn aquæ uult sumere, aquam recedere. Item poma ei super caput pendent: quæ cum uult sumere, rami uento moti recedunt. Item saxum super caput eius ingens pendet, quod semper timet ne super se ruat.

LXXXIII. *Pelops.*

PElops Tantali & Dione Atlantis filiæ filius, cum esset in epulis deorum à Tantalo cæsus, brachium eius Ceres consumpsit, qui à deorum numine uitam recepit: cui cum cætera membra ut fuerant coissent, humero non perpetuo, eburneum eius loco Ceres aptauit.

LXXXIIII. *Oenomaus.*

OEnomaus Martis & Asteropes filiæ filius, habuit in coniugio Euareten Acrisij filiam, ex qua procreauit Hippodamiam uirginem eximię formę, quam nulli ideo dabat in coniugium, quod sibi responsum fuit, à genero mortem cauere. Itaq; cum complures eam peterent in coniugium, simultatem constituit, se ei daturum, qui secum quadrigis certasset, uictorq; exisset, (quod is equos Aquilone uelociores habuit) uictus autem interficeretur. Multis interfectis, nouissimè Pelops Tantali filius cum uenisset, & capita humana super †thalbas fixa uidisset, eorum qui Hippodamiam in uxorem petierãt, pœnitere eum cœpit,

uduas

A cœpit. regis crudelitatem timẽs. Itaq; Myrtilo aurigæ eius persuasit, regnumq; ei dimidium pollicetur, si se adiuuaret: fide data Myrtilus currum iunxit, & clauos in rotas nõ coniecit: itaq; equis incitatis currum defectum Oenomai equi distraxerunt. Pelops cum Hippodamia & Myrtilo domum uictor cum rediret, cogitauit sibi opprobriũ futurum, & Myrtilo fidem præstare noluit, eumq; in mare præcipitauit, à quo Myrtoum pelagus est appellatum. Hippodamiam in patriam adduxit suam, quod Peloponnesum appellatur. ibi ex Hippodamia procreauit Hippalcum, *Atreum, Thyesten.

LXXXV. *Chrysippus.*

LAius Labdaci filius Chrysippum Pelopis filium natum propter formæ dignitatem Nemeæ ludis rapuit. quem ab eo Pelops bello recuperauit, hũc Atreus & Thiestes matris Hippodamiæ impulsu interfecerunt. Pelops cũ Hippodamiam argueret, ipsa se interfecit.

LXXXVI. *Pelopidæ.*

THyestes Pelopis & Hippodamię filius, quòd cum Aeropa Atrei uxore cõcubuit, à fratre Atreo de regno est eiectus. At is Atrei filium Plisthenem, quem pro suo educauerat, ad Atreum interficiendum misit: quem Atreus credens fratris filium esse, imprudens filium suum occidit.

LXXXVII. *Aegisthus.*

THyesti Pelopis & Hippodamiæ filio responsum fuit, quem ex filia sua Pelopia procreasset, eum fratris fore ultorẽ: quod cum audisset, * puer est natus, quem Pelopia exposuit, quem inuentum pastores capræ subdiderũt, ad nutriendum, Aegisthus est appellatus, ideo quod græcè capra æga appellatur.

Videtur abesse aliquid.

αἰγὸς αἴγιδε.

LXXXVIII. *Atreus.*

B ATreus Pelopis & Hippodamiæ filius, cupiens à Thyeste fratre suo iniurias exequi, in gratiam cum eo rediit, & in regnum suum eum reduxit, filiosq; eius infantes Tantalum & Plisthenem occidit, & epulis Thyesti apposuit. qui cum uesceretur, Atreus imperauit brachia & ora puerorũ afferri: ob id scelus etiam sol currũ auertit. Thyestes scelere nefario cognito, profugit ad regem Thesprotũ, ubi lacus Auernus dicitur esse. Inde Sicyonẽ peruenit, ubi erat Pelopia filia Thyestis deposita. ibi casu nocte cũ Mineruæ sacrificaret, interuenit: qui timens ne sacra cõtaminaret, in luco delituit. Pelopia autẽ cum choreas duceret, lapsa, uestẽ ex cruore pecudis inquinauit: quę dum ad flumen exit sanguinẽ abluere, tunicã maculatam deponit, capite obducto Thyestes è luco prosiliuit, *& ea compressione gladiũ de uagina ei extraxit Pelopia, & rediens in templũ sub acropodio Mineruę abscõdit. Postero die rogat regem Thyestes, ut se in patriam Lydiam remitteret. Interim sterilitas Mycenis frugũ ac penuria oritur ob Atrei scelus. Ibi responsum est, ut Thyestem in regnũ reduceret. Qui cũ ad Thesprotum regẽ isset, æstimãs Thyestem ibi morari, Pelopiã aspexit: & rogat Thesprotum, ut sibi Pelopiam in coniugiũ daret, quod putaret eam Thesproti esse filiã. Thesprotus ne qua suspicio esset, dat ei Pelopiã, quæ iam conceptũ ex patre Thyeste habebat Aegisthũ. Quę cũ ad Atreum uenisset, parit Aegisthũ: quẽ exposuit. At pastores capręque suppositum putarũt: quẽ Atreus iussit perquiri, & pro suo educari. Interim Atreus mittit Agamemnonẽ & Menelaũ filios ad quærendũ Thyestẽ: qui Delphos petierũt sciscitatũ. Casu Thyestes eò uenerat ad sortes tollẽdas de ultione fratris. cõprehensus ab eis ad Atreũ perducit: quẽ Atreus in custodiã cõijci iussit, Aegisthumq; uocat, æstimans suum filiũ esse, & mittit eũ ad Thyestẽ interficiendũ. Thyestes cũ uidisset Aegisthũ, & gladiũ quẽ Aegisthus gerebat, & cognouisset quẽ in cõpressione perdiderat, interrogat Aegisthũ unde illũ haberet. Ille respõdit matrẽ, sibi Pelopiã dedisse: quã iubet accersiri. cui respõdit, se in cõpressione nocturna, nescio cui eduxisse, & ex ea cõpressione Aegisthũ cõcepisse. Tũc Pelopia gladiũ arripuit, simulãs se agnoscere, & in pectus sibi detrusit, quẽ Aegisthus è pectore matris cruentũ tenens, ad Atreũ attulit.

Videtur & hic nonnihil sententiæ deesse.

Ille

Ille æstimans Thyesten interfectum, lætabatur: quem Aegisthus in littore sacri A
ficantem occidit, & cum patre Thyeste in regnum auitum redit.

LXXXIX. *Laomedon.*

NEptunus & Apollo dicuntur Troiam muro cinxisse his rex. Laomedon uouit, quod regno suo pecoris eo anno natum esset, immolaturum. Id uotum auaritia fefellit. Alij dicunt, parum eum promisisse: ob eam rem Neptunus cetum misit, qui Troiam uexaret. Ob quam causam rex ad Apollinẽ misit consultum. Apollo iratus ita respondit: si Troianorum uirgines ceto relig atæ fuissent, finem pestilentiæ futuram. Cum complures consumptæ essent, & Hesione fors exisset, & petris religata esset, Hercules & Telamon cum Colchos Argonautæ irent, eódem uenerunt, & cetum interfecerunt. Hesionenq; patri, pactis legibus reddunt, ut cum inde redijssent, secum in patriam eam abducerent, & equos qui super aquas & aristas ambulabant. Quod & ipsum Laomedon fraudauit, neq; Hesionem reddere uoluit. Itaq; Hercules ad eos nauibus comparatis, ut Troiam expugnaret, uenit, & Laomedontẽ necauit, & Padaci filio eius infanti regnum dedit, qui postea Priamus est appellatus, ἀπὸ τῦ πρίασθαι. Hesionen recuperatam Telamoni concesit in coniugium, ex qua natus est Teucer.

XC. *Priami filij & filiæ, numero 54.*

HEctor, Deiphobus, Geryones, Polydorus, Helenus, Alexander, Hippoſidus, Antinous, Agathon, Diastor, Lyside, Polymena, Ascanius, Chirodamas, Euagoras, Drypon, Astynomus, Polymetus, Laodice, Ethionome, Phegea, Henicea, Demnosia, Cassandra, Philomela, Polipes, Troilus, Palemon, Brissonius, Gorgition, Protodamas, Atreus, Dolon, Chrœresus, Chrysolaus, Demosthea, Doricops, Hippasus, Hyperiscus, Lysianassa, Iliona, Nereis, Euander, Proneus, Aromachus, Hilagus, Axion, Biantes, Hippotrochus, Diophites, Meduſa, Hero, Creusa. B

De liberis Priami.

In hoc capite, quia omnia propè mirificè corrupta sunt, ipsum quidem intactum reliquimus. Nomina uerò liberorum Priami, quæ partim Ioan. Boccacius ex uarijs autoribus collegit, partim apud Pausaniam in pictura Polygnoti reperiuntur, huc adnotauimus, ut, qui uolet, ad horum exempla, illa emendet. Sunt autem hæc, filiarum: Creusa, Cassandra, Ilione, Laodice, Lycaste, Medesicastis, Polyxena, Clymene, Aristomache, Xenodice, Deimone, Metioche, Piasis, Cleodice & Meduſa. Filiorum autem, Paris, Hector, Helenus, Chaon, Troilus, Deiphobus, Polydorus primus, Polydorus secundus, Lycaon, Aesacus, Antiphus, Isus, Cebryones, Phorbas, Doryclus, Pammon. Antiphonus, Agathon, Hippothous, Agauus, Mestor, Iphates, Testorius, Timœtes, Polites, Teucer, Democoontes, Echemon, Chronius, Gorgition, Axion, Astynous, Pelis, Eioneus, Admetus, Agenor. Quanquam de his ultimis quinq;, non ausim certò affirmare, Priami liberorum nomina esse. neq; enim id liquidò Pausanias indicat: sed tantũ inter reliquos, qui circa Priamum occisi sunt, recenset. additur & à Calabro Thesiphonus.

XCI. *Alexander Paris.*

PRiamus Laomedontis filius, cum complures liberos haberet ex concubitu Hecubæ Cisseí, siue Dymantis filia, uxor eius prægnans in quiete uidit se facem ardentem párere, ex qua serpentes plurimos exisse. id uisum omnibus cõiectoribus cum narratum esset, imperant quicquid páreret necaret, ne id patriæ exitio foret. Postquam Hecuba peperit Alexandrum, datur interficiẽdus, quem satellites misericordia exposuerunt, eum pastores pro suo filio repertum expositum educarunt, eumq; Parim nominauerunt. Is cum ad puberẽ ætatem peruenisset, habuit taurum in delicijs: quò cum satellites missi à Priamo ut taurum aliquis adduceret uenissent, qui in athlo funebri quod ei fiebat, poneretur, cœperunt Paridis taurum abducere. Qui persecutus est eos, & inquisiuit, quò eum ducerent. illi indicãt, se eum ad Priamum adducere, qui uicisset ludis funebribus Alexandri. ille amore incensus tauri sui, descendit in certamen, & om-
al. aduersus nia uicit, fratres quoq; suos superauit. Indignãs Deiphobus, gladium †ad eum strinxit. at ille in aram Iouis Hercæi insiluit: quod cum Cassandra uaticinaretur eum fratrem esse, Priamus eum agnouit, regiaq; recepit.

XCII. Pa-

XCII. *Paridis iudicium.*

A IOuis, cum Thetis Peleo nuberet, ad epulum dicitur omnes deos conuocasse, excepta Eride, id est discordia. quæ cum postea superuenisset, nec admitteretur ad epulum, ab ianua misit in medium malum, * dicit quæ esset formosissima attolleret. Iuno, Venus, Minerua formam sibi uendicare cœperunt, inter quas magna discordia orta. Iouis * imperat Mercurio, ut deducat eas in Ida mõte ad Alexandrũ Paridem, eumq; iubeat iudicare. Cui Iuno, si secundum se iudicasset, pollicita est in omnibus terris eum regnaturum † diuitem præter cæteros præstaturum. Minerua, si inde uictrix discederet, formosissimum inter mortales futurum, & omni artificio † scium. Venus autẽ Helenam Tyndarei filiam formosissimam omnium mulierum se in coniugiũ dare promisit. Paris donum posterius prioribus anteposuit, Veneremq; pulcherrimam esse iudicauit. ob id Iuno & Minerua Troianis fuerunt infestæ. Alexander Veneris impulsu Helenam à Lacedæmone ab hospite Menelao Troiã abduxit, eamq; in coniugio habuit cum ancillis duabus Aethra & † Thisadie, quas Castor & Pollux captiuas ei assignarant, aliquando reginas.

Diuitijs forte assse.

Omnium artificiosissimum.

Supra Phisadien uocauit.

XCIII. *Cassandra.*

CAssandra Priami & Hecubæ filia in Apollinis fano ludendo lassa obdormisse dicitur. Quam Apollo cum uellet comprimere, corporis copiam nõ fecit. ob quam rem Apollo fecit, ut cum uera uaticinaretur, fidem non haberet.

XCIIII. *Anchisa.*

VEnus Anchisam Assaraci filium amasse, & cum eo concubuisse dicitur, ex quo procreauit Aeneam: eiq; præcepit, ne id apud homines enunciaret. Quod Anchises inter sodales per uinum est elocutus, ob id à Ioue fulmine est ictus. quidam dicunt eum sua morte obisse.

B XCV. *Vlyxes.*

AGamemnon & Menelaus Atrei filij, cum ad Troiam oppugnandã cõiuratos duces ducerent, in insulã Ithacã ad Vlyxem Laertis filium uenerũt: cui erat responsum, si ad Troiam isset post uicesimum annum, solum, sociis perditis, egentem domum rediturum. Itaq; cum sciret ad se oratores uenturos, insaniam simulans, pileum sumpsit, & equum cum boue iunxit ad aratrũ. Quem Palamedes ut uidit, sensit simulare, atq; Telemachũ filium eius, cunis sublatum aratro ei subiecit, & ait, Simulatione deposita inter coniuratos ueni. Tunc Vlyxes fidem dedit se uenturum. ex eo Palamedi infestus fuit.

XCVI. *Achilles.*

THetis Nereis, cum sciret Achillem filium suũ, quem ex Peleo habebat, si ad Troiam expugnandam isset, periturum: commendauit eum in insulam Scyro ad Lycomedem regem. quem ille inter uirgines filias habitu fœmineo seruabat, nomine mutato. nam uirgines Pyrrham nominarunt, quoniam capillis flauis fuit, & græcè rufum pyrrhon dicitur. Achiui autem cum rescissent ibi eum occultari, ad regem Lycomeden oratores miserunt, qui rogarent, ut eum adiutorium Danais mitteret. Rex cum negaret apud se esse, potestatem eis fecit, ut in regia quærerent. qui cum intellígere non possent, quis esset eorum, Vlysses in regio uestibulo munera fœminea posuit, in quibus clypeum & hastam, & subitò tubicinam iussit canere, armorumq; crepitum & clamorem fieri iussit. Achilles hostem arbitrans adesse, uestem muliebrem dilaniauit, atque clypeum & hastam arripuit. ex hoc est cognitus, suasq; operas Argiuis promisit, & milites Mirmydones.

XCVII. *Qui ad Troiam expugnatum ierunt, & quot naues.*

AGamemnon Atrei & Aëropes filius Mycenis, nauibus centũ. Menelaus frater eius, Mycenis nauibus lx. Phœnix Amyntoris filius Argiuus, nauibus l. Achilles Pelei & Thetidis filius, insula Scyro nauibus lx. Automedon auriga Achillis, Scyro nauib. x. Patroclus Menœtij & Pilomellæ filius, Phthia

nauibus

nauibus x. Aiax Telamonis ex Erybœa filius, Salamine nauibus xíj. Teucer fra A
ter ex Hesiona Laomedontis filia, nauibus xíj. Vlysses Laertę & Anticlię filius
Ithaca nauibus xíj. Diomedes Tydei & Deiphilæ Adrasti filiæ filius, Argis na-
uibus xxx. Sthenelus Capanei & Euadnes filius, Argis nauibus xxv. Aiax Oi
Hanc matrẽ Mè dontis Homerus facit. lei & Rhenes nymphæ filius, Locrus, nauibus xx. Nestor Nelei & Chloridis fi
liæ filius, Pylius, nauibus xc. Thrasymedes frater ex Eurydice, Pylius, nauibus
xv. Antilochus Nestoris filius, Pylius, nauibus xx. Eurypylus Euæmonis &
Opis filius, Orchomeno nauibus xl. Machaon Asclepíj & Coronidis filius, At
tica nauib. xx. Podalirius frater eius nauibus ix. Tlepolemus Herculis & A-
styoches filius, Mycenis nauibus ix. Idomeneus Deucalionis filius, à Creta na-
uibus xl. Meriones Moli & Melphidis filius à Creta, nauibus xl. Eumelus Ad-
meti & Alcestis Peliæ filiæ filius, à Perrhebia nauibus viij. Philocteta Pœantis
& Demonassæ filius, Melibœa nauibus vij. Peneleus Hippalci & Asteropes fi-
lius, Bœotia nauibus xíj. †Pithus Lacreti & Cleobules filius, ex Bœotia nauib.
xíj. †Chronius frater eius, ex Bœotia nauibus ix. Arcesilaus Lyci & * Theobu-
læ filius ex Bœotia nauibus x. Prothœnor frater, ex † Hastipiæ nauibus viij. Ial
menus Lyci & *Pernidis filius, Argis nauibus xxx. Ascalaphus frater eius, Ar
Leitus. Clonius. † Thespia. Martis & Asty ocles Homerus. Videtur deesse aliquid, intelligit autem Mnesthea. †Polyxenus, Agastbenis. a Aglares, ut Homerus. gis nauibus xxx. Schedius Iphiti & Hippolytes filius, Argis nauibus xxx. Epi-
strophus frater eius itidem nauibus x. Elephenor, Calchodontis & Imenaretes
* filius, Argis nauibus xxx. *Menœæ filius, Athenis nauibus l. Agapenor An
cæi & Iotis * filius Arcadia nauibus lx. Amphimachus Creati filius, Elea nauí-
bus x. Eurychus *Pallantis & Diomedę filius, Argis nauibus xv. Amarunceus
Onesimachi filius, Mycenis nauibus xix. † Polysenes, Astionis & Pelorides fi-
lius, Aetolia nauibus xl. Meges Phylei & Eustyoches filius à Dulichio nauib.
lx. Thoas Andremonis & Gorgidis filius * Tyto * nauib. xv. Podarces frater
eius itidem nauib. x. Prothous Tenthredonis filius, Magnesia na. xl. Cycnus B
* Ociti & Aurophites filius, Argis nauib. xíj. Nireus Charopi & † nymphæ fi-
lius, Argis nauibus xvj. Antiphus Mnesyli & Chalciopes filius Thessalus, na-
uibus xx. Polybœtes Pirithoi & Hippodamiæ filius Argis nauibus xx. † Leo
b Leonteus, Coroni. phites Chroni filius, à Sicyone nauibus xix. Calchas Thestoris filius Mycenis
augur, Phocus Danai filius architectus, Eurybates & Talthybius internuncij,
Diaphorus iudex. Neoptolemus Achillis & Deidamiæ filius ab insula Scyro,
c hic idem Pyrrhus est uocitatus à patre Pyrrha. summa naues 245.

a Videntur hic & omissa quædam esse, quæ ad naues Thoantis pertinent. & quod hic Tyto ponitur, Ithone legi debere, & ad Protesilaum, cuius nomen hic deest, referendum esse. Ita enim ex Podarce, qui sequitur, colligi potest. quẽ Homerus Protesilai fratrem, non Thoantis facit. *b* Vide 2. Iliad. Nam hic haud scio an nomina transposita sint, & legendum Antiphus Thessali & Chal. fil. Nisyro nauibus 30. *c* Neq; hic locus absq; uitio esse uidetur, cum cæteri omnes de mille nauibus mentionem faciant.

XCVIII. *Iphigenia.*

Fortasse legendum, aliysq; AGamemnon cum Menelao fratre * Asiæ delectis ducibus, Helenam uxo
rem Menelai, quam Alexander Paris auexerat, repetitum ad Troiam cũ
irent, in Aulide tempestas eos ira Dianæ retinebat, quòd Agamemnon in ue-
nando ceruam eius uiolauit, superbiusq; in Dianam est locutus. Is cum aruspi-
ces conuocasset, & Calchas se *respondisset, aliter expiari non posse nisi Iphi-
geniam filiã Agamemnonis immolasset: re audita Agamemnon recusare cœ-
pit. tunc Vlysses eum consilijs ad rem pulchrã transtulit. idem Vlysses cũ Dio-
mede ad Iphigeniam missus est adducendam. Qui cum ad Clytęmnestram ma
trem eius uenissent, ementitur Vlysses eam Achilli in coniugium dari. Quam
cum in Aulidem adduxisset, & parens eam immolare uellet, Diana uirginẽ mi-
serata est, & caliginẽ eis obiecit, ceruamq; pro ea suppositit: Iphigeniamq; per
nubes in terram Tauricam detulit, ibiq; templi sui sacerdotem fecit.

XCIX. *Auge.*

AVge Alei filia ab Hercule compressa, cum partus adesset, in monte Par-
thenio peperit, & ibi eum exposuit. Eodem tempore Atalante Iasij filia, fi
lium

A lium exposuit ex Meleagro natum, Herculis autem filium cerua nutriebat, hos
pastores inuentos sustulerunt, atque nutrierunt, quibus nomina imposuerunt,
Herculis filio Telephum, quoniam cerua nutrierat: Atalantes autem Partheno
pęum, quoniam uirgine simulante in mõte Parthenio eum exposuerat. Ipsa au-
tem Auge patrem suum timens, profugit in Mœsiam, ad regem Teuthrantem:
qui cum esset orbus liberis, hanc pro filia habuit.

C. *Teuthras.*

TEuthrantem regẽ in Mœsia Idas Apharei filius regno priuare uoluit: quò
cum Telephus Herculis filius ex responso quærens matrem cum comite
Parthenopęo uenisset, huic Teuthras regnum & filiam Augen in coniugium
daturum promisit, si se ab hoste †tutasset. Telephus conditionem regis non prę *tutatus esset.*
termisit, cum Parthenopeo Idam uno prælio superauit: cui rex pollicitã fidem
præstitit, regnumq; & Augen matrem inscientem in coniugiũ dedit: quæ cum
mortalem neminem uellet suum corpus uiolare, Telephum interficere uoluit,
inscia filium suum. Itaq; cum in thalamũ uenissent, Auge ensem sumpsit, ut Te-
lephum interficeret. Tum deorum uoluntate dicitur draco immani magnitu-
dine inter eos exisse: quo uiso, Auge ensem proiecit, & Telepho incœptũ pate-
fecit. Telephus re audita inscius matrem interficere uoluit: illa Herculem uiola-
torem suum implorauit, & ex eo Telephus matrem agnouit, & in patriam
suam reduxit.

CI. *Telephus.*

TElephus Herculis & Auges filius, ab Achille in pugna Chironis hasta per
cussus dicitur. Ex quo uulnere cum indies tetro cruciatu angeretur, petit
sortem ab Apolline, quod esset remedium: responsum est, ei neminem mederi
posse nisi eandem hastam qua uulneratus erat. Hoc Telephus ubi audiuit, ad
B regem Agamemnonem uenit, & monitu Clytæmnestræ Orestem infantem de
cunabulis rapuit, minitãs se eum occisurum, nisi sibi Achiui mederentur. Achi
uis autem quod responsum erat, sine Telephi ductu Troiam capi non posse, fa-
cile cum eo in gratiam redierunt, & ab Achille petierunt, ut eum sanaret. Qui-
bus Achilles respondit, se artem medicam non posse. tunc Vlysses ait: Nõ te di
cit Apollo, sed autorẽ uulneris hastam nominat: quam cum rasissent, remedia-
tus est. à quo cum peterent, ut secum ad Troiam expugnandã iret, non impetra
runt, quòd is Laodicen Priami filiam uxorem haberet. sed ob beneficiũ quod
eum sanarunt, eos deduxit: locos autem & itinera demonstrauit, inde in Mœ-
siam est profectus.

CII. *Philoctetes.*

PHiloctetes Pœantis & Demonassę filius, cum in insula Lemno esset, colu-
ber eius pedem percussit, quem serpentem luno miserat, irata ei ob id, quia
solus præter cæteros ausus fuit Herculis pyram construere, cum humanum cor
pus est exutum, & ad immortalitatem traditũ. ob id beneficium Hercules suas
sagittas diuinas ei donauit. sed cum Achiui ex uulnere tetrũ odorem ferre non
possent, iussu Agamemnonis regis, in Lemno expositus est cum sagittis diui-
nis. quem expositum pastor regis Actoris, nomine Phimachus *Dolophionis
filius nutriuit. Quibus postea responsum est, sine Herculis sagittis Troiam ca-
pi non posse. Tunc Agamemnon Vlyssem & Diomedẽ exploratores ad eum
misit. Cui persuaserunt, ut in gratiam rediret, & ad expugnandam Troiam au-
xilio esset, eumq; secum sustulerunt.

CIII. *Protesilaus.*

ACbiuis fuit responsum, qui primus litora Troianorum attigisset, peritu-
rum. Cum Achiui classes applicuissent, cęteris cunctantibus, Iolaus Iphi-
cli & Diomedeæ filius primus è nauí prosiliuit, qui ab Hectore cõfestim est in-
terfectus: quem cuncti appellarunt Protesilaum, quoniam primus ex omnibus
perierat. Quod uxor Laodamia Acasti filia cum audisset eum perisse, flens pe-

tit à dijs, ut sibi cũ eo tres horas colloqui liceret: quo impetrato, à Mercurio re- A
Quare fortasis, ut suprà quoq;. ductus, tres horas cum eo colloquuta est. † quod iterum cum obiisset Protesi-
laus, dolorem pati non potuit Laodamia.

CIIII. *Laodamia.*

LAodamia Acasti filia, amisso coniuge, cum tres horas consumpsisset, quas à dijs petierat, fletum & dolorem pati nõ potuit. Itaq; fecit simulacrũ æreũ simile Protesilai coniugis, & in thalamis posuit, sub simulatione sacrorũ, et eum colere cœpit. quod cum famulus matutino tempore poma ei attulisset ad sacrificium, per rimam aspexit, uiditq; eam ab amplexu Protesilai simulacrũ tenentem, atq; osculantem: æstimans eam adulterum habere, Acasto patri nunciauit. Qui cum uenisset, & in thalamos irrupisset, uidit effigiem Protesilai: quæ ne diutius torqueretur, iussit signum & sacra, pyra facta, comburi: quò se Laodamia, dolorem non sustinens, immisit, atq; usta est.

CV. *Palamedes.*

VLysses, quòd Palamedis Nauplij dolo erat deceptus, indies machinabatur, quomodo eum interficeret. Tandem inito consilio ad Agamemnonem, militem suum misit, qui diceret ei, in quiete uidisse ut castra uno die mouerentur. Id Agamemnon uerum existimans, castra uno die imperat moueri. Vlysses autem clàm noctu solus magnum pondus auri, ubi tabernaculum Palamedis fuerat, obruit: item epistolam conscriptam Phrygi captiuo, ad Priamum dat perferendam, militemq; suum priorem mittit, qui eum non longè à castris interficeret. Postero die cum exercitus in castra rediret, quidã miles epistolam quam Vlysses scripserat, super cadauer Phrygis positã, ad Agamemnonem attulit: in qua scriptum fuit, Palamedi à Priamo missa: tantumq; ei auri pollicetur, quantum Vlysses in tabernaculum obruerat, si castra Agamemnonis, ut ei con- B.
uenerat proderet. Itaq; Palamedes cum ad regem esset productus, & factũ negaret, in tabernaculum eius ierunt, & aurum effoderunt: quod Agamemnon ut uidit, uerè factũ esse credidit. Quo facto Palamedes dolo Vlysis deceptus, ab exercitu uniuerso innocens occisus est.

CVI. *Hectoris lytra.*

AGamemnon Briseidam, Brisæ sacerdotis filiam, ex Mœsia captiuam, propter formæ dignitatẽ, quam Achilles ceperat, ab Achille abduxit, eo tem-
Smynthei pore, quo Chryseida Chrysi sacerdoti Apollinis † Zminti reddidit. quam ob iram Achilles in prælium non prodibat, sed cithara in tabernaculo se exercebat. Quod cum Argiui ab Hectore fugarentur, Achilles obiurgatus à Patroclo, arma sua ei tradidit: quibus ille Troianos fugauit, æstimantes Achillem esse. Sarpedonemq; Iouis & Europæ filium occidit. postea ipse Patroclus ab Hectore interficitur, armaq; eius sunt detracta Patroclo occiso. Achilles cum Agamemnone redit in gratiam, Briseidamq; ei reddidit. tum cõtra Hectorem cum inermis prodisset, Thetis mater à Vulcano arma ei impetrauit, quæ Nereides per mare attulerunt. Quibus armis ille Hectorẽ occidit, astrictumq; ad currum traxit circa muros Troianorum. quem sepeliendum cum patri nollet dare, Priamus Iouis iussu, duce Mercurio, in castra Danaorum uenit, & filij corpus auro repensum accepit, quem sepulturæ tradidit.

CVII. *Armorum iudicium.*

HEctore sepulto, cum Achilles circa mœnia Troianorum uagaretur, ac diceret se solum Troiam expugnasse: Apollo iratus, Alexandrum Parin se simulans, talum, quem mortalem habuisse dicitur, sagitta percussit, & occidit. Achille occiso, ac sepulturæ tradito, Aiax Telamonius, ꝙd frater patruelis eius
Abiudicata fuit, postulauit à Danais, ut arma sibi Achillis darent: quæ ira Mineruæ † abiurgata sunt ab Agamemnone & Menelao, & Vlysi data. Aiax furia accepta, per insaniam pecora sua & seipsum uulneratum occidit, eo gladio quem ab Hectore muneri accepit, dum cum eo in acie contendit.

CVIII. *Equus Troianus.*

A AChiui cum per decem annos Troiam capere non possent, Epeus monitu Mineruæ equum mirę magnitudinis ligneũ fecit, eoq; sunt collecti, Menelaus, Vlysses, Diomedes, Thessander, Sthenelus, Acamas, Thoas, Machaon, Neoptolemus. Et in equo scripserunt, Danai Mineruæ dono dant: castraq; transtulerunt † Tenedo. Id Troiani cum uiderunt, arbitrati sunt hostes abisse. Tenedum
Priamus equum in arcem Mineruæ duci imperauit, feriatiq; magno opere ut essent, edixit. Id uates Cassandra cum uociferaretur, inesse hostes, fides ei habita non est. Quem in arcem cum statuissent, & ipsi noctu lusu atq; uino lassi ob dormissent, Achiui ex equo, aperto à Sinone, exierũt, & portarum custodes occiderunt, sociosq; signo dato, receperunt, & Troia sunt potiti.

CIX. *Ilionа.*

PRiamo Polydorus filius ex Hecuba cum esset natus, Ilionæ filiæ suæ dederunt eum educandum, quę Polymnestori regi Thracum erat nupta, quem illa pro filio suo educauit. Deiphilum aũt quẽ ex Polymnestore procreauerat, pro suo fratre educauit, ut si alteri eorum quid foret, parentibus præstaret. Sed cum Achiui Troia capta, prolem Priami extirpare uellent, Astyanacta Hectoris & Andromachę filium de muro deiecerunt: & ad Polymnestorẽ legatos miserunt, qui ei Agamemnonis filiã nomine Electram pollicerentur in coniugiũ, & auri magnã copiam, si Polydorum Priami filiũ interfecisset. Polymnestor legatorum dicta non repudiauit, Deiphilumq; filiũ suum imprudens occidit, arbitrans se Polydorum filium Priami interfecisse. Polydorus autẽ ad oracullum Apollinis de parentibus suis scisciatũ est profectus. cui responsum est, patriam incensam, patrem occisum, matrem in seruitute teneri. Cum inde rediret, & uidit aliter esse ac sibi responsum fuit, se Polymnestoris esse filium, ab sorore Ilio- B
nea inquisiuit, quid ita aliter sortes dixissent: cui soror, quid ueri esset patefecit, & eius consilio Polymnestorem luminibus priuauit, atq; interfecit.

CX. *Polyxena.*

DAnai uictores cum ab Ilio classem conscenderent, & uellent in patriã suã quisq; reuerti, & prædam quisq; sibi duceret, ex sepulcro uox Achillis dicitur prædæ partem expostulasse. Itaq; Danai Polyxenam Priami filiã, quæ uirgo fuit formosissima, propter quã Achilles cum eam petetet, et ad colloquiũ uenisset, ab Alexãdro & Deiphobo est occisus, ad sepulcrũ eius eã immolauerũt.

CXI. *Hecuba.*

VLysses Hecubam Cissei filiam, uel, ut alij autores dicunt, Dimantis, Priami uxorem, Hectoris matrem, in seruitutem cum duceret, illa in Hellespontum mare se præcipitauit, & canis dicitur facta esse, unde & † Cyneum est Cynossema
appellatum.

CXII. *Prouocantes inter se, qui cum quo dimicarunt.*

MEnelaus cum Alexandro, Alexandrum Venus eripuit: Diomedes cum Aenea, Aeneam seruauit Venus. Idem cum Glauco, in hospitio cognito discesserunt: idem cum Pandaro & Glauco alio: Pandarus & Glaucus occidũtur. Aiax cum Hectore donificantes discessere: Aiax Hectori donauit balteũ, unde est tractus: Hector Aiaci gladiũ, unde se interfecit. Patroclus cũ Sarpedone, Sarpedon occiditur. Menelaus cum Euphorbo, Euphorbus occiditur, qui postea Pythagoras est factus, & meminit suã animã in corpora transisse. Achilles cum Asteropeo, Asteropeus occiditur. Idem cum Hectore, Hector occidit: idem cum Aenea, Aeneas fugatur: idẽ cum Agenore, Agenorem seruauit Apollo: idem cum Penthesilea Amazone Martis & Otreræ filia, Penthesilea occiditur. Antilochus cum Memnone, Antilochus occiditur: Achilles cũ Memnone, Memnon occiditur: Philoctetes cum Alexandro, Alexander occiditur: Neoptolemus cum Eurypylo, Eurypylus occiditur.

CXIII. *Nobilem quem quis occidit.*

ACHillem Apollo Alexãdri figura, Hector Proteſilaum, idem Antilochũ, Agenor Helenorem, idem Chlonium. Deiphobus Aſcalaphum, idẽ Antonoum. Aiax Hippodamum, idem Chlonium. Agamemnon Hippodamantem, idem Glaucum. Aiax Locrus Carcanum, idem Gauium: Diomedes Dolonem, idem Rheſum: Eurypylus Nireum, idem Machaonem: Sarpedon Tlepolemum, idem Antippum: Achilles Troilum: Menelaus Deiphobum: Achilles Aſtynomum, idem Pylachantum, * Neoptolemus Priamum.

CXIIII. *Achiui qui quot occiderunt.*

ACHilles numero 72. Antilochus numero 2. Proteſilaus numer. 4. Peneleus num. 2. Eurypylus numero 1. Aiax Oilei num. 14. Thoas num. 2. Linus numero 20. Thraſymedes num. 2. Agamemnon num. 16. Diomedes num. 18. Menelaus 8. Philocteta num. 3. Meriones num. 7. Vlyſſes num. 12. Idomeneus num. 13. Leonteus num. 5. Aiax Telamonius num. 28. Patroclus num. 54. Polypœtes num. 1. Teucer numero 30. Neoptolemus 6. fit numerus 362.

CXV. *Troiani qui quot occiderunt.*

HEctor numero 31. Alexander num. 3. Sarpedon num. 2. Panthous num. 4. Gargaſus num. 2. Glaucus numero 4. Polydamas num. 3. Aeneas numero 28. Deiphobus num. 4. Clytus num. 3. Athamas numero 1. Agenor numero 2. fit numerus 88.

CXVI. *Nauplius.*

ILio capto, & diuiſa præda, Danai cum domum redirent, ira deorum quòd fana ſpoliauerant, & quod Caſſandram Aiax Locrus à ſigno Palladio abripuerat, tempeſtate & flatibus aduerſis ad ſaxa Capharea naufragium fecerunt, in qua tempeſtate Aiax Locrus fulmine eſt à Minerua ictus, quem fluctus ad ſaxa illiſerunt, unde Aiacis petræ ſunt dictæ · cæteri noctu cum fidem deorum implorarent, Nauplius audiuit, ſenſitq; tempus uenisſe ad perſequẽdas filij ſui Palamedis iniurias. Itaq; tanquam auxilium eis afferret, facem ardentem eo loco extulit, quo ſaxa acuta & locus periculoſiſsimus erat. Illi credentes humanitatis cauſa id factum, naues eò duxerunt. quo facto, plurimæ eorum confractæ ſunt, militesq; plurimi cum ducibus tẽpeſtate occiſi ſunt, membraq; eorũ cum uiſceribus ad ſaxa illiſa ſunt: ſi qui autem potuerunt ad terrã natare, à Nauplio interficiebantur. At Vlyſſem uentus detulit ad † Marathonem, Menelaum in Aegyptum, Agamemnon cum Caſſandra in patriam peruenit.

Ismarum alij

CXVII. *Clytæmneſtra.*

CLytæmneſtra Tyndarei filia, Agamemnonis uxor, cum audiſſet ab Oeace, Palamedis fratre, Caſſandram ſibi pellicẽ adduci, quod ementitus eſt, ut fratris iniurias exequeretur: tunc Clytæmneſtra cum Aegiſtho filio Thyeſtis cepit conſilium, ut Agamemnonem & Caſſandram interficeret, quem ſacrificantem ſecuri cum Caſſandra interfecerunt. At Electra Agamemnonis filia, Oreſtem fratrem infantem ſuſtulit, quem demandauit in Phocide Strophio, cui fuit Aſtyochea Agamemnonis ſoror nupta.

CXVIII. *Proteus.*

IN Aegypto Proteus ſenex marinus diuinus dicitur fuiſſe, qui in omnes ſe figuras conuertere ſolitus erat. Quem Menelaus Idotheæ filiæ eius monitu, catena alligauit, ut ſibi diceret quando domum repetitionem haberet: quem Proteus edocuit iram deorum eſſe, quòd Troia eſſet deuicta, ideoq; id fieri debere, quod Hecatomben græcè dicitur, cum centum armenta occiduntur. Itaq; Menelaus Hecatomben fecit. tũc demum poſt octauum annum, quàm ab Ilio deceſſerat, cum Helena in patriam redit.

CXIX. *Oreſtes.*

ORestes Agamemnonis & Clytæmneſtræ filius, poſtq; in puberẽ ætatem uenit, ſtudebat patris ſui mortẽ exequi. itaq; cõſilium capit cum Pylade, & My-

A & Mycenas uenit ad matrem Clytæmneſtram, dicitq; ſe Aeolium hoſpitem eſſe, nunciatq; Oreſtem eſſe mortuum, quem Aegiſthus populo necandum demandauerat. Nec multo pòſt Pylades Strophij filius ad Clytæmneſtram uenit, urnamq; ſecum affert, dicitq; oſſa Oreſtis condita eſſe. quos Aegiſthus lætabũtus hoſpitio recepit. qui occaſione capta, Oreſtes cũ Pylade, noctu Clytæmneſtram matrem & Aegiſthum interficiunt. quem Tyndareus cum accuſaret, Oreſti à Mycenenſibus fuga data eſt propter partem, quem poſtea furiæ matris exagitarunt.

CXX. *Iphigenia Taurica.*

ORestem furiæ cum exagitarent, Delphos ſciſcitatum eſt profectus, quis tandem modus eſſet ærumnarum: reſponſum eſt, ut in terram Taurinam ad regem Thoantem, patrem Hypſipyles iret, indeq; de templo Dianę ſignum Argos afferret: tunc finem fore malorum. Sorte audita, cum Pylade Strophij filio ſodale ſuo nauẽ conſcendit, celeriterq; ad Tauricos fines deuenerunt. Quorum fuit inſtitutum, ut qui intra fines eorum hoſpes uenisſet, templo Dianæ immolaretur. ubi Oreſtes & Pylades cum in ſpelunca ſe tutarẽtur, & occaſionem captarent, à paſtoribus deprehenſi, ad regem Thoantem ſunt deducti. Quos Thoas ſuo more iunctos in templũ Dianæ, ut immolarentˉ duci iuſsit, ubi Iphigenia Oreſtis ſoror fuit ſacerdos: eos ꝑ ex ſignis atq; argumẽtis qui eſsẽt, quid uenisſent, poſtquam reſciit, abiectis miniſterijs, ipſa cœpit ſignum Dianę auellere. Quò rex cum interueniſſet & rogitaret, cur id faceret: illa ementita eſt, dicitq; eos ſceleratos ſignum comtaminaſſe: quòd impij & ſcelerati homines in templum eſſent adducti, ſignum expiandum ad mare ferre oportere, & iubere eum interdicere ciuibus, ne quis eorum extra urbem exiret. Rex ſacerdoti dicto audiens fuit. Occaſionẽ Iphigenia nacta, ſigno ſublato, cum fratre Oreſte
B & Pylade in nauem aſcendit, uentoq; ſecundo ad inſulam †Zminten ad Chryſen ſacerdotem Apollinis delati ſunt. *Smynthen*

CXXI. *Chryſes.*

AGamemnon cum ad Troiam iret, & Achilles in Mœſiam uenit, & Chryſeidam Apollinis ſacerdotis filiã adduxit, eamq; Agamemnoni dedit in cõiugium. Quod cum Chryſes ad Agamemnonem deprecandum uenisſet, ut ſibi filiam redderet, non impetrauit. ob id Apollo exercitum eius partim fame * propè totum conſumpſit. Itaq; Agamemnon Chryſeida grauidam ſacerdoti remiſit. Quæ cum diceret ſe ab eo intactam eſſe, ſuo tempore peperit Chryſen iuniorem, & dixit ſe ab Apolline concepiſſe. Poſtea Chryſes Thoanti eos cum reddere uellet, Chryſes audijt ſenior, Agamemnonis Iphigeniam & Oreſtem filios eſſe, qui Chryſi filio ſuo quid ueri eſſet patefecit, eos fratres eſſe, et Chryſen Agamemnonis filium eſſe. Tum Chryſes re cognita cum Oreſte fratre Thoantem interfecit, & inde Mycenas cum ſigno Dianæ incolumes peruenerunt. *Videtur deeſſe, partim peſte.*

CXXII. *Aletes.*

AD Electram Agamemnonis & Clytęmneſtræ filiã, ſororem Oreſtis, nuncius falſus uenit, fratrem cum Pylade in Tauricis Dianæ eſſe immolatos. Id Aletes Aegiſthi filius cum reſciſſet, ex Atridarum genere neminẽ ſupereſſe, regnum Mycenis obtinere cœpit. At Electra de fratris nece Delphos ſciſcitatum eſt profecta. Quò cum uenisſet, eodem die Iphigenia cum Oreſte uenit eò. idem nuncius qui de Oreſte dixerat, dixit Iphigeniam fratris interfectricem eſſe. Electra ubi audiuit id, truncum ardentem ex ara ſuſtulit, uoluitq; inſcia ſorori Iphigeniæ oculos eruere, niſi Oreſtes interueniſſet. cognitione itaq; facta, Mycenas uenerunt, & Aleten Aegiſthi filium Oreſtes interfecit, & Erigonam ex Clytæmneſtra & Aegiſtho natam uoluit interficere: ſed Diana eam rapuit, & in terram Atticam ſacerdotem fecit. Oreſtes autem Neoptolemo interfecto, Hermionem Menelai & Helenę filiam adductam coniugem duxit. Pylades autem Electram Agamemnonis & Clytæmneſtræ filiam duxit.

CXXIII. *Neoptolemus.*

NEoptolemus Achillis & Deidamiæ filius, ex Andromacha Eetionis filia, A captiua, procreauit Amphialum. Sed postquam audiuit Hermionē ſponſam ſuam Oreſti eſſe datam in coniugium, Lacedæmonem uenit, & à Menelao ſponſam ſuam petit. Cui ille fidem ſuam infirmare noluit, Hermionenq; ab Oreſte adduxit, & Neoptolemo dedit. Oreſtes iniuria accepta, Neoptolemum Delphis ſacrificantem occidit, & Hermionem recuperauit, cuius oſſa per fines Ambraciæ ſparſa ſunt, quæ eſt in Epiri regionibus.

CXXIIII. *Reges Achiuorum.*

PHoroneus Inachi filius, Argus Iouis filius, Peranthus Argi filius, Triops Peranthi filius, Pelaſgus Agenoris filius, Danaus Beli filius. Tãtalus Iouis filius, Pelops Tantali filius, Atreus Pelopis filius, Temenus Ariſtomachi filius, Thyeſtes Pelopis, Agamẽnon Atrei, Aegiſthus Thyeſtis, Oreſtes Agamẽnonis, Clytus Temenei filius, Aletes Aegiſthi, Tiſamenus Oreſtis, Alexander Euryſthei.

CXXV. *Odyſſea.*

VLyxes cum ab Ilio in patriam Ithacam rediret, tempeſtate ad Ciconas eſt delatus, quorum oppidum Iſmarum expugnauit, prædamq; ſocijs diſtribuit. Inde ad Lotophagos, homines minimè malos, qui Loton ex folijs flore procreatum edebant, idq; ciuibus tantam ſuauitatem præſtabat, ut qui guſtabant, obliuionem caperent domi reditionis. Ad eos ſocij duo miſsi ab Vlyſſe, cum guſtarent herbas ab eis datas, ad naues obliti ſunt reuerti, quos uinctos ip ſe reduxit. Inde ad Cyclopem Polyphemum, Neptuni filium, huic reſponſum erat ab augure Telemo Eurymi filio, ut caueret, ne ab Vlyſſe excæcaretur. Hic media fronte unum oculum habebat, et carnem humanã epulabatur. Qui poſtquam pecus in ſpeluncam redegerat, molem ſaxeam ingentem ad ianuam opponebat. Qui Vlyſſem cum ſocijs incluſit, ſociosq; eius conſumere cœpit. Vlyſ B ſes cum uideret eius immanitati atq; feritati reſiſtere ſe non poſſe, uino quod à Marone † Marathone acceperat, eum inebriauit, ſeq; Vtim uocari dixit. Itaq; cum oculum eius trunco ardenti exureret, ille clamore ſuo cæteros Cyclopas conuocauit, eiusq; ſpelunca præcluſa dixit, Vtis me excæcat. Illi credentes eum deriden di gratia dicere, neglexerunt. At Vlyſſes ſocios ſuos ad pecora alligauit, & ipſe ſe ad arietem, et ita exierunt ad Aeolum Hellenis filium, cui ab Ioue uentorum poteſtas fuit tradita. is Vlyſſem hoſpitio liberè accepit, folles q; uentorũ ei plenos muneri dedit: ſocij uerò aurum argentũq; credentes, cum accepiſſent, & ſe cum partiri uellent, folles clàm ſoluerunt, uentiq; euolauerunt. Rurſum ad Aeolum eſt delatus, à quo eiectus eſt, quòd uidebatur Vlyſſes numen deorum in- Videtur aliquid deeſſe feſtũ habere. Ad Læſtrygonas, quorũ rex fuit Antiphates * deuorauit, naues q; eius undecim confregit, excepta naue *qua ſocijs eius conſumptis, euaſit in inſulam Aenariam ad Circen Solis filiam, quæ potione data homines in feras beſtias commutabat. ad quam Eurylochũ cum uiginti duobus ſocijs miſit, quos illa ab humana ſpecie immutauit. Eurylochus timens, qui nõ intrauerat, inde fugit, & Vlyſsi nunciauit, qui ſolus ad eam ſe contulit: ſed in itinere Mercurius ei remediũ dedit, mõſtrauitq; quomodo Circen deciperet. Qui poſtq; ad Circen uenit, & poculum ab ea accepit, remediũ Mercurij monitu coniecit, *enſemq; ſtrinxit, minatus niſi ſocios ſibi reſtitueret, ſe eam interfecturum. Tũc Circe intellexit, non ſine diuina uoluntate deorum id eſſe factum: itaq; fide data ſe nihil tale cõmiſſuram, ſocios eius ad priſtinã formã reſtituit, ipſa cum eodẽ concubu Nauſithoum it, ex quo filios duos procreauit, † Nauſiphoũ & Telegonũ. Inde proficiſcitur ad lacũ Auernũ, ad inferos deſcẽdit, ibiq; inuenit Elpenorẽ ſociũ ſuũ, quem ad Circẽ reliquerat, interrogauitq; eum quomodo eò peruenìſſet. cui Elpenor reſpondit, ſe ebriũ per ſcalã cecidiſſe, & ceruices fregiſſe: & deprecatus eſt eum, cum ad ſuperos rediſſet, ſepulturæ traderet, & ſibi in tumulo gubernaculũ poneret. Ibi & cum matre Anticlia eſt locutus de fine errationis ſuæ. Deinde ad ſu

peros

A peros reuerſus, Elpenorẽ ſepeliuit, et gubernaculũ, ita ut rogauerat, in tumulo ei fixit. Tum ad Sirenas Melpomenes muſæ & Acheloi filias uenit, quæ partẽ ſuperiorẽ muliebrẽ habebãt, inferiorẽ autẽ gallinaceam. Harũ fatum fuit tãdiu uiuere, quamdiu earũ cantũ mortalis audiẽs, nemo præteruectus eſſet. Vlyſſes monitus à Circe Solis filia, ſocijs cera aures obturauit, ſeq; ad arborem malum cõſtringi iuſsit, & ſic præteruectus eſt. Inde ad Scyllã Typhonis filiã uenit, quæ ſuperiorẽ corporis partẽ muliebrẽ, inferiorẽ ab inguine piſcis, & ſex canes ex ſe natos habebat: eaq; ſex ſocios Vlyxis, naue abreptos, cõſumpſit. In inſulã Siciliã ad Solis pecus ſacrũ uenerat, quod ſocij eius cum coquerẽt in aheno, mugiebat: monitus id ne attingeret, ab Tireſia, & à Circe monitus Vlyſſes: itaq; multos ſocios ob eã cauſam ibi amiſit. Ad Charybdinq; perlatus † ter die obſorbebat, ter- Videtur hic corrupta quædam, quædam etiam tranſpoſita eſſe. noluimus tamen quicquam à uetuſto exemplari recedere. † a que eructabãt: eò monitu Tireſiæ præteruectus eſt. ſed ira Solis, quòd pecus eius erat uiolatũ, cum in inſulã eius ueniſſet, & monitu Tireſiæ uetuerit uiolari, cũ Vlyſſes cõdormiret, ſocij inuolarũt pecus: itaq; cum coquerẽt, carnes ex aheno dabãt balatus, ob id Iouis nauẽ eius fulmine incẽdit. Ex his locis errans naufragio facto, ſocijs amiſsis enatauit in inſulã † Aeæam. ubi Calypſo Atlantis filia nympha, quę ſpecie Vlyſsis enatauit in inſulã † Aeæam. ubi Calypſo Atlantis filia nympha, quę ſpecie Vlyſsis captа, anno toto eũ retinuit, neq; a ſe dimittere uoluit, donec Mercurius Iouis iuſſu denunciauit Nymphæ, ut eũ dimitteret. Et ibi factarate Calypſo omnib. rebus ornatũ eum dimiſit, eamq; ratim Neptunus fluctibus diſiecit, quòd Cyclopẽ filiũ eius lumine priuauerat. ibi cum fluctib. iactaretur, Leucothoe, quã nos matrẽ Matutã dicimus, quæ in mari exigit æuũ, balteũ ei dedit, quo ſibi pectus ſuũ uinciret, ne peſsũ abiret 'quod cum feciſſet, enatauit. Inde in inſulã Phæacũ uenit, nudusq; ex arborũ folijs ſe obruit, quã Nauſicaa Alcinoi regis filia, ueſtẽ ad flumẽ lauandũ tulit. ille erepſit è folijs, et ab ea petit ut ſibi opẽ ferret. illa miſericordia mota, pallio eum operuit, & ad patrẽ ſuum B eum adduxit. Alcinous hoſpitio liberaliter acceptũ, doniſq; decoratũ, in patriam Ithacam dimiſit. ira Mercurij iterũ naufragium fecit. poſt uiceſimũ annum, ſocijs amiſsis, ſolus in patriã redit. & cum ab hominib. ignoraretur, domũq; ſuã attigiſſet, procos qui Penelopen in coniugium petebant, obſidentes uidit regiam, ſeq; hoſpitẽ ſimulauit: & Euryclia nutrix ipſius, dum pedes ei lauat, ex cicatrice Vlyſſem eſſe cognouit. poſtea procos Minerua adiutrice, cũ Telemacho filio & duobus ſeruis interfecit ſagittis.

Hæc in ueteri exemplari in margine annotata erant.

Deioneus genuit Cephalũ, Cephalus Archium, Archius Laertẽ, Laertes Vlyſſem, Vlyſſes ex Circe Telegonũ, ex Penelope Telemachũ: Telegonus ex Penelope Vlyſsis cõiuge Italũ, qui Italiã ex ſuo nomine appellauit: è Telemacho Latinus, qui latinã linguã ex ſuo nomine cognominauit. Homerus pro Archio Laertis patre, Arceſiũ habet. Ouid. tamen non Cephali, ſed Iouis filium Arceſium facit. † *a Homerus hanc inſulã Ogygiã uocat, & erãt quoq; in uetuſto exemplari quædam eraſa, & pro ijs Aeæam ab indocto aliquo ſuperinductum.*

CXXVI. *Vlyſsis cognitio.*

VLyſſes ab Alcinoo rege Nauſicæ patre cum eſſet muneríb. dimiſſus, naufragio facto nudus Ithacam peruenit, ad quandam caſam ſuã, ubi erat nomine Eumæus ſybotes, hoc eſt ſubulcus pecoris. quem canis cum agnoſceret, & ei blandiretur, Eumæus eum non recognoſcebat: quoniam Minerua eum, et habitum eius cõmutauerat. Eumęus eum rogauit, unde eſſet. et ille ait, ſe naufragio huc peruenìſſe. quem cum paſtor interrogaret, an Vlyſſem uidiſſet: dixit ſe comitem eius eſſe, & ſigna & argumenta cœpit dicere. quem mox Eumæus caſa recepit, cibo potuq; animauit. quò cum ueniſſent famuli, miſsi ſolito more pecora petitum, & ille interrogaſſet Eumæum qui eſſent: ait, poſt Vlyſsis profectionem, cum iam tempus interíncederet, proci Penelopẽ in coniugium petentes uenerunt. quos illa conditione ita differt, cum telã detexuero, nubã. quam interdiu detexebat, & ſic eos differebat, nunc autem illi cum ancillis Vlyſsis diſcumbunt, & pecora eius conſumunt. Tunc Minerua effigiem ſuam ei reſtituit. Subitò ſybotes ut uidit Vlyſsem eſſe, tenens amplectensq; lachrymari cœpit præ gaudio, & admirari quid eſſet illud quòd eum immutauerat.

Cui Vlysses ait, Crastino die perduc me in regiam ad Penelopem. Quem cũ du A
ceret, Minerua ei iterum faciẽ mendici transformauit. Quem cum Eumæus ad
uirgines †mnesteras perduxisset, & cum ancillis discumberent, ait ad illos: Habetis ecce
Antinous alterum mendicum, qui cum Iro uos delectet. Tunc †Melanthius unus ex mne
steribus ait: Imò inter se luctẽtur, & uictor accipiet uentriculũ farsum & harun-
in terram dinem, unde uictum ei ciat: qui cum luctati essent, & Vlysses †iterum applosis-
set, atq; eum eiecisset, Eumęus in mendici persona Vlyssem ad Eurycliã nutricẽ
perduxit, dicitq; eum socium Vlyssis fuisse, *cui cũ uellet,* Vlysses ei os com-
pressit, atq; Penelopẽ & eam prȩmonuit, ut arcum & sagittas eius daret procis,
ut qui ex ijs eum intendisset, eam uxorem duceret. quæ cum fecit * inter se cer-
posset tarent, & nemo † post intendere. Eumæus ait deridendi gratia, demus *non pa
teretur Melanthius qui erat * Eumæus arcum seni tradidit. Ille omnes procos
confixit, excepto Melanthio seruo. is clàm procis deprehensus est, cui nares &
domo sua brachia & reliquas partes membrorũ minutatim secuit, atq; † domũ suam cum
coniuge potitus est. ancillas aũt suas iussit corpora eorum ad mare deferre, in
quas rogatu Penelopes post cædem procorum Vlysses animaduertit.

CXXVII. *Telegonus.*

TElegonus Vlyssis & Circes filius, missus à matre ut genitorẽ quereret, tem
pestate in Ithacã est delatus: ibiq; fame coactus, agros depopulari cœpit.
Cum quo Vlysses & Telemachus ignari arma contulerunt. Vlysses à Telego-
no filio est interfectus: quod ei responsum fuerat, ut à filio caueret mortẽ. Quẽ
postquam cognouit qui esset, iussu Mineruæ, cum Telemacho & Penelope in
Aeæam patriam redierunt, in insulam †Aeacam ad Circen Vlyssem mortuum deporta-
uerunt, ibiq; sepulturæ tradiderunt. eiusdẽ Mineruæ monitu Telegonus Pene-
lopem, Telemachus Circen duxerũt uxores. Circe & Telemacho natus est La-
tinus, qui ex suo nomine Latinæ linguæ nomen imposuit. ex Penelope & Tele B
gono natus est Italus, qui Italiam ex suo nomine denominauit.

CXXVIII. *Augures.*

Polyphidæ, ut apud Homer. Odyss. O.

AMycus Elati filius, Mopsus Ampyci filius, Amphiaraus Oeclei uel Apol
linis filius, Tiresias Eurymi filius, Manto Tiresiæ filia, Polyidus Cœrani
filius, Helenus Priami filius, Cassandra Priami filia, Calchas Thestoris filius,
Theoclimenus † Thestoris filius, † Telemus Protei filius, Telemus Eurymi fi-
lius, Sibylla Samia, alij Cymeam dixerunt.

Theonoe Protei filia, legendum puto, ex Helena Euripidis.

CXXIX. *Oeneus.*

LIber cum ad Oeneum Parthaonis filiũ in hospitiũ uenisset, Althęã Thesti
filiã, uxorẽ Oenei adamauit. quod Oeneus ut sensit, uoluntate sua ex urbe
excesit, simulatq; se sacra facere. at Liber cum Althæa cõcubuit, ex qua nata est
Deianira. Oeneo aũt ob hospitiũ liberale muneri uitẽ dedit, monstrauitq; quo
modo sereret: fructũq; eius ex nomine hospitis Oenon ut uocaretur, instituit.

Fabulæ quæ hinc ad Marsyã usq;, hoc est, ad cap. 65. sequuntur, capit. suis et numero inscriptæ non erant in ueteri exemplo, quæ nos tamen ad indicem restituimus.

CXXX. *Icarius & Erigone.*

CVm Liber pater ad homines esset profectus, ut suorum fructuũ suauita-
tem atq; iucunditatem ostenderet, ad Icarium & Erigonã in hospitiũ libe-
rale deuenit. ijs utrem plenum uini muneri dedit, iussitq;, ut in reliquas terras
propagarent. Icarius plaustro onerato cum Erigone filia & cane Mera in terrã
Atticam ad pastores deuenit, & genus suauitatis ostendit. Pastores cum immo
deratius biberent, ebrij facti, conciderunt: qui arbitrãtes Icarium sibi malũ me-
dicamentum dedisse, fustibus eum interfecerunt. Icariũ aũt occisum canis ulu-
lans Mera, Erigonæ mõstrauit, ubi pater insepultus iaceret. quò cum uenisset,
super corpus parentis in arbore suspẽdio se necauit. ob quod factum Liber pa-
ter iratus, Athenienses filias simili pœna afflixit. De ea re ab Apolline respon
sum petierunt: quibus responsum est, quòd Icarij & Erigones mortem negle-
xissẽt. Quo responso, de pastoribus supplicium sumpserunt, & Erigonę diem
festum oscillationis, pestilentiæ causa instituerunt, & ut per uindemiam de fru-
gibus

A gibus Icario & Erigonæ primùm † deliberarent, qui deorũ uoluntate in astro- *deliberarent*
rum numerum sunt relati. Erigone signum uirginis, quam nos iustitiam appel-
lamus: Icarius arcturus in sideribus est dictus. Canis autem, Mera canicula.

CXXXI. *Nisus.*

LIber cum in Indiam exercitum duceret, Niso nutricio suo dum ipse inde re
diret, regni Thebani potestatẽ tradidit: sed posteaquam inde reuersus est
Liber, Nisus regno cedere noluit. Liber cum nutricio contendere noluit, pas-
susq; est eum regnũ obtinere, dum occasio sibi regni recuperandi daretur. Ita-
que post annum tertium cum eo redit in gratiam, simulatq; in regno se sacra fa-
cere uelle, quæ Trieterica dicuntur, quoniam post tertium annum faciebat, mi-
litesq; muliebri ornatu pro Bacchis introduxit, & Nisum cepit, regnũq; suum
recuperauit.

CXXXII. *Lycurgus.*

LYcurgus Driantis filius, Liberum de regno fugauit: quẽ cum negaret deũ
esse, uinumq; bibisset, & ebrius matrem suam uiolare uoluisset, tunc uites
excidere est conatus, quòd diceret illud malum medicamentũ esse, quod men-
tes immutaret. qui insania ab Libero obiecta, uxorem suam & filium interfe-
cit, ipsumq; Lycurgũ Liber pantheris obiecit in Rhodope qui mons est Thra-
ciæ, cuius imperiũ habuit. Hic traditur unum pedem sibi pro uitibus excidisse.

CXXXIII. *Hammon.*

LIber in India cum aquam quęreret, nec inuenisset, subitò ex harena aries di
citur exijsse, quo duce Liber, cum aquam inuenisset, petit ab Ioue ut eum
in astrorum numerum referret, qui adhuc hodie æquinoctialis aries dicitur. In
eo aũt loco ubi aquã inuenerat, templũ cõstituit, quod Iouis Hammonis dicit.

CXXXIIII. *Tyrrheni.*

B TYrrheni qui postea Tusci sunt dicti, cum piraticam facerẽt, Liber pater im
pubis in nauem eorum conscendit, & rogat eos, ut se Naxum deferrẽt. qui
cum eum sustulissent, atq; uellent ob formam constuprare, Acetes gubernator
eos inhibuit, qui iniuriam ab eis passus est. Liber ut uidit in proposito eos per-
manere, remos in thyrsos commutauit, uela in pampinos, rudẽtes in hederam.
deinde leones atq; pantheræ prosiluerunt: qui, ut uiderunt, timentes in mare
se præcipitauerunt, † quod & in mari in aliud monstrum transfiguravit. nam
quisquis se præcipitauerat, in delphini effigiem transfiguratus est: unde del-
phini Tyrrheni sunt appellati, & mare Tyrrhenum est dictum. numero autem
fuerunt duodecim, his nominibus: †Ethalides, Medon, Lycabas, Libys, Ophel *Ethalion Melanthus.*
tes, † Melas, Alcimedon, Epopeus, Dictys, Simon, Acœtes. Hic gubernator *sic Ouid. lib. iiij*
fuit, quem ob clementiam Liber seruauit, † & Proteus.

† *Hic in ueteri exemplari omissus erat, quemadmodum apud Ouid. contrà Simonis nulla mentio fit.*

CXXXV. *Laocoon.*

LAocoon Acœtis filius † Anchisæ frater, Apollinis sacerdos, contra uolun- *Alij Capin Anchisæ patrem faciunt.*
tatem Apollinis, cum uxorem duxisset, atq; liberos procreasset, sorte du-
ctus ut sacrum faceret Neptuno ad litus: Apollo occasione data, à Tenedo per
fluctus maris dracones misit duos, qui filios eius Antiphantem & Thymbræũ
necarent. quibus Laocoon cum auxilium ferre uellet, ipsum quoq; nexum ne
cauerunt. Quod Phryges idcirco factum putarunt, quòd Laocoon hastam in
equum Troianum miserit.

CXXXVI. *Polyidus.*

GLaucus Minois & Pasiphaæ filius, dũ ludit pila, cecidit in doliũ melle ple-
num, quem cum parentes quærerent, Apollinem scisciatati sunt de puero.
Quibus Apollo respondit: Monstrum uobis natum est, quod si quis solue-
rit, puerum uobis restituet. Minos sorte audita cœpit monstrum à suis quęrere.
cui dixerunt natum esse uitulum, qui ter in die colorem mutaret per quater-
nas horas, primùm album, secundò rubeum, deinde nigrum. Minos autem
ad mon-

ad monstrum soluendum augures conuocauit, qui cum non inuenirentur, Polyidus Cœrani filius * Bizanti monstrum demonstrauit, eum arbori moro simi A
lem esse. nam primùm album est, deinde rubrum, cum permaturauit nigrũ: tũc Minos ait ei, ex Apollinis responso filium mihi oportet restituas. quod Polyidus dum auguratur, uidit noctuam super cellam uinariam sedentem, atq; apes fugantem. augurio accepto, puerum exanimẽ de dolio eduxit. Cui Minos ait, Corpore inuento, nunc spiritum restitue. quod Polyidus cum negaret posse fieri, Minos iubet eum cum puero in monumento includi, & gladiũ poni. qui cũ
Quod pro quare, ut suprà quoque. inclusi essent, draco repentè ad corpus pueri processit. †quod Polyidus æstimãs eum uelle consumere, gladio repentè percussit, & occidit. altera serpens parem quærens, uidit eam interfectam, & progressa herbam attulit, atq; eius tactu serpenti spiritũ restituit. Idemq; Polyidus fecit. qui cum intus uociferarentur quidam, præteriens Minoi nunciauit, qui monumentũ iussit aperiri, & filium incolumem recuperauit, Polyidum cum multis muneribus in patriam remisit.

CXXXVII. *Merope.*

Credo eundem esse qui à Paus. Deiphontes dicitur. uide latius infrà in Pētheo.

POlyphontes Messeniæ rex, Cresphontem Aristomachi filium cum interfecisset, eius imperium & Meropem uxorem possedit.

CXXXVIII. *Philyra, quæ in tiliam uersa est.*

SAturnus Iouem cum quæreret per terras, in Thracia cum Philyra Oceani filia, in equum conuersus concubuit, quæ ex eo peperit Chironem centaurum, qui artem medicam primus inuenisse dicitur. Philyra postquã inusitatam speciem se peperisse uidit, petit ab Ioue, ut se in aliquam speciem commutaret: quæ in arborem Philyram, hoc est tiliam, commutata est.

CXXXIX. *Curetes.*

POstquam Opis Iouem ex Saturno peperit, petit Iuno ut sibi eum concederet, quoniam Saturnus Orcum sub Tartara deiecerat, & Neptunum sub B
undas: quòd sciret, si quis ex eo natus esset, se regno priuaret. Qui cũ Opem rogaret, †ut esset quod illa peperisset, illa lapidem inuolutum ostendit, eum Saturnus deuorauit. Quod cum sensisset, cœpit Iouem quærere per terras. Iuno autẽ Iouem in Cretensi insula detulit. Adamantæa pueri nutrix eum in cunis in arbore suspendit, ut neq; cœlo, neq; terra, neq; mari inueniretur. & ne pueri uagitus exaudiretur, impuberes conuocauit, eisq; clypeola ænea & hastas dedit, & iussit eos circum arborem euntes crepare, qui græcè Curetes sunt appellati, alij Corybantes dicuntur, hi autem Lares appellantur.

CXL. *Python.*

PYthon Terræ filius, draco ingens, hic ante Apollinem ex oraculo in monte Parnasso responsa dare solitus erat. huic ex Latonæ partu interitus erat fato futurus. eo tempore Iouis cum Latona Poli filia concubuit. hoc cum Iuno resciit, facit ut Latona ibi páreret, quò Sol non accederet. Python ubi sensit Latonam ex Ioue grauidam esse, persequi cœpit, ut eam interficeret. At Latonã Iouis iussu uentus Aquilo sublatã ad Neptunum pertulit. ille eam tutatus est: sed ne rescienderet Iunonis factum, in insulam eam Ortygiam detulit, quam insulam fluctibus cooperuit. Quod cum Python eam nõ inuenisset, Parnasum redit. At Neptunus insulam Ortygiam in superiorem partem retulit, quæ postea insula Delus est appellata. ibi Latona oleam tenẽs, parit Apollinem & Dianã, quibus Vulcanus sagittas dedit donũ. post diẽ quartũ quàm essent nati, Apollo matris pœnas executus est. nam Parnasum uenit, & Pythonẽ sagittis interfecit, inde Pythius est dictus: ossaq; eius in cortinam coniecit, & in templo suo posuit, ludosq; funebres ei fecit, qui ludi Pythia dicuntur.

CXLI. *Sirenes.*

SIrenes Acheloi fluminis & Melpomenes Musæ filiæ, Proserpinæ raptu aberrantes ad Apollinis terram uenerunt, ibiq; Cereris uoluntate, quòd Proserpinæ auxilium non tulerant, uolaticæ sunt factæ. His respõsum erat, tam diu eas

A eas uicturas, quamdiu cantantes eas audiens nemo esset præteruectus: quibus fatalis fuit Vlysses. astutia enim sua cum præter nauigasset scopulos, in quibus morabantur, precipitarunt se in mare: à quibus locus Sirenides cognominatur, qui est inter Siciliam & Italiam.

CXLII. *Pandora.*

PRometheus Iapeti filius, primus homines ex luto finxit. postea Vulcanus Iouis iussu ex luto mulieris effigiem fecit: cui Minerua animam dedit, cæteriq; dij alius aliud donum dederunt, ob idq; Pandorã nominarunt. ea data in coniugium Epimetheo fratri: inde nata est Pyrrha, quæ mortalis dicitur prima esse creata.

CXLIII. *Phoroneus.*

INachus Oceani filius, ex Archia sorore sua procreauit Phoroneum, qui primus mortalium dicitur regnasse. Homines ante secula multa sine oppidis legibusq; uitam exegerunt, una lingua loquentes, sub Iouis imperio, sed postquam Mercurius sermones hominum interpretatus est, unde Hermeneutes dicitur esse interpres (Mercurius enim græcè Hermes uocatur: idem nationes distribuit) tum discordia inter mortales esse cœpit, quod Ioui placitum non est. Itaque exordium regnandi tradidit Phoroneo, ob id beneficium quod Iunonis sacra primus fecit.

CXLIIII. *Prometheus.*

HOmines antea ab immortalibus ignem petebant, neq; in perpetuum seruare sciebant: quod postea Prometheus in ferula detulit in terras, hominibusq; monstrauit quomodo cinere obrutum seruarent. Ob hanc rem Mercurius Iouis iussu deligauit eum in monte Caucaso ad saxũ clauis ferreis, & aquilam apposuit, quæ cor eius exesset. quantum die ederat, tantum nocte crescebat. hanc aquilam post triginta annos Hercules interfecit, eumq; liberauit. B

CXLV. *Niobe, siue Io.*

EX †Thronio & Cinna nati Apis & Nioba, hanc Iupiter mortalem primam compressit, ex ea natus est Argus, qui suo nomine Argos oppidum cognominauit. ex Argo & Euadne Crinus, Piranthus, & Basus nati. ex †Pirantho Callirhoe, Argus, Aristorides, Triopas hic * ex hoc Eurisabe Anthus, Pelasgus, Agenor. ex Triope & Oreaside Xanthus & Inachus, ex Pelasgo Laris, ex Inacho & Argia Io. Hanc Iupiter dilectam compressit, & in uaccæ figuram conuertit, ne Iuno eam cognosceret. id Iuno cum resciuit, Argum, cui undiq; oculi refulgebant, custodem ei misit. hunc Mercurius Iouis iussu interfecit. at Iuno formidinem ei misit, cuius timore exagitata, coëgit eam ut se in mare præcipitaret, quod mare Ionium est appellatũ. inde in Scythiam trãsnauit, unde Bosphorus fines sunt dictæ. inde in Aegyptum, ubi parit Epaphum. Iouis cum sciret suapte propter opera tot eam ærumnas tulisse, formam suam ei propriam restituit, deamq; Aegyptiorum esse fecit, quæ Isis nuncupatur.

Phoroneo. sic enim ex Paus. colligitur legendũ esse, qui Argum φορωνέως δυγάτηρ Ἰοῦν uocat.

Phorbante. Pausan. sic ἄρχοντα δὲ παίδων γενέσθαι καὶ φόρβαντα, φόρβαντι δὲ τριοπᾶ, τριοπᾶ δὲ ἰάσονα καὶ ἄγχινοαν. ἰοῦ μὲν δὴ ἰάσονος δυγάτηρ. Vide in Argolic.

CXLVI. *Proserpina.*

PLuton petit ab Ioue, ut Proserpinam filiã eius & Cereris, in coniugium daret. Iouis negauit Cererem passuram, ut filia sua in Tartaro tenebricoso sit: sed iubet eum rapere eam, flores legentem in monte Aetna, qui est in Sicilia. in quo Proserpina dum flores cum Venere & Diana & Minerua legit, Pluton quadrigis uenit, & eam rapuit. quod postea Ceres ab Ioue impetrauit, ut dimidia parte anni apud se, dimidia apud Plutonem esset.

CXLVII. *Triptolemus.*

CVm Ceres Proserpinam filiam suam quæreret, deuenit ad †Eleusinum regem, cuius uxor † Cothonea puerum Triptolemum pepererat, seq; nutricem lactantem simulauit. Hanc regina libens nutricem filio suo recepit. Ceres cum uellet alumnum suũ immortalẽ reddere, interdiu lacte diuino alebat, clàm in igne obruebat. Itaque præterquam solebant mortales, crescebat, & sic fieri cum

Eleusium. Metanira hæc à Pausan. dicitur. Triptolemi dãt pater Celeus.

cum mirarentur, parentes eam obseruauerunt: cum Ceres eum uellet in ignem A
mittere, pater expauit. Illa irata Eleusinum exanimauit, at Triptolemo alumno
suo eternum beneficiũ tribuit. nam fruges propagati * currum draconibus iun
ctum tradidit, quibus uehens orbem terrarum frugibus obseuit. Postquam do
mum rediit † Peleus eum pro benefacto interfici iussit. sed re cognita, iussu Ce-
Eleusim reris Triptolemo regnum dedit, quod ex patris nomine † Eleusinum nomina-
uit: fieriq; sacrum instituit, quae Thesmophoria graecè dicuntur.

Celeus, uel Cepheus, ut Boccatius. Nisi quis malit Lyncium intelligere, de quo Ouidius.

CXLVIII. *Vulcanus.*

VVlcanus cum rescijt Venerem cum Marte clàm concumbere, & se uirtu-
ti eius obsistere non posse, catenam ex adamante fecit, & circum lectũ po
suit, ut Martem astutia deciperet. Ille cum ad constitutũ uenisset, concidit cum
Venere in plagas, adeò ut se exoluere non posset. id Sol cum Vulcano nunci-
asset, ille eos nudos cubantes uidit, deos omnes conuocauit, * uiderunt ex eo
Martẽ, id ni faceret, pudor terruit. Ex eo cõceptu nata est Armonia, cui Miner-
ua & Vulcanus uestem sceleribus tinctã muneri dederunt: ob quam rem pro-
genies eorum scelerata extitit. Soli autem Venus ob indicium ad progeniem
eius semper fuit inimica.

CXLIX. *Epaphus.*

IVpiter Epaphum, quẽ ex Io procreauerat, Aegypto oppida cõmunire, ibiq;
regnare iussit. Is oppidum primum Memphim, & alia plura constituit: & ex
Cassiopeia uxore procreauit filiam Libyen, à qua terra est appellata.

CL. *Titanomachia.*

POstquam Iuno uidit Epapho ex pellice nato tantã regni potestatem esse,
curat in uenatu, ut Epaphus necetur: Titanosq; hortatur, Iouem ut regno
pellant, & Saturno restituant. Hi cum conarentur in cœlum ascendere, eos Io- B
uis cum Minerua & Apolline & Diana precipites in Tartarum deiecit. Atlanti
autem, qui dux eorum fuit, cœli fornicem super humeros imposuit, qui adhuc
dicitur cœlum sustinere.

CLI. *Ex Typhone & Echidna nati.*

EX Typhone gigante & Echidna Gorgon, canis Cerberus triceps, draco
qui mala Hesperidum trans oceanum seruabat, Hydra: quam ad fontẽ Ler
neum Hercules interfecit: Draco qui pellem arietis Colchos seruabat: Scylla,
quae superiorem partem mulieris, inferiorem canis, & canes sex ex se natos ha-
bebat: Sphinx, quę in Boeotia fuit: Chimera in Lycia, quę priorem partem leo-
nis figuram, posteriorem draconis habebat, media ipsa Chimaera. ex Medusa
Gorgonis filia & Neptuno nati sunt, Chrysaor, & equus Pegasus: ex Chrysao-
re & Callirhoë, Geryon trimembris.

CLII. *Typhon.*

al. Terra TArtarus ex Tartara procreauit Typhonẽ immani magnitudine, specieq;
portentosa, cui centum capita draconũ ex humeris enata erant. hic Iouem
prouocauit, si uellet secum de regno certare. Iouis fulmine ardenti pectus eius
percussit. cui cum flagraret, montem Aetnam, qui est in Sicilia, super eum im-
posuit: qui ex eo adhuc ardere dicitur.

Hoc caput in in-
dice non nume-
ratur.

PHaëthon Solis & Clymenes filius, cum clàm patris currum conscẽdisset, &
altius à terra esset elatus, præ timore decidit in flumen Eridanum. Hunc Iu
piter cum fulmine percussisset, omnia ardere cœperunt. Iouis, ut omne genus
mortalium cum causa interficeret, simulauit id uelle extinguere: amnes undiq;
irrigauit, omneq; genus mortalium interijt, præter Pyrrham & Deucalionem.
at sorores Phaëthontis, quòd equos iniussu patris iunxerant, in arbores popu-
los commutatae sunt.

CLIII. *Deucalion & Pyrrha.*

CAtaclysmus, quod nos diluuium uel irrigationem dicimus, cum factũ est,
omne

A omne genus humanum interijt, præter Deucalionem & Pyrrham, qui in mon-
tem Aetnam, qui altissimus in Sicilia esse dicitur, fugerunt. Hi propter solitudi-
nem cum uiuere non possent, petierunt ab Ioue, ut aut homines daret, aut eos
pari calamitate afficeret. Tum Iouis iussit eos lapides post se iactare. quos Deu
calion iactauit, uiros esse iussit: quos Pyrrha, mulieres. ob eam rem Laos di-
ctus: Las enim graecè lapis dicitur.

CLIIII. *Phaeton Hesiodi.*

PHaeton Clymeni Solis filij & Meropes nymphae filius, quam Oceaniti-
dem accepimus, cum indicio patris auũ Solem cognouisset, impetratis cur
ribus malè usus est. nam cum esset propius terrã uectus, uicino igni omnia con
flagrarunt: & fulmine ictus, in flumen Padum cecidit. hic amnis à Grecis Ery-
danus dicitur, quem Pherecydes primus uocauit. Indi autem quòd calore uici-
ni ignis, sanguis in atrum colorem uersus est, nigri sunt facti, Sorores autem
Phaetontis dum interitum deflent fratris, in arbores sunt populos uersae. Ho-
rum lachrymae, ut Hesiodus indicat, in electrum sunt duratae: Heliades tamen
nominantur. sunt autem, Merope, Helie, Aegle, Lampetie, Phoebea, Etherie,
Dioxippe. Cygnus autẽ rex Liguriae, qui fuit Phaetonti propinquus, dum de-
flet propinquum, in cygnum conuersus est. is quoq; moriens flebile canit.

CLV. *Iouis filij.*

LIber ex Proserpina, quem Titanes carpserunt: Hercules ex Alcumena, Li-
ber ex Semele Cadmi & Hermoniae, Castor & Pollux ex Leda Thestij fi-
lia, Argus ex Nioba Phoronei filia, Epaphus ex Io Inachi filia, Perseus ex Da-
nae Acrisij filia, Zethus & Amphion ex Antiopa Nicteï filia: Minos, Sarpe-
don & Rhadamantus ex Europa Agenoris filia. Helena ex Pyrrhe Pimeti fi-
lia, Ethalion ex Protogenie Deucalionis filia, Dardanus ex Electra Atlantis fi-
B lia, Lacedæmon ex Taygete Atlantis filia, Tantalus ex Plutone Himantis filia,
Aeacus ex Aegina Asopi filia, † Aegippam ex capra Boëtis *Arcada ex Calisto *Aegippana.*
Lycaonis filia. † Etolus ex Protogenia Deucalionis filia, Pirithous ex Dia Oe- *Aetlius, sic Pau-*
nei filia. *san. in Eliacis.*

CLVI. *Solis filij.*

CIrce ex Perside Oceani filia, Pasiphae ex Clymene Oceani filia, Phaethon,
Lampetie, Aegle, Phoebe.

Videntur deesse quaedam.

CLVII. *Neptuni filij.*

B †Oetus & Hellen ex Antiopa Aeoli filia, Agenor & Bellerophon ex Eu *a*
rynome Nysi filia, Leuconoe ex Themisto Hipsei filia, † Rias ex Alcyo- *Antas, ut est a-*
ne Atlantis filia, Abas ex Arethusa Herilei filia, Ephoceus * ex Alcyone Atlan- *pud Pausan. in*
tis filia: Belus, Actor, Dictys ex Agamede Augei filia: Euadne ex Lena † Leu- *Boeot.*
cippi filia, Megareus ex Oenope Epopei filia, Cygnus ex Calyce Hecatonis fi- *b*
lia, Ericlimenus & Antheus ex Astyphile Phoenicis filia, Neleus & Pelias ex
Tyro Salmonei filia, Euphemus & Lycus & Nyctaeus ex Celaeno Ergei filia,
Peleus Arprites*, Ancaeus, Moepus ex Chiona Aquilonis filia. Amoemone* itẽ.
Cyclops Euphemus, Metus ex Melite Busiris filia.

a Alij Boeotum & Aeolum uocant, matrem autem Menalippam. *b* Calchinia habet Pausan. in Corinth. sed ex ea non Euadnem, sed Peratum natum dicit.

CLVIII. *Vulcani filij.*

PHillanon, Cecrops, Erichthonius, Corynetes, Cercio, Philoctus* Pinther.

CLIX. *Martis filij.*

OEnomaus ex † Asterope, Harmonia ex Venere, Leodoce ex Ce * Lycus, *Alij ex Harpi-*
Diomedes, Thrax, Ascalaphus, Ialmenus, Cycnus, Dryas. *na, Pausan. Ste-*
ropen Oenomai
coniugẽ uocat.

CLX. *Mercurij filij.*

PRiapus, Echo, Antian, *Eurytus, Cephalus ex Creusa Erichthei filia, Eure
stus, *Aptale, * Libys ex Libye Palamedis filia.

CLXI. *Apollonis filij.*

DElphus, Asclepius ex Coronide Phlegyæ filia, Euripides ex Cleobula. Ilius ex Vrea Neptuni filia, Argeus ex Eubea Macarei filia, Philammō ex † Leuconoe Luciferi filia, Lycoreus ex nympha, Linus ex Vrania musa, Aristeus ex Cyrene Penei filia.

Ouid. Chionem uocat. & Dædalionis filiam Luciferi neptē Creontiades

CLXII. *Herculis filij.*

HIllus ex Deianira, Tlepolemus ex Astyoche, Leucites Telephus ex Auge Alei filia, Leucippus Theromachus, † Leontiades, Archelous, Ophites, Deucalion, Euhenus, Lidus, & duodecim Thespiades, quos ex Thespij regis filiabus procreauit.

CLXIII. *Amazones.*

Otrere

OCyale, Dioxippe, Iphinome, Xāthe, Hippothoe, † Othrepte, Antioche, Laomache, Glauce, Agaue, Theseis, Hippolyte, Clymene, Polydora, Pē (thesilea.

Apud Calabrum quoq; in primo duodecim numerantur, sed diuersis nominibus.

CLXIIII. *Athenæ.*

INter Neptunum & Mineruam cum esset certatio, qui primus oppidū in terra Attica conderet, Iouem iudicem sumpserūt. Minerua quòd primùm in ea terra oleam seuit, quæ adhuc dicitur stare, secundum eam iudicatum est. At Neptunus iratus, in eam terrā mare cœpit irrigare uelle. quòd Mercurius Iouis iussu id ne faceret prohibuit. itaq; Minerua ex suo nomine oppidū Athenas cōdidit, quod oppidum in terris dicitur primum esse constitutum.

Neq; hæc duo in indice signātur

Orpheus Eurydicē nympham amauit, quam sono citharæ mulcens uxorē duxit. Hanc Aristeus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentē incidit, & mortua est. postq; maritus ad inferos descendit, & legem accepit, ne eam cōuersus aspiceret. quam conuersus aspiciens, iterum perdidit. Myrrha cum patrem suum amaret, inebriauit, & sic cum eo concubuit. Quod pater rescīs, utero plenam cœpit euaginato persequi gladio. illa in arborem myrrham est conuersa: quam pater gladio feriens, Adonis exinde natus est, quē Venus diligēs *

Desunt reliqua.

CLXV. *Marsyas.*

MInerua tibias dicitur prima ex osse ceruino fecisse, & ad epulum deorū cantatum uenisse. Iuno & Venus cum eam irriderent, quòd & cæsia erat, & buccas inflaret, fœda uisa, & in cantu irrisa, in Idam syluam ad fontem uenit: ibiq; cantans in aqua se aspexit, & uidit se meritò irrisam: unde tibias ibi abiecit, et imprecata est, ut quisquis eas sustulisset, graui afficeretur supplicio. quas

Satyris, fortasse legendum

Marsyas Oeagri filius pastor unus ex † turis inuenit, quibus assidue commeletando, sonum suauiorem indies faciebat, adeò ut Apollinē ad citharæ cantum in certamē prouocaret. quò ut Apollo uenit, Musas iudices sumpserūt. & cum iam Marsyas inde uictor discederet, Apollo citharam uersabat, idemq; sonus erat: quod Marsya tibijs facere non potuit. itaque Apollo uictum Marsyan ad arborem religatum Scythæ tradidit, qui eum membratim separauit, reliquum corpus discipulo Olympo sepulturæ tradidit, è cuius sanguine flumen Marsyan est appellatum.

CLXVI. *Erichthonius.*

VVlcanus Iouī cæterisq; dijs soleas aureas ex adamante cum fecisset, Iuno cum sedisset, subitò in aere pēdere cœpit. quod cum ad Vulcanū missum esset, ut matrem quā ligauerat solueret, iratus quòd de cœlo præcipitatus erat, negat se matrem ullam habere. Quem cum Liber Pater ebrium in concilio deorum adduxisset, pietati negare non potuit, tum optionem à Ioue accepit, si quid ab ijs petijsset impetraret. tunc ergo Neptunus, quòd Mineruæ erat infestus, instigauit Vulcanum, Mineruam petere in coniugium. Qua re impetrata, in thalamum cum uenisset, Minerua, monitu Iouis, uirginitatem suam armis defendit, interq; luctandum ex semine eius quod in terrā decidit, natus est puer, qui inferiorem partem draconis habuit: quem Erichthonium ideo nominarūt, quòd

A quòd ἔρις græcè certatio dicitur: χθὼν autem terra dicitur. quem Minerua cum clàm nutriret, dedit in cistula seruādum Aglauro Pandroso & Herse Cecropis filiabus. Hæ cum cistulam aperuissent, cornix indicauit. illæ à Minerua insania obiecta, ipsæ se in mare præcipitauerunt.

CLXVII. *Liber.*

LIber Iouis & Proserpinę filius à Titanis est distractus, cuius cor contritum Iouis Semele dedit in potionem: ex eo prægnans cum esset facta, Iuno in Beroen nutricem Semeles se cōmutauit, & ait: Alumna, pete à Ioue, ut sic ad te ueniat, quemadmodū ad Iunonē, ut scias quæ uoluptas est, cū deo concūbere. Illa aūt instigata petit ab Ioue, & fulmine est icta: ex cuius utero Liberū exuit, & Nyso dedit nutriendū, unde Dionysus est appellatus, & Bimater est dictus.

CLXVIII. *Danaus.*

DAnaus Beli filius ex pluribus coniugibus, quinquaginta filias habuit, totidemq; filios. frater Aegyptus, qui Danaū fratrē & filias eius interficere uoluit, ut regnū paternū solus obtineret, filijs uxores à fratre poposcit. Danaus re cognita, Minerua adiutrice, ex Africa Argos profugit. tunc primùm dicitur Minerua nauem fecisse biproram, in qua Danaus profugeret. At Aegyptus ut rescijt Danaū profugisse, mittit filios ad persequendū fratrē: & eis præcepit, ut aut Danaum interficerent, aut ad se non reuerterentur. Qui postq; Argos uenerunt, oppugnare patruū cœperunt. Danaus ut uidit se eis obsistere non posse, pollicetur eis filias suas uxores, ut pugna absisterent. impetratas sorores patrueles acceperunt uxores, quæ patris iussu uiros suos interfecerunt. Sola Hypermestra Lynceum seruauit. ob id cæteræ dicuntur apud inferos in doliū pertusum aquam ingerere. Hypermestræ & Lynceo fanum factum est.

CLXIX. *Amymone.*

B AMymone Danai filia, dum studiosē in sylua uenatur, Satyrum iaculo percussit: eam Satyrus uoluit uiolare. Illa Neptuni fidē implorauit. quò Neptunus cum uenisset, Satyrum abegit, & ipse cum ea concubuit. ex quo conceptu nascitur Nauplius. Id in quo loco factum est, Neptunus dicitur fuscina percussisse terram, & inde aquam profluxisse, qui Lernęus fons dictus est, & Amymonium flumen.

Amymone Danai filia missa est à patre aquam petitum ad sacrū faciendum: quæ dum quærit, lassitudine obdormijt: quam Satyrus uiolare uoluit. illa Neptuni fidem implorauit. quòd cum Neptunus fuscinam in Satyrum misisset, illa se in petram fixit. Satyrū Neptunus fugauit. qui cum quęreret in solitudine à puella, illa se aquatum missam esse dixit à patre: quā Neptunus compressit. Pro quo beneficium ei tribuit, iussitq; eius fuscinā de petra educere. quæ cum eduxisset, & tres filani* sunt secuti, qui ex Amymonis nomine Amymonius fons appellatus est. ex qua compressione natus est Nauplius. Hic autem fons Lernęus est postea appellatus.

Repetita est hæc fabula. nam in indice semel tantum ponitur.

CLXX. *Filiæ Danai quæ quos occiderunt.*

IDea Antimachum, Philomela Panthium, Scylla Proteum, Phicomone Plexippum, Euippe Agenorem, Demoditas Chrysippum, Hyale Perium, Trite Enceladum, Damone Amyntorem, Hyppothoe Obrimum, Myrmidone Mineum, Eurydice Canthum, Cleo Asterium, Arcania Xanthum, Cleopatra Metalcem, Philea Philinam, Hyparete Protheonem, Chrysothemis Asteriden, Pyrante Athamantem, Armoasbus * Glaucippe Niauium, Demophile Pamphilum, Antodice Clytum, Polyxena Aegyptum, Hecabe Dryantem, Achamantis Echominum, Arsalte Ephialtem, Monuste Eurysthenem, Amymone Midamum, Helice Euideam, Amoēme Polydectorem, Polybe Iltonomum, Helicta Cassum, Electra Hyperantum, Eubule Demarchū, Daplidice Pugnonem, Hero Andromachum, Europome Atlitem, Pyrantis Plexippum, Critomedia Antiphaphum, Pyrene Dolichum, Eupheno Hyperbium, Themistagora Podasi-

mum, Palæmõ Aristonon, Itea Antiochum, Erate Eudemonem, Hypermestra A
Lynceũ seruauit: qui, cum Danaus perisset, primusq; Abas ei nunciasset, Lyn
ceus circumspiciens in templo quid ei muneri daret, casu conspexit clypeum
quem Danaus consecrauerat lunoni, quem in iuuenta gesserat: refixit, & dona
uit Abanti, ludosq; consecrauit, qui quinto quoq; anno aguntur, qui appellan
tur Aspis en Argo. è quibus ludis cursoribus corona non datur, sed clypeus.
At Danaides post patris interitum, uiros duxerunt Argiuos, è quibus qui nati,
sunt appellati.

CLXXI. *Althæa.*

CVm Althæa Thestij filia una nocte cõcubuerunt Oeneus & Mars: ex qui
bus cum esset natus Meleager, subitò in regia apparuerũt Parcæ, Clotho,
Lachesis, Atropos. Cui fata ita cecinerunt. Clotho dixit, eum generosum futu-
rum, Lachesis fortem. Atrops titionem ardẽtem aspexit in foco, & ait: Tam diu
hic uiuit, quàm diu hic titio consumptus non fuerit. Hoc Althæa mater cum
audisset, exiluit de lecto, atq; titionem extinxit, & eum in regia media obruit fa
talem, ne ab igni obrueretur.

CLXXII. *Oeneus.*

OEneus Porthaonis filius, Aetoliæ rex, cum omnibus diis annua sacra fe-
cisset, & Dianã prẽterijsset: ea irata, aprũ immani magnitudine, qui agrũ
Calydonium uastaret, misit. tunc Meleager Oenei filius se pollicetur cum dele-
ctis Græciæ ducibus ad eum expugnandum iturum.

CLXXIII. *Qui ad aprum Calydonium ierunt.*

Amphiaraus Arcesij
Alij duos tantũ fratres Althææ faciunt, Plexippum & Toxeũ, quem hic a corruptè puto Lynceum dici. Thebæ, Argos. Pleuron.

CAstor & Pollux Iouis filij, Verulius * Mercurij, Parthecion * Mercurij
Thebis, † Aesculapius Apollinis, Iason Aesonis, Thebis. Alcon Martis,
Thracia. Euphemus Neptuni, Iolaus Iphicli, Lynceus & Idas Apharei, Peleus
Aeaci, Telamon Aeaci: Admetus Pheretis, Laërta † Arcippa, Deucalion Mi- B
nois, Theseus Aegei, Plexippus: Ideus, Lynceus, Thestij filij, fratres Althææ:
Hippotas Geryonis, * Cæneus Elati, Mopsus Amyci, Meleager Oenei, Hyp-
passus Eurysti, Ancæus Lycurgi, Phœnix Amyntoris, Dryas Iapeti † Euatimus,
Alcon, Denuxippus, Hippocoon Amyci, * Athlantes Pondæi. Quæ ciuitates
auxilium miserunt Oeneo, † Tenerdos, Iolcos, Sparta, † Teurone, Messe, Per-
rhœbia, Phthia, Magnesta, * Salamin, Calydon, Thessalia, Oechalia, Ithaca, Te
gæa, Creta, Dolopea, Athenæ, Magnesia & Arcadia.

a *Legendum fortassis, Bnæsimus Hippocoontis, Leucippus, Amyclæ, Atalantæ Schœnei.*

CLXXIIII. *Meleager.*

ALthæa Thestij filia ex Oeneo peperit Meleagrum. Ibi in regia dicitur ti-
tio ardens apparuisse. huc Parcæ uenerunt, & Meleagro fata cecinerunt,
eum tandiu uicturum, quàm diu is titio esset incolumis. Hunc Althæa in arca
clausum diligẽter seruauit. Interim ira Dianæ, quia Oeneus sacra annua ei non
fecerat, aprũ mira magnitudine qui agrum Calydonium uastaret, misit. quem
Meleager cum delectis iuuenibus Græciæ interfecit, pellẽq; eius ob uirtutem
Atalantę uirgini donauit, quam Ideus, Plexippus, Lynceus Altheæ fratres eri-
pere uoluerũt. Illa cum Meleagri fidem imploraſſet, ille interuenit, & amorem
cognationi antepositi, auunculosq; suos occidit. Id Althæa mater audiuit, filiũ
suum tantum facinus esse ausum: memorq; Parcarũ præcepti, titionem ex arca
prolatum in ignem coniecit. Ita dum fratrum pœnas uult exequi, filium interfe
cit. At sorores eius, præter Gorgen & Deianiram, flendo, deorum uoluntate in
aues sunt transfiguratæ, quæ Meleagrides uocantur. At coniunx eius Alcyone
mœrens in luctu decesit.

CLXXV. *Agrius.*

AGrius Parthaonis filius, ut uidit Oeneum fratrem orbum liberis factum,
egentem regno expulit, atq; ipse regnũ possedit. Interim Diomedes Ty-
dei filius & Deiphiles, Ilio deuicto, ut audiuit auum suum regno pulsum, per-
uenit

A uenit in Aetoliam cum Sthenelo Capanei filio, & armis contendit cum † Opo- *Epopea*
pa Agrij filio. quo interfecto, Agrium egentẽ è regno expulit, atq; Oeneo auo
suo regnum restituit. postq; Agrius regno expulsus, ipse se interfecit.

CLXXVI. *Lycaon.*

AD Lycaonem Pelasgi filium † Iouis in hospitium uenisse dicitur, & filiam *Iupiter*
eius Calysto compressisse, ex quo natus est Arcas, qui ex suo nomine ter
ræ nomen indidit. Sed Lycaonis filij Iouem tentare uoluerunt, deus ne esset:
carnem humanam cum cætera carne commiscuerunt, idq; in epulo ei apposu-
erunt. Qui postquam sensit, iratus mensam euertit: Lycaonis filios fulmine ne-
cauit. eo loco postea Arcas oppidum communiuit, quod Trapezos nomina-
tur. patrem Iupiter in lupi figuram mutauit.

CLXXVII. *Calysto*

CAlysto Lycaonis filia ursa dicitur facta esse, ob iram Iunonis, quòd cum Io
ue concubuit. Postea † Iouis in stellarum numero retulit, quæ Septentrio *Iupiter*
appellatur. quod signum loco non mouetur, neq; occidit. Thetis enim Oceani
uxor, nutrix Iunonis, prohibet eam in Oceanum occidere. Hic ergo septentrio
maior, de qua in Creticis uersibus:

Tuq; Lycaoniæ mutatæ semine nymphæ,
Quam gelido raptam de uertice Nonacrinæ
Oceano prohibet semper se tingere Thetis,
Ausa suæ quia sit quondam succumbere alumnæ.

Hæc igitur ursa à Græcis ἄρκτος appellatur. hæc habet stellas in capite septem
non claras, in utraq; aure duas, in armo unam, in pectore claram unam, in pede
priore unam, in extrema coxa claram unam, in femine posteriori duas, in pede
extremo duas, in cauda tres, omnes numero uiginti.

B

CLXXVIII. *Europa.*

EVropa † Agriopes & Agenoris filia, Sidonia: hanc Iupiter in taurum con- *Argyropes*
uersus, à Sidone Cretam transportauit: & ex ea procreauit Minoem, Sar-
pedonem, Rhadamanthũ. Huius pater Agenor suos filios misit, ut sororem re
ducerent, aut ipsi in suum conspectum nõ redirent. Phœnix in Africam est pro
fectus, ibiq; remansit: inde Afri Pœni sunt appellati. Cilix suo nomine Ciliciæ
nomen indidit. Cadmus cum erraret, Delphos deuenit: ibi responsum accepit,
ut à pastoribus bouem emeret, qui Lunæ signum in latere haberet, eumq; ante
se ageret. ubi decubuisset, ibi fatum esse, eũ oppidũ condere, & ibi regnare. Cad
mus sorte audita, cum imperata perfecisset, & aquam quæreret, ad fontem Ca-
stalijũ uenit, quem Draco Martis filius custodiebat: qui cum socios Cadmi in-
terfecisset, à Cadmo lapide est interfectus: dentesq; eius, Minerua monstrante,
sparsit & arauit, unde Spartæ sunt enati. Qui inter se pugnarũt, ex quibus quin-
que superfuerunt, id est, Chthonius, Vdæus, Hyperenor, Pelorus, & Echion.
ex boue autem quem secutus fuerat, Bœotia est appellata.

CLXXIX. *Semele.*

CAdmus Agenoris & Agriopes filius ex Armonia Martis & Veneris filia
procreauit filias quatuor, Semelen, Ino, Agauen, Autonoen, & Polydo-
rum filium. † Iouis cum Semele uoluit cõcumbere. Quod Iuno cum resciit, spe- *Iupiter*
cie immutata in Beroën nutricem, ad eam uenit, & persuasit, ut peteret ab Ioue,
ut eodẽ modo ad se, quomodo ad Iunonem ueniret, Vt intellῑgas, inquit, quæ
sit uoluptas cum deo concumbere. Itaque Semele petijt ab Ioue, ut ita ueniret
ad se. Qua re impetrata, † Iouis cum fulmine & tonitribus uenit, & Semelem cõ- *Iupiter*
flagrauit. ex utero eius Liber est natus, quem Mercurius ab igne ereptum, Ni-
so dedit educandum. & græcè Dionysus est appellatus.

CLXXX. *Actæon.*

ACtæon Aristei & Autonoes filius, pastor Dianam lauantẽ speculatus est,

& eam uiolare uoluit. Ob id irata Diana fecit, ut ei cornua in capite nascerentur, & à suis canibus consumeretur. A

CLXXXI. *Diana.*

Diana cum in ualle opacissima, cui nomen est Gargaphia, æstiuo tempore fatigata ex assidua uenatione, se ad fontem, cui nomen est Parthenius, perlueret, Actæon Cadmi nepos, Aristei & Autonoes filius, eundem locum petens ad refrigerandũ, se & canes quos exercuerat, feras persequens in conspectum deæ incidit: qui ne loqui posset, in ceruam ab ea est conuersus. Ita pro ceruo laceratus est à suis canibus. quorũ nomina, masculi, Melampus, Ichnobates, Echnobas, *Pamphagos, Dorceus, Oribasus, Nebrophonos, Lelaps, Theron, Pterelas, Hyleus, Nape, Ladõ, Pœmenis, Therodanapis, *Aura, Lacon, Harpyia,
Aello †Elion, Dromas, Thous, Canache, Cyprius, Sticte, Labros, Arcas, Agriodus, Tigris, Hilactor, Alce, Harpalus, Lycisca, Melaneus, Lachne, Leucon. Item tres qui eũ Gnosius * consumpserunt. fœminæ, Melanchœtes, Agre, Therodamas, Oresitrophos. Item alij autores tradũt hæc nomina: Acamas, Syrus, Aeon, Stilbon, Agrius, Charops, Aethon, Coran, *Boreas, Draco, Eudromus, Dromius, Zephyrus, Lampus, Hemon, Cyllopotes, Harpalicus, Machimus, Ichneus, Omelympus, *Ocydromus, Borax, Ocythous, Pachitos, Obrimus: fœminę, Argo, Aretusa, Vrania, Theriope, Dinomache, Dioxippe, Echione, Gorgo, Cyllo, Arpyia, Lyncæste, Leæne, Lacena, Ocypote, Ocydrome, Oxyroe, Orias, Sagnos * Theriphone, Volatos, * Chediætros.*

CLXXXII. *Oceani filiæ.*

Oceani filiæ Idothea, Althæa, Adrasta. alij dicũt Melissi filias esse, Iouis nutrices, quæ nymphæ Dodonides dicuntur. alij Naiades uocant: quarum nomina, Cisseis, Nysa, Erato, Eriphia, Bromie, Polyhymno: hæ in monte Nysa † munere alumni potitæ sunt, qui Medeã rogauerat, & deposita senectute in B
a iuuenes mutatæ sunt, consecrateq; postea inter sidera, Hyades appellantur. alij tradunt uocitatas, Arsine, Ambrosie, Bromie, Cisseis, Coronis.

a Videntur huic loco quædam deesse, scilicet ex quibus intelligatur, Bacchum ab his nutritum esse & eundẽ postea Medeam rogasse, ut nutrices suas ex uetulis in iuuenes mutaret. cuius rei etiam Ouid. meminit lib 7. Metam.

CLXXXIII. *Equorum Solis & Horarum nomina.*

Eous Aethon Eos, †per hunc cœlum uerti solet: † Aethyops, quasi flammeus est, cõcoquit fruges. Hi funales sunt mares: fœminæ, Locarie, Bronte, quæ nos tonitrua appellamus, Sterope, quæ fulgitrua. Huic rei autor est Eumelus Corinthius. Item quos Homerus tradit, Abrax, Aslo *Therbeeo.* Item quos Ouidius, Pyrois, Eous, Aethon & Phlegon. Horarum uero nomina hæc sunt, Iouis Saturni filij & Themidis filiæ, Titanaide, Auxo, Eunomia, Pherusa, Caria, Odice, Eupore, Irene, Ortesie, Thallo. Alij autores tradũt decem his nominibus, Auge, Anatole, Musia, Gymnasia, Nimphes, Mesembria, Sponde, Elete, Acte, & Hecypris, Dysis.

CLXXXIIII. *Pentheus & Agaue.*

Pentheus Echionis & Agaues filius, Liberũ negauit deum esse, nec mysteria eius accipere uoluit. Ob hoc eum Agaue mater cũ sororibus Ino & Autonoe, per insaniam à Libero obiectã membratim laniauit. Agaue, ut suæ mentis compos facta est, & uidit se Liberi impulsu tãtum scelus admisisse, profugit
Hunc postea ex insidijs occidit, ut infrà ca. ccxl. ab Thebis, atq; errabunda in Illyriæ fines deuenit, ad Licotersen regem, quam Licoterses excepit. Cum quò Polyphontes, occiso Cresphonte, regnum occu-
a pauit filiũ aũt eius infantem Merope mater, quem ex Cresphonte habebat, absconse ad hospitem in Aetoliam mãdauit. Hunc Polyphontes maxima cum industria quærebat, aurumq; pollicebatur, si quis eum necasset. Qui postquam ad puberem ætatem uenit, capit cõsilium, ut exequatur patris & fratrum mortem. Itaq; uenit ad regem Polyphontem, aurum petitum, dicens se Cresphontis interfecisse filium & Meropis, Telephontem. Interim rex eum iussit in hospitio manere, ut amplius de eo perquireret. qui cum per lassitudinem obdormisset, senex

A senex qui inter matrem & filium internuncius erat, flens ad Meropem uenit, negans eum apud hospitem esse, nec comparere. Merope credẽs eum esse filij sui interfectorẽ, qui dormiebat, in Chalcidicum cum securi uenit, inscia ut filium suum interficeret. quem senex cognouit, & matrem ab scelere retraxit. Merope postquam † uenit occasionem sibi datam esse, ab inimico se ulciscendi, redit cũ uidet Polyphonte in gratiam. Rex lætus cum rem diuinam faceret, hospes falso simulauit se hostiam percussisse, eumq; interfecit, patriumq; regnum adeptus est.

a De Cresphonte ac Merope, & alijs, consimilia narrat Pausanias in Messenicis, qui illum Messeniæ, non Illyrici regem facit. Bt supra quoq; Messeniæ regem Polyphontem Hyginus uocat.

CLXXXV. *Atalanta.*

Schœneus Atalantam filiam uirginem formosissimam dicitur habuisse, quę uirtute sua cursu uiros superabat. ea petijt à patre, ut se uirginẽ seruaret. Itaque cum à pluribus in coniugium peteretur, pater eius simultatem constituit, qui eam ducere uellet, prius in certamine, cursu cũ ea contenderet, termino constituto, ut ille inermis fugeret, hæc cum telo insequeretur: quem intra finem termini constituta * fuisset, interficeret, cuius caput in stadio fieret. Pleroscq; cũ superasset, & occidisset, nouissimè ab Hippomene Megarei & Meropes filio uicta est. Hic enim à Venere mala tria insignis formæ acceperat, edoctus quis usus in eis esset. Qui in ipso certamine iactando puellæ impetum allígauit. illa enim dum colligit, et ammiratur aurum, declinauit, & iuueni uictoriam tradidit. Cui Schœneus ob industriam libens filiam suam dedit uxorẽ. Hanc cum in patriam duceret, oblitus beneficio Veneris se uicisse, grates ei non egit. Irata Venere in monte Parnasso cum sacrificaret Ioui uictori, cupiditate incensus, cum ea in fano concubuit. quos Iupiter ob id factum in leonem & læam conuertit, quibus dij concubitum Veneris denegant.

B CLXXXVI. *Melanippe.*

MElanippen Desmontis filiam, siue Aeoli, ut alij poetæ dicunt, formosissimam Neptunus cõpressit, ex qua procreauit filios duos. Quod cũ Desmontes resciisset, & Melanippen excæcauit, & in munimento conclusit: cui cibum atq; potum exiguum præstari iussit, infantes autem feris proijci. Qui cum proiecti essent, uacca lactans ueniebat ad infantes, & ubera præstabat. Quod cũ armentarij uidissent, tollunt eos ut educarent. Interim Metapontus rex Icariæ à coniuge Theano petebat, ut sibi liberos procrearet, † ut regno cederet. illa timens mittit ad pastores, ut infantem aliquem explicarent, quem regi subderet. qui miserunt duos inuentos, ea regi Metaponto pro suis suppositi. Postea aũt Theano ex Metaponto peperit duos. Cũ aũt Metapontus priores ualde amaret, quòd formosissimi essent, Theano quærebat ut eos tolleret, & filijs suis regnũ seruaret. Dies aduenerat, ut Metapontus exiret ad Dianã Metapontinam ad sacrũ faciendũ. Theano occasionẽ nacta, indicat filijs suis eos suppositicios priores esse. Itaq; cum in uenatione exirent, eos cultris † interficite. Illi aũt ma- interficere iubet
tris monitu cum in montẽ exissent, prælium inter se cõmiserunt. Neptuno aũt adiuuante, Neptuni filij uicerunt, & eos interfecerunt. quorũ corpora cũ in regia allata essent, Theano cultro uenatorio se interfecit. Vltores aũt Boëtus & Aeolus ad pastores, ubi educati erant, cõfugerunt. Ibi Neptunus eis indicat, ex se esse natos, et matrẽ in custodia teneri. Qui ad Desmontẽ peruenerunt, eumq; interfecerunt, & matrẽ custodia liberarunt, cui Neptunus lumen restituit. eã filij perduxerunt in Icariam ad Metapontũ regẽ, & indicãt ei perfidiã Theanus. Post quæ Metapontus duxit cõiugio Melanippen, eosq; sibi filios adoptauit, qui in Propontide ex suo nomine condiderunt, Boetus Boetiã, Aeolus Aeoliã. Menalippe ab aljs dicitur.

CLXXXVII. *Alope.*

ALope Cercyonis filia, formosissima cum esset, Neptunus eam compressit. qua ex compressione peperit infantem, quem inscio patre nutrici dedit exponendum. Qui cum expositus esset, equa uenit, & ei lac præstabat.

quidam pastor equam persequutus, uidit infantem, atq; eum sustulit. qui uestem regia indutum cum in casam tulisset, alter compastor rogauit, ut sibi eum infantem donaret. Ille ei donauit sine uestem. cum autem inter eos iurgium esset, quòd qui puerum acceperat, insignia ingenuitatis reposceret, ille autē non daret: contendentes ad regem Cercyonem uenerunt, & contendere cœperunt. Ille autē qui infantem donatum acceperat, repetere insignia cœpit. quæ cū allata essent, & agnosceret Cercyon ea esse ex uestem scissæ filiæ suę: Alopes nutrix timens regis iudicium, fecit infantē eum Alopes esse, qui filiam iussit ad necem includi, infantem autem proijci. Quem iterum equa nutriebat. pastores iterum inuentum infantem sustulerunt, sentientes eum deorum numine educari, atq; nutrierunt, nomenq; ei imposuerunt †Hippothoū. Theseus cum eà iter faceret à Trœzene, Cercyonem interfecit. Hippothous autē ad Theseum uenit, regnaq; auita rogauit. cui Theseus libens dedit, cum sciret eum Neptuni filium esse, unde ipse genus ducebat. Alopes autem corpus Neptunus in fontem commutauit, qui ex nomine Alopes est cognominatus.

Hippothoon, ut Paus. in Atti.

CLXXXVIIII. *Theophane.*

THeophane Bysaltidis filia, formosissima uirgo. Hanc cum plures proci peterent à patre, Neptunus sublatam transtulit in insulam †Crumissam. quod cum proci eam scissent ibi morari, naue comparata † Crumissam contendere cœperunt. Neptunus ut eos deciperet, Theophanem in ouem commutauit formosissimam, ipse autem in arietem, ciues aūt Crumissenses in pecora. quò cum proci uenissent, neq; ullum hominem inuenirent, pecora mactare cœperunt, atque ea uictu consumere. Hoc Neptunus ut uidit, in pecora commutatos consumi, procos in lupos conuertit: ipse autem ut erat aries, cum Theophane concubuit: ex quo natus est aries Chrysomallus, qui Colchos Phryxum uexit, cuius pellem Aeeta in luco Martis habuit positam, quam Iason sustulit. B

Cromiusæ. Cromiusam

CLXXXIX. *Procris.*

PRocris Pandionis filia. Hanc Cephalus Deionis filius habuit in coniugio: qui cum mutuo amore tenerentur, alter alteri fidem dederunt, ne quis cum alio concumberet. Cephalus autem cum studio uenandi teneretur, & matutino tempore in montem exisset, Aurora Tithoni coniunx eū adamauit, petitq; ab eo concubitum. cui Cephalus negauit, quòd Procri fidem dederat. Tūc Aurora ait: Nolo ut fallas fidem, nisi illa prior fefellerit. Itaq; commutat eum in hospitis figuram, atq; dat munera speciosa quæ Procri deferret. quò cum Cephalus uenisset, immutata specie munera Procri dedit, & cum ea cōcubuit. tunc ei Aurora speciem hospitis abstulit. Quæ cum Cephalum uidisset, sensit se ab Aurora deceptam, & inde profugit in Cretam insulā, ubi Diana uenabatur. Quam cum Diana conspexisset, ait ei: Mecum uirgines uenantur, tu uirgo non es, recede de hoc† tu. cui Procris indicat casus suos, & se ab Aurora deceptam. Diana misericordia tacta, dat ei iaculum, quod nemo euitare posset: & canem Lælapen, quem nulla fera effugere posset: & iubet eam ire, & cum Cephalo †cōcedere. Ea capillis demptis, iuuenili habitu Dianæ uoluntate ad Cephalum uenit, eumq; prouocauit: quem in uenatione superauit. Cephalus, ut uidit tantam potentiam canis atq; iaculi esse, petit ab hospite, non æstimans coniugem suam esse, ut sibi iaculum & canem uenderet. illa negare cœpit. regni quoq; partem pollicetur: illa negat. Sed si utiq;, ait, perstas id possidere, da mihi id quod pueri solent dare. Ille amore iaculi & canis incensus, promisit se daturū. qui cum in thalamos uenissent, Procris tunicam leuauit, & ostendit se fœminam esse, & coniugem illius. cum qua Cephalus, muneribus acceptis, redit in gratiam. nihilominus illa timens Aurorā, matutino tempore secuta eum, ut obseruaret atq; inter uirgulta delituit. quæ uirgulta cum Cephalus moueri uidit, iaculum ineuitabile misit, & Procrin coniugem suam interfecit. ex qua Cephalus habuit filium †Archium, ex quo nascitur Laërtes, Vlyssis pater.

Cœtu fortasse legendum. contendere

Arcesium, ut Homer. & Ouid.

CXC.

CXC. *Theonoe.*

A THestor mātis habuit Calchantem filium, & Leucippen filiā, & Theonoen, quam ludentem à mari piratæ rapuerunt, & detulerunt in Cariam, quam rex Icarus sibi in concubinatum emit. Thestor autem filia amissa inquisitū profectus est, qui naufragio in terram Cariam uenit, & in uincula est coniectus, ibi ubi & Theonoe morabatur. Leucippe autē patre & sorore amissis, Delphos petit* an eorum foret inuestigatio. Tum Apollo respōdit: Pro meo sacerdote per terras uade, & eos reperies. Leucippe sorte audita capillos totondit, atq; pro iuuene sacerdote circum terras exit inuestigatum. Quæ cum in Cariam deuenisset, & Theonoe eam uidisset, æstimans sacerdotem esse, in amorem eius incidit, iubetq; ad se perduci, ut cūm eo concumberet. Illa autem quia fœmina erat, negat id posse fieri. Theonoe irata, iubet sacerdotem includi in cubiculum, atq; alium quem ex ergastulo uenire, qui sacerdotem interficeret. quem ad interficiendū mittitur senex Thestor, imprudens ad filiam suam,† quam Theonoe non agnouit, datq; ei gladium, & iubet eum sacerdotem interficere. Qui cum intrasset, & gladium teneret, Thestorem se uocitari dixit, duabus filijs Leucippe & Theonoe amissis: ad hoc exitium uenisse, ut sibi scelus imperaretur. quod ille in se cum cōuertisset, & uellet ipsum se interficere, Leucippe audito patris nomine, gladium ei extorsit. Quæ ad reginam interficiendam ut ueniret, patrem Thestorem in adiutorio uocauit. Theonoe patris nomine audito, indicat se filiā esse eius. Icarus autem rex agnitione facta, cum muneribus eum in patriam remisit.

quem

CXCI. *Rex Midas.*

MIdas rex Mygdonius, filius Matris Deæ, à Timolo * sumptus eo tempore quo Apollo cum Marsya uel Pane fistula certauit. quod cum† Timolus uictoriam Apollini daret, Midas dixit Marsyæ potius dandam. tunc Apollo indignatus, Midæ dixit: Quale cor in iudicando habuisti, tales & auriculas habebis. quibus auditis effecit, ut asininas haberet aures. Eo tēpore Liber pater cum † exceptum in Indiam duceret, Silenus aberrauit. quem Midas exercitum hospitio liberaliter accepit, atque ducem dedit, qui eum in comitatum Liberi deduceret. At Midæ Liber pater ob beneficium, deoptandi dedit potestatem, ut quicquid uellet peteret à se. Quo Midas petijt, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. quod cum impetrasset, & in regiam uenisset, quicquid tetigerat, aurum fiebat. Cum iam fame cruciaretur, petit à Libero, ut sibi speciosum donum eriperet. Quem Liber iussit in flumine Pactolo se abluere. cuius corpus aquam cum tetigisset, facta est colore aureo. Quod flumen nunc Chrysorrhoas appellatur in Lydia.

Videtur nōnihil deesse. Tmolus.

exercitum

CXCII. *Hyas.*

ATlas ex Pleione siue *Oceanitide duodecim filios habuit, & filiūm Hyantem, quem ab apro uel leone occisum dum lugent sorores, ab eo luctu cō sumptæ sunt. ex his quinq; primæ inter sidera relatæ, locum habent inter cornua tauri, Phæsyla, Ambrosia, Coronis, Eudora, Polyxo. quæ à fratris nomine appellantur Hyades, easdem latinē Suculas uocant: quidam aiunt in modum Yliteræ positas, inde Hyadas dici. Nonnulli, quod cum orianṫ, pluuias efficiant. est autem græcè † hyin pluere. Sunt qui existiment ideo has in sideribus esse, quòd fuerint nutrices Liberi patris, quas Lycurgus ex insula Naxo ediderat. Cæteræ sorores postea luctu consumptæ, sidera facta sunt: & quia plures erant Pleiades dictæ, nonnulli existimant ita nominatas, quia inter se coniunctæ, quod est † plesion, †ideo autem confertæ sunt, ut uix numerentur: nec unquam ullius oculis certum est, sex an septem existimentur. Earum nomina hæc sunt, Electra, Alcyone, Celęno, Merope, Sterope, Taygeta & Maia: ex quibus Electrē negāt apparēre, propter Dardanū amissū, Troiamq; sibi ereptā. alij existimant Meropem † conspicere erubescere, quia mortalē uirum acceperit, cum cæteræ

Legendum fortasse ex Aethrā Oceanitide. ita enim Græcus autor Timæus habet.

ὕειν

πλήσιον ita

conspici

cæteræ deos haberent, ob eamq; rem de choro sororũ expulsa, mœrens crinem A
a solutum gerit, quæ cometes appellatur: siue † longodes, quia in longitudinem producitur: siue xiphax, quia gladij mucronis effigiem producit. ea autem stella luctum portendit.

a λογχώδης fortasse, à specie hastæ seu lanceæ, quales à Plinio Acontiæ dicuntur.

CXCIII. Harpalicus.

HArpalicus rex Amymneorũ Thrax cum haberet filiam Harpalicen, amissa matre eius uaccarum equarumq; eam uberibus nutriuit, & crescentem armis exercuit, habiturus successorem regni sui. postmodum nec spes paternas puella decepit. nam tantum bellatrix euasit, ut etiam saluti fuerit parenti. Nam reuertens à Troia Neoptolemus, cum expugnaret Harpalicum, grauiq; eum uulnere affecisset, illa periturum patrem impetu facto cõseruauit, fugauitq; hostem. Sed postea Harpalicus per seditionem ciuium interfectus est. Harpalice grauiter tum ferens patris mortem, contulit se in syluas: ibiq; uastando iumentorum stabula, tandem concursu pastorum interijt.

CXCIIII. Arion.

Gellius & Herodotus Periandrũ hũc uocant.

ARion Methymnæus, cum esset arte citharæ potens, rex † Pyranthus Corinthius eum dilexit: qui cum à rege petijsset, per ciuitatem artem suam illustrare, & magnum patrimonium acquisisset, consenserunt famuli cum nautis, ut eum interficerent. cui Apollo in quietem uenit, eiq; dixit, ut ornatu suo & corona decantaret, & eis se traderet, qui ei præsidio uenissent. quem cum famuli & nautæ uellent interficere, petit ab eis, ut antè decantaret. cum autem citharæ sonus & uox eius audiretur, delphini circa nauẽ uenerũt. quib. ille uisis, se præcipitauit. qui eum sublatum attulerunt Corinthum ad regem Pyranthum. qui cum ad terram exisset, cupidus uiq; delphinum in mare non propulit, qui ibi exanimatus est. Qui cum casus suos Pyrantho narrasset, iussit Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monimentũ fieri. Post paucum tempus nũciatur Pyrantho, nauem Corinthũ delatam tempestate, in qua Arion uectatus fuerat. Quos cum perduci ad se imperasset, & de Arione inquireret, dixerũt eum obisse, & eum se pulturæ tradidisse. Quibus rex respondit, Crastino die ad delphini monimentum iurabitis. ob id factum eos custodiri imperauit, atq; Arionem iussit ita ornatum quomodo se præcipitauerat in monimento delphini mane delitescere. Cum autem rex eos adduxisset, iussisset q; eos per delphini manes iurare Arionem obisse, Arion de monimento prodit. Quod illi stupẽtes, qua diuinitate seruatus esset, obmutuerunt. quos rex iussit ad delphini monimentum crucifigi. Apollo autem propter artem citharę Arionem & Delphinum in astris posuit.

CXCV. Orion.

Iupiter Hyreum

Apparet nonnihil deesse.

IOuis †, Neptunus, Mercurius in Thraciam ad † Byrseum regem in hospitiũ uenerunt: qui ab eo cum liberaliter essent excepti, optionem ei dederunt, si quid peteret. Ille liberos optauit, Mercurius de tauro quem Hercules † Ypseo ei
id immolarat, corium protulit. Illi in † eum urinam fecerunt, & in terram obruerũt, unde natus est Orion. Qui cum Dianam uellet uiolare, ab ea est interfectus. postea ab Ioue in stellarum numerum est relatus, quam stellam Orionem uocant.

CXCVI. Pan.

DIj in Aegypto cum Typhonis immmanitatem metuerent, Pan iussit eos ut in feras bestias se conuerterent, quo facilius eum deciperent, quem † Iu-
Iupiter uis postea fulmine interfecit. Pan deorum uoluntate, quòd eius monitu uim Typhonis euitarant, in astrorum numerum relatus: & quòd se in capram eo tempore conuerterat, inde Aegocerus est dictus, quem nos Capricornum dicimus.

CXCVII. Venus.

IN Euphratem flumen de cœlo ouum mira magnitudine cecidisse dicitur,
quod † quem pisces ad ripam euoluerunt: super quod columbæ consederunt, & excalfactum

A excalfactum excluisse, Venerem quæ postea dea Syria est appellata, & iustitia & probitate cũ cæteros exuperasset, & ab Ioue optione data * pisces in astrorum numerum relati sunt: & ob Id Syri pisces & columbas ex deorum numero habent, non edunt.

CXCVIII. Nisus.

NIsus Martis filius, siue ut alij dicunt Deionis filius, rex Megarensium, in capite crinem purpureum habuisse dicitur. Cui responsum fuit, tam diu eum regnaturum, quam diu eum crinem custodisset. Quem Minos Iouis filius oppugnatũ cum uenisset, à Scylla Nisi filia, Veneris impulsu, est amatus. quem ut uictorem faceret, patri dormienti fatalem crinem prȩcidit. Itaq; Nisus uictus à Minoẽ est. Cum autẽ Minos Cretam rediret, eum ex fide data rogauit, ut secum ueheret. Ille negauit Creten sanctissimam tantum scelus receptura. illa se in mare præcipitauit, ne persequeret. Nisus autẽ dum filiã persequitur, in auem halieton, id est, aquilam marinã conuersus est. Scylla filia in piscem Cirim quẽ uocant. hodieq; si quando ea auis eum piscem natantem conspexerit, mittit se in aquam, raptumq; unguibus dilaniat.

CXCIX. Scylla altera.

Alij, inter quos etiam Homerus est, Scyllã à matre Cratieida uocant.

SCylla Cratetis fluminis filia uirgo formosissima dicitur fuisse. Hãc Glaucus amauit, Glaucum autem Circe Solis filia. Scylla autem cum assueta esset in mari lauari, Circe Solis filia propter Zelum, medicamentis aquam inquinauit. quò Scylla cũ descendisset, ab inguinibus eius canes sunt nati, atq; ferox facta, quæ iniurias suas executa est. nam Vlyssem prænauigantem socijs spoliauit.

CC. Chione.

CVm Chione, siue, ut alij pœtæ dicunt, Philonide Dædalionis filia Apollo & Mercurius una nocte cõcubuisse dicitur. ea peperit ex Apolline Phi-
B lammonem, ex Mercurio Autolycum, quæ postea in uenatione in Dianam est locuta superbius. Itaq; ab ea sagittis est interfecta. at pater Dedalion unicã filiã flendo, ab Apolline est conuersus in auem dædalionem, id est accipitrem.

CCI. Autolycus.

MErcurius Autolyco, ex Chione quem procreauerat, muneri dedit, ut furacissimus esset, nec deprehẽderetur in furto: ut quicquid surripuisset, in quamcunq; effigiem uellet, transmutaretur, ex albo in nigrum, uel ex nigro in album, in cornutum ex mutilo, in mutilum ex cornuto. is cum Sisyphi pecus assiduè inuolaret, nec ab eo posset deprehendi, sensit eum furtum sibi facere, quòd illius numerus augebatur, & suus minuebatur. qui ut eum deprehẽderet, in pecorum ungulis notam imposuit. qui cũ solito more inuolasset, & Sisyphus ad eum uenisset, & pecora sua ex ungulis deprehendit, quæ ille inuolauerat, & abduxit. qui cum ibi moraretur, Sisyphus Anticliam Autolyci filiam compressit, quæ postea Laertæ data est in coniugium, ex qua natus est Vlysses. ideo nõ-
Sisyphium nulli autores dicunt † Ypsipylon. ob hoc Vlysses uersutus fuit.

CCII. Coronis.

APollo cum Coronida Phlegyæ filiam grauidã fecisset, coruum custodem
Ischys ab alijs hic dicitur. ei dedit, ne quis eam uiolaret. cum ea & † Chylus Elati filius concubuit: ob id ab Ioue fulmine est interfectus. Apollo Coronidem grauidam percussit, & interfecit, cuius ex utero exectum Asclepium educauit: at coruum qui custodiam præbuerat, ex albo in nigrum cõmutauit.

CCIII. Daphne.

APollo Daphnen Penei fluminis filiam, cum uirginem persequeretur, illa à terra præsidium petit, quæ eam recepit in se, & in arborem laurum cõmutauit. Apollo inde ramum fregit, & in caput imposuit.

CCIIII. Nyctimene.

Hyclei alij

NYctimene † Epopei regis Lesbiorum filia, uirgo formosissima dicitur fuisse. hãc Epopeus pater amore incensus cõpressit, quę pudore tacta syluis occultabatur,

occultabatur. quam Minerua miserata, in noctuam transformauit, quæ pudoris causa in lucem non prodit, sed noctu patet. A

CCV. *Arge.*

ARge uenatrix cum ceruum sequeretur, ceruo dixisse fertur: Tu licet Solis cursum sequaris, tamen te cõsequar. Sol iratus, in ceruam eam conuertit.

CCVI. *Harpalice.*

CLymenus Schœnei filius, rex Arcadiæ amore captus, cum Harpalice filia sua concubuit. ea cum peperisset, in epulis filiam apposuit patri. Clymenus pater re cognita, Harpalicen interfecit.

CCXIX. *Archelaus.*

Desideratur hoc loco capita duo decim, ut ex indice apparet.

ARchelaus Timeni filius exul, à fratribus eiectus, in Macedoniã ad regem Cisseum uenit. qui cum à finitimis oppugnaretur, Archelao regnum & filiam in coniugium dare pollicetur, si se ab hoste tutatus esset Archelaus, quia ab Hercule esset oriundus. nam Timenus Herculis filius fuit, qui * hostes uno prælio fugauit, & ab rege pollicita petit. ille ab amicis dissuasus, fidẽ fraudauit, eũq; per dolum interficere uoluit. itaq; foueam iussit fieri, et multos carbones eò ingeri & incẽdi, & super uirgulta tenuia poni. quò cum Archelaus uenisset, ut decideret, hoc regis seruus Archelao patefecit. qui re cognita dicit, se cũ rege colloqui uelle secretò, arbitris semotis. Archelaus regem arreptum in foueam conicit, atq; ita eum perdidit, inde profugit ex responso Apollinis in Macedoniam capra duce, oppidumq; ex nomine capræ, Aegeas constituit. ab hoc Alexander Magnus oriundus esse dicitur.

CCXX. *Cura.*

CVra cum quendam fluuium transiret, uidit cretosum lutum; sustulit cogitabunda, & cœpit fingere hominem. Dum deliberat secum, quid nam fecisset, interuenit † Iouis: rogat eum Cura, ut ei daret spiritum. quod facilè ab Iue impetrauit, † qui cum uellet Cura nomen suum imponere † Iouis prohibuit. suumq; nomen ei dandum esse dixit. Dum de nomine Cura & † Iouis disceptarent, surrexit & Tellus, suumq; nomen ei imponi debere dicebat, quandoquidem corpus suum præbuisset: sumpserũt Saturnum iudicem, quibus Saturnus secus uidetur iudicasse. Tu † Iouis quoniã spiritũ dedisti, corpus recipito: Cura quoniã prima eum finxit, quã diu uixerit, Cura eũ possideat. sed quoniã de nomine eius controuersia est, homo uocetur, quoniã ex humo uidet esse factus.

Iupiter † *cui Iupiter* B

Iupiter

CCXXI. *Septem sapientes.*

PIttacus Mitylenæus, Periander Corinthius, Thales Milesius, Solon Atheniensis, Chilon Lacedæmonius, Cleobulus Lindius, Bias Prieneus. sententiæ eorum sunt:

Optimus est, Cleobulus ait, modus, incola Lindi.
Ex Ephyra Periandre doces, cuncta & meditanda.
Tempus nosce, inquit Mitylenis Pittacus ortus.
Plures esse malos, Bias autumat ille Prieneus.
Milesiusq; Thales sponsori damna minatur,
Nosce, inquit, tete, Chilon Lacedæmone cretus.
Cecropiusq; Solon, nequid nimis, induperabit.

CCXXII. *Septem Lyrici.*

* * *

CCXXIII. *Septem opera mirabilia.*

EPhesi Dianæ templum, quod fecit Amazon Otrira Martis coniunx. Monimentum regis Mausoli, lapidibus lychnicis altum pedes 80. circuitus pedes 1340. Rhodi signum solis æneum, id est colossus, altus pedibus 90. Signũ Iouis Olympij, quod fecit Phidias ex ebore & auro sedens, pedes 60. Domus Cyri regis in Ecbatanis, quã fecit Memnon lapidibus uarijs & cãdidis, uinctis auro. Murus in Babylonia, quem fecit Semiramis Dercetis filia, latere cocto & sulphure,

A sulphure, ferro uinctum, latũ pedes 25. altum pedes 60. in circuitu stadiorum 300 * Pyramides in Aegypto, quarum umbra non uidetur altæ pedes 60.

Plinius in circuitu passuum fuisse 60000. scribit, qui stadia cõstituunt 480.

CCXXIIII. *Qui facti sunt ex mortalibus immortales.*

HErcules Iouis & Alcumenæ filius, Liber Iouis & Semelæ filius, Castor & Pollux Helenæ fratres, Iouis & Ledæ filij. Perseus Iouis & Danaes filius, in stellas receptus. Arcas Iouis & Calysto filius in stellas relatus. Ariadnem Liber pater liberam appellauit, Minois & Pasiphes filiam. Calysto Lycaonis filia in septentrionem relata. Cynosura Iouis nutrix, in alterum Septentrionẽ, Asclepius Apollinis & Cronidis filius, Pan Mercurij & Penelopes filius. † Croton Panis & Euphemes filius, conlactius musarum in stellam sagittarium: Icarus & Erigone Icarí filia in stellas, Icarus in arcturi, Erigone in uirginis signum: Ganymedes Assaraci filius, in aquario duodecim signorum. Ino Cadmi filia in Leucothoam, quam nos Matrem Matutam dicimus. Melicertes Athamantis filius in deum Palæmonem, Myrtilus Mercurij et Theobules filius in Heniochon.

Crotus

CCXXV. *Qui primi templa deorum constituerunt.*

AEdem Ioui Olympo primũ fecit Pelasgus Triopę filius in Arcadia, Thessalus templum quod est in Macedonia Iouis Dodonei in terra Molossorum. Eleuther primus simulacrum Liberi patris constituit, & quemadmodum coli debere ostendit. Phoroneus Inachi filius, templum Argis Iunoni primus fecit. Otrira Amazon Martis coniunx templum Dianę Ephesi prima fecit, quod postea à rege * restituerunt. Lycaon Pelasgi filius templum Mercurio Cyllenio in Arcadia fecit. Pierius * *

CCXXXVIII. *Qui filias suas occiderunt.*

Desunt & hic duodecim capita, ut ex indice uidere licet. Fortasse legendum, Callisthenes Eubœam filiam, &c. Schœnei, ut suprà quoq;

B AGamemnon Atrei filius, Iphigeniam, quam Diana seruauit, id est † Callisthenem Eubœæ filiam ex sortibus pro patriæ salute. Climenus † Oenei filius, Harpalicem, quòd ei filium suum in epulis apposuit. Hyacinthus Sparian tidem * filiam ex responso pro Athenienſibus. Erichtheus Pandionis filius, Colophoniam ex sortibus pro Athenienſibus. Reliquæ ipsius sorores ipsæ se præcipitauerunt: Cercyon Vulcani filius, Alopem propter incestũ cum Neptuno: Aeolus Canacem propter incestum cum fratre Macareo admissum.

CCXXXIX. *Matres quæ filios interfecerunt.*

MEdea Aeetæ filia, Macareum & Pheretum filios ex Iasone: Progne Pandionis filia, Ityn ex Tereo Martis: Ino Cadmi filia, Melicerten ex Athamante Aeoli filio, dum eum fugit: Althæa Thestij filia, Meleagrum ex Oeneo Parthaonis filio, ꝙd is auunculos suos occiderat. Themisto Hypsei filia † Plinthium & Orchomenum ex Athamante Aeoli filio impulsu Inûs Cadmi filiæ. Tyros Salmonei filia duos ex Sisypho Aeoli filio ex responso Apollinis. Agaue Cadmi filia, Pentheum Echionis filiũ, impulsu Liberi patris. Harpalice Clymeni filia propter impietatem patris quòd cum eo inuita concubuerat, ex eo quem conceperat interfecit.

Hunc suprà Sphincium uocauit.

CCXL. *Quæ coniuges suos occiderunt.*

CLytæmnestra Thestij filia Agamemnonem Atrei filium. Helena Iouis & Ledæ filia Deiphobum Priami filium. Agaue Lycorhersen in Illyria, ut regnum Cadmo patri daret. Deianira Oenei filia Herculem Iouis & Alcumenæ filium impulsu Nessi. Iliona Priami filia Polymnestorem regem Thracum. Semiramis Ninum regem in Babylonia.

CCXLI. *Qui coniuges suas occiderunt.*

HErcules Iouis filius, Megæram Creontis filiam, per insaniam: Theseus Aegei filius, Antiopam Amaronam Martis filiam, ex responso Apollinis: Cephalus Deionis siue Mercurij filius, Procridem Pandionis filiam imprudens.

CCXLII. *Qui se ipsi interfecerunt.*

AEgeus Neptuni filius in mare se præcipitauit, unde Aegeum pelagus est dictum: Euhenus Herculis filius in flumen Lycormam se præcipitauit,

quod nunc Chrysorrhoas appellatur. Aiax Telamonis filius ipse se interfecit propter armorum iudicium. Lycurgus Dryantis filius obiecta insania à Libero, ipse se interficit. Macareus Aeoli filius propter Canacen sororem, id est spon sam, ipse se interfecit. Agrius Parthaonis filius expulsus à regno à Diomede, ip se se interfecit. Cæneus Elati filius ipse se interfecit. † Menicus Iocastes pater se Menœtius Thebis de muro præcipitauit † Athenis, propter pestilentiam. Nisus Martis filius, crine fatali amisso ipse se interfecit. Clymenus Cænei filius rex Arcadiæ ipse se interfecit, quòd cum filia concubuerat. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum, quòd cũ Smyrna filia cõcubuerat. Hercules Iouis filius ipse sese in ignem misit. Adrastus & Hipponous eius filius ipsi se in ignem iecerunt, ex responso Apollinis. Pyramus in Babylonia ab amorem Thysbes ipse se occidit. Oedipus Laij filius propter Iocastem matrem ipse se occidit, ablatis oculis.

CCXLIII. *Quæ se ipsæ interfecerunt.*

HEcuba Cissei filia, siue Dimantis, uxor Priami, in mare se præcipitauit, unde Cynæum mare est dictum, quoniam in canem fuerat cõuersa. Ino Cadmi filia in mare se præcipitauit cum Melicerto filio. Anticlia Autolyci filia, mater Vlysis, nuncio falso audito de Vlysse, ipsa se interfecit. Sthenobœa Iobatis filia, uxor Prœti, propter amorẽ Bellerophontis. Euadne Philaci filia, propter Capaneum coniugem qui apud Thebas perierat, in eandem pyram se cõiecit. Aethra Pithei filia propter filiorum mortem ipsa se interfecit. Deianira Oenei filia propter Herculem decepta à Nesso quòd ei tunicam miserat, in qua conflagrauit. Laodamia Acasti filia propter desideriũ Protesilai mariti. Hippodamia Oenomai † Oenei filia, uxor Pelopis, quod eius suasu Chrysippus occisus est. Megera Autolyci filia propter Hippothoi filij mortem. Alcestis Pelei filia propter Admetũ coniugem uicaria morte obijt. Iliona Priami filia propter casus parentum suorum. Themisto Hypsei filia impulsu Inûs, quòd filios suos occidit. Erigone Icari filia propter interitum patris suspendio se necauit. Phædra Minois filia propter Hippolytum priuignum suũ suspendio se necauit, ob amorem. Phyllis propter Demophoonta Thesei filium, ipsa se suspendio necauit. Canace Aeoli filia propter amorem Macarei fratris, ipsa se interfecit. Byblis Mileti filia propter amorẽ Cauni fratris ipse se interfecit. Calypso Atlãtis filia propter amorem Vlyssis ipsa se interfecit. Dido Beli filia, propter Aeneæ amorem se occidit. Iocasta Menœci filia propter interitum filiorum & nefas. Antigona Oedipodis filia propter sepulturã Polynices. Pelopea Thyestis filia, propter scelus patris. Thisbe Babylonia propter Pyramum, quòd ipse se interfecerat. Semiramis in Babylonia equo amisso in pyram se coniecit.

CCXLIIII. *Qui cognatos suos occiderunt.*

THeseus Aegei filius, Pallantem filium Nilei fratris. Amphitryon Electryo Perſei nem † Persi filium. Meleager Oenei filius auunculos suos Plexippum & Agenorem, propter Athalãtam Schœnei filiam. Telephus Herculis filius Hippothoum & Nerea auiæ suæ filios. Aegisthus Atreum & Agamemnonẽ Atrei filios. Orestes Aegisthum Thyestis filium. Megapenthes Prœti filius, Perseũ Iouis & Danaes filium propter patris mortem. Abas propter patrẽ Lynceum Magapentheum occidit. Phegeus Alphei filius, Alphesibœæ filiæ suæ filiam. Amphion Terei filius, aui sui filios. Atreus Pelopis filius, Tantalum & Plisthenẽ Thyestis filios infantes in epulis Thyesti apposuit. † Phillus Herculis filius, Hillus Sthenelum Electryonis proaui sui fratrẽ. Medus Aegei filius, Persen Aeetæ fratrem Solis filium. Dædalus Eupalami filius, Perdiccen sororis suę filiũ, propter artificij inuidiã.

CCXLV. *Qui soceros & generos occiderunt.*

IAson Aesonis filius Phlegionã, * Pelops Tantali filius, Oenomaum Martis filium.

Qui generos suos occiderunt.

Plegeus Alphei filius, Alcmæonem Amphiarai filium. Idem & Eurypylum. Aeeta Solis filius Phryxum Athamantis filium.

CCXLVI.

CCXLVI. *Qui filios suos in epulis consumpserunt.*

TEreus Martis filius ex Progne Ityn. Thyestes Pelopis ex Aërope, Tantalũ & Plisthenem. Clymenus Schœnei filius ex Harpalice filia, filium suum.

CCXLVII. *Qui à canibus consumpti sunt.*

ACtæon Aristei filius, † Thasius, Deloami sacerdotis Apollinis filius, ex *Thasius, ut apud Ouid. in Ibin.* eo Delo nullus canis est. Euripides tragœdiarum scriptor, * in templo consumptus est.

CCXLVIII. *Qui ab apro percussi interierunt.*

ADonis Cinyræ filius, Ancæus Lycurgi filius à Calydonio. Idmon Apollinis filius, qui extra metam exierat cum Argonautis apud Lycum regẽ. † Hyon ab apro uel leone, Atlantis & Pleionis filius. *Hyas*

CCXLIX. *Faces sceleratæ.*

FAcem, quam sibi uisa est parere Hecuba Cissei filia, siue Dymãtis. Nauplij, ad saxa Capharea, cum naufragium Achiui fecerunt. Helenæ, quam de muris ostendit, & Troiam prodidit. Althææ, quæ Meleagrum occidit.

CCL. *Quæ quadrigæ rectores suos prodiderunt.*

PHaetonta Solis filium ex Clymene. Laomedonta Ili filiũ ex Leucippe. Oenomaum Martis filium ex Asterie, Atlãtis filia. Diomedem Atlãtis filium, ex eadem. Hippolytum Thesei filium ex Antiope Amazone. Amphiaraũ Oiclei filium ex Clytemnestra, Thestij filia. Glaucũ Sisyphi filiũ ludis funebribus, Pelian * equæ suæ consumpserunt. Iasonem Iouis filium ex Electra Atlantis filia. Salmoneus, qui fulmina in quadrigas sedens imitabatur, cum quadriga fulmine ictus.

CCLI. *Qui licentia Parcarum ab inferis redierunt.*

B CEres Proserpinam filiam suam quærens. Liber pater ad Semelem matrem suam Cadmi filiam descendit. Hercules Iouis filius ad canem Cerberum educendum. Asclepius Apollinis & Coronidis filius. Castor & Pollux Iouis & Ledæ filij alterna morte redeunt. Protesilaus Iphicli filius, propter Laodamiã Acasti filiam. Alcestis Pelei filia, propter Admetum coniugem. Theseus Aegei filius, propter Pirithoum. Hippolytus Thesei filius, uoluntate Dianæ, qui postea Virbius est appellatus. Orpheus Oagri filius, propter Eurydicem coniugem suam. Adonis Cinyræ & Zmirnæ filius, uoluntate Veneris. Glaucus Minois filius, restitutus à Polyido Carani filio. Vlysses Laertæ filius, propter patrem. Aeneas Anchisæ filius, propter patrem. Mercurius Maiæ filius, assiduo itinere.

CCLII. *Qui lacte ferino nutriti sunt.*

TElephus Herculis & Auges filius ab cerua. Aegisthus Thyestis & Pelopię filius ab capra. Aeolus & Boëtus Neptuni & Menalippes filij, à uacca. Hippothous Neptuni & Alopes filius, ab equa. Romulus & Remus Martis & Iliæ filij, ab lupa. Antilochus Nestoris filius expositus in Ida monte, ab cane. Harpalice Harpalici regis Amymneorum filia, à uacca & equa. Camilla Metabi regis Volscorum filia, ab equa.

CCLIII. *Quæ contra fas concubuerunt.*

IOcaste cum Oedipo filio. Pelopea cũ Thyeste patre. Harpalice cum Clymeno patre. Hippodamia cum Oenomao patre. Procris cũ Erichtheo patre, ex quo natus est Aglaurus. Nictymene cum Epopeo patre, rege Lesbiorum. † Me- *Menephron, ut Ouid. 7. Meta.* nophrus cum Cyllene filia in Arcadia, & cum Bliade matre sua.

CCLIIII. *Quæ pijssimæ fuerunt, uel pijssimi.*

ANtigona Oedipi filia, Polynicen fratrem sepulturæ dedit. Electra Agamemnonis filia, in fratrem Orestẽ. Iliona Priami filia, in fratrẽ Polydorũ, & parentes. Pelopea Thyestis filia in patrẽ, ut eum uindicaret. Hypsipyle Thoantis filia patri, cui uitam concessit. Calciope filia patrem non deseruit, regno amisso. Harpalice Harpalici filia, in bello patrem seruauit, & hostem fugauit.

Erigone Icari filia, patre amisso, suspendio se necauit. Agaue Cadmi filia, in Illyrica Lycotherſen regem interfecit, & patri suo regnum dedit. Xantippe† Myconi patri incluso carcere, lacte suo alimentum uitę præstitit. Tyro Salmonei filia, propter patrem filios suos necauit. In Sicilia cum Aetna mons primùm ardere cœpit, Damon matrem suam ex igne rapuit. Item† Pythia patrem. Aeneas item in Ilio Anchisem patrem humeris, & Ascanium filium ex incendio eripuit.† Cleops & Bitias Cidippe filij. Cidippe sacerdos Iunonis Argiuæ, cum boues in pastionem misisset, necp ad horam qua sacra in monte ad templum Iunonis duci & fieri deberent, apparerent, & essent mortui: quæ nisi ad horam sacra facta essent, sacerdos interficiebatur. inter quam trepidationem Cleops & Bitias pro bubus sub iugo se iunxerunt, & ad fanum sacra, & matrẽ Cidippem in plaustro duxerunt: sacrificioq peracto, Cidippe precata est Iunonem, si sacra eius castẽ coluisset, si filij aduersus eam pij fuissent, ut quicquid bonum mortalibus posset contingere, id filijs eius contingeret. Precatione peracta plaustrum & matrem filij domũ reduxerunt, & fessi somno acquieuerunt. At Cidippe diligẽter agnouit nihil esse melius mortalibus q mori: & ob hoc obijt uoluntaria morte.

Cimoni, ut in uulgatis codicibus Valerij legitur lib. 5. cap. 4. Anapias fortasse, & Amphinomus intelligendi, de quibus idẽ Valerius lib. 5. Cleobis & Biton ab Herodoto uocantur. uide libro primo.

CCLV. *Quæ impiæ fuerunt.*

SCylla Nisi filia patrem occidit. Ariadne Minois filia fratrẽ & filios occidit. Progne Pandionis filia filium occidit. Danaides coniuges suos patrueles occiderunt. Lemniades in Lemno insula patres & filios occiderunt. Harpalice Clymeni filia, filiũ quem ex patris concubitu pepererat, occidit. Tullia Romanorum super parentis corpus currum duxit, unde uicus sceleratus est dictus.

CCLVI. *Quæ castissimæ fuerunt.*

PEnelope Icarij filia uxor Vlyssis, Euadne Philacis filia coniunx Capanei, Laodamia Acasti filia coniunx Protesilai, Hecuba Cissei filia uxor Priami, Theonoe Thestoris filia uxor Admeti, Romanorum Lucretia Lucretij filia, B coniunx Collatini.

CCLVII. *Qui inter se amicitia iunctissimi fuerunt.*

PYlades Strophij filius cum Oreste Agamemnonis filio. Pirithous Ixionis filius cum Theseo Aegei filio. Achilles Pelei filius cum Patroclo Menœtij filio. Diomedes Tydei filius cum Sthenelo Capanei filio. Peleus Aeaci filius cũ Phœnice Amyntoris filio. Hercules Iouis filius cũ Philocteta Pœantis filio. Armodius & Aristogiton more fraterno. In Sicilia Dionysius tyrannus crudelissimus cum esset, suosq ciues cruciatibus interficeret, Mœros tyrannum uoluit a interficere: quem satellites cum deprehendissent, armatum ad regem perduxerunt. qui interrogatus, respondit se regem uoluisse interficere. quem rex iussit crucifigi. à quo Mœrus petit triduj commeatum, ut sororem suam nuptui collocaret, & daret tyranno Selinuntium amicũ suum & fodalem, qui sponderet eũ tertio die uenturum. cui rex indulsit cõmeatum ad sororem collocandã, dicitq rex Selinuntio, ut nisi ad diem Mœrus ueniret, eum eandem pœnã passurum, & dimitti Mœrum. Qui collocata sorore, cum reuerteretur, repente tempestate, & pluuia orta, flumen ita increuit, ut nec transiri nec transnatari posset. ad cuius ripam Mœrus consedit, & flere cœpit, ne amicus pro se periret. Phalaris aũt Selinuntiũ crucifigi cum iuberet, ideo quòd horæ sex tertij iam diei essent, nec ueniret Mœreus. cui Selinuntius respondit, diem adhuc nõ præterijsse. Cumq iam horæ nouem essent, rex iubet duci Selinuntium in crucem. Qui cum duceretur, uix tandem Mœrus liberato flumine, consequitur carnificem, exclamatq à longe: Sustine carnifex, adsum quem spopõdit. Quod factum regi nunciatur. quos rex ad se iussit perduci, rogauitq eos, ut se in amicitiã reciperent, Armodius & Aristogitonu, itamq Mœro cõcessit. idem in Sicilia eundem Phalarim Armodius cum uellet interficere, simulationis causa scrophã porcellos habentem occidit, & uenit ad Aristogitonem amicum suum ense sanguinolento, dicitq se matrẽ interfecisse, rogatq eum ut se celaret: qui cum ab eo celaretur, rogauit

A gauit Aristogitonem, ut progrederetur, rumoresq qui essent de matre sibi renunciaret *nullos esse rumores: qui uespere ita litem cõtraxerunt, ut alius alio potiora ingererent: nec ideo Aristogiton uoluit obijcere, eum matrem interfecisse. Cui Armodius patefecit, se scropham procellos habentem interfecisse, & ideo matrem dixisse, cui indicat se regẽ uelle interficere: rogatq eum, ut sibi adiutorio esset. qui cum ad regem interficiendum ueniissent, deprehensi sunt à satellitibus armati. & cum perducerẽtur ad tyrannum, Aristogiton à satellitibus effugit. Armodius autem solus cum perductus esset ad regem, quærerentq ab eo quis ei fuisset comes, ille ne amicum proderet, linguam dentibus sibi præcidit, eãq regis in faciẽ inspuit. Nisus cũ Euryalo suo, pro quo & mortuus est.

a *Eadem de Damone & Pythia Valer. lib. 4. cap. 7. refert. Quanquam haud scio an hic quoque in propriis nominibus erratum sit, quemadmodum suprà quoq.*

CCLVIII. *Atreus & Thyestes.*

ATreus & Thyestes germani cum in dissensione sibi nocere non possent, in simulatam gratiam redierũt, qua occasione Thyestes cum fratris uxore cõcubuit. Atreus uerò ei filium epulando apposuit: quæ sol ne pollueretur, aufugit. Sed ueritatis hoc est: Atreum apud Mycenas primùm solis eclipsim inuenisse: cui inuidens frater, ex urbe discessit.

CCLIX. † *Lyncus.*

Lynceus alij. Scythiæ fortasse: sic enim & Boccatius legit.

LYncus rex † Siciliæ fuit, qui missum à Cerere Triptolemum, ut hominibus frumentum monstraret, susceptum hospitio, ut in se gloriam tantã migraret, interimere cogitauit. Ob quam rem irata Ceres, eum conuertit in lyncem uarij coloris, ut ipse uariæ mentis extiterat.

CCLX. *Eryx.*

B ERyx Veneris & Butæ filius fuit, qui occisus ab Hercule est. mõti ex sepultura sua nomen imposuit, in quo Aeneas Veneris templum constituit. in hoc autem monte dicitur etiam Anchises sepultus, licet secundum Catonem ad Italiam uenerit.

CCLXI. *Agamemnon qui ignarus Dianæ ceruam occidit.*

CVm de Græcia ad Aulidem Danai uenissent, Agamemnon Dianæ ceruã occidit ignarus: unde dea irata, flatus uentorum remouit. Quare cum nec nauigare possent, & pestilentiam sustinerent, consulta oracula dixerunt, Agamemnonio sanguine esse placandam Dianam. Ergo cum ab Vlyxe per nuptias rum simulationem, adducta Iphigenia in eo esset ut immolaretur, numinis miseratione sublata est, & cerua supposita. & translata ad Tauricam ciuitatem, regi Thoanti tradita est, sacerdosq facta, † ductum ne Dianæ secundum consue- *Videtur deesse aliquid.* tudinem statutam, humano sanguine numen placaret, cognouit fratrem Orestem. qui accepto oraculo carendi * fororis causa, cum amico Pylade Colchos petierat, & cum occiso Thoante simulacrum sustulit, absconditũ fasce lignorum, (unde & fascelis dicitur, notãdum à face cum qua pingitur, propter quod & lucifera dicitur) & Ariciam detulit. Sed cum postea Romanis sacrorum crudelitas displiceret, quanquã serui immolarẽtur, ad Laconas Diana trãslata est, ubi sacrificij consuetudo adolescentum uerberibus seruabatur, qui uocabãtur Bomonicæ, quia † auri superpositi contendebant, qui plura posset uerbera sustinere. Orestis uerò ossa de Aricia Romam translata sunt, & condita ante templum Saturni, quod est ante cliuum Capitolinum iuxta Concordiæ templum. *aris*

Hic iterum desunt octo capita, ut uidere est in indice.

Iouis & Europæ filius, Cygnus alter Martis filius, quẽ idem Hercules occidit.

CCLXX. *Qui formosissimi fuerunt.*

IAsion † Ilithij filius, quem Ceres dicitur amasse, quod ipsum historijs creditur. Cinyras Paphi filius rex Assyriorum. Anchises Assaraci filius, quem Venus amauit. Alexander Paris Priami filius & Hecubæ, quem Helena secuta est. Nireus Charopis filius. Cephalus Pãdionis filius, quem Aurora amauit. Titho

Coriti alij. alij Minois

Suprà Deionis filium dixit.

nus Laomedontis filius Aurorae coniunx, Parthenopæus Meleagri & Atalan tes filius, Achilles Pelei & Thetidis filius, Patroclus Menœtij filius, Idomeneus qui Helenã amauit. Theseus Aegei & Aethrę filius, quẽ Ariadne amauit.

CCLXXI. *Qui ephebi formosissimi fuerunt.*

Iupiter

ADonis Cinyrae & Smyrnae filius, quem Venus amauit. Endymion Aetoli filius, quem Luna amauit. Ganymedes Erichthonij filius, quẽ † Iouis amauit. Hyacinthus Oebali filius, quem Apollo amauit. Narcissus Cephisi fluminis filius, qui se ipsum amauit. Atlantius Mercurij & Veneris filius, qui hermaphroditus dictus est. Hylas Theodamantis filius, quem Hercules amauit. Chrysippus Pelopis filius, quem Theseus ludis rapuit.

Deest caput CCLXXII. *De ijs qui in Areopago causam dixerunt.*

CCLXXIII. *Qui primi ludos fecerunt, usq; ad Aeneam quintum decimum.*

* * *

QVinto loco Argis, quos fecit Danaus Beli filius, filiarum nuptijs cantu, unde Hymenæus dictus. Sexto autem iterũ Argis, quos fecit Lynceus Aegypti filius, Iunoni Argiuę, qui appellantur ἀσπιστὴς ἀφ' ὅπλου: quibus ludis qui uicit, accipit pro corona clypeum, ideo quod Abas Lynceí & Hypermestræ filius nunciauit, Danaum parentibus perisse, cui Lynceus de templo Iunonis Ar

quem

giuę detraxit clypeum † quod Danaus in iuuenta gesserat, & Iunoni sacrauerat, & Abanti filio muneri dedit. In his ludis qui semel uicit, & iterum descendit ad certamen, ut nisi iterum uincat, sæpe descendat. Septimo autem loco Perseus Iouis & Danaes filius, funebres Polydectæ nutritori suo in insula Seripho, ubi cum luctatur, percussit Acrisium auum suũ, & occidit. Itaq; quòd sua uoluntate noluit, in deorum factus est numero. Octauo loco fecit Hercules Olympiæ gymnicos, Pelopi Tantali filio, in quibus ipse contendit, pammachũ quod nos pancratiũ uocamus, cum Achareo. Nono loco facti sunt in Nemea B Archemoro Lyci & Eurydices filio, quos fecerũt septẽ duces qui Thebas ibãt oppugnatũ. in quibus ludis postea uicerunt cursu Eunæus & Deiphylus Iasonis & Hypsipyles filij. his quoq; ludis pythaules, qui Pythia cantauerunt, septẽ habuit palliatos: qui uoce cantauerunt, unde postea appellatus est Choraules.

Decimo Isthmia Melicertae Athamãtis filio & Inûs, fecisse dicitur Eratocles, alij poętæ dicunt Theseum. Vndecimo fecerunt Argonautæ in Propontide Cyzico regi unà cum filio, quem Iason imprudens noctu in litore occiderat, saltu, luctatione, & iaculo. Duodecimo autẽ Argiuis, * quos fecit Acastus Pelei filius. his ludis uicerũt, Zethus Aquilonis filius dolichodromo, Calais eiusdẽ filius diaulo, Castor Iouis filius stadio, Pollux eiusdẽ filius cestu, Telamon Aeaci filius disco, Peleus eiusdẽ luctatione, Hercules Iouis filius pammacho, Meleager Oenei filius iaculo, Cygnus Martis filius armis occidit Pilum Diodoti filium, Bellerophontes uicit equo. Quadrigis autem uicit Iolaus Iphicli filius, Glaucum Sisyphi filium, quem equi mordici distraxerunt. Eurytus Mercurij filius sagittis, Cephalus Deionis filius funda, Olympus Marsyę discipulus tibijs, Orpheus Oeagri filius cithara, Linus Apollinis filius cãtu, Eumolpus Neptuni filius ad Olympi tibias uoce. Tertiodecimo fecit in Ilio Priamus ceno-

certarunt

taphium Paridi, quem natũ iusserat interfici, gymnicos, in quibus † certati sunt cursu, Nestor * Nerei filius, Helenus Priami filius, Deiphobus eiusdem, Polites eiusdem, Telephus Herculis filius, Cygnus Neptuni filius, Sarpedon Iouis filius, Paris Alexander pastor Priami ignarus filius. uicit autem Paris, & inuentus est esse Priami filius. Quartodecimo Achilles Patroclo funebres, in quibus Aiax uicit lucta, & accepit lebetem aureum munus. deinde Menelaus uicit iaculo, & accepit muneri iaculum aureum. dimisso spectaculo eodem, Phrygas captiuas duodecim in rogum Patrocli & equum & canẽ coniecit. Quintodecimo fecit Aeneas Veneris & Anchisæ filius, in Sicilia ad Acesten Crinisi fluminis filiũ, hospitẽ. Ibi Aeneas patris ornauit exequias, ludicroq; certamine

honores

A honores debitos manibus soluit, in quibus primùm nauale certamen fuit de *Mnestheo, nauis, Pistris Gyas, nauis Chimęrę: Sergestus, nauis Cẽtaurus. Vicit aũt cum Cloanthus naui Scylla, & accepit præmiũ talentũ argenti, auratam clamydẽ ex purpura intextum Ganymeden. Mnestheus loricã adeptus est, Gygas abstulit lebetas, cymbiaq; argento cælata. Sergestus captiuã cum duobus filijs nomine Pholoen. Secundo deinde certamine † cursu, Nisus, Euryalus, Dí

Scilicet certarunt

ores, Salius, Helimus, Panopes. uicit Euryalus, accepit præmiũ equũ phalaris insignẽ, secundo Helimus Amazoniã pharetrã, tertio Diores galeam Argolicã, Salio exuuias leonis donauit, Nisо clypeũ opus Didymaonis. Tertio deinde certamẽ cestibus Dares & Entellus. uicit Entellus, accepit præmiũ taurum, Dareti galeam & ensem tribuit. Quarto deinde certarunt sagitta, Hypocoon, Mnestheus, Acestes, Eurytiõ, qui accepit muneri galeã, quia iudicis *propter omne Acestæ honorẽ cessit. Quinto Ascanio puero duce luserũt pueri Troiani.

CCLXXIIII. *Quis quid inuenerit.*

NOmine Cerassus uinum cum Acheloo flumine in Aetolia miscuit, unde miscere κεράσαι est dictum. Antiqui autem nostri in lectis triclinaribus in † pulchris capita asellorum uite alligata habuerunt, significantes * suauitatem

Fulcris

inuenisse. Caper autem uitem quam præroserat, plenius fructum protulit, unde etiam potationem inuenerũt. Pelethronius frenos & stratum equis primus inuenit. Bellona prima acũ reperit, quæ græcè belone appellatur. Cadmus Agenoris filius æs Thebis primus inuentũ condidit. † Sacus Iouis filius in Panchaia in monte Taso aurum primus inuenit. † Indus rex in Scythia argentũ primus inuenit, quod Erichthonius Athenas primùm attulit. Elide, quæ urbs est in Peloponneso, certamina quadrigarũ primùm institura sunt. Midas rex, Cybeles filius Phryx, plumbum album & nigrũ primus inuenit. Arcades res diuinas pri-

B mi dijs fecerunt. Phoroneus Inachi filius arma Iunoni primus fecit, qui ob eam causſam primus regnandi potestatẽ habuit. Chiron Centaurus Saturni filius, artem medicinam chirurgicam ex herbis primus instituit. Apollo artem ocularem medicinam primus fecit. Tertio autem loco Asclepius Apollinis filius, clinicen reperit. Antiqui obstetrices non habuerunt, unde mulieres uerecundia ductæ interierant. Nam Athenienses cauerãt, ne quis seruus aut fœmina artem medicinam disceret. Agnodice quædam puella uirgo concupiuit medicinã discere, quæ cum cõcupisset, demptis capillis, habitu uirili, se Hierophilo cuidam tradidit in disciplinam. quæ cum artem didicisset, & fœminam laborantem audisset, ab inferiore parte ueniebat ad eam: quæ cũ credere se noluisset, æstimans uirum esse, illa tunica sublata, ostendebat se fœminam esse: & ita eas curabat. Quod cum uidissent medici, se ad fœminas non admitti, Agnodicen accusare cœperunt, quod dicerent eum glabrum esse, & corruptorem earum, & illas simulare imbecillitatẽ. † Quò cũ Areopagitæ consedissent, Agnodicen damnare

pro Quare

cœperunt. quibus Agnodice tunicã alleuauit. & se ostendit fœminam esse. Et ualidius medici accusare cœperunt, quare * tũ fœminę principes ad iudiciũ cõ uenerunt, & dixerunt: Vos coniuges nõ estis, sed hostes: quia quæ salutem nobis inuenit, eam dãmnatis. Tunc Athenienses legem emendarũt * ut ingenuæ artem medicinã discerent. Perdix Dædali sororis filius * & circinũ & serrã ex piscis spina reperit. Dædalus Eupalami filius, deorũ simulacra primus fecit. Euhadnes, qui in Chaldæa de mari exisse dicitur, astrologiã interpretatus est. Lydi furculis * lanam fecerunt, postea idem famen * Pan fistulę cantũ primus inuenit. In Sicilia frumentũ Ceres prima inuenit. Tyrrhenus Herculis filius tubam primus inuenit, hac ratione, quòd cum carne humana comites eius uescerent, ob crudelitatẽ incolæ circa regionẽ diffugerunt. tunc ille quia ex eorũ * decesserat, concha pertusa buccinauit, & pagum cõuocauit, testatiq; sunt se mortuũ sepulturæ dare, nec consumere. Vnde tuba Tyrrhenũ melos dicit. Quod exemplũ hodie Romani seruant: & cum aliquis decesit, tubicines cantant, & amici

Caracus, ut Polydorus de inuentoribus rerũ, quãuis ille Caraco non aurum, sed argentum inuentum tribuit, ut etiam Cadmo nõ æs, sed aurum.

† Lyncus fortasse

conuocantur, testādi gratia, eum neq; ueneno, neq; ferro interijsse. Cornicines autem classici inuenerunt. Afri & Aegyptij primum fustibus dimicauerunt, postea Belus Neptuni filius gladio belligeratus est, unde bellum est dictum. A

CCLXXV. *Oppida qui quæ condiderunt.*

IOuis in India Thebas Thebaidas, nomine nutricis suæ: quæ Hecatompylæ appellantur, ideo quòd centum portas habent. Minerua in Chalcide Athenas, quas ex suo nomine appellauit. Epaphus Iouis filius in Aegypto Mēphim. Arcas Iouis filius, in Arcadia Trapezunta. Apollo Iouis filius Arnas * Eleusinus Mercurij filius, Eleusinem. Dardanus Iouis filius, Dardaniam. Argus Agenoris filius Argos, quæ * Cadmus Agenoris filius Thebas Heptapylas, quæ septem portas habuisse dicitur. Perseus Iouis filius Perseida. Castor & Pollux Iouis filij Dioscorida. Medus Aegei & Medeæ filius, in Ecbatanis Medam. Nilus Solis filius, Carmentum * Liber in India Hammonem. Ephyre nympha Oceani filia Ephyren, quam postea Corinthū appellarunt. Sardo Stheneli filia Sardis. Cynaras Paphi filius, filiæ suæ nomine Smyrnam. Perseus Iouis filius Mycenas. Semiramis Dercetis filia in Syria Babylonem.

CCLXXVI. *Insulæ maximæ.*

MAuritania posita ad solis occasum in circuitu stadia lxxvj. Aegyptus in sole & austro posita, quem Nilus circumlauat, circuitu stadia * Sicilia in triscelo * posita, circuitu stadia xxxdlxx. * Sardinia in circuitu stadia xccl. Creta in longitudine * & oppida utraq; parte centum possidet circuitu stadia xxc. Cyprus posita est inter Aegyptum & Africā, similis scuto Gallico * circuitu stadia xlic. Rhodos in rotūdo posita, circuitu stadia xxc. Euboea cōsimilis arcui circuitu stadia xxcc. Corcyra, ager bonus, circuitu stadia xxc. Sicyon ager bonus, circuitu stadia mille centū. Tenedos insula contra Iliū circuitu stadia mcc. Corsica, ager pessimus, circuitu stadia mcxx. Cyclades insulæ sunt nouē, id est Andros † Micos, Delos, † Tenedos, Naxos, Seriphus, Gyarus, † Tardos, † Rhene. B

Myconos, Tenos, Paros. Rheniam uocat Strabo libro decimo.

CCLXXVII. *Rerum inuentores primi.*

PArcæ Clotho, Lachesis, Atropos, inuenerunt literas græcas septem A.B.H. T.I.Y.* Alij dicunt Mercurium, ex gruum uolatu: quæ cum uolant, literas exprimunt. Palamedes aūt Nauplij filius inuenit æquè literas undecim * Simonides literas æquè quatuor † ω. ε. ζ. φ. Epicharmus Siculus literas duas † ϖ & ϟ. Has autem Græcas Mercurius in Aegyptum primus detulisse dicitur, ex Aegypto Cadmus in Græciam, quas Euandrus profugus ex Arcadia in Italiam transtulit, quas mater eius Carmenta in Latinas commutauit numero xv. * Apollo in in cithara, cæteras adiecit: idem Mercurius & palęstram mortales primus docuit. Ceres fruges serere, boues domare, & alumno suo Triptolemo fruges serere demonstrauit. qui cum seruisset, & sus, id est porcus, quod seuerat effodisset, suem comprehendit, & duxit ad aram Cereris: & frugibus super caput eius positis, eidem Cereri immolauit. Inde primùm inuētum est, super hostias molam salsam imponere. Velificia primùm inuenit Isis. nam dum quærit Harpocratem filium suum, rate uelificauit. Minerua prima nauem biproram Danao ædificauit, in qua Aegyptum fratrem profugit.

alij ω. n. ζ. ϟ.
alij ϑ & χ.

Desunt nonnulla.

FINIS.

CLARIS-

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI POETICON Astronomicon, Libri quatuor.

DE MVNDI ET SPHAERAE AC VTRIVSQVE *partium declaratione, Liber primus.*

Procœmium.

HYGINVS M. Fabio S. P. D.

ETSI studio grammaticæ artis inductum, non solum uersuum moderatione, quam pauci peruiderunt, sed historiarum quoque uarietate, qua scientia rerum perspicitur, præstare uideo, facilius etiam scriptis tuis perspici potest, desiderās potius scientem quàm liberalem iudicem: tamen quo magis exercitatus & nonnullis etiam sæpius in his rebus occupatus esse uidear, & ne nihil in adolescentia laborasse dicerer, & imperitorum iudicio desidiæ subirem crimen, hoc uelut rudimento scientiæ nisus, scripsi ad te. Non ut imperito monstrans, sed ut scientissimum commonens. Sphæræ figurationem, circulorumq; qui in ea sunt notationem: & quę ratio fuerit, ut non æquis partibus diuiderentur. Præterea terræ marisq; diffinitionem, & quæ partes eius non habitantur, ut multis iustisq; de causis hominibus carere uideātur, ordine exposuimus. Rursusq; redeuntes ad sphæram, duo & 40. signa nominatim pernumeramus. Exinde uniuscuiusq; signi historias, causamq; ad sidera perlationis ostēdimus. Eodem loco nobis utile uisum est persequi eorum corporum deformationes, & in his numerum stellarum. Nec prætermisimus ostendere ad septem circulorum notationem, quæ corpora aut partes corporū peruenirent, & quem admodum ab his diuiderentur. Diximus etiā in æstiui circuli diffinitione, quærentes quare non idem hyemalis uocaretur: & quid eos fefellerit, qui ita senserint. Et quid in ea parte sphæræ solis efficiat cursus. Præterea quare circulos in octo partes diuideremus, ordine exposuimus. Scripsimus etiam quo loco circulus æquinoctialis foret cōstitutus, & quid efficeret ad eū perueniens sol. In eiusdem circuli demonstratione ostendimus, quare Aries inter sidera celerrimus diceretur. Pauca præterea de hyemali circulo diximus. Exinde zodiacum circulū diffiniuimus, & eius effectus: & quare potius 12. signa quàm 11. numerent: quid etiam nobis de reliquis circulis uideretur. His præpositis rebus, ad id loci ueni mus, ut exponeremus utrum mundus ipse cū stellis uerteretur, an mundo stāte uagæ stellæ ferrent, & quid de eo nobis & cōpluribus uideretur, quaq; ratione ipse mundus uerteretur. Præterea quare nōnulla signa celerius exorta, serius occiderēt: nōnulla etiā tardius cæteris exorta, citius ad occasum peruenirēt. Quare etiā quæ signa pariter oriantur, nō simul occidāt. Eodem loco diximus, quare non essent in sphæra, superiora interioribus hemicycli æqualia, & quot modis stellas uidere non possimus. præterea scripsimus in 12. signorū ortu, quæ de reliquis corpora exoriri, & quæ eodē tempore occidere uiderent. Deinde perscripsimus utrū sol cum mundo fixus uerteretur, an ipse per se moueret: et cum ipse per se moueatur, & contra 12. signorū ortus eat, quare cū mundo exoriri & occidere. Deinde protinus de Lunæ cursu pauca proposuimus, & utrū suo an alieno lumine uteret. Eclipsis solis & lunæ quomodo fieret: quare luna per eundem circulū iter faciens, celerius sole currere uideat: et quid fefellerit eos qui ita senserint. Quinq; stellæ quantū habeant interuallū, & utrū quinq; an septē sint: & utrum quinq; certæ errent, an omnes: & quinq; quomodo currāt. Diximus etiā qua ratione priores Astrologi non eodē tēpore signa & reliquas stellas reuerti dixerint, & quare metā diligentissimè obseruasse uideant: & quid reliqs fefellerit

fellerit in eadem cauſa. In his igitur tam multis & uarijs rebus non erit mirũ aut A
pertimeſcendum, quòd tantum numerũ uerſuum ſcripſerimus: neq; enim magnitudinem uoluminis, ſed rerũ multitudinẽ per nos conuenit ſpectare. Quod ſi longior in ſermone uſus fuero, non mea facunditate, ſed rei neceſſitate factũ exiſtimato: nec ſi breuius aliquid dixero, minus idem ualere confidito, quàm ſi pluribus eſſet audiendum uerbis. Etenim præter noſtram ſcriptionem ſphæræ, quę fuerunt ab Arato dicta obſcurius, perſecuti planius oſtendimus, ut penitus id q̃d cœpimus exquiſiſſe uideremur. Quòd ſi uel optimis uſus autorib. effeci, ut neq; uerius, neq; breuius diceret quiſpiã, nõ immeritò fuerim laudari dignus à uobis, quæ uel ampliſſima laus hominibus eſt doctis. Si minus, non deprecamur in hac confectione noſtram ſcientiam ponderari. Ideoq; maioribus etiam niti laboribus cogitamus, in quibus & ipſi exerceamur, & quibus uolumus nos probare quid poſſimus. Etenim neceſſarijs noſtris hominibus ſciẽtiſſimis maximas res ſcripſimus, non leuibus occupati rebus, populi captamus exiſtimationem: ſed ne diutius de eo quod negligimus loquamur, ad propoſitum ue niemus, & initium rerum demonſtrabimus.

De mundo & ſphæra.

MVndus appellatur is qui conſtat ex ſole & luna & terra, & omnibus ſtellis. Sphæra eſt ſpecies quædam in rotundo conformata, omnibus ex partibus æqualis apparens, unde reliqui circuli finiuntur. Huius autem neq; exitus, neq; initium poteſt definiri. Ideo quòd in rotundo omnes tractus & initia & exitus ſignificari poſſunt.

De Centro.

CEntrũ eſt, cuius ab initio circunductio ſphærę terminat̃, ac terrę poſitio cõſtituta declaratur.

De Axi.

DImenſio quæ totius oſtenditur ſphæræ eſt, cum ex utriſq; partibus eius ad B
extremam circunductionem rectę, ut uirgulę perducuntur, quæ dimenſio à compluribus axis eſt appellata. huius aũt cacumina, quibus maximè ſphæra nititur, Poli appellantur: quorum alter ad aquilonem ſpectans, Boreus: alter adpoſitus Auſtro, Notius eſt dictus.

De ſignificationibus.

SIgnificationes quædam in circumductionem ſphæræ circuli appellantur, ẽ quibus paralleli dicuntur, qui ad eundem polum conſtituti finiuntur. Maximi autem ſunt, qui eodem centro quo ſphęra continentur. Horizon appellatur is, qui terminat ea quæ perſpici aut nõ uideri poſſunt. Hic autem incerta ratione diffinitur, quod modò polo ſubiectus, & circulis his qui paralleli dicuntur, modò duobus extremis & æqualibus nixus, modò alijs partibus adiectus terræ peruidetur ita, utcunq; fuerit ſphæra collocata.

De Polo.

POlus is qui Boreus appellatur, peruideri poteſt ſemper. Notius autem, ratione diſſimili ſemper eſt à conſpectu ſemotus. Naturalis autem mundi ſtatio phyſice dicit̃. ea eſt enim Boreo polo finita, ut omnia ẽ dextris partibus exoriri, in ſiniſtris occidere uideantur. Exortus enim eſt ſubita quædã ſpecies obiecta noſtro conſpectui. Occaſus autem pari de cauſa, ut erepta ab oculis uiſa.

De figuratione circulorum ſphæræ.

IN finitione mundi circuli ſunt paralleli quinque, in quibus tota ratio ſphærę conſiſtit, præter eum qui zodiacus appellatur. qui quòd non ut cæteri circuli certa dimenſione finitur, & inclinatior alijs uidetur, loxos à Græcis eſt dictus. Quinque autem, quos ſuprà diximus, ſic in ſphæra metiuntur, initio ſumpto à polo qui Boreus appellatur, ad eum qui Notius & Antarcticos uocatur. In 30. partes unumquodq; hemiſphærium diuiditur, ita uti dimẽſio ſignificari uideatur in tota ſphæra per 60. partes factas. Deinde ab eodem principio Boreo ſex partib. ex utraq; finitione ſumptis, circulus ducitur, cuius centrũ ipſe eſt polus finitus,

A finitus, qui circulus arcticos appellatur, quòd intra eum arcturi ſimulacra, ut in cluſa perſpiciuntur: quæ ſigna à noſtris urſarũ ſpecie ficta, ſeptentriones appellantur. Ab hoc circulo de reliquis partibus quinq; ſumptis eodem centro quo ſuprà diximus circulus ducit̃, qui therinos tropicos appellatur. Ideo quòd ſol cum ad eum circulum peruenit, æſtatẽ effecit eis qui in aquilonis finibus ſunt: hyemem autẽ, eis quos auſtris flatibus appoſitos antè diximus. Præterea quòd ultra eum circulum ſol nõ tranſit, ſed ſtatim reuertitur, tropicos eſt appellatus. Ab hac circuli ſignificatione quatuor de reliquis partibus ſumptis ducitur circulus æquinoctialis, à Græcis iſemerinos appellatus, ideo quòd ſol cũ ad eum orbem peruenit, æquinoctium perficit. hoc circulo facto, dimidia ſphæræ pars conſtituta perſpicitur. Et cõtrario item ſimili ratione à Notio polo ſex partibus ſumptis, ut ſuprà de boreo diximus, circulus ductus antarcticos uocatur: quòd contrarius eſt circulo, quẽ arcticon ſuprà ei diffiniuimus. Hac diffinitione ſphęræ centroq; poli, qui Notius dicitur, quinq; partibus ſumptis circulus chimerinus tropicus inſtituitur, à nobis hyemalis, à nonnullis etiam brumalis appellatus. ideo quòd ſol cum ad eum circulum peruenit, hyemẽ efficit his qui ad aquilonem ſpectant, æſtatẽ aũt his qui in Auſtri partibus domicilia conſtituerunt. Quanto enim abeſt longius ab illis qui in aquilonis habitant finibus, hoc hyeme maiore conflictantur, æſtate autẽ hi quibus ſol appoſitus peruidetur. Itaq; Aethiopes ſub utroq; orbe neceſſariò fiunt. Ab hoc circulo ad æquinoctialem circulum, reliquæ fiũt partes quatuor. Ita ut ſol per octo partes ſphæræ currere uideat̃. Zodiacus aũt circulus ſic uel optimè diffiniri poterit, ut ſignis factis, ſicut poſtea dicemus, ex ordine circulus perducatur. Qui aũt Lacteus uocat̃, contrarius æquinoctiali, ibi oportet ut eum medium diuidere, & bis ad eum peruenire uideatur, ſemel in eo loco ubi aquila cõſtituitur, iterum aũt ad eius ſigni re-
B gionẽ quod procyon uocatur. Duodecim ſignorũ partes ſic diuiduntur. quinque circuli, de quibus ſuprà diximus, ita finiuntur, ut unuſquiſq; eorum diuidatur in partes duodecim, & ita ex eorũ punctis lineę perducantur, quę circulos ſignificant factos in quibus duodecim ſigna deſcribantur. Sed à nõnullis imperitioribus quæritur, quare non æquis partibus circuli finiantur, hoc eſt, ut de 30. partibus quinę partes diuidantur, & ita circuli pari ratione ducantur. Id facillime defendi poſſe cõfidimus. Cum enim media ſphęra diuiſa eſt, eius circuli nul
lus poteſt æqualis eſſe, † qui quamuis proximè eum accedat, tamẽ minor eſſe uideatur. Itaq; qui primùm ſphęram fecerunt, cum uellent omnium circulorum æquas rationes eſſe, pro rata parte uoluerunt ſignificare, ut quanto magis à polo diſcederetur, hoc minorem numerũ partium ſumerent in circulis metiendis, quo neceſſe his erat maiorem circulum definire. Quod etiam ex ipſa ſphæra licet intelligere. Quanto magis à polo diſcedes, hoc maiores circulos fieri, & hac re minorem numerum duci, ut pares eorum uideantur effectus. Et ſi nõ in 30. partes unumquodq; hemiſphæriũ diuidatur, ſed in alias quotlibet finitiones, tamen eò ratio peruenit eius ac ſi 30. partes feciſſet.

De Zodiaco circulo.

ZOdiacus circulus tribus his ſubiectus, de quibus ſuprà diximus, ex quadam parte contingit æſtiuum & hyemalem circulũ, æquinoctialẽ autem medium diuidit. Itaq; ſol per zodiacum circulũ currens, neq; extra eum tranſiens, neceſſariò cum ſignis his, quibus innixus iter conficere uidetur, peruenit ad eos quos ſuprà diximus orbes, & ita quatuor tempora definit. Nam ab Ariete incipiens, uer oſtendit: & taurum & geminos tranſiens, idem ſignificat. Sed iam capitibus geminorum circulum æſtiuum tangere uidetur: & per cancrum & leonem tranſiens & uirginem, æſtatem efficit. Et rurſum à uirginis extrema parte tranſire, ad æquinoctialem circulum perſpicitur. In libra aũt æquinoctiũ conficit, & autumnum ſignificare incipit, ab hoc ſigno tranſiens ad ſcorpium & ſagittarium. Deinde protinus incurrit in hyemalem circulũ, & capricorno, aquario,

aquario, piſcibus hyemem tranſigit. Itaque oſtenditur non per tres ipſos circu- A
los currere, ſed zodiacum tranſiens ad eos peruenire. Sed quoniam de his re-
bus diximus, nunc terræ poſitionem definiemus, & mare quibus locis interſu
ſum uideatur, ordine exponemus.

De terra & mari.

TErra mundi media regione collocata, omnibus partibus æquali diſſidens interuallo, centrum obtinet ſphæræ. Hanc mediam diuidit axis in dimenſione totius terræ. Oceanus autem regione circumductionis ſphæræ profuſus, propè totius alluit fines. Itaq; & ſigna occidentia, in eundem decidere exiſtimantur. Sic igitur & terras contineri, poterimus explanare. Nam quæcunq; regio eſt, quę inter arcticon & æſtiuum finem collocata eſt, ea diuiditur trifariam, e quibus una pars Europa, altera Aphrica, tertia Aſia uocatur. Europam igitur ab Aphrica diuidit mare ab extremis Oceani finib. & Herculis columnis. Aſiã uerò & Libyam cum Aegypto diſterminat os Nili fluminis, quod Canopicon appellatur. Aſiam ab Europa Tanais diuidit, bifariam ſe conijciens in paludem, quæ Mæotis appellatur. Hac igitur definitione facilè peruidetur, mare omnibus obiectum finibus terræ. Sed ne uideatur nonnullis mirum, cum ſphæra in ſexaginta partes diuidatur, ut antè diximus, quare definiuimus ab æſtiuo circulo ad arcticũ finẽ duntaxat habitari, ſi cuel optimè defendimus. Sol enim per mediam regionẽ ſphæræ currens, nimiũ his locis efficit feruorẽ. Itaq; quæ finis eſt ab æſtiuo circulo ad hyemalem, ea terra à Græcis Διακαυμένη uocatur, quod ne que fruges propter exuſtam terram naſci, neq; homines propter nimium ardorem durare poſſunt: extremæ autem regiones ſphæræ duorum circulorũ, quorum alter Boreus, alter Notius uocatur, fine arctici circuli, & eius qui antarcticus uocatur, non habitantur, ideo quòd ſol eſt ſemper ab his circulis longè, uentiq; aſſiduos habent flatus. Quamuis enim ſol perueniat ad æſtiuum circulum, B
tamẽ longè ab arctico uidebitur fine. id ita eſſe, hinc quoq; licet intelligere. Cũ enim ſol peruenit ad eum circulum qui hyemalis uocatur, & efficiet nobis qui propè eum ſumus cõſtituti nimium frigus, qui arbitramur eis locis frigoris eſſe, qui longius etiam abſunt à nobis: Quod cum in hac parte ſphæræ fiat, idem in altera parte definitũ putabimus: ideo quod ſimiles eius ſunt effectus. Præterea hinc quoq; intelligimus illic maximũ frigus, & in æſtiuo circulo calorẽ eſſe, quòd qua terra habitatur, eos uidemus qui proximè ſunt arcticon finẽ, uti bracis & eiuſmodi ueſtitu ueſtiuntur. Qui autem proximi ſunt æſtiuo circulo, eos æthiopas & peruſto corpore eſſe. Habitatur autẽ ſic temperatiſsimo cœlo, cum inter æſtiuum circulum & arcticũ finem hæc perueniat temperatio, quod ab arctico circulo frigus, ab æſtiuo feruor exortus in unum concurrens, mediam efficit finem temperatam, quæ habitari poſsit. Itaq; cum ſol ab eo loco diſceſsit, hyeme neceſſario conflictamur, quod uentum exorientem non reuerberat ſol. Quod cum ueniat in hac diffinitione, illud quod fieri poſſe uidemus, ut hyemali circulo quoq; aut ad arcticum finem habitari poſsit, quod pares eodem proueniant caſus, certũ quidem eſſe nemo cõtendit: neq; peruenire eò poteſt quiſquam propter interiectum terræ, quæ propter ardorem non habitatur.

Sed cum uidemus hanc regionem ſphęrę habitari, illam quoq; in ſimili cauſa poſſe conſtitui ſuſpicamur.

CLARIS-

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI, DE SIGNORVM *cœleſtium hiſtorijs, Liber* II.

A ED quoniam quæ nobis de terræ poſitione dicenda fuerunt, & ſphæram totam definiuimus: nunc quæ in ea ſigna ſunt, nominabimus ſigillatim. E' quibus igitur primùm duas arctos & draconem, deinde arctophylaca cum corona dicemus. Cæterùm qui engonaſin uocatur, exinde lyram cum Olore & Cepheo & eius uxore Caſsiopeia, filiaq; Andromeda & genero Perſeo. Dicemus etiam protinus aurigam, à Græcis ἡνίοχον appellatum. Ophiuchum præterea cum ſagitta, & aquila, paruoq; delphine. Inde equum dicemus, cum eo ſidere quod Deltoton uocatur. His corporibus enumeratis, ad duodecim ſigna peruenimus. Ea ſunt hæc, aries, taurus, gemini. deinde cancer cum leone & uirgine. Prętera libra dimidia pars ſcorpionis, & ſcorpius cum ſagittario, & capricorno. Aquarius uerò cum piſcibus reliquas habet partes. His cõnumeratis ſuo ordine, eſt cetus cum Eridano flumine & lepore. Deinde Orion cum cane, & eo ſigno quod procyon dicitur. præterea eſt Argo cum Centauro & ara. Deinde hydra cum piſce qui notius uocatur. Horum omnium non inutile uidetur hiſtorias proponere, quæ certè aut utilitatem ad ſcientiam, aut iocunditatem ad delectationem afferent lectori.

Arctos maior.

IGitur, ut ſuprà diximus, initium eſt nobis arctos maxima. Hanc autem Heſiodus ait eſſe Calyſto nomine, Lycaonis filiã, eius qui in Arcadia regnauit, eamq; ſtudio uenationis inductam, ad Dianam ſe applicuiſſe, à qua non mediocriter eſſe dilectam propter utriuſq; cõſimilem naturã. Poſtea autem ab Ioue cõpreſſam, ueritam Dianæ ſuum dicere euentum, quod diutius celare non potuit. Nam iam utero ingraueſcente prope diem partus, in flumine corpus exercitatione defeſſum cum recrearet, à Diana cognita eſt non ſeruaſſe uirgi-
B nitatem: cui dea pro magnitudine ſuſpicionis nõ minorem retribuit pœnam. Erepta enim facie uirginali, in urſæ ſpeciem eſt conuerſa, quę græcè arctos eſt appellata. In ea figura corporis Arcada procreauit. Sed ut ait Amphis comœdiarum ſcriptor, Iupiter ſimulatus effigiem Dianæ, cum uirginem uenantem ut adiutans perſequeretur, amotam à conſpectu cæterarum compreſsit. quæ rogata à Diana, quid ei acciditſſet, quòd tam grãdi utero uideretur, illius peccato id euenisſe dixit. Itaq; propter eius reſponſum in quam figuram ſuprà diximus, eam Diana conuertit. Quæ cũ in ſylua ut fera uagaretur, à quibuſdam Aetoloru n capta, ad Lycaonem pro munere in Arcadiam cum filio eſt deducta. Ibi dicitur inſcia legis in Iouis Lycei templum ſe conieciſſe, quã confeſtim filius ſecutus eſt. Itaq; cum eos Arcades inſecuti interficere conarẽtur, Iupiter memor peccati, ereptam Calyſto cum filio inter ſidera collocauit. Eamq; Arctum, filium autem Arctophylaca nominauit. de quo poſtea dicemus. Nonnulli etiam dixerunt, cum Calyſto ab Ioue eſſet compreſſa, Iunonem indignatam in urſam eam conuertiſſe: quam Dianæ uenanti obuiam factam, ab ea interfectam, & poſtea cognitam inter ſidera collocatã. ſed alij dicunt: Cum Calyſtonẽ Iupiter eſſet in ſylua perſecutus, Iunonem ſuſpicatam, illud quod euenit, contendiſſe, ut eum manifeſtò diceret deprendiſſe. Iouem autem quo facilius ſuum peccatum tegeretur, in urſę ſpeciem conuerſam reliquiſſe. Iunonẽ autem in eo loco pro uirgine urſam inueniſſe, quam Dianæ uenanti ut eã interficeret demonſtraſſe: quod factum ut perſpiceretur, Iouem ægrè tuliſſe, effigiem urſæ ſtellis figuratam conſtituiſſe. Hoc ſignum, ut plures dixerunt, non occidit. & qui uolunt aliqua de cauſa eſſe inſtitutum, negant Thetin Oceani uxorẽ id recipere, cum reliqua ſidera eò perueniant in occaſum: quòd Thetis

Aratus Iunonis sit nutrix, cui Calisto succubuerit ut pellex. † Arietus autẽ Tegeates historiarum scriptor, non Calisto, sed Megisto dicit appellatam: & non Lycaonis, sed Cẽtei filiam, Lycaonis neptem. Præterea Cætea ipsum Engonasin nominari. Reliqua uerò superioribus conueniunt. Quæ res in Nonacri monte Arcadiæ gesta narratur. A

Arctos minor.

HAnc Aglaosthenes qui Naxica cõscripsit, ait Cynosuram esse, unam de Iouis nutricibus, ex Idęis nymphis, ab eius quoq; nomine & urbem quę Hestiæa uocatur, à Nicostrato & sodalibus eius constitutam: & portum qui ibi est, & agri maiorem partem, Cynosuram appellatam. Hanc autem inter Curetas fuisse, qui Iouis fuerunt administri. Nonnulli & Helicem & Cynosuram nymphas esse Iouis nutrices dicunt, & hac re etiam pro beneficio in mũdo collocatas, & utrasque Arctos nuncupatas, quas nostri Septentriones dixerunt. Sed maiorem arctum complures plaustro similem dixerunt, & ἅμαξαν Græcè appellarunt. Cuius hæc memoriæ prodita est causa. Initio qui sidera peruiderunt, & numerum stellarum in unaquaque specie corporis constituerunt: quod non arctum, sed plaustrum nominauerunt, ex septem stellis duæ quæ pariles & maxime in uno loco uiderentur, pro bobus haberentur, reliquę uerò quinque figuram plaustri simularent. Itaque & quod proximum huic est signum, Bootẽ nominari uoluerunt: de quo posterius plura dicemus. Aratus quidem non hac re Bootem, nec illud plaustrum dicit appellari: sed quòd arctum uideatur ut plaustrũ circum polum, qui boreas appellatur, uersari, & Bootes agitare eam dicatur. In quo non mediocriter uidetur errare.

Quinque & uiginti Postea autem de vij. stellis, ut Parmeniscus ait, † quinque sunt à quibusdam astrologis constitutæ, ut ursæ species nõ septem stellis perficeretur. Itaq; & ille qui antea plaustrũ sequens Bootes appellabatur, Arctophylax est dictus. Et ijsdẽ temporibus quibus Homerus fuit, hæc arctos est dicta. De septentrionibus enim ille dicit, hanc utroque nomine & arctum & plaustrum nominari. Bootis autem nusquam meminit Arctophylaca dici. Incidit etiam complu ribus erratio, quibus de causis minor arctos Phœnice appellaretur. & illi qui hanc obseruant, uerius & diligentius nauigare dicãtur: & quare si hæc sit certior quàm maior, nõ omnes hanc obseruent. qui non intelligere uidentur, de qua historia sit profecta ratio, ut Phœnice diceretur. Thales enim qui diligenter de his rebus exquisiuit, & hanc primus arctõ appellauit, natione fuit Phœnix, ut Herodotus Milesius dicit. Igitur omnes qui Peloponnesum incolunt, priore utuntur arcto. Phœnices autem quam à suo inuentore acceperunt, obseruant, & hanc studiosius perspiciendo, diligentius nauigare existimantur, genere & uerè eam ab inuentoris † nomine Phœnicen appellant. B

Serpens.

HIc uasto copore ostenditur inter duas arctos collocatus, qui dicitur aurea mala Hesperidum custodisse, & ab Hercule interfectus, à Iunone inter sidera collocatus, quòd illius opera Hercules ad eũ est profectus, qui hortum Iunonis tueri solitus existimatur. Ait enim Pherecydes, Iunonem cum duceret Iupiter uxorem, Terram inuenisse serentem aurea mala cum ramis. Inde Iunonem admiratam petisse à terra ut in suis hortis sereret, qui erant usq; ad Atlantem montem. Cuius filiæ cum sæpius de arboribus mala decerperẽt, Iuno dicitur huncibi custodem posuisse. hoc etiam signi erit, quod in sideribus supra eum draconem Herculis simulacrum ostenditur, ut Eratosthenes demonstrat: quare quoduis licet intellígere, hunc maximè draconem dici. *Nonnulli enim dixerunt hunc draconem à Gigãtibus Mineruæ obiectum esse, cum eos oppugnaret: Mineruam uerò arreptum draconem contortum ad sidera iecisse, & ad ipsum axem cœli fixisse. Itaq; adhuc eum implicato corpore uideri, ut nuper ad sidera perlatum.

Arctophy

Arctophylax.

A DE hoc fertur, quòd sit Arcas Calystonis & Iouis filius, quem dicitur Lycaon cum Iupiter ad eum in hospitium uenisset, cum alia carne cõcisum pro epulis apposuisse. Studebat enim scire, si deus esset, qui suum hospitium desideraret. Quo facto non minori pœna est affectus. nam statim Iupiter mensa proiecta, domum eius fulmine incendit. Ipsum autem in figuram lupi conuertit. At pueri membra collecta & composita in unum, dedit cuidam Aetolorum alendum. qui adolescens factus, in syluis cum uenaretur, inscius uidit matrem in ursæ speciem conuersam: quam interficere cogitans, persecutus est in Iouis Lycei templum: quò & qui accessisset, mors pœna erat Arcadum lege. Itaque cum utrunq; necesse esset interfici, Iupiter eorum misertus, ereptos inter sidera collocauit, ut antè diximus. Hic autem è facto sequens ursam perspicitur, & arctum seruans Arctophylax est appellatus. Nonnulli hunc dixerunt Icarium, Erigones patrem, cui propter iusticiam & pietatem existimatur Liber pater uinum & uitem & uuam tradidisse, ut ostẽderet hominibus quomodo sereretur, & quid ex eo nasceretur: & cum esset natum id, quomodo uti oporteret. qui cum seuisset uitem, & diligentissimè administrando floridam falce fecisset, dicitur hircus in uineam se coniecisse: & quæ ibi tenerrima folia uideret, decerpsisse. quo facto, Icarium animo irato tulisse, eumq; interfecisse, & ex pelle eius utrem fecisse, ac uento plenum prælígasse, & in medium proiecisse, suosq; sodales circa eum saltare coëgisse. Itaq; Eratosthenes ait, Ικαρίου πρῶτα τοὺς γλεύκους ὀρχήσαντο. Alij dicũt, Icarium cum à Libero patre uinum accepisset, statim utres plenos in plaustrum imposuisse. Hac re etiam Bootem appellatum. qui cum perambulans Atticorum fines, pastoribus ostenderet, nonnulli eorum auiditate pleni nouo genere potus inducti, somno consopiũtur. Atque ut alij aliam se in partem reijciunt, ut semimortua membra iactantes, alia ac decebat loquebantur: reliqui eorum arbitrati uenenum ab Icario datum pastoribus, ut eorum pecora abigeret in suos fines, Icariũ interfectum in puteum deiecerunt: sed, ut alij demonstrant, secundum arborem quandam defoderunt. Qui autem obdormierant, experrecti, cum se nunquam melius quiesse faterentur, ac requirerent Icarium, ut pro beneficio munerarẽtur, interfectores eius animi conscientia permoti statim se fugæ mandauerunt, & in insulam Aetolorum peruenerunt: à quibus ut hospites recepti, domicilia sibi constituerunt. At Erigone Icarij filia permota desiderio parentis, cũ eum non redire uideret, ac persequi eũm conaretur, canis Icarij, cui Mera fuerat nomẽ, ululans ut obitum domini lacrymari uideretur, redit ad Erigonem: cui nõ minimam cogitatæ mortis suspicionem ostendit. Neque enim puella timida suspicari debebat nisi patrem interfectum, qui tot dies ac menses abesset. At canis uestem eius tenens dẽtibus, perducit ad cadauer. quod filia simulac uidit, desperata spe, solitudine ac pauperie oppressa, multis miserata lacrymis, in eadem arbore, sub qua parens sepultus uidebatur, suspendio mortem sibi consciuit: cui mortuę canis spiritu suo parẽtauit. Nonnulli hunc in puteum se deiecisse dixerunt, Anigrum nomine: quare postea neminẽ ex eo puteo bibisse, memoriæ tradiderunt. Quorum casum Iupiter miseratus, in astris corpora eorum deformauit, Itaque complures Icarium Bootem, Erigonem uirginem nominauerunt, de qua posterius dicemus. Canem autem sua appellatione & specie Caniculam dixerunt, quæ à Græcis quòd ante maiorem canem exoritur, Procyon appellatur. Alij hos à Libero patre figuratos inter sidera dicunt. Interim cum in finibus Athenienſium multæ uirgines sine causa suspendio sibi mortem consciscerent, quòd Erigone moriens erat precata, ut eodem leto filiæ Athenienſium afficerentur, quo ipsa foret obitura, nisi Icarij mortem persecuti, & eum forent ulti. Itaque cum id euenisset, ut antè diximus, petentibus eis, Apollo dedit responsum: Si uellent euentu liberari, Erigonę satisfacerẽt. B

Oui uidetur Lycaona ipsã pro Boote accipere li. 6. Fastorũ. sic enim inquit: Tertia post nonas remouere Lycaona Phœbe Fertur, & à tergo non habet ursa metum.

Bootes

Qui quòd ea se suspenderat, instituerunt, uti tabula interposita pendente funibus se iactarent, ut qui pendentes, uento mouerentur. Quod sacrificium solenne instituerunt: itaq; & priuatim & publicè faciunt, & id Aletidas appellant, quòd eam patrem persequentem cum cane, ut ignotam & solitariam o-
Aletidæ portebat, mendicam appellabant, quas Græci aletidas nominant. Præterea canicula exoriens æstu eorum loca & agros fructibus orbabat, & ipsos morbo affectos pœnas Icario cum dolore sufferre cogebat, quòd latrones recepissent. quorum rex Aristeus Apollinis & Cyrenes filius, Actæonis tempore petijt à parẽte, quo pacto calamitate ciuitatem posset liberare. quem deus iubet multis hostijs expiare. Icarij mortem & ab Ioue petere, ut quo tempore canicula exoriretur, dies quadraginta uentum daret, qui æstum caniculæ mederetur. Quod iussum Aristeus confecit, & à Ioue impetrauit, ut Etesiæ flarent. quas nonnulli Etesias dixerunt, quòd quotannis certo tempore exoriuntur: Græcè enim ἔτος, annus Latinè est. Nonnulli etiam Aetesias appellauerunt, quòd expostulatę sunt ab Ioue, & ita concessę. Sed hoc in medio relinquatur, ne nos omnia præripuisse existimemur. Sed ut ad propositũ reuertamur. Hermippus qui de sideribus scripsit, ait Cererem cum Iasione Electræ & Corythi filio concubuisse: quamobrem fulmine percussum, complures cum Homero dixerunt. Ex his, ut Petellides Gnosius historiarum scriptor demonstrat, nascuntur filij duo, Philomelus & Plutus, quos negant inter se cõuenisse. Nam Plutum qui ditior fuit, nihil fratri suo de honis cõcessisse: Philomelum autem necessariò adductum, quodcunq; habuit, eò boues duos emisse, & ipsum primum plaustrum fabricatum esse. Itaq; arando & colendo agros ex eo se aluisse: cuius matrem miratam inuentum, ut arantem eum inter sidera constituisse, & Bootem nominasse. Ex hoc autem Pareanta demonstrat natum, qui de suo B
nomine Pari & oppidum Parona appellauit. *Corona.*

HAec existimatur Ariadnę fuisse, à Libero patre inter sidera collocata. Dicitur enim in insula Dia cum Ariadne Libero nuberet, hanc primũ muneri accepisse à Venere & Horis, cum omnes dij in eius nuptijs dona conferrent: sed (ut ait qui Cretica conscripsit) quò tempore Liber ad Minoa uenit, cogitans Ariadnem comprimere, hanc coronam ei muneri dedit: qua delectata, non recusauit conditionem stupri. Dicitur etiam à Vulcano facta ex auro & Indicis gemmis, per quas Theseus existimatur de tenebris labyrinthi ad lucem uenisse, quòd aurum & gemmæ in obscuro fulgorem luminis efficiebant. Qui Argolica scripserunt, hanc afferunt causam, quòd Liber cum impetrasset à parente, ut Semelem matrem ab inferis reduceret, & quærens ad eos descensionem, ad Argiuorum fines peruenisset, obuium ei quendam factum, nomine Hypolipnum, hominem dignum eius seculi: qui petenti Libero, descensionem monstrauit. Hunc autem cum uidisset Hypolipnus puerum ætate miranda, corporis pulchritudine reliquis præstãtem, mercedem petijsse ab eo, quæ sine detrimento eius daretur. Liberum autem matris cupidum, si eam reduxisset iurasse, quod uellet se facturum, ita tamen quod Deus homini impudenti iuraret, pro quo Hypolipnus descensum monstrauit. Igitur cum Liber ad eum locum uenisset, & uellet descendere, coronam quam à Venere acceperat deposuit in eo loco, qui Stephanus facto appellatus. Noluit enim secum ferre, ne immortale donum mortuorum tactu coinquinaretur: qui cum matrem incolumen reduxisset, coronam dicitur in astra collocasse, ut æterna memoria nominis efficeretur. Alij dicunt hanc coronam Theseï esse, & hac re propter eum collocatam. Nam qui dicitur in astris Engonasin, is Theseus esse existimatur: de quo posterius plura dicemus. Dicitur enim, cum Theseus Cretam ad Minoa cum septem uirginibus & sex pueris uenisset, Minoa de uirginibus Peribœam quandam nomine, candore corporis inductum, cõprimere uoluisse. quod cum Theseus passurum se negaret, ut qui Neptuni filius esset,

A esset, & ualeret contra tyrannum pro uirginis incolumitate decertare. * Itaq; cum non iam de puella, sed de Theseï genere controuersia facta fuisset, utrum is Neptuni filius esset, nec ne, dicitur Minos annulum aureum de digito sibi detraxisse, & in mare proiecisse: quem referre iubet Theseа, si uellet se credi Neptuni filium esse. Se enim ex Ioue procreatum facile posse declarare. Itaq; comprecatus patrem petijt aliquid, ut satisfaceret se ex eo natum: statimq; tonitrum & fulgorem cœli, indicium significationis fecisse. Simili de causa Theseus sine ulla præfatione, aut religione parentis, in mare se proiecit: quem cõfestim delphinum magna multitudo mari prouoluta, lenissimis fluctibus ad Nereidas perduxit: à quibus annulum Minois, & à Theide coronã quam nuptijs à Venere muneri acceperat, retulit, compluribus lucentem gemmis. Alij autem à Neptuni uxore accepisse dicunt. Coronam Ariadnæ Theseus dono dicitur dedisse, cum ei propter uirtutem & animi magnitudinẽ uxor esset concessa: hanc autem post Ariadnes mortem, Liberum inter sidera collocasse.

Engonasin.

HVnc Eratosthenes Herculem dicit, supra draconẽ collocatum, de quo antè diximus, eumq; paratum ut ad decertandum, sinistra manu pellem leonis, dextera clauam tenentem. Conatur interficere draconem Hesperidũ, qui nunquam oculos aperuisse somno coactus existimatur, quo magis custos esse demonstratur. De hoc etiam Panyasis in Heraclea dicit. Horum igitur pugnam Iupiter admiratus, inter astra constituit. Habet enim draco caput erectum, Hercules autem dextro genu nixus, sinistro pede capitis eius dextram partem opprimere conatur, dextra manu sublata ut feriens, sinistra proiecta cum pelle leonis, ut is quàm maximè dimicãs appareat. & si sit, qui negat hic, (ut Aratus) quicquam posse demonstrari, tamen conabimur ut aliquid uerisimile dicamus. Aratus autem, ut suprà diximus, hũc Cetea Lycaonis filium, B
Megistus patrem dicit esse, qui uidetur ut lamentans filiam, in ursę figurã conuersam, genu nixum palmas aduersas tendere ad cœlum ut eam sibi Dij restituant. Hegesianax autem Theseа dixit esse, qui Trœzene saxum extollere uidetur, quòd existimatur Aegeus sub eo saxo Pelopium ensem posuisse, & Aethræ Theseï matri prædixisse, ne antè eum Athenas mitteret, quàm lapide sublato sua uirtute potuisset gladium referre. Itaque niti uidetur, quàm altissime potest, ut extollat. Hac etiam de causa nonnulli lyram, quæ proxima est ei signo collocata, Theseï esse dixerunt, quòd ut eruditus omnium artium, lyram quoq; didicisse uidebatur. Id quoq; Anacreon dicit, ἀγχοῦ Διὸς ἕζετο λύρη. Alij dicunt Thamirin à Musis excæcatum, ut supplicem ad genua iacentem: dicunt alij, Orphea à Thracijs mulieribus interfici, quòd uiderit Liberi patris initia. Aeschylus autẽ in fabula quæ inscribitur Prometheus Lyomenos, Herculem ait esse non cum dracone, sed cum Liguribus depugnantem. Dicit enim, quo tempore Hercules à Geryone boues abduxerit, iter fecisse per Ligurum fines, quos conatos ab eo abducere pecus, manus contulisse, & quàm plures eorum sagittis confixisse. Sed postquam Herculi tela deficerent, multitudine barbarorũ & inopia armorum defessum, se ingeniculasse, multis iam uulneribus acceptis. Iouem autem misertum filij, curasse ut circa eum magna copia lapidum esset, quibus se Herculem defendisse, & hostes fugasse. Itaque Iouem in similitudinem pugnantis inter sidera constituisse. Hunc etiam nõnulli Ixiona brachijs uinctis esse dixerunt, quòd uim Iunoni uoluerit afferre. Alij Promethea in monte Caucasi uinctum. *Lyra.*

De his campis lapide compluti etiam Cato in Originibus. & Mela lib. 26 Geog. meminit

LYra autẽ inter astra cõstituta est, hac, uti Eratosthenes ait, de causa, quòd initio à Mercurio facta de testudine, Orpheo est tradita, qui Calliopes & Oeagri filius fuit, eius rei maximè studiosus. Itaque existimatur suo artificio feras etiam ad se audiendi causa allicuisse, qui querens uxoris Eurydices mortem, ad inferos descẽdisse existimatur, & ibi deorum progeniem suo carmine

laudasse, præter Liberum patrem: hunc enim obliuione ductus prætermisit, A
ut Oeneus in sacrificio Dianam. postea igitur Orpheus, ut etiam plures dixerunt, in Olympo monte, qui Macedoniam diuidit à Thracia, sed ut Eratosthenes ait, in Pangæo sedens, cum cantu delectaretur, dicitur ei Liber bacchas obiecisse, quæ corpus eius decerperent interfecti. Sed alij dicunt, quòd initia Liberi sit speculatus, id ei accidisse. Musas autem collecta membra sepulturæ mandasse: & lyram quo maximè potuerunt beneficio, illius memoriæ causa figuratam stellis inter sidera constituisse, Apollinis & Iouis uoluntate, quod Orpheus Apollinem maxime laudaret. Iupiter uerò filio beneficium concessit. Alij autem dicunt Mercurium, cum primum lyram fecisset, in Cyllene monte Arcadiæ, septem chordas instituisse ad Atlantidum numerum, quòd Maia una ex illarum numero esset, quę Mercurij est mater. Deinde cũ postea Apollinis boues abegisset, deprehensus ab eo, quo sibi facilius ignosceret, petenti Apollini ut liceret sibi se dicere inuenisse lyram, concessit, & ab eo uirgulam quandam muneri accepit: quam manu tenens Mercurius, cum proficisceretur in Arcadiam, & uidisset duos dracones, inter se coniuncto corpore, alium alium appetere, ut qui dimicare inter se uiderentur, uirgulam inter utrunq; proiecit. Itaque discesserunt: quo facto, eam uirgulam pacis causa dixit esse constitutam. Nonnulli etiam cum faciunt caduceos, duos dracones implicatos uirgula faciunt, quod initium Mercurio fuerat pacis. Eius exemplo, & athletæ in reliquis eiusmodi certationibus uirgula utuntur. Sed ut ad propositum reuertamur. Apollo lyra accepta dicitur Orphea docuisse: & postquam ipse citharam inuenerit, illi lyram concessisse. Nonnulli dixerunt Venerem cum Proserpina ad iudicium Iouis uenisse, cui earum Adonin concederet, quibus Calliopen à Ioue datam iudicem, quę musa Orphei est mater. Itaque iudicasse, uti dimidiam partem anni earum unaquæq; possideret. Venerem autem indignatam, ut non sibi proprium cõcessisset, obiecisse omni- B
bus quę in Thracia sunt mulieribus, ut Orphea amore inductæ, ita sibi quæq; appeteret, ut membra eius discerperent. cuius caput in mare de monte perlatum, fluctibus in insulam Lesbon est reiectum: quod ab his sublatum, & sepulturæ est mandatum. pro quo beneficio ad musicam artem ingeniosissimi existimantur esse. Lyra autem à Musis (ut antè diximus) in astra constituta est. Nonnulli aiunt, quòd cum Orpheus primus puerilem amorem induxerit mulieribus, uisum contumeliam fecisse, & hac re ab eis interfectum.

Olor.

HVnc Græci Cygnum appellant: quem complures propter ignotã historiam illis, communi genere auiũ Ornin nominauerunt. de quo hæc memoriæ prodita est causa. Iupiter cum amore inductus, Nemesin diligere cœpisset, neq; ab ea ut secum †cubaret impetrare potuisset, hac cogitatione amore est liberatus. Iubet enim Venerem aquilæ simulatã se sequi, ipse in olorem conuersus, ut aquilam fugiens ad Nemesin fugit, & in eius gremio se collocauit. quem Nemesis non aspernata, amplexum tenens, somno est consopita: quam dormientem Iupiter compressit. Ipse autem auolauit. & quia ab hominibus altè uolans cœlo uidebatur, inter sidera dictus est esse cõstitutus. quod ne falsum uideretur, Iupiter è facto eum uolantem & aquilam consequentem collocauit mundo. Nemesis autẽ, ut quę auium generi esset iuncta, mensibus actis, ouum procreauit. quod Mercurius auferens detulit Spartam, & Ledæ sedenti proiecit in gremium: ex quo nascitur Helena, cæteris corporis specie præstans, quam Leda suam filiam nominauit. Alij autem cum Leda Iouẽ concubuisse in olorem conuersum dixerunt, de quo in medio relinquimus.

concumberet

Cepheus.

HVnc Eurípides, cum cæteris, Phœnicis filiũ, Aethiopum regem esse demonstrauit, Andromedæ patrem, quam cęto propositam notissimæ historiæ

A storiæ dixerunt. Hanc autem Perseum, à periculo liberatam, uxorem duxisse: itaque ut totum genus eorum perpetuò maneret, ipsum quoque Cephea inter sidera superiores numerasse.

Cassiopeia.

DE hac Eurípides & Sophocles & alij plures dixerunt, ut gloriata sit, se forma Nereidas præstare: pro quo facto inter sidera sedẽs, insiliquastro constituta est: quę propter impietatem, uertente se mundo, resupinato capite ferri uidetur.

Andromeda.

HAec dicitur Mineruæ beneficio inter astra collocata propter Persei uirtutem, quòd eam ceto propositam à periculo liberarat: nec enim ab ea minorem animi beneuolentiam pro beneficio accepit. Nam neque pater Cepheus, neque Cassiopeia mater, ab ea potuerunt impetrare quin parentes ac patriam relinquẽs, Persea sequeretur. sed de hac Euripides hoc eodẽ nomine fabulam commodissimè scribit.

Perseus.

HIc nobilitatis causa, & quòd inusitato genere concubitionis esset natus, ad sidera dicitur peruenisse. qui missus à Polydecte Magnetis filio ad Gorgonas, à Mercurio, qui eum dilexisse existimatur, talaria & petasum accepit. Præterea galeam, qua indutus ex aduerso non poterat uideri. Itaq; Græci ἀϊδῆ galeam dixerunt esse, non ut quidam inscientissimè interpretãtur eum Orci galea usum, quæ res nemini docto potest probari. Fertur etiam à Vulcano falcem accepisse ex adamante factam, qua Medusam Gorgonam interfecit, quod factum nemo conscripsit. Sed ut ait Aeschylus Tragœdiarum scriptor in Phorcis, Grææ fuerunt Gorgonum custodes, de quo in primo libro Genealogiarum scripsimus, quæ utræque uno oculo usæ existimantur. Et ita suo quæque tempore accepto oculo uigilias egisse. Hunc Perseus una ea-
B rum tradente exceptum, in paludem Tritonida proiecit. Itaq; custodibus excæcatis, facile Gorgonam somno consopitam interfecit. Cuius caput Minerua in pectore dicitur habere collocatum. Euhemerus quidem Gorgonam à Minerua dicit interfectam. De qua alio tempore plura dicemus.

Heniochus.

HVnc nos aurigã Latinè dicimus, nomine Erichthoniũ, ut Eratosthenes monstrat. quem Iupiter cum uidisset primùm inter homines equos quadrigis iunxisse, admiratus est ingenium hominis, ad Solis inuenta accessisse, quod princeps quadrigis inter deus est usus. sed Erichthonius & quadrigas, ut antè diximus, & sacrificium Mineruæ, & templum in arce Athenienſium, primus instituit. de cuius progenie Eurípides ita dicit, Vulcanum Mineruæ pulchritudine corporis inductum, petijsse ab ea, ut sibi nuberet, neque impetrasse: & cepisse Mineruã sese occultare in eodem loco, qui propter Vulcani amorem Hephestius est appellatus. quò persecutum Vulcanum, ferunt cæpisse ei uim afferre. & cum plenus cupiditatis ad eam ut complexui se applicaret ferretur, repulsus, effudit in terram uoluptatem. Quò Minerua pudore permota, pede puluerem iniecit. Ex hoc autẽ nascitur Erichthonius anguis, qui ex terra & eorum dissensione nomen possedit. Eũ dicitur Minerua in cistella quadam, ut mysteria contectũ ad Erechthei filias detulisse, & his dedisse seruãdum: quibus interdixit, ne cistulã aperient. Sed ut hominum est natura cupida, ut eo magis appetant quo interdicatur sæpius, uirgines cistellam aperuerũt, & anguem uiderunt. Quo facto, insania à Minerua iniecta, de arce Athenienſium se præcipitauerunt. Anguis autẽ ad Mineruę clypeum confugit, & ab ea est educatus. Alij autem anguina tãtum crura habuisse Erichthonium dixerũt, eumq; primo tẽpore adolescentię ludos Mineruæ Panathenea fecisse, & ipsum quadrigis cucurrisse, pro quibus factis inter sidera dicit collocatus. Nõnulli qui de sideribus scripserunt, hunc natione Argeũ, Orsilochũ

nomine, primum quadrigarum inuentorem esse dixerunt, & pro inuentione siderum locum possedisse. Alij autem hunc Mercurij filium ex Clytia natum, nomine Myrtilum Oenomai aurigam diffinierunt, cuius post notã omnibus mortem parens corpus in mundo constituisse existimatur. Huius in humero sinistro capra instare, & in manu sinistra hœdi uidentur formati: de quibus nonnulli ita dicunt. Olenum quendam fuisse nomine Vulcani filium. Ex hoc duas nymphas Aega & Aelicem natas, quæ Iouis fuerũt nutrices. Alij autem ab eis etiam urbes quasdam appellari dixerũt. & Olenon in Aulide, Aelicem autẽ in Peloponneso, & Aegam in Aemonia nominari, de quibus Homerus in Iliados secundo dicit. Parmeniseus autẽ ait Melisseam quendam fuisse Cretę regem, ad cuius filias Iouẽ nutriendum esse delatũ: quæ quod lac non habuerint, capram ei admisisse, Amaltheam nomine, quæ dicitur eum educasse. Hãc autem geminos hœdos solitam ese procreare, & ferè eo tempore peperisse, quo Iupiter nutriendus est allatus. Itaq; propter beneficium matris & hœdos quoq; dicitur inter sidera collocasse. hos autem hœdos Cleostratus Tenedius dicitur primus inter sidera ostendisse. † Museus autẽ dicit Iouis nutrices Athemidem & Amaltheam nymphas, quibus eum mater Ops tradidisse existimatur. Amaltheam autem habuisse capram quandam, ut in delicijs, quæ Iouẽ dicitur aluisse. Nonnulli etiã Aegam Solis filiã dixerunt, multo candore corporis præstantem, cui cõtrarius pulchritudini horribilis aspectus existebat, quo Titanes perterrit, petierũt à Terra ut eius corpus obscuraret: quã terra specu quodam celasse dicitur in insula Creta, quæ postea † lupitris fuisse nutrix, ut antè ostendimus, demonstratur. Sed cum Iupiter fidens adolescentia, bellum contra Titanas appararet, respõsum est ei, si uincere uellet, ut Aegos pelle tectus & capite Gorgonis bellum administraret, quam Aegida Græci appellarunt. Itaque facto eo quod suprà declarauimus, Iupiter Titanas superans regnum est adeptus, & reliqua ossa ægos caprina pelle contecta anima donauit, & stellis figuratam memoriæ commendauit: & postea quibus ipse uicerat tectus, Mineruæ concesit. Euemerus ait Aegam quandam fuisse Panos uxorem, eam compressam à Ioue peperisse, quem uiri sui Panos diceret filium. Itaque puerum Aegyptana, Iouẽ uerò Aegiochum dictum: qui, quòd eum diligebat plurimum, inter astra capræ figura memoriæ causa collocauit.

Minaseas. alij sic legũt: Mnaseas dicit Iouem nutritum à Themite & Amalthea nympha.

Iouis

Ophiuchus.

OPhiuchus, qui apud nostros scriptores Anguitenens dictus est, supra Scorpionem constitutus, tenẽs manibus anguem, medium corpus eius implicantem. Hunc cõplures Carnubutam dixerunt nomine, Getarum regẽ, qui sunt in Mysia regione, fuisse, qui eodẽ tempore regno est potitus, quo primùm semina frugum mortalibus tradita esse existimantur. Ceres enim cũ sua beneficia largiretur hominibus, Triptolemum, cuius ipsa fuerat nutrix, in curru draconum collocatum: qui primus hominum una rota dicitur usus, ne cursu moraretur, iussit omnium nationum agros circumeuntem semina partiri, quo facilius ipsi posteriq; eorum à fero uictu segregarentur. qui cum peruenisset ad eum, quem suprà diximus Getarum regem, ab eo primùm hospitaliter acceptus, deinde nõ ut beneficijs aduena & innocẽs, sed ut crudelissimus hostis insidijs captus, aliorum dum paratus est producere, suam penè perdidit uitam. Carnabutæ enim iussu, cum draco unus eorum esset interfectus, ne cum Triptolemus sensisset insidias sibi parari, currus præsidium sibi constituere speraret, Ceres eò uenisse, & erepto adolescenti currum, dracone altero subiecto, reddidisse: regem autẽ pro cœpto maleficio pœna nõ mediocri affecisse, narratur. Hegesianax dicit, Cererem memoriæ hominum causa, ita Carnubutam sideribus figurasse, manibus tenentem, ut interficere draconem existimetur, qui ita uixerat acerbè, ut iocundissimam sibi conscisceret mortem. Alij autem Herculẽ esse demonstrãt, in Lydia apud flumẽ Sagarim, anguem interficien

A interficientem, qui & homines complures interficiebat, & ripam frugibus orbabat. Pro quo facto à regina Omphale quæ ibi regnabat, multis ornatũ muneribus Argos remissum. Ab Ioue uerò propter fortitudinem inter sidera collocatum. Nonnulli etiam Triopam Thessalorum regem dixerunt esse, qui cum suum domicilium regere conaretur, Cereris ab antiquis collocatum diruit templum. Pro quo facto à Cerere fame obiecta, nunquam postea frugibus ullis saturari potuisse existimatur. Nouissimè propè ad terminum uitæ, dracone obiecto mala plurima perpessus, aliquãdo mortem adeptus, in astra Cereris uoluntate est constitutus. Itaq; adhuc uidetur eum draco circumplexus, æterna merentem afficere pœna. Polizeius autem Rhodius hunc Phorbanta nomine demonstrat, qui Rhodijs auxilio maximo fuisse demonstratur. Nam cum eorum insulam serpentium multitudine occupatam, ciues Ophiusam appellassent, & in ea multitudine ferarum, draco fuisset ingenti magnitudine, qui plurimos eorum interfecisset, & patria denique deserta carere coëgisset: dicitur Phorbas Triopę filius ex † Hyocla Mirmydonis filia natus, eò tempestate delatus, omnes feras & eum draconem interfeciisse: qui cum maximè Apollini dilectus esset, locatus in cœlo interficiens draconem, laudis & memoriæ causa uidetur. Itaque Rhodij quotiescunque à litore longius prodeunt classes, prius sacrificant Phorbantis aduentui, ut illis talis euentus inopinatæ uirtutis accidat ciuibus, qualis inscium Phorbanta futuræ laudis ad sidera gloriæ pertulit casus. Complures etiam astrologi hunc Aesculapium finxerunt, quem Iupiter Apollinis causa inter astra collocauit. Aesculapius enim cum esset inter homines, & tantum medicina cæteris pręstaret, ut non satis ei uideretur hominum dolores leuare, nisi etiam mortuos reuocaret ad uitam, nouissimè fertur Hippolytum, qui iniquitate nouercæ & inscitia parentis erat interfectus, sanasse. ita Eratosthenes dicit. Nõnulli Glaucum Minoos
B filium, eius opera reuixisse dixerunt: pro quo, ut peccato, Iouem domum eius fulmine incendisse. Ipsum uerò propter artificium & Apollinem eius patrem inter sidera anguem tenentem constituisse. ut quidam dixerunt, hac de causa anguem tenere dicitur, quòd cum Glaucum cogeretur sanare, cõclusus quodam loco secreto, bacillum tenens manu, cum quid ageret, cogitaret, dicitur anguis ad bacillum eius arrepsisse. quem Aesculapius mente commotus interfecit bacillo, fugiẽtem feriens sæpius. Postea fertur alter anguis eódem uenisse, ore ferens herbam, & in caput eius imposuisse: quo facto, loco fugisse, quare Aesculapium usum eadem herba, & Glaucum reuixisse. Itaque anguis & in Aesculapij tutela, & in astris dicitur collocatus. qua consuetudine ducti posteri eius tradiderunt, ut reliqui medici anguibus uterentur.

Hiscilla

Sagitta.

HAnc unam de Herculis telis esse demonstrãt, qua aquilam dicitur interfeciisse, quæ iecinora Promethei fertur exediisse: de quo pluribus uerbis dicere, nõ uidetur inutile. Antiqui cum maxima cerimonia deorum immortalium sacrificia administrarent, soliti sunt totas hostias in sacrorum consumere flamma. Itaque cum propter sumptus magnitudinem sacrificia pauperibus non contingerent, Prometheus, qui propter excellentiam ingenij miram, homines finxisse existimatur, recusatione dicitur ab Ioue impetrasse, ut partem hostiæ in ignem proijcerent, partem in suo consumerent usu. Id' que postea consuetudo firmauit: quod cum facile à deo, non ut ab homine auaro, impetrasset, ipse Prometheus immolat tauros duos, quorum primum iocinora cum in ara posuisset, reliquam carnem ex utroque tauro in unum composità, corio bubulo texit. Ossa autem quæ circum fuerunt, reliqua pelle contecta, in medio collocauit: & Ioui fecit potestatem, ut quam uellet eorum consumeret partem. Iupiter autem, & si non pro diuina fecit cogitatione, nec ut deum licebat, omnia qui debuit antè prouidere, sed (quoniam credere instituimus

ſtituimus hiſtoriſ)deceptus à Prometheo,utrunque putans eſſe taurum, de- A
legit oſſa pro ſua dimidia parte. Itaq; poſtea in ſolennibus & religioſis ſacrifi-
cijs carne hoſtiarum cõſumpta,reliquias,quæ pars fuit deorum,eodem igni
comburunt. Sed ut ad propoſitum reuertamur, Iupiter cum factum reſciſſet,
animo permoto mortalibus eripuit ignẽ, ne Promethei gratia plus deorum
poteſtate ualeret,neue carnis uſus utilis hominibus uideretur,cum coqui nõ
poſſet. Prometheus autem cõſuetus inſidiari,ſua opera ereptum mortalibus
ignem reſtituere cogitabat. Itaque cęteris remotis,uenit ad Iouis ignem: quo
diminuto & in ferulam coniecto, lætus ut uolare non currere uideretur,ferulam iactãs, ne ſpiritus intercluſus uaporibus extingueret in anguſtia lumen.
Itaque homines adhuc plerunq;, qui lætitiæ fiunt nuncij, celerrimè ueniunt.
uotum Prætereа† totum à certatione ludorum curſoribus inſtituerunt ex Promethei
conſuetudine, ut currerent lampadem iactantes. Pro quo Iupiter facto mortalibus parem gratiam referẽs, mulierem tradidit his,quam à uulcano factam
deorum uoluntate omni munere donauit. Itaque Pandora eſt appellata. Prometheum autem in monte Scythiæ, nomine Caucaſo, ferrea catena uinxit:
quem alligatum ad triginta milia annorum Aeſchylus tragœdiarum ſcriptor
dixit. Præterea admiſit ei aquilam, quæ aſsiduè noctu renaſcentia iocinora
exeſſet. Hanc autem aquilam nonnulli ex Typhone & Echidna natam: alij
ex Terra & Tartaro, complures à Vulcano factam: Polyzeus autem Vulcani
factam manibus demonſtrat, animamq; ei ab Ioue traditam dicunt. Sed eius
de ſolutione hanc memoriæ proditam eſſe cauſam. Cum Iupiter Thetidis cõnubium pulchritudine corporis inductus peteret, neq; à timida uirgine impetraret,neque ea re minus efficere cogitaret,illo tempore Parcæ cecinisſe feruntur fata, quæ perfici natura uoluit rerum: dixerunt enim, quicunque Thetidis fuiſſet maritus, eius filium patria fore laude clariorẽ. quod Prometheus B
non uoluntate, ſed neceſsitudine uigilans, auditum Ioui nunciauit. qui ueritus,ne id quod ipſe Saturno patri feciſſet,in ſimili cauſa patris regno priuatus
cogeretur, deſtitit Thetim uelle ducere uxorem, & Prometheo pro beneficio
meritam retulit gratiam, eumq; uinculis liberauit. neque quod illi fuerat iuratus remiſit, uacuum omni alligatione futurum. Sed memoriæ cauſa ex utraq;
re, hoc eſt lapide & ferro ſibi digitum uincire iuſsit. qua conſuetudine homines uſi, quo ſatisfacere Prometheo uiderentur, annulos lapide & ferro conclu
ſos habere cœperunt. Nonnulli etiam coronam habuiſſe dixerunt, ut ſe victorem impunè peccaſſe diceret. Itaq; homines in maxima lætitia victoresq; coronas habere conſtituerunt. Id in exercitationibus & conuiuijs perſpicere licebit: ſed opinio eſt. ad initium & interitũ aquilæ reuertamur. Hercules miſſus ab Euryſtheo ad Heſperidum mala, neſcius uiæ deuenit ad Promethea,
quem in Caucaſo monte uinctum ſuprà diximus. A quo uia demonſtrata,
partaq; victoria ad eum iter facere contendit, ut & draconem, de quo antè diximus, interfectum diceret, & gratiam pro beneficio redderet. Nam cõfeſtim
honorem quem potuit reddidit merenti. *Qua dimiſſa, homines inſtituerunt
ut hoſtijs immolatis iocinora conſumerent in deorum altaribus, ut ſaturare
eos per uiſcera uiſceribus Promethei uiderentur. Vt Eratoſthenes autem de
ſagitta demonſtrat, hac Apollo Cyclopas interfecit, qui fulmen Iouis fecerũt,
quo Aeſculapium interfectum complures dixerunt. Hanc autem ſagittam in
Hyperboreo monte Apollinem defodiſſe. cum autem Iupiter ignouerit filio,
ipſam ſagittam uento ad Apollinem perlatam, cum frugibus quæ eo tempore
naſcebantur. Hanc ergo ob cauſam inter ſidera demonſtratur.

Deeſt, & aquilam quæ iecur eius excedebat, ſagittis interfecit, aut ſimile quidpiam.

De Aquila.

AQuila hæc eſt quę dicitur Ganymedẽ rapuiſſe, & amanti Ioui tradidiſſe.
Hanc etiã Iupiter primus ex auiũ genere delegiſſe ſibi exiſtimatur, quæ
ſola tradita eſt memoriæ, contra ſolis orientis radios contendere ualere. Itaq;
ſuper

A ſuper aquarium uolare uidetur. Hunc enim cõplures Ganymedem eſſe finxe
rũt. Nonnulli etiã dixerunt Meropen quendã fuiſſe, qui Coam inſulam tenue
rit regno, & à filiæ nomine Coon, & homines ipſos à ſe Meropas appellaret.
Hunc autem habuiſſe uxorem nomine Ethemeam, genere Nympharum pro
creatam: quæ cum deſierit colere Dianam, ab ea ſagittis figi cœpit. Tandem
à Proſerpina uiuam ad inferos arreptam eſſe. Meropem autem deſiderio uxo
ris permotum, mortem ſibi conſciſcere uoluiſſe. Iunonem autem miſertã eius,
in aquilam corpus eius conuertiſſe, & inter ſidera conſtituiſſe: ne, ſi hominis
effigie eum collocaret, nihilo minus memoriã tenens, coniugis deſiderio mœ
reret. Aglaoſthenes autem qui Naxica ſcripſit, ait, Iouẽ Cretæ ſurreptum, Na-
xum delatum, & ibi eſſe nutritum: qui poſtquam peruenerit ad uirilem ætatem, & uoluerit bello laceſſere Titanas, ſacrificanti ei aquilam auſpicatam:
quo auſpicio uſum eſſe, & eam inter aſtra collocaſſe. Nonnulli etiam dixerũt
Mercurium, alij autem Anapladem pulchritudine Veneris ductum, in amo-
rem incidiſſe: & cum ei copia non fieret, animum, ut contumelia accepta, de-
feciſſe. Iouem autem miſertum eius, cum Venus Acheloo flumine corpus ab-
lueret, miſiſſe aquilam quæ ſoccum eius in † Amitenea Aegyptiorum dela- *Amythaoniam*
tum Mercurio traderet. quem perſequens Venus, ad cupientem ſui peruenit:
qui copia facta, pro beneficio aquilam in mundo collocauit.

Delphin.

HIc qua de cauſa ſit inter aſtra collocatus, Eratoſthenes ita cũ cæteris dicit.
Neptunum quo tempore uoluerit Amphitritem ducere uxorem, & illa
cupiens ſeruare uirginitatem, fugerit ad Atlanta, complures eò quæſitum di-
miſiſſe. In his & Delphina quendam nomine, qui peruagatus inſulas, aliquan
do ad uirginem peruenit, eiq; perſuaſit ut nuberet Neptuno, & ipſe nuptias
B eorum adminiſtrauit. Pro quo facto inter ſidera delphini effigiem collocauit.
Et hoc amplius, qui Neptuno ſimulacrum faciunt, delphinum aut in manu,
aut ſub pede eius conſtituere uidemus: quod Neptuno gratiſsimum eſſe ar-
bitrantur. Aglaoſthenes autem qui Naxica conſcripſit, Tyrrhenos ait fuiſſe
quoſdam nauicularios, qui Liberum patrem puerum receptum, ut Naxum
cum ſocijs ſuis comitibus tranſuectum, redderent nutricibus nymphis, à qui-
bus eum nutritum, & noſtri in progenie deorum & complures Græci dixe-
runt. Sed ut ad propoſitum reuertamur, nauicularij ſpe prędę inducti, nauem
auertere uoluerunt. quod Liber ſuſpicatus, comites ſuos iubet ſymphonia ca
nere: quo ſonitu inaudito Tyrrheni cum uſq; eò delectarentur, ut etiam in ſal
tationibus eſſent occupati, cupiditate ſe in mare inſcij proiecerunt, & ibi del-
phini ſunt facti. quorum cogitationem cum Liber memoriæ hominum tra-
dere uoluiſſet, unius effigiem inter ſidera collocauit. Alij autem dicunt, hunc
eſſe delphina, qui Arionа citharœdum ex Siculo mari Tænarum tranſuexit:
qui, cum cæteros artificio præſtaret, & circum inſulas quæſtus cauſa uagare-
tur, ſeruuli eius arbitrati, plus in perfidioſa libertate cõmodi, quàm in placida
ſeruitute eſſe, cogitare cœperunt, ut in pelagus domino proiecto, bona eius
inter ſe partirentur. qui cum cogitationem eorum ſenſiſſet, petijt non ut do-
minus à ſeruis, ſed ut innocens ab improbis, ut parens à filijs, ut ſe liceret or-
natum, qua ſæpe fuerat ueſte, * quoniam nemo eſſet alius, ut ipſe, qui ſuum *Canere, uel ſimile uerbũ deeſt.*
quæſtum proſequeretur euentum. Quod cum impetraſſet, cithara ſumpta,
ſuam cœpit deflere mortem: quo ſonitu ducti delphines, è toto mari prona-
tant ad Arionis cantum. Itaq; deorum immortalium poteſtate inuocata, ſu-
per eos ſe deiecit. quorum unus Arionа exceptũ pertulit ad Tænarium litus.
in cuius memoriæ cauſam, quæ ibi ſtatua eſt Arionis, in ea delphin ſimulacrũ
affixum uidetur, pro qua re inter ſidera ab antiquis aſtrologis eſt figuratum.
Serui autem qui ſe putarant ſeruitute elapſos, tempeſtate Tęnarum perducti,
à domino comprehenſi, non mediocri ſupplicio ſunt affecti.

Equus

Equus.

HVnc Aratus & alij complures Pegasum, Neptuni & Meduſæ Gorgonis filium, dixerunt, qui in Helicone Bœotiæ monte ungula ſaxum feriens, fontem aperuit, qui ex eius nomine Hippocrene eſt dictus. Alij dicunt: Quo tempore Bellerophontes ad Prœtum Abātis filium Argiuorum regem deuenerit, Antiam coniugem regis, hoſpitis amore inductam, petiſſe ab eo uti ſibi copiam faceret, promittens ei coniugis regnum. quæ cum impetrare nō potuiſſet, uerita ne ſe ad regem criminaretur, occupat, eum ſibi uim afferre uoluiſſe Prœto dicit. qui quòd eum dilexerat, noluit ipſe ſupplicium ſumere: ſed quod æquum eſſe ſciebat, mittit eum ad Iobatem Antiæ reginæ patrem, quam alij Sthenobœam dixerunt, ut ille filiæ pudicitiam defendēs, Bellerophontem obijceret Chimeræ, quæ eo tempore Lyciorum agros uaſtabat flamma: unde uictor profugiens poſt fontis inuentionem, cum ad cœlū contenderet euolare, neque longè iam abeſſet, deſpiciens ad terram, timore permotus decidit, ibiq; periſſe dicitur. Equus autem ſubuolaſſe inter ſidera ab Ioue conſtitutus exiſtimatur. Alij non criminatum ab Antia, ſed ne ſæpius audiret quod nollet, aut precibus eius moueretur, profugiſſe Argis dixerunt. Euripides autem in Menalippa, ipſam Menalippen Chironis Cētauri filiam, Thetin antea appellatam dicit: quæ cum aleretur in monte Pelio, & ſtudium in uenando maximum haberet, quodam tempore ab Aeolo Hellenis filio Iouis nepote perſuaſam concepiſſe. cumq; iam partus appropinquaret, profugiſſe in ſyluam, ne patri cum uirginem ſperaret, nepotem procreaſſe uideretur. Itaque cum parens eam perſequeretur, dicitur petiſſe à deorum poteſtate, ne pariens à parente conſpiceretur. quæ deorum uoluntate, poſtquam peperit, in equam conuerſa, inter aſtra eſt conſtituta. Nonnulli eam uatem dixerunt eſſe: ſed quòd deorum conſilia hominibus ſit enunciare ſolita, in equam eſſe conuerſam. Callimachus autē ait quòd deſierit uenari, & colere Dianam, in quam ſpeciem ſuprà diximus eam Dianam conuertiſſe. Hæc dicitur etiam hac re non eſſe in conſpectu Centauri, quem Chirona eſſe nonnulli dixerūt: & etiam dimidiam apparere, quòd noluerit ſcire ſe fœminam eſſe.

Deltoton.

HOc ſidus uelut litera eſt Greca in triāgulo poſita: itaq; appellatur, quòd Mercurius ſupra caput Arietis ſtatuiſſe exiſtimatur, ideo ut obſcuritas Arietis huius ſplendore, quo loco eſſet, ſignificaretur, & Iouis nomine græcè Dios primam literam deformaret. Nonnulli Aegypti poſitionem. Alij quà Nilus terminaret Aethiopiam eſſe & Aegyptum dixerunt. Alij Siciliam figuratam putauerunt. Alij, quòd orbem terrarum ſuperiores trifariam diuiſerūt, tres angulos eſſe conſtitutos dixerunt.

Aries.

HIc exiſtimatur eſſe qui Phryxum trāſtuliſſe & Hellen dictus eſt, per Helleſpontum: quem Heſiodus & Pherecydes ait habuiſſe auream pellem, de qua alibi plura dicemus. Sed Hellen decidiſſe in Helleſpontum, & à Neptuno compreſſam, Pæona procreaſſe complures, nonnulli Edonum dixerunt. Præterea Phryxum incolumem ad Aeetam peruenisſe, & arietē Ioui immolaſſe, pellem in templo fixiſſe, arietis ipſius effigiem ab Ioue inter ſidera cōſtitutam. habere tempus anni quo frumentum ſeritur, ideo quòd ortum ſeuerit antè, quæ maximè fugæ fuit cauſa. Et Eratoſthenes ait, arietem ipſum ſibi pellem auream detraxiſſe, & Phryxo memoriæ cauſa dediſſe, ipſum ad ſidera peruenisſe: quare, ut ſuprà diximus, obſcurius uideatur. Hūc autem nonnulli dixerunt in oppido Orchomenio, quod eſt in Bœotia, natum. Alij in Salonū Theſſaliæ finibus procreatum. Alij dicunt Crethea & Athamantem cum alijs pluribus, Aeoli filios fuiſſe. Nonnulli etiam Athamantis filium, Salomon eſſe Aeoli nepotem dixetunt. Crethea autem habuiſſe Demodicem uxorem, quā alij Biadicen dixerunt. Hanc autē Phryxi Athamantis filij corpore inductam in amorem

in amorem incidiſſe: neq; ab eo, ut ſibi copiam faceret, impetrare potuiſſe. Itaq; neceſſariò coactā criminari eum ad Crethea cœpiſſe, quæ diceret ab eo uim ſibi penè allatam, & horum ſimilia mulierum conſuetudine dixiſſe. Quo facto, Crethea, ut uxoris amantem permotum Athamāti, ut de eo ſupplium ſumeret, perſuaſiſſe. Nubem autē interueniſſe, & ereptum Phryxum & Hellen eius ſororem in arietē poſuiſſe: & per Helleſpontum quàm lōgiſſime poſſet, perfugere iuſsiſſe: Hellen decidiſſe & ibi debitum naturæ reddidiſſe. Ex huius nomine Helleſpontum appellatum. Phryxum Colchos peruenisſe, & ut antè diximus, arietis interfecti pellē in templo fixiſſe. Ipſum aūt à Mercurio ad Athamantem reductū, qui patri eius ſatisfecerit, eum innocentia confuſum profugiſſe. Hermippus aūt dicit, quo tempore Liber Africam oppugnauerit, deueniſſe cū exercitu in eum locum, qui propter multitudinē pulueris Ammodes eſt appellatus. Itaq; cū in maximū periculū deueniſſet, quod iter neceſſariò facere uidebatur, acceſsit eò, ut aquæ maxima penuria eſset. quo facto, exercitus ad defectionem maximā uenire cogebat, qui quid agerent dum cogitāt, aries quidā fortuitò ad milites eorum errans peruenit. quos cum uidiſſet, fuga ſibi præſidiū parauit. Milites aūt qui eum fuerunt conſpicati, etſi puluere & æſtu preſsi uix progrediebantur, tamen ut prædam ex flamma petentes, arietem ſequi cœperunt uſq; ad eum locū, qui Iouis Ammonis poſtea templo conſtituto eſt appellatus. Quò cum peruenisſent, arietem qui conſecuti fuerant, nuſquam inuenire potuerunt. Sed quod magis hic fuerat optandū, aquæ magnā copiam in eo loco nacti ſunt: corporibusq; recuperatis, Libero ſtatim nunciauerunt, qui gauiſus ad eos fines exercitum deduxit, & Iouis Ammonis templum cum arietinis cornibus ſimulacro facta conſtituit. arietem inter ſidera figurauit, ita ut cum Sol in eius foret ſigno, omnia naſcentia recrearentur, quæ ueris tempore fiunt, hac re maximè, quòd illius fuga Liber recreauit exercitum. Præterea 12. ſignorū principem uoluit eſse, quòd ille optimus exercitui fuerit ductor. Sed de Ammonis ſimulacro Leon, qui res Aegyptias cōſcripſit, ait: Cum Liber Aegyptū, & reliqs fines regno teneret, & omnia primus hominib. oſtendiſse diceret, Ammonem quendā ex Africa ueniſse, & pecoris multitudinē ad Liberū adduxiſse, quo facilius & eius gratia uteret, & aliquid primus inueniſse diceret. Itaq; pro beneficio ei Liber exiſtimat agrū dediſse, qui eſt contra Thebas Aegyptias. & qui ſimulacra faciunt Ammonis, eū capite cornuto inſtituunt, ut homines memoria teneant, eum primum pecus oſtendiſse. Qui aūt Libero factū uoluerūt aſsignare, quòd non petierit ab Ammone, ſed ultro ad eum ſit adductus, ſimulacra illi cornuta faciunt, & arietem memoriæ cauſa inter ſidera fixum dicunt.

Taurus.

HIc dicitur inter aſtra conſtitutus, quòd Europam incolumem tranſuexit Cretam, ut Euripides dicit. Nonnulli autem cum Io in bouem ſit conuerſa, ut Iupiter ei ſatisfacere uideretur, inter ſidera cōſtituiſse, quo eius prior pars apparet, ut tauri, ſed reliquum corpus obſcurius uideatur. Spectat autem ad exortum ſolem, cuius oris effigiem quæ continent ſtellæ, Hyades appellantur. Has autem Pherecydes Athenienſis Liberi nutrices eſse demonſtrat numero ſeptem, quas etiam antè nymphas Dodonidas appellatas. Harum nomina ſunt hæc, Ambroſia, Eudora, Pedilæ, Coronis, Poliſſo, Phyleto, Thyenæ. Hæ dicuntur à Lycurgo fugatæ, & præter Ambroſiam omnes ad Thetym profugiſſe, ut ait Aſclepiades. Sed ut Pherecydes dicit, ad Thebas Liberum perlatum, Inoni tradiderunt. Quam ob cauſam ab Ioue gratia eis eſt relata, quòd inter ſidera ſunt conſtitutæ. Hyades autem appellatæ ſunt, ut ait Muſeus, quòd ex Atlante & Platone Oceani filia, ſint quindecim filiæ procreatæ, quarū quinque Hyadas appellatas demonſtrat, quod earum Hyas fuerit frater à ſororibus plurimum dilectus: qui cum uenās à leone eſset interfectus, quinq; de quibus ſuprà diximus, lamentationibus aſsiduis permotæ dicūtur interijſse: quare eas

Sic Ouid. 5. Faſt. Hoc aly ſignum Phariam dixere iuuencam, Quæ bos ex homine eſt, ex boue facta dea.

Heſiodus quinq; tantū Hyades numerat. Νύμφαι χαρίτεσσιν, ὁμοῖαι τε, φασὶν ὁδῖται ἀθανάτοις, ἰνυγίφαοι τε τελείαι, φάος ὃς ἐμφέπουσαι ἠὲ ἰνδοῦσι τανύπτεα πλὴν νύμφαι ἄλλαι ὕαδες κεκλόνται φῦλ' ἀνθρώπων.

quòd plurimum de eius morte laborarẽt, Hyadas appellatas. Reliquas uerò de cem sorores deliberasse de sororum morte, & earum septem sibi mortẽ conscis- A
Pleiades. se: quare quòd plures idem senserunt, Pleiadas dictas. Alexander autẽ Hyadas ait dictas, quod Hyantis & Bœotiæ sunt filiæ. Pleiadas autem, quòd ex Pleione Oceani & Atlante sint natæ. Hæ numero septem dicuntur. Sed nemo amplius quàm sex uidere potest. Cuius causa proditur hæc, quòd de septem sex cũ immortalibus concubuerunt: tres cum Ioue, duæ cum Neptuno, una cum Marte. reliqua autem Sisyphi uxor demonstratur. Quarum ex Electra & Ioue Dardanum, ex Maia Mercurium, ex Taygete Lacedæmona procreatũ, ex Alcyone autem & Neptuno Hyrea, ex Celæno Lycum & Nyctea natũ. Martem aũt ex Sterope Oenomaũ procreasse, quam alij Oenomai dixerunt uxorem. Meropẽ aũt Sisypho nuptam, Glaucum genuisse, quem cõplures Bellerophontis patrẽ esse dixerunt. Quare propter reliquas sorores eius inter sidera cõstitutam. Sed quia homini nupsit, stellam eius obscuratam. Alij dicunt Electram non appare re, ideo quòd Pleiades existimentur choream ducere stellis. Sed postquã Troia fuit capta, & progenies eius quæ à Dardano fuerit, sit euersa, dolore permotam, ab his se remouisse, & in circulo qui arcticus dicitur constitisse, ex quo tam longo tempore lamentantem capillo sparso uideri. Itaq; è facto cometem esse appellatã. Sed has Pleiadas antiqui Astrologi seorsum à Tauro deformauerũt, ut antè diximus, Pleiones & Atlantis filias: quę cũ in Bœotiam cum puellis iter facerent, Oriona conatum uoluisse eis uim afferre, illas fugere cœpisse. Oriona autem secutum esse annis 12. neq; eas inuenire potuisse. Iouem autẽ puellarum misertum, inter astra constituisse, & postea à nonnullis astrologis caudam tauri appellatam. Itaq; adhuc Orion fugiẽtes eas ad occasum sequi uidetur. Eas stel-
Vergiliæ. las Vergilias nostri dixerunt, quòd post uer exoriuntur. & hæ quibẽ amplior cæteris habent honorẽ: quod earum signo exoriente æstas significatur, B occidente autem hyems ostenditur, quod alijs non est traditum signis.

Gemini.

HOs cõplures astrologi Castorẽ & Pollucẽ esse dixerũt, quos demonstrãt omniũ fratrũ inter se amantissimos fuisse: quia neq; de principatu cõtenderunt, neq; ullam rem sine cõmuni cõsilio gesserunt. Pro quibus officijs eorũ Iupiter inter notissima sidera eos constituisse existimat. Neptunũ aũt pari consilio eos muneratsse. Nam equos his quibus utunt donauit, & dedit potestatem naufragis saluti esse. Alij dixerunt Herculẽ esse & Apollinem: nõnulli etiã Triptolemũ, quẽ suprà diximus, & Iasiona, à Cerere dilectos, & ad sidera perlatos. Sed qui de Castore & Polluce dicũt, hoc amplius addunt, ut Castor in oppido Ariadnis sit occisus, quo tẽpore Lacedæmones cũ Athenien sib. bellũ gesserũt. Alij aũt, cũ oppugnarẽt Spartã Lynceus & Idas, ibi perijsse dixerũt. Pollucẽ ait Homerus cõcessisse fratri dimidiã uitã. Itaq; alternis dieb. eorũ quenq; lucere.

Cancer.

HIc dicitur Iunonis beneficio inter astra collocatus, quòd cum Hercules cõtra hydram lernęam constitisset, ex palude pedem eius mordicus arripuisset: qua de re Herculem permotum, eum interfecisse. Iunonem autem inter sidera constituisse, ut esset cum duodecim signis, quæ maximè solis cursu continentur. In eius deformationis parte sunt quædam qui asini appellantur, à Libero in testa cancri duabus stellis figurati. Liber enim à Iunone furore obiecto, dicitur mente captus fugisse per Thesprotiam, cogitãs ad Iouis Dodonei templum peruenire: unde peteret responsum, quo facilius ad pristinum statum mentis peruenire t. sed cum uenisset ad quandam paludem magnã, quam trãsire non posset, de quibusdam duobus asellis obuijs factis, dicitur unum deprendisse eorum, & ita esse transuectum, ut omnino aquam non tetigerit. Itaq; cum uenisset ad templum Iouis Dodonæi, statim dicitur à furore liberatus, & asellis gratiam retulisse, & inter astra eos collocasse. Nonnulli etiam dixerunt asino

A asino illi quo fuerat uectus, uocem humanam dedisse. Itaq; postea cum Priapo deo naturæ contendisse, & uictum ab eo interfectum, pro quo Liberũ eius misertum in sideribus annumerasse. Et ut sciretur id pro deo, nõ pro homine timido (quia Iunonem fugerit) feciss e, supra cancrum constituit, qui deæ beneficio fuerat affixus astris. Dicitur etiã alia historia de asellis, ut ait Eratosthenes, quo tẽpore Iupiter bello gigantibus indicto, ad eos oppugnandos omnes deos cõ uocauit, uenisse Liberum patrem, Vulcanum, Satyros, Silenos asellis uectos: qui cum non longè ab hostibus abessent, dicuntur aselli pertimuisse, & ita pro se quisq; magnum clamorem & inauditum gigantibus fecisse, ut omnes hostes eorum clamore in fugam se conuerterent, & ita sint superati. Huius similis est historia de buccina Tritonis. Nam hic quoq; fertur, cum concham inuẽtam excauasset, secum ad gigantes tulisse, & ibi sonitum quendam inauditum per concham misisse. Hostes autem ueritos, ne quæ esset immanis fera ab aduersarijs adducta, cuius esset ille mugitus, fugæ se mandasse: & ita uictos, in hostium potestatem peruenisse.

Leo.

HIc dicitur à Ioue constitutus, quòd omnium ferarum princeps esse existimatur. Nonnulli etiam hoc amplius dicunt, quòd Herculis prima fuerit hæc certatio, & quòd eum inermis interfecit. De eo & Pisandrus & complures alij scripserunt, cuius simulacrũ proximum est uirgini. Sed aliæ 7 stellæ ad cau- *Sunt.*
dam leonis in triangulo collocatæ, quas crines Beronices esse Conon Samius mathematicus & Callimachus dicit. Cum Ptolemæus Beronicen, Ptolemæi et Arsinoes filiam sororem suam duxisset uxorem, & paucis post diebus Asiã oppugnatum profectus esset, uouisse Beronicen, si uictor Ptolemæus redisset, se detonsuram crinem. quo uoto damnatum crinem in Veneris Arsinoes † Consi- *Quidam Zephyritidis legunt. Ego malim Chrysitidis. Nã & Plin. templũ Arsinoes aureũ uocatum dici, libro 37. ca. 8. De crine autem Beronices apud eũdem est, libro 2. cap. 20.*
B tidis posuisse templo, eumq; postero die non comparuisse. quod factũ cum rex ægrè ferret, Conon mathematicus (ut diximus) cupiens inire gratiam regis, dixit crinem inter sidera uideri collocatum, & quasdam uacuas à figura septẽ stellas ostendit, quas esse crinem fingeret. Hanc Beronicen nonnulli cum Callimacho dixerunt equos alere, & ad Olympia mittere consuetã. Alij dicunt hoc amplius Ptolemæum Beronicis patrem, multitudine hostium perterritum, fuga salutem petisse, filiam autem sæpe consuetam insilijsse in equum, & reliquam exercitus copiam constituisse, & complures hostium interfecisse, reliquos in fugã coniecisse, pro quo etiam Callimachus eam magnanimam dixit. Eratosthenes autem dicit, & uirginibus Lesbijs dotem quam cuiq; relictam à parente nemo solueret, iussisse reddi, & inter eos constituisse petitionem.

Virgo.

HAnc Hesiodus Iouis & Thetidis filiam dicit. Aratus autẽ Astręi & Auroræ filiam existimat, quòd eodem tempore fuerit, cum aurea secula hominum & eorum principem fuisse demonstrat, propter diligentiã & æquitatem, Iustitiam appellatam: neq; illo tempore ab hominibus exteras nationes bello lacessitas esse, neq; nauigio quenquam usum esse, sed agris colendis uitam agere consueuisse. Sed post eorum obitum qui sint nati minus officiosos, magis auaros cœpisse fieri: quare minus iustitiam inter homines fuisse conuersatam. Deniq; eam peruenisse usq; eò, dum diceretur, Heu heu genus hominum † na- *malum.*
tum. Itaq; iam nõ potuisse pati amplius, & ad sidera euolasse. Sed hanc alij Fortunam, alij Cererem dixerunt. & hoc magis non conuenit inter eos, quòd caput eius nimium obscurum uidetur. Nonnulli etiam Erigonem Icarij filiam dixerunt, de qua suprà diximus. Alij autẽ Apollinis filiam ex Chrisothemi natam, & infantem Parthenon nomine dictam: eamq; quòd parua interierit, ab Apolline inter sidera collocatam.

Scorpius.

HIc propter magnitudinem membrorum in duo signa diuiditur, quorum

unius effigiem noſtri libram dixerunt. Sed omnino totum ſignum hac de cauſa A
ſtatutum aſſignatur. quòd Orion cum uenaretur, & in eo exercitatiſſimum ſe
eſſe confideret, dixiſſe etiam Dianæ & Latonæ, ſe omnia quæ ex terra oriuntur
interficere ualere: quare terram permotam, ſcorpionem eduxiſſe, qui eum inter
ficere demonſtratur. Iouem autem utriuſq; animum admiratũ, ſcorpionem in-
ter aſtra collocaſſe: ut ſpecies eius hominibus documento eſſet, ne quis eorum
de aliqua re ſibi confideret. Dianam autem propter ſtudium Orionis petiſſe à
Ioue, ut idem illi beneficiũ daret petenti, quòd terræ ultro tribuiſſet. Itaq; eum
conſtitutum, ut cum ſcorpio oriatur, Orion occidat.

Sagittarius.

HVnc complures Centaurum eſſe dixerunt. Alij autem hac cauſa negaue-
runt, quòd nemo Centaurus ſagittis ſit uſus. Hic autẽ quæritur, cur equi-
nis cruribus ſit deformatus, & caudam habeat ut Satyri. Dicũt enim nonnulli,
hunc eſſe Crotum nomine, Euphemes Muſarum nutricis filiũ, ut ait Soſitheus
tragœdiarum ſcriptor, eum domiciliũ in monte Helicone habuiſſe, & cum Mu
ſis ſolitum delectari, nonnunquam etiam ſtudio uenationis exerceri. Itaq; pro
merita diligentia magnam laudem aſſecutum. Nam & celerrimum in ſyluis, &
acutiſſimũ in Muſis factum eſſe: pro quo ſtudio petiſſe Muſas ab Ioue, ut in ali
quo aſtrorum numero deformaretur. Itaq; Iouem feciſſe, ut cũ omnia illius ar-
tificia uno corpore uellet ſignificare, crura eius equina feciſſe, quòd equo mul-
tum ſit uſus: & ſagittas pro ingenio adiunxiſſe, ut ex his & acumen & celeritas
eſſe uideretur. Caudam ſatyricam in corpore finxiſſe, quòd nõ minus hic Muſis,
quàm Liber Satyris ſit delectatus. Ante huius pedes ſtellę ſunt paucę, in rotun
do deformatæ, quas coronam eius, ut ludentis abiectam nonnulli dixerunt.

Capricornus.

HVius effigies ſimilis eſt Aegipani, quem Iupiter, quòd cum eo erat nu- B
tritus, in ſideribus eſſe uoluit: ut capram nutricem, de qua antè diximus.
Hic etiam dicitur, cum Iupiter Titanas oppugnaret, primus obieciſſe homini-
bus timorem, qui Panicos appellat, ut ait Eratoſthenes. hac etiam de cauſa hu-
ius inferiorem partem piſcis eſſe formationem, quòd muricibus, id eſt mariti-
mis conchylijs hoſtes ſit iaculatus, pro lapidum iactatione. Aegyptij autem ſa-
cerdotes, & nonnulli poetæ dicunt, cum plures dij in Aegyptum cõueniſſent,
repentè ueniſſe eódem Typhona acerrimum giganta, & maximè deorum ini-
micum: quo timore permotos, in aliam figuram ſe conuertiſſe. Mercurium fa-
ctum eſſe Ibin: Apollinem auem, quæ Threicia auis eſt, & grus dicitur: Dianã
cato ſimulatam. quibus de cauſis Aegyptios ea genera uiolari nõ ſinere demõ-
ſtrant, quòd deorum imagines dicantur. Eodem tempore Pana dicunt in flu-
men ſe deiecíſſe, & poſteriorem partem corporis effigiem piſcis, alteram uerò
hirci feciſſe, & ita à Typhone profugiſſe: cuius cogitatum Iouem admiratum,
effigiem eius inter ſidera fixiſſe.

Aquarius.

HVnc complures Ganymedem eſſe dixerunt. Quem Iupiter propter pul-
chritudinem corporis ereptum parentibus deorum miniſtrum feciſſe exi
ſtimatur. Itaq; oſtenditur, ut aqua aliquò infundens. Hegeſianax autem Deuca
liona dicit eſſe, quòd eo regnante tanta uis aquæ ſe de cœlo profuderit, ut cata-
clyſmus factus eſſe diceretur. Eubulus autem Cecropem demonſtrat eſſe anti-
quitatem generis commemorans & oſtendens antequam uinum traditum ſit
hominibus, aqua in ſacrificijs deorum uſos eſſe, & antè Cecropem regnaſſe,
quàm uinum ſit inuentum.

Piſces.

DIogenites Erithracus ait, quodã tempore Venerem cum Cupidine filio
in Syriam ad flumen Euphratem ueniſſe, & eódem repentè Typhona gi-
ganta, de quo ſuprà diximus, apparuiſſe. Venerem autem cum filio in flumen
ſe pro-

A ſe proiecíſſe, & ibi figuram piſcium forma mutaſſe: quo facto, periculo eſſe libe
ratos. Itaq; poſtea Syros, qui in his locis ſunt proximi, deſtituiſſe piſces eſita-
re, quòd uereantur eos capere, ne ſimili cauſa deorum præſidia impugnare ui-
deantur, aut eos ipſos captare. Eratoſthenes autem ex eo piſce natos homines
dicit. de quo pòſt dicemus.

Cetus.

DE hoc dicitur, quòd à Neptuno miſſus ſit, ut Andromedam interficeret,
de qua antè diximus. Sed à Perſeo ſit interfectus, propter immanitatem
corporis, & illius uirtutem inter ſidera collocatus.

Eridanus.

HVnc alij Nilum, complures etiam Oceanum eſſe dixerunt. Qui autem Ni
lum uolunt uocari, propter magnitudinẽ eius & utilitatem æquiſsimum
eſſe demonſtrant. præterea quòd infra eum quædam ſtella ſit clarius cæteris lu-
cens, nomine Canopos appellata. Canopos autem inſula flumine alluit Nilo.

Lepus.

HIc dicitur Orionis canẽ fugere uenantis. Nam cum, ut oportebat, eum ue
natorem finxiſſent, uoluere etiam hoc ſignificare aliqua de cauſa. Itaq; le-
porem ad pedes eius fugientem finxerunt. quem nonnulli à Mercurio conſti-
tutum dixerunt, eiq; datum eſſe præter cætera genera quadrupedum, ut alios
páreret, alios haberet in uentre. Qui aũt ab hac cauſa diſſentiũt, negant tam no
bilem & tam magnũ uenatorem, de quo & antè in Scorpionis ſigno diximus,
oportere fingi leporem uenari. Callimachum quoq; accuſari, quòd cum Dianę
ſcriberet laudes, eam leporum ſanguine gaudere, & eos uenari dixiſſet. Itaque
Oriona cum tauro decertantem fecerunt. Leporis autem hanc hiſtoriam me-
moriæ prodiderunt. Apud antiquos in inſula † Lero nullum leporem fuiſſe, ſed Plinius in Nhaca lepores nullos uiuere ſcribit.
B ex eorum ciuitate adoleſcentium quendam ſtudio generis inductum, ab exte-
ris finibus leporem fœminam prægnantem attuliſſe, & ad eius partum diligen
tiſsimè miniſtraſſe. Itaq; cum peperiſſet, cõpluribus eius ciuitatis ſtudium inci-
diſſe, & partim precio, partim beneficio mercatos omnes lepores alere cœpiſ-
ſe. Itaq; non longo interuallo tantam multitudinem leporum procreatã, ut to-
ta inſula ab his occupata diceretur. quibus cum ab hominibus nil daretur, in fe-
mina eorum impetu facto omnia comederunt. Quo facto incolę calamitate af-
fecti, cum fame forent oppreſsi, communi conſilio totius ciuitatis, uix deniq;
eos abegiſſe ex inſula dicuntur. Itaq; leporis poſtea figuram in aſtris conſtituiſ-
ſe, ut homines meminiſſent, nil eſſe tam exoptandum in uita, quin ex eo plus
doloris quàm lætitiæ capere poſterius cogerentur.

Orion.

HVnc Heſiodus Neptuni filium dicit, ex Euryale Minois filia natum. con-
ceſſum autem ei, ut ſuper fluctus curreret, & in terra: quemadmodũ Iphi-
clo datum dicitur, ut ſupra ariſtas curreret, nec eas infringeret. † Ariſtonicus au Ariſtomachus.
tem dicit, quendam Hyrea fuiſſe Thebis. Pindarus autem in inſula Chio. Hunc
autem cum Iouem & Mercuriũ hoſpitio recepiſſet, petiſſe ab eis, ut ſibi aliquid
liberorum naſceretur. Itaq; quo facilius petitum impetraret, bouem immolaſſe,
& his pro epulis appoſuiſſe. quod cũ feciſſet, poposciſse Iouem & Mercurium,
quod corium de boue fuiſſet detractum, & quod fecerant urinæ, in corium in-
fudiſſe, & id ſub terra poni iuſſiſſe: ex quo poſtea natum puerũ, quem Hyreus è
facto Vriona nomine appellauit. ſed uetuſtate & conſuetudine factum eſt, ut
Orion uocaretur. Hic dicitur Thebis Chium ueniſſe, & Oenopionis filiã Me-
ropen per uinum cupiditate incenſus compreſſiſſe: pro quo facto ab Oenopio
ne excæcatus, & de inſula eiectus exiſtimatur, Lemnum ad Vulcanum perue-
niſſe, & ab eo quendam ducem Cedalione nomine accepiſſe, quem collo ferẽs
dicitur ad ſolem ueniſſe, & ab eo ſanatus, ut ſe ulciſceretur, Chium reuertiſſe.
Oenopiona autem à ciuibus ſub terra cuſtoditum eſſe: quem poſtquam ſe in-

uenire posse desperaret Orion, in insulam Cretam peruenisse, & ibi uenare cœ- A
pisse cum Diana, & ei polliceri quæ suprà diximus: & ita ad sidera peruenisse. Nonnulli autem aiunt, Oriona cum Oenopione propè nimia coniunctũ amicitia uixisse, & quòd ei uoluerit suum studiũ in uenando probare, Dianæ quoque pollicitum, quæ suprà diximus, & ita interfectum. Alij dicũt cum Callimacho, cum Dianæ uim uoluerit afferre, ab ea sagittis esse confixum, & ad sidera propter uenandi consimile studium deformatum. Ister aũt dicit, Oriona à Diana esse dilectum, & penè factum, ut ei nupsisse existimetur. Quod Apollo cum
Deesse, nihil proficeret, uel simile uidetur. ægrè ferret, & sæpe eam obiurgans, * hoc fecisse, natantis Orionis longe caput solum uideri conspicatus, contendit cum Diana, eam non posse sagittam mittere ad id quod nigrum in mari uideretur. quæ cum uellet in eo studio se maximè artificem dici, sagitta missa caput Orionis traiecit. Itaq; cũ fluctus interfectum ad litus adiecisset, & se eum Diana percussisse plurimum doleret, multis eius obitũ prosecuta lachrymis, inter sidera statuisse existimatur. Sed quæ post mortem eius Diana fecerit, in eius historijs dicemus.

Canis.

Ouid. à Diana accepisse ait. HIc dicitur ab Ioue custos Europæ appositus esse, & ad Minoa peruenisse. Quem Procris Cephali uxor laborantem dicitur sanasse, & pro eo beneficio canem munere accepisse, quòd illa studiosa fuerit uenationis, & quòd cani fuerat datum ne ulla fera præterire eum posset. post eius obitũ canis ad Cephalum peruenit, quòd Procris eius fuerat uxor: quem ille ducens secum, Thebas peruenit, ubi erat uulpes, cui datum dicebatur omnes canes effugere posse. Itaque cum in unum peruenissent, Iupiter nescius quod faceret (ut† Histrius ait)
Ister. utrunq; in lapiden conuertit. Nonnulli hunc canem Orionis esse dixerunt: & quòd studiosus fuerit uenãdi, cum eo cane quoq; inter sidera collocatum. Alij
Vt Lucianus in Dialogo, Deorũ ecclesia. † autem Icarij canem esse dixerunt, de quo antè diximus, quæ multa proposita B suos habent auctores. sed canis habet in lingua stellã unam, quę ipsa Canis appellatur. In capite autem alteram, quam Isis suo nomine statuisse existimatur: & Sirion appellasse propter flammæ candorem, quòd eiusmodi sit, ut præter ceteras lucere uideatur. Itaq; quo magis ea cognoscerent, Sirion appellasse.

Procyon.

HIc ante maiorem canem exoriri uidetur, sed à nonnullis Orionis esse existimatur. Hac etiam de causa Procyonem appellatum, sed ijsdem omnibus historijs quibus superior canis annumeratur.

Argo.

HAnc nonnulli propter celeritatem Argo dixerunt græcè appellatam. Alij, quòd Argus fuerit inuentor. Hanc autem primam in mari fuisse complures dixerunt, & hac re maximè stellis esse figuratam. Hanc nauim factam Pindarus ait in Magnesia oppido, cui Demetrias nomen est. Callimachus autem in ijsdem finibus ad Apollinis Actij templum, quod Argonautæ proficiscentes statuisse existimantur, in eo loco qui Pagasæ uocatur, ideo quòd nauis Argo ibi primùm cõpacta dicitur, quod est græcè παγῆναι. Homerus hunc eundẽ locum in Thessaliæ finibus esse demonstrat. Aeschylus autem & nonnulli aiunt à Minerua quandam materiam loquentem eodem esse coniunctam. sed huius non tota effigies inter astra uidetur: diuisa enim est à puppi usq; ad malum, significans ne homines nauibus fractis pertimescerent.

Centaurus.

HIc dicitur nomine Chiron Saturni & Phillyrę filius esse, qui non modò ceteros Cẽtauros, sed homines quoq; iustitia dicitur superasse. Aesculapiũ & Achillem nutrisse existimatur. pietate igitur & diligẽtia effecit, ut inter astra numeraretur. Apud hunc Hercules cum diuerteretur, & simul cum Chirone sedens sagittas cõsideraret, fertur una eorum decidisse supra pedem Chironis, & ita eum interfecisse. Alij autem dicunt Cẽtaurum miratum, quòd tam breuibus sagittis,

A sagittis, tàm magna corpora Cẽtaurorum interfecerit, ipsum cõtendere arcum conatum. Itaq; ex eius manu sagittam prolapsam in pedem eius incidisse. pro qua re Iupiter eius misertus, inter sidera eum constituit cum hostia quam supra aram tenens immolare uidetur. Hunc alij Pholon esse Centaurum dixerunt, eumq; aruspicio præter cæteros plurimũ †ualere. Itaq; ad aram cũ hostia uenire *al. ualuisse* Iouis uoluntate figuratur.

Ara.

IN hac primùm dij existimantur sacra & coniurationem fecisse, cum Titanas oppugnare conarentur: eam autem Cyclopas fecisse. ab ea consuetudine homines dicuntur instituisse sibi, ut cum aliquam rem efficere cogitarent, prius sacrificarent, quàm agere cœpissent.

Hydra.

IN hac coruus insidere positus existimatur, de qua hanc habemus memoriæ proditam causam. Coruus Apollinis tutela usus, eo sacrificante missus à fonte aquam puram petitum, uidit arbores complures ficorum immaturas: eas expectans, dum matureſcerent, in arborequadam earum consedit. Itaq; post aliquot dies coctis ficubus, & à coruo pluribus earum comesis, expectans Apollo coruum, uidit eum cum cratere pleno uolare festinantem. quo pro admisso *a* eius dicitur, quòd diu moratus sit Apollinem, qui coactus mora corui, alia aqua est usus, hac ignominia eum affecisse, ut quamdiu ficus coquerentur, coruus bibere non posset, ideo quòd guttur habeat pertusum illis diebus. Itaq; cum uellet significare sitim corui, inter sidera constituit crateram, & suppositi hydram, quæ coruum sitientem moraretur. Videtur enim rostro caudã eius extremam uerberare, ut tanquam non sinat se ad crateram transire. † Histrus autem & cõ- *al. Ister* plures dixerunt, Coronida Phlegyæ filiam fuisse, hanc autem ex Apolline Aesculapium procreasse. Sed postea Ischyn Elati filium cum ea concubuisse. quod
B cum uideret coruus, Apollini nunciasse: qui cum fuerit antea candidus, pro incommodo nuncio, eum nigrum fecisse, & Ischyn sagittis confixisse. De cratera autem hanc historiam Philarchus scribit. In Chersoneso quæ confinis est Troiæ, ubi Protesilai sepulchrum statutum complures dixerunt, urbs Phlagusa nomine dicitur, in qua Demiphon quidam cum regnaret, incidit eorũ finibus repentina uastitas, & ciuium internecio miranda: quare Demiphonta permotum ferunt misisse ad Apollinis oraculum, remedium quærẽs uastitatis. responso autem dato, ut quotannis una de nobilium genere uirgo dijs penatibus eorũ immolaretur: Demiphon omnium filias præter suas sorte ductas interficiebat, usque dum cuidam ciuium loco nobilissimo eorum nato perdoluit inceptũ Demiphontis: qui negare cœpit de sua filia se passurum sortiri, nisi eódem regis filiæ coniectæ essent. quo facto rex permotus, illius filiam sine sorte ductam interfecit. quod Mastusius nomine, uirginis pater, instanti tẽpore simulauit se patriæ causa non ferre ægrè factum, potuisse enim postea sorte ducta nihilominus interficere, quod paulatim dies regi in obliuionẽ perduxit. Itaq; cum se propè amicissimum regi pater uirginis ostẽdisset, solenne sacrificium se habere dixit, eumq; filias eius ad id conficiendum inuitauit. qui nihil aliter futurum suspicatus, filias antè misit, ut ipse occupatus in re ciuili postea ueniret. Quod cum exoptanti Mastusio accidisset, filias eius interfecit, & sanguinẽ earum cum uino in cratere mixtum aduenienti regi pro potione dari iussit. qui cum filias desideraret, & quid his factum esse resciſset, Mastusium cũ cratere in mari proijci iussit. quo facto, mare quo ille proiectus est, memorię causa, Mastusium uocatum, *b*
portus autem adhuc crater dicitur, quam antiqui Astrologi stellis deformauerunt, ut homines meminissent, maleficiũ neminẽ temere lucrari posse, neq; obliuionem inimicitiarum fieri solere. Nonnulli cum Eratosthene dicunt, eum craterа esse quo Icarus sit usus, cum hominibus ostenderet uinum. Alij autem dolium esse, quo Mars ab Oeto & Ephialte sit coniectus.

a Ouid. 2. Fast. addit coruũ unà attulisse hydrum quoq;, et culpam moræ in illum reiecisse, tumq; qui se remoratus fuisset. *b* In alijs legitur Matusium, nos ex Plinio Mastusium legendum duximus, uide lib. iiij. cap. xi.

Piscis, qui Notius appellatur.

HIc uidetur ore aquam excipere à signo aquario, qui laborãtem quondam A
Ilsim seruasse existimatur: pro quo beneficio simulacrum piscis, & eius fili
orum, de quibus antè diximus, inter astra constituit. Itaq; Syri complures pi-
sces non esitant, & eorum simulacra aurata pro dijs penatibus colunt. De hoc
Hegesias scribit.

De quinque stellis.

RElíquum est nobis de stellis quinq;, quas complures, ut erraticas, ita pla-
netas Græci, id est uagos dixerũt. Quarũ una est Iouis, nomine Phæton,
quem Heraclides Ponticus ait, quo tempore Prometheus homines finxerit,
hunc pulchritudine corporis reliquis præstantem fecisse. cumq; supprimere co
gitaret, ut certum redderet Cupidinem Ioui nunciasse. quo facto missum Mer-
curium ad Phætonta, persuasisse, ut ad Iouem ueniret, & immortalis fieret. Ita-
que eum inter astra collocatum. Secunda stella dicitur Solis, quam alij Satur
ni dixerunt. Hanc Eratosthenes à Solis filio Phaetontem appellatam dicit: de
quo plures scripserunt, ut patris inscienter curru uectus incenderit terras: quo
facto, ab Ioue fulmine percussus, in Eridanũ deiectus, à Sole inter sidera sit per
latus. Tertia est stella Martis, quam alij Herculis dixerunt, Veneris sequens
stellam. hac, ut Eratosthenes ait, de causa, quòd Vulcanus cum uxorem Vene-
rem duxisset, & propter eius obseruantiam Marti eius copia non fieret, ut ni-
hil aliud assequi uideretur, nisi suam stellam, Veneris sidus persequi, à Venere
impetrauit. Itaq; cum uehementer eum amore incenderet, id significãs, è facto
stellam Pyroenta appellauit. Quarta stella est Veneris, lucifer nomine, quam
nonnulli Iunonis esse dixerunt. Hunc eundem Hesperum appellari, multis tra
ditum est historijs. Hic autem omnium siderum maximus esse uidetur. Nõnul-
nulli autem hunc Auroræ & Cephali filium esse dixerunt, pulchritudine mul- B
tis præstantem. ex qua re etiam cum Venere dicitur certasse, ut etiã Eratosthe-
nes dicit: eum hac de causa Veneris appellari, exoriente sole & occidente uide
ri. quare ut ante diximus, iure hunc & Luciferum & Hesperum nominatum.
Quinta stella est Mercurij, nomine Stilbon. sed hæc est breuis & clara. Hæc
autem Mercurio data existimatur, quòd primus menses instituerit, & præuide
rit siderum cursus. Euhemerus autem, primam ait Venerem astra constituisse,
& Mercurio demonstrasse.

Saturni stella ab alijs Phænõ uocatur. Vide Cic. lib. 2. de Natura deorum.

Circulus Lacteus.

PRęterea ostẽditur circulus quidam in sideribus candido colore, quem Lacteum esse nonnulli dixerunt. Eratosthenes autem, Mercurio dicit infanti puero insciam Iunonem dedisse lac: sed postquam rescierit eum Maiæ filium esse, reiecisse eum à se. Ita lactis profusi splendorẽ inter sidera apparere. Alij dixerunt dormienti Iunoni Herculem suppositum, & experrectam ei quòd suprà diximus fecisse. Alij autem, Herculem propter nimiam auiditatem, multitudinem lactis appetisse, neq; in ore cõtinere potuisse: quod ex ore eius profusum, circulum signasse. Alij dicunt, quo tempore Ops Saturno lapidẽ pro partu attulit, iussisse ei lac præbere. quæ cum pressisset mammã. profuso lacte circulum deformatum, quem suprà demonstrauimus. Nos autem omnium corporum deformationem dicere instituemus.

CLARIS-

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI AVGVSTI LIBERTI DE DESCRIptionibus formarum cœlestium, Liber III.

Arcti.

IGitur incipiens à polo Boreo protinus dicere, quò utræq; Arcti nixè uehũtur Arctico circulo clausæ: & ita collocatæ, ut alterius unaquæq; earum resupinata caput alterius tegere uideatur: ita tamẽ, ut caput eius quæ superior fuerit, ad caudam inferiorem contendat. Harum maior in extremo circulo pedes habet fixos. Præterea habet in capite stellas septem, omnes obscuras, in utriusq; auribus binas. In humero claram unam, in pede de posterioribus nouissimo duas. In summo interscapilio unã. In crure de posterioribus primo unam, in pede priore duas. In cauda ipsa tres. ita totius sideris stellę sunt omnino 21. Minor autem habet in stationis unoquoque loco stellas singulas claré lucentes, & super caudam tres, omnino septem: sed in prioribus caudæ stellis una, à qua polus appellatur, ut Eratosthenes dicit, per quem locum ipse mũdus existimatur uerfari. Reliquæ autem duæ περιπολοι dicuntur, quòd circum polum uersantur.

Vrsa maior habet quinq; secũdæ magnitudinis, & sex tertiæ magnitudinis. Reliquæ sunt quartæ aut quintæ magnitudinis.

Vrsa minor, habet duas secundæ magnitudinis, & stellam polarem tertiæ magnitudinis.

Draco.

A DRaco inter duas arctos collocatus uidetur, corporis sinu facto, arcton minorẽ ita concludere, ut penè pedes eius tãgere uideatur: cauda autem flexa caput maioris attingere suo capite tanquam reducto, circulum arcticum attingens, corpus ut in sphæram complicari: & si quis diligentius attenderit, uidere poterit caput Draconis ad maioris ursæ regionum caudæ collocari. Hic habet in utroq; tempore stellas singulas: In oculis singulas, in mento unã, & toto corpore reliquo passim claras decem, ita ut omnino sit stellarum quindecim.

Bootes, siue Arctophylax.

Bootes super humerum sinistrum, & super coxam dextram, & in crure sinistro habet stellas tertiæ magnitudinis: Reliqua sunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

HVius manum sinistrã circulus arcticus includit, ita ut neq; occidere, neq; exoriri uideatur. Ipse enim positus ab arctico circulo ad æstiuum definitur inclinatus in longitudinẽ dextro pede æstiuo circulo nixus. huius humeros & pectus à reliquo corpore diuidit circulus qui per utrosq; polos transiẽs tangit arietẽ et chelas. hic quidẽ cũ tauro et geminis et cancro & leone occidit, ideo serò occidere dicit, magis & quòd actus à pedibus peruenit ad terrã. At exoriens citius q; chelæ uidet. Habet autem in sinistra manu stellas quatuor, quæ occidere nunq; uidentẽ in capite stellã unã. In utroq; humero singulas,

in utraq;

in utraq; manu ſingulas, ſed clariorem dextram, & ſub ea alteram obſcuram, & in cubito dextro claram unam. In zona unã clarius cęteris lucentem. hęc ſtella Arcturus appellatur, in utriſq; pedibus ſingulas quæ omnino ſunt 14.

Draco ſub ♊ eſt. Bootes ſub ♍ et ♎

Corona.

Corona ſeptentrionalis octo habet ſtellas, quæ ferè omnes quartæ ſunt magnitudinis, præter Alphetam, quæ ſecundæ eſt magnitudinis.

COronam humero ſiniſtro propè contingere Arctophylax uidetur, quam engonaſin dextri pedis calce coniungit, hæc cancro & leone ex oriente occidere, cũ ſcorpione exoriri perſpicitur. Habet aũt ſtellas nouem in rotundo diſpoſitas, ſed ex his tres clarius cæteris lucentes.

Engogaſin, ſiue Hercules.

Hercules inſigniores ſtellas habet in capite, in humero dextro & ſuper adiutorium dextrum, & ſuper humerum ſiniſtrum, quæ ſingulæ tertiæ ſunt magnitudinis: reliquæ ferè omnes ſunt quartæ & ſextæ magnitudinis.

ENgonaſin. Hic poſitus inter duos circulos Arcticum & æſtiuum, utriſq; pedibus & dextro genu, quem antè diximus, arcticũ circulum finit. Ita tamen ut dextro pede prioribus digitis circulum terminet, ſiniſtro autẽ toto caput draconis opprimere conetur. Humeris autem uelut ſuſtinens circulum æſtiuum, & manu dextra proiecta tangens. Lęua autem è regione ad ſiniſtrum genu porrigens, æquali interuallo circuli æſtiui & genu ſiniſtri. Hic occidens capite prius quàm reliquo corpore deuenit ad terram: qui cũ totus occidit * ut pendere pedibus ex arctico circulo uideatur, exoriẽs antè pedibus cũ reliquis membris. Habet autem in capite ſtellam unam. In ſiniſtro brachio unam. In utroq; humero ſingulas clarè lucentes. In manu ſiniſtra unã, in dextro cubito unã. In utroq; latere ſingulas: ſed clariorem in ſiniſtro. In dextro fœmore duas. In genu unã. In poplite unam, in crure duas, in pede unam quæ dicitur clara *. In ſiniſtra manu quatuor, quas pellem leonis nonnulli eſſe dixerunt. Ita ſunt omnino decem & nouem.

Ita figuratur, et cæt. uel ſimile quid deeſſe uidetur.

Lyra.

Lyra, quæ & uultur cadens, habet ſtellas decem, quarum inſignior eſt Vega primæ magnitudinis.

LYra. Hæc poſita eſt cõtra regionem eius loci qui eſt inter genu & manum ſiniſtram eius qui Engonaſin uocatur, cuius ipſa teſtudo ſpectat ad arcticum circulum. Summum autem cacumen ad polum Notium contendere uidetur. hæc lyra uirgine exoriente occidere uidetur, & cum ſagittario exoriri perſpicitur: habet autem in ipſis teſtudinis lateribus ſingulas ſtellas. In ſummis cacuminibus eorum quæ in teſtudine ut brachia ſunt, coniecta ſingulas in mediis, iiſdem quas humeros Eratoſthenes fingit ſingulas, in ſcapulis ipſius teſtudinis duas: in ima lyræ, quæ & baſis totius uidetur, unam, & omnino ſunt 9.

Olor.

Cygnus habet unam inſignem ſtellam ſecundæ magnitudinis in cauda, uocaturq; Deneb adigege, et unam tertiæ magnitudinis in ala dextra, & unam eiuſdem magnitudinis in extremitate alæ ſiniſtræ, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

OLor. Huius una ala eſt ad circunductionẽ huius circuli qui arctos uocatur, contingẽs extremum pedem ſiniſtrum eius qui Engonaſin uocatur. Siniſtram autem habet alam paululum extra circulum æſtiuum, penè coniungens pedibus Pegaſi, æſtiuus autem circulus roſtrum eius à reliquo corpore diuidit. Cauda iungitur extrema cum capite Cephei. hic cum uirgine & chelis occidẽs, prius capite quàm reliquis membris deuenit ad terrã: exoritur autem cum Capricorno. Hic habet in capite ſtellam clarè lucẽtem unam. In collo alterã pari fulgore, in utriſq; pennis quinas. Supra caudam unã. omnino habet ſtellas 12.

Cepheus.

Cepheus omnes ſtellas quas habet, ſunt quartæ & quintæ magnitudinis præter unam Alderaimim in dextro brachio, quæ eſt tertiæ magnitudinis.

CEpheus à tergo minoris arcti cõſtitutus includitur arctico, circulo, à pedibus ad pectus, ut præter humeros & caput eius nihil occidere uideatur. nec longè abeſt à flexu draconis, quem capite primùm efficere uidetur. Cepheus autem manibus utriſq; proiectis figuratus, tanto diſſidet interuallo à pedibus arcti minoris, quantum ſpacium inter pedes Cephei uidetur. huius caput ſcopione exorto occidere, cum ſagittario exoriri uidetur. Hic autem habet in capite ſtellas duas, in manu dextra unam, in cubito obſcuram unam, in ſiniſtra manu & in humero ſingulas. In dextro humero unam. In zona quę medium eius diuidit corpus, tres ſtellæ claræ uidentur. In latere dextro obſcuram unam, in ſiniſtro genu duas. In utriſque pedibus ſingulæ, ſupra pedes ſtellæ quatuor. hic totus omnino ſtellarũ numerus 19.

Caſsiopeia.

Caſsiopeia unam habet cæteris inſigniorem ſtellam tertiæ magnitudinis, & in pectore poſitam, Scheder nomine. Habet & unam in coxis, atq; unam in medio ſedis, & unam in genibus tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

CAſsiopeia ſedẽs in ſiliquaſtro collocata eſt, cuius ſedilis & ipſius Caſsiopeiæ pedes poſiti in ipſa circunductione circuli qui arcticos uocatur. effigies autem corporis ad æſtiuũ circulum peruenit, quem capite & dextra manu tangit. Hanc propè mediam diuidit circulus, is qui lacteus appellatur, proxime Cephei ſignum collocatum. Hæc occidens cum ſcorpione capite, cum ſedili reſupino ferri perſpicitur, exoriri autem cum ſagittario. Huius in capite ſtella oſtenditur una. in utroq; humero una, in mamilla dextra clara una. In lumbis magna una, in ſiniſtro femore duæ, in genu una, in pede ipſius dextro una,

una, in quadrato quo ſella deformatur una, in utriſq; angulis ſingulæ clarius cæ A
teris lucentes. Hæc igitur eſt omnino ſtellarum 13.

Andromeda.

Andromeda habet ſeptem ſtellas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in capite, & quatuor in brachio ſiniſtro, & unam in palma dextra.

ANndromeda prope Caſsiopeiam, ſuper ca
put Perſei, breui interuallo diſsidente per
ſpicitur collocata, manibus diuerſis uincta, ut an
tiquis hiſtoriis eſt traditum: cuius caput equi Pe
gaſi uentri coniungitur. Eadem enim ſtella &
umbilicus Pegaſi & Andromedæ caput appella
tur. huius medium pectus & manum ſiniſtrã cir
culus æſtiuus diuidit. Occidit autem cum piſce
de duobus ſecundo, quem Andromedæ ſubie
ctum brachio ſuprà diximus. Exoriente Libra
& ſcorpione capite priuſquam reliquo corpore
peruenit ad terram. Exoritur autẽ cum Piſcibus
& Ariete. hæc, ut ſuprà diximus, habet in capite
ſtellam clarè lucentem unam, in utroq; humero
unam, in cubito dextro unam, in ipſa manu unã,
in ſiniſtro cubito uel in brachio unam. In manu
altera unam, in zona tres, ſuper zonam quatuor,
in utroq; genu unam, in pedibus autem binas.
Itaq; omnino eſt ſtellarum numerus 20.

Perſeus.

Perſeus inter inſigniores ſtellas habet unam in dextro latere ſecundæ magnitudinis, nomine Algenib, & quatuor in ſiniſtro genu & crure tertiæ magnitudinis. habet & unam ſecundæ magnitudinis, in Ras dal gol, hoc eſt, in capite Meduſæ, quod capite ſiniſtro tenet. reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

HVius ſiniſtrum crus & humerum læuum,
circulus æſtiuus à reliquo corpore diuidit.
Ipſe manu dextra arctícum circulum tangit, dex
tro pede caput aurigæ premere uelut currens ui
detur. Idem occidens ſagittario et capricorno ex
orto inclinatur ad caput uerſus. cũ ariete & tau
ro rectus exoritur. Habet autem in utroq; hume
ro ſtellam unam, in manu dextra clarè lucentem
unam, qua falcem tenere dicitur, quo telo Gor
gonam interfecit. In ſiniſtra alteram, qua caput
Gorgonis tenere exiſtimatur. habet præterea in
in uentre ſtellam unam, in lumbis alteram, dex
tro femore unam, ad genu unam, in tibia unam,
in pede unam obſcuram, in ſiniſtro femore unam, in genu alteram, in tibia
duas: in ſiniſtra manu, quod Gorgonis caput uocatur, ſtellas quatuor. omnino
eſt ſtellarum numerus decem & ſeptem. Caput eius & falx ſine ſideribus appa-
κεκονιο- rent. hunc Aratus cum diceret inter ſidera ceconiſmenon figuratum, accepe-
μένος. runt complures eum puluerulentum dicere, quod minimè conuenit poſse in
ter ſidera etiam puluerulentum accipere. Quod ſi eſset, dignior erat Orion cui
idem aſcriberetur. primùm quod aſsidue eſt uenatus, & ſemper in terra fuit.
deniq; adhuc inter ſidera uenari uidetur. Perſeus autem qui aſsidue uolabat,
non poteſt puluerẽ habere. Quid igitur eſt, cum uellet Aratus eum currentem
obſcurè ſignificare, uſus Aetolorum conſuetudine ceconiſmenon dixit. Aetoli
enim cum uolunt aliquem decurrere ſignificare, κεκονίσθαι dicunt, id quod Ara-
tus uo-

A tus uoluit demonſtrare, non ut illum uolantem aſsiduè puluerulentum dicat.
Quod à multis perperam eſt intellectum.

Verſus Arati hi ſunt:

καὶ οἱ δεξιτερὴν μὲν ὑπὲρ κλισμὸν πεπάνυσται
ὠκυτέρου δίφροιο. τάδ' οὐ πρὸσθ' οἷα διώκων
ἵχνια μακρὼ κεκονισμένος ὤπασε πατήρ.

Auriga.

Auriga unam inſignem habet ſtellam primæ magnitudinis, nomine Alhaioth iuxta capram, & unã in ſpathula dextra ſecũdæ magnitudinis, unã in cauilla ſiniſtra, & unam in cauilla dextra tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

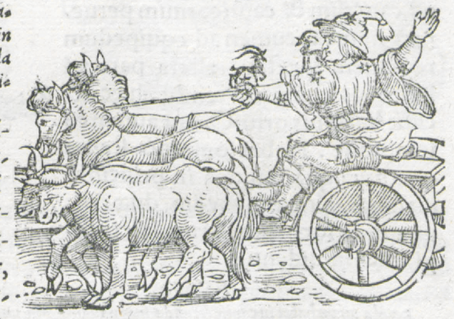

HEniochus autem circulo æſti-
uo genuum fine, præterea hu-
mero ſiniſtro uſq; ad zonam diuidi
tur ab eo, quem ſuprà Lacteum or-
bem diximus. Huius dexter pes tau-
ri cornu ſiniſtro ſtella coniungitur,
idem una manu ut lora tenens figu-
ratur. Cuius in humero ſiniſtro ca-
pra. In manu autem duo hœdi ſtellis formati dicuntur. Totus autem pedibus
Perſei ſubiectus, caput habens contra urſæ maioris aſpectum. hic occidere ſa-
gittarij & capricorni exortu uidetur. Exoriri autem, Ophiucho & engonaſin
occidente. Habet præterea ſtellam unam in capite. In utroq; humero unam, ſed
in ſiniſtro clariorẽ, quæ uocatur capra, in utroq; cubito unã: in manu duas, quæ
hœdi appellantur, ſtellis propè occidentib. formati. Ita omnino ſunt numero 7.

B Serpentarius.

Serpentarius habet quoq; ſtellas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in capite, quæ uocatur Ras alaugue, alteram in palma ſiniſtra, & tertiam poſt illam, quartam in genu dextro, & quintam in genu ſiniſtro, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

OPhiuchus inclinatus à capite, ut qui reſupi
nari uidetur, manibus anguẽ tenere figura
tus eſt. huius autem humeri ab æſtiuo circulo di
uidũtur à reliquo corpore. Ipſe genuum fine ab
æquinoctiali terminatur circulo. Pede ſiniſtro
premens oculos, dextro autẽ teſtudini ſcorpio-
nis innixus. Anguis autẽ qui ab eo tenetur, pro-
pè extremo ore coronam contingens, medium
præcingit Ophiuchum, cauda breuior quàm ſu-
periore corpore, qua manu ſiniſtra ipſius ſigni fi
guratur, ita tamen ut extrema cauda circulum
æquinoctialem cum aquilæ cauda iungat. Occi
dens autem exortu geminorum Cancri & leo-
nis peruenit ad terram, exoriẽs autem cum ſcor-
pione & ſagittario apparet. Hic habet in capite ſtellam unam, in utroq; hume-
ro ſingulas, in ſiniſtra manu tres. in dextra manu quatuor, in lumbis duas, in u-
troq; genu ſingulas, in dextro crure unam, in utroq; pede ſingulas, ſed clariorẽ
in dextro: itaq; eſt omnino ſtellarum numerus ſexdecim. Anguis autem habet
in ſummo capite ſtellas duas, ſub capite tres, uno loco omnes. ad manum ipſius
Ophiuchi ſiniſtrã duas, ſed quæ maximè ad corpus eius accedit, clariorem. Et
in dorſo anguis ad ipſam corporis coniunctionem quinq;, & in prima curuatu
ra caudæ quatuor. In ſecunda, caput uerſus, habet ſtellas ſex. Ita eſt omnino ſtel-
larum numero 23.

Sagitta.

In ſagitta, una eſt quartæ magnitudinis, tres quintæ, & una ſextæ.

SAgitta inter duos circulos æſtiuum & æquinoctialem, ſigno aquilæ ſuperpoſita, diuiditur ab eo circulo qui utroque polo ſubiectus ad cancrum & capricornum peruenit. huius cacumen ad equipedum regionem ſpectat, altera pars ad humeros Ophiuchi tendit. hæc occidit Virginis ortu. Oritur autem cũ ſcorpione. Habet omnino ſtellas quatuor: quarum una in principio materiæ, altera in medio, duæ reliquæ in eo loco quo ferrum ſolet affigi, diuerſæ uidentur.

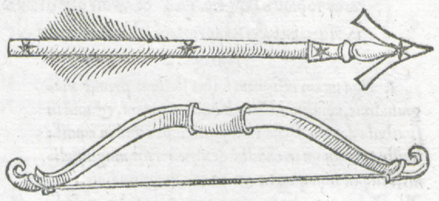

Aquila.

Aquila unam habet in capite ſecundæ magnitudinis, atq; unam inter duas ſpatulas eiuſdem magnitudinis, duas in ſpatula ſiniſtra tertiæ magnitudinis, atq; unam ſuper collum ſecundæ magnitudinis, reliquæ ſunt quintæ magnitudinis.

AQuila ala dextra non multum extra circulum æquinoctialem prodire, ſiniſtra autem non longè à capite Ophiuchi figurata uidetur. Præterea roſtrum eius à reliquo corpore diuidit circulus, quem ſuprà diximus à cancro ad capricornum peruenire. Media autem finitur ab eo quem ſupra Lacteum orbem demonſtrauimus eſſe. hæc exorto leone occidit. Exoritur autẽ cum capricorno: habens in capite ſtellam unam, in utraque penna unam, in cauda unam. Itaq; omnino ſunt quatuor.

B

Delphin.

Delphin habet quinq; ſtellas tertiæ magnitudinis, unam ſcilicet in cauda, & reliquas in lumbo. Habet etiam duas quartæ magnitudinis in cauda, reliquæ ſunt ſextæ magnitudinis.

DElphin non longè ab aquilæ ſigno figuratur, in curuatione caudæ nouiſſimæ æquinoctialis circuli circunductione tangit, capite propè contingens equi Pegaſi roſtrum. hic exoritur cum ſagittarij poſteriore parte. Occidit autem, cum uirgo exorta eſt à capite. habet autem in capite ſtellas duas, ſupra caput ad uerticem duas alias, ad ea quæ in uentre uelut pennæ uidentur habet ſtellas tres, in ſcapulis unam, in cauda duas. Itaque omnino ſunt ſtellæ numero decem.

Pegaſus.

Equus alatus habet quatuor ſtellas ſecundæ magnitudinis, ſcilicet ſuper renes, ſuper humerum dextrum, & inter duas ſpatulas. Habet & tres tertiæ magnitudinis, nempe in genu dextro, unam in pectore, & quæ reliquas præcedit in collo. Reliquæ ſunt quartæ magnitudinis.

A EQuus arcticum circulum ſpectans, pedibus æſtiuo orbe niti, extremo ore caput delphini tãgere uidetur. Aquarij manũ dextram cer uice ſua coniungens, & utriſq; piſcibus clauſus, quos in 12. ſignis poſtea demõſtrabimus. Huius in ſtellis corpus apparet uſq; ad umbilicũ deformatũ. Qui occidit cum piſce de duobus primo, qui ſupra tergũ eius eſt fixus. exoritur cum Aquario toto, cum piſce, cum quo occidit, & manu Aquarij dextra. hic habet in roſtro ſtellas duas obſcuras, in capite unam, in maxilla unam, in utriſq; auribus ſingulas, in ceruicibus quatuor obſcuras: ſed maximè lucet quæ capiti proxima apparet in humero claram unam, in pectore unam, in ſcapilio unam, in umbilico nouiſſimam unam, quæ Andromedæ uocatur, in genibus utriſque ſingulas, in utriſque poplitibus ſingulas. ita ſunt omnino numero 23.

Trianguli tres ſtellæ ſunt tertiæ magnitudinis, quarta quartæ, quæ extra angulum inuenitur.

DEltoton autem ut in triangulum deformatur, æquis quodãmodo lateribus duobus, uno breuiore, ſed propè æquali reliquis, inter æſtiuum & æquinoctialem circulum ſupra caput
B Arietis, non longè ab Andromedæ dextro crure, & Perſei manu ſiniſtra collocatum, cum Ariete toto occidens: exoriens autem cum eiuſdem dimidia priore parte. habet autem ſtellam in unoquoq; angulo unam.

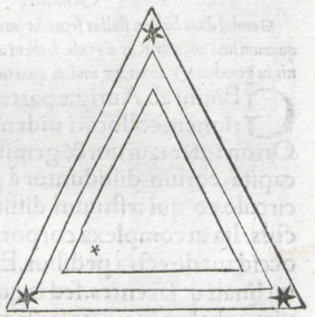

Omnes arietis ſtellæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu quæ ſunt tertiæ.

NVnc protinus duodecim ſignorum figurationem dicemus. Quorum eſt princeps Aries, in æquinoctiali circulo conſiſtens, caput ad exortum habens conuerſum. Occidens à primis pedibus, & exoriens caput infra triangulum, quod ſuprà diximus, tenẽs collocatum, pedibus propè contingens caput Piſtricis. Habet autem in capite ſtellam unam, in cornibus tres, in ceruice tres, in pede priore de primis unam, in interſcapilio quatuor, in cauda unam, ſub uentre unam, in lumbis tres, in pede poſteriore unam. quæ ſunt omnino numero octodecim.

Taurus.

Taurus unam habet ſtellam primæ magnitudinis, uocaturq; Aldebaran, ſeu oculus tauri in pectore, ſupra nares, & in uno extremo cornu habet ſtellas tertiæ magnitudinis, habet & congeriem ſtellarum quintæ magnitudinis, quas Pleiades uocant, haud procul ab ore, aut ſecundum alios in dorſo.

TAurus ad exortum ſignorũ dimidia parte collocatus, ut incipere genu ac defigere ad terram uidea tur, caput eodem habens attentum. Genua eius reliquo corpore diuidit circulus æquinoctialis . cornu ſiniſtro, ut ſuprà diximus, coniungitur cum ſiniſtro pede eius qui Auriga appellatur. inter huius finitionem corporis & arietis caudam ſtellæ ſunt, quas Vergilias noſtri, Græci autem Pleiadas appellauerunt. Hic auerſus occidit & exoritᷣ. habet in cornibus

A

ſingulas ſtellas, ſed in ſiniſtro clariorem, utriſq; oculis ſingulas, in fronte media unam. ex quibus locis cornua naſcuntur, ſingulas: quę ſeptẽ ſtellæ Hyades nuncupantur. Etſi nonnulli quas duas diximus nouiſſimas ſtellas, negauerint eſſe, ut omnino Hyades eſſent quinq;. Præterea in ſiniſtro genu priore habet ſtellã unam. Et ſuper ungulam, unam: in dextro genu unam, & in interſcapilio tres, nouiſſimam earum cæteris clariorem, in pectore unam: quæ ſunt omnino, præter Vergilias, quatuordecim.

Gemini.

Gemini duas habent ſtellas ſecundæ magnitudinis in capitibus, quarum una uocatur Ras algenſe. habent aliquot tertiæ magnitudinis in genubus & coxis, & multas quartæ et quintæ magnitudinis.

GEmini ab Aurigæ parte dextra ſupra Orionem collocari uidentur, ita tamen, ut Orion inter taurum & geminos ſit cõſtitutus. capita eorum diuiduntur à reliquo corpore, circulo eo qui æſtiuum diffinire ſuprà eſt dictus. Ita ut complexa corpora inter ſe tenẽtes, occidant directi à pedibus. Exoriuntur autem inclinati ut iacentes. ſed is qui Cancro eſt proximus, habet in capite ſtellam unam claram, in utriſq; humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in genibus utriſq; ſingulas, in pedibus utriſq; ſingulas. alter autem in capite unã, in ſiniſtro humero unam, in dextro alteram, in utriſq; manibus ſingulas, in dextro genu unã, in ſiniſtro genu alteram, in pedibus utriſq; ſingulas: et infrà ſiniſtrum pedem unam, quæ propus appellatur, & ſunt octodecim.

B

πρόπους

Cancer.

Cancer nullam habet inſignem ſtellam, ſed omnes ſunt uel quartæ uel quintæ magnitudinis.

HVnc medium diuidit circulus æſtiuus, ad leonis exortus ſpectantẽ, paululũ ſupra caput hydræ collocatũ, occidentẽ & exorientem poſteriore corporis parte. Hic autẽ habet in ipſa teſta ſtellas duas, quæ aſini uocantur, de quibus antè diximus: in pedibus dextris ſingulas obſcuras, in ſiniſtro pede primo duas, in ſecũdo duas obſcuras, in tertio unã, in quarto primo unã obſcurã,

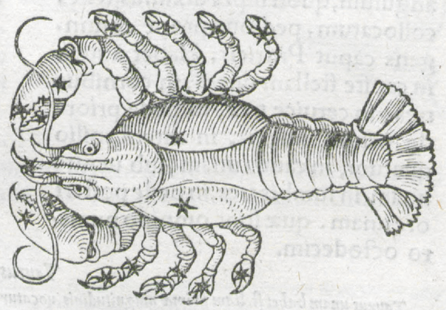

A in ore unam: in ea quæ chela dexterior dicitur tres ſimiles, non grandes, in ſiniſtra ſimiles duas. Et ita eſt omnino ſtellarum numerus decem & octo.

Leo.

Leo habet duas ſtellas primæ magnitudinis, quarũ una uocatur Calbalezet, id eſt cor leonis: alia Deneb alezet, hoc eſt cauda leonis. Habet tres ſecundæ magnitudinis, duas in ceruice & unam in dorſo. reliquæ ſunt tertiæ, quartæ, quintæ & ſextæ magnitudinis.

LEo ſpectans ad occaſum ſupra corpus hydræ à capite quà cancer inſtat, uſq; ad mediam partẽ eius conſtitutus, medius æſtiuo circulo diuiditur, ut ſub ipſo orbe priores pedes habeat collocatos, occidens à capite & exoriens. hic habet in capite ſtellas tres, in ceruicibus duas, in pectore unam, in interſcapilio tres, in media cauda unam, in extrema alteram magnam, ſub pectore duas, in pede priore unam claram, in uentre claram unam, & infra alteram magnam unam, in lumbis unam, in poſteriore genu unam, in pede poſteriore claram unam. Et ita eſt omnino numerus ſtellarum 19.

Virgo.

Virgo unam habet ſtellam primæ magnitudinis, uocaturq; ea Azimech, id eſt, ſpica uirginis. habet deinde ſex tertiæ magnitudinis, tres in ala ſiniſtra, unam in latere dextro, unam in manu dextra, & unam ſub ala dextra. reliquæ ſunt quartæ, quintæ & ſextæ magnitudinis.

B VIrgo infra pedes Bootæ collocata, capite poſteriorẽ partem leonis dextra manu circulum æſtiualem tangit, ac inferiorem partẽ corporis ſupra coruũ & hydræ caudam habere perſpicitur. Occidens capite priuſquã reliquis membris. huius in capite eſt ſtella una obſcura, in utriſq; humeris ſingulæ, in utriſque pennis binæ: quarum una ſtella quę eſt in dextra penna ad humerum defixa protrygeter uocatur. Præterea habet in utriſq; manibus ſingulas ſtellas, quarum una quę eſt in dextra manu, maior & clarior conſpicitur: in ueſte autem habet paſſim ſtellas ſeptem, in utriſq; pedibus ſingulas. Omnino ſtellarum numerus 16.

προτρυγητὴρ

Scorpius.

Scorpius unam habet inſignem ſtellã ſecundæ magnitudinis, quæ ſcorpij uocatur. habet et multas tertiæ magnitudinis, quatuor ſcilicet in fronte, duas in corpore, quinque in ſpondilibus, & unam in ſpina, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

SCorpij prior pars, quæ Chelæ dicitur, ita premitur ab æquinoctiali circulo, ut eum ſuſtinere uideatur. Ipſe autẽ pedibus Ophiuchi, de quo ſuprà diximus, ſubditus, extrema cauda circulum hyemalem contingere uidetur, neque longè eſt ab eo quòd pro hoſtia centaurus ferre proſpicitur. Occidit autem inclinato capite, exoritur erectus à chelis: hic habet ſtellas in his quæ chele dicuntur, in unaquaque earum binas, ex quibus primæ ſunt clariores. Præterea habet in frõte ſtellas tres,

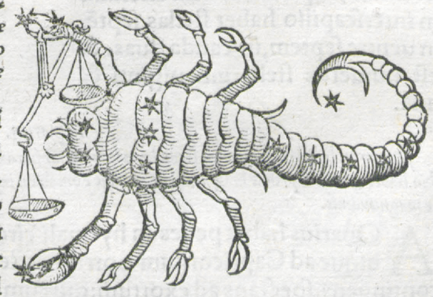

quarũ media est clarissima: in interscapilio tres, in uentre duas, in cauda quinq;, A
in acumine ipso quo percutere existimatur duas. Omnino stellarum 19.

Sagittarius.

Sagittarius duas habet stellas secundæ magnitudinis, in pede scilicet sinistro, & sub cauilla eius. habet præterea multas tertiæ magnitudinis, unam scilicet in hasta sagittæ, unam in manubrio, duas in arcu, unam sub axilla, unam sub cauilla dextra, &c. reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis.

SAgittarius autem spectans ad occasum Centauri corpore figuratur uelut mittere sagittas incipiens, à pedibus usq; ad humeros in hyemali circulo collocatus, ita ut caput eius solum extra eum circulũ quem suprà diximus apparere uideat: cuius arcus lacteo circulo medius diuiditur. ante pedes eius est quædam corona stellis effecta, de qua prius diximus. Hic præceps occidit, exoritur directus. Habet autem in capite stellas duas, in arcu duas, in sagitta unam, in dextro cubito unam, in manu priori unam, in uentre unam, in interscapilio duas, in cauda unam, in priori genu unam, in pede unam, in inferiori genu unam, in pollice unam. Omnino est stellarum quindecim. Corona autem Cētauri est stellarum septem.

Capricornus.

Capricorni omnes stellæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis, præter duas in cornu posteriori, & alias duas in spina dorsi, quæ sunt tertiæ magnitudinis. quæ propior est caudæ, uocatur Deneb algedi, hoc est cauda capricorni. B

CApricornus ad occasum spectans, & totus in zodiaco circulo deformatus cauda & toto corpore, medius diuiditur ab hyemali circulo, suppositus aquarij manui sinistræ. occidit autem præceps, exoritur autē directus: sed habet stellam in naso unam, infra ceruicem unam, in pectore duas, in priore pede unam, in priore eodem alteram. in interscapilio habet stellas septē, in uentre septem, in cauda duas. & est numerus stellarum uiginti & una.

Aquarius.

Aquarius habet stellam unam secundæ magnitudinis sub axilla, & aliquot tertiæ magnitudinis in utroque brachio. habet & unam primæ magnitudinis, nomine Fomahant in fine fusionis aquæ. reliquæ sunt aut quartæ aut quintæ magnitudinis.

AQuarius habet pedes in hyemali circulo fixos, manum autem sinistram usque ad Capricornum porrigens tergum, dextra iubam Pegasi propè contingens, spectans ad exortum: qui cum ita sit figurarus, necesse est eum corpore propè resupinato uideri. Effusio aquæ peruenit ad eum piscem qui solitarius figuratur, de quo posterius dicemus. Sed Aquarius & occidit & exoritur capite prius quàm reliquis membris. Hic habet in capite stellas duas obscuras, in

A in utrisque humeris singulas magnas, in sinistro cubito unam grandem, in manu priori unam, in utrisque mãmis singulas obscuras, in lumbo interiore unam, in utrisque genibus singulas, in dextro crure unam, in utrisq; pedibus singulas. omnino est stellarum quatuordecim. Effusio aquæ cum Aquario ipso est stellarum triginta. Sed in his omnibus prima & nouissima clara.

Pisces.

Omnes stellæ piscium sunt quartæ aut quintæ aut sextæ magnitudinis, præter duas tertiæ magnitudinis, quæ in reflexione piscium inueniuntur.

HOrum alter Notius, Boræus alter appellatur: ideo quòd unus eorum qui Boræus dicitur, inter æquinoctialem & æstiuum circulum sub Andromedæ brachio collocatus, & arcticum polum spectans constituitur. alter autē in zodiaco circulo extremo sub scapulis equi, non longè ab æquinoctiali circulo collocatus, spectans ad occasum. Hi pisces quibusdam stellis, ut lineola ab arietis pede primo coniunguntur, quorum inferior antè occidere et exoriri uidetur. Habet decē
B & septem, et Boreus omnino duodecim. Coniunctio eorum habet ad Aquilonem spectans stellas tres, ad alteram partem tres, ad exortum tres. In commissura tres, omnino duodecim: horum cõiunctionem quæ à pede arietis primo notatur, Aratus græcè σωδεσμον† ὑπόρανιον. Cicero nodum cœlestem dicit: qui utrunq; uoluit significare, eum nodum nõ solum piscium, sed etiã totius sphærę esse. quo enim loco circulus ab arietis pede Mesembrinos dicitur, qui meridiem significet: & quo loco is circulus Mesembrinos coniungitur, & transit æquinoctialem circulum, in ipsa cõiunctione circulorum nodus piscium significatur: quare eum non modò nodum piscium, sed etiam cœlestium nodum appellauerunt.

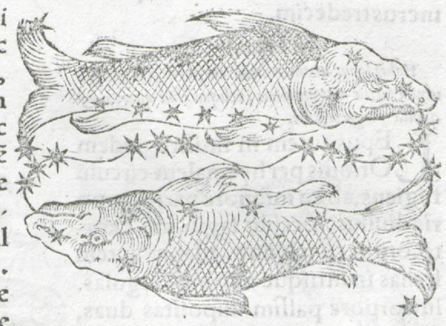

Sic enim nostri codices habent, tametsi alij ὑποουράνιον malint legere, uersus Arati sunt, ἠ τὰ μὲν εἰς ἀστὴρ ἰκάνει πασάς τε μίγαντο, δὴ ῥά τε τὴ σῶμ ἄπτουσιν ὑποὐρα ον καλέουσι.

Pistrix.

Cetus habet tres stellas secundæ magnitudinis: uide licet unam in uentre, quæ uenter ceti nominatur: & duas in cauda. habet & multas tertiæ magnitudinis, quarum insigniores sunt MenKar: & una in medio oris. reliquæ sunt quartæ & quintæ magnitudinis. Y

PIstrix à media cauda diuiditur ab hyemali circulo, spectans ad exortum, rostro propè posteriorem arietis pedem iungens. huius priorem partem corporis qui spectat ad exortus, propè alluere flumen Eridani uidetur. hæc cadit exorto cancro & leone, exoritur aũt cũ Centauro et geminis. sed habet in extre

ma cauda ſtellas duas obſcuras, ab eo loco uſq; ad reliquam corporis curuatu- A
ram quinq;, ſub uentre ſex. omnino ſunt 13.

Eridanus.

Fluuius Eridanus habet unam ſtellam nomine Acar nar primæ magnitudinis, ſed quæ in noſtra regione uix uideri poteſt, tamũ declinat ad auſtrum. habet qua tuor tertiæ magnitudinis, & multas quartæ magnitu dinis.

ERidanus à ſiniſtro pede profectus Orionis, & perueniens uſque ad piſtricem, rurſus diffunditur uſq; ad leporis pedes, et protinus ad antarcticum tendit circulum. Huius figurationem circulus hyemalis diuidit ab eo loco quo propè coniungitur ceto. hic ſcorpione & ſagittario exorto occidere, exoriri autem cum geminis & cancro uidetur. habet autem ſtellas in prima curuatura tres, in ſecunda tres, item in tertia uſq; ad nouiſsimam ſeptem. omnino eſt ſtellarum numerus tredecim.

Lepus.

Habet lepus unam in medio corporis, & unã ſub uentre tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

LEpus autem in ſiniſtrũ pedem Orionis per hyemalem circulũ fugiens, ab eo inferiore parte corporis diuiſus. occidit ſagittario exorto, oritur cum leone. Habet autem ſtellas in utriſque auribus ſingulas. In corpore paſſim diſpoſitas duas, in pedibus prioribus ſingulas. Et ita eſt omnino ſtellarum ſex.

Orion.

Orion pulcherrima cõſtellatio, habet duas primæ magnitudinis, unã ſcilicet in humero dextro, quæ Bedalgenze uocatur: & alteram in pede ſiniſtro, quæ Regel algenze appellatur. in cingulo habet tres ſecundæ magnitudinis, & unam in humero ſiniſtro. in brachio ſiniſtro & in enſe habet aliquot tertiæ magnitudinis, ſuper genu dextrum habet quoq; unam eiuſdem magnitudinis, quæ in fuſte inueniuntur. ſunt quintæ magnitudinis.

ORion. Hunc à zona & reliquo corpore æquinoctialis circulus diuidit cum tauro decertantem collocatum, dextra manu clauam tenentem, incinctum enſe, ſpectantẽ ad occaſum, & occidentem exorta ſcorpionis poſteriore parte, & ſagittario exoriente, cum cancro autẽ toto corpore pariter exurgentem. hic habet in capite ſtellas tres claras, in utriſq; humeris ſingulas, in cubito dextro obſcuram unã. In manu ſimilem unam, in zona tres, in eo quo gladius eius deformatur tres obſcuras. In utriſq; genibus ſingulas claras. In pedibus ſingulas obſcuras. Omnino ſunt decem & ſeptem.

Lælaps.

A Lælaps.

Canis maior habet unam in capite primæ magnitudinis, nomine Albahor, ſplendidiſsimam ſtellam, Veneri ferè ſimilem. Habet deinde quoq; tertiæ magnitudinis unam in pede dextro, alteram in coxa ſiniſtra, tertiam inter duas coxas, quartam in extremitate caudæ, et quintam in extremitate pedis dextri. reliquæ in auribus, collo, pectore & genibus ſunt quartæ et quintæ magnitudinis.

CAnis leporem fugientem conſequẽs, poſterioribus pedibus diuiditur ab hyemali circulo, pedem dextrũ Orionis penè ſuo capite coniungẽs, capite ad occaſum ſpectans, ſed caput ad æquinoctialem circulum tendit. occidens oriente ſagittario, exoriens autem cum cancro, habet in lingua ſtellam unam quę Canis appellatur. in capite autem alteram, quam nonnulli Sirion appellãt, de quo prius diximus. Præterea habet in utriſque auribus obſcuras ſingulas. In pectore duas, in pede priore tres, inter ſcapulas tres, in ſiniſtro lumbo unã, in pede poſteriore unam. In pede dextro unam, in cauda quatuor. omnino ſunt decem & nouem.

Procyon.

Canis minor duas duntaxat habet ſtellas, unã primæ magnitudinis in uentre, quæ Algomeiſa uocatur, & aliam quartæ magnitudinis in collario. Sunt qui quoq; unam ponunt in capite.

PRocyon. Hic in Lacteo circulo defixis pedibus æquinoctialẽ circulũ tangit. Spectat ad occaſum, ut inter geminos & cancrum conſti
B tutus: qui, quòd ante maiorem canẽ exoritur, Procyon eſt appellatus. Hic autem occidit exortu capricorni, exoritur cum leone, et habet unã ſtellam in capite, & aliã in pectore. In lumbo unam: ſed omnino ſtellarum numerus 3.

Nauis.

Nauis unã habet primæ magnitudinis, qui Canopus uocatur, ponitur; in præcipuo remo, ſed quæ lõgè deflectit ad auſtrum. Habet ſex ſecundæ magnitudinis, unam in tranſtro, aliam in ſectione tranſtri, etc. habet quoq; multas tertiæ, & item multas quartæ magnitudinis: quæ in malo ponuntur, ſunt quartæ magnitudinis.

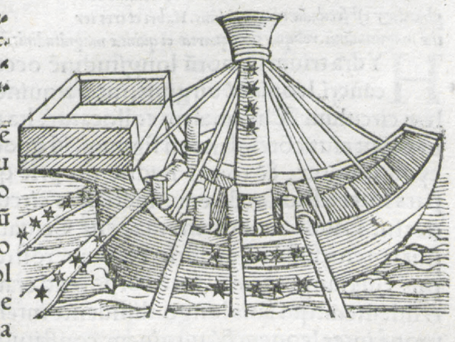

ARgo. Huius puppis hyemalẽ circulum, & maioris canis caudam contingens inferiore parte, noniſſimè nauis inclinata Antarcticũ circulum tangit. Occidẽs ſagittario & capricorno exorto, ut in mari collocata, exoriens cum uirgine & chelis. Hæc habet in puppi ad ſingula gubernacula, ad primũ ſtellas quinque, ad alterum quatuor, circum catinam quinque, & ſub reiectum quinq;, ad malũ quatuor: in tota eſt ſtellarum uiginti trium. Quæ, quare non ſit tota in mundo collocata, prius diximus.

Phillyris.

Phillyris. m A

Centaurus in pede dextro duas habet ſtellas primæ magnitudinis, in pede uerò ſiniſtro habet unam ſecundæ magnitudinis, ſimiliter ſuper coxã dextram, & ſub uentre, atq; ſuper calcaneum pedis dextri, & ſuper genu ſiniſtrum. habet et multas tertiæ, quartæ, & quintæ magnitudinis.

CEntaurus. Hic ita figuratur, ut in antarctico circulo niti pedibus, humeris hyemalem ſuſtinere uideatur, capite propè caudam hydræ coniungens, hoſtiam dextra manu tenens ſupinam, quæ pedibus & extremo ore circulum hyemalem tangit, inter eum & antarcticum orbem collocata. Centauri autem crura à reliquo corpore diuidit circulus qui Lacteus appellatur. Hic ſpectãs ad ortus ſignorũ, totus occidit aquario & piſcibus exortis: exoritur autẽ cum ſcorpione & ſagittario. habet aũt ſtellas ſupra caput tres obſcuras, in utriſq; humeris ſingulas claras, in cubito ſiniſtro unã, in manu unã, in medio pectore equino unã, in priori bus poplitib. utriſq; ſingulas, in interſcapilio quatuor, in uentre duas claras, in cauda tres, in lũbo equino unã, in genub. poſterioribus ſingulas, in poplitibus ſingulas, omnino ſunt 24. Hoſtia aũt habet in cauda duas, in pede de poſterioribus primo unam, in utriſq; pedibus unã, in interſcapilio unã claram, & in priore parte pedũ unam, infrà alteram, in capite tres diſpoſitas. Omnino ſunt num. 10.

Ara. ⊥

Ara habet ſeptem ſtellas, ex quibus quinq; ſunt quartæ magnitudinis, & duæ quintæ.

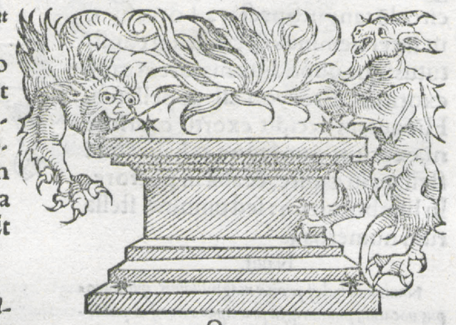

ARa antarcticum circulum prope tangẽs, inter hoſtiæ caput & ſcorpionis caudam extremã collocatur, occidẽs arietis exortu, exoriens cum capricorno. Hęc habet in ſummo cacumine circuli ubi formatur ſtellas duas, & in imo alteras. Et ita eſt omnino ſtellarum quatuor.

Hydra. Ω

Hydra habet unam lucidam ſtellam, nomine Alphard, & eſt ſecundæ magnitudinis. Habet et tres tertiæ magnitudinis, reliquæ ſunt quartæ et quintæ magnitudinis.

HYdra trium ſignorũ longitudinẽ occupãs, cancri, leonis & uirginis, inter æquinoctialem circulum & hyemalem collocatur. Ita tamẽ, ut caput eius cõtendens ad ſignum, id quod Procyon uocatur, & totius hydræ propriè quarta pars inter æſtiuum & æquinoctialem circulũ uideatur. Cauda autem extrema penè Centauri caput tegens, ſuſtinet in dorſo coruum, roſtro corpus eius tangentem, et toto corpore ad craterem tendentem: qui ſatis longo diſſidente interuallo propè inter leonem & uirgínem conſtitutus uidetur, inclinatior ad caput hydræ, quæ occidit aquario et piſcibus exortis. Oritur autẽ cum his ſignis, de quibus ſuprà diximus. Habet aũt in capite ſtellas tres, in prima capitis curuatura ſex, ſed

earum

earum nouiſsimam claram, in ſecunda curuatura tres, in tertia quatuor, in quarta duas, in quinta uſq; ad caudã octo, omnes obſcuras. ita fiunt uiginti ſex. Coruus autem habet in gutture ſtellam unam, in pennis duas, infra pennã, caudam uerſus, duas, in utriſque pedibus ſingulas. omnino ſunt ſeptem. Supra primam hydræ curuaturam crater poſitus habet in labris ſtellas duas, infra autem anſas duas obſcuras, in medio cratere duas, ad fundum duas. Omnino ſunt octo.

Piſcis. ≈≈

Omnes ſtellæ piſcis meridionalis, ſunt quartæ & quintæ magnitudinis.

Aratus cum capricorno exoriri ait.

PIſcis autem qui Notius dicitur, inter hyemalem et antarcticum circulum media regione collocatus, ſpectare ad exortum uidetur, inter capricornum & aquarium, ore excipiens aquam quæ funditur ab aquario. hic occidit oriente cancro, exoritur autem cum piſcibus. ſed eſt ſtellarum omnino duodecim.

Quæ ad figurationem ſiderum pertinent, ad hunc finem nobis erunt dicta, reliqua protinus dicemus.

CLARISSIMI VIRI C. IVLII HYGINI, AVGVSTI LIBERTI, DE QVINQVE circulorum inter corpora cœleſtia notatione, & Planetis, Liber IIII.

B

QVoniam in initio ſphæræ circuli quinq;, quomodo efficerentur, oſtendimus, neq; eos corpore ſiderum innotauimus, etſi duo nouiſſimi nihil ad ſolis curſum pertinent, hoc eſt arcticos & antarcticos, de mediis dicemus tribus. Sed quoniam Aratus quatuor circulis ſphæram plurimum ualere dicit, neq; eorũ apertè quenquã demonſtrat, uoluntatem noſtram apertius oſtendimus. Et quemadmodum in initio fecimus, à boreo polo ſumemus exordium.

IGitur æſtiuum circulum unum de quatuor eſſe dicemus, qui therinos tropicos uocatur, quo circulo æſtatem confici demonſtrauimus. & ſi non nemo dubitat, quare non utriq; circuli, hoc eſt æſtiuus & hyemalis, uno nomine appellentur, ideo quòd quem nos æſtiuum diximus, nonnullis hyemalis fiat: & quo circulo hyemem confici diximus, eo circulo aliis æſtas ſit. Quod ſi uoluerint intellígere id ad noſtras collationes mundi eſſe demonſtratum, qui inter æſtiuum circulum & arcticon ſumus conſtituti, non ad illorum ſphæram qui ab hyemali circulo antarcticum habitantes nobis antipodes dicuntur, facilius ad noſtram acceſſerint uoluntatem. Si quis enim uoluerit eorum quos antipodas diximus, qui inferiore à nobis circulo conſtituti uidentur, ſphæram facere, non immerito noſtrum hyemalem ſibi æſtiuum circulum finxerit. Aut ſi quis ſcriptorum eorum mentionem faciens, obſcurè uoluerit antipodas demonſtrare, & dixerit quibus in capricorno æſtas ſumma, aut in cancro hyems maxima fiat, non imperita ratione acutiſſimè dixiſſe uidebitur. Quodcunq; enim noſtris circulis contrariũ dixerit, id illis erit rectum. ſed ne longiore ſermone præter conſuetudinem utamur, ad inceptum reuertamur. θερινὸς τρο-πικός.

De tropico cancri.

IN æſtiuo circulo, de quo primũ dicere inſtituimus, hæc ſigna, ſiue partes eorum perſpiciuntur. Capita geminorum, aurigæ genu utrunq;, † uel ſiniſtrum

Perſei

Signa quæ in circulo æstiuo perspiciũtur.

Persei crus, & humerus sinister. Andromeda aũt à pectore, sed manu sinistra diuiditur. Atq; ita euenit, ut caput eius cum toto pectore & manu dextra uideatur esse inter æstiuum & æquinoctialem circulum, reliquum aut inter æstiuum & arcticum finem. Præterea in eodem æstiuo circulo, pedes equi Pegasi uidentur positi. & caput à reliquo corpore diuiditur oloris, & alæ sinistri oris, ut uolantis pars non magna. Ophiuchus humeris, ut circulũ sustinere uidetur: uirgo prope hunc contingens à capite. Inter hunc & æquinoctialem circulos collocata est, ut fulgens ad austrum. leo à pectore ad lumbos diuiditur, ut caput eius & corporis superior à cruribus pars, inter hunc & arcticũ circulum uideatur. Inferior autem pars, inter æstiuum & æquinoctialem circulum. Cancer autem sic diuiditur medius, ut inter duos oculos eius, circulus traiectus existimetur. In his signis & hoc, ut antè diximus, circulo cum uehitur sol, euenit nobis, qui hac inclinatione mundi utimur, ut sint diei de partibus octo partes quinq;, noctis autem tres. Neq; ita tamen, ut ex horologijs, sed ex sphæræ ratione. cum enim sphæram ita constitueris, ut circulus is qui arcticus uocatur, semper appareat, nunquam autem antarcticus exoriatur, atq; ita sphæra est constituta: si uoles circulum æstiuum diuidere in partes octo, ex his inuenies partes 5. in sphæra apparere, tres autem infra tanquam sub terra esse. At aliquis dixerit, cur sphęræ circulos diuidamus in partes octo potius quàm duodecim, aut quot libuerit alias partes, hic nõ sphærã, sed se fallere, hac ratione inueniet porrò arbitror. Si enim ita fecerit ex æstiuo circulo partes duodecim, ex his partes 7. & dimidiũ partis apparere, quatuor autem & dimidiũ sub terra inueniet esse. Itaq; euenit, ut cum ad octo partes addita dimidia sit, simili ratione ad partes quatuor accedat pars dimidia, & fiant supra terram partes septem & dimidium partis: reliquũ aũt sub terra † quidẽ pars quatuor & dimidium. Igitur oportet intelligere, ut non in minutis partibus & dimidijs fiat, sed certis numeris cõficiatur, ut euenit in partibus octo. Præterea quoniam sphæra diuisa in partes 30. euenit, ut ab æstiuo ad hyemalem sint partes octo, nimirum certè eos circulos diuidemus in partes octo. Præterea quoniam ab æstiuo circulo ad æquinoctialem sunt quatuor de 30. Et rursus ab æquinoctiali circulo ad hyemalem de partibus 30. partes quatuor, & ita nihilominus æquinoctialis ipse per se circulus medius diuidi tur, ut dimidia pars eius sit sub terra, de partibus octo partes quatuor, & totidẽ supra, & tota ratio ad octauam partem perueniat, non dubium est quin rectè diuidatur in partes octo. Præterea cũ sol per hos circulos currens iter annuum conficere uideatur, & ab omnium signorũ octaua parte, ut posterius dicemus, incipiat exoriri, & ad aliud signũ transire, neq; ulla alia parte signi utatur, rectè ipsi quinq; circuli diuiduntur in partes octo. Præterea septẽ sidera ad eundem statum reuertantur, quibusdam placuit, ut cuiusmodi dies hodiernus fuerit in solis aut lunæ tempestate, eiusmodi octauo anno sit futurus, uerè sphæra quoq; diuidetur in partes octo. Præterea cũ uideamus octauo quoq; die eiusdem sideris horam primam, aut quamlibet denicq; esse, ut cuius hodie fuerit hora prima, eiusdem octauam quoq; futuram uerissimum est, ipsam quoq; sphæram unde horę sumuntur diuidi in partes octo. Sed ne reliqua prætermittamus, in hoc occupati, ad propositum reuertamur.

*Cur sphæra in octo partes diuidenda. **

quod est

Aequinoctialis.

SEcundus ab æstiuo æquinoctialis est circulus, in quo hęc signa & partes eorum perspici possunt. Aries totus omnibus pedibus innixus uidetur. Hũc aũt Aratus omnium siderum celerrimum esse demonstrat: etiam minori arcto, quę breui spacio uertitur, præstare: id quod uelit esse, sic poterimus uel facillime intelligere. Cum sit enim maximus circulus æquinoctialis in sphæra, in eoq; aries, ut affixus uideatur, quomodocunq; fuerint figuræ corporum collocatæ, ut ad eundem circulum perueniant, necesse est semel uerti sphærã. Quod cum fiat, & aries in maximo circulo, & eodem tempore ad locum quo sidera reliqua perueniant,

A perueniant, necesse est eum celerrimum dici: sed nos ad circuli † effectionem ueniemus, & reliqua dicemus. In eodem tauri genua, ut fixa perspiciuntur, etsi nonnulli ita finxere, ut uno genu, hoc est dextro nixus, sinistro propè pedes cõtingere uideatur. De hoc in medio relinquemus. Sed in eodem circulo zona Orionis, ut ipso circulo præcinctus existimetur. Hydra flexu à capite primo, ut ceruicibus erectis cancrũ contingere uideatur, ex inferiore corpore hydræ crater cum coruo uelut fixus esse circulo conspicitur. Item paucæ stellæ chelarum, eódem adiungũtur. Ophiuchi genua eodem circulo à reliquo corpore diuidun tur. Aquila sinisteriore penna penè eum contingens figurata est: eodemq; circulo caput Pegasi cum ceruicibus nititur. His corporibus signorum æquinoctialis circulus finitur. Quò sol cum peruenerit, bis uno anno cõficitur æquinoctiũ: hoc est, in ariete & chelis. In hac enim parte sphæræ & uer & autumnus confici existimatur, ita ut uer sit in ariete, autumnus in priore parte scorpionis. Quod signum nonnulli libram dixerunt: per hunc circulũ transiens sol ab ariete ad chelas, efficit sex mensium diem, his locis qui intra arcticum uidẽtur orbem: noctẽ autẽ his, qui antarctico circulo sunt clausi. Quare magis his locis nemo potest durare. Et rursus ab autumno usq; ad uer, hoc est, à chelis usq; ad arietem perueniens, efficit his locis sex mẽsibus perpetuis diem, in quibus antè noctẽ demonstrauimus. Econtrario autem noctem his, qui boreo polo sunt proximi. Sed de hoc antè diximus. Neq; enim mirũ est, hac collatione sphærę id euenire. Erecto enim boreo polo, neq; unq; occidente euenit, ut corpora quæq; quæ ei proxima sunt circulo, sero occidere uideãtur. Id ex hoc intelligere licebit. Cum in his partibus sphæræ habitetur quæ pars est ab æstiuo circulo ad orbem qui arcticos uocatur, & de arctico circulo, hoc est de duabus ursis & dracone, caput draconis maximè niti ipso circulo uideatur, ita ut is qui engonasin uocatur, inter æstiB uum & arcticum locatus, caput draconis premere intelligatur: quicunq;, ut antè diximus, ad ipsum caput draconis habitant, ita lõgo die utuntur, ut eis ne tertia quidem horæ pars in unaquaq; nocte obtingat. Itaq; Aratus ait:

effectionem

Κέφαλη γὰρ κεφαλὴ τῆι νήχεται ἠχὶ πόδ' ἀκρα
μύσγονται δύσιός τε καὶ ἀντολαὶ ἀλλήλοισι.

Item Cicero dicit: Quod caput hic paulum sese subitoq; recondit,
Ortus ubi atq; obitus parte admiscentur in una.

De hoc Homer. quoque in Odyssea, qui ita breuem noctem esse dicit, ut pastores cum alij exigant, alij reducant pecus, possint alius alium audire, cum unus propter noctem pecus reducat, alter propter lucem exigat. sed nos ad propositum reuertamur.

TErtius ab æstiuo circulo qui hyemalis uocatur, his corporibus & eorũ partibus finitur. Nam medium capricornum diuidens, & pedes Aquarij, per caudam pistricis, ut traiectus uidetur. Diuidit etiam leporem fugientem à cruribus, & quadã parte corporis, & canis sequentis pedes, & nauis ipsius puppim. Cẽtauri q; ceruices à reliquo corpore diuidit. Scorpionis extrema cauda, quod acumen uocatur, eodem circulo coniungitur. Sagittarij arcus eodem orbe deformatur. Huius orbis infra terram sunt, de partibus octo, partes quinq;, supra terram autem tres: itaq;, it breuior dies nocte, ut antè demonstrauimus.

QVartum circulum zodiacum esse, Aratus demonstrat, de quo antè diximus, & posterius dicemus. Sed Aratus non, ut reliqui Astrologi, ab ariete duodecim signa demonstrat, hoc est uere incipiente, sed à cancro, hoc est ipsa æstate. Nos autem quoniam ab ariete incipimus, ita protinus dicemus. In hoc enim circulo sic duodecim signa figurãtur, Aries, Taurus, Gemini: in his tribus signis uer demonstratur, & æquinoctium uernum. Cancer, Leo, Virgo: in his signis maxime æstas conficitur. Sed Sol incipit à Virgine iam transire ad æquinoctium autumnale. Chelæ, Scorpius, Sagittarius: in his tribus signis autumnus efficitur, & æquinoctium autumnale. Capricornus, Aquarius, Pisces: in his tri-

i bus

†non bus ſignis ſol hyemem conficere demonſtratur. Et ſi † nulla ſunt ſigna 12. ſed 11. A
ideo quòd Scorpio magnitudine ſui corporis duorũ locum occupat ſignorum.
E quibus prior pars Chelæ, reliqua autẽ Scorpio uocatur. Priores enim aſtrologi cum omnes res ad duodecim partes reuocarent, ut menſes, & horas, & latitudinem ſignorum: itaque & ſigna, per quæ res omnes ſignificantur, duodecim eſſe uoluerunt.

SEd quoniã ſeptem circulis in procœmio propoſitis, de quatuor circulis mentionem fecimus, ne ſeptem ex ordine demonſtratis, aliquid à nobis obſcurius dictum uideatur, de ſeptem ſuperant 3. arcticos, antarcticos, & ille qui Lacteus uocatur. Itaq; de his dicere incipiemus. Arcticon igitur orbem ſuſtinet caput draconis cum reliqua corporis parte. Cepheus autem pectore ſuo circulum iungit. eodem orbe nituntur & pedes maioris urſæ. Præterea ſedile Caſſiopeiæ cum pedibus eius nititur ipſi circulo, & de dextro pede genuq; ſiniſtro, & pedis prioribus digitis eius, qui engonaſin uocaẽ, & manus ſiniſtra Bootis exteriori parte circuli peruenit coniuncta. Ad antarcticon autem circulum peruenit extrema nauis Argo, pedesq; Cẽtauri poſteriores adiungũt. Priores aũt prope cõtingere, & ara uidet prope affixa, Eridaniq; fluminis extrema ſignificatio.

RElíquum eſt nobis diffinire quem ſuprà Lacteum orbem demõſtrauimus. Ipſe enim diuidit oloris extremam ſiniſtram pennam, quæ extra æſtiuum peruenit finem. Præterea tranſit manum dextram Perſei, & ab humero ſiniſtro aurigæ perueniens ſub manum eius dextram: & geminorum genua, & pedes eius ſigni quod Procyon uocatur. Hic diuidens æquinoctialem & æſtiuum circulum, tangit extremũ finem mali, qui in Argo naue defixus uidetur. Deinde rurſus reuertens, genua Centauri diuidit à reliquo corpore: & extremam caudam terminat ſcorpionis, & arcum medium Sagittarij, & aquilæ dimidiam partem per eius tranſiens pennas. B

QVoniam de hiſce rebus expoſuimus ordine, mundi rationem, & quemadmodum moueatur protinus dicemus, & in duodecim ſignorum exortu quæ deinde corpora conſequantur, & quæ perueniant ad occaſum. Conuenit nobis mundum ab exortu ad occaſum conuerti, ideo quòd uidemus ſtellas exorientes ad occidentem cõuerti. Sic enim primùm poterimus ſcire quid ſit exortus, & quid occaſus. Si quis enim noſtrũm aliquis aſtiterit cõtra exorientem ſolem, neceſſe eſt arctos nobis à ſiniſtris partibus eſſe. Cum id ita fiat, illud quoque neceſſe eſt, ut omnia è dextris partib. exorta, in ſiniſtris occidere uideant, de quo & antè diximus. Igitur cũ uideamus ſtellas exoriri, & occidere, neceſſe eſt mundum quoq; cum ſtellis uerti. Sed nonnulli aiunt, nihilominus id euenire poſſe, ut ſic ſtante mundo, ſtellæ & exoriantur & occidant: quòd fieri nõ poteſt. Si enim ſtellæ uagæ feruntur, neq; mundus ipſe uoluitur, non poſſunt corpora ſtellis figurata incolumia & certa permanere. Illud enim uidemus in toto mũdo ſtellas erraticas eſſe 5. neq; horum curſum quenquã poſſe diffinire. Aratum ipſum quoq; negare ſe difficiles eorũ curſus interpretari poſſe. Quomodo igitur cum quinq; ſtellas nemo poſſit obſeruare, tot millia quiſquam poſſit peruidere, niſi qui permittat hoc, curſus ſtellarum poſſe eſſe, & nihilominus figuras corporum permanere. quod ſi non eſt, tota ſphæra ad irritum reuocabitur. Quicunq; enim ſphæram fecerit, non poterit efficere, ut ſphæra ſtante, nihilominus ſtellæ uerſentur. Illud etiam uidemus in extrema cauda draconis ſtellam eſſe, quæ in ſe uerſatur, & in eodem loco conſtet. Quòd ſi omnes ſtellæ uagæ feruntur, hanc quoq; loco moueri neceſſe eſt: quod non euenit. Igitur neceſſe eſt mundum quoq;, non ſtellas, uerti. Quoniam oſtendimus mundum cum ſtellis potius quàm ſtellas per ſe uerti, nunc reliqua dicemus.

CVm enim traditum ſit nobis, prius noctem quàm diem ferri, noctem dicimus umbram terræ eſſe, eamq; obſtare lumini ſolis. Et ſi nonnulli dixerũt in ſolis curſu euenire, ut cum peruenerit ad eum locum ubi occidere dicatur, ibi

A tur, ibi montium magnitudine à nobis lumen auerti ſolis, & ita noctem uideri. Quod ſi ita ſit, nimirum eclipſim ſolis uerius quàm noctem diximus. Sed aliter eſſe, ex ipſa ſphæra licebit intelligere.

HOrizon enim diuidens ea quæ uidentur, & quæ non apparent, ita diffinit ſphæram, ut ſemper ſex ſigna de duodecim in hemiſphærio uideantur ſuper terram, ſex aũt ſigna ſint infrà ſub terra. Igitur cum in uno eorũ ſol nixus ferri uideatur, ab eo circulo qui horizon uocatur exoritur. itaq; incipit lucere, cum nihilominus ipſe mundus uertatur cum reliquis ſignis. Sed quo facilius intelligatur, ponamus ſolem eſſe in Ariete, à quo duodecim ſigna inſtituimus numerare. Igitur cum ſol ſit in Ariete, eo exoriente dies eſt: qui cum uertente ſe mundo peruenit ad eum circulum qui Meſembrinos uocatur, efficit diei partem dimidiam. Sed ſic etiam facilius intelligitur, & rurſus ab eodẽ ariete incipiemus. Cum aries eſt exortus, præter eum ſigna ſunt in ſuperiore hemiſphærio: Piſces, Aquarius, Capricornus, Sagittarius, Scorpio. Horũ cum tria ſigna occiderint, hoc eſt, Scorpius, Sagittarius, Capricornus, exorta ſunt tria quæ arietẽ ſequuntur, hoc eſt, Taurus, Gemini, Cancer: tum fieri dimidium diem neceſſe eſt, et arietem peruenire ad eum quem Meſembrinum eſſe circulũ ſuprà diximus. Cum autem cum reliquis ſignis ipſe aries occidit, & exortus eſt leo, uirgo, tum chelæ exoriuntur, & in ſuperiore hemiſphærio ariete occidente uehuntur. Quæ cum occiderint, rurſus aries exortus efficiet lucem. Sed ne in dubium ueniat, cum arietem occidente dixerimus chelas exoriri, quid de reliquis ſignis ſiue ſphæra poſſet intelligi, ſic inuenietur. In quocunq; ſigno ſol fuerit exoriens, quodcunque ab eo ſigno ſeptimo loco fuerit, id noctu primùm exorietur, & ita conficiet curſum. Mundus enim ipſe ſemel in die ac nocte uerti uidetur. Itaq; euenit, ut ipſa ſigna 12. ſemel in die ac nocte uideri poſſint. Sed ne ſolis curſus, de quibus poB ſtea ſumus dicturi, potius quàm quod antè cœpimus, enumerauerimus, ad inceptum reuertemur. Diximus enim principium mũdi eſſe noctem, deinde diem. Inter noctem & diem præter umbram terræ nihil intereſſe arbitramur. Sed quoniam ſignorum ſupra & corporum exortus inſtituimus, ad hoc perueniemus.

IGitur uertente ſe mundo per utroſque polos & axem, quem ſupra dimenſionem ſphæræ diximus eſſe, & ita ſphæra collocata, ut unus polus ſemper ſit ſupra terram, alter nunquam exoriatur neceſſe eſt. Arctus quoq;, & reliqua corpora quæ ſunt in arctico circulo nunquam occidere, reliqua autem omnia exoriri & occidere, quòd inferiora ſint ab eo circulo quem nunc occidere diximus. Id enim poſſe fieri, hæc edocet cauſa. Videmus apud extremũ draconis, quod maximè arcticon extra circulum prouidet, quod quodam tempore ita occidere exiſtimatur, ut exortus cum occaſu permiſceatur, ut & antè diximus. Si autem pars aliqua occidere de ſummo circulo uidetur, neceſſe eſt omnia quæ ſunt exoriri & occidere. Igitur conuenit nobis, ſidera uertente mundo occidere & exoriri. Præterea hac inclinatione cœli, cum unus circulus ita ſit erectus, ut nunquam occidat: alter ita ſit terræ ſubiectus, et nunquam exoriatur: qui cunque circuli fuerint in ſphæra, hoc eſt, ab æquinoctiali ad polum, qui Boreus appellatur, nullus erit eorum qui non maiorem partem circumductionis habeat ſupra terram. Qui autem ab æquinoctiali fuerint circulo ad eum polum qui Notius appellatur, omnes inferiorem partem maiorem habebunt quàm ſuperiorem: & quanto magis ad polum notium acceſſerint, hoc maiorem partem ſub terra habere perſpicientur. Et quanto magis ad boreum finem uenerint, hoc maiorẽ partem circuli ſupra terram tenere uidebunt. Quo enim erectior ipſe polus fuerit, hoc magis & circuli eius erectiores uidebũtur. Quod cum ita ſit, ſi duo ſidera ſimul fuerint orta, unũ ab arctico, alterum ab antarctico circulo, ſerius occidet id ſidus quod ab arctico circulo fuerit exortũ: ideo quòd maiorẽ habet circunductionẽ ſphæræ, quàm quod à notio polo eſt ortũ. Si aũt ſimul occiderint, ſerius exorietur id ſignũ, ꝙd ab antarctico fuerit exortũ, ideo

quod tota illa collatio mundi maiorẽ partẽ habet ſub terra, quàm illa pars quæ A
in boreo polo eſt finita. Et non modò ſigna quę ſunt ad arcticum finem colloca
ta, præſtantibus corporibus aut ſerius occidunt, aut antè exoriuntur quàm ea
quæ notio polo depinximus: ſed ipſa quoq; corpora inter ſe diſſentiunt, ut ſi
quod inferius ſit ſignum, et id cum ſuperiore exoriatur, tamen ſerius occidat. E
contrario itaq; ſi qua ſunt ſigna ab æquinoctiali circulo ad notium polum figu-
rata, horum ſi qua ſigna pariter exorta fuerint, citius occident quæ proximè po
lum accedant. Euenit etiam, ut non modò quę ſimul ſint exorta ſidera, ex his ſe
rius occidant, quæ proximè arcticum circulum ſunt collocata: ſed etiam ſi qua
eorum antè exorta fuerint, quæ ſunt ad notium polum finita, tamen ante occi-
dant, quàm ea corpora quæ in boreo polo figurata eſſe ſuprà demonſtrauimus.
ideo quod maiore circunductione ſphærę utũtur ea corpora, quæ æquinoctia-
li circulo ad arcticum finem ſunt conſtituta. Igitur oſtendimus qua inclinatio-
ne mundi ſphæra ſit conſtituta. Nũc ad duodecim ſigna reuertemur: & quorũ
exortu quæ de reliquis corporibus occidant, aut oriantur, commemorabimus,
& initium ab ariete faciemus.

Aries. ARietis exortu, ſiniſtra pars Andromedæ prouenire, Ara autem occidere
uidetur. Cum ſidere eodẽ exoritur & Perſei caput uſq; ad umbilicum: ut
dubium fore uideatur, zona eius utrum uſq; extremo Ariete, an tauro primùm
Taurus. exoriente prodeat ad lucem. Tauro autẽ exorto, quę prius dubia fuerint, o-
mnia ſunt certa. Nam & Ara omnino occidit, & Perſeus totus eſt ortus. & auri-
gæ caput cum reliquo corpore duntaxat ad ſiniſtrum pedem uidetur, & piſtrix
à cauda exoriẽs proſpicitur. Hoc ſigno primùm occidere Bootes uidetur. & ſi
cum quatuor ſignis occidit, neq; tamen totus ad terram poteſt uenire. Nam ma
Gemini. nus eius ſiniſtra circulo arctico concluſa, neq; oritur, neq; occidit. Geminis
exorientibus tota iam piſtrix, & fluminis Eridani prior pars apparet, & Orion
Cancer. exoriri uidetur. Occidit autẽ Ophiuchus à pedibus, genuũ fine. Cancer ex-
oriens obſcurat dimidiam partem coronæ, piſtricisq; caudam, & notium piſcẽ, B
& caput cum reliquo corpore ad umbilicum eius qui Engonaſin uocaẽ. Ophi-
uchum à genubus ad humeros, & anguem totũ præter caput & ceruicem, quæ
ex æſtiuo circulo tendit ad coronam. Bootem propè totum, terra tenet tectum.

Leo. Exoritur autem & Orionis corpus ad zonã, & Eridanus totus apparet. Ex-
ortu leonis reliqua pars occidit, coronæ cũ capite & ceruicibus anguis, & O-
phiucho. Engonaſin autem qui uocatur, eius præter ſiniſtrum genu & pedem
nihil apparet, & Bootes totus obſcuratur. Exoritur autẽ caput hydræ cum le-
Virgo. pore toto, & Procyon cum pedibus prioris canis, & aquila tota. Virgo autem
exoriẽs, non pauca ſidera obſcurat. Nam ſtatim lyra occidit cum ſagitta & del-
phino, & oloris à capite corpus uſq; ad caudã propè occidit, & fluminis prior
pars, & equi caput cum ceruicibus. Exoritur autem hydra ſine crateris, & ca
Libra. nis totus, & nauis Argo ſine totius ueli. Chelis exorientibus, uidetur & Boo
tes exoriens totus, & tota nauis apparet Argo, hydraq;, præter cacumen extre
mum caudæ, quod eſt ſub terra. Exoritur etiam genu & ſura eius dextra, qui en
gonaſin uocatur. Hunc eadem nocte occidere & exoriri licet, uidere. Reliquũ
autem corpus, cum ſcorpionis & ſagittarij prouenit parte. Præterea cum Chelis
exoritur cauda centauri. Occidit reliquũ Pegaſi corpus, & oloris extrema cau
da, & Andromedæ caput cũ umbilico Pegaſi, & piſtrix reliquo corpore ad cer
uices, ut caput eius ſolum uideatur, & caput Cephei pendens ad piſtricis occa
Scorpio. ſum, cũ manibus & humeris peruenit ad terrã. Scorpione exoriente, duę par
tes fluminis occidunt, & reliquum corpus Andromedę cum capite Cephei. Oc
cidit etiam Cepheus capite ad humeros, quæ pars eſt extra arcticum circulũ cõ
ſtituta: obſcuratur etiam Caſſiopeia, reſupinata occidens. Exoritur autem co
rona, quæ ante centauri pedes iacere exiſtimatur: & hydræ reliquum, quod cau
dam eſſe ſuprà diximus. Prouenit etiam & corpus cẽtauri, quod equina figura
uidetur,

A uidetur, & ipſius hominis caput, & hoſtiam quam tenere eum ſuprà diximus.
Deniq; ad id corpus quà fine pedes eius ſunt priores. Ophiuchi autem dun-
taxat caput exoritur, & ipſius anguis caput, quod eſt contra cancrum. Sagit- *Sagittarius.*
tarium exorientem Ophiuchus totus exoriens inſequitur, & anguis qui ab eo
tenetur, caput eius qui engonaſin uocatur. Et ſiniſtra manus eiuſdem. Deniq;
lyra tota cum Cephei capite & humeris exit ad lucem. Occidit autem canis
maior cum Orione toto & lepore, & aurigæ ſuperiore parte corporis. Prę terea
caput & pedes eius. Occidit etiam totus Perſeus, præter crus & pedem dex-
trum. Argo autem puppim ſolam relinquens, peruenit ad terram. Capricor- *Capricornus.*
nus exoriens, hęc ſidera ad terram premere uidetur, reliquam figuram nauis, &
ſignum quod Procyon uocatur. Eodem tempore & reliquum corpus occidit
Perſei. Exoritur autem olor cum aquila & ſagitta, & ara, quam proximam eſſe
notio polo diximus. Aquarius exoriens, ad dimidiam partem corporis equi *Aquarius.*
pedes ſecum de terra ducit, & caput cum ceruice Pegaſi. At etiam centaurus à
cauda ad humeros uirilis corporis occidit, cum hydræ capite, & ceruicibus.
Piſcibus exoriẽtibus occidit reliquum hydræ corpus, & ipſe Centaurus. Exori- *Piſces.*
tur autem piſcis qui notius uocatur, & Andromedæ dextra pars corporis.

De Sole, & Luna, & cæteris planetis.

SIc igitur exorientibus duodecim ſignis, reliqua corpora occidere & exoriri
uidentur. Sed ut antè diximus, nũc protinus de ſolis curſu dicemus. Neceſ-
ſe eſt enim ſolem, aut ipſum per ſe moueri, aut cum mundo uerti uno loco ma-
nentem. Quod ſi maneret, neceſſe erat eodem loco occidere & exoriri, quo pri
die fuerit exortus, quemadmodum ſigna eodem loco ſemper oriuntur & occi-
dunt. Præterea ſi ita eſſet, neceſſe erat dies & noctes omnes æquales eſſe: ut q; B
longus hodiernus dies fuerit, tam longus ſemper ſit futurus. Item nox ſimili ra
tione ſemper æqualis permaneret. Quod quoniam non eſt, illud quoq; neceſſe
eſt, cum uideamus eſſe dies inæquales, & ſolem alio loco hodie occaſurũ, & alio
heri occidiſſe. Si igitur alijs locis oritur & occidit, neceſſe eſt eũ moueri, non ſta
re. Solem autem cõtra mundi motũ
currere, ſic poſſumus intelligere: eue
nit enim, ut duabus ex cauſis ſidera
non poſſimus uidere. Quarum una
eſt, cum abierint infra terram: noſtrũ
quoq; effugere conſpectum, ita ut in
ferius hemiſphærio *oſtenditur. Al-
tera autẽ eſt ratio, quòd propter ful-
gorem ſolis & uim maximam lumi-
nis ſidera obſcurẽtur: ſiue quòd ſtel-
lis obſiſtit, ne candor earum ad no-
ſtros peruenìat aſpectus: ſiue ſua ma
gnitudine luminis officit oculis no-
ſtris, ne præter eius ignem aliam rem
ſuperiorem perſpiciamus. Quod magis ueriſimile uidetur. Neq; enim ſolis ig-
nem eiuſmodi uidemus, cuiuſmodi reliquos ignes intelligimus: ſed ita lumen
auertit noſtrum, ut ipſe quoq; nobis non igneus, ſed albus eſſe uideatur. Præte *Fortaſſe die aẽ nocte.
rea in unaquaq; *nocte, † duodecim ſigna neceſſe eſt apparere. Ideo quòd uno † undecim alij
ſigno ſol ipſe nixus, iter conficere uidetur, cuius figuram corporis ipſe ſuo lumi
ne obſcurat. Cum eo enim ſigno & occidere & exoriri uidetur. Nõnulli dicũt,
nos† undecim ſigna dũtaxat hac ratione perſpicere poſſe, ſi in eius ſigni prima duodecim alij
nouiſſimaq; parte conſiſtat. Habẽt enim duodecim ſigna partes eiuſcemodi, ut
unumquodq; eorum in longitudine habeat partes 30. in latitudine autem par-
tes duodecim. Itaq; euenit, ut in longitudine ſignorum annus ſit, in latitudine
autem ſinguli dies ſint. In prima parte ſigni nihilomrnus nos reliquum corpus

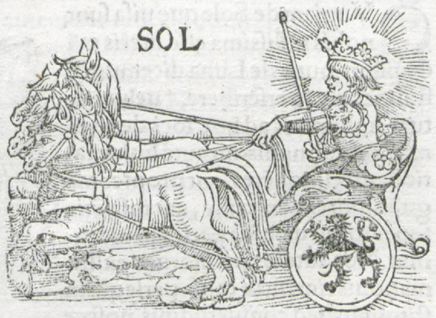

eius signi uidere posse, nonnulli dicunt. Simili ratione & si fuerit in extrema par A
te signi, quod fieri non potest. Nam cum sol sit in qualibet parte signi & exoria
tur, ita magnum uidetur habere fulgorem, ut omnia sidera obscuret. Illud tamẽ
potest euenire, ut cum sol sit in prima parte signi, et occidat, reliquũ corpus eius
signi appareat. Sed certius & uerius est, undecim signa quàm duodecim appa-
rere posse. Præterea queritur, quare sol cõtra mundi inclinationem currens, ui-
deat cũ ipsa sua sphæra occidere & uerti. Nã si sol cõtra siderũ occasum curre-
ret, de ariete ad pisces, nõ ad taurũ transiret. Exoriri etenim antè pisces & aries
& occidere perspiciunt. & ita mundus uerti uidet, ut prius pisces & aries occi-
dant. Itaq; diebus 30. sol in ariete currens, et eius corpus obscurans, sic duntaxat
apparet sol, ut ex eo loco quo aries exoriri uideat, & post triginta dies sol uide-
atur ab eodẽ loco surgere, ex quo loco taurus antè exoriri uidebatur: igitur ap-
paret solẽ ab ariete ad taurũ transire. Quod si ita est, necesse est eum cõtra mun-
di inclinationem currere. Quare autem euenit, ut antè diximus, quòd uidetur
cum mundo sol uerti, eius similis hæc causa est, ut si quis in nauiculæ rostro se-
dens, inquirat ad primum transire, & nihilominus ipsa nauis iter suum cõficiat.
Ille quidem uidebitur contra nauiculæ cursum ire, sed tamen eódem perueniet
quò nauis. Hoc autem sic etiam facilius intelligitur, si nauim diuiseris in partes
360. quemadmodum sol diebus 360. simul mundum transigit, eodem modo ut
antè diximus sit diuisa, & in una parte de 360. constituatur quilibet eorum. Na-
uis autem habet unius diei cursum, ille quidem contra nauim ire, sed cum ea ad
locum definitum peruenire intelligeretur. Non enim extra nauim est, quia ro-
stro ad puppim transit, sed ipsa nauí cõtinetur. Itẽ sol cũ per ipsum mundũ iter
conficiat, & eo contineat, uidetur contra mundũ ire, sed cum eo peruenit ad oc
casum. Cum enim mundus trecenties & sexagies se conuertit, tunc sol iter an-
Est qui conspicuus super hos quæsiuit in astris, (nuum conficit. B
Ausus habere deum solem, cui tramite recto
Conditio imposita est uigilem tolerare laborem.

Luna.

QVoniam de Sole quę uisa sunt nobis utilissima esse, literis mã dauimus, nunc de Luna dicemus, &
si alta conati perscribere, † uelut natura uoluminis ad hoc loci deueni-
mus, ne nonnullis incautè huius ratione relinquẽtes, aut propter ma
gnũ laborem defecisse, aut insciẽtia superati, nõ ualuisse persequi uidea-
mur. Nos autem non illorum existimationis timendæ causa persequi in
stituimus: sed consuetudinis nostræ rationem demonstrasse. Sed quod alterius quæri uolumen hoc perlecto nõ uo
luimus, nec tam diu rem cogitatam scripto ad aliorũ desiderium adducere. præ
terea cum reliqua omnia diligentissimè persecuti fuerimus, alienum uidetur es-
se, nos non eandem persequi causam. Quare sicut antè diximus, ad inceptum re
uertemur. & necessariò totidẽ uerbis de Luna & Sole dicemus, ita: Lunã à So-
le per alios exortus & occasus necesse est moueri, non stare. Idq; facilius quàm
de Sole licet intelligere. neq; enim tam magnus ardor eius est, ut officiat oculis
nostris, neq; ut sol dies 30. unoquoque signo uehitur, ut difficile sit intellectu,
quãta particula luminis aut ipsius signi supereſſe uidetur, cum ad aliud transie-
rit signum. Lunã enim cũ 12. signa diebus 30. percurrat, licet intelligere duobus
diebus & sex horis in alio signo esse. Hanc aũt cum à Sole lumen accipiat, & ita
nobis lucere uideatur, non est uerisimile, de tam multis causis potius eam con-
stare

† Vt pro natura uolumen sit, hæc uerba quidã addunt hoc loco.

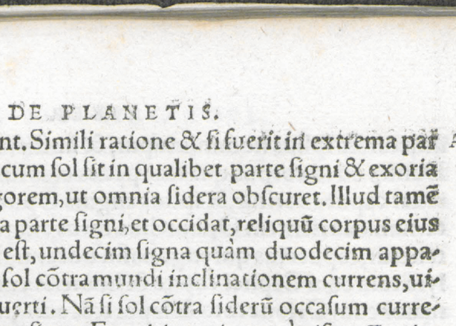

A stare & moueri. Si enim suo lumine uteretur, illud quoq; sequebatur, eam sem-
per æqualem esse oportere: nec die tricesimo tam exilem, aut *omnino nullam
uideri. Cum enim totum transegerit cursum, sola autẽ ad aliud transire signum
intelligatur: præterea si suo lumine uteretur, huius nunquã ecclipsin fieri opor
tebat. Sed nẽ dubium fiat, quare solis eclipsis fieri possit, qui utrisq; lumen dare
suprà sit dictus: Lunæ autem non facile fiat, cum alieno lumine utatur: eius hæc
uerissima, ut arbitramur, est causa. Luna enim cum ex toto mundo & omnibus
stellis maximè terræ proxima uideatur, & ad acies nostras perueniat: & quodã
tempore torrens perueniat ad eundem locum signi quo sol uehitur, obseruare
lumen eius à nostro conspectu uidetur. Hoc autem maximè euenit die nouissi-
mo, cum Luna transierit iam in duodecim signa: & cũ sol ad aliud signũ transi-
re uideatur, & proxima fiet illi. Quod euenire, sic etiã potest intelligi, ut si quis
alicui manum planã ad oculos admouerit: quanto magis sic fecerit, hoc minus
ille uideri poterit: & quanto longius ab eo discesserit, hoc magis illi omnia po-
terũt apparere. simili ratione, cum Luna ad solis locum peruenit, tunc proxima
eius uidetur esse, & radio eius obturare, ut lumen emittere non possit. Cum au
tem luna ab eo loco discesserit, tunc sol lumẽ ejicit, & ita ad nostra adjcit corpo
ra. Lunæ autem eclipsis sic euenit, cum propè dimensione sit Luna, cum abierit
sol sub terram duntaxat hoc modo, ut per mediam terram si quod directum tra
ieceris, contingere possit solem sub terram, Lunam autem supra terram. Quod
cum ita euenit, necesse est solis radios propter magnitudinem terræ ita esse di-
missos, ut lumen eius, quo luna lucet, non possit ad eam peruenire. & ita exi-
stimatur fieri eclipsis lunæ. Quæ si suo lumine uteretur, licebat ne apparere
quidem nunquam solem, ideo quod luna nihilominus luceret. sic nanq; accipit
lumen, ut luceat cum sol uenerit per terras: sed non ut aliquem locum cõclusio-
B rem, totumq; spacium impleat lumine. Si quis nostrũm steterit in eo loco, quo
sol minime lucet, reliquis partibus lumen à sole accipiens præbebit. Id in luna fi
eri inuenitur. eam solis lumine accepto lucere nõnulli existimant reuibratione.
nonnulli existimant, cum dicitur Sol in ariete aut in quolibet signo esse, eum su
pra ipsas stellas arietis iter facere. Qui autem hac ratione utuntur, longè à uera
ratione errant. Nam neq; Sol neq; Luna proximè sidera apparent. Hac etiã de
causa nonnulli septem stellas erraticas finxerunt, adiungentes eódem Solem &
Lunam, quod cum quinq; stellis feruntur: Luna enim proximè terram est. Itaq;
diebus 30. torũ mundũ existimaẽ transire. Id hac euenit ratione, si circulos quis
intra zodiaci ambitum fecerit, eosq; sic hoc interuallo finxerit, ut terra sit in me
dio, & unam à terra ad Lunã mensionem fecerit, quam Græci τόνους appellaue-
runt. Hunc aũt quia non certum spaciũ potuerunt dicere, tonon dixerunt. igi-
tur abest Luna à terra tono uno. Hac igitur re, quod breuissimo circulo deuehi
tur diebus 30. ad primum peruenit † signum. *† circulum*
Deniq; cum Luna est, subluſtri splendet amictu:
Quum succincta iacet calamos, Latonia uirgo est:
Quum subnixa sedet solio, Plutonia coniunx.
Ab hoc circulo abest circulus *tonon dimidium, quo loco Mercurij sidus uehi *alij semitonio*
tur. Itaq; diebus 30. ad alterum signũ transiens tardius, ab hoc circulo abest † to- *† tono dimidio*
num dimidiũ, quo loco iter suũ Veneris dirigit astrũ, tardius & Mercurij stella
conficiens cursum. Transit enim ad aliud signũ diebus 30. Supra huius stellã so-
lis est cursus, qui abest ab Hespero, quæ est Veneris stella, medietate toni. Itaq;
cum inferioribus pariter peruolans uno anno, ideſt duodecim signa percurrit,
tricesimo die ad aliud transiẽs signum. Supra solẽ igiẽ & eius circulũ Martis est
stella, quæ abest à Sole tono dimidio: itaq; dicit dieb. 60. ad aliud signũ trãsire.
Hunc supra louis signo orbem est stella, quæ abest à Martis hemitono. Itaq; u-
no anno ad alterũ transit signũ. Nouissima stella Saturni, quæ maximo uehit cir
culo: hęc aũt tono distat à Ioue. itaq; annis 30, 12. percurrit signa. Ab ipsorũ tamẽ

siderũ corporibus Saturnus abest tono uno & dimidio. Hac igitur ratione pō- A
tes scire, neq; solem, neq; lunam contingere stellas, & nihilominus per zodiacũ circulum uerti. Hinc etiam possumus intelligere, lunam minorem èsse sole. Omnia quæ proxima sunt nobis, maiora necesse est esse, quàm quæ longo dissidente interuallo uidemus. Igitur Lunam uidemus proximè nos esse. Neq; eam maiorem nostro aspectui esse, quàm solem. Illud quoq; necesse est, cum sol nō longè absit à luna, & à nobis maior uidetur, si propè accesserit, multo maiorem futurum. Præterea necesse est, ut antè diximus, aut nullam stellam erraticam esse, aut Solem pariter cum Luna, ut reliquas stellas, errare. Si enim quisquam mihi potest demonstrare quinq; stellarũ cursum, & dicere, quòd hodie quæq; coram ad aliud transeat signum, quemadmodum de Sole & Luna fieri uidemus, & nihilominus suum efficit cursum, non est erratica. Si autem dubium est, quòd hodie transeat, & ad aliud signum compari ratione cum Luna feratur, & suum circulum dirigat, quemadmodum stellæ quę sunt dubiæ, necesse est has quoq; errare: sed non euenit ut errent, præsertim cum suo tempore ad cursum reuertantur. Igitur ne stellæ quidem, cum certo tempore ad suum signum reuertantur, possunt errare: nisi fortè uolumus accipere excusationem, quòd duo corpora magna facilius possunt obseruari, quàm singulæ stellæ, quæ non certos cursus conficientes uidentur apparere.

De Venere.

SEd stellas quinq; nonnulli has aiunt esse, Veneris, Mercurij, Iouis, Saturni, et Martis: è quibus esse maximam colore candido, nomine Hesperum, & eam appellari Venerem. Hæc stella non abest à sole longius duobus signis, subter eius circulũ collocata, sicut antè diximus. Apparēs aũt maximè noctu, sed toto mense nō plus indeficiens potest uideri. Sed totus Hesperus incertos efficit cursus, nō eodē tempore ad præteritum transiens signum.

B

De Mercurio.

SEcunda stella est Mercurij, nomine Stilbon, totus acuto lumine, sed in aspectum nō magnus. hic autem à sole non longius abest signo uno. qui semper eosdē cursus efficiens, modò nocte prima, modò autem ad solis exortus incipit apparere. nonnunquam etiam perpetuò signis quatuor est cum sole: rediens autem, cum sole non amplius est, quàm tertiam partem signi.

De Ioue.

IOuis autem stella, nomine Phæton, corpore est magnus. Figura autem similis lyræ. hic autē duodecim signa annis totidem trāsire existimatur: & unoquoque anno nusquam apparere dicitur, non minus dies triginta, non plus quadraginta, sed

A ta: sed tunc maximè obscuratur, cum occidit cum sole. Exoriens autem apparet antè quàm sol.

De Saturno.

SOlis stella nomine Phaeton, corpore est magno, colore autem igneo, similis eius stellæ quæ est in humero dextro Orionis. Hic per 12. signa assiduè ferri uidet, nonnunquā etiam cum solis ipsius sideribus apparet, modò alijs partibus adiectis circuli. hanc stellam nonnulli Saturni esse dixerunt. Redire autem ad signum annis triginta, & quotannis non apparere, minus dies triginta, nec amplius quadraginta.

Saturni stella apud Ciceronẽ ij. de Nat. deorũ Phænõ dicitur.

De Marte.

RElíquum est nobis de Martis stella dícere, quæ nomine Píroís appellatur. Hæc autē non magno est corpore, sed figura símilis est flāmæ, nonnunquam autem cum ipsius solis sideribus concurrens, omnia peruolat signa, sedens ad primum signum non longius biennio.

Quod ad quinque stellas attinet, huc usque satis arbitramur dictum. nunc autem demonstrabimus, quí-
B bus de causis menses intercalentur.

Quoniam tempus omne metimur die & nocte, mense & anno, sunt qui diem nobis diffinierũt, quamdiu sol ab exortu ad occasum perueniat. Noctis autem spacium constituerunt esse, quamdiu sol ad occasum, rursum ad exortum reuertatur. Mensem autem, quamdiu luna zodiacum circulum perducat. Annum autem uoluerunt esse, cum sol ab æstiuo circulo redit, & zodiacum ad id signum unde incipiebat permetitur.

Reliqua desunt.

SPHAERA

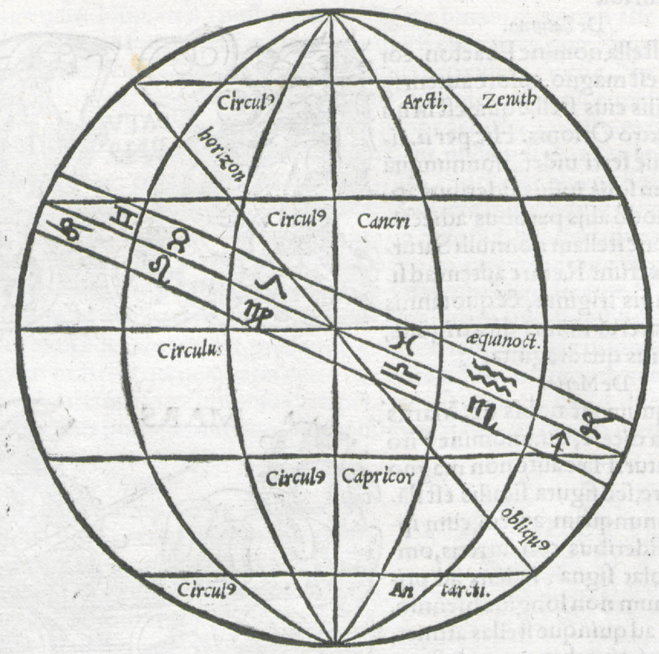

PALAEPHATI GRAECI SCRIPTORIS, DE NON CREdendis fabulosis narrationibus opusculum, Philippo Phasianino Bononiense interprete.

PHILIPPVS PHASINIANVS LECTORI.

PAlæphati huius à nobis de græco in latinũ idioma translati, præter A
Eusebium, autorẽ prouerbiorum Græcorũ, & cæteros, mentionẽ & à Suida in collectaneis ita fieri obseruauimus. Παλαίφατος πάριος ἢ πελινναῖος γεγονὼς κατ' Ἀρταξέρξην, ἀπίστων βιβλία ε, τινὲς δὲ ταῦτα εἰς τὸν Ἀθήναιον ἀναφέρουσι. hoc est, Palæphatus Parius, siue Prienensis, tẽpore Artaxerxis fuit, incredibilium libros quinque scripsit. quidam tamen hæc in Athenæum referunt. Celebratur quoq; alius quidam nomine Palæphatus Abydenus, historicus, temporibus Alexandri Magni, qui inter cętera solutiones, interpretationesq; fabularum scripsisse traditur. Item & tertius quidam eiusdẽ nominis poeta Athenis, Palæphatus fuit, qui de situ orbis & de contentione Mineruæ ac Neptuni scripsit, ut in monimentis Græcorum habetur: de quibus tamen nihil est ad rem præsentem. Huius Palæphati nostri autoritate atq; testimonio Vergilium eo carmine ex Cirí ad Messalam usum fuisse tradunt, Docta Palæphatia testatur uoce papyrus. Hunc eundem Probus interpres Maronianus citat, super expositione illius Vergiliani carminis ex 3. Georg. Frena Pelethroniį Lapithę, gyrosq; dedere, &c. ubi opinionẽ Palęphati de centauris, quẽadmodum & Seruius & aliį quidam, probat. Admonendus est tamen lector, ut apud Probum, ubi passim legitur Palæphatus in libro Ariston, sciat legendũ esse Apiston. quando libri eius ita appellantur à Suida, βιβλία ἀπίστων, id est libri incredibilium, seu incredulorum, ut quidam exponunt: uel πρὸς ἀπίστων ἱστορίαν, id est

A id est de non credendis historijs, uel falsis narrationibus: ita enim omnibus hisce nominibus ac titulis libri illi circunferuntur, citanturq; ab eruditis. Huncautem Palæphatum, ut ex Suidæ uerbis colligimus, libros quinque scripsisse apparet. quemadmodum quidam huius librum primum uel secundum incredibilium citant, penes quos fortè omnes isti libri integri esse debent. quorum paucula hæc, quæ ad manus nostras, iam decem anni sunt, opera Aldi Manutij peruenerunt, fragmenta quædam uerius esse, quàm legitimum opus eius constat: quæ etiam corrupta mutilataq; pluribus in locis ita sunt, & ea maximè in parte ubi de Hercule agitur, ut uix percipi, eruditorũ etiam iudicio, possint, nisi pro captu ingenij cuiusuis, quid paucula illa, & alia quædam ambigua sibi uelint. Quę omnia calamitati temporum (ut pleraque alia) accepta quidem referimus, quæ omnibus fermè bonis operibus & latinis & græcis semper insidiata est. Vt plura ad nos uel sine capite ac mẽbris mutilata imperfectaq; transmiserit, quorum reparationi ne ipse quidem Aesculapius, qui mortuos etiã ad uitam reuocabat, subuenire atq; occurrere posset. Ego uerò quantum in me fuit, in his trãsferendis operam dedi, ut culpa carerem, utq; fideliter magis, quàm ornatè interpretarer. Quibus si maior tamen diligentia requiretur, nõ mihi magis quàm temporis iniuriæ uitio detur. Atq; adeò (ut quod sentio semel dicam) quis ab aliquo Græcorum hominum hæc Palæphati scripta interpollata suppressaq; fuisse non utique etiam credere possit? Etenim cum ipsi de mendacio iampridem malè semper audiuerint, eorum uanitates, quod Palæphatus facit, testimonio quoq; suorum detegi, atq; redargui non sine graui molestia eos audire posse, necnon incredibilium libros hosce mirandum in modum detestari contenderim. Sed ut seriò Græcos quandoq; ipsos, cuius linguę studiosus semper fui, ab B
ijs etiam quæ sibi obijciuntur, purgatos reddam, ne ue mendacio eis omnia ascribi patiar, & ut inepti nomine, sic mendacij uitio carere eos ostendam. Tale quippiam illos in fabulosis narrationibus suis obseruare uoluisse crediderim, quale iurisperiti illi primi, quod Cicero cùm alibi, tum in libris de Oratore memorat, obseruarunt, qui obtinendæ atq; augendæ potentiæ causa, artem suam peruulgari nolebant, nisi Gn. Flauius primus eam propalasset, qui ob id cornitum oculos confixisse dictus est: ita res suas Græci sub cortice figmentisq; fabulosis occultantes, idiotas homines à mysterijs suis arcere ac propulsare studebant. Quæ quidem Palęphatus ad Gn. Flauij instar (suos ueluti prodens) diuulgare non dubitauit, fabulas omnes, quæ super ueritate ipsa conficte fuerant, neque fidem capiebant, ad historię sensum ac ueritatem referens. Cui tamen (cum Græcus & ipse sit) dubium quibusdam, scio, uideri posse, an fides eadem eius, quæ cæterorum Græcorum scriptis adhiberi debeat, quin idem quoq; in taxandis aliorum mendacijs uanus ac mendax appareat, ne ue ex fabulis fabulas confingere, ac mendacijs mendacia adstruere uoluisse uideatur. Qua in re, ne tale quippiam de se crederetur, ueritus, in præfatione operis sui ad omne dubium prorsus tollendum ea se duntaxat scribere, quæ oculata fide uiderit, quæue ab alijs qui ad ea uidenda profecti essent, audiuerit, testatur. Quæ res magnam credulitatis fidem ei dubio procul arrogat, seq; à labe illa mendacij plane eximit. Tantumq; abest, ut Græcorum more uanus ipse esse, aut aliorum uanitates confouere uelit, ut suorum etiam mendacia detegere, & in medium allata, suscepta etiam adhæc uidenda, ut Pausanias, Plinius, & alij facitarunt, peregrinatione, confutare non dubitet. Vtcunque uerò res sese habeat, æqui bonique lector consulas, rogamus.

PALAEPHA-

PALAEPHATVS DE NON CREDENDIS FABVLOSIS NARRATIONIBVS.

PRAEFATIO.

HAec quidem de incredibilibus conscripsi. Hominum nanque A
alij, & ij maximè qui ab omni sapientia atq; eruditione alieni sunt, omnibus illis quæ utiq; dicantur, persuasi, fidem adhibere consueuerunt. Quidam uerò natura prudentiores, curiosiq; magis, ac in rebus negocijsq; pluribus uersati, omnia illa quæ tradantur, fieri ut penitus credant, adduci nequeunt. Mihi aũt omnia, quæcunq; dicta iam fuerint, fieri quoq; uidentur. Neq; enim nomẽ duntaxat fuisse existimandum est: nullus alioqui super his sermo existeret. Verunta men ea ipsa primum opera, resq; fuerunt, ac sic demũ sermo illis superinductus est. Quæcunq; autem species & formæ dictæ fuerunt, factæ quoq; eædem tunc temporis sunt. Quæ uerò nunc minimè extant figuræ, nullo unquam tempore fuerunt. Nam si hæ tunc quidem, & alio quoq; tempore erant, nunc etiam exi-
Suid. Μέλισσος φάτο τὸ μὴ γενόμενον, δυνατὸν ἔχειν ἀρχήν. hoc est, Melissus putabat, nihil quod fieret, nõ habere principium. Sic etiã Pausanias. sterent, rursusq; forent. Quamobrẽ ipse sanè Melissum & Lamiscum Samium historiarum scriptores laudo, in principio quicquid olim fuerit, & nunc quoq; esse, atq; futurum deinceps asseuerantes: quæ autem facta quædam reuera fuerant, poetæ nugatoresq; plerique, in incredibile magis atq; admirabilius quodpiam conuerterunt, ut ista legentes homines in maximam admirationem perducerent. Ego uerò talia minime esse posse, qualia dicuntur, agnosco. Hoc unũ tamen comprehendi, quòd nisi aliquid super his factum fuisset, non quicquam utiq; diceretur. Accedens nanq; ipse ad quamplurima loca, & diuersas mundi regiones peragrans, seniores q; percunctatus, quid'nam super unoquoq; eorũ quæ dicerentur, audiuissent: quæ ab ijs potissimum intellexi, quæ'ue loca ipse B
uidi, & ut unumquodq; illorum sese habere comperi, in medium affero. At hęc quidem non qualia falsò à poetis dicta olim fuerant, sed ueluti ad ea oculata fide perspicienda profectus, agnoui: & historiam componens, in hunc modum perscripsi.

De Centauris.

CEntauri tanquam feræ quædam fuerunt, quæ equorum quidem speciem totam, excepto capite, habebant. Si quis est igitur, qui talem hanc ferã fuisse credat, impossibilibus hic planè fidem adhibere persuadetur. Neq; enim ullo pacto equi atq; uiri natura conformis est, neq; cibi eorum aliqua inter se similitudo existit, ne'ue ratione aliqua potis est, quòd per os gutturq; humanum equi cibus descendat. Atq; adeò si talis forma tunc temporis erat, etiam nunc utique existeret. Veritas autem rei ita se habet. Ixione Thessaliæ rege existente in Pelio monte taurorum armentum quoddam furore ita correptũ, atq; œstro exagitatum est, ut reliqua circumquaq; montana loca inaccessa redderet. In domestica etenim cultaq; loca cum impetu ingruentes tauri ipsi, arbores & fructus lędebant, aratáq; corrumpebant. Præconio igitur publico nunciari Ixion iussit, quòd si quis esset, qui tauros hosce caperet, huic sese diuitias perquãplurimas dono daturum esse. Adolescentuli autẽ nonnulli ex montano loco pagoq; quo-
Lapithæ primi equitem docuere sub armis insultare solo. Pli. etiam in 7. dam qui Nephele, hoc est, nubes nuncupatur, equos domare tum primùm aggressi, quomodo equites sessoresq; dorso gestarent, illos docere excogitant. Prius etenim homines equis uehi nesciebãt, uerùm curribus duntaxat utebantur. sic aũt equorum dorso impositi equites illi, ad ea loca, ubi tauri erant, agentes eos impellebant: & armento sese superiniijcientes, tauros feriebant. & quandoquidem ab impetu taurorum illos inuadentium iuuenes impellebantur, aufugiebant statim: uelociores enim erant equi. At quotienscunque tauri firmato gressu

A gressu consistebant, uertentes sese iuuenes eos iterum feriebant, atq; hoc pacto eos interfecerunt. Et nomen ipsum Centaurorum exinde Centauri sortiti sunt, eo quòd tauros catecenton, hoc est, pungentes feriebãt: alioqui nihil tauri Centauris ipsis inest, sed equi atq; uiri species illa ex hac re tantum existit. Cum itaq; tali pro re ab Ixione pecunias donaq; Centauri reportauissent, proq; hoc facto ualde exultarent, cõtumelioси insuper ac superbi opibus ex illis facti, mala passim multa iam contra ipsum quoq; Ixionem perpetrabãt: qui quidem Ixion tũc temporis Larissam nuncupatam ciuitatem incolebat. qui uerò regionem illam tunc tenebant, Lapithæ uocabantur. Inuitati aũt cũ ab his Lapithis fortè ad conuiuium Centauri essent ebrij facti, eorum mulieres diripuerũt: quas cum equos inscẽdere fecissent, domũ illico fugientes, quò impetus illos ferebat, secũ asportarunt: sicq; bellũ aduersus Lapithas Cẽtauri ob hanc rem gerebant, & nocturno tempore è montibus in planitiem descendentes, insidias illis struebant. Diurno uerò tempore cum plura diripuissent, in fugam sese conuertentes, montana loca repetebant. Quibus ita recedentibus, equorũ duntaxat caudæ, capitaq; hominum à longe apparebant. Alienum itaq; ac inusitatum spectaculum hoc animaduertentes homines, dicere cõsueuerunt, Centauri nos quidem inuadentes ex Nephele, hoc est, Nube nuncupato loco, mala multa nobis inferunt. At- Nephele pagus.
que ab hac utiq; sermonis forma, incredibilis fabula conficta formataq; fuit, utpote quòd ex Nephele, loco ita dicto, equus & uir in monte cõgeniti fuissent.

De Pasiphae.

PAsiphaen tauri pascentis amore captam fuisse fabulantur. Nec non Dædalum ligneam uaccam fabrefecisse, & in eam Pasiphaen inclusisse, sicq; taurum, eam inscendentem mulieri admixtum fuisse, quæ puerum ex hoc cõpressu uiri quidem corpus & bouis caput habentẽ conceperit. Ego uerò tale quidE
piam minimè factum fuisse dico. Primùm nanq; impossibile est, quòd unius generis animal alterius ac diuersi generis animãtis mutuo amore detineatur. Nec utiq; possibile est canem & simiam, lupumq; & hyęnam inter se, aut cum ceruo bubulum admisceri. Diuersi nanq; generis atq; naturæ animalia existunt. Neq; adeò mihi taurus cum uacca lignea sese miscuisse uidetur: aut quòd etiam ullo pacto ascendentem taurum mulier tolerare, uel conceptum cornua habentẽ in utero ferre potuerit. Veritas autem fabulæ sic ergo sese habet. Minoa dicunt cũ circa pudenda morbo laboraret, à Cride Pandionis curatum fuisse. per illud autem curationis tempus Minoen iuuenis quidam satis formosus Taurus nomine sequebatur. cuius cum Pasiphae amore capta fuisset, illi miscetur, puerumq; Taurus Minois scriba, cuius amore capta est Pasiphae. Seru.
ex illius complexu genuit. quod uidens Minos, ac tempus quidem supputans ex quo dolore pudendorum cõflictari cœperit, agnoscensq;, quòd puer hic ex se natus esse non posset, eo quòd per aliquod tempus cum Pasiphae uxore rem nõ habuisset, ex Tauro potius iuuene puerum illum cõceptum esse cognouit. Neq; tamen ob id eum interimere uolebat, quia sui ipsius filiorum frater quodammodo ob similitudinem aliquam esse uideretur. In montẽ tamen quendã eum relegatum mittit, ut in seruitij parte atq; officio cum pastoribus esset. Ille uerò bubulcorum imperio sese subijcere minimè uolebat. quod cum Minos intellexisset, & ea quæ ab ipso fiebant, quæ'ue aduersus eum dicebantur, ocyus illum comprehendi ac detineri, missis eò ciuibus suis, iussit: & si quidẽ sponte sequeretur, solutum ad se accedere sinerent, mandauit: sin minus, ligatum perducerent. Quo intellecto adolescens ipse protinus inde abijt, seq; in montes recepit. Vnde oues diripiens, uitam sic degebat. Verùm cum Minos aliam quoq;, & eam quidem maiorem turbam, ad eum comprehendendum misisset, iuuenis Intra Labyrinthum Minotaurus.
ille fossam sibi profundam faciens, intra eam sese ipsum conclusit, ubi Tauro sic existente, si à Minoe iniustus quispiam uir aliquando deprehensus fuisset, ad taurum protinus, ab eo interimendus, pœnasq; illi daturus, mittebatur. Atque adeò cum Theseum olim Minos hostem cepisset, ad taurum eum misit, tanquã

manibus eius periturum. Qua re ab Ariadna cognita, ensem in carcerem, quò à Minotaurum interfecit, ad eum præmisit.

De Actæone.

Canis in dominum amor, Xenoph. & Plin.

ACtæona à propríjs deuoratum canibus fuisse dicũt: quod quidem totum falsum est. Canum nanq; ea propemodũ peculiaris natura est, dominum in primis suũ uel maximo amore prosequi, præsertimq; uenaticorũ, qui cunctis hominibus adulantes, cauda blandiuntur. Quidam tamẽ eius opinionis sunt, ut Actęonẽ ipsum dicant, cum à Diana in ceruũ transformatus fuisset, à uenatoribus, quibusdã interfectũ fuisse. Mihi uerò Dianã ipsam, quòd uolebat hac in re, efficere non potuisse uidetur. Nanq; uerũ nullo pacto est, ceruũ ex homine, rursusq; ex ceruo hominẽ factũ fuisse. Hasce aũt fabulosas fictiones ob id ipsũ poetæ formantes in medium adduxerunt, ut talia audientes cæteri homines, à contumelia superbiaq; in diuinum numen utenda abstinere debeant. Rei uerò huius ueritas ita sese habet. Actęon Arcadicus genere uir erat, uenationis amator, qui quidem ob id multos canes alebat, & cum eis in montibus uenabatur, bonarum rerũ atq; facultatis suæ negligens prorsus. Illo aũt tẽpore omnes homines propríjs manibus laborabant, operarijq; per se erant. Neminem nanq; omnino seruũ habebant, sed illi ipsi terrã agrosq; suos colebãt: & sic quisq;, qui terrã maximè colebat, éx hoc opere laboriosissimus ditissimusq; euadebat. Actæoni uerò rei domesticæ curam negligenti, quinimo uenationi duntaxat intẽto, facultas omnis ac uita defecit. cũ aũt nihil amplius in bonis haberet, in illũ homines dicebant, Heu miser Actæon, qui à propríjs canibus cõsumptus es. nam & modò nũc lenociniũ exercens infeliciter ages, dicere uidelicet, putabãt fore q;, ut à meretricib. deuoratus esset. Atq; ita tale quippiã de Actæone factũ est.

μὴ ὑβρίζειν ὡς τὸ θεῖον, ἀ contumelia in deos abstinendum.

Sine seruis gens prisca.

De equis Diomedis homines comedentibus.

DE Diomedis quoq; equis, quòd homines comederent, dicitur: quod quidem omnino ridiculum est. Animal etenim istud ordeo fœnoq; magis, q̃ humanis carnibus delectatur. Veritas autẽ hæc est: Cum antiquiores illi homines primi per se operarij essent, ac cibum ob id, plurimamq; substantiã possiderent, utpote terrã ipsam manibus suis colentes, equos pascere ipse Diomedes cœperat: & usq; adeò equis ipsis tantisper delectatus est, quoad sua bona perdidit. Omnia nanq; diuendens, in equorũ nutrimentũ consumpsit. Qua ex re amici eius equos illos hominiuoras, hoc est humana carne uescentes nuncupabãt, & sic tali ex facto fabulosus hic sermo in medium adductus est. B

Bona præsepibus donauit Diomedes.

De Orione.

IOuis Neptuni atq; Mercurij filius Orion fuisse dicitur. Nam Hyreus Neptuni & Alciones unius Atlantis filiarum in Tanagra Bœotię habitabat. Hospitalissimus aũt cũ esset, deos aliquando hospitio susceperat. Iupiter autẽ, Neptunus atq; Mercurius cum fortè hospitio susceptí ab eo fuissent, ac benignitatem illius admisissent: eum, ut quicquid uellet peteret, exhortati sunt. Hic uerò cum sine filijs esset, puerũ sibi dari petijt. Quocirca dij tres illi cum bouis pellem ab eo in eorum honorem sacrificati accepissent, in eam urinã ueluti semen infundentes minxerunt, & sub terram illam occultari, ac mox post menses decem suscipi iusserunt. Quibus decem mensibus decursis, natus est Vrion, sic primùm quidem denominatus, eo quia dij tali pacto urinam intra corium illud infuderant. postea uerò propter bonum nominis sonum Orion dictus est. Cum autẽ hic simul cum Diana uenaretur, eam uiolare uelle aggressus est. quæ illi ob hoc indignata, scorpionẽ è terra in illum emisit: qui cum eum circa calcaneum pedis percussisset, interfecit. huius uerò sic mortui miseratus Iupiter, inter sidera ipsum collocauit.

Iupiter hospitibus fauens.

Vrion.

Orion.

De seminatis Gigantibus.

DIcitur etiam, quòd Cadmus, ut memorant, cum in Lerna draconem interfecisset, & dẽtes eius collegisset, eos in propria terra seminauit, ex quibus postea

A postea nati sunt uiri armati. Quod si uerum fuisset, nullus hominum nostri temporis aliud quippiam unquam præterquam dentes draconis seminarit. huius tamen rei ueritas ita sese habet. Cadmus genere Phœnicius erat, is Thebas aduersus fratrem Phœnicium bellum de regno gesturus, profectus est. Cum plura uerò alia bona hic, ut qui rex erat, haberet, dentes inter cætera elephantis eburneos habebat. Thebanorum autem rex Dracon Martis filius erat, quem cum Cadmus interfecisset, eius regnum occupauit. Amici itaq; Draconis bellũ aduersus Cadmum gerebant, contra quem & Draconis quoq; filij insurrexerunt: qui quidem omnes tam amici quàm filij posteaquam uiribus inferiores facti, superatíq; ab eo fuerunt, Cadmi bona atq; diuitias diripientes, præsertimq; dẽtes ipsos eburneos, quò impetus illos ferebat, aufugiebant. Alij nanq; aliò dispersi disseminatíq; spargebantur, quidam in Atticam, nonnulli in Peloponnesum, plerìq; in Phocida, alij uerò in Locrida peruenerunt: à quibus quidem mox locis uenientes, Thebanis bellum inferebant. Difficilesq; ac molesti admodũ bellatores erant. Posteaquam igitur eburneos dentes, quos Cadmus habebat, diripientes aufugere, Thebani dicebant, quòd talia tamq; horrenda mala hæc sibi ipsis Cadmus draconem necando, intulerat. Ex cuius quidem dentibus multi strenui, fortesq; uiri, hac & illac disseminati sparsiq;, hoc est sati, illis ipsis bellũ inferebant. quo quidem ex euento fabula hæc conficta est.

Bona plurima penes reges.

Nota quòd Spartos quidam gentem fuisse sic dictam crediderũt, licet apud nos Satos significet. Simile quiddam Apollonius de Iasone refert.

De Sphinge.

DE Cadmea Sphinge dicunt, quòd fera quidem hęc fuit, quæ corpus canis habens, caput & faciem puellæ, alas uerò auium, atq; hominis uocem haberet. In Sphincio aũt monte sedens hæc, ænigma quoddam unicuiq; ex ciuibus proponebat. Et quemcunq; (illud soluere nescientem) interimebat. Quod cum soluere Oedipus propositum ænigma sciuisset, sese ipsam (ut quæ grauato
B animo id ferebat) ex monte dejiciens, interfecit. Sermo autem hic incredibilis, ac res ipsa impossibilis est. Neq; enim talis species, formaq; fieri ullo pacto potest. Atq; adeò illud sanè perquam puerile admodum est, ænigma nõ soluentes homines, ab ea tam facile interemptos iri solitos, uel eam à Thebanis feram ob id sagittis confossam non fuisse. stultumq; credere prorsus est, ciues suos, ueluti hostes essent, ita à Thebanis contemptos fuisse, ut à fera illa deuorari permitterentur. Habet igitur sese hoc pacto ueritas. Cadmus cum mulierem Amazonida, cui Sphinx erat nomen, secum haberet, Thebas peruenit. Cumq; Draconẽ interfecisset, huius ipsius regnum occupauit. Post hæc & Draconis sororẽ, cui Harmonia erat nomen, cepit. Intelligẽs autem Sphinx quòd Cadmus aliam duxisset uxorem, ac sibi persuadens multos ciues se abeuntẽ secuturos esse, quamplurimas diuitias rapiens, secumq; celerem canem ducens, quem Cadmus habebat, cum his omnibus in Sphincium mõtem nuncupatum peruenit, & exinde Cadmo bellum inferebat. incursiones autẽ insidiando, cum per unumquemque ex illis montibus faceret, singulis horis plures homines interimebat. Vocant autem Thebani incursiones ipsas ænigmata. Diuulgabant hoc aũt passim ciues in hunc modum, dicentes, Argiua Sphinx nos, ęnigma quoddam proponens, diripit. Quo'nam autem modo ænigma faciat, inuenire nemo nostrũ potest. Publico itaq; edicto nunciari Cadmus iussit, Sphingẽ interficienti cuicunque, diuitiarum perquàm plurium præmium esse propositum. Ad quam cum Oedipus Corinthius accessisset, uir equidẽ bellicis in rebus clarus, ac strenuus, cum equo ueloci quem secum habebat, unà cum Thebanis quibusdam, quos in societatem sibi assumpserat, nocturno tempore, cum his mõtem uersus accedens, Sphingem ipsam de medio sustulit. Pro quibus euentibus fabula hæc in medium adducta fuit.

Sphinx Cadmi uxor.

Harmonia, non Hermione, Cadmi cõiunx Mar. in 7. cap.

Ænigmata pro insidijs atque incursionibus.

Oedipus Corinthius.

De Vulpe.

DE Telmesia uulpe dicũt, quòd Thebanos hæc rapiens, deuorabat. Quod quidem omnino simplex ac fatuum est. Neque enim quodpiam aliud animal est, quod terrestre existens, hominem rapere atq; asportare ualeat. Vulpes

insuper paruum animal ac debile est. Fuit aũt quippiam tale. Thebanus uir qui A
Alopix. dam bonus, ac pulcher satis admodum fuit, qui Alopix nomine, hoc est uulpes nominabatur. Hunc autem cum astutissimus esset, & omneis homines prudentia superaret, Thebanorum rex ueritus ne sibi insidias aliquando strueret, è ciuitate expulit. Qui cum ualidissimum sibi exercitum cõparasset, aliosq; secum mercenarios milites adduxisset, Telmesiũ nũcupatum collem occupauit. unde desiliens, Thebanos prædabatur. Dicebant itaq; Thebani homines, Alopix, hoc est uulpes dictus, circumquaq; decurrens nos subiugat. Ad hunc aũt locũ uir quidam Cephalus nomine, genere Athenienſis, qui magnũ exercitum habebat, cum peruenisset, Thebanis auxilium ferens, Alopeca hunc, hoc est uulpem nominatum interfecit, atq; eo ex loco exercitum eius omnem depulit.

Aliena uirtus tyrannis formidolosa.

Cephalus.

De hac uulpe Aratus & Hyginus, ubi de Syrio agunt.

De Niobe.

NIoben dum uiueret, super filiorum suorum sepulchrum lapidem factã esse memorant. Quicunq; autem ex lapide hominem, rursusq; ex homine lapidem fieri posse credit, stultus hic quidem planè est. Verum autè hoc habet. Niobe mortuis suis ipsius liberis, cum lapideam imaginem sibi cõstituisset, eam supra natorum suorum sepulchrum posuit. Nosq; ipsi hanc utiq;, qualis reuera esset, inspeximus.

Statua Niobes in Siphylo cur.

De Lynceo.

LYnceum dicunt, quòd ea etiam quæ sub terra erant prospiciebat: quod quidem falsum prorsus est. Nam ueritas ita sese habet. Lynceus æs, argentum, cæteraq; metalla primus inquirere cœpit. In qua quidem metallorum inquisitione, lucernas secum intra terræ penetralia circunferens, ibidem eas fortè relinquebat, ac sursum ipse æs, ferrumq; reportabat. Quod factũ uidentes homines, dicere consueuerant, quod Lynceus subterranea etiam prospiciebat, ob idq; argentum inde sursum afferebat. B

Metalla æris et argenti à Lynceo inuenta, aliter Plin.

Lynceus transparietes videbat. Diuus Hier.

De Cæneo.

CAenea inuulnerabilem omnino fuisse aiunt. Quicunq; autem hoc ad credendum suscipit, quod homo quispiam ferro inuulnerabilis existat, amẽs hic reputandus est. Veritas itaq; sic se habet. Cæneus genere Thessalus, uir erat bellicis in rebus strenuus ac potens, pugnandiq; scientia præditus. qui cũ multis in bellis olim fuisset, nullo tamen unquam tempore uulneratus fuerat. Atq; adeò cum Lapithis simul quandoq; pugnans, à Centauris interfici nullo modo potuit: sed ab illis solũ cõprehensus cum fuisset, multitudine illorũ obrutus est: sicq; cõsumptus fuit. Eius itaq; defuncti Lapithę cadauer suscipientes, nullisq; confossum uulneribus corpus inuenientes, dicere consueuerant: Cæneus cum aliàs toto suæ uitæ tempore inuulnerabilis fuerit, itidem sine ullis nunc quoq; uulneribus mortuus est.

De Cygno.

IDem quoq; sermo de Cygno Colonienſi circumfertur. Illum nanq; dicũt inuulnerabilem pariter fuisse, eo quòd cũ pugnator quoq; is, scientiæq; bellicæ peritissimus esset, ac Troiano in bello ab Achille lapide percussus fuisset, minimè uulneratus est. Eius cũ itaq; defuncti cadauer homines intuerent, quod in uulnerabilis quoq; hic esset, diuulgabant: atq; ita nomine quoq; ipso inuulnerabilis nuncupatus est. Assentitur hac in re mihi, meumq; sermonẽ hunc affirmat & contestatur Aiax Telamonius, Namq; & is quoq; inuulnerabilis dictus est, qui uel seipsum ense proprio peremit.

Cygnus ferro inuulnerabilis, Ouid.

De Dædalo, & Icaro.

DAedalum unà cum Icaro filio, quandam ob causam in carcerem à Minoe inclusum fuisse aiunt. qui quidem Dædalus cũ fictitias sibi pennas fabrefaciendo aptasset, unà cũ Icaro illinc exiluisse fertur. Scientiam uerò hũc uolantes homines faciendi absq; ulla machina, & artificio, pẽnasq; præsertim fictitias habẽtes, calluisse, impossibile est. Tale igit̃ hoc erat q̃d ab eis dictũ est. Dedalus cum

A cum in carcere esset, ac sese ipsum per fenestram quandam demisisset, scapham mare sulcaturus inscendit. quod simulatq; Minos intellexit, quæ illũ abeuntem nauigia insequerentur, mittit. Id aũt Dædalus atq; Icarus agnoscentes, persecutoresq; à tergo instare animaduertentes, uento terribili ac uehemẽti cum impetu flante usi, aduolantes, hoc est nauigantes circum pelagus uertebantur. Atq; is ipse Dædalus in terrã cum peruenisset, incolumis seruatus est. Icarus uerò in mari periit, à cuius quidẽ nomine Icariũ mare denominatũ est. qui cũ postea ab undis in terrã eiectus Icarus fuisset, à patre Dædalo sepulturę demandatus fuit.

De Atalanta & Milanione.

Μιλάνιων, qui Mimalion ab imperitis dicitur.

DE Atalanta & Milanione hoc etiam referunt, quòd illa quidam in leęnam commutata fuit, hic uerò leo factus est. Veritas tamen rei huius talis est. Atalanta & Milanion cum simul in uenatione essent, Atalantæ puellæ, ut secũ in coitu misceat, Milanion persuadet: atq; ob id in speluncã coiturus, eã perducit, simulq; conueniunt. Sed in eo fortè antro leonis atq; leænæ cubile erat: qui cum illorum uoces audissent, egressi cum impetu, Atalantam atq; Milanionem dilaniarunt. Non multo autem tempore pòst leone ac leæna ipsa exinde egredientibus, qui socij in uenatione Milanionis erant, in huiusmodi animalia Atalantam atq; Milaniona trãsformatos fuisse existimabant. Reuersiq; in ciuitatẽ, ipsi talia passim de Atalanta & Milanione, quòd in leones mutati fuissent, diuulgabant.

De Callistone.

ET de Callistone talis quoq; sermo existit, quòd uenatrix cum hęc esset, ursa facta est. Ego uerò dico etiam hanc ipsam montes inhabitantem, ubi ursa quædam fortè inerat, ab ea in uenatione consumptam fuisse. Quicunq; igitur in uenatione cum ea erãt, non illam amplius ex ursę cubili egredientem, sed solam ursam uidentes, quò Callisto puella ursa facta esset, dictitabant.

B

De Europa.

EVropam Phœnicis filiam, cum à tauro uecta fuisset, ex Tyro in Cretam mari peruenisse censent. Mihi uerò longè secius fuisse uidetur, eo quòd neque taurus, aut equus tam profundum pelagus transfretare potuisse uideatur: neq; utiq; puellam Europam supra taurum tam ferum animal ascẽdere uoluisse. Atque adeò si Iupiter Europã in Cretam accedere in animo habuisset, meliorem sanè uiam, quàm hæc erat, inuenire potuisset. Veritas rei hoc habet. Cretensis uir quidam, cui Taurus nomẽ erat, bellum in Tyrrhena regione gerebat. hic cũ plures alias in eo loco puellas rapuisset, Europam præcipuè regis filiam, postremò captiuam abduxit. Qua ex re dicere homines solebant, Europã regis filiam Taurus asportauit: ob idq; fabula hæc conficta fuit.

De Durateo equo: & Troia.

Durateus equus apud Lucr. ἀνδριάντας Sinõ. Sinon in bello Troiano ſpecularem ſignificationem inuenit.

ACHiuos ligneo in equo Ilium expugnauisse tradunt. qui quidẽ sermo uanus utiq; ac fabulosus omni ex parte est. Veritasq; ipsa hoc habet. Equũ ligneum ita fabricarũt Græci, ut magnitudine sua portas urbis superemineret, ne portis recipi, aut intra mœnia duci ullo pacto posset. Ductores uerò iuxta ciuitatem ipsam concauo in loco quodam sedebant, qui in hunc usq; diem Argiuorum insidiæ uocatur. Transfuga autem Sinon cum ad Ilium peruenisset, Iliensibus ipsis persuadet, ut equum illum intra ciuitatem suã ducere omnino debeant: hoc ipsum addens quoq;, fore scilicet, ut nullo pacto deinceps Græci aduersum eos accedere possent. Cui audientes Troiani cũ fuissent, & portas quoque urbis deposuissent, equũ ipsum introducentes admittunt. Prandentibusq; mox ipsis cum securitate, ac nil tale uerentibus Troianis, impetu facto, eos adorti sunt Græci. Ac tali quidem pacto Troia capta est.

De Aeolo.

Homer, Odyſſ. libro x. Aeolus Hellenis

AEolum uentorum regem fuisse aiunt, qui Vlyssi uentos in utre conclusos dedit. Quam quidẽ rem fieri impossibile esse, omnibus manifestum existimo. Verisimilius utiq; fuisset, id quod erat dixisse, Aeolum scilicet astrologum

filius uentorum rationem inuenit pro Plin. & Polybio.

logum fuisse, qui Vlyssi tempora, quibus exortus flantium quorundam uentorum fierent, prædixerit. Mœnia insuper hic ciuitatis suæ ex ære circundata habuisse traditur. quod etiam falsum omnino est. Armatos namq; uiros, ut reor, potius ille habebat, qui ciuitatem eius præsidio custodiebant.

De Hesperidibus.

Milesia uellera μάλλιστον γὰρ ὁ χρυσὸς.
Mila oues et poma apud Varronem & Seruiũ.
Draco pastor ab asperitate morũ dictus.

HEsperidas mulieres quasdam fuisse tradũt, quibus mala aurea super malo arbore, quæ draco custodiebat, fuerant. At quæ quidem poma aurea Hercules expeditionem fecerit. Veritas tamen rei huiusmodi est. Hesperus uir quidẽ Milesius erat, qui in Caria habitabat, duasq; filias habebat, quæ Hesperides nominabantur. Illiq; ipsi oues pulchrę atque fœcundæ erant, quales & nunc in Mileto quoq; sunt. quę quidem ob id aureæ iam oues nuncupabantur, quoniã pulcherrimũ omnium rerũ aurum est, & illæ quoq; pulcherrimæ erant. μῆλα etenim ut poma, sic oues quoq; apud Græcos uocantur. quæ quidem μῆλα, hoc est oues, cũ circa maris litus pascentia Hercules uidisset, ea abigendo comprehendens, nauiq; suæ imposuit, simulq; earũ pastorem nomine Draconem secum domum perduxit. & hoc non amplius Hespero iam ipso uiuente, sed eius duntaxat superstitibus filiabus. Dicebant itaq; homines, Aurea equidem mala uidimus. quæ ab Hesperidibus Hercules, Draconem quoq; custodem interficiens, abduxit: sicq; exinde fabulosus sermo confictus formatusq; fuit.

De Cotto & Briareo.

Hecatõtachiria ciuitas, Orestiades, Stephanus de urbibus.

DE Cotto & Briareo dicunt, quòd cum uiri essent, centum tamen manus illi habebant. Quod quidem uelle dicere, quomodo non stultum prorsus est? Verum hoc autem in se habet. Ciuitati, in qua illi habitabãt, Hecatontachiria, hoc est centimanus, nomen est. Erat autem ciuitas illa, quæ nunc Orestiades uocat. Dicebãt itaq; homines, Cottus, Briareus & Gyges Hecatõtachirei, hoc est cẽtimani, auxiliũ dijs afferẽtes aduersus Titanas, ab Olympo eos expulerũt. B

De Scylla.

Scylla triremis.

DE Scylla etiã tradunt, quòd in Tyrrhena regione fera quædã fuit, quæ mulier quidem usq; ad umbilicũ esset, canum uerò capita exinde ei nata sint, ac reliquum corporis serpentis haberet. talem autem naturã credere, ualde stultum est. Veritas nanq; huiusmodi est. Tyrrhenorũ insulæ erant, quæ cuncta circumuicina Siciliæ Ioniq; sinus loca, atq; regiones deprædabantur. Tunc temporis autem nauis erat triremis uelox, cui Scylla erat nomen: quæ quidem ipsa triremis cætera nauigia comprehendens, cibum sæpius assequebatur, sermoq; ob id multus de ea erat. Hanc autem nauem, Vlysses uehementi & cum impetu flãte uento, usus effugit. Quod mox in Corcyra Alcinoo narrauit, quo' nam scilicet pacto euaserat, & quomodo nauem illam effugerat, nauisq; præterea eius formam descripsit. à quibus quidem rebus fabula conficta fuit.

Apud Homerũ Odyssææ xij.

De Dædalo.

ἀνδριαντοποιοὶ. ἀγαλματοποιοὶ.
De statuis his à Dædalo in Græcia cõfictis Buſ.

ILlud etiam de Dædalo narrãt, quòd statuas per se ambulantes fabrefaciebat. Ire uerò sua spõte statuam, impossibile mihi sanè uidetur. uerũ aũt hoc habet Quicunq; tunc temporis statuas uirorum statuariq; faciebant, imaginesq; exornabant, iunctos adnexosq; corpori pedes quibus inniterentur, habẽtes, uiriles statuas faciebant. Dædalus uerò ipse uno pede tantum elato, sese uertentes statuas formabat. Quamobrẽ id uidentes homines, statuas à Dædalo factas ambulare dicebant, ac non ut cæteras consistere. Quemadmodum nũc quidem etiam dicimus, quòd picti sunt homines pugnantes, & uertentes sese equi, ac naues in undis sese submergentes.

De Phineo.

Phineus Peoniæ rex.

NArrationibus quoq; fabulosis de Phineo dicunt, quòd Harpyiæ substantiam eius asportabant. existimant uerò quidam, feras uolatiles has fuisse, quæ cibaria ex Phinei mensa diriperent. Veritas tamen sic habet. Phineus Peoniæ rex erat, qui cum ad senectutem peruenisset, uidendi usum prorsus amisit, fi mulq;

A mulq; liberi eius mares mortui sunt. filiæ uerò illi, Pyria & Erasia dictæ erant, quæ paternam substantiã omnem destruebant, adeò ut Phineum miserum poetæ dicere cœperint, cuius bona Harpyię ita dilapidarẽt. Huius uerò Phinei misericordia moti uicini eius Zethus & Calais, qui Boreæ uiri non ignobilis filij erant, auxiliũq; illi afferentes, filias eius è ciuitate expulerunt: ac diuitias bonaq; illius dispersa in unum congregantes, Thracẽsem quendam illorũ custodię prę fecerunt.

Pyria & Erasia.

Zethus & Calais.

De Metra.

Hoc etiam Isacius Lycophronis interpres.
Brisichthon cur fame confectus apud Callim. in hymnis Metra.
Argẽtũ in usu nõ erat antiquitus.

DE Metra Erisichthonis filia aiũt, quòd quotienscunq; pater suus utiq; uoluisset, formam mutare consueuerat. quod quidem credere, ridiculũ prorsus est. Quomodo enim quæso ueriſimile sit, ex puella bouem, rursusq; canem uel auem fieri posse? Verum autẽ sic habet. Erisichthon uir Thessalus erat, qui consumptis facultatibus suis, pauper effectus est. huic uerò filia pulchra & honesta, raræq; formæ erat, quæ Metra nominabatur. hanc quicunq; uidisset, eius amore protinus detinebatur. argento autem illius temporis homines procq; in sollicitandis mulieribus minimè utebantur: sed dabant alij quidẽ equos, nõnulli boues, quidam oues, uel quodcunq; ipsa tanquam sibi magis gratum, uoluisset. quocirca Thessali hoc uidentes, passim dicere consueuerant, congregatum scilicet Erisichthoni uictum opera ac beneficio Metræ eius filiæ fuisse, quę patri equos, boues, aliaq; perquamplurima suppeditabat. quibus ex rebus fabula conficta fuit.

De Geryone.

Tricarinia ciuitas.
De Geryone Iustinus tres fratres concordes fuerunt.

GEryonem tria capita habuisse dicunt. quod totum planè impossibile est, corpus aliquod esse quod tria habeat capita: sed tale quid omnino fuit. Ciuitas in Euxino ponto est, Tricarinia, hoc est tricipitia nuncupata. Erat autem tẽpestate illa Geryon inter alios homines nomine famigeratus, ut qui diuitijs, multisq; alijs rebus maximè excellebat, boum inter cætera armentũ perquam admirabile habebat. ad quod cum Hercules, ut boues abigeret, accessisset, sese illi opponentem Geryonem de medio sustulit: sicq; boues abduxit. quæ omnibus eas, dum circumagerentur, inspicientibus, magnam admirationem incutiebant: mediocris nanq; illis magnitudo quædam inerat. à capite quoque ad ilia usq; paruæ simęq; erant, cornua prorsus nõ habebant, ossa uerò & longa & lata quidem apparebant. Percunctantibus itaq; hominibus, cuius nam boues illæ essent, eas Herculem Geryonis Tricarinij, hoc est tricipitis existentes, abegisse nõnulli asseuerabant. ex quibus dictis Geryonem ipsum tria capita dubio procul habuisse quidam existimabant.

Forma tricorporis umbræ, de Geryone apud poetam cur.

De Glauco Sisyphi.

GLaucũ quoq; ab equis consumptũ fuisse tradunt, ignorantes scilicet equorum nutritorem hũc etiam fuisse, qui domestica bona nulla in re curabat, quin imò sumptus perquammaximos cum quotidie magis ac magis faceret, consumptus est: sicq; uictus omnis, ac facultas postremò illi defuit.

De altero Minois Glauco.

Nota quòd Polyidos herba, quã draconem uocant, hunc restituit, secundum Tarrhæum in proverb.

ETh ęc ipsa quoq; fabulosa narratio tota ridicula est, quòd Glaucum, cum is mel bibẽs perijsset. Minos pater intra sepulchrum, & una cum eo Polyidũ domini medicum uiuentem adhuc, demersit. Qui quidem medicus, cum draconem quendam mortuo draconi cuipiam herbam porrigentem, animaduertisset, qua illum ad uitam reuocabat, itidem ipse, eadem herba, in Glaucum face re orsus, eum ad uitam resurgere fecit. quod quidem nullo pacto fieri potest, impossibileq; omnino uidetur. Quod uerò factum fuit, tale quippiam est. Glaucus cũ mel biberet, ualde perturbatus est, plurimaq; illi cholera usque adeò mota est, ut animus illi prorsus defecerit. Adhunc ita malè se habentem, quam plurimi alij medici, diuitias sese consequi posse sperantes, uenerũt. Polyidusq; præsertim, qui cum in memoria herbæ cuiusdam naturam haberet, quam a medico quodam, qui nomine Draco dicebatur, perceperat, hac eadem usus, Glaucum protinus saluti pristinæ restituit. Dicebant itaque quidam hoc

animaduertentes, Glaucum ex potu mellis mortuum, Polyidi curatione ad uitam reuocatum fuisse.

De Glauco marino.

De exitu Glauci interpres Apollonij & Tarrhæus in prou.

CAnitur insuper, quòd & hic Glaucus, cum herbam olim quampiam comedisset, immortalis est factus, & nunc quoq; in mari habitat. hoc autem credere, herbam hanc Glauco duntaxat, neq; alteri cuipiam ut assequeretur, contigisse, hominemq; in mari, uel aliud quodpiam terrestre animal uiuere, puerile admodum est. Hoc habet nanq; in se ueritas. Glaucus piscator uir erat, genere quidem Anthedonius, urinatorq; præ cæteris eximius, qui uel cunctos sui temporis natatores in undis exuperabat. Contigit autem, quòd cum hic prope portum ante omnium conspectum, qui in ciuitate erant, nataret, ab omnibusq; uideretur, in locum quendam ei natare contigit, ut mox per aliquot dies uisus ab amicis non fuerit, natansq; mox ab eis iterum uisus est. Quærentibus ergo domesticis eius, ubi'nam locorum per ea tempora, quibus uisus non fuerat, habitasset, in mari sese fuisse, falsò respondebat. Pisces præterea unum in locum plures concludens & occultans aduectabat, ut hyemali tempore, quando reliqui piscatores nullos capere pisces poterant, solus ipse haberet. Ciuibus ob id quoscunque pisces exoptassent, sese protinus allaturum esse pollicebatur: sicq; & quos utique uoluissent, eis statim afferebat. Glaucus ob id marinus uocitabatur. Qui mox cum in marinam feram incidisset, ab ea consumptus est. Quo è mari nusquam redeunte, Glaucum in mari uiuere, atq; ibi considere, fabulati sunt.

Glaucus in mari. Prouerb. de ijs, qui mortui uiuere creduntur.

De Bellerophonte.

BEllerophontem ab equo Pegaso, qui pennatus erat, gestari solitum fuisse tradunt. Mihi uerò absurdum prorsus uidetur, equũ uolitare posse, etiam si omnium auium pennas sibi adiunxisset. Atq; adeò si quandoque tale animal fuit, nunc etiam utiq; existeret. Illum etiam Bellerophontem aiunt Amisodari chimæram interfecisse: quæ quidem bellua erat, ut dicitur, prima leo, postrema draco, media ipsa chimæra. Quidam uerò existimant hanc feram fuisse tria capita habentem, quod impossibile est, leonem scilicet similibus cum alijs animantibus cibis atq; domesticis uti. Quòd uero mortalẽ naturam habuisse, ignemq; eam ipsam spirasse dicitur, puerile est. Cui'nam enim quæso potissimum ex illis tribus capitibus in reliquum corpus potestatem fuisse dicendum est? Verum ergo ita habet. Bellerophontes Phrygius uir erat, genere quidem Corinthius, bonus pulcherq; satis. Hic cum nauigium sibi præparasset, maritima circunquaq; loca deprædabatur. nomen autem nauis Pegasus erat, ut nunc quoq; suum cuilibet nauigio nomen est inditum. Nomen autẽ id Pegasi nauigio magis, quàm equo aptum, fuisse uidetur. Ea uerò tempestate Amisodarus rex ad Xanthum flumen habitabat, sub quo altus mons Telmissus nomine erat, ad quem duo ascensus per planitiem, pascuaq; ab anteriori ciuitatis Xanthiorum parte erant. Tertius retro à Caria, reliqua uerò loca inculta inaccessaq; prorsus iacebant. horumq; in medio hiatus terræ satis magnus erat, unde uel ignis utiq; superascendebat: his autẽ mons alius Chimæra dictus adiacebat. Illo uerò tempore, quem admodum eius regionis incolæ narrant, ante planiciem illam habitatã leo quidam erat, retro uerò draco unus, qui pastores ambo circumquaque lædebant. Ad quæ loca Bellerophontes accedens, montem expugnauit, & Telmissus ab eo simul concrematus est, feræq; illæ sic perierunt. Dicebant itaq; eius loci habitatores, Bellerophontem illuc cum Pegaso appulsum, Amisodari chimæram perdidisse. quo ex facto fabula conficta est.

Amisodari Chimæra, Hom. carmen Iliad. π.

Bellerophontes.

Pegasus nauis nomen.

Nomina quoque sua nauib. sunt.

Amisodarus rex.

Telmissus mõs.

Chimæra mõs.

De Pelope, & equis eius.

PElopem cum alatis equis Pisam, ut Hippodamiam Oenomai filiã desponsaret, uenisse dicunt. Ego uerò eadem fermè de Pelope dico, qualia & de Pegaso quoq; dixi. Si enim Oenomaus Pelopis alatos equos uidisset, nõ utiq; illi

illi filiã suam in uxorem, quæ talem currũ ascenderet, præbere uoluisset. Dicendũ itaq; potius fuit, quod Pelops nauẽ impellẽs, quæ equis quibusdã alatis insculpta erat, ad Hippodamiam puellam rapiendam accesit: qua rapta fugiens uehebatur. Talisq; super hac re fabula formata fuit.

Naues insculptæ, picturæue.

De Phrixo & Helle.

NArrant insuper, Phrixo ab ariete prædictum fuisse, quod pater Athamas eum mactare in animo habebat. quo audito, sorore sua Helle secum aduocata, arietem ipsum cum ea inscendit: mareq; ambo sulcantes, in Euxinum pontum peruenerũt. quod quidem, ut credi possit, perquàm difficile est, quod aries ueluti nauigium quodpiam esset, mare pernatare tanto præsertim duorum hominum põdere onustus, potuerit. Et ubi'nam quæso alimenta cibi, potusq; arietis, atq; illorum in mari esse poterãt? Absit enim, quod eos ullo pacto impastos & absq; cibo potuq; tanto tempore manere potuisse dicamus. Illud post hæc absurdũ est, quod de Phrixo quoq; dicit, quod salutis suę autorẽ, seruatoremq; arietẽ cum mactauisset, pellem ei detraxit, quã Aeetæ muneris loco, ut filiã eius in uxorẽ haberet, dedit. Hic uerò Aeetes, Colchorũ rex erat. Vide aũt quomodo tunc tẽporis pelles huiusmodi arietinæ raræ apparebant, quę regem quoq; ad filiã propriã illi pro hoc dono, ueluti eius dote in matrimoniũ dandã, impulerit. Licet eã usqueadeò magnificaret, ut nullius mariti connubio dignã hactenus existimasset. Iam uerò quidã ut risum (quẽ pellis hæc mouere posset) effugiant: aureã hanc pellem fuisse adiungũt, quę si aurea quidẽ fuisset, tãto minus à rege capi, ut quã Phrixus ei peregrinus uir dabat, oportere uidebat. Dicit quoq; ad hoc uellus aureũ Iasonẽ una cum Græciæ proceribus nauem Argo nuncupata impulisse. Verùm enimuero neq; Phrixus mihi tam ingratus erga arietẽ benefactorem suũ fuisse uidet, ut eum perdere uelle sustinuerit: neq; etiã si splendidissimũ, smaragdisq; plenũ uellus hoc fuisset, uel propter hoc solũ nauẽ Argo illuc Iasonem nauigãdo impulisse credendũ est. Veritas itaq; sic sese habet. Athamas Græcorũ exercitus in Phrygia præfectus erat. huic aũt diuitiarũ suarum procurator, ac ueluti custos erat uir quidam nomine Aries, quem præ cæteris fidelem sibi maximè existimabat. Is cum fortè Athamantem de nece Phrixo paranda cogitare intellexisset, Phrixo id protinus significat. qui quidem hoc audito, nauem actutum præparauit, & in ea diuitias perplures imposuit: simulq; Pelopis matrẽ in eadem naui sibi adiungit, quæ Eos, hoc est Aurora dicebatur. hęc quoque suis ex opibus atq; diuitijs imaginem aureã cũ sibi fecisset, eam naui imposuit. Quo facto, simul cũ his bonis Phrixus, Helle & Aries, nauigantes abiere. Contigit aũt, quod in nauigatione illa Helle puella præ imbecillitate nimia deficiens, mortua est: à cuius nomine mare illud Hellesponti nomen hoc sortitum est. Illi uerò cum ad Pharon peruenissent, sedes ibi posuerunt, ubi Phrixus Oetæ regis Colchorũ filiã in matrimoniũ duxit: cui dotis nomine aureã illã Aurorę imaginem potius, & non pellem arietis auream dedit. hæcq; ueritas ipsa est.

Var. lib. ij. de re Rust.

Aries Athamantis procurator.

De Phorcynis filiabus.

DE filiabus quoq; Phorcynis perquam ridicula narratio circunfertur, uide licet, quòd Phorcys ipse tres filias habebat, quę uicissim uno oculo, quem duntaxat inter omnes habebant, cum uidere illis opus erat, utebãtur: atque ita fiebat, ut quotienscunq; ex illis una oculo uti uellet, capiti suo illum insertaret, sicq; uideret: quo quidem cum illa satis usa fuisset, alijs eum uicissim tradere cõsueuerat, ita ut omnes hoc pacto uiderent. Cum autem Perseus ad illas fortè accessisset, atq; eam quę tũc oculũ habebat, cunctanti gradu à tergo adortus esset, denudato ense, ut sibi Gorgona ostenderẽt, petijt, mortemq; eis, nisi eam utiq; manifestarent, minitatus est. Illæ uerò mortem formidantes, eam protinus indicant. Cuius caput ipse cum amputasset, aera uolando inscendit, simulq; hoc Polydectę ostendens, in lapidem eum mutauit. Quod quidem omnino ridiculum est, uiso defuncti capite, uiuentem hominem lapideum fieri posse. Quæ enim quæso ad hoc faciendum uis mortuo inest? fuit autem tale quippiam. Phorcys

Oculos exemptiles etiã Lamiæ habebat.

uir

uir quidam Cyreneus fuit: Cyrenei uerò genere Aethiopes sunt, Cyrenemq; A
insulam, extra Herculis columnas existentem, incolunt, Libyamq; arant iuxta
Minerua Gorgone, Bēdia, pro Herodo. Diby na. Vpis Diana à Lacedæmonijs. Loc. Callimachi in Hymno Dianæ. Aunona fluuium, propeq; Carthaginem sunt ualde diuites. hic Phorcys Herculis columnis, quæ tres sunt, imperans, quatuor cubitorum statuam auream Mineruæ fieri fecit. Vocant enim Mineruam Cyrenei Gorgonem, ueluti Dianam Thraces Bendiam, Cretenses Dictynam, Lacedæmonij uerò Vpim. Verùm antequam statuam ipsam Phorcys in templo consecrasset, moritur, tresq; post se natas reliquit, Sthenonem uidelicet, Euryalē & Medusam, quæ nemini in matrimonium sese coniungere unquam uoluerunt: sed uitam cœlibem degentes, substantiam omnem inter se diuisere, & quælibet uni ex tribus insulis imperabat, quæ sibi in bonis contigere. Gorgonem uero statuam illam auream Mineruæ neque in templo sacratam ponere, neque diuidere uelle illis uidebatur. Quinimo apud unamquanque illarum eam ipsam uicissim, ueluti thesaurum quendam depositam, retineri debere censuerunt. Phorcyni uerò socius quidam honestus bonusq; uir erat, quo suis in rebus ueluti oculo utebantur. Perseus autem ex Argo exul, secum nauigia roburq; militare habens, maritima loca tunc populabatur, qui ratus Gorgonem hanc reginam mulierum quandam esse locupletē quidē, sed quæ tamen uiribus imbecilla esset, adnauigat primùm in portum: & stationem ibi nauium faciens, ea loca quæ inter Cyrenem & Sardiniam erant, percurrit: ab unaq; ad alteram earum descendens, oculum ipsum capit. Intellexerat enim ab earum una, se nihil aliud ex illis locis præterquàm Gorgonem, quæ magnam uim auri in se habebat, auferre posse. Pulleq; igitur ipsæ postquam oculum amplius in parte, secundum sermonē prædictum, non habebant, in unum conuenerant iurantes (nam altera alteram accusabat, quòd oculum detineret.) Sed posteaquam sese prorsus eum non habere cognouerunt, quid nam de eo utique factum fuisset, ualde admirabantur. Inte- B
rim ad eas ita consternatas, Perseus nauigat, oculumq; ab eis quæsitum sese habere significat: quem tamen illis se nullo pacto daturum ait, nisi prius ubi nam Gorgo sit, ab eis edoctus fuerit. Minabatur adhæc, nisi hoc manifestarent, eas interfecturum esse. Medusa non ostensuram se esse ait: uerùm Stheno & Euryale ostenderunt. quare Medusam ob id Perseus interfecit, illis uerò duabus oculum restituit. Cum itaque Gorgonem accepisset, in partes eam plures dissecuit, & in trireme sua seruatum ab se caput eius reposuit, ipsiq; naui nomen Gorgonis indidit. cum qua mox pernauigans, ab insulanis circumquaque pecunias assequebatur, eo quòd omnes qui aliquid ei contribuere recusarent, interimebat. Sic & à Seriphijs, ad quos nauigando peruenit, pecunias petijt. illi uerò in unum omnes sese, ut ei resisterent, primò congregarunt: rursusq; cum ad eos in forum coactos Perseus accederet, Seriphon illi relinquentes abierunt, ut ipse neminem omnino ibi inuenerit hominem: sed lapides quidem factos, non autem uiros amplius. quocirca insulanorum reliquis pecunias sibi tradere denegantibus, dicere Perseus adsueuerat, Videte ne, quemadmodum Seriphij, Gorgonis caput uidentes, in lapides & uos mutemini. Id namq; malum ipsi passi sunt.

Seriphij in lapides mutati.

De Amazonibus.

DE Amazonibus talia prædicantur, quòd mulieres illę quidem non erant, sed uiri potius barbari, qui oblongas uestes, & ad talos usq; demissas ad instar Thracensium mulierum gerebant, comamq; mitris continebant, ac barbas radebant: ob id autem ab hostibus in bello per contumeliam fœminæ uocitabantur. Amazones autē suapte natura sibi ingenita, strenui bellatores erant. Expeditionem uerò mulierum istarum nunquam factam fuisse (quando & nunc quoq; nulla apparet) credere uerisimile est.

De Orpheo.

FAlsus quoque de Orpheo uate sermo uulgatur, quòd scilicet eum citharizantem

A zantem quadrupedes, aues, atq; arbores sequerentur. Id autem mihi tale quippiam fuisse uidetur: quòd Bacchæ furentes fœminę erant, quæ in Pieria ouium pascua dilaniabant, aliaq; plura mala uiolenter perpetrabant. Quæ ue cum ad montana loca se recepissent, plures ibi dies se continuerunt: ibi cum diutius permanerent, ciues sibi iam ipsis suisq; mulieribus ac filiabus mali aliquid ab eis timentes, qui Orpheum accirent, mittunt. Illumq; rogant, ut aliquid excogitando machinari uelit, ut quoquo modo posset, furētes fœminas è montibus deduceret. qui quidem Orpheus, cum Bacchi sacra solennia ordinauisset, citharæ sono bacchantes illas demulcēs, è montibus secum deduxit, ferulas quidem primùm habentes: sed quæ cum è montibus descenderent, diuersarū arborum ramos secum gerebant. Quod spectaculum uidentibus hominibus incredibilem admirationem afferebat. Namque primo aspectu illo, deducta ab eis è montibus ligna, arbores, quæ reuera descenderent, esse uidebantur. Quamobrem qui talia perspicerent, ita secum dicere consueuerant: Orpheus citharam pulsans, ex monte syluam ad se ducit. Atque ex hoc tantum, fabula ipsa composita fuit.

De Pandora.

NOn tolerabilis de Pandora sermo diuulgatus est, quòd cum ipsa ex terra formata fuisset, alijs quoq; fœminis similē ipsa formā dederit. Mihiq; hoc potius sic fuisse uidetur, quòd Pandora mulier Græca fuerit ualde dines, quæ quotiens domo exibat, sese plurimum exornare solebat, atq; in primis pigmento quodam ex terra confecto sese perungens utebatur. Resq; ipsa omnino sic se habet, nec alio quopiam modo. Quanquam sermo hac de re factus, ad imposibilia quædam conuersus fuisse uideatur.

Pandora ex luto à Prometheo formata cur, apud Hesiodum.

De generatis ex fraxino.

B ET quid quæso utilius, magisq; stultum est, quàm primum genus hominum ex fraxino generatum esse dicere? Siquidem Melius uir potius quidā nomine fuit, à quo Meliæ fœminę denominatæ fuerunt. Quemadmodum ab Helleno Hellenes Græci, & Iones ab Iono dicti sunt. Ferreas insuper atque æneas, quod dicitur, ætates tunc fuisse, nunquam omnino existimandum est.

Meliæ nymphæ apud interp. Apollō. & Hierō. in Homelijs. Aeneæ ferreæq; ætates, seu gentes nunquam fuerunt.

De Hercule.

DIcitur quòd ex se ipso Hercules folia quędam habuit: ipse igitur Phillyres dictus. & si priuatus humilisq; sortis existeret, cogitans tamen quorsum illa Hercules gestaret, combussit: sicq; ratio inde tracta est hoc modo.

De Ceto.

DE Ceto hæc quidē memorātur, quòd Troianos è mari exiens inuadebat. Et siquidē ei puellas aliquas Troiani obtulissēt, ab eis recedebat: si minus, eorum totam regionē deuastabat. Quàm uerò id fatuum sit, credere Troianos filias proprias Ceto exponere solitos fuisse, quis nō uidet? Virum nanq; potius magnum quempiam nomine Cetum hunc fuisse dicendum est: qui cum rex esset, multū roboris uiriumq; habens, ac in re nauali ualde potens, paludē quandam in Asia, quam Troiani possidebant, circa mare subuertit. Tributumq; ab eis sibi ob id persoluebatur, quod quidam Dasmon, hoc est uectigal uocāt. Argento autem eius temporis homines minime utebantur, sed uasis solum, ac supellectile omni alia. Imperauit ideo rex ille, qui Ceton nomine dicebatur, ut ciuitates quædam tributi nomine equos sibi darent, aliæ uerò puellas mitterent. Hunc uerò regem, cui nomen erat Ceton, barbari Cetum uocabant. hic circumquaq; loca illa adibat, & debito necessarioq; tempore tributū ab ijs promissum exigebat. Quòd si quępiam ciuitates persoluere recusarent, eorum regiones ac loca male tractabat. Peruenit & is quoq; ad Troiam eo potissimum tempore, quādo Hercules illuc etiā exercitū Grecorū habens, uenit. Vnde Herculē tunc Laomedon rex in Troianorū præsidiū conduxit. Ceton uerò exercitū suū cum impetu

Dasmos tributū Argentū in usu pecuniarum antiquitus nō erat. Cetus. Ceton.

Herculem in auxilium Troianorum conducit.

impetu in eos duxit. Cui cum obuiam Hercules & Laomedon cum copijs suis A facti essent, illum interfecerunt. Quo ex facto sermo fabulosus confictus est.

De Hydra.

ILlud quoq; super hydra dicitur, quòd Lerneus serpens erat, quinquaginta capita, unicumq; duntaxat corpus habens. Et postquam ex illius tot capitibus unũ excisum fuisset, duo alia ibi capita repullulare solita fuisse. Cancrumq; insu per illi aduersus Herculem hydram occupantem, auxiliatum fuisse. Si quis igitur sit, qui talia fuisse omnino persuadere sibi possit, fatuus hic quidẽ est. Verũ namq; hoc habet. Lernus rex erat. habitabant aũt omnes homines tunc temporis in pagis, & unicuiq; locorũ istorum reges sui præerant. Sthenelus uerò Perſei filius, Mycenas locum maximum & hominum frequentia habitatum, tenebat. huic Lernus rex minimè subijci uolebat, bellum ob id inuicem ambo gerebant. in ingressu autem regionis eius Lerni oppidulum quoddã fortissimum erat, quod quinquaginta uiri fortes sagittiferi custodiebant, quos intra turrim incluserat, ac diurno nocturnoq; tempore pro præsidio eius loci detinebat: nomen huic oppidulo Hydra erat. Ad hunc locum expugnandum Herculem Eurystheus mittit, qui castellum ipsum expugnauit. In hac uerò oppugnatione sagittiferi qui in turri erant, ignem in hostes demittebant, sagittasq; è turri iaculabantur. Et quotiescunq; euenerat, ut ex illis sagittiferis quispiam uulneratus caderet, duo statim alij in demortui unius locum assurgebant: & hoc, quia fortissimus is esse credebatur, qui antea ceciderat. Posteaquam uerò ab Hercule Lernus in bello uiribus inferior premi se uidit, externi exercitus auxilium conducitur. Carcino duce quodam, qui uir magni roboris ac bellicosus, auxilium afferens, unà cum Lerno iunctis copijs suis in Herculẽ impetum fecit. cui quidem Herculi Iolaus Iphicli filius, atq; ipsius Herculis nepos, Thebanorũ exercitum habẽs, auxilium quoq; tulit. sicq; cum ad turrim Hydræ oppiduli impetu facto B accessisset, incendio illam concremauit: taliq; robore militari eos Hercules expugnauit, & Hydram ipsam diruit, omnem unà exercitum perdens. Qua ex re gesta sermo talis ab ijs qui hydram serpentem fuisse scribunt, & fabulam huiusmodi confingunt, formatus fuit.

Lernus rex. In pagis habitãtes homines.

Hydra castelli nomen, & Sophist. apud Pla.

Carcinus dux.

De Cerbero.

Tricarinia ciuitas.

CErberum canem fuisse tria capita habentem narrant. Manifestũ tamen est, quòd & hic Cerberus, quemadmodũ Geryones, à ciuitate Tricarinia, hoc est, tricipite nuncupata, denominatus est. Dicebant uerò homines, Pulcher magnusq; canis ille est Tricarinius, hoc est, triceps Cerberus. de quo illud quoq; dicitur, quòd Hercules olim ipsum ab inferis deduxit. Sed tale potius quiddã fuit. Geryoni cum bobus suis canes magni ac iuuenes simul erant, quorum uni Cerberus nomen erat, alteri uerò Orus. hunc Orum nuncupatum Hercules in Tricarinia ciuitate antequam boues ipsas abduceret, interemit. Cerberus uerò solus boues sequebatur. Hunc cum Myceneus uir quidam Molottus nomine, percuperet, primùm quidem ab Eurystheo sibi illum dari petit. eo uerò nolente, pastores inducit, ut canem ipsum in Laconia iuxta Tænaron sub spelunca quadam retinere uelint. Quod cum fecissent, ex suis canes quasdam fœminas ad coitũ cum illo mittit. Hoc eodem tempore Eurystheus Herculem ad Cerberi canis inuestigationem misit. Qui cum uniuersam Peloponnesum circumlustrasset, tandem ad locum ubi Cerberum canem esse sibi dictum fuerat, peruenit: ubi descendens, canem ex antro abduxit. Dicebant itaque homines, quòd Hercules per antrum quoddam ad inferos descendisset, canemq; ab inferis ad auras traxisset.

Cerberus unus ex canibus Geryonis.

Myceneus Molottus.

Molossi canes apud Suid.

De Alceste.

Alcestis Euripidis Tragœdia.

TRagœdia dignus de Alceste sermo narratur, quòd cum fortè moriturus Admetus esset, mortem sibi pro illo Alcestis elegit, quodq; Hercules ea pietate motus, cum ab inferis reduxisset, Admeto restituit. Mihi uerò neminẽ, mortuum

A mortuum quempiam ad uitam reuocare posse uidetur. Sed tale quiddam fuit. Posteaquam Peliam patrem filiæ interemerunt, Acastus eiusdem Peliæ filius, illas persequebatur: quas nullo tamen pacto comprehendere potuit. Alcestis etenim ad nepotem eius Admetum Pheras confugit. ad quem locum cum Acastus quoq; uenisset, qui eam persequebatur, & ab Admeto, qui tum fortè ad ignem sedebat, eam dedititi sibi dari petijsset, minimè tradere illi eam uoluit. Quamobrem indignatus Acastus, ualidissimum exercitum, quem in Admetum sisteret, comparat, atq; urbem eius oppugnat. Quod uidẽs Admetus, multos secum ductores ac milites habens, extra ciuitatem, ut eis sese opponeret, egreditur. Sed accidit ut uiuus nocturno tempore ab Acasto comprehenderetur, qui ei quoq; captiuo mortem minabat. Quam rem cũ Alcestes intellexisset, quòd Admeto propter eã mors immineret, egressa protinus sese ipsam Acasto ultro dedit. qua comprehẽsa, Admetum ille liberauit. Dicebant itaq; homines, Virago Alcestis sponte quidem pro Admeto mortua est. Nihilq; prorsus, quod fabulose super hac re commentum sit, uerum habetur. Atq; adeò cum per illud tempus Hercules fortè Diomedis equas quodam ex loco duceret, per ea Thessaliæ loca iter fecit, hospitioq; ab Admeto susceptus est. à quo lugente cum Hercules Alcestis calamitatem intellexisset, miseratione eius motus, Acasto sese opposuit, eiusq; exercitum omnem deleuit: & quæcunq; illi spolia abstulit, inter suos ipsius exercitus milites diuisit. Alcestemq; recuperatam Admeto restituit. Dicebant itaq; homines, quòd Hercules ultro à morte Alcestin liberauerat, & ex hoc facta fabula formata fuit.

ἀλκήστιδες εὐανδρίαι, prouerb. Alcestis uirago. De hac aliter Fulgentius.

De Zetho.

CVm plerisq; alij, tum maximè Hesiodus tradit, quòd Thebana mœnia Zethus & Amphion citharæ sono struxerunt. Existimant uerò quidam illis B ipsis citharizantibus lapides sponte sua mœnia inscendere solitos fuisse. Reuera tamen hoc ita res habet. Citharœdi Zethus & Amphion perfecti erãt, artẽq; suam mercede inuitati ostendebant: argentum autẽ illis temporibus homines cum minimè haberent, iubebant Amphion & Zethus, quod si quis eos citharizantes audire uellet, pro præmio ad murum construendum accedens in eo se se exerceret: neq; enim lapides ibi citharæ sonum audituri stabant, nec sine ratione aliqua homines etiam dicere consueuerant, lyræ beneficio Thebanũ murum constructum fuisse.

Argentum in usu non erat.

De Io.

EX muliere Io bouem factã esse, œstroq; agitatã ex Argo in Aegyptiũ mare peruenisse dicunt. Verum autem hoc habet. Io Argiuorum regis filia erat, huic ciues honorem hunc dederant, quòd Argiuæ Iunonis sacerdotem fecerant. Verùm cum prægnans facta esset, patrem & ciues uerita, è ciuitate protinus aufugit. Argiui uerò ad eam inquirendam urbe exeuntes, & ubi eam inuenerunt, conprehendentes in uinculis habebant. Dicebant autem id uidentes, quòd Io tanquam bos furens in Aegyptum aufugit. ubi cum peruenisset, peperit, indeq; fabula conficta est.

Pro Herodoto in primo.

De Medea.

MEdea, ut dicitur, seniores homines coquẽs, iuuenes eos faciebat. Fuit uero similè quid. Medea talis naturæ florem quendã prima inuenit, qui capillos albos nigros'ue faciendi potestatem habebat. Quibuscunq; igitur hominibus, qui ex canicie exire delectarentur, nigros capillos apparere faciebat. Prima quoq; hæc experimentũ calidi lauacri cuiusdam uim medicã habentis, inuenit, quo uolentibus omnib. medebat. atq; hæc nõ in publico, sed clàm quidem agebat, ne quis medicorum talia addiscere posset. Huic uerò compositioni quautebatur, nomen erat Parepsisis, hoc est decoctio. Quicũq; igitur homines hac decoctione utebantur, agiliores prorsus, magisq; sani fiebant. Ex hoc Medeæ præparationem hanc quicunq; uidebant, lebetes scilicet, ligna, & ignem, quod

Euseb. in x. præpar. euangel. Medea tinctura capillorum prima excogitat.

παρέψησις.

Senis Peliæ mors.

homines Medea elixando coqueret, existimabant. Pelias uerò homo senex, & imbecillus, hac decoctione cum usus fuisset, quòd eam sustinere præ senectutis debilitate non potuit, consumptus est. A

De Omphale.

Herculis imperium.

QVòd Omphalę mulieri Hercules seruiuit, dicitur. qui quidem sermo stultus est, cum & ipsi Omphalę, & cæteris super illam existentibus maioris conditionis hominibus Hercules imperare potuerit. Tale quippiam igitur factum fuit. Omphale Iordanis Lydiæ regis filia erat, quæ cũ Herculis robur maximum audiuisset, ad eum amandum inducta est. ad quam cum appropinquasset, Hercules, pari quoque modo formæ illius amore captus est, mixtiq; simul sunt, atq; ex illius complexu Laomedontem filium Omphale genuit. Lætatus uerò Hercules, & ex illa uoluptatem capiens, eam loco sui imperare sinebat. Quòd stulti uidentes, Herculem Omphalę seruire crediderunt.

Omphale.

De Cornu Amaltheæ.

Ἀμαλθίας κέρας, prouerb.

COrnu Amaltheæ secum Herculem ubiq; portare solitum fuisse aiunt, cuius beneficio quæcunq; uolebat, sibi fiebant. Veritas autem sic. Hercules cum ad Iolaum nepotem suum per Bœotiam iret, in Thespijs moratus est quodam in hospitio, ubi mulier formosa & honesta nomine Amalthea erat. Cuius forma delectatus cum Hercules esset, per aliquod ibi tempus hospitatus est. Quòd cum Iolaus grauiter ferret, pecunias quasdam, quas ex lucro Amalthea faciebat, in cornu quodam accumulatas ei auferre excogitat. Iis etenim pecunijs quæcũq; Hercules uolebat ei Amalthea emebat: peregrini itaq; illuc simul diuertentes, Herculem cornu Amaltheæ habuisse dicebant, ex quo quæcunq; uoluisset, sibi ipsi emebat, atq; inde fabula conficta est.

Amalthea.

De Amaltheæ hoc idem Suidas & Eustathius, Homeri interp.

De Hyacintho narratio.

HYacinthus adolescens Amycleus erat, pulcher & honestus satis. Hunc Apollo quidem uidit, uidit & hunc Zephyrus, amboq; illius formæ amore capti sunt, in eiusq; gratiam & honorem certatim artes uterq; suas illi exhibebat. Sagittabat nanq; Apollo, Zephyrus uerò spirabat: sed ab illo cãtus & uoluptas ueniebat, ab hoc uerò timor non nisi ac perturbatio sibi erat. Itaq; in Phœbi amorem sese iuuenis inclinat, ob idq; Zephyrum præ zelotypia ad bellum armare fecit. posthæc quædam Hyacintho exercitamenta cum Apolline erant: in quibus cum sese exerceret, à Zephyro sibi maximè timendum erat, discoq; præsertim: quem, cum adolescentis lusu deus præparasset, & ab illo iam descẽdisset, à puerоq; mox leuaretur, Zephyri fraude in eum ipse decidit, qui ita mortuus est. Terra uerò tantę calamitatis memoriam ullo modo desertam omittere non debuit, quin pro adolescentulo, quòd fecit, florem Hyacinthi nominis emitteret, in cuius quidẽ folijs eius ipsius Hyacinthi nominis principium inscriptum fuisse memorant. B

Disci lusus apud Ouid.

Flores inscripti nomina regũ, Ver. & Ouid. in x. Metamor.

De Marsya narratio.

MArsya uir agrestis erat, qui musicus tamen factus est. Nam cum Minerua tibias odio haberet, quòd de pulchritudine nonnihil, cum eas inflabat, sibi auferrent, ut ex fonte qui imaginem ei suam reddebat, agnouit, illas abiecit: quas cum Marsya pastor accepisset, labris suis admouit. Illæ uerò diuinũ quendam sonum, etiam inuito illo qui eas inflabat, per se emittebant. Existimabat uerò Marsyas, ex arte potius sua sonum illum fieri, quàm quòd diuina illis uis quædam inesset. Quare hac persuasione imbutus, Musas iam quoq; ipsas, atq; adeò etiam Apollinem ad certamen inuitabat: quos nisi sono tibiarum superasset, uiuere se neutiquam uelle amplius dicebat. Quare cum in certamen deus Apollo descendisset, Marsyas uincitur, simul'que cum uictoria pellem excoriatus deposuit. Vidiq; ego in Phrygia fluuium ipsum Marsyam ab eius ipsius nomine dictum, cuius cursum ex Marsyæ sanguine fieri Phryges dicebant.

Vide Aul. Gel. lib. 14. cap. 17. & Plut. in uita Alcibiad.

De hoc amne Q. Curt. in libro 3.

De

De Phaone.

De Phaone Aelianus: & Lucianus in quodã Dialogo.

PHaonis uita omnis circa nauigia, inq; re maritima erat. portitor nanque in mari fuit, quo in officio nullum unquam delictum in quempiam perpetrauit. Modestusq; adeò erat, ut à nemine portorium reciperet, qui soluendo non esset. Morum autem istius admiratio quædam apud Lesbios erat, simulq; hunc deus laudauit. Deum autem Venerem uocant. quæ tum senescentis hominis, hoc est mulieris formam atq; habitum induisset, ad Phaonem accessit, deq; nauigatione uerba cum ipso facit: ac ut eam naui sua traijciat, petit. Ille uerò, in deseruiendo ei, celeritate usus, quàm primum illam traijcit, præmiumq; nullum ab ea petit. Quid igitur post hęc tali pro munere egit Venus? Phaonem certè ex se ne formosum iuuenem illam feciſſe dicunt. Atq; hic quidem Phaon ille est, cuius amore cum capta Sappho esset, sese interimẽs, amorem illum in sanguinem mœoremq; conuertit. A

De Ladone narratio.

TErræ uisum fuit cum Ladone fluuio ad coitum descendere: & posteaquam cum eo se miscuit, ex eius compressu concipiens, Daphnem gignit. Hanc Apollo Pythius amauit, uerbaq; amatoria ad illam faciebat. Sed cum ipsa castitatem seruare uellet, illum minime audire uolebat: necesseq; ei ob id erat puellam auersantẽ insequi, ueluti sic illam deniq; persequebatur. quæ cum fugeret, denegare ei quicquam non prius ausa est, quàm Terram matrem suam in auxilium aduocaret: à qua precibus petebat, ut sese iterum intra se admitteret, ac in eadem uirginitate talem, qualis nata erat, custodiret: quod & mater fecit. Daphnem namque intra se occultauit. Post uerò tempus illud è Terra egressa Daphne, arboq; facta, eodem in loco pullulabat. cuius ramis cum propter amoris impatientiam, deus inhæreret, illi quo minus in laurum commutaretur, B resistere nullo modo potuit. Nam manus illius iam intra arboris truncum comprehendi, caputq; & reliqua corporis frondibus ornari cœpere: sine quibus lauri folijs, ut dicitur, tripos in Bœotia, ubi antrum erat, nullo modo erigi poterat.

Daphnẽ ex Ladone & Terra genitam, apud interp. Lyco. et Eustathium.

Pro Ouid. in primo Metã.

Tripos sine lauro in Bœotia erigi non poterat.

De Iunone.

IVnonem deam suorum habere patrociniũ, ac ciuitatis custodiã, Argiui existimant: propter quod publicum festum in eius honorem ritu atque ordine solenni concelebrant. Huius autem pompæ ordo erat, ut currum Iunonis colore albicantes boues ad templum traherent, in quo curru sacerdotem quoque esse oportebat. Templumq; ipsum, ubi ei sacrificium fiebat, extra urbem erat. Quodam uerò tempore, cum forte ad hæc solennia sacra Iuno ferri deberet, ac propter albicantium boum penuriam, ritus atq; ordo ille solennis claudicans obseruari nõ posset, sacerdos illorum defectum ita emendauit. Nam cum filios quosdam adolescentes haberet, ad instar boum, Iunonis plaustrum eos subire fecit. Posteaquam igitur quæ à bobus fieri debebant, à filijs facta sunt, illorũ mater sacerdos ante Iunonis deæ simulacrũ supplex stans, laboris mercedem liberis suis à dea petijt, quibus ueluti data illis à Iunone cõdigna merces fuit.

somnus namq;, ut fertur, pro præmio illis datus est, qui uitæ quoq; illorum finis extitit.

PALAEPHATI DE FABVLOSIS NARRATIONIBVS FINIS.

FVLGENTII EPISCOPI CARTHAGINENSIS MYTHOLOGIARVM AD CATVM Presbyterum Carthaginensem, Liber I.

QVamuis inefficax petat studium res quæ caret effectu, & ubi A
emolumẽtum deesi negocij, causa cesset inquiri: hoc uidelicet
pacto, quia nostri temporis ęrumnosa miseria non dicendi pe
tit studium, sed uiuẽdi flet ergastulum, nec famę assistendũ po-
eticæ, sed fami consulendum domesticę. Citius nunc aut quod
amiseris fleas, aut quod edas inquiras, quàm quod dicas inue-
nias. Vacat hoc tempore potentibus opprimere, prioribus rapere, priuatis per
dere, miseris flere. Quia soles Domine meas cachinnantes sæpius nænias lepo-
re satyrico litas lubentius affectare, dum ludicro talia uentilãs epigrammate cõ
solitus es mœdica † solita est, uernulitate mulcere. Additur, quia & mihi nuper imperasse
dignosceris, ut feriatas adfatim tuarũ aurium sedes lepido quolibet susurro per
mulceam. Parumper ergo ausculta, dum tibi rugosam sulcis anilibus ordior fa-
bulam, quam nuper Attica soporatã salsura, nocturna præsule lucerna cõmen-
tus sum, ita somniali figmento delusam, quo nõ poetam furentem aspicias, sed
onirocritem soporis nugas ariolantem aduertas. Neq; enim illas Heroidarum
arbitreris lucernas meis præsules libris, quibus aut Sulpicillę procacitas, aut Psy
ches curiositas declarata est: neq; illam Phædrã, quæ maritũ Phædriam in tumu
lum duxit, aut Leandricos natatus intercepit, sed quæ nostrum academicũ rhe-
torẽ ita usq; ad uitalem circumtulit, quo penè dormientẽ Scipionem cœli ciuẽ
effecerit. Verum respublica uideat, quid Cicero egerit. Me interim discedentem à te Domine, dum quasi urbans extorrẽ negotijs ruralis ocij torpor astrin-
geret, euitans ærumnosa calamitatum naufragia, quibus publicæ incessabiliter
uexantur actiones, arbitrabar agrestem secure adipisci quietem, ut procellis cu B
rarũ celantibus, quo in torporem urbana tempestas exciderat, uelut halcyone
niduli, placitã serenitatem uillatica semotione tranquillior agitassem, sopitisq;
in fauilla silentij rauciſonis iurgiorũ classicis, quibus me Galogetici quassauerãt
impetus, defecatã silentio uitã agere credidissem, ni me illuc quoq; mœrorũ im
probior angina sequereẽ, felicitatisq; nouerca fortuna (quæ amarũ quoddã hu
manis interserit semper negocijs) me quasi pedissequa sectaretur. Nam tributa
ria in dies cõuentio compulsantiũ pedibus limen|propriũ triuerat, noua indicti
onũ ac momentanea proferens genera, quasi Mida rex ex homine uerteret, ut
locupletes tactus rigens auri materia sequereẽ. Credo etiã Pactoli ipsius fluenta condictis frequentibus desiccasse. Nec hoc tantũ miseriarũ ergastulũ sat erat,
addebatur his, quòd etiã bellici frequenter incursus pedũ domi radicem infige-
re iusserant, quo portarũ nostrarũ pessulos aranearũ cassibus oppletos quispiã
non uideret. Agrorum enim dominium gentes ceperant, nos domorum. Fru
ctus enim nostros expectare licuit, non frui. merces quippe nobis fuerat genti-
lis, si uel ad manendum clausos relinquerẽt. Sed quia nunquã est malum immor
tale mortalibus, tandem domini regis felicitas, aduentantis solis crepusculum
mundo tenebris dehiscentibus, pauores absterſit. Et post torpentes incessus,
quæ tum bellicum proflígauerat interdictũ, licuit tandem arua uisere, limites
circuire. Egreditur nautarũ in morẽ, quos tempestatũ flagitamento confractos
exoptata reduces excipit ripa, uelut parietũ indumentis exuti post domesticas
stationes ambulare potius discimus, quàm progredimur, et Maroneo uersui cõ
similes: Tandẽ liber equus cãpo potitur aperto. Intuemur arua, quibus adhuc
impressæ bellantiũ plantæ muricatos (quod aiunt) sigillauerãt gressus, & formi
dine menti nondũ extersa, hostes in uestigijs pauebamus. Terrorem enim pro
sui memoria miles hostis hæredem reliquerat. Sed Troadũ in morem ostenta-
bamus alterutrũ loco, quorũ recordationem aut internitio celebrior faciebat,
aut

A aut præda. Tandem inter sentosa nemorum fruteta, quæ agrestis olim deseruerat manus. nam intercapedinante pauoris prolixitate tam largo fumo lurida pa
rietibus aratra pendebant, & laborifera boum colla iugales in uaccinam molli-
ciem diduxerant callos. Squallebat uiduus sulcis ager, & herbidis sentibus oli-
uifero uertici minabatur. Ita enim nexili de syrmate męandrico gramini labru-
sca cohibat, quo septa herbosis radicibus tellus, Triptolemicum contumax ab-
nueret dentem. Ergo dum huiusmodi paliuræa prata incedente premerẽ planta, & roscidos florulenti uelleris colles spacianti metirem passu, defectũ uolun-
tas peperit egredientis studio, sed utilitas ex labore succesſit. Diuertor arborei
beneficiũ umbraculi præsumens, q̃ me erranti foliorũ intextu Phœbi à torridis
defensaret obtutibus, & circumfluã ramorũ umbrã, quã propriis radicibus prę
beret, mihi etiã cõcederet esse cõmunem. Nam me auiũ quædã uernulitas, quæ
fragili quadã dulcedine crispantes sibilos corneis edũt organulis, ad hoc opus
allexerat, & laboris tam subita requies quoddam carminis expectabat melos.

Thespiades Hippocrene,	Hinnientis & recursu
Quà spumanti gurgite	Quam produxit ungula.
Irrorat loquacis nymbi,	Quicquid Ascræus ueterna
Tinctas haustu musico,	Rupe pastor cecinit,
Ferte gradum properantes	Quicquid ex Atlantis gazis
De uirectis collium,	Vestra promunt horrea,
Vbi guttas florulentæ	Quod cecidit pastorali
Manę rorat purpuræ,	Maro sylua Mantuæ,
Humor algens, quem serenis	Quod Mæonius ranarum
Astra sudant noctibus,	Cachinnauit prælio,
Verborum canistra plenis	Parrhasia candicanti
B Referate flosculis.	Dente lyra concrepet,
Quicquid per uirecta Tempe	Ad meum uetusta carmen
Rapiat unda proliens	Secla nuper confluant.

Hoc itaq; sacrificali carmine Gorgonei fontis aspergine madidas & prępetis
ungulæ riuo merulentas Pieridas abstraxi. Astiterant itaq; syrmate nebuloso lu
cidæ ternæ uiragines, hedera largiore circumfluæ, quarum familiaris Calliope
ludibundo palmulæ tactu, meum uaporãs pectusculum, poeticę pruriginis dul
cedine spargit. Erat enim grauido (ut apparebat) pectore, crine neglecto, quẽ
margaritis prænitens diadema constrinxerat, talo tenus bis tinctã recolligens
uestem. Quod credo & itineris propter difficultatẽ, & ne męandricos tam sub-
tilis elementi aliquatenus limbos aculeati herbarum uertices scinderent. Astiti
propter ergò, erectus in cubitum, ueneratus sum uerbosam uiraginem, olim mi
hi poetico uulgatam euidentius testimonio. Nec immemor cuius uerbosas fa-
bulas propter scholaribus rudimẽtis tumidas ferulis gestauerã palmas: & quia
non mihi euidẽti manifestatione quæ nam esset, liquebat, cur uenisset, inquiro.
Tum illa: Vna, inquit, ẽ uirginali sum Heliconiadũ curia, louis albo conscripta,
quam olim Athenęum ciuem Romanus ordo colendã exceperat: ubi nouellos
ita frutices edidi, quo eorũ cacumina summis astris insererem. Ita uitæ famã lin-
quentes hæredem, quo magis celebriorem obitum protelarent. Ast ubi me Ro
muleæ arcis conuentu bellicus uiduauit incursus, Alexandriæ conciliabula ur-
bis exulata possederã, uarijs dogmatũ imbutamentis, lasciua Gręcorũ præstru
ens corda, postq; Catonũ rigores, Tullianasq; seueras inuectiones, & Varroni-
ana ingenia, Apelleæ genti enerues sensus, aut satyra luseram, aut comœdico
phasmate delectabam, aut tragica pietate mulcebam, aut epigrammatũ breuita
te condibã. Libebat me mea captiuitas: & licet nostræ uacuissent industriæ, in-
ueniebat tamen animus, quibus inter mala arrideret, nisi me etiam exinde bel-
lis crudelior Galieni curia exclusisset, quæ penè cunctis Alexandriæ ita est an-
giportis, q̃ chirurgicæ carnificinę laniena † plurior habitaculis numereẽ: denicq; *durior*

certando ita remittunt in mortem, quo ferant Charontem citius ſopiturũ, ſi col A
legio nõ donetur. Hanc orationem riſus mollior terminabat. Itaq; meis quod
euerteret, culminibus impetraui. Tũ illa: Nõ paues, inquit, muſicũ tuis recepta
re dogma penatibus, cũ barbarorũ morẽ auſcultauerim, ita literarios mercatus
penitus abdicare, ut hos qui primis elementorum figuris, uel propriũ deſcripſe
rint nomẽ, caſſata inquiſitiõe in carnificinã raptaſsẽt. Tũ ego: Nõ ita eſt inquã,
ut audieras, ſed fama fuit. nam carmina noſtra Muſæ tantum ualẽt inter Martia
tela, quãto dulcis aquæ ſaliente ſitim reſtinguere riuo. Et ut ſuũ me amplius fa
miliarẽ reſciſſet, illud etiam Terentianum adieci: Olim iſti fuit generi quæſtus
apud ſeculũ prius. Nunc itaq; literæ ſuos quicquid Helicon uerbalibus horreis
enthecatum poſſederat, in ipſis poteſtatum culminibus hæreditario iure tranſ
ferre cantus extendunt. Illa exhilarata carminibus, utpote quaſi Mæonium ſe
nem ut uiſeret recitantem, laudatorio palmulę tactu mulſit meam cęſariem: per
cuſſaq; mollius ceruice, quàm decuit: Eia, inquit, Fabiana Creonticis iamdudũ
nouus initiatus es myſtes ſacris. Ne quid ergo meo tibi deſit tyrunculo, accipe
parẽ dogmatis gratiã: & quatenus te noſtra ſatyra laſciuienti uerborũ rore per
cuſſit, uadatumq; te ſui retinet amoris illecebra, redde quod ſepioticon debes:
& quicquid libet Niliacis exarare papyris, feriatis aurium ſedibus percipe. Nec
deerit hiſtoriæ ei quilibet effectus, cuius uiſceribus te interſtringi popoſceris.
Tum ego: Index libelli te feſellit generoſa loquacitas, non mihi cornutus adul
ter arripitur, nec hymbre mendaci luſa Danae uirgo cantatur, dum ſuo iudicio
ſibi deus prætulit pecudem, & hanc auro decepit, quam poteſtate nequiuit. Nõ
ſuillo caninus morſu depaſtũ iuuenis femur, nec in libellulis meis ſub falſa ali
te puerilis pependit laſciuia. Non olorinis reptantẽ adulterũ plumis oua pulli
gera uirginib. inculcantẽ, uel ſemina puerigera uiſcerib. infundentẽ, nec Lych
nides puellas inquirimus, & Hero atq; Pſychen poeticas garrulantes ineptias.
Dũ hęc lumẽ quærit extinctũ, illa deflet incenſum, Pſyche uidendo perderet, et B
Hero nõ uidendo periſſet. Nec referã uirginali figmento Aricinam luſam uira
ginem, dum quæreret Iupiter quod magis eſſe uelit q̃ fuerat. Mutatas itaq; ua
nitates manifeſtare cupimus, nõ manifeſta mutãda fuſcamus, ut ſenior deus hin
nitus exerceat: & ſol fulgoris igne depoſito, malit anilibus exarari rugis, q̃ ra
diis. Certos itaq; nos præſtolamur rerũ effectus, quos repulſos mendacis Græ
cię fabuloſo cõmento quid myſticũ in his ſapere debeat, cerebrũ agnoſcamus.
Tum illa: Vnde hæc tibi, inquit, homuncule tanta ignorantię ſcientia? Vnde e
tiam ratum ordinem ignorãdi? Dum enim ſeculis intacta exquiris, oſtendis te
ſapienter ſcire quod neſcis. Cui ego (ſi his quibus ignorare aliquid contigit) ne
ipſum quidẽ neſcire ſuũ, ſcire contigerit, quanto ſatius eis erat etiã nõ naſci con
tingere, q̃ naſci inefficaciter uiuere. primum itaq; ego ſcientiæ ueſtibulũ puto,
ſcire quod neſcias. Ad hæc illa: Tam ſecretis myſticisq; rebus uiuaciter pertra
ctandis ampliora ſunt autoritatũ quærenda ſuffragia. Neq; enim quippiã ludi
crũ queriť, quo ludibundo pede metrica uerbor; cõmoda ſarciamus. Sudor hic
opus eſt palæſtrantis ingenij, ne tam magnifici aſſumpta moles operis ipſo ferè
medio conaminis impetu uiuaciſſimis deſtituta uaneſcat tractatibus. Ergo erũt
nobis Philoſophia atq; Vrania cœleſtis adiutrices operis aſciſcendę. Nec enim
deerit tuis laſciuiens amica ſolatijs, ut dũ te myſticę artes anhelũ tractãdo reddi
derint, tute tua ſatyra ludentem excipiat. Quæſo inquã munifica largitas, ne tu
iſtam tuã ſatyrã, cuius me dudũ uadatũ amore prędixeras, temerè credas noſtris
penatibus. Tam etenim libens zelo ſortitus ſum ex affectu coniugiũ, ut ſi hanc
ſuis oblucentẽ, ut pellicẽ uoluptatibus domo repererit, ita ſulcatis ungue genis
in Heliconẽ remittat neceſſe eſt, quo eius diluẽdis uulneribus Gorgonei ipſius
fontis nequaq; fluenta ſufficiant. Tum illa cachinnũ quaſſans, fragile colliſo bis
teroq; pulſu palmulę femore: Neſcis, inquit, Fulgenti rudis accola Pieridũ, quan
tum ſatyram matronæ formident. Licet mulierũ uerbalibus undis & cauſidici
cedant,

A cedant, nec grãmatici mutiant, rhetor taceat, et clamorẽ pręco cõpeſcat: ſola eſt
quæ modũ imponat furentibus, licet Petroniana ſubit Albutia. hac etenim allu
dente, & Plautinæ ſatyræ dominatus obdormit, & Sulpicillę Auſonianę loqua
citas deperit, Saluſtianæq; ſymphonię, quamuis pręſens ſit cantilena melos cã-
Soluerat igniuomus mundi regione peracta, (tandi, rauceſcit,
Quadrupedes, gelidumq; rotis tepefecerat orbem
Rector, & auratis colla ſpoliabat habenis.
Iam Phœbus diſiungit equos, iam Cynthia iungit:
Quasq; ſoror liquit, frater pede temperat undas.
Tum nox ſtellato mundum circumlita peplo,
Cærula rorigenis pigreſcere iuſſerat alis.
Aſtrigeroq; nitens diademate luna bicornis,
Bullatum bijugis conſcenderat æthera tauris.
Iam ſimulacra modis mentis fallentia plaſtis,
Mollia falſidicis replebãt ſtramina ſignis. & ut in uerba pauciſſima conferã,
nox erat. Cuius nomen noctis iamdudũ oblitus, ut inſanus uates uerſibus deli-
rabam. Dum ſubitò agreſtis illa, quam dudũ uiderã, hoſpita oborto impetu cu-
bicularias impulſu fores irrupit, inopinanterq; me iacentem reperiens marcen
tia languore ſomni lepido lumina, rapido atq; admodũ ſplendificè intermicãti
quodã ſui uultus coruſcamine pepulit. Erat enim ultra ſolitũ eminens mortali-
tatis aſpectũ, denicq; pigræ adhuc quietis indiciũ roratis naribus ructuantem, re
pentina hoſtij crepitatione turbauit. Hanc præibat florali laſciuiens uirgunc ula
petulãtia, hædera largiore circunflua, improbi uultus & ore contumeliarũ ſarci
nis grauido: Cuius †hyronicũ lumen tam timabunda uernulitate currebat, quo *ironicum*
mentes etiã abſtruſas temulentis inſcriptionibus depinxiſſet. Muſę enim latera
ſarciebãt altrinſecus duæ: quarũ dexterior uerecunda quadam maieſtate ſubni-
B xa, elatæ frontis Polymnia, argẽteis aſtrorũ purgauerat margaritis: cuius phale
ratũ exoticis diadema carbunculis, corniculata lunę ſinuatio deprimebat, ac cę
rulanti peplo circumlita hyalinæ cauitatẽ ſphæræ oſſeo faſtigatus tigillo uerſa-
bat. Viſus itaq; luminis tam elata cõtemplatione cœlitus erigebať intuitus, quo
penè foribus ſuperna intuens pollicẽ illiſiſſet. Leuicomes lateris refugo quodã
cõtemplatu ſecretior humanos intuitus uelamine quodã arcano uitabat. huius
ninguida canis albẽtibus nitebat cęſaries, rugaq; criſpato multiplici ſupercilio
rancidũ ſe quiddam conſopiri promittebat. Tardior inceſſus erat, & ipſa põde-
rationis grauedine uenerandus. Tunc Calliope prouinciã loquacitatis ingreſ-
ſa: His te, inquit, Fulgẽti tutricibus ſpoponderã largitũ. Quarę ſequax ſi fueris,
celeriter raptum ex mortali cœleſtem efficient, aſtrisq;, non ut Neronem poeti-
cis laudibus, ſed ut Platonẽ myſticis interſerent rationibus. Neq; enim illos de
his expectas affectus, quos aut poema ornat, aut deflet tragœdia, aut ſpumat
oratio, aut cachinnat ſatyra, aut ludit comœdia: ſed in quib. Carneadis reſudat
elleborũ, & Platonis auratum eloquiũ, & Ariſtotelis ſyllogiſmaticum uerbilo-
quium. Nunc itaq; pande mentis cubiculũ, & aureũ fiſtulis audito nuncio men
tibus intromitte quod excipis. ſed enerua totũ mortale quod tibi eſt, ne tam ſa-
crati ſeries dogmatis ſcrupuloſis rite non reſideat penetralibus. Ergo nunc de
deorũ primum natura, unde tanta malę credulitatis lues ſtultis mentibus inole-
uerit, edicamus. Quamuis enim quidã ſint, qui ſpreta capitis generoſitate, Atri
cinis atq; Arcadicis ſenſibus glandium quippiam ſapiant, atq; eorum altiori
ſtultitiæ nubilo ſoporata caligentur ingenia: tamen nequaquã apud humanos
ſenſus, niſi fortuitis compulſationibus moti naſcuntur errores, ut etiam Chry-
ſippus de fato ſcribens ait, compulſationibus lubricis uoluuntur incurſus. Itaq;
primum omiſſo circuitu, unde idolum tractum ſite, dicamus.

VNDE IDOLVM DICATVR.

Diophantes, Lacedæmonum autor, libros ſcripſit Antiquitatum 14. in qui-

bus ait, Syrophanem Aegyptium familia ſubſtantiaq; locupletem filiũ genuiſ- A
ſe, quem uoluit enormis ſubſtantiæ ſucceſſorem inexhabili, ultrà quàm paternitas exigebat, affectu erga filium deditum. Isq; dum aduerſis fortunæ incurſibus raperetur, patri crudele geminæ orbitatis dereliquit elogium: & ut poſteritati perpetuale ſuffragium denegaſſet, & ſubſtantiæ propagandæ ſubitam interceptionẽ obijceret. Quid igitur faceret, aut fœcunda paternitas hac ſterilitate dãnata, aut felix ſubſtantia in ſucceſſione curata? parum erat, non habere quod habuit, niſi etiam eſſet, qui obtineret quod reliquit. Denicq; doloris anguſtia, quæ ſemper inquirit neceſſitatis ſolatiũ, filij ſibi ſimulacrũ in ædibus inſtituit. Dũq; triſtitiæ remedium quęrit, ſeminarium potius doloris inuenit, neſciens quòd ſola ſit medicina miſeriarum obliuio. Fecerat enim ille, unde luctus reſurrectionis in dies acquireret, non in quo luctus ſolatium inueniret. Denicq; idolum dictum eſt ἀδόδυνον, quod nos latinè ſpecies doloris dicimus. Nanq; uniuerſa familia in domini adulationẽ, aut coronas plectere, aut flores inferre, aut odoramenta ſimulacro ſuccendere conſueuerat. Nonnulli etiam ſeruorũ culpabiles domini furiam euitantes, ad ſimulacrũ profugi ueniã merebantur, & quaſi ſalutis certiſſimo collatori, florum aut thuris offerebãt munuſcula, timoris potius effectu, quàm amoris affectu. Denicq; huius rei non immemor & Petronius ait. Primus in orbe deos fecit timor. Nã & Mintanor muſicus in Chromatopion libro muſicæ artis, quem ſcripſit, ait, Dominum doloris, quem prima cõpunctio humani finxit generis, exin inueteratus error, humanis pedetenim cõſertus diſciplinis, barathro quodam ſæuæ crudelitatis prolabitur.

Saturnus.

SAturnus Pollucis filius dicitur, Opis maritus ſenior, uelato capite falcem gerens: cuius uirilia abſciſſa, & in mare proiecta, Venerem genuere. Itaq; quid ſibi de hoc philoſophia ſentiat, audiamus. Tũ illa: Saturnus primus in Italia re- B
gnum obtinuit. hicq; per annonæ prerogationem ad ſe populos attrahẽs, à ſaturando dictus eſt Saturnus. Opis quoq; uxor, eo quòd opem eſurientibus ferret dicta eſt: Pollucis etiã filiũ, ſiue à pollendo, ſiue à pollucibilitate, quam nos humanitatem dicimus. Vnde & Plautus in comœdia Epidici ait, Bibite, pergræcamini pollucibiliter. Velato uerò capite ideo fingitur, quòd omnes fructus foliorum obnupti tegantur umbraculo. Filios uerò ſuos comediſſe fertur, quòd omne tempus quodcunq; gignit, conſumit. Falcem etiam fert non immeritò, ſiue quòd omne tempus in ſe uergat, ut curuamina falciũ: ſiue propter fructum, unde etiam & caſtratus dicitur, quòd omnes fructuum uires abſciſæ, atq; in humoribus uiſcerum ueluti in mare proiectę, ſicut illic Venerem, ita & libidinem gignant neceſſe eſt. Nam & Apollophanes in epico carmine ſcribit Saturnum quaſi ſacrũ νᾶν, νᾶς enim græcè ſenſus dicitur: aut ſatorẽ νᾶ, quaſi diuinum ſenſum creantẽ omnia. cui etiã quatuor filios ſubijciũt, primũ Iouem, ſecundũ lunonẽ, tertiũ Neptunum, quartũ Plutonẽ. & quaſi Poli filiũ quatuor elementa gignentem, id eſt primũ Iouem ignem: unde & ζεὺς græcè dicitur, ζεὺς enim græca ſignificatione, ſiue uita, ſiue calor dici poteſt: ſiue quòd igne uitali animata omnia dicerentur, ut Heraclius uult: ſiue quòd hoc elementũ caleat, ſecundũ lunonem, quaſi aërem, unde ἥρη græce dicitur. & quamuis aërem maſculũ ponere debuerint, tamen ideo ſoror eſt Iouis, quòd hæc duo elementa ſibi ſunt ualde cõſocia. Ideo Iouis & coniugem, quòd maritatus aër igne ferueſcat. Nam & Theopompus in Cypriaco carmine, & Hellanicus in Dios philologia, quã deſcripſit, ait lunonẽ ab Ioue uinctã catenis aureis, & degrauatã incudib. ferreis. Illud nihilominus dicere uolentes, ſq; aër igni cœleſti cõiunctior, duobus deorſum elementis miſceat, id eſt aquæ & terræ, quę elemẽta duobus ſuperioribus grauiora ſunt.

Neptunus.

NEptunum uerò tertium aquarũ uoluere elementũ: quem ideo Græci etiã Poſidona nuncupãt, quaſi ποσιοῦντα εἶδωρ, quòd nos latinè facientẽ imaginẽ dicimus:

A dicimus illa uidelicet ratione, quòd hoc ſolum elementũ imagines in ſe formet ſpectantiũ, quòd nulli alij ex quatuor competat elementis. Tridentem uerò ob hanc rem ferre pingitur, quòd aquarum natura triplici uirtute fungatur, id eſt liquida, fœcunda, potabili. hunc & Neptuno Amphitriten in coniugium deputant, ἀμφὶ enim græcè circumcirca dicimus: eo quòd omnibus tribus elementis aqua cõcluſa ſit, id eſt in cœlo, in aëre, in nubib. & in terra, ut ſunt fõtes & putei.

Pluton.

QVartum etiam Plutonem dicunt terrarum præſulem: πλοῦτος enim græcè, diuitiæ dicuntur, ſolis terris credentes diuitias deputari. hunc etiam tenebris addictum dixere, quòd ſola terræ materia ſit cunctis elementis obſcurior. Sceptrum quoq; in manu geſtat, quòd regna ſolis competant terris.

Tricerberus.

TRicerberum uerò canẽ eius ſubijciunt pedibus, quòd mortaliũ iurgiorum inuidiæ ternario conſlentur ſtatu, id eſt naturali, cauſali, accidentali. Naturale eſt odium, ut canum, leporum, luporum, & pecudũ, hominum, & ſerpentũ. Cauſale eſt, ut amoris zelus atq; inuidiæ. Accidens eſt, quod aut uerbis caſualiter oboritur, ut hominibus: aut comeſtiones propter, ut iumentis.

Furiæ.

HVic quoq; etiam tres furias deſeruire dicunt, quarum prima eſt Alecto: ἀλήκτω enim græcè impauſabilis dicitur. Alia Tiſiphone: τισφόνη aũt, quaſi τῶν φονὴ, id eſt iſtarum uox. Tertia Megera: megera enim eſt, quaſi μεγάλη ἔρις, id eſt magna contentio. Primum eſt ergo, non pauſando furiam concipere. ſecundum eſt, in uocem erumpere. tertium, iurgium protelare.

Fata.

TRia etiam ipſi Plutoni deſtinant fata, quarum prima Clotho, ſecunda Lacheſis, tertia Atropos. κλώθω enim græcè euocatio dicitur, λάχεσις uerò ſors
B nuncupatur, ἄτροπος quoq; ſine ordine dicitur: hoc uidelicet ſentire uolentes, quòd prima ſit natiuitatis euocatio: ſecunda, uitæ ſors, quemadmodum quis uiuere poſſit: tertia, mortis conditio, quæ ſine lege uenit.

Harpyiæ.

HArpyias etiam tres inferis Vergilius deputat, quarũ prima ἁέλλω, ſecunda ὠκυπέτη, tertia κελαινὼ. Harpyia enim græcè rapina dicit. Ideo uirgines, ſq; omnis rapina arida ſit & ſterilis. Ideo plumis circundatæ, quia quidquid rapina inuaſerat, celat. Ideo uolatiles, quòd omnis rapina ad uolandum ſit celerrima. ἁέλλω enim græcè quaſi ἕλων ἄλλο, id eſt alienum tollens. Ocypete, id eſt citius auferens. Celænũ uerò græcè nigrũ. unde & Homerus prima Iliados rhapſodia, αἶψά οἱ ἐκ ῥινῶν κελαινεφὲς αἷμα πεδήσει: ideſt, ſtatim niger tuus ſanguis emanabit per meam haſtam. Hoc igitur ſignare uolentes, quòd primum ſit, alienum concupiſcere: ſecundum, cupita inuadere: tertium, celare quod inuadit.

Proſerpina.

PLutoni quoq; nuptam uolunt Proſerpinam, Cereris filiam. Ceres enim græcè gaudium dicitur. & ideo illam frumenti deam eſſe uoluerunt, quòd ubi plenitudo fructuum ſit, gaudia ſemper ſuperabundẽt neceſſe eſt. Proſerpinam uerò quaſi ſegetem uoluerunt, id eſt terram radicibus proſerpentem, quæ & ἑκατὸν græce dicitur: ἑκατὸν enim græce centum ſunt. & ideo hoc illi nomen imponunt, quia centuplicatum Ceres proferat fructum.

Ceres.

HAnc etiam mater cum lampadibus raptam quęrere dicitur, unde & lampadum dies Cereri dedicatus eſt: illa uidelicet ratione, quòd hoc tempore cum lampadibus, id eſt cum ſolis feruore ſeges ad metendũ cũ gaudio requirat.

Apollo.

APollinem ſolem dici uolunt: ἀπόλλων enim græce perdens dicitur, quòd feruore ſuo omnẽ ſuccum uirentium decoquendo perdat herbarũ. Hunc etiam

etiam diuinationis deum uoluerunt, siue quòd sol omnia obscura manifestat in lucem, seu quòd in suo processu & occasu eius orbita multimodos significationum monstret effectus. Sol uerò dicitur aut ex eo quod solus sit, aut quòd solitè per dies surgat & occidat. Huic quoq; quadrigã adscribũt illã ob causam, quòd aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulũ peragat: aut quòd quadrifido limite diei metiatur spacium. unde & ipsius equis condigna sic nomina posuerunt, id est Erythreus, Actæon, Lampos, Philogeus. Erythreus græcè rubens dicitur, quòd à matutino sol lumine rubicundus exurgat: Actæon splendens dicit, quòd tertię horæ momentis uchemẽs insistat: Lampos uerò, q̃d lucidior fulgeat, dũ ab umbilicũ diei centratũ cõscenderit circulũ: Philogeus græcè terrã amans dicit, q̃d hora nona procliuior, uergens occasib. pronus incumbat.

Coruus.

IN huius etiam tutelam coruum ponunt, siue quòd solus contra rerum naturã in medijs ipsis æstiuis feruorib. ouiparos pullulet fœtus. Vnde & Petron. Sic contra rerum naturæ munera notæ,

Coruus maturis frugibus oua refert. Siue quòd in horoscopicis libris, secũdum Anaximandrum, siue etiam secundum Pindarum, solus inter omnes aues significationes habet uocum. *Laurus.*

IN huius etiam tutelam laurum asscribunt. unde etiam eum amasse Daphnen dicunt, Penei fluminis filiam: & unde laurus nasci posset, nisi de fluuialibus aquis? Maximè quia & eiusdem Penei fluminis ripæ lauro abundare dicuntur. At uerò amica Apollinis ob hanc rem uocitata est, quia illi qui de interpretatione somniorum scripserunt, ut Antiphon Philocrus, & Artemon, & Serapion Ascalonites, promittant in libris suis, laurum si dormientibus ad caput posueris, uera somnia esse uisuros. *De nouem Musis.*

HVic etiam Apollini nouem deputant Musas, ipsumq; decimum Musis adijciunt: illa uidelicet causa, quòd humanę uocis decẽ sint modulamina. unde cũ decachorda Apollo pingitur cithara. Sed & lex diuina decachordon dicit psalteriũ. Fit ergo uox quatuor dentibus ecõtra positis, quos lingua percutit: è quibus si uno minus fuerit, sibilum potius quàm uocem reddat necesse est. Duo labia uelut cymbala, uerborum commoda modulantia: lingua, ut plectrũ, quæ curuamine quodã uocalem format spiritum: palatũ, cuius concauitas profert sonũ: gutturis fistula, quæ tereti meatũ spiritalẽ præbet excursu: & pulmo, qui uelut aceruus follis cõcepta reddit ac reuocat. Habes ergo nouem Musarũ uel Apollinis ipsius redditam rationẽ, sicut in libris suis Anaximander Lampsacenus, & Leophantes Heracleopolites exponũt: quod & alij firmant, ut Pisander Physicus, & Euxemenes in libro θεολογεμένων. Nos uerò nouẽ Musas doctrinę atq; sciẽtię dicimus modos. hoc est, prima Clio, quasi prima cogitatio discendi. κλέος enim græce fama dicit: unde & Homer. ἡμεῖς δὲ κλέος οἷον ἀκούομεν, οὐδέ τι ἴδμεν: id est, Nos uerò solam famam audiuimus, neq; quid scimus. & in alio loco, τῷ κλέος εὐρὺ κατὰ ἑλλάδα καὶ μέσον ἄργος. Et quoniã nullus scientiam quærit, nisi in qua famæ suæ protelet dignitatem, ob hanc rem prima κλειὼ appellata est, id est cogitatio quærendæ scientiæ. secunda εὐτέρπη, quod nos latine bene delectans dicimus, quòd primum sit scientiam quærere, secundum sit delectari quod quęras. Tertia μελπομένη, quasi μελέτῳ πιεμένη, id est medicationem faciens permanere: ut primũ est uelle, secundum desiderare quod uelis, tertiũ instare meditando ad id quod desideras. quarta θάλεια, id est capacitas, uelut si dicat̃ πιθεὶς θάλειαν, id est ponens germina: unde & Epicharmus comicus in Diphilo comœdia ait: θαλὸν ὡς ὁ βλέπει βάλιμος ἐπέταξον, id est germen dum nõ uidet, fames consumit. Quintã πολύμνειαν, quasi πολυμνήμων, id est multã memoriã facientẽ dicimus, quia post capacitatem est necessaria. sexta ἕρατω, id est, εὑρὼν ὅμοιον, quod nos latine inueniens simile dicimus: quia post scientiam & memoriam iustum est, ut aliquid simile & de suo inueniat, septima τερψιχόρη, id est, delectans instructione: unde

& unde & Hermes in Pimandre libro ait: ἀπεροτρόφης καὶ κόφα σώματος, id est absq; instructione escæ & uacuo corpore. Ergo post inuentionẽ oportet te etiam discernere ac dijudicare quod inuenias. octauo οὐρανία, id est cœlestis: post dijudicationem enim eligis quid dicas, quid despuas: eligere enim utile, caducumq;, despuere cœleste ingenium est. nona κεκλιόπη, id est optimæ uocis: unde & Homerus ait, θεᾶς ὀπὸ φωνησάσης, id est deæ uocem clamantis. Ergo hic erit ordo: primum est, uelle doctrinam. secundũ est, delectari quòd uelis. tertium est, instare ad id quo delectatus es. quartum est, capere id quod instas. quintũ est, memorari quod capis. sextum est, inuenire de tuo simile ad id quod memineris. septimũ est, iudicare quod inuenias. octauum est, eligere de quo iudicas. nonũ, bene proferre quod elegeris. *Phaethon.*

HIc etiam cum Clymene nympha coiẽs, Phaetonta dicitur genuisse, qui paternos currus affectãs, sibi atq; mundo cõcremationis detrimenta conflauit. Semper ergo sol cũ aqua coiẽs, aliquos fructus gignat necesse est, qui eo q̃d terris exilientes appareant, phanontes dicunt̃: φαίνων enim græcè apparens dicitur. qui quidẽ fructus ad maturitatẽ sui, solis ardorẽ quærant necesse est: quo accepto, omnia feruoris incendio consumant̃. Huius etiã sorores Arethusa, Lampetusa, quæ gemmeis ac translucentibus fraterna deplorãt guttis incẽdia, succinaq; diruptis iaciunt inaurata corticibus. Soror etiã totius germinis arbor est, quę una eadẽq; feruoris humorisq; iugalitate gignũtur. Itaq; istæ arbores, quę succinũ sudãt, dum maturis frugibus solis feruor torrentibus ipsis Iunio Iulioq; mensib. incẽdiosior cãcri atq; leonis tetigerit metas, tũc istæ arbores æstu ualido fissis corticibus succũ sui liquoris, in Eridano flumine aquis durandũ, emittunt.

De Typho, Sagittis, & Pythone.

HIs Typhũ quoq; Apollinis adijciunt, quòd sol & præterita nouerit, & præsentia cernat, & uisurus sit futura. Arcum uerò huic sagittasq; conscribũt, siue quòd de circulo eius radij in modum sagittarum exiliant, seu quòd suorum radiorum manifestatione omnem dubietatis scindat caliginem. unde etiam Pythonem sagittis interemisse fertur: πείθω enim græcè credulitas dicitur. & quia omnis falsa credulitas (sicut serpentes) luce manifestante deprimitur, Pythonem eum interemisse dicunt.

Quare sine barba dicatur, cum pater dicatur.

QVia occidẽdo & renascendo semper est iuuenior, sic ut quòd nunquam in sua uirtute deficiat, ut luna quæ crescit & minuitur.

Mercurius.

SI furtis præfuere dî, non erat opus criminibus iudice, ex quo culpæ habuere cœlestem autorem. Mercurium dicunt prefuisse negocijs, uirgam ferentem serpentibus nexam, pennatis quoq; talaribus præditum. Hunc etiam internuncium, furatrinumq; deum. Quid sibi uerò huius nominis atq; imaginis significatio differat, edicamus. Mercurium dici uoluere quasi mercium curam. Omnis ergo negociator dici potest Mercurius.

Quare pennas.

PEnnata uerò talaria, quòd negociantium pedes ubiq; pergendo quasi pennati sint. *Quare uirgam.*

VIrgam uerò serpentibus nexam ob hoc adijciunt, quòd mercatoribus det aliquando regnum, ut sceptrum: & uulnus, ut serpentium.

Quare galerum, & gallum.

GAlero enim cooperto capite pingitur, quòd omne negociũ sit semper absconsum. Gallum quoq; in eius ponunt tutelã, siue quòd omnis negociator semper inuigilet, seu quòd ab eius cantu surgant ad peragenda negocia.

Quare Hermes.

HErmes quoq; dicitur græcè, ab eo quod est ἑρμηνεύσαι, quod nos latinè disserere dicimus: illa uidelicet causa, quòd negociatori linguarum sit dissertio necessaria.

necessaria. utraq; enim regna permeare dicitur, superna atq; inferna: quòd modò uentis in altum nauigans currat, modò demersus inferna tempestatibus appetat. A

Quare fur, quare celer dicatur.

HVnc etiam deum & furti præsulem uolunt, quòd nihil interfit inter negotiantis rapinam atq; periurium, furantisq; deierationem ac raptum. Stellam uerò, quæ σίλβων græcè nuncupatur, quam ei pagani ascribunt, ex quo etiã diei nomen inuenere, tanto celerior planetis omnibus currit, ut septima die suos permeet circulos, quod Saturnus xxiiii annis, & Iuppiter xii possunt. unde etiam Lucanus ait, Motuq; celer Cyllenius hæret.

Quare Argum occidisse dicatur.

DEniq; etiam Argum luminum populositate cõseptum interemisse fertur, dum oculorum immensam unius corporis segetem ubique uiua circumspectione florentem, singularis uulneris recursum falcifero messuisset curuamine. Quid sibi ergo tam fabulosum Græciæ commentũ uelit? nisi quòd etiam centum custodes, totidemq; astutos sine negotiatione uagos (unde & ἀργὸς græcè uagus dicitur) & furantis astutia, & negociãtis circumuenit astutia, falsa taq; cautela. Solet igitur alludere his speciebus & honeste mendax Græcia, & poetica garrulitas, semper de falsitate ornata phaleratior, ut & Danae hymbre aurato corrupta est, non pluuia, sed pecunia.

Ganymedes.

ET raptum Ganymeden aquila non uerè uolucris, sed bellica præda. Iupiter enim, ut Anacreon antiquissimus autor scripsit, dum aduersus Titanas, id est Titani filios (qui frater Saturni fuerat) bellũ assumeret, & sacrificium Cœlo fecisset, in uictoriæ auspicium, aquilæ sibi adesse prosperum uidit uolatum. pro quo tam felici omine, præsertim quia & uictoria consecuta est, in signis bellicis sibi aquilam auream fecit, tutelæq; suæ uirtuti dedicauit. unde & apud Romanos huiuscemodi signa tracta sunt. Ganymedem uerò bellando his signis præeuntibus rapuit, sicut Europam in tauro rapuisse fertur: id est, in naue tauri picturam habente. & is idem in uacca similiter, in naui huiuscemodi picturæ. Deniq; ut hoc certius esse cognoscas, nauigium Isidis Aegyptus colit. B

De Perseo & Gorgone.

PErseum ferunt Medusæ Gorgonis interfectorem. Gorgones uoluere dici tres: quarum prima Stheno, secunda Euryale, tertia Medusa: quarum quia fabulam Lucanus & Liuius scripserunt, poetæ grammaticorum scholaribus rudimentis admodum celeberrimi, hanc fabulam referre superfluum diximus. Theocritus antiquitatũ historiographus refert Phorcum fuisse regem, qui tres filias locupletes dereliquit. Quarũ Medusa maior, quæ fuerat locuples, regnũq; incolendo fructificandoq; ampliauerat: unde & Gorgon dicta est, quasi georgon. nam γεωργοὶ græcè agricultores dicuntur. Serpentino uerò capite ideo dicta est, quòd astutior fuerit. Cuius regnũ opimum Perseus inuadens, ipsam quidem interemit. Ideo uolaticus dicitur, quòd nauibus uenerit. cuius capite, id est substantia ablata, ditior factus, non parua regna obtinuit. Deniq; & Atlantis regnum inuadens, quasi per Gorgonis caput, id est per substantiam eius, eum in montem fugere compulit. Vnde in montem conuersus dicitur esse. Tamen quid hac sibi tã subtili sub imagine ornatrix Græcia sentire uoluerit, edicamus. Gorgonas dici uoluerunt tres, id est tria terroris genera: primus quippe terror est, qui mentem debilitat: secundus, qui profundo quodã terrore mentem spargit: tertius, qui non solum mẽtis intentũ, uerumetiam caliginem ingerit uisus. unde & nomina tres Gorgones accepere: ἀθὼ enim græcè debilitas dicitur, unde & ἀαθοΐαν infirmitatem dicimus. secunda Euryale, id est, lata profunditas, unde & Homerus πόλιν εὐρυάγυιαν, id est Troiam latas uias habentem. Itaq; Medusam, quasi μὴ ἰδεῖν, quòd uideri non possit. Hos ergo terrores Perseus adiuuante

A uante sapientia interfecit. Ideo auersus uolat, quòd uirtus terrorem nunquam aspicit. speculum ergo ferre dicitur, quòd omnis terror non solum in corde, sed etiam in figura transeat. De sanguine eius nasci fertur Pegasus, in figuram famę constitutus. Virtus enim, dum terrorem amputauerit, famam generat: unde uolare dicitur, quia fama est uolucris. unde Tiberianus: Pegasus hinniens transuolat æthram. Ideo & Musis fontem ungula sua rupisse fertur, quòd Musæ ad describendum famam heroum, aut sequantur priorum, aut indicent antiquorum.

De Admeto & Alceste.

SIcut nihil benigna superius coniuge, ita nihil infesta crudelius muliere. Quanto enim sapiens pro uiri salute suam opponit animam pignori: tanto maligna ad mariti mortem etiam suam reputat nihili. Ergo coniunx, quantum iure coniunctior, tantum est aut morum dulcedine mellea, aut felle malitiæ toxica: est quippe aut perpetuale refugium, aut perenne tormentum. Admetus rex Græciæ Alcestem in coniugio petijt: cuius pater edictum proposuerat, ut si quis duas feras sibi dispares suo currui iungeret, ipse illam in coniugio accepisset. Is igitur Admetus Apollinẽ atq; Herculem petijt, qui ei ad currum leonem et aprum iunxerunt. Itaq; Alcesten in coniugio accepit. Cumq; in infirmitatem Admetus decidisset, & mori se comperisset, Apollinem deprecatus est. Ille uerò dixit se ei aliquid nolle præstare, nisi si quis se de eius propinquis ad mortẽ pro eo uoluntariè obtulisset. quod uxor fecit. Itaq; Hercules dum ad tricerberũ canem abstrahendum descenderet, etiam ipsam de inferis leuat. Admetum posse re in modum mentis, ideo Admetus nuncupatus est, quasi quem adire poterit metus. Hic itaq; in coniugio Alcesten desiderat: ἀλκὴ enim græcè præsumptio dicitur. unde & Homerus ait, ἀλλὰ ἐκ δεῖ βίη φρεσὶν, οὐδέ τις ἀλκὴ, non est aliqua uirtus in mentibus, neq; aliqua præsumptio. Ergo mens præsumptionem sperans, B sibi coniungi duas feras suo currui subiungat, id est suæ uitæ duas uirtutes ascisca, animi & corporis. leonem, ut uirtutem animi: aprum, ut uirtutẽ corporis. Deniq; & Apollinem & Herculem sibi propitiet, id est sapientiã & uirtutem. Ergo præsumptio semetipsam ad mortem pro anima obijcit, ut Alceste. quam præsumptionem quamuis in periculo mortis deficientem, uirtus de inferis reuocat, ut Hercules fecit.

FVRII PVBLII FVLGENTII
MYTHOLOGIARVM LIBER II.

STudens, mi Domine, tuo reuerendo imperio, meam stultitiam uelut naufrago commisi iudicio, bifida ambiguitate suspensus, utrum ne lector quilibet laudet constructa, aut destruat laborata. Sed quia nullatenus hæc nostrum aut nomen extollunt, aut crimen officiunt, illo uidelicet pacto. quod si ab his lector melius sapit, deum præferat, qui meliora concessit. Sin uerò ab his minus aliquid desipit, ipsum præferat qui ista contribuit. ergo & hæc non nostra sunt, sed eius donũ: & quę ampliora euiniunt, nõ hominis, sed diuinũ est largimentũ. Sicut enim liuoris nota est, silere quod noueram: ita crimen non est, enarrare quod senseram. ergo si his amplius sapis, lauda mentem purissimam, quæ quod habuit non negauit. sed si hæc antè nescieras, habes arenam nostri studij, ubi tui exerceas palæstram ingenij.

De iudicio Paridis.

PHilosophi tripartitam humanitatis uoluerunt esse uitã, ex quibus primam theoricam, secundam practicam, tertiam philargicam uoluere: quas nos latinè contemplatiuam, actiuam, uoluptariam nuncupamus. ut etiam Propheta ait: Beatus uir qui non abijt in consilio impiorum, & in uia peccatorum non stetit, & in cathedra pestilentiæ non sedit: id est non abijt, non stetit, non sedit.

Prima igitur contemplatiua est, quę ad sapientiã & ueritatis inquisitionem per A
tinet, quam apud nos episcopi, sacerdotes, ac monachi, apud illos philosophi
gesserunt. Quos nulla lucri cupiditas, nulla furoris insania, nullum liuoris toxi-
cum, nullus uapor libidinis: sed tantum indagandæ ueritatis contemplandæq;
iusticiæ cura macerat, fama ornat, pascit spes. Secunda actiua est, quæ tantũ uitę
commodis anxia, ornatus petax, habendi insatiata, rapiendi cauta, seruandi sol-
licita geritur. Plus enim quod habeat cupit, quàm quod sapiat quęrit: nec con
siderat quid expediat, ubi intercedit quod rapiat. Deniq; ideo non præstat sta
bile, quia non uenit honestè. hanc enim uitam penes antiquos aliqui tyranni,
penes nos mundus omnis gerit. Voluptaria uerò uita est, quę libidini tantũmo
do obnoxia, nullum honestũ reputat bonũ: sed solã uitæ appetẽs corruptelam,
aut libidine mollitur, aut homicidijs cruentatur, aut rapina succendit, aut liuori
bus rancidatur. Sed hoc penes illos Epicurei ac uoluptarij, penes uerò nos hu-
iusmodi uita natura, non crimen est: & quia bonum nemo gerit, nec nasci bonũ
licet. Id itaq; considerantes poetæ, trium dearũ ponunt certamina, id est Miner
uam, Iunonem & Venerem, de formæ qualitate certantes. Ideo uerò Iouem nõ
posse de his iudicare dixere, siue quòd præfinitum mundi iudicium ignorabãt,
siue quia in libertate arbitrij constitutum hominem crederent. Quod itaq; si ue
lut deus Iupiter iudicasset, damnando duas, unam tantummodo terris uitam di
mitteret. Sed ideo ad hominem iudicium transferunt, cui liberum deligendi de
betur arbitrium. Sed bene pastor, quia non ut sagitta certus, & iaculo bonus, &
uultu decorus, & ingenio sagacissimus. Deniq; brutum quiddam despuit, &
(ut ferarum ac pecudum mos est) ad libidinem potius limaces uisus intorsit,
quàm uirtutem aut diuitias inquisiuit. Sed quid sibi tres deæ de tribus uitarum
ordinibus uendicent, edicamus.

Minerua. B

PRimam uitam theoreticam, quam nos in contemplandæ sapientiæ honore
dicimus. Ideo de Iouis uertice natam dicunt, quia ingenium in cerebro po-
situm sit: ideo armatam, quòd munita sit. Gorgona etiam huic addunt in pecto
re, quasi terroris imaginem, ut uir sapiens terrorem contra aduersarios gestet in
pectore. Cristam cum galea ponũt, ut sapientis cerebrum & armatum sit, & de-
corum. Vnde & Plautus in Trinummo ait: Fungino genere est, capite se totum
tegit. Triplici etiam uestę subnixa est, seu quòd omnis sapientia sit multiplex,
seu etiam quòd celata. Longam etiam hastam fert, quòd sapientia longè uerbo
percutiat. Triplici etiam uestę, quòd omnis sapientia tecta extrinsecus rarius ag
noscatur. In huius etiam tutela noctuã uolunt, quòd sapientia etiam in tenebris
proprium fulgorem possideat. Inde etiam & conditricem Athenarum eam uo-
lunt. Minerua deniq; & ἀθήνη græcè dicitur, quasi ἀθάνατος παρθένος: id est, im-
mortalis uirgo, quia sapientia nec mori poterit, nec corrumpi.

Iuno.

IVnonem uerò actiuæ præposuerunt uitæ. Iuno enim quasi à iuuando dicta
est. Ideo & regnis præesse dicitur, quòd hęc uita diuitijs tantum studeat. Ideo
etiam cum sceptro pingitur, quòd diuitiæ regnis sint proximæ. Velato enim ca
pite Iunonem ponunt, quòd omnes diuitiæ sint semper absconsæ. deam etiam
partus uolunt, quòd diuitiæ semper prægnaces sint, & nonnunquam abortiãt.
huius quoq; in tutelam ponũt pauum, quòd omnis uitæ potentia petax in aspe
ctum sui semper quærat ornatus. Sicut enim pauus stellatum caudæ curuamen
concauans, anterius faciem ornat, posteriora q; turpiter nudat: unde & Theo-
phrastus ait in Moralibus, τὰ ἄλλα περίγνωθι, id est reliqua cõsidera: & Salomon,
In obitu hominis nudatio operum eius. Huic etiam Irim quasi arcum pacis ad-
iungunt, quòd sicut etiam ille ornatus uarios pingens arcuato curuamine mo-
mentaliter refugit: ita etiam fortuna quamuis ad præsens ornata, tamen est ci-
tius fugitiua.

Venus.

Venus.

A TErtiam Venerem uoluptariæ uitæ in similitudinem posuerunt. Venerem
dici uoluere, aut secundũ Epicureos bonam rem: aut secundũ Stoicos, ua
nam rem. Epicurei enim uoluptatem laudant, Stoici uoluptatem damnant. Isti
libidinem colunt, illi libidinem nolũt. unde & ἀφροδίτη dicta est, ἄφρος enim græ
cè spuma dicitur. siue ergo, quòd sicut spuma libido momentaliter surgat, & in
nihilũ ueniat: siue quòd concitatio ipsa seminis spumosa sit. Deniq; ferunt poe
tæ, quòd exectis falce Saturni uirilibus, atque in mare proiectis, exinde Venus
nata sit. Illud nihilominus respondere uolens poëtica uanitas, quòd Saturnus
græcè κρόνος dicitur, χρόνος enim græcè tempus uocatur. Abscisæ ergo uires tem-
poris, id est fructus falce quam maximè, atq; in humoribus uiscerũ uelut in ma-
re proiectę, libidinem gignant necesse est. Saturitatis enim abundantia libidi-
nem creat. Vnde & Terentius ait: Sine Cerere & Libero friget Venus. Hanc
etiam nudam pingunt, siue quòd nudos sibi affectatores dimittat, siue quòd li-
bidinis crimen nunquam celatum sit, siue quòd non unquam nisi nudis conue
niat. Huic etiam rosas in tutelam adijciunt. Rosæ enim & rubent & pungunt, ut
etiam libido. Rubet uerecundiæ opprobrio, pungit etiam peccati aculeo. & si-
cut rosa delectat quidẽ, sed celeri motu temporis tollitur: ita & libido libet mo-
mentaliter, & fugit perenniter. In huius etiam tutelam columbas ponũt, illa ui-
delicet causa, quòd huius generis aues sint in coitu feruidæ. Huic etiã tres Cha-
rites adijciunt, duas ad nos conuersas, unam à nobis auersam, quòd omnis gra-
tia simplex eat, duplex redeat. Ideo sunt Charites, quia omnis gratia nescit subti
lem, sed ornatum. Hanc etiam in mari natantẽ pingunt, quòd omnis libido re-
rũ patiatur naufragia. Vnde & Porphyrius in Epigram. ait: Nudus, egens, Ve-
neris naufragus in pelago. Concha etiam marina pingitur portari, quòd huius
B generis animal toto corpore simul aperto in coitu misceatur, sicut luba in Phy
siologis refert.

De Hercule, & Omphale.

PArcite quęso iudices humanis ardoribus. quid enim puerilis aut muliebris
sensus in amore efficiat, ex quo in libidinis pugna Herculea desudat uir-
tus. Mulieris enim illecebra maior est mundo: quia quẽ mundi magnitudo uin
cere non potuit, libido compressit. Inuasit ergo uirtutem de crimine fœmina,
quam mereri nõ potuit de natura. Hercules enim amauit Omphalen, quæ eum
persuasit & coli† delicatos eneruare contractus, & lasciuienti pollice fusi teretẽ *delegatos*
rotare uertiginem. Hercules enim ἡρακλῆς græcè dicitur: id est, ἀνὴρ δι' κλέος, quod
nos latinè uirorum fortium famam dicimus. Vnde & Homerus ait, κλέος οἷον ἀ-
κούομεν, id est solam famã audiuimus. Ideo & Alcęi nepos dicitur. Αλκὴ enim græ
cè, præsumptio interpretatur. Nam & Alcmenam matrem habet, quasi ἀλμοδε- *latinè*
σίφρων, quòd† græcè salsugo dicitur. Nã ex igne igneus, ut ex Ioue: & ex præsum
ptione, ut ex Alcęo auo: & ex salsedine sapientię, ut ex Alcmena quid nascitur,
nisi fortitudinis gloria? & tamen à libidine superatur. ὄμφαλος enim græcè dici-
tur umbilicus. Libido enim in umbilico dominatur mulieribus, sicut lex diuina
dicit: Non est præcisus umbilicus tuus. quasi diceret, nõ est peccatum tuum am
putatum. Nam & matrix illic catenata constringitur, unde & epinephridia eo-
dem loco firmandis fœtibus opponuntur. Ostenditur ergo, quòd libido, quam
uis etiam inuictam possit superare uirtutem.

De Caco, & Hercule.

SI fumum fures eructuant, quis inuolantem dum negat agnoscat? ergo aut
caliginem aut fumum obijcit, ne agnosci possit: aut in fumum uanescit sub-
stantia, quæ furtiue succedit. Cacus enim Herculis boues furatus esse dicitur,
quos cauda in spelunca tractos abscondit, quem Hercules presso gutture inter-
fecit. κακὸν enim græce, malum dicimus. Ergo omnis malitia fumum eructuat, id
est, aut quòd contraria sit ueritati, id est luci: aut quòd acerba sit uidentibus, ut
fumus oculis: aut quòd semper occultas obscurasq; cauillationes obijciat. Ideo

autem & duplex, quòd multiformis malitia non simplex sit. Triplici etiam modo nocet malitia: aut in euidenti, ut potentior: aut subtiliter, ut falsus amicus: aut occultè, ut † impossibilis latro. Ideo etiam subtractos boues transuersis ducitue stigijs, quòd omnis malignus aliena ut iuuadat, trãsuersa defensionis utitur uia. Ideo & bona Herculis concupiscit, quia omnis malignitas contraria est uirtuti. Denique in spelunca abscondit, quia nunquam malignitas aperta liberiore fronte sit, sed uirtus & malos interficit, & sua uindicat.

impotens

De Antæo, & Hercule.

ANtæus enim in modum libidinis ponitur: unde & ἀντίον græce, contrariũ dicimus. Ideo & de terra natus, quòd sola libido de carne concipitur. Denique tacta terra, ualidior exurgebat. Libido enim quanto carni cõsenserit, tanto surgit iniquior. Denique à uirtute gloriæ, quasi ab Hercule superatur. Nam denegato sibi terræ tactu moritur, altiusq; eleuatus materna non potuit mutuari suffragia, quo euidentem suæ rei fabulam demonstrasset. Omnem enim mentem dum uirtus in altum sustulerit, & carnalibus eam etiã denegauerit aspectibus, uictrix statim exurgit. Ideo etiam & diu in certamine dicitur desudasse. quia rara est pugna, quæ cum concupiscentia uitijsq; congreditur, sicut Plato in Mora lib. ait: Sapientes uiri maiorem cum uitijs quàm cum inimicis pugnam gerunt. Nã & Diogenes Cynicus cum dolore ramicũ torqueretur, & uidisset homines ad Amphithearũ cõcurrentes, dicebat: Qualis hominũ stultitia, currũt spectare feris homines repugnantes, & me prætereunt cum naturali dolore certantem.

Tiresias.

TIresias duos serpentes concumbentes uidit, quos cum uirga percussisset, in fœminam conuersus est. Iterum post temporis seriem eos cõcumbentes uidit, similiterq; percussis, iterum est in pristinã naturam cõuersus. Ideoq; dum de amoris qualitate certamen Iuno & Iupiter habuissent, eum iudicem quæsierunt. Ille dixit, tres uncias habere uirum amoris, & nouem fœminam. Iuno irata ei lumen ademit, Iupiter uerò ei diuinitatem concessit. Græcia enim quantũ stupenda mendacio, tantum est admiranda cõmento. Tiresiam enim in modũ temporis posuere, quasi θερινεῶν, id est æstiua perennitas: θέρος enim dicitur æstas. Ergo ex uerno tempore, quòd masculinum est (quia eodem tempore clausura soliditasq; est germinum) dum coeuntia sibi affectu animalia uiderit, eaq; uirga, id est feruoris æstu percusserit, in fœmineum sexum conuertitur, id est æstatis feruorem. Ideo uerò æstatem posuere in modum fœminæ, quòd omnia patefacta eodem tempore suis emergant folliculis. Et quia concipiendi duo sunt tempora, ueris & autumni, iterum conceptu prohibito ad pristinam redit imaginem. Autumnus enim ita masculino corpora omnia constringit, quo cõstrictis arborum uenis uitalis succi commertiales transennas interius stringens, foliorũ marculentam detundat caluitatem. Denique duobus dijs, id est duobus elementis arbiter quæritur igni atq; aëri, de genuina amoris ratione certantibus. Denique iustum profert iudicium. In fructificandis enim germinibus dupla aeri quàm igni materia suppetit. Aer enim & maritat in glebis, & producit in folijs, & grauidat in folliculis. Sol enim maturare tantum nouit in granis. Nam (ut hoc certũ sit) cæcatur à Iunone illa uidelicet causa, quòd hyemis tempus aeris nubilo caligante nigrescat. Iupiter uerò occultis uaporibus conceptionem statim ei futuri germinis subministrat, id est quasi præscientiam. Nam ob hanc rem Ianus bifrons pingitur, quòd & præterita & futura respiciat.

Prometheus.

NVlla quærãtur ultra terris munimina, dum usq; in cœlum peruenerint furta: aut quæ securitas erit argenti & auri, ubi flãma potuit inuolari? Prometheũ aiunt hominem ex luto finxisse, quem quidem inanimatũ atq; insensibilẽ fecerat. Cuius opus Minerua mirata, spopõdit ei, ut si quid uellet de cœlestibus donis, ad suũ opus adiuuandũ inquireret. Ille nihil se scire ait, quæ bona in cœlestibus

A stibus haberent: sed si fieri posset, se usq; ad superos eleuaret: atq; exinde, si quid suæ figulinæ congruũ cerneret, melius iniret, id est propter septem liberales artes, uel propter septem planetas, qui in aere currunt, oculatus arbiter præsumpsisset. Illa inter oras septemplicis clypei sublatum, cœlo opificẽ detulit. Dumq; uideret omnia cœlestia flãmatis animata uegetare uaporibus, clam ferulã phœbeacis applicãs rotis, ignem furatus est: quem pectusculo hominis applicans, animatum reddit corpus. Itaq; ligatum eum uulturi feræ iecur perenne præbentem, ut Nicagoras in Disthemithea libro, quem scripsit, primùm illum formasse idolum refert, ex eo quòd uulturi iecur præbeat, liuoris quasi pingat imaginẽ. unde & Petronius arbiter ait: Cui uultur iecur ultimũ pererrat, Et pectus trahit, intimasq; fibras, Non est quem tepidi uocant poetæ, Sed cordis mala, liuor atq; luxus. Nam & Aristoxenus in Epimetheiorum libro, quem scripsit similia profert. Enimuero Prometheum quasi προμήθειαν, quod nos latinè prouidentiã dicimus, ex dei prouidentia, & Minerua, quasi cœlesti sapiẽtia hominem factum. Diuinum uerò ignem, quem uoluere, animam monstrãt diuinitus inspiratam, quæ apud paganos dicitur de cœlis tracta. Iecur uerò Prometheum uulturi prebentem, quòd nos cor dicimus, quia in corde aliquanti Philosophorum dixerunt esse sapientiã. Vnde & Iuuenalis ait: Si læua in parte papillæ Nil salit Arcadico iuueni. Denique uulturẽ in modũ mũdi posuere, quòd mũdus celeri quadã uolucritate uersetur: & cadauerum nascentium, occidentiumq; perennitate depascitur. Itaq; alitur ac sustentatur diuinæ prouidentia sapientiæ, quæ nec ipsa finiri nouit, nec mundus cessare ab eius elementis aliquatenus possit. Denique Pandoram dicitur formasse: pãdora enim græce omnium munus dicitur, quòd anima munus sit omnium generale. Πανδώρα.

Adulterium Veneris.

B IVstè uel Sol Veneris depalat adulterium, quatenus luna solet eius celare secretũ. Venus enim cum Marte concubuit: quam sol inueniens, Vulcano prodidit. Ille adamante catenas effecit, ambosq; religãs dijs turpiter iacentes ostendit. Illa dolens quinq; filias Solis amore succendit: id est enim, Pasiphaen, Medeam, Phędram, Circen, Dircen. Quid sibi de hoc poetica alludat garrulitas, inquiramus: perstant nunc in nostra de hac fabula uita certa admodum testimonia. Nã uirtus corrupta libidine, sole teste apparet. unde Ouidius in Metamorphoseon ait: Videt hic deus omnia primus. Quæ quidẽ uirtus corrupta libidine, turpiter catenata feruoris cõstructione tenet. Hæc itaq; quinq; Solis filias, id est quinq; humanos sensus luci ac ueritati deditos, quasi solis fœtus hac corruptela fuscat. ob hanc rem etiam huiuscemodi nomina quinq; ipsis Solis filiabus uoluere. Primam Pasiphaen, ut uisum, quasi πασιφάω, quòd nos latine omnibus apparentem dicimus. Visus enim reliquos quatuor sensus inspicit, quia & eum qui clamat uidet, & palpando notat, & degustando aspicit, & odorãdo intendit. Secundam Medeam, quasi auditum, hoc est μηδεσὶ ἰδίαν, quòd nos latine nullam uisionem dicimus. Quarta Phædra, quasi odoratus, uelut si dicatur φῶν ἡδύ, quasi afferens suauitatem. Quinta Dirce, saporis index, quasi δενοκεέν, quòd nos latinè acre iudicans dicimus.

De Vlyxi, & Sirenis.

SIrenes græce tractatoriæ dicuntur. Tribus enim modis illecebra amoris trahitur, aut cantu, aut uisu, aut consuetudine. Amantur enim quædam specie ue nustate, quædam etiam lenocinante consuetudine. Quas Vlyxis socij obturatis auribus transeunt. Ipse uerò religatus transit. Vlyxes enim græce quasi ὅλων ξεῖνος, id est omnium peregrinus dicitur. Et quia sapientia ab omnibus mundi rebus peregrina est, ideo astutior Vlyxes dictus est. Denique Sirenas, id est delectationum illecebras & audiuit & uidit, id est agnouit, & iudicauit, & tamen transit nihilominus. Ideo quia auditę sunt, mortuæ sunt. In sensu enim sapientis omnis uoluptatis affectus emoritur, Ideo uolatiles, quia mentes amantium per

meant celeriter. Inde gallinaceos pedes, quia libidinis affectus omnia quæ habet, spargit. Denique & Sirenes dictæ sunt: σύρω enim græcè traho dicitur. A

Scylla.

SCyllam ferunt uirginem pulcherrimã, quam Glaucus Antedonis filius amauit, quem Circe Solis filia diligebat: iratáq; Scyllæ fontem, in quo lauari soleret, uenenis infecit. Vbi illa descendens ab inguine, lupis canibusq; marinis inserta est. Scylla enim græcè quasi σκύλμον dicta est, quod nos latinè confusionem dicimus. & quid confusio nisi libido est? quã libidinẽ amat Glaucus, γλαυκὸς enim græce luscioſus dicitur, unde & glaucomata dicimus cæcitatem. Ergo omnis qui luxuriam amat, cęcus est. Nam & Antedonis filius dictus est. Antedon enim græce, quasi antidon, quòd latinè contraria uidens dicimus. ergo lippitudo ex cõtraria uisione nascitur. Scylla enim in modũ ponitur meretricis: quia omnis libidinosa, canibus lupisq; inguina sua necesse est misceat. Iustè ergo lupis & canibus mixta, quia nescit sua alienigenis deuorationibus saturare secreta. Sed hanc Circe odisse dicitur. Circe, ut ante dictum est, manus dijudicatio, uel operatio nuncupatur, quasi χειρῶν κρῖσις. Laborem enim manuum & operationem, libidinosa mulier nõ diligit, sicut Terentius ait: A labore procliuem ad libidinem accipit cõditionem, dehinc quæstum occipit. Hanc etiam Vlyxes innocuus transit, quia libidinem sapientia contemnit.

De Mida rege, & Pactolo fluuio.

MIda rex Apollinem petijt, ut quicquid tetigisset, aurum fieret. Cumq; pro meruisset, munus in ultionem conuersum est, cœpitq; sui uoti effectu torqueri. Nam quicquid tetigerat, aurum statim efficiebatur. Erat ergo necessitas aurea, locupleśq; penuria. nam & cibus & potus rigens auri materia, marmorabat. Itaq; Apollinem petijt, ut mala desiderata cõuerteret. Responsoq; accepto, tertiò caput sub Pactoli fluminis undas subderet. Quo facto, Pactolus deinceps arenas aureas trahere dicitur. Sed euidenter poetæ alluserunt argutiam, illa uidelicet causa, quòd omnis appetitor auaritiæ, cum omnia pretio destinat, fame moritur: quod & Mida rex erat. Sed collecta pecuniarũ summa, ut Soſicrates Cizizenus in libris historiæ scribit, quòd omni censu suo Mida rex Pactoli fluuium (qui in mare currere solitus erat) per innumerabiles meatus ad irrigandam prouinciam deriuauit, suaq; expensa auaritia fluuium fertilem reddidit. Mida enim græcè quasi μηδὲν εἰδὼν, id est nihil sciens. Auarus enim tantum stultus est, ut sibi prodesse non norit. B

De Vulcano, & Minerua.

VVlcanus cũ Ioui fulmen efficeret, ab Ioue promissum accepit, ut quicquid uellet præsumeret. Ille Mineruam in coniugium petijt. Iupiter impetrauit, ut Minerua armis uirginitatem defendisset. Dumq; cubiculum introirent, certando Vulcanus semen in pauimẽtum eiecit, unde natus est Erichthonius. ἔρις enim græce certamẽ dicitur, χθὼν χθονὸς uerò terra nuncupatur: quem Minerua in cista abscondit, draconeq; custode appoſito, Aglauro & Pandoræ commendauit, qui primus currum reperit. Vulcanũ dici uoluêre, quasi furiæ ignem: unde & Vulcanus dicitur, ueluti uolũtatis calor, quasi βουλίκαπνος. Denique Ioui fulgura facit, id est furorem concitat. Ideo uerò eum Mineruæ coniungi uoluerũt, quòd furor etiam sapientibus subrepat. Illa uerò armis uirginitatem defendit: hoc est, omnis sapientia integritatem morum contra furiam uirtute animi uindicat. unde quidẽ Erichthonius nascitur: ἔρις enim græce certamen dicitur, χθὼν uerò non solum terra, quantum etiam inuidia dici potest. unde & Thales Milesius ait, τὴ χθὼν δόξης κοσμικῆς ὑφῆνσις, id est inuidia mundanæ gloriæ consumptio. & quid nam aliud furripiens sapientię furor generare poterat, nisi certamen inuidię? Quod quidem sapientia, id est Minerua, abscondit in cista, id est in corde celat. ergo Minerua draconem custodem apponit, id est pernicię: quem quidẽ duabus commendat uirginibus, id est Aglauro, & Pandoræ. Pandora enim uniuersale

A uniuersale dicitur munus. Aglauro uerò, quasi ἀχόλησον, id est tristitiæ obliuio. Sapiens enim dolorem suum aut benignitati commẽdat, quæ omnium munus est: aut obliuioni, sicut de Cæsare dictum est. Qui obliuiſci nihil amplius soles quàm iniurias. Denique cum Erichthonius adolescęret quid inuenisse dicitur? nihilominus currũ, ubi inuidiæ semper certamen est. unde Vergilius: Primus Erichthonius currus, & quatuor ausus iungere equos. Inspicite, quantum ualeat cum sapientia iuncta castitas, cui flamma rum non præualuit deus.

Dionysius.

IVpiter cum Semele concubuit, de qua natus est Liber pater, ad quam cũ fulmine ueniens, crepuit. Vnde pater puerum tollens, in femore suo misit, Maroni postea nutriendum dedit. Hic Indiam debellauit, & inter deos deputatus est. Itaq; cum Semele quatuor sorores appellatæ sunt, Ino, Autonoe, Semele & Agaue. Quid sibi hęc fabula sentiat, exquiramus. Quatuor sunt ebrietatis genera, id est prima uinolentia, secunda rerum obliuio, tertia libido, quarta insania. Vnde & nomina hæc quatuor Bacchæ acceperunt. Bacchę dictæ sunt, quasi uino uacantes. prima Ino, οἶνος græcè, latinè uinum dicimus. secunda Autonoe, quasi αὐτονοὴ, id est seipsam non cognoscens. tertia Semele, quasi σωμάλυον, quòd nos latinè corpus solutum dicimus: unde & ipsa genuisse Liberum patrem dicitur, id est de libidine nata ebrietas. quarta Agaue, quæ ideo insaniæ cõparatur, quòd caput filij uiolenter abscidit. Liber uerò pater dictus est, quia uini passio liberas mẽtes faciat. Indos uerò uicisse, quòd hęc gens ualde sit uino dedita, duobus scilicet modis: siue quia feruor solis eos faciat potare, siue quia ibi sit Seraptenum uinum, uel Meroitanũ: cuius uini tanta uirtus est, quo uix quilibet ebrioſus sextarium toto mense bibat. Vnde & Lucanus ait: Indomitum Meroe cogens spumare falernum. aqua enim omnino domari non potest. Maroni etiam Dionysius nutriẽdus datur, quasi Meroni. Mero enim omnis nutritur uinolentia. Hic etiam tigribus dicitur insedere, quòd omnis uinolentia feritati semper insistat. Siue etiam, quia uino efferacæ mentes mulceantur. unde & Lyæus dicitur, quasi lenitatem præstans. Iuuenis uerò ideo pingitur Dionysius, quia nunquam ebrietas matura est. Ideo etiam nudus, quia omnis ebrioſus interuertendo nudus remaneat, aut mentis suæ secreta ebrioſus nudet. B

De Cygno, & Leda.

QVamuis in omnibus libidinis amor turpior sit, nunquam tamẽ deterior erit, quàm se honorato miscuerit. Libido enim honestatis nouerca, dum quid expediat nescit, semper est maiestati contraria. Qualis enim diuinitas eius qui sit, quod esse uelit, ne quidem quod fuerat esset, conuersus in cygnum, cum Leda concubuit, quæ peperit ouum, unde nati sunt tres, Castor, Pollux, & Helena. Sed hæc fabula mystici saporem cerebri concipit. Iupiter enim in modum potentiæ ponitur. Leda uerò dicta est, quasi λοίδη, quòd nos latinè aut iniuriam, aut conuicium dicimus. ergo omnis potentia iniuriæ mixta, speciem suæ generoſitatis mutat. Ideo uerò in cygnum conuersus dicitur, quòd ferunt physiologi: quammaximè Melissus Euboicus, qui omnium physiologorũ sententias disputauit, huius generis auem cõuicijs ita esse plenam, ut ipsa aue clamante, reliquæ aues taceant, quæ præsto fuerint: unde & olor dictus est, quasi ab oligora tractum, quod nos latinè iniuriam dicimus. ergo quotiescunque nobilitas in iniuriam uergit, conuicijs misceatur necesse est. Sed quid ex hac re concipitur, uideamus. Nihilominus ouum, quia sicut in ouo omnis sordities, quæ purgari potest in igne, continetur intrinsecus: ita etiam in effectu iniuriæ omnis est immunditia. sed ex hoc ouo generantur tres, Castor, Pollux, & Helena. Nihilominus seminariũ scãdali & discordiæ, sicut antea diximus, & geminũ luctũ cõcussit adultera mũdo. Castorẽ uerò et Pollucẽ, quasi in modũ perditionis ponunt, unde & in mari Castorũ signa dixerunt, quæ periculũ creant. Nam ob hãc rem etiam ambos alternatim resurgere atque occidere dicunt, quod superbia

nonnunquam uiuat, nonnunquã occidat. Vnde & ὑπόφηνια græcè, ſuperbia dicit. ſed ὑπόφηνια proprie ſuperapparitio dicitur, quia in iſtis duobus ſignis quæ eorum uocabulo fratrum nuncupauere, unus ſuperappareat, alter uergat: ſicut lucifer, & antifer. nam græce pollux, ἀπὸ τοῦ ἀπόλλειν, id eſt à perdendo, & Caſtor quaſi κακὸν ὕστερον, id eſt, malum extremum. A

Ixion.

QVi plus quærit quàm liceat eſſe, minus erit quàm eſt. Ixion igitur coniugium lunonis affectans, illa nubem ornauit in ſpeciem ſuam, cum qua Ixion coiens centauros genuit. Sicut nihil latina gratioſius ueritate, ita nihil græca falſitate ornatius. Denique Ixionem dici uoluere, quaſi axionen. ἀξιότης enim græce dignitas dicitur. Dea uerò regnorum Iuno eſt, ut pridem diximus. ergo dignitas regnum affectãs nubẽ meretur, id eſt ſimilitudinem regni. Regnum enim illud eſt, quod perenniter duraturum eſt. At uerò cui temporis fugitiua uis inuidet, pinnatiſque celerrima raptibus momentaneæ felicitatis figuras potius quàm ueritatem oſtendens, uentoſitatis inanem ſpeciem præſumit. Denique Beatinius augur dicere ſolitus erat, diuerſarum urbium honores †ſomnialiter peragi †urbicario mimologo: & quamuis utraque nihil agere dixerit, tamen hoc Romæ præſtare uiſus eſt, quòd ex parte quidem ueros honores, ſed riſorios, ſed citius fugitiuos. Credo enim quòd de Theophili philoſophi ſententia legerat, dicentis, μίμος ὁ βίος: id eſt, mimus uita. Nunc ergo fabulã repetamus. Dromocrides in Theogonia ſcripſit, Ixionem in Græcia primùm regni gloriam affectaſſe, qui ſibi centum equites primus omniũ acquiſiuit. Vnde & Centauri dicti ſunt, quaſi centum armati. Denique Centhippi dici debuere, ex quo etiam equis mixti pinguntur, ſed ideo centum armati: qui quidem Ixion paruo tempore celere regnum adeptus, dehinc regno expulſus eſt. Vnde & eum ad rotam damnatũ dicunt, quòd omnis rotæ uertigo, quę ſuperiora habet, modò deiiciat. Ergo oſtendere hic uoluerunt, quòd omnis qui per arma atque uiolentiam regnũ affectant, ſubitò erectiones, ſubitò eliſiones ſuſtineãt, ſicut rota, quæ ſtabile nõ habet aliquando cacumen. B

similiter rubricario

Tantalus.

TAntalum dicunt in lacum inferni depoſitum, cui fallax aqua guloſis labia titillamentis attingit: poma quoque fugitiuis cinereſcentia tactibus deſuper facietenus apparent pendula. Ergo hic locuples uiſus & pauper effectus, ita ſe illa unda fallax præbet, ut ſitiat: ita ſe poma ingerunt, ut eſuriat. Hanc fabulã Petronius breuiter exponit, dicens:

Nec bibit inter aquas, nec poma patentia carpit
Tantalus infelix, quem ſua uota premunt.
Diuitis hæc magni facies erit, omnia latè
Qui tenet, & ſicco concoquit ore famem.

De Proſerpina & Endymione.

LVnam ideo ipſam uoluerũt etiã apud inferos Proſerpinam dici, ſeu quòd nocte luceat, ſed quòd humilior currat, & terris præſit, illo uidelicet pacto, quòd detrimenta eius & augmenta non ſolum terra, ſed & lapides, uel cerebra animantiũ & (quod magis incredibile fit) etiam lætamina ſentiant, quæ in lunę crementis eiecta uermiculos parturiunt. ortis ipſam etiam Dianam nemoribus uolunt ſimili modo, quòd arborum & fruticum ſucco augmenta inculcet. Denique crementis lunæ abſciſa ligna furfuraceis tinearum terebraminibus fiſtulescũt. Nemoribus quoque adeſſe dicitur, quia omnis uenatio plus nocte paſcatur, dieque dormiat. Endymionem uerò paſtorem amaſſe dicitur, duplo ſcilicet modò: ſeu quòd primus hominum Endymion curſum lunæ inuenerit, unde & 30. annis dormiſſe dicitur, qui nihil aliud in uita ſua, niſi huic repertioni ſtuduit, ſicut Mnaſeas in primo libro de Europa ſcribens tradidit. ſiue paſtorem Endymionem amaſſe fertur, quia nocturni roris humor, quem †aporria ſiderum atque ipſius lunæ animandis herbarum ſuccis inſudat, paſtoralibus proſit ſucceſſibus.

ἀπόῤῥοια

FVRII PVBLII FVLGENTII
MYTHOLOGIARVM LIBER III.

INſcientiæ formidoloſa ſuſpectio ſemper excuſandi quęrit ſuffragia. Quo quicquid ignorantia incurſionum mater peccauerit, id ueniæ abſoluat petitio, quæ culpas ueſtire conſueuit. Sed quia nunquã de ſe malè æſtimat ſermo, qui ad amantẽ iudicem mittitur, idcirco meæ ſimplicitatis negocium tuo Domine puriſſimo cõmiſi iudicio, fretus, quicquid abſurdè digeſtum eſt, non ut inuidus detrahis, ſed ut doctiſſimus corrigis. A

Bellerophon.

PRœtus rex uxorem habuit Antiam nomine, quę amauit Bellerophontem cui dum ob ſtupri cauſſam mandaſſet, ille noluit, quẽ marito criminata eſt. Ille eum ad chimeram interficiendam miſit per ſocerũ ſuũ. Quam Bellerophon equo Pegaſo reſidens interfecit, qui de Gorgonis ſanguine natus fuerat. Bellerophonta poſuerunt, quaſi βελληφόρωντα, quod nos latinè ſapientiæ cõſiliatorem dicimus. ſicut Homerus ait: ὃ χὴ παννύχιον εὗδεν βελληφόρον ἀνέρα: id eſt, nec decet tota nocte dormire conſiliatorem uirũ. Nam & Menander ſimiliter in diſexapoto comœdia ita ait, βελληφόρε ὑμῶν ἐγὼ μὲν προύλαβεν ὁρᾶσιν: id eſt, cõſiliarie noſtrã de mea præoccupauiſti uiſionem. Nam ut hoc certũ ſit, Homerus in fabula eiuſdem Bellerophontis ita ait, πρῆσσ' ἀγαθὰ φρονέουσα δαΐφρονα βελλεροφόντην, id eſt, bona cogitantum ſapientiſſimum conſilium. Spernit libidinem, id eſt Antiam. ἀντίον enim græce contrarium dicitur: ſicut antichriſtum dicimus, quaſi ἀντίον τοῦ χριστοῦ, id eſt contrariũ Chriſto. Vide itaque cuius uxor Antias dicatur, nihilominus Prœti. Prœtos Pamphila lingua ſordidus dicitur, ſicut Heſiodus in Bucolico ludicro ſcribit dicẽs: *id eſt, ſordidus uuarum bene calcatarum ſanguineo rore. & cuius uxor eſt libido niſi ſordidi? At uerò Bellerophon, id eſt bona conſultatio, qualem equum ſedet niſi Pegaſum? quaſi pegaſeon, id eſt fontem æternũ. Sapientia enim bonæ conſultationis æternus fons eſt. Ideo pennatus, quia uniuerſam mundi naturam celeri cogitationum theoria colluſtrat. Ideo & Muſarũ fontem ungula ſua rupiſſe fertur. Sapientia enim dat Muſis fontẽ. ob hanc rem etiam ſanguine Gorgoneo naſcitur. Gorgon enim prò terrore ponitur. Ideo & Mineruæ pectore fixa eſt, ſicut Hom. in 13. ait. * Ergo hic duplex aſſertatio eſt. Aut enim terrore finito ſapiẽtia naſcitur, ſicut de ſanguine, id eſt de morte Gorgonis pegaſus, quia ſtultitia ſemper eſt timida: aut initium ſapientiæ timor eſt, quia & magiſtri timore ſapientia creſcit. & dum quis famam timuerit, ſapiens erit, unde et chimeram occidit. Chimera enim, quaſi κῦμ' ὄρωπος, id eſt fluctuatio amoris. Ideo etiam triceps chimera pingitur, quia amoris tres modi ſunt, hoc eſt incipere, perficere, & finire. Dum enim amor nouiter uenit, ut leo feraliter inuadit: unde & Epicarmus comicus ait, δαμάσης ὄρως λεοντείᾳ δυνάμει θαλερὸς: id eſt, domitor cupido leontæa uirtute præſumptior. Nam & Vergilius in Georgicis tetigit, dicens: Catulorũ oblita leæna Sæuior errauit campis. At uerò capra quæ in medio pingitur, perfectio libidinis eſt, illa uidelicet cauſa, quòd huius generis animal ſit in libidine ualde procliuum. Vnde Vergilius in Bucolicis ait, Hœdique petulci. Ideo & ſatyri cum caprinis cornibus depinguntur, quia nunquam nouere ſaturari libidine. At uerò quod dicitur, Poſtremũ draco: illa ratione ponitur, quia poſt perfectionem uulnus det pœnitentiæ, uenenumque peccati. erit enim hic ordo dicendi, quòd primùm ſit in amore inchoare, ſecundum perficere, tertium uerò pœnitere de perfecto uulnere. B

Perdix.

SEmper delicata conſuetudo laborioſo fert præiudicium operi, & mollitur educatu, dũque quòd non optat euenerit, pœnitentiã creat. Melius eſt enim laborare partiliter, ſecurius edoceri, quę ex neceſſitate ueniente repentaliter perterreri.

terreri. Perdicem ferunt uenatorem esse. qui quidem matris amore correptus, A
dum utrinq; & immodesta libido ferueret, & uerecundia noui facinoris relucta
retur, cõsumptus, atq; ad extremam labem deductus esse dicitur. Primus etiam
serram inuenit, sicut Vergilius ait: Nam primi cuneis scindebãt fissile lignũ. Sed
ut Fenestella Martialis scribit, hic primùm uenator fuit. Cui cum ferinæ cædis
cruenta uastatio, & solitudinẽ uagabunda errando cursilitas displiceret, plusq;
etiam uidens contheroletas suos, id est Actęonem, Adonin, Hippolytum, mise
randæ necis functos interitu, artis pristinæ affectui mittens repudium, agricul-
turam affectatus est: ob quam rem matrem quasi terrã omnium genitricẽ amas-
se dicitur. Quo labore consumptus etiã ad maciem peruenisse fertur. & quia cũ-
ctis uenatoribus de pristinæ artis opprobrio detrahebat, serram quasi malilo-
quium dicitur reperisse. Matrem etiam Polycasten habuit, quasi polycarpen,
quod nos latinè multifructam dicimus, id est terram.

Actæon.

CVriositas semper periculorũ germana, detrimenta suis amatoribus nouit
magis parturire quàm gaudia. Actæon deniq; uenator Dianam lauantem
uidisse dicitur: qui in ceruum conuersus, à canibus suis nõ agnitus, eorum mor-
sibus deuoratus est. Anasimenes (qui de picturis antiquis disseruit) in lib. 2. ait,
uenationem Actęonem dilexisse: qui cum ad maturam peruenisset ętatem, cõ-
sideratis uenationum periculis, id est quasi nudam artis suæ rationem uidens, ti
midus factus est: unde & cor cerui habere dicit. unde & Homerus ait. οἰνοβαρὲς,
κυνὸς ὄμματ' ἔχων, κραδίην δ' ἐλάφοιο, id est, ebriose, oculos canis habens, & cor cer
ui. Sed dum periculum uenandi fugeret, affectum tamen canum non dimisit:
quos inaniter pascendo pene omnem substantiam perdidit. ob hanc rem à cani
bus suis deuoratus dicitur esse.

De Hero, & Leandro.

AMor cum periculo sæpe concordat: & dum ad illud solũ natat quod dili- B
git, nunquã uidet, quod expedit. ἔρως enim græcè amor dicit. Leandrõ ue
rò dici uoluerunt, quasi λύσιν ἀνδρῶν, id est uirorũ solutionem. Solutio enim uiri
amorem parturit. Sed natat nocte, id est obscuro tempore tentat pericula. Hero
quoque in amoris similitudine fingitur lucernam ferre. & quid aliud amor, nisi
flammam fert, & desideranti periculosam uiam ostẽdit: citò tamen extinguitur,
quia iuuenilis amor non diu perdurat. deniq; nudus natat, illa uidelicet causa,
quòd suos affectatores amor & nudare nouerit, & periculis sicut in mari iacta-
re. Nam extincta lucerna, utriusq; mors est procurata maritima: hoc in euidenti
significans, quòd in utroq; sexu uapore ætatis extincto, libido commoritur. In
mari uerò mortui feruntur, uelut in humore frigidæ senectutis. omnis enim ca-
loratæ iuuentutis igniculus tepidæ ueternositatis algescit in senio.

De Berecynthia, & Atti.

DEcepta Græcia credulitate dęmonum potius quàm deorum, nunquã de
terius suis diis reponeret, quàm ut eorum matrem ueternosam anum, nõ
solum puerilem amatu, quantum etiam fingerent zelotypam. Tantum enim ze
li succensa anus inuidiosa flagrauit, quæ nec suis utilitatibus furiosa pepercit, ut
unde fructũ sperabat libidinis, illud ueterana succideret meretrix. Et quamuis
apud muliebres animos libido obtineat regnum, tamen etiam inuicta libidine
zelus obtinet dominatũ. Berecynthia enim mater deorũ Attin puerũ formosis-
simũ amasse dicit, quẽ zelo succensa castrando semimasculũ fecit. Quid ergo si-
bi in his Gręcia sentire uoluerit, edicamus. Berecynthiã dici uoluere, quasi mor
tuam dominã. Ideo matrẽ deorũ, q̃d deos nuncupari per superbiã uoluere. Ideo
eos in Olympo habitantes, quasi excelsos & superbos. ideo & dæmonas nũcu-
pant secundum Homer. qui dicit μυρί' ὀπίσσω ἄλγε', id est post deos alios. δῆμος
enim græce populus dicitur. is dicitur unus: & quia populos subdere cupie-
bãt, & soli super populos esse, dęmones dicti sunt. Ideo & apud Romanos Indi
getes.

A getes. Ergo Berecynthiam mõtibus præesse dixerunt Bernicynthos. Cynthos
enim Attica lingua flos nuncupatur: unde hiacynthus dicitur, quasi ἰάκινθος, q̃d
nos latinè solus flos dicimus, quasi omnibus perfectior. Nã & Epicharmus ita
ait: παγκάρπιος στέφανος, μὴ πόλι ἀκτῆν προβαλῇ ἢ χρυσάλος. id est, florigera corona, at
que è litoribus procedit chrysalus. Itaq; florem quamuis quilibet amet, tamen
abscindit, ut Berecynthia in Attin fecit, †athis enim græcè flos dicit, ut Sosides Author.
Atticus in libro Theologumenon, quem appellauit, scribit matrẽ deũm, in mo
dũ potentiæ uoluit poni: unde Cybele dicitur quasi cydos baleon, id est gloriæ
firmitas. unde & Home. ait: Cui Iupiter gloriã donauerat. Ergo ideo turrita pin
gitur, quòd omnis potentię elatio sit in capite. Ideo leonũ currui præsidẽs, quia
omnis potentia regno ornata sit. Sceptrum etiam fert, quòd omnis potentia ui-
cina regno sit. Ob hãc rem etiam mater deũm dicta est. illud nihilominus osten
dere uolentes, quòd siue Indigetes, siue diĳ, siue dæmones apud antiquos à diui
tijs dicti sunt. ergo potentia diuitũ mater est. unde & Homerus Agamemnonẽ
considerans, ait, ἀτρεΐδη τέο δ' αὖτ' ἐπιμέμφεαι ἠδὲ χατίζεις. Nec non etiã Eurípides
consimilans Tantalũ Ioui in tragœdia Electrę ait: Beatus ille, nec inuideo fortu
nas eius Iouis æqualis, ut dicitur Tantalus. Ergo potentię gloria semper & amo
re torretur, & liuore torquetur: Citoq; abscindit quod diligit, dum tamẽ ampu-
tet illud, quod odit. Deniq; omnis nunc usq; potentia nescit circa suos diutur
num seruare affectum: & quòd amauerit citò, aut celando amputat, aut fastidi-
endo horrescit. & Attin dici uoluerunt quasi ἔθος. ἔθος enim græcè consuetudo
dicitur. Ergo quantuscunq; amor sit, potentibus stabilis esse non nouit.

De Psychi, & Cupidine.

APuleius in libris Metamorphoseon hanc fabulã planissimẽ designauit, di
cens esse in quadam ciuitate regem & reginã. habere tres filias, duas natu
E maiores, esse temperata specie: iuniorem tam magnificæ esse figuræ, ut crederet
Venus esse terrestris. Deniq; duabus maioribus quę erant temperata specie, cõ
nubio Venere. illam uerò ueluti deam, non quisquã amare ausus, quàm uenera
ri pronus, atq; hostijs sibimet deprecari. Contaminata ergo honoris maiestate,
Venus succensa inuidia, Cupidinem petit, ut in contumacem formam sęueriter
uindicaret. Ille ad matris ultionẽ adueniens, uisam puellã adamauit: pœna enim
in affectum conuersa est, & ut magnificus iaculator ipse se suo telo percussit. Ita
que Apollinis denunciatione iubetur puella in montis cacumine sola dimitti,
uelut feralibus deducta exequijs, pennato serpenti sponso destinari. perfecto
namq; choragio puella per montis decliuia zephyri flãtis leni uectura delapsa,
in quandã domũ auream rapitur, quæ preciosa sine precio, sola consideratione
laude deficiente poterat existimari. Ibiq; uocibus tantummodo seruientibus, ig
nota atq; mansionario utebatur coniugio. Nocte enim adueniens maritus, Ve
neris prędijs obscurè peractis, ut inuise uespertinus aduenerat, ita crepusculo in
cognitus etiã discedebat. Habuit ergo uocale seruitiũ, uentosum dominiũ, no-
cturnum cõmercium, ignotũ coniugium. Sed ad huius mortem deflendam so-
rores adueniunt: montisq; conscenso cacumine, germanum lugubri uoce flagi
tabant uocabulum. & quamuis ille coniunx lucifuga sororios ei comminãdo
uetaret aspectus, tamen consanguineæ charitatis inuincibilis ardor maritale
obumbrauit imperium. Zephyri ergo flagrantis auræ anhelante uectura ad se-
met sororios perducit affectus: earumq; uenenosis cõsilijs de mariti forma quæ
renda cõsentiens, curiositatem suæ salutis nouercam arripuit: & facillimam cre
dulitatem, quæ semper deceptionum mater est, postposito cautelę suffragio ar-
ripuit. deniq; credens sororibus se marito serpenti coniunctam, uelut bestiam
interfectura nouaculam sub puluinari abscondit, lucernamq; modio contegit.
Cumq; altũ soporẽ maritus extẽderet, illa ferro armata, lucernaq; modio custo-
dita eruta, Cupidine cognito, dũ immodesto amoris torrẽt affectu, scintillantis
olei desputamento maritũ succendit. Fugiẽsq; Cupido, multa super curiositate
puellæ

puellæ increpitans, domo extorrem ac profugam dereliquit. Tandem multis iactata uenenis, persecutionibus, postea Ioue petente, in coniugio Cupidinem accepit. Poteram quidem totius fabulæ ordinem hoc libello percurrere, qualiter & ad infernum descenderit, & ex Stygijs aquis undã delibauerit, & solis armenta uellere spoliauerit, & seminum germina confusa discreuerit, & de Proserpinæ pulchritudine particulam moritura præsumpserit. Sed quia hęc Saturantius & Apuleius penè duorum continentia librorum tantam falsitatum congeriem enarrauerit, & Aristophantes Athenęus in libris, qui Dysereſtia nuncupantur, hanc fabulam enormi uerborum circuitu discere cupientibus prodit: ob hanc rem superuacuum duximus ab alijs digesta nostris inserere libris, ne nostra opera aut propriis exulatenus officijs, aut alienis adijceremus negocijs. Sed dum his, qui fabulam legent, in nostra hæc trãseat, sciturus quòd sibi illorum falsitas sentire uoluerit. Ciuitatem posuerunt quasi in modum mundi, in qua regẽ & reginam uelut deum & materiam posuerunt. quibus tres addũt, carnem ultrome tantem, quam libertatem arbitrij dicimus, & animam: ψυχὴ enim græcè anima dicitur. quam ideo iuniorem uoluerunt, quòd corpori iam facto postea inclytã esse dicebant. Hanc igitur ideo pulchriorem, quòd & libertate superior, & carne nobilior. huic inuidet Venus, quasi libido. ad quam perdendã, Cupidinem mittit. Sed quia cupiditas est boni & mali, cupiditas animam diligit, & ei uelut in coniunctionem miscetur: quam persuadet, ne suam faciem uideat, id est cupiditatis delectamenta discat. unde & Adam, quamuis uideat nudum se, non uidet, donec de concupiscentiæ arbore comedat. Neue suis sororibus, id est carni & libertati, de suæ formæ curiositate perdiscenda consentiat: sed illarum compulsamento percita, lucerna de submodio eiecit, id est desiderij flammam in pectore absconsam depellat, uisam taliter dulcẽ amat, ac diligit. quam ideo lucernæ ebullitione dicitur incendisse, quia omnis cupiditas quantum diligitur, tantum ardescit, & peccatricem suæ carni confingit maculam. ergo quasi cupiditate nudata, ex potenti fortuna eruitur, & periculis iactatur, & regia domo expellitur. Sed nos, quia longum est, ut dixi, omnia persequi, tenorem dedimus sentiendi. Si quis uerò in Apuleio ipsam fabulam legerit, nostra expositionis materia, quæ non diximus, ipse reliqua cognoscat.

A

B

De Peleo & Thetide.

THetidem dici uoluerunt aquam. Iupiter, quasi deus, cõiungit Peleo: πηλὸς enim græcè lutum dicitur. ergo terram cum aqua commixtam uolunt homines genuisse: unde & Iouem cum Thetide uoluisse concumbere dicunt, & prohibitum esse, ne maiorem se genuisset, qui eum de regno expelleret. Ignis enim, id est Iupiter, si cum aqua coëat, aquæ uirtute extinguitur. Ergo in coniunctione aquæ & terræ, id est Thetidis & Pelei discordia, sola non petitur: illa uidelicet causa, aut quòd concordia utrorumque elementorum homo gignatur. Nam & in competentia illa indicat, quòd Peleus, ut terra, id est caro, Thetis ut aqua, id est humor, Iupiter qui utraq; gignit, ut ignis, id est anima. ergo in conceptione hominis & elementorum, iugalitates tres (ut suprà diximus) uitæ certantur. Nam & discordia malum aureũ iecisse dicitur, id est cupiditatem: illa uidelicet causa, quòd in malo aureo est quod uideas, nõ est quod comedas. Sicut cupiditas nouit habere, non nouit frui. Omnes etiam deos Iupiter ad nuptias dicitur conuocasse, illa de causa, quòd putarent ethnici singulas partes in homine deos singulos obtinere, ut Iouem caput, Mineruã oculos, Iunonem brachia, pectus Neptunum, cinctum Martem, renes & inguina Venerem, pedes Mercurium. Sicut Democrites in Physiologumenon scripsit. unde & Homerus ait, ὅμμασι μὲν κεφαλὴν ἴκελον Διὶ τερπικεραύνῳ, αἰρεῖ δὲ ζωνὸν, σθένος δὲ ποσειδάωνι, id est Caput & oculos similes Ioui fulmine delectanti, Martí cingulum, & pectus Neptuno. Nam & Tyberianus in Prometheo ait, deos singula sua homini tribuisse. Denicp, natum Achillem uelut hominem perfectum, mater in aquas intingit Stygias, id est durum contra omnes labores munit. solũ ei talum non tetigit. nihilominus illud physicum significare uolentes, quòd uenæ quæ in talo sunt, ad renum, femorum, atq; uirilium rationem pertineant. unde & aliquę uenę usque ad pollicem tendũt. quod tractantes & physici, & mulieres ad obtinendos partus, & ischiacos eodem phlebotomãt loco. & emplastromentaticum, quem stisiden Aphricanus in Astrosophistes uocauit, pollici & talo imponendũ præcepit. Nam & Orpheus illum esse principalem libidinis indicat locum. Nam de nicp in entherocilicis & ijsdem locis cauteria ponenda præcipiunt. Ergo monstrat quòd humana uirtus, quamuis ad omnia munita, tamen libidinis ictibus subiacet patula. unde & ad Lycomedis regiam datur ut nutriretur, quasi ad luxuriæ regnum. Lycomeden enim græcè quasi γλυκὺ μηδὲν, id est dulce nihilum. Omnis enim libido & dulcis & nihil est. Denique & amore Polyxenæ perijt, & pro libidine per talum occiditur. Polyxene enim græcè multorũ peregrina dicitur: seu quòd amor peregrinari faciat mentes ab ingenio suo, seu quòd apud multos libido ut peregrinabunda uagetur.

De Myrrha, & Adoni.

MYrrha patrem suũ amasse dicitur, cum quo ebriato cõcubuit. cumq; eam pater utero plenã rescisset, cognito crimine, euaginato eam persequi cœpit gladio. Illa in arborem myrrham conuersa est. quam arborem pater gladio percutiens, Adõ exinde natus est. Quid uerò sibi hæc fabula sentiat, edicamus. Myrrha genus est arboris, de qua succus ipse exudat: hæc patrem amasse dicit. Istæ arbores in India sunt, quæ solis caloribus cremant. & quia patrẽ omniũ rerum solem esse dicebant, cuius opitulatu cuncta & germinum adolescit natiuitas, ideo & patrem amasse dicitur: dumq; grandioris fuerit roboris, solis ardoribus crepans, rhagades efficit, per quas succum desudat, quod myrrha dicitur: & redolentibus lacrymosa guttulis, fletus suaues scissuris hiantibus iaculatur. unde Adonẽ genuisse fertur. Adon græcè suauitas dicitur. & quia hæc species odore suauis est, Adonem dicitur genuisse. Ideo autem Venerem amasse dicunt, quòd hoc genus pigmẽti sit ualde feruidum. Vnde Petronius Arbiter ad libidinis cõcitamentum, myrrhinum se poculum bibisse refert. Nam & Sutrius comœdiarũ scriptor introducit Glyceram meretricem dicentem: Myrrhinum mihi adfers, quo uirilibus armis occurrem fortiuscula.

P

De Apolline, & Marsya.

MInerua tibias ex osse inuenit, quibus cum in conuiuio deorum cecinisset, cumq; eius tumẽtes buccas di omnes irrisissent, illa ad Tritonem paludẽ pergẽs, in aqua faciẽ suam speculatur. dum turpia adiudicasset buccarũ, in flumina tibias eiecit. quibus Marsya repertis, doctior factus, prouocauit Apollinem concertaturum de cantibus, sibiq; Midam regem iudicem deligũt: quem Apollo, cum non rectè iudicasset, asininis auribus deprauauit. Ille criminis sui notam tonsori tamen ostendit, præcipiens ei, ut si crimen eius celaret, eum participem regni efficere. Ille secretum domini sui in terram fodit, & in defosso terræ duxit & operuit. In eodem loco calamus natus est, unde sibi pastor tibiam faciens, quæ cum percutiebat, dicebat, Mida rex aures asinales habet, nihilominus quàm quod ex terra conceperat. Vnde & Petronius Arbiter:

Sic commissa ferens auidus reserare minister,
Fodit humum, regisq; latentes prodidit aures.
Concepit nam terra sonum, calamiq; loquentes,
Inuenere Midam qualem conceperat index.

Nunc ergo huius mysticæ fabulæ interius cerebrum inquiramus. A musicis hæc reperta fabula, ut Orpheus in Theogonia scribit. Musici enim duos artis suæ posuerunt ordines, tertium uerò quasi ex necessitate adijcientes, ut Hermes Trimegistus ait, ἢ ᾀδόντων, ἢ μαλομένων, ἢ ὠλομένων. hoc est, aut cãtantiũ, aut citharizantium, aut tibicinãtium. Prima est ergo uiua uox, quæ sibi in omnibus

musicis necessitatibus celerrima subuenit. potest etiam lemmata subrigere, & A
parallelos concordare, & distonias mollire, phthongos iuuare, & ornare chromata. Sequitur secũda cithara, quamuis enim de his rebus disexaphexis dicũt, sicut Mariandes scribit, multa de his faciat, tamen aliqua non implet, quæ uiua
schisma uox potest. Limmata enim facta non erigit, quĩ† lismata in se cathenata non implet. At uerò tibias artis musicæ partem extremam poterit adimplere. Cithara enim symphoniarum gradus habet quinq;, secundum quod Pythagoras ait, dum numeroq; rythmicos modulos ad symphoniarũ adduxisset concordiã. Prima enim symphonia est diapason, quod est in arithmeticis diplasion, q̃d nos in latinis unum ad secundum dicimus. secunda symphonia diapente, quod est in arithmeticis hemiolius, quod nos in latinis duo ad ternum nuncupamus. tertia symphonia diatessaron, quod est in arithmeticis epitritos, id est tertius ad quartũ. quarta symphonia dicitur tonus, quod apud arithmeticos epogdous uocatur, apud nos quintum ad quartum. & quoniã ultrà arithmeticus ordo progredi non patitur, propter nouenarium limitem, quia dicimus alterius ordinis primus gradus est: contigit ergo ut habeat quintã symphoniã, quæ harmonia nuncupatur, id est octo ad nouem. Nullam enim ultra numerum coniunctionẽ inuenies. habet igitur musica partes septem, id est genera, diastemata, systemata,
melopœas phthongos, tonos, metabolas, & †melumpæas. unde & Vergilius in 6. ait:

Nec non Threiscius longa cum ueste sacerdos,
Obloquitur numeris septem discrimina uocum.

In arithmeticis enim plenitudo formulæ est, ut est in geometricis tonus. Vox uerò habet gradus symphoniarum in numeris, quãtum natura dotauerit ipsam uocẽ, ut habeat arsis & thesis, quas nos latine elationes & eiectiones dicimus. Tibia uerò, uix unam & dimidiam perficit symphoniam. Vna enim symphonia quinq; symphonias habet. ergo post artem musicã Minerua reperit tibias, quas omnis doctus in musicis sonet. has propter sonorum despuit paupertatem. In- B
flatas uerò buccas ideo risisse dicunt, quòd tibia uentose in musicis sonet: & idi omatum proprietate amissa, sibilet potius rem, quàm enunciet. Ideo illam iniustè sufflantem omnis quicunq; est doctor ridet. unde eas & Minerua, id est sapientia exprobrãs proiecit, quas Marsya assumit. Marsya enim græce, quasi μωρὸς, id est stultus, solus qui in arte musica tibiã præponere uoluit citharæ: unde & cum porcina pingitur cauda. Sed his duobus certantibus, Mida rex resident. Mida enim græce, quasi μηδὲν εἰδὼν dicitur: quod nos latine, nihil sciens dicimus. ideo etiam asininis auribus dicitur, quia omnis discernendi ignarus, nihil differt ab asino. ob hanc etiam rem & seruum eius auriculas referunt prodidisse. Ingenium enim nostrum seruum habere debemus, ad omnia quæ uolumus obsequentem, & nostra secreta celantem. Quod autẽ per cannam perdidit, per fistulam gutturis loquendo significat. Quod uerò pastor audit: pastores sunt illi, qui aliena sulcando subtilius pascunt.

Orpheus.

ORpheus Eurydicen nympham amauit, quam sono citharæ mulcens uxorem duxit. Hanc Aristæus pastor dum amans sequitur, illa fugiens in serpentem incidit, & mortua est. post quam maritus ad inferos descẽdit, & legem accepit, ne eam conuersus aspiceret. Quam conuersus aspiciens, iterũ perdidit. Hæc igitur fabula artis est musicæ designatio. Orpheus dicitur ὡραία φωνὴ, id est optima uox. Eurydice uerò, profunda dijudicatio. In omnibus igit̃ artibus sunt primæ artes, sunt secundæ: ut in puerilibus literis, prima abecedaria, secũda nota. In grãmaticis prima lectio, secũda articulatio. In rhetoricis prima rhetorica, secũda dialectica. In geometricis, prima geometria, secũda arithmetica. In astrologis, prima mathesis, secunda astronomia. In medicinis prima gnostice, secũda uerò mãtice. In aruspicinis prima aruspicina, secũda paralysis. In musicis prima musica, secũda apotelesmatica. de quibus omnibus breuiter rationẽ perstringã
necesse

A necesse est. Aliud est enim apud grãmaticos aliena agnoscere, aliud est sua efficere. Apud Rhetores uerò aliud profuso & libero cursu effrenata loquacitas, aliud cõstricta uirtutis indagandæ curiosa nexilitas. Apud astrologos aliud est astrorũ ac siderum cursus effectusq; cognoscere, aliud significata traducere. In medicinis aliud est morborũ agnoscere meritũ, aliud infirmitatis uenientẽ con cursum mederi. In geometricis aliud formulas lineasq; depingere, aliud numeros formulis coaptare. In aruspicinis aliud est fibrarũ particularumq; inspectio, aliud secundum Battiadem euentuum immutatio. In musicis aliud uerò est harmonia phthongorũ, systematũ, & diastematũ: aliud effectus tonorum uirtusq; uerborum. Vocis ergo pulchritudo interna artis secreta uirtutem etiam mysticam uerborum attingit. Sed hæc quantũ ab optimis amatur, sicut ab Aristæo, (ἄριστον enim græce optimum dicitur) tantum ipsa ars coniunctionem hominũ uitat, quæ quidem serpentis ictu moritur, quasi astutię interceptu secretis uelut inferis transmigratur. Sed post hanc artem exquirendam atq; eleuandã uox canora descendit, & quæ apotelesmatica, phantastica omnia præbet, & modulis tantum in secreta latẽtibus, uoluptatũ reddit effectus. Dicere enim possumus, quòd Dorius tonus aut coiẽs Phrygius torrens, Saturno feras mulcens, si Ioui aues oblectet. At uerò si rei expositio quæritur, cur hoc uestigandæ rationis caput immoritur. Ideo ergo & ne eam respiciat, prohibetur: & dum uidet, amittit. Nam perfectissimus Pythagoras dum modulos numeris coaptaret, symphoniarumq; pondera terminis arithmeticis per melos & rythmos et modulos sequeretur, effectus uerò rationem reddere non potuit.

Phineus.

PHineus enim in modum auaritiæ ponitur: & à fœnerando Phineus dictus est. Ideo cæcus, quòd omnis auaritia cæca sit, quæ sua nõ uidet: ideo ei harpyię cibos arripiunt. At uerò quòd eius prandia stercoribus fœdãt, ostendit fœ
I nerantium uitam, rapinę ingluuiem esse sordidam. sed has à conspectu eius Zethus & Calais fugant, quia rapina ei aliquid de suo comesse non permittit: græce enim ζητῆν κρεῖττον inquirens bonum dicitur. Ideo uolatici, quia omnis inquisitio boni nunquam terrenis rebus miscetur. Ideo Aquilonis uenti filij, quia bona inquisitio spiritalis est, non carnalis: ergo ueniente bonitate, omnis rapina fugatur.

De Alpheo, & Aretusa.

ALpheus fluuius Arethusam nymphã amauit: quã cum sequeret̃, in fontẽ conuersa est. Ille in medijs undis ambulans, non immixtus, in sinũ eius immergitur: unde & apud inferos obliuionẽ animarũ trahere dicitur ἀληθείας φῶς, id est ueritatis lux. Arethusa uerò, quasi ἀρετίσσα, id est nobilitas æquitatis. ergo quid amare poterat ueritas, nisi æquitatem? quid lux, nisi nobilitatem? & ideo in mari ambulans nec miscetur, quia lucidi ueritas omni malorum salsitudine morum circundata, polluí aliqua commistione nõ nouit. Sed tamen in sinũ æquissimæ potestatis omnis lux ueritatis dilabitur. Nam & descendens in infernum, id est in secreta conscientiæ ueritatis lux, malarum rerum semper obliuionem importat.

FABII FVLGENTII PLACIADIS
VOCVM ANTIQVARVM INTERPRETATIO, cum testimonio ad Calcidium.

NE de tuorum præceptorum, Domine, serie, nostra quidquam euitasse inobedientia putaretur, libellum etiam, quem de abstrusis sermonibus parare iussisti, in quantum memoriæ entheca subrogare potuit, absolutum retribui: nõ phaleratis sermonũ studentes somnijs, quàm rerum manifestationibus dantes operam lucidandis.

Sandapilam antiqui dici uoluerunt feretrum mortuorum, id est loculũ: non in quo nobilium corpora, sed in quo plebeiorum atq; damnatorum cadauera portabãtur. sicut Stesimbrotus Thasius de morte Polycratis regis Samiorũ de scripsit, dicens: Posteaquam de cruce depositus, sandapila etiam deportatus est. A

Vespillones dicti sunt baiulatores. quamuis Antidamus Heracleopolites uespillones dixerit cadauerum nudatores: sicut in historia Alexandri Macedonis scripsit, dicens: Plus quàm trecẽtos cadauerum uespillones rex Perses crucibus affixit. Tamen Mnaseas scripsit in Cecrope libro, Apollinem, posteaquã à Ioue uinctus atq; interfectus est, à uespillonibus ad sepulturam elatum esse.

Pollinctores dicti sunt, qui funera morientia accurant. unde & Plautus in Menæhmis comœdia ait: Vt pollinctor dixit, qui eũ pollinxerat. Pollinctores dicti sunt, quasi pollutorũ unctores, id est cadauerum curatores. unde & Apuleius in Hermagora ait: Pollincto eius funere domuitionem paramus.

Labeo qui disciplinas Hetruscas Tagetis & Bacchetidis 15. uoluminibus explanauit, ita ait: Fibrę iecoris sandaracei coloris dum fuant, manales tunc uereri opus est petras. id est, quas antiqui solebant in modum cylindrorum per limites trahere pro pluuiæ commutanda inopia.

Diophantus Lacedæmonius, qui de sacris deorũ scripsit, ait apud Athenas Marti solere sacrificari sacrum, quod ἑκατὸν τεφόμενα appellatur (si quis enim cẽ tum hostes interfecisset, Marti de homine sacrificabat apud insulam Lemnon) quod sacrificatum est à duobus Cretensibus, uno Locro, id est Tumine Cortyniensi, Proculo Locro: sicut Solicrates scribit. Sed posteaquam hoc Atheniensibus displicuit, cœperunt efferre porcum castratum, quem nefrendem uocabãt, id est quasi sine renibus. Et apud Romanos Varro scribit Sicinium Dentatum centies & uicies pugnasse singulari certamine: cicatrices habuisse cõtrà quadraginta quinq;, post tergum nullam: coronas accepisse 26. armillas centum quadraginta: & istum primum sacrum fecisse Marti. B

Bebius Macer, qui fastalia dierum scripsit, ait Iunoni eas quæ gemínas párerent oues sacrificare cũ duobus agnis altrinsecus alligatis, quas oues ambiguas uocari, quasi ex utraq; parte agnos habentes.

Priori tempore suggrundaria antiqui dicebãt sepulchra infantium, qui nec dum xl. dies implessent, qui nec iam busta dici poterant: quia ossa quæ comburerentur, non erant: nec tãta immanitas cadaueris, qua lucus tumesceret. unde & Rutilius Geminus in Astyanactis tragœdia ait: Melius suggrundarium miser quæreres, quàm sepulchrum.

Silicernios dici uoluerunt senes iam incuruos, quasi iam sepulchrorum suorum silices aspicientes. unde & Cincius Alimetus in historia de Gorgia Leontino scribit, dicens: Qui dum iam silicernius sui finem temporis expectaret, si mori non potuit, tamen infirmitatibus exultat.

Acca Laurentia, Romuli nutrix, consueuerat pro agris semel in anno sacrificare, duodecim † filijs suis sacrificium præcedentibus. unde cum unus mortuus esset, propter nutricis gratiam Romulus in uicem defuncti se succedere pollicetur: unde & ritus processit, cum duodecim iam deinceps sacrificare, & aruales dici fratres: sicut Rutilius Geminus in libris pontificalibus memorat. *fratribus*

Manilius Crętus in libro quem de deorum hymnis scribit, ait Mineruę iniuges boues sacrificari, id est iugum nunquam ferentes: illa uidelicet causa, quòd & uirginitas iugum nesciat maritale, & uirtus nunquam sit iugo premenți subiecta.

Semones dici uoluerunt deos, quos cœlo nec dignos ascriberent, ob meriti paupertatẽ: sicut Priapus, Hippo, Vertumnus. nec terrenos eos deputare uellent, per Gratiæ uenerationem: sicut Varro in Mystagorũ libro ait: Semoneq; inferius derelicto, deum depinnato attollam orationis eloquio.

Pacuuius in Pseudo comœdia inducit Sceparium seruum ancillæ dicentẽ, Ni

A Ni ego te blaterare aspicerem, his nuncium iudicassem. Blaterare enim, quasi uerba trepidantia metu balbutire dixerunt.

Luscitiosos dici uoluere interdiu parũ uidentes, quos Græci myopes uocãt. unde & Plautus in Mercat. comœdia ait: Mirum lolio uictitare te tam uili triticо, quia luscitiosus est. Dicunt enim, q̃d lolio comedentibus oculi obscurentur.

Varro in Pontificalibus ait, Tutulos sacerdotes dici breuium deorum. Numa uerò Pompilius & ipse de Pontificalibus scribẽs: Tutulum dici ait pallium, quo sacerdotes caput tectabant, cum ad sacrificium accessissent. sicut & Vergilius ait: Et capita ante aras Phrygio uallatus amictu.

Oriam dicunt nauicellam modicã piscatoriam. unde & Plaut. in Cacisto ait: Malo huc alligari ad oriam, ut semper piscetur, etsi sit tempestas maxima.

Problema, est propositio in capite libri quæstionaliter posita. unde & Demosthenes pro Philippo ait. Sed ne quid gręcum te turbet exemplum, ego pro hoc tibi latinum faciam. ait enim, Problematis autenticum gradum tradamus astãti, cui nostra subsequens occurset oratio. Nam & Tertullianus in lib. quem de Fato scripsit, ita ait: Redde huic fati primùm problematis mancipatum.

Apuleius in Asino aureo introducit sorores Psyches maritæ detrahentis, dicitq;, Quouis puero pumiliorẽ & cucurbita glabriorem. Pumilos enim dicunt, molles atq; enermes. Glabrum uerò, leuem & imberbem.

Sutelam dici uoluerunt astutiã, quasi subtilis tela. unde & Plautus in Casina ait: Poscis clàm me sutelis tuis eripere Casinam uxorem proinde ut postulas.

Frigutire dicitur, subtiliter adgarrire. unde & Plaut. in Casina ait, Quid nã frigutis? Et Ennius in Alcestide Comœdia sic ait: Hęc anus admodum frigutit, nimirum sauciauit se flore Liberi.

Titiuillitium dici uoluerunt fila putrida, quæ de telis cadunt. ut Plautus in Casina ait: Non ego hoc uerbum empsitem titiuilitio. id est, re admodum uilissima. Nam & Marcus Cornutus in Satyra ait, Titiuilitij sal cedo tibi. B

Scolponeas dici uoluerũt cœstus plumbo ligatos. unde & Neuius in Philempoto Comœdia ait: Scolponeis batuẽda sunt huic latera probè. Et Plaut. in Cas. simili modo ait: Melius scolponeis, quib. battuẽ tibi os senex nequissime.

Catillare dicitur per alienas domos instanter gyrare: à catulis tractum, quòd per omnes domos circumeant. Vnde & Propertius: Catillata geris uadimonia publicũ prostibulũ. & Plaut. similiter ait: Quin meã uxorem mittam catillatũ.

Capularem dici uoluerunt senem, iam morti contiguum. sed & reos capulares dicebant, qui capulo digni fuerunt. unde & Lucilius ait: Pergit capulare cadauer. Et Flaccus Tibullus in Helenæ comœdia ait: Tu ne amare audes edentule, & capularis senex? Edentulum, quasi iam sine dentibus dici uoluerunt.

Promos & Condos dici uoluerunt cellaritas, eo quòd deintus promant, & intus condant. unde & Plautus in Asinaria ait: Ego sum promus, condus, procurator peni. Penus enim cellarium dicimus.

Suppetias dicimus auxilium. unde & Memor in tragœdia Herculis ait, Ferte, suppetias optimi comites.

Auctionem dici uoluerunt uenditionem, quasi quòd & ementem augeat, et uendentem. unde & Plautus in Curculione comœdia ait: Auctionem facio parasiticam.

Nasiternam dici uoluerũt aquæ urnam, id est urceum. unde & Calphurnius in Phronesi comœdia ait: Vbi tu nasiternatus aquam petas. & Plautus in Bacchide ait: Affer nasiternam cum aqua foras.

Antistare dicimus præcellere. unde & Crispinus in Heraclea ait: Diuinis uirtutibus antistas Alcides.

Stega est nauis proscenium, id est tabulatum super quod nautæ ambulant: sicut Plautus ait, Fortè ego ut in stega consederam.

Lẽbus est genus nauiculæ uelocissimæ, quas dromedas dicimus. sicut Verg.

ait: Quàm qui aduerſo uix flumine lembum Remigijs ſubigit. Limbus uerò, o- A
ra ueſtimenti cuiuſq; ex auro.

Ramentum dici uoluerunt, quaſi quoddam proiectitium purgamentum. unde & Quintus Fabius Lucullus in Epico carmine ait: Viliſſimũ ramentum, proluuioſa peſtis.

Diobolares dicuntur uiliſſimæ meretrices, quæ ſub paruo ſtipẽdio proſtãt, ſicut Paminatius ait: Diobolare proſtibulum, quam ego ut actutum ductẽ partitam reddam. Nam & Pacuuius ſimiliter ait: Non ego ita fui, ut nunc ſunt meretrices diobolares, quæ ſuam nummi cauſa, paruipendunt gratiam.

Veruina eſt genus iaculi longum, quòd aliqui uerutum uocant, ſicuti Galbius Baſſus ait in Satyr. Veruina cõfodiende nõ te nauci facio. nauci enim pro nihilo dici uoluerunt. nam Plautus in Bacchide ait: Si tibi machæra eſt foris, mihi ueruina eſt domi: qua quidem te faciam, ſi me irritaueris, confoſſiorem forici na nænia.

Diuidias dixerunt triſtitias. ſicut Propertius ait: Diuidias mentis conficit omnis amor.

Iuſtitium dicitur luctus publicus. unde & Fonteius in oratione pro Nuceri nis ait, Deniq; iuſtitium plebi indicitur.

Choragiũ dicitur uirginale funus. ſicut Apuleius in Metamorphoſeon ait: Choragio itaq; perfecto omnes domuitionem parant.

Deſiduò dicitur diurnè. unde & Varro in Correlaria ait: Diuidiæ mihi fuerunt te abfuiſſe deſiduò.

Flocci dixerunt quaſi nihili. unde & Plautus ait: Flocci eſt, quid rerũ geras.

Ientaculum dicitur deguſtatio: ſicut Callimachus in Cæcia, lẽtaculum proferre loui.

Edulium dicitur ab edendo, id eſt præguſtatiua comeſtio. unde Apuleius in Aſino aureo ait: Edulijs opipare excepta. Opipare eſt lucide, delicioſè. B

Tuceta dicuntur eſcę regię. ſicut Callimachus in Piſeis: Ambroſio redolent tuceta ſapore.

Ferculum, miſſum carnium. unde & Petronius Arbiter ait, Poſtquam fercu lum allatum.

Myropolæ dicuntur, qui ungenta uendunt, & ſunt pigmentarij. unde & Nęuius in Diobolaria ait: Myropola affatim mihi unguentum largitus eſt, quo me uenuſtarem. Adfatim, abundanter dicitur Venuſtare, exhilarare eſt.

Celocem dicunt genus nauiculæ modiciſſimum, quod blannã dicimus. unde Apuleius in lib. de Repub. ait: Qui celocem regere nequit, onerariam petit.

Cœlibatum dici uoluerunt uirginitatis abſtinentiam. unde & Felix Capella in lib. de Nuptijs Mercurij & Philol. ait: Placuit Mineruæ petere cœlibatũ.

Exercitus dicitur contemptus. unde & Plautus in Milite glorioſo ait: Itaq; nos noſtramq; familiam habes exercitam. & ubi ſuprà ait: Plus uideas ualgijs ſa uijs omnes nictantes. Nictare enim, cinnũ facere. Valgia enim ſunt labellorum obtortiones in ſupinatione, uel ſubatione peractæ. ſicut & Petronius ait, Abro ſo ualgiter labello.

Summates, dicuntur uiri potentes.

Symplones dicuntur conuiuæ. Nam & amicus ſponſi, qui cum eo per conuiuia ambulat, ſymplator dicitur. Ganeũ uerò taberna eſt. unde & Succius in Comœdia piſcatoria ait: Summates uiri ſymphones fratri ſunt ganei.

Pręſegmina ſunt partes corporis inciſę. ut Tages in Aruſpicinis ait, Pręſegminibus amputatis.

Congerrones ſunt, qui aliena ad ſe cõgregant. unde & apud Romanos Gerones Brutiani dicti ſunt.

Ciſtellam dicunt capſellam. ut Plautus: Ciſtellam effer cum crepundijs: id eſt, cum puerilibus ornamentis.

Antidamas

A Antidamas in Moralibus libris ait: Fabrè compactum animal hominẽ quis ferat, ſic ex re pecuatum, & auerruncaſſit tam eretinas hominum mentes.

Fabrè perfectè dicitur. Auerruncare, eradicare dicitur. Eretinas, teſteas, uel argillaceas. Pecuatum, ſtultum.

Allucinare, dicitur uana ſomniare. Tractum eſt ab allucitis, quos nos conopas dicimus. ſicut Petronius Arbiter ait: Nam centum uernali me allucitæ moleſtabant.

Culleus dicitur ſaccus in quo rei concluſi in mare mittuntur: ſicut Plautus ait in Vidularia: Iube hunc inſui culleo, atque in altum deportari, ſi uis annonam bonam.

Elogium eſt hæreditas in malo. ſicut Cornelius Tacitus ait in libro Facetiarum: Cæſis itaq; motum elogio in filijs derelicto.

Lyxa dicitur mercenarius. unde Lucanus ait, Stat, dum lyxa bibat.

Sudum dicitur ſerenum. unde Tyberianus ait: Dureos ſubducit ignes, ſudus oritur lucifer.

Luteum, ſplendidum. Pacuuius in Tragœdia Thyeſtis: Non illic luteis aurora bigis.

Abſtemius dicitur obſeruans. ſicut Rubrius in Satyra ait: Abſtemium merulenta fugit Metenia nomen.

Vadatus dicitũ obſtrictus, uel ſub fide, uel ſub fidei iuſſione ambulans. ſicut Feneſtella ait: Apud quem Vadatus amicitiæ nodulo tenebatur.

Manubiæ dicuntur ornamenta regum. unde & Petronius Arbiter ait: Tot regum manubiæ penes fugitiuum reſtiterant.

Aumarium dicitur locus ſecretus publicus, ſicut in theatris, aut circo. unde & Petronius Arbiter ait: In aumatium memetipſum conieci.

Deleneficus dicitur blãdiloquusu. unde & Lucretius Comicus in Nummu
B laria ait: Neſcio quorſum mihi eueniant tua uerba tam delenefica.

FINIS.

PHORNVTI SPECVLATIO
DE DEORVM NATVRA, IO-
doco Velareo interprete.

COelum ô fili terram & mare in circum ambit, & quæ in terra ac mari ſunt omnia. & ob hanc cauſam, hæc illi ceſſit appellatio, quum ſupernè omniũ ſit terminus, naturamq; finiat. Sunt qui dicãt ἀπὸ τοῦ ὁρᾶν, hoc eſt à uidendo, οὐρανον, id eſt cœlum uocari. aut ἀπὸ τοῦ ὀρίγειν, eo quòd ſuppeditet ac ſeruet omnia. à quo & ianitor appellatur, & exacta cuſtodia. At alij ab eo quòd ſuperius uideatur, ei etymologiam contexunt. Vocatur autẽ cum omnibus quæ circumambit mundus, à perfecta abſolutaq; elegantia. Porrò inter poetas ſunt, qui cœlum incudis filium eſſe dixerint, indefeſſum circumferentiæ curſum hoc inuolucro obtexentes: aut per hanc etymologiam innuere cupientes, cœlũ corruptioni non ſubiacere. Nam hos qui morte perierunt, laboraſſe dicimus. Cæterum eius eſſentia eſt ignea, ut conſtat ex ſole atq; alijs aſtris. Vnde etiam æther appellatur extrema mundi pars, ab ardendo. Sunt tamen qui ἀπὸ τοῦ ἄνω θεῖν, hoc eſt ab eo quòd ſuprà currat, nomen tuliſſe dicant: hoc eſt, quòd cum ſtrepitu atque impetu feratur, quum & aſtra quaſi inſtabilia, nec unquam ſtantia, ſed ſemper commota. Imò etiam conſentaneum eſt, & deos ἀπὸ τῆς θέσεως, id eſt à poſitione ſortitos eſſe appellationem. primùm enim ueteres deos exiſtimarunt eſſe, quos conſtanter ac fixè ferri deprehenderunt: his ſiderum mutationis cauſam,

atq; adeò salutis omnium rerum tribuentes: & sic essent díj σωτῆρες, id est consti A
tutores & conditores omnium rerum.

De Ioue.

QVemadmodum nos anima gubernamur, sic & mundus animam habet, quæ uindicet illum ab interitu: & hæc uocatur Iupiter. Sed dictus est Iupiter imperare omnibus, aut quia seruet, ac uitæ causa sit animantibus: aut quia in nos, tanquam anima & natura, imperium obtineat. Porrò Iouem ipsum appellamus, quòd per illum stent seruenturq; omnia. Nec desunt apud quos δῶς appelletur, fortassis ἀπὸ τοῦ δώειν, id est rigando terram, quodq; uitali humore animantia impertiat. Cæterum in cœlo habitare dicitur, quando hic præcipua est pars animæ mundi. etenim nostræ etiam animæ sunt ignis.

De Iunone.

DEinde soror pariter & coniunx huic tribuitur Iuno, quæ aer est. Coniungitur enim statim ipsi, & cohæret, à terra sublata. illo enim cum ea coeunte & eodem momento fiunt. nam ipsa essentia in tenuissimũ diffluens, ignemq; & aera constituit. Et hanc ob causam Rheam horum esse matrem fabulati sunt, patrem autem Saturnum: siue quòd intensis temporis mensuris hæc fiant: aut quia ob materiæ cõmistionem, ac ebullitionem, elementorum discrimen redda tur. aut quia (quod rationi est magis consentaneum) tunc aer generetur, quando ex igni mota est natura ad res implendas, atq; conficiendas.

De Neptuno.

CAeterùm ob hanc causam & Neptunũ dicebant ueteres Saturni & Rheæ esse filium. Etenim & aqua ex dicta cõmutatione generatur. nam ποσειδῶν, id est Neptunus, est efficiens uis humidi in terra, ac circum terram. Siue à potu sic appellata, & ab eo quòd potum suppeditet. Aut iuxta aliam rationem ποσειδῶν Neptunus dicitur, ob commotam atq; conturbatam eius proprietatem.

De Plutone. B

DEinde & horum frater esse dicitur Pluto. hic omnium est crassissimus, ac maximè uicinus terræ aer. nam statim atq; nascitur, incipit res ipsas diffundere atq; implere, secundum naturæ suæ rationem. Vocatur autem ἅιδης, infernus, uel quòd per se uideri nequeat: unde etiã diuidentes, ἀϊδᾶ uocamus ipsum. Aut per antiphrasin, quasi nobis morte placens. Porrò & Pluto nominatus est, quòd quum omnia sint interitura, nihil sit quod non postremò ad ipsum deducatur, atq; eius possessio fiat.

De Rhea.

ATRheæ iuxta datum fluxum conflctæ, non iniuria iam imbrium causam assignant, quod ut plurimũ cum tonitru atq; fulmine fieri consueuit. Et hanc inducunt tympanis & cymbalis, & fulmine aut lampadibus gaudentem. Quum uerò ab æthere funduntur imbres, conspiciuntur sæpius è montibus descendere. nam primò Idam cognominarunt altum eius montẽ, & quem procul datur cernere, montanã uidelicet eam appellantes. Et generosissima quæ in mõtibus degant animalia, leones illi subigunt: fortassis, uel quòd aura tempestuosa agreste quid repræsentet, deinde ignea circũposita est corona: aut quòd ab initio in montibus conditę sint ciuitates, munitionis gratia: aut ꝙd princeps est primæ præcipuæq; mundi essentiæ. Porrò ei cor suspendunt, innuẽtes ipsam uitalis exortus causam extitisse. Ob quod etiam alias quasdam figuras ei ante pectus propenderunt, ut quæ ipsa rerũ sit uarietas, ac coloribus omnifarijs distinguatur. Porrò uidetur eadem esse hæc quæ apud Syros Artaga dicitur, quam per columbarum ac piscium abstinentiã colunt, & declarãtes ignem & aquam esse, quæ maximè essentiæ electionem dant in propatulum. At hæc propriè dicitur Phrygia, quòd præ cæteris apud Phryges colatur, apud quos etiam Gallorum frequens est consessus: tale quid fortassis innuens, quale apud Græcos de Cœli exectione est in fabulis. Siquidẽ primò dicitur Saturnus deuorasse, quoscunq;

A cunq; ex Rhea sustulerat filios: quod certè hunc in modum admodum probabiliter est confictum. quandoquidem quæcunq; nascuntur per dictam motus rationem, uersa uice per eadem in periodo pereunt. & tempus huiusmodi quid dam est. Consumuntur etiã ab ipso, quæcunq; à natura rerum producuntur. Deinde Rheam dicunt nato sibi Ioue, pro ipso lapidem fascijs inuolutũ obtulisse Saturno, hunc se peperisse addens: illumq; ab eo deuoratum esse, ac Ioue enutrito mundi imperium cessisse. Cæterùm alio etiam modo hæc est sumpta deuoratio. nam composita est fabula de mundi generatione, in quo tum enutriebatur quæ eum gubernaret natura: & rerum summã obtinuit tum, quando in mediũ eius lapis iste, quem appellamus terram, non secus atq; si deuoratus esset, fixus est. nullo enim alio pacto substitissent res, nisi hoc essent fundamento stabilitæ, quum oriantur ac nutriantur hinc omnia.

De Saturno.

INter hæc etiam Saturnus fingitur continuò descendisse, ut Terræ cõmiscéretur. Iouẽ aũt hunc executisse, eiusq; uiolentiã refrenasse. siquidem Iupiter ipsum regno electũ, ad tartara retrusit. Atq; hoc fabularũ obtẽtu prætexerunt uniuersæ generationis ordinẽ (quẽ ab implendo diximus Saturnũ appellatũ esse) abundantẽ aeris fluxũ, hactenus factũ in terra, contraxisse, quum exhalationes conficiat tenuiores. At mundi natura influxus infundẽs (quã & Iouẽ appellatã diximus) abundantẽ impetũ mutatione cohibuit, & restrinxit lõgius deducens, & ipsi mundo præbẽs. Neq; præter rationẽ est, ꝙd flexuoso consilio Saturnum appellent, his flexuosis existentibus atq; ægrè consequentibus: quum ille tantos numeros euoluat, ne ad effectum ueniant.

De Oceano.

CAeterùm alia ratione Oceanum dixerunt omnium esse principem. nec enim una de hoc nata est fabula. est enim Oceanus, uelox nauium circulus, B & deinde commutans. At Tethys pinguium rerum sedes est, ac collectio: siquidem horum temperatura ac commistione res consistunt. nihil enim esset, si alterum non temperatum superabundaret.

De Ioue.

POst hęc alio etiam modo Iupiter pater esse dicitur & deorum & hominum, eo quòd mundi natura horum substantiæ sit causa, non secus atq; patres gignunt suos filios. Deinde eum nubicogum ac grandistrepum appellant, quòd supernè nubes cogat & tonitrua, & illinc etiam fulmina & tempestates immittat. Alio etiam modo, quòd cœlum sortito deo omnia super terram loco tributa sint. Ad hæc Aegiochus, à cõcutiendo ægida, uocatus est. & ob alias similes ac manifestas causas, pluuius, & fructifer, & descẽsor, & fulminator, & alio sæpius modo secundũ diuersam sententiã appellat. Seruatorem, & herceũ & multiplu uiũ, & paternũ, & hospitalem, & possessoriũ, & consultorem, & triumphatorẽ, & liberũ eum appellant, quũ quæcunq; ei sunt nomina cõprehendi nequeant, quia in omnẽ potentiã & habitũ diffusus est, & omniũ autor & speculator habetur. Hunc etiã in modũ & iustitiæ pater esse memorat. nã ipse hominũ cõmunionem inter res deducit, & leges irrogat, ne sibi mutuò iniuriã inferant. Deinde & Gratiarũ pater est. hinc enim sunt mutuandi atq; benefaciendi initia: & temporũ, quæ in aere salutares mutationes cõficiunt: & aliorũ quę in terra nascunt, & à natura nomen habent, moderator ac largitor est. Porrò inducunt cum perfecti uiri ætate, ubi nec quicquam abundare neq; deficere apparet, sed id quod maturũ est adesse. & hanc ob causam perfecta ei immolant. Cæterum sceptrum potentiæ est signum. Quin & sæpius uincere fingitur: eminet enim omnibus, nec est quod eum superare queat. Deinde ei aquila sacra est, eo quòd pennarum uelocitate alijs præmineat. Et coronatur olea, quòd semper uireat ac mollis sit, & pinguis, aut ob similitudinem glaucoris ad cœlum. Deinde sunt etiam quibus Alastor dicitur, & Palamneus, eo quòd de nefarijs & infestis hominibus supplicium sumat. quorum his quidem nomen inditum est, quòd

huiusmodi

huiusmodi sceleribus se cõtaminent, quibus cruciatus ac gemitus imminet: istis A
uerò quod manus sordibus non diluendas reddant.

De Furijs.

HAc etiam ratione natæ sunt, quæ Erinnes uocantur, peccatorum examinatrices, Megæra, Tisiphone, & Alecto: dictæ, quòd hos deæ odio ac punitione persequantur, nempe ab ipsis commissas cædes supplicio plectentes, idq; factitantes sine ulla intermissione. porrò reuera sunt hæ deæ uenerandæ, & Eumenides, eo quòd naturę benignitatem ad homines dirigant, uindicando scelera. Ad hæc horrendo sunt aspectu, & igni & flagellis persequuntur impios. Et serpentes loco comæ habent, ut hanc inijciant imaginationem maleficis: futurum esse, ut pro delictis pœnas pendant. Apud inferos sedes finguntur habere, quòd minimè in propatulo sint harum causæ, quodq; dignos harum aduentus inexpectatus opprimat.

Amplius de Ioue.

NEchis absonum est quod dicitur, Iouis oculum uidere omnia, atq; omnia audire. quo enim pacto fieri potis est, ut quicquam horum quæ in mundo gerantur, lateat omnia gubernantem potentiam. Porrò etiam mitem appellant Iouem, nempe placabilẽ esse his, qui è uita scelerata pedem retrahant: non enim ita erga eos est affectus, ut reconciliari nequiret: quam ob causam & placabiles Iouis aræ sunt.

De Supplicationibus.

ETiam Preces Iouis esse filias dicit Poeta, & quidem claudicantes. quòd se in genua deijciant, qui preces faciunt. Deinde etiam eorum imbecillitati & rugas addit. Ad hæc debili & obliquo esse uisu, quòd ad quædam semper cõniueant. Postremò supplicãdi necessitate deuinctas esse. Amplius deliniat Poeta Preces tanquam deas quasdam. Claudas quidẽ uocat, quòd tarde & uix pro- B
grediantur. & his supplices esse quos primò iniuria læserint. rugosas certè, & usu obliquo, quòd affectos iniuria ægre & frõte neutiquam læta intueri possent, quos ueniam petunt. Ad hæc Iouis esse filias, quòd uenerandæ sint.

De Parcis.

IVpiter certe etiam fatum est, eo quòd distributio sit inuisibilis eorum quæ unicuiq; adijciuntur. hinc iam & aliæ partes, Μοῖραι, id est Parcæ appellatę sunt. αἶσα, est eorum quæ fiunt latens & incognita causa. iam enim manifesta est, quæ in singulis delitescit obscuritas: aut, ut ueteres opinati sunt, ea quæ semper est. at εἱμαρμένη est, secundum quam fatatum comprehensumq; est quicquid in elementi ordine, terminum haud quaquam habentis fit: quæ & prima comprehensio, non secus atq; si in cathena continet. Porrò necessitas est, quam agere aut superare non datur: siquidem omnia quę fiunt, ad hanc recipiunt reductionem. Cæterum alio modo tres inducuntur Parcæ, secundum tres temporis partes: & una est Clotho appellata, quòd circumuolutioni rerum primordia non sunt dissimilia, quum alia contingant alijs. quamobrem & nere eam fingũt uetustissimi quicq;. Aliam autem Lachesim, eo quòd sortis casui quæ cuiq; contingunt, non sunt dissimilia. at tertia Atropos, quòd ἄτρεπτα, id est ineuitabilia sint, quæ ab illa statuuntur. sic harũ potentiæ propriè uidẽtur tres sortitas esse appellationes. Eadem autem est & Adrastia, siue quòd uitari ac deflecti nequeat, sic nominata: siue quòd semper quæ ad se spectant, faciat, tanquam semper agens: aut particula priuatiua uehementiã declarante, ut ἄξυλος ὕλη, id est sylua lignis abundans: nam est multa agens. Nemesis ἀπὸ τῆς νεμέσεως, idest ab ulciscendo nomen traxit. Opis autem ἀπὸ τῶ λανθάνειν ὄπισθεν: quia à tergo lateat, & obseruet quę à nobis geruntur, puniatq; quæ punitione sunt digna.

De Musis.

CAeterum ex Mnemosyne Musas sustulisse dicitur Iupiter, quando et literarum politiorum dux est: quas certe non nisi exacta cura atq; detentione su-

scipere

A scipere datur, & sunt ad uitam bene transigendam maximè necessarię. At Musę uocantur ἀπὸ τοῦ μώσθαι, ab inquisitione: quemadmodũ dictum est: Ne mollia inquiras, ut ne dura habeas. Sed nouem numero sunt, quòd quos in suorũ numerum cooptarint, triangulares (ut dicit quidam) reddant. talis enim est nonarius numerus, generationem quandam sua natura innuẽs: ac uidetur à perfectione primi numeri particeps esse. Etiam quibusdam duę solum esse dicuntur, alijs iterũ tres, at alijs quatuor, sed alijs iterũ quinq;. Tres quidẽ ob prædictã ternionis perfectionem: aut quòd tria speculationũ genera sunt, quibus tota philosophię ratio impletur. duo quidem in speculando & faciendo ea quibus opus est consistunt: & duobus his comprehenditur eruditio. Quartum & quintum genus, fortassis quòd uetusta musicorum instrumenta tantos habuerũt sonos. Deinde inducũtur mulieres, quia uirtutes & disciplina fortè fortuna muliebres nomenclaturas habebant. estq; illud euidentissimum argumentũ, multarum rerum cognitionem ubertim adesse. & iam dices licebit, id ob fertilitatem factitatũ esse, quæ animi cognitione conficitur. Adhæc, constant & incedunt una ad innuendum uirtutes inseparabiles atq; indiuulsas esse. deinde semper deorũ hymnis atq; ministerio sunt maximè intentæ. siquidem principium atq; adeò elementũ totius eruditionis est, ad diuina oculos perpetuò defixos tenere, atq; id uitæ factum exemplar habere in ore. Cæterum alio modo: Clio quidem una est Musarũ, quòd κλέος, id est gloriam adipiscantur literati, quodq; alios laude celebrẽt. Euterpia autem, quòd dictorum conuersatio delectabilis sit ac suauis. Deinde Thalia, siue quòd horũ uita uigeat ac floreat, aut quòd mensę uirtutem habeãt, scite & docte in conuiuijs uersantes. Melpomene à cantu & suaui, quæ carmini adest, uoce. nam ab omnibus celebrant̃ boni, atq; ipsi deos celebrant, & priscos uiros. Terpsichore, quòd meliorem uitę partem delectatione ac gaudio trãsmittant: aut quòd delectationẽ adferre uideant̃ conuersantibus, una uoculæ litera
B superflua: aut fortassis, quia cõpositis à literatis uiris carminibus, choreas dijs cõ posuerunt ueteres. Erato uel ab amore nomen tulerit, quod uniuersæ philosophiæ generi adest: uel ab interrogandi atq; respondendi potentia. nam manifestũ est, ratiocinandi quoq; artis peritos esse studiosos. Polymnia, aut est celebrata uirtus, aut potius quæ multos celebret: ac quæcũq; à maioribus cantata sunt, resumat: quæq; in poematis atq; alijs cõmentarijs est, historiæ curã gerat. Urania est circa cœlestia, atq; adeò uniuersam rerũ naturã scientia. nam uniuersum mundũ cœlũ uocabãt ueteres. Calliope est rhetorica, suaui uoce ac dictione uenusta præcellens, per quam rempubl. administrãt, & populũ hortationibus eui brant, persuasione & non ui ad id quod cupiunt ducentes: quã ob causam, hanc maximè reges simulac probos uiros comitari dicunt. Certè huic tribuuntur uaria, quod cuiusq; declaret opera, nempe concinna esse, ac concinentem & consentientem sibi esse bonorum uitam. Deinde his se socium adiungit Apollo, ob musices communionẽ. nam & hic memorat̃, cithara scire. causam paulo pòst cognosces. Ac in mõtibus uenationi uacare traduntur: quando quidẽ solitariam agere uitam, & crebro ad loca à promiscua consuetudine semota, ac arbitris libera secedere cõsueuerunt hi, qui philosophię nomen dederũt: qua fine, iuxta Comicũ, nihil honesti in solitaria uita inueneris. At huius rei gratia, etiã has numero nouem dicit̃ Iupiter cũ Menemosyne congressus sustulisse. etenim nocturna his opus est meditatione, quæ ad eruditionẽ spectent. siquidẽ nullã ob aliã causam poetæ noctem uocarũt Euphronen, quàm ἀπὸ τοῦ εὖ φρονεῖν, q̃d noctu accuratius pressiusq; res meditemur. quemadmodũ etiã Epicharmus: Si quid, inquit, sapientius mediteris, nocturna opus est consideratione: & omnia quæ ad literas pertinent, noctu potius excogitantur. Nec defuerũt qui Cœlo ac Terra has dixerint esse prognatas: ut necesse sit hãc uetustissimã fuisse de hac re orationẽ. Coronantur aũt (quorũdam sententia) palma, ob agnominationẽ, quod nimirũ à Phœnicibus uideant̃ inuentæ literæ. sed q̃d magis est consentaneũ rationi,

quia

quia delicioſa, ac pulchra, & ſemper uirens, & aſcẽſu difficilis, ac dulci fructu ſit hæc planta. A

De *Gratijs*.

VT nobis ordine res dicatur, etiam beneficas eſſe Iouis filias Gratias tradiderunt plurimi. quorum hi quidem ex Eurydomene eas natas eſſe aſſeruerunt, quòd maximè ex bene ſtabilitis atq; celebratis domibus dona conſueuerũt dare. hi uerò ex Eurymene, etiam id addentes, beneficentiores quodãmodo eſſe, aut debere eſſe, quibus magnæ tributę ſunt ſortes. At quidã ex Euryme duſa, in idem hanc etymologiæ partem contendentes: nam propriſs dominari ſolent homines. Verùm Iunonem alij dederunt eis matrẽ, quòd generis nobilitatem longè cęteris deabus anteſtent. Et ad alium mouendũ affectum introducuntur nudæ, ut quum nullam habeant poſſeſſionem, ſubminiſtrare quædam poſſint, & prorſus utiliter largiri, quo quis pacto beneficus rectè fuerit: quemadmodum dictum eſt illud, Munerum animus optimus. Sunt qui exiſtiment per nuditatem innui, promptè & ſine impedimento ad bene merendum properandum eſſe. Deinde his quidẽ duæ numero dicuntur, his autem tres: duæ quidẽ, quum hos auſpicari beneficium eſt neceſſe, hos uerò uices reponere: tres autẽ, quandoquidem non rectè fuerit, illum cui remuneratum eſt, benemeritum gradum ſiſtere, ſed iterum eſt beneficium parandum, ut ſine intermiſſione id fiat. quodq; id fieri debeat, etiam earum color oſtendit. Cæterùm alij dixerũt unam quidem eſſe Gratiam, quæ illi qui aliquid rectè largitur, adeſt: aliam autem circa illum cui id miniſterij confertur, uerſari: tertiam certè, quæ illum qui meritũ reponit, comitetur. Deinde quum hilari uultu beneficium conferant Gratiæ, atq; eos quoque reddunt hilares in quos beneficium collocent, primùm quidẽ uulgariter ἀπὸ τοῦ χαρᾶς, id eſt à gaudio appellatę ſunt Charites. Et formoſę dicuntur eſſe, quòd formam & rei probabilitatem largiantur. deinde ſingulatim hæc quidem appellata eſt Aglaia, illa uerò Thalia, at tertia Euphrone. atq; ob id quidam Euanthen dicebãt harum eſſe matrem, at alij Aglaien. at Homerus unam Gratiarum Vulcano cohabitare aſſerit: fortaſsis quòd gratioſa ſint mechanica opera. B

De *Mercurio*.

CAeterùm tradiderunt Mercurium Gratiarum eſſe ducem, innuentes haud quaquam temerè, ſed cum delectu conferendum eſſe beneficium, idq; dignis: nam ingratus ad beneficium eſt tardior. Eſt autem Mercurius, oratio quã ad nos diſ miſerunt, quum ex omnibus quæ terra habebat animantibus ſolum hominem oratione donarunt, quod præ cæteris omnibus præſtantiſsimũ habebant ipſi. Porro à conſiderando ac loquendo nomen habet: aut ab eo quòd munitio quædam atq; adeò propugnaculum ſit nobis. Hinc primò Diactorus, id eſt internũcius eſt appellatus, uel ab eo quòd ſit manifeſtus ac uerus, uel quòd noſtras cogitationes in proximorum animas referat. quare & linguæ ei ſacræ ſunt. hinc & Eriunius appellatur, quòd magnam commoditatẽ adferat, & hos ſupra modum iuuet qui eo utuntur. Et Socus uocatus eſt, tanquam ſeruator familiæ exiſtẽs: aut ut quidam cenſent, fortis. Et cuſpis huius dicitur ſignum eſſe. haud certè ad nocendum, ſed ad ſeruandum magis eſt hæc excogitata ratio: unde & ſanitatem ei fecere domeſticam. Deinde Argiphontes eſt, tanquam argephantes, ab eo quòd euidenter omnia oſtendat, ac in propatulũ agat. nam candidum, argennon uocarunt ueteres Græci. aut à frequentandi uelocitate: etenim id quod uelox eſt, per antiphraſin dicitur ἀργὸς. Chryſorapis autẽ, quòd maximo habeantur honore ipſe ac eius uellicatio: ſiquidem non parui eſt momenti tempeſtiua admonitio, & eorum qui huic mentem adhibent cura. Traditur etiam præco deorum eſſe, & eorum mandata ad homines deferre: præco quidem, quum facta uoce, ea quę innuit oratio repręſentãtur auribus: nuncius autem, quia deorum uoluntatem ex euidentijs per orationem nobis datis cognoſci-

A gnoſcimus. Talaria habet pedibus annexa, & per aera fertur: idq; congruenter Homero, quemadmodum uocauit uerba alata. etenim Irim uentoſis ac procelloſis pedibus nunciam uocant, eam à nomine inducentes. Adhęc animarum ducem eſſe Mercurium fabulantur: innuentes, illi eſſe proprium, homines uoluptate delinire. obq; id ei uirgam dãt in manus, qua uirorum demulceat oculos, mentis nimirum. Deinde iterum dormitantes excitat. & illi in manu eſt, facile impetum addere remiſſis ac flacceſſentibus, atq; hos retrahere ac ſiſtere qui nimio ferebantur impetu. Hinc iam obſides immittere uiſus eſt, & uates eſſe ob hanc cauſam, quum pro ſuo arbitratu uertat imaginationes: nam deorum nuncij ſunt inſomnia. At anguium circa uirgam complexus, caduceatoris typũ gerens, innuit efferatorum ab ipſo concordiam fieri, ac illum inter eos ortum diſſidium indiſſolubili modo coniungere: ſiquidem per id etiam pacificum apparet eſſe prœconium. Ferunt autem præ cæteris, qui pacem ambiũt, florentes manu ramos ad colendorum agrorum memoriam reducendã: iamq; fore, ut manſuetis ac fructiferis plantis parcatur. Deinde ex Maia Ioui natũ eſſe ferunt Mercurium: ſignificantes iterum, ſpeculationis atque inquiſitionis germen eſſe hoc animal. nam hinc Μαῖαι dictæ ſunt obſtetrices, quòd ea quæ ad partum ſpectant, inquirant, ac quoddammodo inueſtigent in lucem promere infantes. Ad hæc etiam ſine manibus ac pedibus fingitur, & figura quadrangularis: quadrangularis quidem, quòd ſolidus ac minimè lubricus ſit, ita ut & eius caſus ſit greſſus. uerùm ſine pedibus ac manibus, quando nec pedum nec manum officio habet opus, ad id quod ſibi incumbat agendum. Cęterùm ueteres ætate prouecti ores ac generantes, Mercurium erectis genitalibus deliniabant. ſed minores atque ætate nondum adulta, remiſſioribus: innuentes, ad ſenium uergentis ætatis hominibus fœcundam atq; perfectam adeſſe orationem: quæ etſi uulgaris ſit, tamen ipſa quæ proponit adſequitur: at ætate immaturis, ſterilem, imperfectamq;. Deinde in uijs collocatur, ac Triuius dicitur: & Dux, ut omnibus in rebus eo uterentur duce, quum ipſe ſit qui in cõſilijs nos in uiam reducat. fortaſsis etiam ob ſolitudinem, quando quidẽ & illis eius apparatu & cultu eſt opus, eo quòd inter deos atq; homines communis ſit. Vbi quis quippiam inuenerit in itinere, moris eſt præfari, Communi Mercurio, qui certè rei inuentæ cõſcius eſt, ut qui in uijs uerſetur: innuentes, quod ei inuentum quoq; commune uelint eſſe, hinc nimirũ reb. inuẽtis dictis Mercurialibus. Deinde lapides accumulãt Mercurijs, quiſq; ex prętereuntibus unũ adijciens: ſiue id tanq; utile quiddã ac commune ob ipſum faciens, ut uia purgetur: ſiue teſtans Mercurium, aut ut ei honorem ſignificet, ſi nihil habeat aliud quod ei offerat: ſiue ut Mercurij collocationem prętereuntibus faciat manifeſtiorẽ: aut innuat, ex paruis partibus proferendam orationem conſtitui. Ad hæc primus dicitur Forenſis, idq; meritò, quum ſpeculator ſit eorum qui uendunt aut emunt aliquid, ut qui oratione omnia rectè præſtare poterit. hinc & mercaturæ præeſſe uiſus eſt: unde & ἐμπορ αῖος & κερδῶ eſt nominatus. Deinde lyræ inuentor eſt, tanquam ſymphoniæ atq; concordiæ, qua uiuentes fœliciter agunt. nam congruentẽ habet addere diſpoſitionem. Poſt hæc etiam illi arcanorum ſcientiam tribuere cupientes, furem tradiderũt eſſe, & uafri Mercurij erexerunt ſtatuam. nam illum qui proditus erat, ſublatum occultat, ſuffuratus aliquatenus ſua perſuaſione rei ueritatem: unde nonnullos etiã ἐπικλόπους uafra ac fraudulenta oratione uti dicunt. etenim fraudem componere his qui ſermone uti norunt, eſt proprium. Deinde legalis eſſe dicitur, quòd ob correctionem eorum ſit poſita lex, quæ in communi uiuendi ratione facienda ſunt. itaq; ob concordiam, ad accurate loquendi rationẽ tranſfertur. Ad hæc, & in paleſtris eum colunt cum Hercule, eo quòd robur rationi comes eſſe debeat. nam qui ſolis corporis uiribus fretus, rationem: quæ artes in uitam induxit, neglectui habuerit, huic admodum concinne dixeris: Infelix, tuum te robur perditum ibit. B

De fabulis quæ antiquorum literis celebrantur.

MVltas uariasq; ueteribus Græcis de diis conditas esse fabulas (ut aliæ quidem apud Magos fuerunt, aliæ apud Aegyptios & Africanos, atq; alios Græcos) testimoniũ ceperis id quod Homero dictum est de Ioue ad Iunonem hunc in modum: An non in mentem ueniat, quòd ex alto suspensa eras, & pedibus duas demiserim incudes, apparet id Poeta ad ueterem fabulam referre, qua fictũ est, Iouem cathenis aureis suspẽdisse Iunonem, eo quòd splendorem auro haud dissimilẽ habeant astra: atq; ex pedibus eius duas depẽdisse incudes, nempe terram & mare, quæ ad se aëra trahũt: quando ad alterutram partem abstrahi nequeat. Ad hæc alterius meminit fabulæ de Thetide, nempe Iouem ab illa seruatum esse, quũ illũ diis alijs uinculis constringere uoluerunt, Iunoq;, siue Neptunus, & Attica Minerua. Apparet autem, unumquemq; horũ pro uiribus cõtinuò Ioui struxisse insidias, quum futurum esset, ut hunc ornatũ remorarentur. sed quod natum erat, humore superabundauit, & in aquam erant redacta omnia: aut igni, & aër quoq; in ignem transijt. Verùm cum decoro omnia disponens Thetis, hoc est prouidentia, Centimanum Briareum, nempe diuinã potentiam diis obmolita est, qua disponuntur euaporationes undecunq; è terra prodeuntes, non secus ac si multis manibus per omnes numeros impleretur hæc distributio. Hic mihi fixius perspice, an ab eo quòd mundi partibus illam ademerit uoraginem, nuncupatus sit Briareus. Aegeon dictus est, quia semper floreat ac uigeat. Deinde nõ est q̃d fabulas reijciamus, nec aliarum ad alias transferamus nomina: nec, si quid adfictum sit, genealogijs ab his datis proportionem faciamus. Proinde fabulati sunt Chaos, esse genitum, quemadmodum describit Hesiodus. Post hoc Terrã, & Tartarum, & Amorem, at ex Chao, Erebum et Noctem prodijsse, uel ex Nocte Aethera & Diem. itaq; opus est scitu, quòd Hesiodus post Chaos dixit natam esse Terram, dicens: Certè primus qui inter cœlum & terram fuit locus, chaos erat. & deinde: Terraq; lata omnium immortalium tutum solum, Qui niuosi Olympi detinent uertices, ac amplis dentibus Tartara, recessum latæ terræ. Deinde Amor, qui pulcherrimus est inter immortales deos, Emolliens deos, ac omnes homines, Domat in pectore mentem, & prudens consilium. Deinde è Nocte Aether & Dies prognati sunt. Ex Chao autem, Erebusq; ac Nox atra prodierunt. Nam terra per contractionem facta est, at Aër per retributionem. Deinde quod in aëre est tenuissimum, in ignis naturam abijt: uerùm mare per exuctionem, porrò montes per terræ secretionem. At è nocte æther, quòd noctu æthera cernamus in astris: & iterum, nisi nox fecedat, nõ fiat dies. Porrò chaos est humidum, quod ante mundi expositionẽ fuit, à fundendo sic appellatum: aut ignis, quasi caos, ἀπὸ τοῦ καίειν, id est ab uredo: & hic ob tenuitatem diffusus est. Erat enim aliquando ò fili, quicquid est in rerum natura, ignis: & annis uoluentibus, iterum fiet. at igni in aëre extincto, crassa fit mutatio in aquam: quæ quidem mutatæ substantiæ partes per densitatẽ arripit, ac extenuatæ per raritatem. Nec temerè dixerũt post chaos terram esse factam, & tenebricosa tartara, quæ terræ recessum nominat prædictus poeta, quòd præsumpserit hũc abstrusum esse. At erebus cũ ipsis dicitur natus, qui ad generandũ impetus est, quũ aliud simul ex alio nascit. Nec putandum est, pulcherrimã ac spectandã hanc uim deficere. Cæterùm erebus ex chao prodijt, quandoquidem regi & occultari aliud ab alio significat sermo: quemadmodũ & cũ hoc cõgressa terra, ilico conformẽ sibi terrã protulit, ut per uniuersam terram esset beatis diis tutum solum, semper currentibus in hoc beatis astris. Peperit aũt terra è uaporationib cœlũ, dicto uulgariter cœlo, quicquid circa ipsum est tenuis ac raræ naturę. nam & terra quoq; è chao genita est. Cęterùm primò separatus à primogenito liquore aër, tenebricosus & caliginosus erat. Deinde attenuatus, in æthera & lumen trãsijt. Scitè igitur & hunc è Terra natum esse dictũ est. At terra montes & mare peperit, idq; certè nemini in amore cõmixta, & se sanè continuit

nuit mare in concauis horum partibus, mutationẽ expectãs: ac quæ ob inæqualitatẽ contractionis fuerint, eminentias cepit. Post hæc prognati sunt Titanes. hi certè nihil aliud sunt q̃ rerũ differentiæ, quemadmodũ enumerat Empedocles, Physo, & Phthimenẽ, Cnio, & Astemphea, Polystephanon, & Megisto, ac alias multas prædictã rerum uarietatem obscurioribus uoculis inuoluens. at à ueteribus hęc ratio lapetus est appellata, secundũ quã etiã et animalia astuta nata sunt. & in uniuersum sonus iste est perfectus, quũ lacetus, id est medicus quispiam existat, ut uox sonat. nam sępius Ione s litera κ loco literæ τ utunt̃. Adhæc κριὸς, id est aries nominat̃, quòd eo imperiũ ac dominium rerum quæ subiectæ sunt obtineat. hinc fortassis & in grege κριὸς, id est aries, nomẽ traxit. Hyperion, quòd supra alia eat. Oceanus, quòd breui temporis spacio perficit, qui acalarretas, id est leniter & quiete fluens appellat̃, quòd lenis ac quietus eius fluxus ad solis motum appareat. & βαθυδίνης, id est habens uortices profundos, quòd cõtinuò moueatur. Porrò Tethys dicitur, quia omnia pura ac splendida reddat efficiatq;, ut contrariorũ habituũ causæ decenter his succedant. Mnemosyne causa est, ut quę facta sunt, animo cõseruemus. Themis est, quæ efficiat ut inter nos coeant fœdera, ac seruentur. At Saturnus omniũ quæ fiunt prædicta ratio filijs existens potentior. Postremum aũt eum dicunt natũ, quòd post dictorũ generationem ipse permaneat, tanq; in ipsa generatione fuerit. Tum certè perfectior Hesiodi narratio, qui hęc quidem (ut existimo) à uetustissimis mutuatus sit: hęc aũt fabulosius suo Marte addiderit, quo modo etiam plurimã theologiæ partẽ corrupit. sed nunc ea quæ à plurimis celebrata sunt, oportet perpendere.

De Prometheo.

QVum antiquitus promulgatũ sit, Prometheum è terra humanũ genus finxisse, considerandum Prometheum esse dominiũ animæ uniuersarũ rerũ inditum: cui recentiores nomen indidere prouidentiæ. nam per hanc cùm alia omnia, tum è terra, idoneè ad id dispositа, cõficti sunt ab orbe cõdito homines. Dicitur & aliquando Ioui cõuersatus esse Prometheus. nam quũ omni imperio multa prouidentia ac multorũ præsidentia sit opus, maximè certe Iouis, ac ignẽ dicitur pro hominibus suffuratus esse, quòd ignis usus nostri ingenij ac prouidentiæ sit inuentũ. Deinde hunc illum è cœlo detulisse ferunt, eo quòd magna illic ignis sit copia: aut quòd hinc oriantur tonitrua, ictu hęc nostra accẽdentes. & fortassis tale quippiam per ferulam adumbrat. Deinde ob id ligatus Prometheus puniebatur, aquila iecur eius radente: siquidem nostra solicitudo prædictum lucrũ cũ alijs possidens, sua ipsius culpa quandã experitur molestiã tristibus uitæ curis alligata, & quodammodo ob uigilantiã ad uiscera usq; exesa. Ad hæc Promethei dicebant esse fratrẽ natu minorem Epimetheũ, moribus quodammodo incultioribus, quòd prospectione præuerterit illã (quę ex cõtingentibus prodit) scientiam. Nam reuera factũ stultus cognouit patiens: ob id enim primæ mulieri dicunt conuersatum fuisse. nam conuenit uecordiorũ esse fœmineum sexum: & suapte natura magis post rem factam utitur consilio, quàm antea. Dicitur etiam à quibusdam & artiũ inuentor esse Prometheus, idq; nullam ob aliã causam, q̃ quod ad earũ inuentionẽ intellectu ac prouidentia sit opus.

De Vulcano.

AT bona hominũ pars artes Mineruæ ac Vulcano tribuẽre. Mineruæ quidem, quãdo hæc prudentia ac industria esse uidetur: Vulcano aũt, quòd ex artibus plurimæ per ignem sua opera exhibeant. Deinde certe æther ac splendor & purus ignis est Iupiter. At ille qui in usu est, ac aeri miscetur, Ἥφαιστος, id est Vulcanus dictus est, ab incẽdendo, ducto nomine: hinc eum Ioue & Iunone prognatum esse dixerunt. & aliqui Iunone sola: nam crassiores ad pinguiores flammæ quodammodo ex solo incenso aere materiam sumunt. Verùm traditur claudus esse, quòd ob materiæ crassitudinem cursum claudicãtibus haud dissimilẽ faciat: aut fortassis, quòd sine ligneo tanquã baculo progredi neque-

at. Verùm nonnulli, quia ſuperiorem motum ob nutrimentum inferiori diſſimilem atq; inęqualem faciat, illo tardiore exiſtente, eum claudicare dicebant. ferũt autem, Iouem illum è cœlo in terram dediſſe præcipitem: quòd fortaſſis, qui primi cœperint igne uti, ex ardenti fulminis iactu hunc adepti ſunt, quũ antea nullis ingenij machinis ad ignita peruenire potuiſſent. Cæterùm ei Venerem connubio iunctam fuiſſe dicunt, & eadem ratione unam Gratiarum. nam quemadmodum diximus, mechanica opera gratiam habere, ſic & uenerem quandam illis adeſſe cẽſemus. niſi id ſic, ad innuendum, magnam caloris uim adeſſe, in ipſo coitus impetu, iſtud eſt confictum. nam fabulantur eum metuiſſe Martem ſuam uxorem adulterio conſpurcantem: eſt enim apud poetam fabula, quũ tamen uetuſtiſſima ſit. ſiquidem ignis robore & æs & ferrũ domatur. At illud de adulterio figmentum innuit, non admodũ conuenire pugnæ ac uiolentiæ cum hilaritate ac manſuetudine: nec iterum præter naturę legem ea connecti, quum alterum alterius commixtionem ſibi uendicet. nam præſtantius ac generoſius germen harmoniam ex ambobus conſiſtentem reddere ſolet. Deinde Ioui obſtetricis officium præſtitiſſe dicitur, quando Mineruã parturierit. nam defecto eius capite, effecit ut illa exiliret: ſiquidẽ hic igni quo utuntur artes cooperario ad oſtentationem naturalis hominum ſcientiæ, ipſam induſtriam tanquam occultatam in lucem produxit. nam qui aliquid quærũt, ſi inueniant, id parturire ac párere dicuntur.

De Minerua.

CAerum Minerua eſt Iouis intellectus, haudquaquã diuerſa exiſtens, quæ Ioui ineſt, prudentiæ: quemadmodũ etiam prouidentiæ Mineruæ erecta ſunt templa. Prognata aũt è capite Iouis dicitur, fortaſſis exiſtimantibus ueteribus hinc eſſe præcipuã animæ partem, quemadmodũ & alij his ætate minores cenſebant: aut forte quia homini ſuprema corporis pars ſit caput, mundi autem æther, ubi præſtantiſſima eius pars ſiet atq; ſapientiæ cauſa, deorum uertex (ut ait Euripides) terrã ambiens lucidus æther. Deinde matre caret Minerua, quòd peregrina ſit uirtutis generatio, nec horum ſimilis quæ ex congreſſu naſcuntur. Proinde μήτι, id eſt cõſilio abſorpto, eã peperit Iupiter: ſiquidem ipſe prudens, ac conſilio pollens, nulla alia ex re quàm ex prompto conſilio, ſapientiæ ſumpſit primordia. Ad hæc, nominis Mineruæ etymologia inuentu eſt multo difficillima, idq; ob uetuſtatem: his quidem ἀπὸ τοῦ ἀθρεῖν, id eſt ab eo quòd omnia perſpiciat, appellantibus eam Athrenam: alijs autem, quòd fœmina licet ſiet, mini me tamen muliebribus delicijs eneruetur. Deinde iterũ alij, quia hac ſit natura uirtus, ut nemini ſubigatur, ac nullius iugum ferat, hinc nomen tuliſſe dixerũt. Aut fortaſſis ab æthere, quemadmodum & ueteres eam uocarunt Aetheroniã: eius enim uirginitas puri atq; incorrupti eſt ſymbolũ. tale quiddã eſt & uirtus. nam fingitur quoq; armata, & ſic eam fuiſſe natam narrãt: innuentes, ſapientiã ſuis ipſius præſidijs ſatis eſſe inſtructam ad maximas atq; difficillimas res obeundas: ſiquidem armati maximũ rebus præſidium adferre uidentur. & hanc ob cauſam illi quoq; maſculum illud atq; gorgoniũ tribuere: tale etiam quiddam glaucore eius repreſentãte. etenim inter animantia robuſtiſſima quæq;, ut ſunt pardi & leones, quiddam uiſu obnitentibus intolerabile glaucis euibrant oculis. Verùm quidã hæc illi tribuerunt, quia aër eſt cęſius. Deinde id maximè rationi concinit, quod in Aegidis communionem cum Ioue uenerit, quum illa ſola ſit qua excellat Iupiter, atq; omnib. anteſtet. At in ipſa Aegide caput eſt Gorgonis, in medio deæ pectore linguam exerens: quòd nimirum in omni rerum adminiſtratione præcipuum atq; præſtantiſſimum ſit ratio. Deinde dracones & ulula ob oculorum ſimilitudinem offeruntur huic, cęſijs nimirũ oculis exiſtenti. nam acutiſſimo uiſu eſt draco, & quandam excubãdi uigilandiq; uim habet, nec uenatione capi poſſe uidetur. non enim decet conſiliariũ uirum totam noctem ſomno tranſigere. Dicitur & Atrytone, quòd nullo poſſit labore conteri, aut quia de tertio eſt ęthere. Deinde Tritogenia, quoniam malis tremorem & metum

metum ingenerat: non enim, niſi ad malum bellũ exſuſcitant. Verùm alij dicũt tria philoſophiæ ſpeculationis genera ſecundum aſtutiorem correctionem, aut ueterum plenitudinem id habere. Adhæc, eam populi ſeruatricẽ uocarũt, quòd in pugnis populum ſeruet. Deinde prædatrix eſt appellata, à pręda: aut quòd rerũ hominũq; ſit tutela. etenim ciuitati & familiæ omniq; uitæ generi præſidem fecere ſapientiã poetæ: hinc & ipſa Eryſipolis & Polias eſt nominata, quemadmodũ ipſe Iupiter: nam utercq; urbiũ eſt proſpector. Cæterùm Pallas dicitur, ob fabulatã circa ipſam iuuentutẽ, unde & pellicibus ductũ eſt nomen, quòd excutiant atq; euibrent iuuenes. Deinde præcipuè collocãt in arcibus, expugnandi atq; capiendi difficultatem ſignificantes, aut ut deſuper fugientes illam conſpiciant: deinde pro naturæ portione editiſſimo loco ſitas eſſe oſtendẽtes. Adhæc auxiliatricem & Ageleida, id eſt prędatricem uocãt, id quidẽ ab auxiliando deducentes: nam ad depellendã iniuriã atq; opem ferendam ſatis eſt inſtructa, unde & Victoria eſt appellata. ſed alterũ ab eo, quòd populũ agat, ac ſtimulet: aut quòd indomita ſit, boum armentis ſimilis, quas ei maximè immolant. Deinde tibias inueniſſe dicunt, quemadmodũ & alia inter artes politiora: unde etiã lanificio præeſſe fertur. At poſtmodũ illã aiũt tibias abiecisſe, quòd animos emolliat atq; emaſculet ab his prodiens carmen, & minimè uirile & bellicum uideat eſſe. Deinde huic donum eſt olea, quòd floreat, ac quid habeat cæſij coloris: & oleum germanã habet uim, alijs liquoribus diuerſam. nam tempeſtiuum ac ſincerum ſemper manet, ita ut uirgini bene conuenire uideatur. Martia aũt uocata eſt, quòd dux ſit & gubernatrix præliorũ, & rebus bellicis ſupra modũ præſtãs, ac capitudo omniũ: eſt aũt totius uirtutis caput. Deinde equeſtrẽ, & equorum domitricẽ, & haſtis ſtimulantem, & ſępius alio eam appellant nomine. & ei trophæa ex oleaceis lignis erigũt. maximè aũt uictoriam iuxta eam recubitũ habere fecerunt, quæ ſuperiores uincenti concedit. Deinde alata quoq; inducitur, ob acrem minimeq; retrahendum ad res impetũ. Et traditur etiam, in illa aduerſus gigãtes pugna optimè ſe geſſiſſe. & Giganticida cognominatur: id hac ratione conſentaneũ eſt, primos è terra natos homines uiolentos fuiſſe ac furibundos, atq; ob id nondũ potuiſſe hęrere, ac radices agere inditam illis communicationis ſcintillã. At dij illos quaſi extimulaturi ac ad ſanam mentem conaturi reducere, adierũt. & præſertim quæ circa orationẽ uerſatur ſpeculatio, iſtos debellauit: & ita ſubegit, ut expulerit atq; ſuſtulerit, hoc eſt ad melius uiuendi inſtitutum immutauerit: & ex hac immutatione alij facti & præpediti ſunt à Minerua Attica, nempe ab ipſa cognitione.

De Marte, & Bellona.

ADhæc alij dij in reipublicæ muneribus uerſantur, haudquaquam pari modo ad conſtantem illam, ac cum ratione coniunctã uitam contendentes. nam turbulentiores ſunt Mars & Bellona, atq; per hos Iupiter inter ſe commiſit animantia. neq; id præter rem, ne hominibus quidẽ: aliquando enim bellũ inijcit, ut animi generoſitatem atq; fortitudinem ipſi ſibijpſis, aut ſibi mutuò (quod uirtuti eſt proprium) commendent: & ob hanc cauſam Iouis filius eſt Mars dictus. At Bellonam hi quidem nutricem, hi aũt matrem, & alij iterũ ſororem eſſe Martis tradiderunt. At nullo hæc diſtãt diſcrimine. nam Ennyo, id eſt Bellona, eſt, quę animos & robur in aciem profecturis addit. aut Bene ominandi forma, quòd minimè concors & æqua ſit. At Ἄρης, id eſt Mars, appellationẽ habet ἀπὸ τοῦ ἀείρειν καὶ ἀναιρεῖν, id eſt à ſuſtollendo: aut ἀπὸ τοῦ ἀρᾶς, quòd damnũ ſignificat: aut iterũ per contrariũ, quaſi eum hac appellatione demulcere niterentur, ἀπὸ τοῦ ἄρσαι, ab aptando. nam uis actiua res ipſas coaptat: & fortaſſis tale quid habet harmonia, quam ex ipſo fieri fabulati ſunt. Deinde recte dicĩt homicida, & hominum pernicies, & clamoſus, & œſtro percitus, quod maximus feruenti negocio à pugnantibus ſuſtollatur clamor. ob quam etiam cauſam nonnulli aſinos quoq; ei mactant, ob turbulentũ ac acutum rugitũ: ſed plurimi canes, ob ruditatẽ & moleſtiam animãtis. Coli aũt maximè à Thracibus & Scythis, & huiuſmodi farinæ

gentibus, dicitur: quãdo apud illos rerũ bellicarum exercitium honore floreat, A
ac iuſtitia habeatur neglectui. Deinde uulturem ei ſacrã faciunt, quòd hic maxi
mè ſit huiuſmodi auiũ copia: ubi multa ſunt cadauera, quæ Martis ſunt indiciũ.

De Neptuno.

POſthæc autem de Neptuno, ò puer, dicendum eſt. Suprà dictum eſt, hunc eſſe illam circa liquidas res uerſantem potentiam: at nũc id altius explicandum. Primum quidem eum Phytalmiũ uocarũt, idq; ab eo, quòd omnibus quæ è terra oriuntur, prorſus naſcendi cauſa eſt terræ indita humiditas. Deinde Enoſichthona, & Ennoſigæum, & Siſichthona, & Tinactoragæen, id eſt terræ motorem ac tenſorem: quia nulla alia cauſa terræ motus generatur, q̃ quòd terræ fiſtulæ ac uenæ maris ac aliarum aquarum inundationem ſuſcipiant. nam coangustati in ipſa ſpiritus, & exire ad libertatẽ nitentes, turbare & rumpere eam ſolent: aliquando & iam redditis quibuſdam mugitibus in hac eruptione. Hinc quoq; à nonnullis Mugitor dicitur. Deinde mare & iam talem ſonũ edit: à quo & ſonorum & clamoſum & turbulentũ dicitur. Hinc etiam illi conueniunt tauri. & hos immolãt ei prorſus nigros, idq; ob maris colorẽ: quum maximè aquã cæruleam eſſe narrent. Proinde recte eum cęruleis crinibus decorum eſſe ferũt: & huiuſmodi etiam ueſtitu inducunt. At huius rei gratia fluuios cornigeros & taurino eſſe uultu fingunt, quòd uiolentiam & mugitũ quendam eorum curſus habeat. Etenim Scamander apud poetam, tauri in morem barbatus eſſe dicitur. Cæterùm alio modo, à nonnullis Gæuchus, id eſt terræ rector, dicitur Neptunus. & Themeliuchus, id eſt fundamentorũ cõcuſſor. & ei ſępius aſphalacos immolant: quòd in ipſo ſitũ eſt, ut terræ ædificia ἀσφαλῶς, id eſt tute & ſine periculo ſtent. Adhæc geſtat tridentem, aut quia hoc utuntur in captura piſciũ: aut quia id inſtrumentũ ad terram mouendã eſt aptum. nam ſic dicitur: Et ipſe Neptunus habens manibus tridentem, Prodĳt. omnia enim fundamenta ſedibus ſuis mouit. Suſcipitur ab occulto quodam, ut puto, Tritone. hinc Amphitrite. B
At Triton dictus eſt, ſiue à fluxu ac impetu τ literæ ſuperfluę: aut ἀπὸ τοῦ τρέμειν, à tremendo, per antiphraſin. Eſt autem triformis Triton, & hac quidem parte hominem, illa uerò cete repræſentat: quia dicta humiditas uim habet partim utilem, partim nociuam. Deinde lato pectore uocatur Neptunus, ob maris latitudinẽ. quemadmodum dictum eſt, Per lata terga maris. Dicitur quoq; eandem ob cauſam latè imperans ac latiſonans. Sed equeſtris fortaſſis, quia concitatius per mare fit iter, quodq; nauibus tanquam equis utantur. Hinc & equorũ curatorem eſſe his ætate poſteriores cenſuerunt. Deinde νυμφαγέτης & κρηνῆχος eſſe perhibetur, ob prędictas cauſſas: ſiquidem nymphę ſunt dulciũ aquarũ fontes, eo quòd ſemper uernanti ętate uideãtur eſſe: aut à ſplendore ſic dictę. Deinde nubentes nymphas eas uocant, quòd nunc primùm appareant, hactenus occultatæ. Eò quoq; pertinet, Neptuni filiũ eſſe Pegaſum, ἀπὸ τῆς πηγῆς, id eſt à fontibus ſic nominatum. nam ob uiolentiam in mari conſpectã omnes quoq; uiolentos & magni conſilĳ homines, ut Cyclopem, & Lęſtrygonas, & Aloidas, Neptuno prognatos eſſe fabulabantur.

De Nereo.

AT Nereus mare eſt: hunc in modum uocatus, quòd natitet per mare. Deinde ſenem illum uocant, quia cana quodammodo ſpuma ebulliat fluctibus: etenim Leucothea tale etiam quid innuit, quæ Nerei filia perhibetur eſſe, nempe ob ſpumæ candorem.

De Venere.

CAeterùm conſentaneum quoq; eſt, Venerem nullã ob aliam cauſam è mari natam perhiberi, quam quòd ad omnium generationis cauſam, motu & humiditate opus ſit: quæ utraq; in mari abundant. Deinde & eò tendebant, qui eam Diones dixerunt eſſe filiã. nam διερὸν, humidũ ſignificat: ſicut ἀφροδίτη, ideſt Venus. Venus autem eſt, maſculum atq; fœmellam induens, potentia. Et fortè quòd ſpumoſa ſint animantium ſemina, talem eſt ſortita appellationem. Aut, ut Euripides commentus eſt, eo quòd à Venere ſuperati, ἄφρονες, id eſt uarum sanę mentis

A mentis ſint. Deinde pulcherrima inducitur, quòd maximè detineat hos, qui parum mente conſtant, quæ ex congreſſu eſt uoluptas, tanquam alias omnes lõgè à ſe relinquens. Dicitur autẽ amans riſus, quando huiuſmodi notæ hominibus peculiares maximè ſunt, riſus & hilaritas. Deinde aſſidentes ſibi habet Gratias, & Suadelam, & Mercuriũ, q̃d ſuadela & oratione & gratĳs ſuos pellectet amãtes: aut ob blandã ac facilem conſuetudinẽ. Porrò Cytherea eſt dicta, ἀπὸ τῆς ἐν τῷ μίξεων γινομένας κινήσεως, q̃d è congreſſu in utero cõcipiant mulieres: aut ἀπὸ τοῦ κατέχειν, id eſt quòd ut plurimũ ſedeant, ac fixę ſint amantiũ cupiditates. Hinc uticq; Cythera inſula Veneri eſſe ſacra uidet: aut fortè Cyprus, nomine quodãmodo concinens κρύφει, id eſt occultationi. At Paphus eius eſt domiciliũ. quæ Paphia dicta fortaſſe per defectũ, ἀπὸ τοῦ ἀποφίσκειν, id eſt à decipiendo: habet enim, ſecundũ Heſiodum, riſus q̃ & fraudes: & ſecundũ Homerũ, ĳmpoſturã, qua mentem eripit etiam admodum ſapienti. Cæterùm eius ceſtus, eſt zona ornata, ut cũ maximè. aut quod ſtimulandi uim uariamq; habeat efficaciam, aut etiam ſtringere debeat. Vocatur quoq; Venus cœleſtis, & uniuerſalis, atq; omniũ cauſa, quòd & in terra & in mari eius potentia conſpiciatur. Adhæc, minimè rata, nec punitione plectenda dicebant uenerea iuſiuranda, quòd quatenus ad rem obtinendam ſint accommoda, his in adducendo uti cõueniat amantes. Et ex auibus maximè gaudet columba, quòd purum ſit id animal. ac à ſue, ob ſordes animantis, abhorret. Deinde plantarum myrtus quidẽ, ob arboris amicabilitatem, Veneri ſacra eſſe præſumitur: atq; hæc maxime quæ φιλύτρια uocatur, ob nomen, quòd hoc pacto amor apte effertur. & ad flectendas coronas ea magis uti ſolent: ac cauent, ne πῆχυν deæ offerant, his quodammodo ceſtum maxime conſecrantes.

De Amore.

NEc eſt quòd admireris, ſi quũ huiuſmodi ſit, ſimul cum ea colatur atq; conuerſetur Cupido, quum bona eruditorum pars hunc Venere prognatum
B eſſe tradiderit. Qui certè puer eſt, quòd amantes animo ſint imperfecto, ac facile fraudibus conuellendo. Alatus autem, quòd etiam cædes edat: aut quia nõ ſecus ac auis frequenter mortalium àduolet animum. & Sagittarius, quoniã amore capti, perinde ac ſi telo icti eſſent, afficiuntur: neq; ſe, poſtquam uulnerati fuerint, bonis adiungunt, ſed procul illos intuentur. Deinde tribuitur ei fax, quoniam igni ſuo animos incendere uidetur. Adhæc conſentaneum eſt, eum appellatum eſſe ἔρωτα, id eſt cupidinem, ab amatorũ inquiſitione: ſiquidem ab inquirendo dicitur ἐρᾶν, ut dictum eſt ἵππους ἐρᾶν: Abi eius quęſiturus equos. Hinc, ut puto, dicta eſt ἐρεύνη inquiſitio. Ac traditũ eſt, plures eſſe Cupidines, ob amorum uarietatem, quodq; huiuſmodi frequenti ſatellitio obſtipetur Venus. Vocatur etiam ἵμερος, ſiue quòd eat aut feratur ad fruendum his quæ formoſa habentur: aut per imitationem mentis ἐπιτάσεως ἀναμεμορφῆσθαι πρὸς ταῦτα. Deinde πόθος, ob oſculorum imitationem. unde & dictio παππᾶς appellationem habuit: aut quòd frequenter amantes ſciſcitantur de amatis, πόθεν δ' ἔρχεται, id eſt unde ueniant, & ubi fuerint. Adhęc, non deſunt qui uniuerſum mundũ nihil aliud quàm amorem eſſe putarint, quum pulcher ſit & uenuſtus, ac forma florida: ętate tamen antecedens omnia, quumq; multo utatur igni, & motum uelocem ueluti ab arcu ac alis faciat.

De Atlante.

HVnc aũt alio pacto & Atlantem eſſe, et citra negociũ explentem ea opere, quæ ſermone de illo feruntur: & ſic cœlum geſtare perhibent. Longas aũt habere columnas, nempe elementorum potentias: ſecundum quas hęc quidem ſuprà, hæc autẽ infrà tendunt. nam his prorſus ſtabilita eſt terra. Ad his ὁλοόφρων eſt dictus, quòd τὰ ὅλων φρονίζει, id eſt uniuerſarum rerum curam gerat, ac omnium ſuarum partium ſaluti proſpiciat. Deinde ex ipſo Pleiadas ortas eſſe fabulantur: innuẽtes, illum aſtra omnia numero plura exiſtẽtia, generaſſe Aſtreo & Athamãti: quia unus quum ſit ac ſolus, rerũ uniuerſitatem haudquaquã potuit

cõstituere, etsi maximè ei usu uenisse uideaẽ: ut ipse solus quũ sit, maximã tamen admirationẽ concitarit his, qui eius euentioni insistant. De Pane. A

TAlem quoq; Pana esse perhibẽt, siquidẽ idem est omnibus. Et inferior eius pars hispida est & hirta, idq; ob terræ asperitatem. at superior humana est figura, eo quòd mundi imperium, quod ratione prorsus cõstat, æther obtineat. Porrò lasciuum ac in Venerem prouectum inducũt, quòd illi naturalis seminis adsit copia, atq; eorum quæ per congressum ex ijs nascuntur. Adhęc, in desertis locis illum degere, per id maximè eius solitudinem significantes: unus enim ac soligenitus est mundus. At nymphas assectatur, quandoquidem euaporationi bus humiditate redditis gaudet, extra quas nihil esse in rerũ uniuersitate uidetur. Deinde nebride & pardali indutus esse fertur, ob aliorum atq; aliorum colorum uariegationem quæ in eo conspicitur. Deinde tripudiator esse: aut fortassis quòd omne genus uentis differatur, aut quòd austero & agresti sit exercitio, minimeq; ad ostentationem compositio. ideoq; in mõtibus ac antris uitam exigere dicitur. Et additur ei corona, pinea fronde cõtexta, quando montanum quiddam ac magnificum hæc habeat plãta. Deinde mos obtinuit, ut tumultus repentinos ac prorsus ratione carentes, appellemus Panicos: sic enim quodam modo armenta ac greges caprarum redduntur attoniti, strepitu aliquo è syluis antrisq; ac præruptis locis audito. Nec temere illum pecudum ac armenti speculatorem fecerunt: hanc forte ob causam ei cornua quoq; ac fissas ungulas tribuentes, aut forte id per duas illas prominentes auriculas adumbrantes. Et est fortassis hic etiam Priapus, quòd omnia in lucem producat: & sunt etiam è ueteribus heroibus, qui illum ἐδρόλας, ob ea quæ de mundi natura speculati sunt, designarint. At uerendorũ magnitudo, uim seminis in genitalibus abundantem significat. Sed quam sinu gestat omnium fructuum miscellaneã, significat copiam fructuum in sinu terræ sub tempore nascẽtium ac prodeuntium. Inducitur quoq; custos & hortorum & uitiũ: quandoquidem ad generantem spectat eadem tueri quæ genera uit: quum hinc quoque seruator dicatur Iupiter. Porrò uites, linguę diuersitatem ac puritatem innuũt. At maximè horti uariegationem & delectationem facilemq; fieri generationem, quum huiusmodi uestę (ut plurimum) sit indutus. At dextra manu protendit falcem: aut quia hac ad purgandas uites utantur: aut quia ad custodem spectat ad sui tuitionem armatum esse: uel quia hæc potentia, ubi res in naturam produxerit, easdem execat & corrumpit. Deinde bonum numen appellatur, quia mundus singulis annis, nouis iterum fructibus est onustus: aut quæ illi præfecta est ratio, quatenus oportet, diuidit obiectum, boni diuisoris munus exequẽs. Adhæc artifex est, ac propriarum rerum seruator, eo quòd suam domum adeò pulchre seruet, seq; alijs exemplar exhibeat. Deinde Amalthę cornu propria est illius prudentia, qua simul omnia impellit quæ suo tempore nascuntur. Verùm haud quaquam una in re id quod à rerum natura producitur, sed confertim & uariè, in periodo ditat, aut iterum demolitur, ac ad nihilum redigit omnia, ob eam quæ ex ipso fit ad laborem exhortationem, tanquam is qui non emolliant bona prouenirent. B

De Cerere & Vesta.

RElíquum est ò fili, ut de Cerere & Vesta uerba faciamus: quarũ altera nihil aliud q̃ ipsa terra uidetur esse. siquidẽ hinc illi ob id quod semper stet ac fixa sit ἱστὰς, id est Vestæ nomen indiderunt ueteres: aut quia super ipsam tanquã fundamentum stabilitus est uniuersus mundus. Deinde quòd in morem matris educat ac nutriat omnia, δήμητρι, id est Cereri, tanquã terræ matri, nomen fecere: aut Iouis matri, quòd ipse hominibus quæ edant, affatim suppeditarit: aut ἀπὸ τοῦ δίειν, id est quod inuenerit quæ illi maximè exquirant. Cæterum inducitur nobis Vesta uirgo, quòd perpetuus motus rerum generandarum causa nequeat esse: obq; hanc causam illi à uirgine administratur. At non itidem Ceres, sed κόρην, id est puellam, tanquam κόρον, id est satietatem peperit: quum sit materia

A teria ad satietatem usq; alimenta submministrare idonea. Cæterũ tribuitur Vestæ inextinguibilis ignis: fortassis quòd uis ignea quæ in mũdo est, hinc nutriat, ac per hanc subsistat: aut quòd fœcunda terra etiam animaliũ fit mater, quibus uis ignea uitæ est causa. Fingitur aũt rotunda, & per medios humeros fixa esse, eo quòd huiusmodi sit terra, & sic coagulata sedeat. Hinc per similitudinem γῆ & χθὼν, idest terra appellata est. fortè γῆ ἀπὸ τῆ χαίειν, id est à capiendo: nempe q̃d omnia capiat, sic appellata. Adhæc primò & postremò nata perhibeẽ, quòd in hãc re soluanẽ quæ ab ea producuntur, & ab eadem constituuntur. Quare & Græci ab illa sacrificiorum principiũ sumpserunt, & in illam postremò desinebant. Serta aũt ei candida circumposita sunt, quòd coronetur & occultetur undecunq; à candidissimo elemento. Cæterùm δήμητρι Ceres, eo quòd semina largiatur, cõficta est. Nõ inconcinnè inducit spicis coronata: id enim est omnium quæ data sunt homini maximè necessariũ, uictus nimirum mansuetior. Hunc fabulaẽ per uniuersum terrarũ orbem seminasse Eleusinus ille Triptolemus, à Cerere in alatorum draconum uehiculũ impositus: siquidẽ è ueteribus primus intellectu dicitur assecutus, deo nimirum quopiã illum ad sublimiorẽ mentẽ erigente, quo pacto hordeum tractari debeat, & quomodo euentilatione à paleis discernaẽ. hinc & κριὸς ad sationem est accommodus. inde etiam appellationem traxit ille qui hordeũ conterit: nam ἅλωὴ hordeum dicitur. Deinde Eleusis locus est ubi primum inuentum est. & Ceres Eleusinia dicitur à prima illic inuẽtione, hominibus reuera ad cœlestem ac diuinam uitam facta. Adhæc perhibetur Pluto Cereris filiam rapuisse, ob frumenti penuriam qua id temporis tenebantur omnia: hinc enim est conficta deæ mœstities, & illa per totum terrarũ orbem inquisitio. Deinde & tale quiddam apud Aegyptios significat perditus Osiris, & diu quæsitus, & inuentus ab Iside. qui uicissim sex mensiũ spacio super terrã, & sub
B terra moratus Adonis dicitur, quòd Cereris inuentũ hominibus placeat, sic appellatus. quem sus dicit sustulisse, eo quòd semper segeti sus noceat: aut per suis dentem, his perplexius ac tectius designãtibus tempus quo sub terra occulteẽ seges. Sic à Venere ordinatum esse, ut pari tempore apud Proserpinam maneret Adonis: & qua id causa factitatũ est, addam. Vocarũt Persephonem Cereris filiam, eo quòd hæc operatio molestiæ plena ac laborum patiens sit, aut q̃d omniũ abstinentia colaẽ. nam ieiunabant in honorẽ Cereris, idq; siue ut uenerarentur illum peculiari quodam ab ea tradito modo, seu ut abstinerẽt ab his quæ ab illa data sunt, aut prouidentia quadam id facitantes. nam quum aliquando rei frumentariæ penuriam immitteret dea, post sementum propríjs usibus detraxerunt quiddam, ut seminandi tempore deæ festum celebrarent. At uerno tempore, deæ uirentem herbam cum lusu ac gaudio sacrificant, uidentes illam uigorem immittere segeti, ac abundantiæ spem protendere. Hinc quoq; Plutus diuitiarum deus non incõcinnè dicitur, & Cereris esse filius, iuxta illud: Præ tritico atq; hordeo ô fatue diuitiæ sunt potiores. Et affluere opibus, contrarium quodammodo est penuriæ ac fami. in quod etiam respiciens Hesiodus, inquit:

Ergo incumbe operi generoso è sanguine Perse,
Te ut fugiat malè suada fames, ac uoueat alma

Tum frugũ genitrix. Deinde sues grauidas immolãt, idq; appositissimè, fertilitatem ac cõcipiendi facilitatẽ innuentes. Offerũt quoq; illi papauera: nec id quoq; temerè. nam horũ rotunditas, ac turbinatum illud, terræ figurã, sphęræ in morẽ, rotundã esse significat. At inæqualitas illa, ualles & humeros montiũ declarat: uerùm interna hominibus & subditis assimilantur. Porrò quum innumera semina terra produxerit ob frumenti copiam, à molesto illo ac semper in contentionem uocato uictu desistebant. unde quoq; leges quasdam sibi mutuò de his quę ad terminos aliena discernentes spectabant, condiderunt: ac inter se diuisis operis, non iniuria dicebant, sibi Cererem legum atq; æquitatis causam extitisse. Hinc quoq; illã & Legislatricem appellant. Nec horũ sententię accedo, qui

qui eo quòd deponantur ac recondantur frumenta, illã sic appellatã esse ferunt. A
At philosophantes ei mysteria adducere tentabant, simulatq; ea quæ ad uictũ conferunt inuenissent. idq; adeò panegyri gaudentes, tanquã memoriã renouarent, illius quod à necessariorũ contentione destitissent. nã μυσιωῦ, satiari significat. consentaneũ est hinc quoq; dici mysteria. unde etiã Mysia à nõnullis appellantur.

De Horis.

AT ob hanc causam dicit̃ Iupiter Horas ex Themide sustulisse, à quibus bona omnia nobis subministrantur ac seruant̃. Harũ aũt hæ quidem δὶ νομία, ἀπὸ τῦ δὶ νέμεσθαι· δίκη, ἀπὸ τῦ δίκας χωρίζειν uocatur, à copiosa atq; affluenti distributione. alia uerò δίκη, id est iustitia, quòd dirimat cõtendẽtes. sed tertia εἰρήνη, id est pax, quòd nulla alia re q; oratione rem discernat. nam πόλεμος, id est bellũ, eo quòd multas extinguat ac deleat, sic appellat̃. Aut quòd πολλάμαις κατὰδῦναι πολεμίους τὴν ἐπανάπων, id est manibus aduersarios properet superare.

De Baccho.

HAud sanè temerè uidetur pax Bacchus appellari, quum mitium arborũ curator atq; adeò dator sit Deus, quando nec hæc res quoq; neglectui fuit: nam belli tempore regiones arboribus nudãtur maxime. At in pace hæ quæ ad cõuiuia spectãt, tum florẽt, quibus necessariũ est uinũ. At dicitur Dionysos, q̃d διαίνει, id est irrigat nos iucũde: aut tanquã dissolutor, mutato α in ο, & λ in ν. Vnde etiam illum ἀλύσιον καὶ λυαῖον appellant, ut qui curas soluat. At sunt qui dicãt, ab eo quòd ad cibationem primũ mons uineam produxerit, transijsse nomen illud in consuetudinẽ. At hæc dicit̃ ignis opera matris utero prodijsse, fabula nimirũ calorem eius & corporũ feruorẽ innuẽte: tali enim natura est uinũ, uim obtinens igni parem. Sed apud poetas est: Femori Iouis insutũ, ad perfectionẽ uenisse: quòd secũdo femoribus uinũ matureſcat ac perficiatur. nam primum quũ maturum est, usui prorsum imperfectũ est. Deinde pedibus calcatum fit perfectius. nam prima illa generatio fit in autumni maturitate, quæ est uigente etiã tum æstu. At secunda cum calcatione pedibus exteritur, atq; id femoribus conficí uidetur. Adhæc βρόμιος & βάκχος uocatur, quòd calcantes eo primò utant̃. Deinde etiam quum ad ebrietatem eo usi sint, discedere huius loci uinculis. Ad hæc stuporis symbolũ Satyri sunt, ἀπὸ τῦ σατυρόσαι, id est ab hiando, nomen ducentes. At σατυροὶ, id est tripudiatores, ἀπὸ τῦ σκαίρειν, id est à tripudiando. Porrò σειληνοὶ, ἀπὸ τῦ σιλαίνειν, id est quòd alios suos dicterijs exagitent. At σατυίσθαι ἀπὸ τῦ σκύειν, id est eo quòd ruant ac impetu ferantur. Cæterùm his omnibus innuitur ebriorũ corpus pariter & animũ solui atq; effœminari. Huius quoq; rei gratia fœminea fingitur esse forma, quòd uigorem omnem carpat ebrietas. Et cornua habere dicitur, quòd ebrij ui utantur, ac impetum quendam haud facile toleradũ habeãt. At uestis florida, autumni inconstantiã declarat. Verùm quod multa statuæ pars nuda sit, morum simplicitatem ac nuditatem innuit. Qua ratione etiã οἶνος uinum uere dici uidet̃ fortassis: & ob id uaticinãdi ars aliquãdo est tributa Baccho. at illam ebriorum turbulentiam proprie exprimere uidetur tinnitus ille & tympanorũ sonitus, quæ in eius orgia assumunt. Vtuntur multi etiã tibijs, quum fructuum uindemiam faciunt, alijsq; huiusmodi instrumentis. Thyrsus aũt ostendit, ebrijs suos ipsorum pedes minimè sufficere, illisq; fulcimento opus esse. Sũt etiam Thyrsi, qui cuspidem ferream folijs habeant obtectã, quòd aliquando amarã ac triste quid bacchicę hilaritate subsit, multis ad contumeliã & offensas excidentibus. unde etiã Mænales dictus est Bacchus: & Mænades, quæ circa illũ uersant̃ mulieres. Adhæc fingit̃ & iuuenis & senex esse, eo q̃d omni ętati quadret: iuuenib. nimirũ illo meracius utentibus, senib. aũt suauius. qui suauiter cõmisti nymphis inducunt̃, & has quidẽ rãgentes, has aũt ioco uiolare nitẽtes, eo q̃d aquę tẽperamẽtũ uino additũ, admodũ utile sit. Deinde pardales Dionyso subiungũt, atq; illũ sequi inducũt, siue ob coloris uarietatẽ, ita ut etiã ipse & Bacchę nebride induãt: aut q̃d asperrimi etiã mores temperato uini usu

A mansuescant. Adhæc illi hircũ mactant, quòd uitibus ac ficis infestũ sit id genus animantis. quã ob causam hunc deglubentes, in uterũ insiliunt per pagos Attici cos, iuniores agricolę. & gaudet fortassis id genus sacrificio Bacchus, quòd ipse hircus sit. Vnde etiam asini in pompis eius frequentant, & priapi ei offerunt̃, & sphalagogia celebrãtur: etenim ad coitum facit, & Venerem cit uinum, obq; id quidã Venerem & Bacchũ cõmuni colũt sacrificio. At ferula per memborũ obliquitatem apparet, quòd huc atq; illuc circumferãtur ebrij, simul quòd pariter leues ac facilè mouendi sint. Deinde in mõtibus ferè uersantur, ac solitudinem amant Bacchæ, quòd nõ in oppidis, sed in agris uinũ nascat̃. Adhæc Dithyrambus est appellatus Bacchus, aut q̃d os referet, faciatq; ut imo pectore recondita supernatent ac diffluãt: aut quòd ipse sit qui ianuas cogat adire adolescẽtes, aut egredi, & excidere, & claustra transilire. Deinde quòd impetum atq; uim inferat, uocatus est Triambus: unde inter triambos in hoste paratos multis utuntur anapæstis, quum scommate aduersarium ferire uelint. Ac illi picam, garrulã nimirum auem, sacram fecere: & bastarreã uocant, ab incessu: & eraphioten, quòd contentionem remittat, quando uino prorsus reconciliandi uis adsit. Deinde uisus est bellator esse strenuus, ac primus ostendisse, bello accommodum esse iambum. Porrò hedera coronatur, ob hederæ ad uitem ac uuas similitudinem. Et Orybadon dicitur: natura enim per ramos arborum procacibus brachijs geniculato cursu scandit, ac fortioribus truncis se implectit. Deinde theatricis auditionibus oblectatur Dionysius, eo quòd conuiuia horum sibi usum maximè uendicent, ut cantus & citharæ: hęc enim ciborum sunt additamenta quædã, & quasi corolarium. Porrò in fabulis est, illũ à Titanibus distractũ, iterũ à Rhea cõpositum esse. quibus inuolucris obtexerunt fabulæ autores, Terræ filios agricolas confudisse uuas: quæq; in his uini fuerint partes, à se mutuò separasse: quas
B iterum in hoc influens dulcor coniungit, & unum corpus reddit. At illa apud poetam fabula, quòd aliquãdo fugiens Lycurgi insidias deus, in mare insilierit, & deinde à Thetide sit seruatus, manifestam habet sententiam. nam uites Bacchi erant nutrices: has enim Lycurgus uindemiator existens deprædabatur ac deuastabat. Deinde uinũ mari mixtum in tuto erat. Et hæc quidẽ de Dionyso.

De Hercule.

HErcules est ratio uniuersis rebus indita, qua natura fortis ac ualida est, quũ ea insuperabilis, ac minimè uincẽda sit, roboris & mutuæ fortitudinis particeps existens: fortassis ab eo, q̃d ad heroas pertendat, nomen habens, quũ hęc sit quæ generosos ac strenuos celebrari faciat. nã ueteres corporis pariter & animi fortitudine insignes uocabant heroas, obq; id diuinis generi uidebantur participes, nec nouo rumore cõturbari posse apparebant. nam ob uirtutẽ attributa est deo appellatio, quũ Alcmenæ ac Amphitryonis sit filius. deinde conie ctatu difficilia dei esse insignia, ex his quæ de heroe ad posteritatẽ uenerũt, fortassis leonis pellis & clauа, ex prisca theologia, ad id relata sunt. siquidem quum in re bellica præstiterit, ac bonam terræ partem cum exercitu peragrarit, uerisimile esse nõ existimarũt solo, ligno obarmatũ obambulasse: sed his interlignijs deum post obitũ ab his qui beneficium eius senserint, ornatũ esse. nam utrunq; fortitudinis & generosi animi fuerit symbolũ: etenim leo animi generositate antestat omnibus animantibus, at clаua armorũ est ualidissima. Adhæc sagittarius quoq; inducitur deus, eo quòd nusquam non penetret telum, quodq; intensum quid habeat telorũ impetus. Sed haudquaq; uerisimile est, Herculem his armis fretum, hostiũ aciei occurrisse. nec temerè tradiderunt, Heben in uxorẽ habere Herculẽ, pleniore mẽte prędituũ. ut enim ad iuuenile quid faciendũ intensiores sint manus, sic seniorũ mentes multo sunt meliores. Adhæc, reor ego illã apud Omphalẽ seruitutẽ in illũ admodũ cõcinne quadrare, declarantib. per hãc uetere. debere etiã fortissimos uiros rationi subiugare seipsos, & quę ab haç decreta sunt exequi, etsi speculatione, ac rationali cõsideratione incidat mollius quiddã

oraculi,

oraculi, quòd non aliud appellasse uidebimur quàm ὀμφαλὸν, id est umbilicum. A Porrò duodecim illa certamina deo tribui possunt, quum neutiquā ab hoc sint aliena, quemadmodum etiam Cleanthes fecit: nec putādum est ubicp esse rationis inuentorem senem.

De Apolline, & Diana.

CONcinnè ô fili, appellatur Sol Apollo, ac Luna Diana, atcp ob id ambos sagittiferos inducunt, lōgum illum radiorum iactum quodammodo adumbrantes. Vocantur autem, hic quidem Hecatos, hæc autem Hecate, quòd procul lumen suum emittant: unde eos nō inepte longe iaculantes cognominarūt. Verùm aliqui his nominibus Hecatos & Hecate aliam ascribunt etymologiā: quòd uidelicet, qui hæc primò imposuerint, pro precibus his usi sint, precātes ne ab his procedens malum appropinquet. interdum enim hi aerem corrumpere uidētur, & pestiferi influxus autores esse: ob id illis ueteres ὀξῦς immolarunt. Hinc poēta quum peste populus periret, introducit Achillem dicentem, quærendum esse uatem, qui dicat: Cur in tantum iratus sit Phœbus Apollo. Atcp huius rei gratia blandiendi formula putant dictam esse ἄρτεμιν Dianam, quòd ἀρτεμῆς, id est sanos faciat: atcp Apollinem tanquam ἀπολύοντα, id est liberantem nos à morbis. In quam sententiam etiam παιώνιος nominatus est, & medicus est esse uisus. Sunt etiam qui hinc Apollinem ἀπὸ τοῦ ἀπολύειν, id est à perdendo atcp consumendo dictum asserant: nempe hunc esse qui mundi huius apparatum consumat, quòd sine intermissione humorem undecunq; auferat, atcp lunæ & ætheri largiatur. ac fortassis ab eo, quòd densitatem ac constipationem substantiæ extendat ac dissoluat: aut quòd etiā tenebras depellat, ut simpliciter dicatur. Proprie quoq; illos inducunt fratres sibi mutuò similes, ac conformi agitatos motu, & eandem omnibus in rebus habentes uim, & itidem ea quæ in terris sunt nutrientes. Ad hæc etiam Apollo Mars esse fingitur: siquidem feruentior est ignis ac agendi uim habet. Porrò Diana fœmina est, ut quæ obtusiorem ac imbecilliorem habet potentiam. Deinde Apollo ætatem habet admodū iuuenilem, qua ætate formæ excellentia etiam se ipsos uincunt homines: siquidem uisu est pulcherrimus, quum purus sit ac splendidus. Adhæc & alijs nō inepte in illum uti untur, auricomum & indetonsum appellantes: quandoquidē aureo est aspectu, et sua puritate relinquit à se omnia. Deinde & Delium uocarūt, & Phanęū, eo quòd res per ipsum in manifestum agantur, & mundus illuminetur. ita ut etiam Anaphæo Apollini templum erexerint, nempe qui omnia illustret. & huic consentaneum est, quòd Delum & Anaphen illi sacras fecerunt, atcp ob id uaticinandi artem ac dictam rerum declarationem illi tribuerunt: ac quòd Delphis inuentum est oraculum, cognominarunt Pythium, eo quòd huc confluentes mortales πυνθάνονται, id est scisciterentur ea, quæ ad se spectent. Est etiam hic locus dictus terræ umbilicus, non quòd dimidium sit eius, sed à reddito in eo uaticinio, quòd Omphe græce dicitur. Porrò à λόξοις, id est incuruis & obliquis existētibus oraculis, λοξίας est nominatus: aut propter obliquitatem itineris, quòd per zodiacum circulū faciat. Cęterùm Musicus & citharœdus inducitur, quòd cōcinne & decore omnem mundi partem pulset, moueatcp, & se socium omnibus partibus adiungat, nulla eius dissonantia in rerum natura cōspecta, sed temporum ad se mutuò symmetriam in summo (nō secus ac si ad numerum) seruet & animalium uoces, ipse nimirum aliorum corporum sonus existens: ac per se siccitatem, quo facilius ad auditum uox ueniat, præstet. Et hinc Musarum dux & custos uocatus est, & Musis colludere putatur. nā ut ait Hesiodus: E' Musis & lōge iaculante Apolline, Viri poetæ sunt terrestres reges. Et hāc ob causam est illi cygnus sacer, qui canendi suauitate & corporis nitore reliquis auibus antestet. At à coruo abhorret, quòd colore sit inauspicato. & è lauro illi corona nectitur, quòd tractabilis ac semper florens sit planta. ac facile quoq; aduritur, & ad purgationem peculiarem quandam uim habet: itaq; non inscite purissimo ac

A ac maximam urendi uim habenti Deo attributa est. aut fortassis nomen eius quodammodo ἀπὸ τοῦ διαφαίνειν deductum, effecit ut accommoda ad uaticiniū uideretur. Cæterùm tripos ob plenitudinē ternarij numeri ei datus est, deinde etiam à tribus æquidistantibus circulis, quorū unum quidem secat sol, anniuersarium motum conficiens, ac duos pertingit. Adhæc, quum grassante peste, ut in omnibus uidetur, armenta pascat, & continuò eadem ab initio corrumpat peste, ei gregis custodiam tribuerunt, Lycium & Lupicidam appellantes. Nec temere Agyeus uocatus est, utpote in uijs collocatus. nam exortas has irradiat ac lumine implet: ita ut illi contrarium dictum sit, Occidit sol, & obscurabantur omnes uiæ. Etiam Leschenoriū appellant illum, quòd diem tractandis nugis ac mutuæ conuersationi exhibeat, ac noctem depellat. Deinde Pæana, aut per antiphrasin, deprecando ne morbos immittat, neq; corrumpat spiratū à se aera: siue quòd reuera corporis sanitatis author sit, ob sanam aeris temperiem.

De Aesculapio.

VTiterum ordine rem exequamur, Aesculapiū ex Apolline natum esse dicebant, qui mortalibus medendi artē ostendisse uisus est. nec id certè mysterio uacare æquū fuerit. Dictus autem est Aesculapius, quòd ad mortem uergentem inclinationē reijciat atcp repellat. obcp id illi draconē appingunt, quòd quiddam huic neutiquam diuersum patiantur qui medendi arte utuntur: idcp hac de causa, quia è morbis reiuuenescant, ac senectutem exuant: simul etiam quum attentionis signum sit draco, qua plurimū opus est in re medica. Cæterū baculus huiusmodi rei symbolum esse apparet, quòd nisi tali cura erigamur ac confirmemur, continuò ad imbecilliorem ualetudinem æquo citius prolapsuri simus. Dicitur quoq; Chiron enutrijsse Aesculapium, & in medicæ artis speculationibus Aesculapij Hepeonem, nomine haud quaquam ociose in fabulam B assumpto: nempe quòd innnuat turbationum sedationem per suauem medelam induci.

Seorsum de Diana.

DIana Lucifera est nominata, quòd suum splendorē iaculetur, ac circumfusum aērē quoddammodo illuminet, idcp in plenilunio. Deinde Dictyna illā uocant, quòd huc suos deijciat radios: nam δίκτυς iacere significat. aut quòd in omnē terræ angulum suam uim exerat. Cæterū uenatoriam ipsam & feracidam & ceruos figentē & monticulam inducunt: idcp aut quòd in feras uertere cupiant ab hac procedens malum aut quòd noctu maximè appareat: siquidem noctu altum ubicp silentium, quemadmodū in syluis ac desertis locis est, ita ut in huiusmodi locis uideri poterit oberrare. extra hoc, quòd commenti sint illam arcu insignem semper uenari. Cui concinit & illud, quòd huic canes sacros esse putarint, qui ad uenatū accommodi sunt, ac ad custodiam & ad latratum nati. Atqui uenatrix uisa est, quòd non desistat nunc persequendo, nunc iterum fugiendo solem. deinde in zodiacū transgrediatur, ac signa celerius transeat, quū etiam uelocitate uenatrici non dissimilis sit. ac quum maximè terræ uitium sit fidus, in montium uerticibus eam uersari perhibebant. Triformis autem (nam eadem est quæ Hetate dicitur) inducitur, quòd tribus formis ad plenitudinem redigatur luna: nempè quum curuata est in cornua, & quū in orbem sinuata. Et tertio alium quendam habitum eam fingunt assumere, iam penè exacto mense: nunquam enim impletur circulus. Hinc etiam est appellata Triuia, ac triuiorū custos est habita, quòd triplici modo mutetur, per animalia incedens. Porrò sole interdiu solum apparente, hanc autē noctu & tenebris lucentem & incedentem nocturnā, & noctiuagam, & terrestrem uocarunt: ac sub terrestribus dijs sacra facientes, eam quoq; cum illis honorare inceperunt. & adfictū est, in morē inferorum hanc contaminare, & etiam contaminari. quin eam ueneficijs opitulari credunt. ac his quoq; additum, est illam luctu & cæde gaudere: unde nonnulli moti sunt, ut sacrificijs absurdis, nempe cęde humana, illā placarent. Dein-

de illi triglæ, id est mulum piscem, sacrũ fecerunt, idq; ob nomen. Nec ullam aliam ob causam dicta est in uijs uersari, quàm qua Apollo & Iupiter. Videtur quoq; multis eadem esse hæc & Lucina dicta, quasi ἐλουμένη, id est currens indefessa per terram: quam precantur sibi uenire mitem ac zonisoluam parturientes, nempe cui in promptu est, contractum ac arctum sinum dissoluere, atq; alleuare parientis dolores. Adhæc plures Lucinæ traduntur fuisse, qua ratione etiã plures Amores: diuersi enim mulierũ partus sunt, nõ secus atq; amantiũ cupiditates. Deinde fulgens Luna fœcundat, quę concepta sunt: atq; huic in manu est, præstare ut uel crescant, uel pereant, uel manifestè laborent. Desinas itaq; mirari, si ueteres alia sententia Dianã incorruptam, nec quicquã puritate soli inferiorẽ putarint: at alia, parturientibus propitiam, quum in huius sit facultate, nascentia facili partu in lucem promere. Deinde iterũ alia ratione horrendi ac mali quid habere, quemadmodum de Hecate diximus.

De Inferno.

ATpostremò animas accipientẽ aera, ᾅδην uocarunt, ob tenebras (ut ipsi quidẽ censebant) quũ prorsus nobis disparuerint, qui eò sub terrã concesserunt. Porrò mutatorẽ uocarũt. quin et Clymenos dicit, quod ipse τῇ κλύσεως, id est auditus author sit: siquidẽ nihil aliud est uox, quàm percussus aer. Deinde per fastigium, eum beneuolum ac bonum consultorem uocarunt, ut qui rebus humanis bene consulat: quum huius opera laborum ac curarum requies nobis superinducatur.

Comus.

DAemon est Comus, à quo mortalibus κωμάζειν. adstat in thalami foribus aureis, ut puto. Tarda autẽ ac difficilis ipsarũ comprehensio, ac cognitio, quòd in tenebris sint. nox enim nõ à corpore, sed à tempore picta est. Vestibula autem sponsos admodũ felices in lecto iacere indicant. & Comus iuuenis, ad iuuenes accedit, mollis, nec adhuc ephebus, præ uino rubicundus: & quòd ebrius sit, rectus dormiens. Dormit autem, faciem quidem in pectus deijciens, et guturis nihil ostendens, sinistram uenabulo sustinens. Sed manus sustineri arbitrata, soluitur. & profectò is exprimitur affectus, qui in dormiendi exordio accidit, cum nobis somno blandiente, cogitatio in eorum transit obliuionem quæ continet. unde & quæ in dextra est facula, manum præ somno languentẽ effugisse uidetur. Sed Comus metuens cruri adhærentẽ ignem, sinistram quidem tibiam in partem dextram, faculam uerò ad sinistram transfert, ut ignis uaporem declinet, ab exposito genu manum arcens. Faces autem debentur quidem à pictoribus his, qui in uigore sunt ætatis constituti: & absq; his cæcutiunt picturæ. Como uerò paululũ facie opus est nuenti, & à capite umbram trahenti. Verùm cęteræ corporis partes exactè effictæ sunt, eas illustrante atq; in lucẽ educente facula. Rosarum autem corona laudatur quidem, sed nequaquam à specie. Flauis enim ac cæruleis si contigerit coloribus florum imagines referre, haud magnus est labor. Cęterùm ob coronę laxitatẽ ac mollitiẽ laudetur oportet. Commendo et rosarũ rosidũ, ipsasq; cum odore pictas affero. Quid reliquũ est Comi? Quidnã aliud, præterquàm lasciuientes. non'ne crotala, strepitusq; intonans, ac uox enormis te petit? Lampades quoq; sublucent, unde & lasciuientibus quæ ante pedes habent, uidere, & à nobis uideri licet. Multus autẽ populus simul accersit, & mulierculæ cũ uiris incedunt, & calciamentum extat, & prẽter peculiarem cingunt consuetudinẽ. nam Comus et mulieri uirũ agere, & uiro stolam induere muliebrẽ, muliebriterq; incedere permittit. & coronæ non amplius floridæ, sed ipsarũ quòd capitibus concinnatæ sint, ablata est hilaritas, cum per luxum ac lasciuiã currant. Florum enim libertas manum auersatur, utpote quæ eos ante tempus flaccidos reddat. Plausum etiam quendam imitatur pictura, cuius maximè indiget Comus. Nam dextra, cõtractis digitis, subiectã sinistrã ad clauũ plectit, ut manus cymbalorũ more percussæ consonæ fiant.

Fabulæ.

Fabulæ.

AD Aesopum fabulæ proficiscuntur (quòd ipsarum sit studiosus) eum diligentes. Nam & Homero quidẽ curæ fuit fabula, & Hesiodo, nec non & in Lycamben Archilocho. uerùm humana omnia ab Aesopo sub fabularũ inuolucro conficta sunt, & rationis causa feras orationis participeis fecit. Etenim auaritiam demolitur, contumeliamq; ac fraudẽ abigit. Et hæc leonem acuulpẽ & per louem equum agere inducit. Et ne testudo quidẽ muta, sub quibus humanarum rerum peritiam pueri percipiunt. Aesopi itaq; causa probatæ fabulæ, ad sapientis fores accedunt, uittis ipsum oleaginoq; ramo coronaturæ. Ipse autem aliquam (puto) contexit fabulam. Oris enim risus, oculiq; in terram dimissi, id præseferunt. Nouit fabularum cogitationes, relaxato indigere animo. Philosophatur autẽ pictura, & circa fabularũ corpora. feras enim commiscens, Aesopo choream constituit, ab illius scena confingens. Choreæ autem princeps, picta est uulpes. Nam haud secus Aesopus in plurimis argumentis ministra utitur uulpe, ac Dauo comœdia.

FINIS.

ALBRICI PHILOSOPHI DE DEORVM IMAGINIBVS Libellus.

De Saturno.

B SAturnus primus deorum supponebatur: & pingebat, ut homo senex, canus, prolixa barba, curuus, tristis, & pallidus, tecto capite, colore glauco: qui una manu, sed dextra, falcem tenebat, & in eadem serpentis portabat imaginem, qui caudam propriam dentibus cõmordebat. Altera uerò, scilicet sinistra, filiũ paruulũ ad os applicabat, & eũ deuorare uidebat. Qui iuxta se habebat filios, Iouem scilicet, Neptunum, Plutonem, & Iunonem. quorũ uirilia Iupiter amputabat. Ante quem erat mare depictũ, in quod Iupiter dicta uirilia abscisa proijciebat, de quibus Venus puella pulcherrima nascebatur. Iuxta autẽ ipsum Saturnum erat imago Opis uxoris suæ, in cuiusdam similitudinẽ matronæ depicta: quæ aperta manu dextra, opem omnibus uelle dare prætendebat: panem uerò manu sinistra pauperibus porrigebat.

De Ioue.

IVpiter Saturni filius, cui cœlum & cœli regnum in sortem cessit, pingebatur in throno eburneo, in sua maiestatis sede sedens: sceptrum regium in manu tenens, scilicet sinistra: ex altera uerò, scilicet dextra, fulmina ad inferos mittens. & Gigantes repressos fulmine, tenens sub pedibus, & conculcans. Iuxta eũ uerò quædã aquila, quæ uolans inter pedes suos quendam pulcherrimũ iuuenem, scilicet Ganymedem raptum portabat, habentem in manu craterem, ut Ioui poculum propinaret.

De Marte.

MArs tertius deorum dictus est: qui & tertius in ordine planetarum, atque stella eius. taliterq; in sua imagine pingebatur. Erat enim eius figura tanquam unius hominis furibundi, in curru sedens, armatus lorica, & cęteris armis offensiuis & defensiuis. qui & galeam habebat in capite, & flagellum in manu portans, accinctusq; mucrone. Currus uerò eius ab equis rabidis trahi uidebatur. Ante illum uerò lupus ouem portans pingebatur, quia illud scilicet animal ab antiquis gentilibus ipsi Marti specialiter consecratũ erat. Iste enim mauors est, id est mares uorans, eo quòd bellorum deus à gentibus dictus est: & quia Romani fratres geminos, primos urbis fundatores, scilicet Romulum & Remum, Martis filios esse finxerunt, quorũ Romulus Remum interfecit: ideo

ſub eius curru idem Romulus depictus eſt, qui fratrem Remum occidebat. A

De Apolline, ſiue Sole.

APollo quartus deorũ eſt: quia Sol, qui dicitur Apollo, inter planteas quartum orbẽ tenet in cœlo. Iſte pingebaẽ in ſpecie impuberis iuuenis, nunc facie puerili, nunc iuueníli, ſemper imberbis, nunc autẽ in cana diuerſitate apparentis: licet rarò tali facie eſſet formatus. Iſte ſuper caput portabat tripodem aureum. In dextra uerò manu habebat ſagittas, arcum & pharetram. In ſiniſtra autem citharam tenebat. Sub pedibus eius depictum erat monſtrum terrificum, cuius corpus erat ſerpentinũ. triaq́ habebat capita, ſcilicet caninum, lupinum, & leoninum. quanquam inter ſe forent diuerſa, in unum tamen corpus coíbant, unam ſolam caudam ſerpentinam habentia. Coronam uerò capite geſtabat Apollo, duodecim lapidum precioſorum. Iuxta autem illum erat uiridis laurus picta, & coruus niger deſuper uolitans pingebatur, auis ſcilicet ipſi deo conſecrata. Sub lauro uerò, nouem Muſæ choream faciunt: & circa Apollinem cantus melodiã promunt. A longè uerò Python ſerpens maximus pictus erat, quem ſagitta una Apollinis per medium tranſigebat. & erat Apollo inter duo iuga montis Parnaſi ſedens, de quo & fons Caſtalius ſcaturiebat.

De Venere.

VEnus quintum tenet inter planetas locum: propter quod quinto loco figurabatur. Pingebaẽ Venus pulcherrima puella, nuda, et in mari natans: & in manu ſua dextra concham marinam tenens atq́ geſtans: roſiſq́ candidis & rubris ſertum gerebat in capite ornatum, & columbis circa ſe uolando, comitabatur. Vulcano deo ignis, ruſtico turpiſsimo, in coniugium erat conſignata, qui ſtabat ad eius dextram. Et coram ipſa tres aſtabant iuuenculæ nudæ, quæ tres Gratiæ dicebantur. ex quibus duarũ facies uerſus nos aduerſæ erant, tertia uerò dorſum in cõtrarium uertebat. Hinc et Cupido filius ſuus alatus & cæcus B aſsiſtebat, qui ſagitta & arcu, quos tenebat, Apollinẽ ſagittabat: propter quod deos contra ſe turbatos timens, ad Martis gremiũ fugiebat. Cui & illa adulterij crimine familiaris reperta eſt.

De Mercurio.

MErcurius ſextus in ordine planetarũ, ſicut et aliàs ab antiquis gentilibus ſextus deus eſſe dicebatur, cuius imaginem in hunc modum pingere uoluerunt. Erat enim ipſius ſignum homo unus, qui in capite & in talis alas habebat: in manu autem ſua læua, uirgam tenebat, quæ uirtutem habebat ſoporiferã, & quæ erat ſerpentibus circumſepta. & gladium curuũ, quem Harpen homo uocabat: fiſtulamq́ de calamo factam Syringe ad os ſuum ponebat, dextra ſonans. galerum quoq́ ſeu umbellam capite deportabat. Coram ipſo autem erat gallus, ſibi peculiariter conſecratus. Ab altera uerò parte erat Argus, cuius caput & facies plena erat oculis, qui coram eo iacebat decollatus. Iſte ergo dictus eſt deus mercatorum, & deus furtorum: & ideo ab alio eius latere depicti erant mercatores cum aliquibus mercibus: et latro, qui ipſi mercatori perã abſcindebat. Eloquentia autẽ in fiſtula deſignatur, qui de uiro in fœminam, & de fœmina in maſculum ſe mutabat, cum uolebat: & ideo pingebatur cum utroq́ ſexu. De albis uerò nigra, et de nigris alba faciebat, quod oſtenditur per eius pileum ſemialbum & ſeminigrũ. Aliqui uerò eum capite canino pingebant: ideoq́ & lanceam pro uirili, & collum pro muliebri ſexu tribuerunt.

De Diana.

DIana, quæ & Luna, Proſerpina, Hecate nuncupatur, ultima inter planetas eſt, propter quod ultima ponitur in numero fictorum deorum. Ipſa ergo pingebatur in ſpecie unius dominæ, coma diſſoluta, quæ arcum tenebat & ſagittam. ceruos quoque cornutos in uenatione inſequi uidebatur: circa quam, ſiue ad eius latera, erant chori Dryadum, Hamadryadum, Naiadum, & Nereidum: & chori nympharum, ſyluarum, montium, fontium & marium, cum choris & Satyrorum cornutorum, qui dij dicebantur agrorũ. Et nauicula poſt

A poſt ceruos cum homine nauigante & uelificante in mari erat figurata.

De Minerua.

MInerua dea ſapientiæ ex cerebro Iouis nata: quæ alio nomine Pallas dicta eſt. Hęc enim pingebatur à poëtis in ſimilitudinem unius dominæ armatæ lorica, & gladio accinctæ. cuius caput uiri decinctũ circum erat, ipſamq́ caſſis cum criſta deſuper detegebat. ipſa autem lanceam tenebat in dextra: in ſiniſtra uerò ſcutum cryſtallinum habebat, quod caput Gorgonis à ceruice ſerpentibus monſtroſe continebat. Hæc igitur oculos habebat ſplendidos triplici colore. pallium induebat diſtinctum aureo, purpureo & cœleſti. iuxta ſe habebat oliuam uiridem pictam: deſuper auem, quæ dicitur noctua, uolitantem.

De Pane.

PAn ab antiquis diebus fuit deus naturę, et in ſimilitudinem naturæ uniuerſalis fuit ab eis taliter figuratus. Pingebatur homo cornutus cum facie rubicunda: in cuius pectore ſtellarum plurium erat forma. Pellis eius in parte pingebatur ſtellata. Femora autẽ habebat denudata cum herbis & arboribus prodeuntibus ex ea: & in ore eius fiſtulam ſeptem calamorũ tenebat, quam digitis pulſare uidebaẽ. Pedes quoq́ & crura caprina habebat. Cum Amore uerò pingebatur luctam habuiſſe, qui ab ipſo Pane uictus erat: ideoq́ idem Amor iuxta eum, quaſi ad terram proſtratus, iacebat.

De Plutone.

PLuto Saturni filius, dictus eſt ab antiquis deus inferorum et regnorum, terrarum, et animarum iuſtè decedentium. Credebant enim antiqui, omnes animas ad inferos deſcendere, ibiq́ cũ Plutone in caligine perpetua remanere. Quapropter ipſi Plutoni, id eſt inferno, uel ipſi uirtuti diuinæ inferna gubernãti talem imaginem depinxerunt. quem & tenebrarũ principem eſſe uoluerunt.
B Erat enim imago eius, homo terribilis in ſolio ſulphureo ſedens, ſceptrum regni in manu tenens dextra: ſiniſtra, animam conſtringens. cui tricipitem Cerberum ſub pedibus collocabant, & iuxta ſe tres Harpyias habebat. De throno autẽ eius ſulphureo quatuor flumina manabant, quæ ſcilicet Lethum, Cocytũ, Phlegethontem, & Acherontem appellabant, & Stygem paludem iuxta flumina aſſignabant. Iuxta Plutonem inferorũ regina Proſerpina ſedebat cum facie fuſca & terribili, quæ Plutoni coniugi à ſiniſtris aſsidebat. Erant autẽ Furiæ tres horribiles, uenenatis ſerpentibus crinitæ, quæ homines furere faciebant, quæ Alecto, Tiſiphone, et Megera dicebantur. Parcæ ſeu fata ſic dictæ per antiphraſim, eo quòd nemini parcant, tres erant, Domicilæ ſorores: quarũ una tenebat colum, et nebat, altera fluuoluebat, tertia illud rumpebat: et iſtæ, Cloto, Lacheſis, et Atropos uocabantur. Harpyiæ uerò, aues erant rapaciſsimæ, cum facie uirginea: quæ, Aello, Ocypete, et Celæno uocabantur.

De Iunone.

IVno poſita eſt in ſimilitudinem aëris. Antiqui enim ipſam Iouis, id eſt ignis uxorem & ſororem dixerunt. Iridem & Nymphas eidem attribuerunt. cuius imago taliter pingebatur. Erat enim fœmina in throno ſedens, ſceptrũ regium tenens in dextra eius, caput nubes tenebant opertum ſupra diadema quod capite geſtabat. cui & Iris ſociata erat, quæ ipſam per circuitum cingebat: nunciamq́ Iunonis Iridem populis appellabant. Ideo iuxta ipſam Iridem ancillam paratam ad obſequium dominæ figurabant. Pauones autem ante pedes eius lambebant: quia à dextris & à ſiniſtris dominæ ſtabant, aueſq́ Iunonis ſpecialiter uocabantur. Mulier erat filium pariens: quia ipſa Iuno partubus præeſſe dicebatur. quæ & Mercurium dicitur lactaſſe.

De Cybele.

CYbele mater deorum, fuit dicta terra: quam & deos genuiſſe dixerunt ueteres, & gigantes. cui antiqui philoſophi talem imaginem depinxerunt. Erat enim uirgo fœmina in curru ſedens: lapidibus precioſis, & metallorum

diuersorum uarietate uestita. Itaque mater deorum extitit, & gigantum. Irata enim Terra contra deos, Titanas dicitur parturisse. Erantq; gigantes pedibus serpentinis: de quibus fuit unus Titan, qui etiam Sol dicitur. Sed quia iste contra deos nihil fecit, sicut alij fratres, ideo alijs detrusis, hic solus in sua deitate permansit. Currus autem Cybeles à leonibus trahitur, coronamq; turritam in capite gestare dicitur. Pingitur iuxta eam in curru Atys puer nudus, quem illa amasse dicitur, & nimio zelo castrasse: & sic illi uirilia pingitur amputare.

De Aeolo.

AEolus aũt in deorum numero computatus, & qui uentorum deus dictus est. cuius talis erat imago depicta. Stabat enim in antro, linea ueste indutus & præcinctus, tenens sub pedibus flabra, instrumenta fabrilia. In manu autem utraque tenebat cornua: quæ ori admouens, ea sufflare, & ab unoquoq; cornũ sex uentos emittere uidebatur. Et quia Iuno ei regnũ dedisse fingebat, à dextris ei Iuno stans septa nube, eius capiti coronã imponebat. A' sinistra uerò eius Nympha seminuda in aqua, quam ei coniugẽ eadem Iuno dicit dedisse.

De Iano.

IAnus uerò in deorum numerum acceptus est: cui omnis rei initium & finem tribuebant. Hic autem taliter figurabatur. Erat rex homo, sedens in throno fulgenti radijs circumquaque, qui duas facies habebat: quarum una ante se, altera post se respiciebat. Iuxta illum quoque erat templum, & in manu eius dextra habebat clauem, qua templum ipsum aperire se monstrabat. In sinistra uerò habebat baculum, quo saxum percutere, & ex illo aquam producere uidebatur.

De Vulcano.

VVlcanus deus ignium, pingebatur similitudine fabri, deformis, & claudi, malleum in manu tenentis, & deorum impulsu de cœlo in terram decidentis. Iuxta eum plures dij eum irridentes pinguntur, qui eum de cœlo expellere figurantur. Ipse quoque sic expulsus, fulmina in terris Ioui parare dicebatur, quæ ad cœlum Iouis ipsius aquila deferebat. Ideoq; iuxta ipsum Vulcanũ, depicta erat officina, & aquila parata ad fulmina deferenda.

De Neptuno.

NEptunus deus aquarum, & præcipuè maris, depingebatur ad modum cuiusdam numinis mare gubernantis. Erat enim eius imago, homo nudus in mare natans, ab umbilico supra aquas imminens, & tridentem pro sceptro regio manu tenens: quo saxum quoddam percutiens, æquor quoddam acerrimum producebat. De mari uerò plurima flumina manare uidebant. Greges item illi Tritonum circa se è mari natantes prodibãt, & regem æquoris honorabant. Sunt autẽ Tritones pisces, qui tubas ore portant, quibus intonare se ostendunt: ideo aliqui gentilium ipsos marina quædam monstra dicebant.

De Vesta.

VEsta dea ignis, scilicet diuini, in collegio deorum annumerabatur. Hanc Iouis fuisse nutricem, & eum suo gremio sustentasse, antiqui dicebant: quam etiam taliter figurat pictura. Erat enim templum latum et spacioſum, cum ara in medio. circa quam ex utroq; latere erat ignis accensus, qui perpetuò seruabatur, quem extingui nullatenus fas erat. & ideo ad huiuscemodi mysterium erant multæ Vestales uirgines deputatæ, quæ & ipsæ ibidem depictæ ab utraq; parte ignem fouere uidebantur. Supra pinnaculum autem templi depicta erat ipsa Vesta, in formam uirginis, infantem ipsum Iouem suo sinu fouens.

De Orpheo.

ORpheus uir fuit magnus ingenio, & eloquio perfulgens, eruditissimus philosophiæ, & artium disciplinæ: qui homines irrationabiliter uiuentes, ex feris & immanibus fecit mites & mansuetos, & moribus composuit. Vnde & bestias quasq;, uolucres, fluuios, saxa & arbores, citharæ sono dicitur mouisse. qui

A uisse. qui & Eurydicem nympham eodem mulcens sono, in coniugem habuit: quam à serpente percussam & occisam, descendens ad inferos, citharæ sono dulcissimo Plutone placato, dicitur redemisse: ea lege, ne eam auersus respiceret, donec ultimum limen inferni excederet. Quam legem ut præterijt, uxorem retentam amisit. Iste igitur in numerum deorum consecratus, taliter pingebatur. Erat homo in habitu philosophico, citharam manu pulsans. Ante eum erant diuersa animalia ferocia, quæ pedes eius lingebant, scilicet lupi, leones, ursi, serpentes, aues diuersæ circa eum uolitantes, montes & arbores deflectentes uertices suos: qui & uxorem se sequentem conuersus aspicere uidebatur, sed eam inferi retinebant.

De Baccho.

BAcchus filius Iouis inter deos connumeratus est, quem uinum, & uini deum esse dixerunt. Attendentesq; uini uirtutem & proprietatem, illum uti deum in natura coluerunt, & eidem huiusmodi imaginem esse depinxerunt. Erat enim imago sua facie muliebri, pectore nudo, capite cornuto, uitibus' que coronato, qui super tigride equitabat. Iuxta ipsum autem erant imagines trium animalium, scilicet simiæ, porci, & leonis, quæ pedem unius uitis circumire uidebantur. Ob cuius umbram Bacchus equitabat, uitisq; racemis erat plena. Ipse uerò una manu tenebat poculum, scilicet sinistra: altera uerò, scilicet dextra, in eo uuæ racemum extricabat.

De Aesculapio.

AEsculapius dictus est filius Apollinis, qui deus medicinæ & medicorum putabatur. Eius imago, erat homo quidam, cum barba ualde prolixa, indutus habitu medici, sedens: in cuius sinu erant pyxides unguentorum, & alia
B instrumenta ad medicum pertinentia. cuius manus dextra barbam tenebat, sinistra uerò baculum cum serpente gestabat intorto.

De Perseo.

PErseus etiam filius Iouis inter deos annumeratus est: qui rex Asiæ diues & præpotens, qui & nauibus multas regiones transiuit, & Aphricam debellauit. qui & tres sorores illud regnum tenentes sua sapientia occidit, quæ Gorgones dictæ sunt: quæ unum solum oculum habentes, homines se aspicientes uertebant in saxa. Hic enim tali imagine figurabatur. Erat homo iuuenis alatus & uolans, quasi nauis discurrens, & alarum utens uolatu. cui assistebat Minerua, sapientiæ dea. Hic uerò armatus, crystallinum scutum ante oculos deferens, telo falcato tres fœminas uirgines, scilicet ipsas Gorgones, decollabat, Sthenyonẽ, Euryalem & Medusam: et hę pòst habebant homines semiconuersos in lapides. Hic caput Medusæ ablatum in hasta deferre uidebatur. de sanguine uerò Gorgonum equus alatus, nomine Pegasus, nasci uidebatur: qui ungula terram fodiens, fontem erumpere faciebat, qui Castalius dictus, Musis ad potum productus est.

De Hercule.

HErcules Iouis filius dictus est, quem in deorum collegio antiqui acceperunt, propter eius quasi innumeras probitates, quæ inferius per singulas depictæ sunt. Hercules enim herocleos, quod est uirorum gloria fortium. Prima igitur eius uictoria notabilis fuit, quando in nuptijs Centauros ibidem existentes & inebriatos, qui dominas inuitatas uolebant uiolenter opprimere, clava pro maiori parte mactauit, unde reliqui timore perculsi fugerũt. Centauri enim, qui dicunt esse semihomines et semiequi, denotant homines carnali concupiscentia facti, ut bestiæ, qui uirtute animi superant. Secunda uictoria Herculis notabilis fuit, quia ipse pugnasse cũ leone, ipsumq; clava mactasse, et interempto pellem abstulisse dicitur. quo deinde spolio incessit semper indutus, in signũ uictoriæ perceptæ. In quo etiã ostentat amimi fortitudo, contra quã nulla

uis corporea præualet, quæ ſemper ſpolium leonis, id eſt uim uirtutis defert. A

Tertia Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur: Admetus Pheræorum rex Alceſtim habuit coniugem: & dum infirmaretur ad mortem, Apollinis miſeratione inuocauit. cui ſic reſpondit, nil in hoc ei poſſe præſtare, niſi aliquis de propinquis eius ſe pro illo morti uoluntarie offerret. quod uxor eius libenti animo fecit, & ſe ipſam interemit. Quod Hercules proſpiciens, & mulieris tantæ fidei compaſſus, ad inferos deſcendit, & Cerebrum tricipitem ſibi ad oſtium inferni reſiſtentem, triplici uinctum catena, uidelicet ſingula ſingulis faucibus intorta, ab oſtio abſtraxit, et Alceſtim ex inferno reduxit. In quo denotatur, quia ratio & uirtus animi omnes cupiditates & uitia terrena deuincit, & maxime uitiũ gulæ, quod habet tria capita: eo quòd guloſitas tria exigit, ſcilicet abundantia quantitate, aſsidua tempore, grata faucibus uoluptate: quæ omnia uirtus ſuperat. et ſiquid ex infirmitate animi deuictũ fuerit, etiã ab inferis abſtrahit. Quarta fortitudo Herculis ſcribitur, qua dicit Heſperides ſpoliaſſe, quæ fuerant Atlantis regis Aphricæ filiæ. Hæ hortum habebant, in quo erant mala aurea Veneri cõſecrata, ad quorum cuſtodiam draco nunquam dormiens poſitus erat. Quæ poma Hercules abſtulit, occiſo dracone. Nam uirtus animi non poteſt fructum capere uirtutum, niſi malicia prius interimatur, quæ iugiter uigilat in cuſtodiam uiciorum. Quinta Herculis fortitudo eſt, qua hydram ſerpentem occidiſſe legitur. Fuit autem hydra, iuxta fabulam, in Lerna palude: cui uno cæſo capite, duo excreſcebant. quam dum Hercules gladio uincere non poſſe ſe cerneret, occaſione iam dicta, capitum excreſcentium, igne circa eam appoſito illam exuſsit. In quo intelligitur, quod lacus fuit Aemoniæ, cuius aquæ uicinas ciuitates uaſtabant: Hercules uerò multa uicina loca in circuitu exuſsit, & ſic aquæ clauſit meatus. Nã & hydra ab hydor, quod eſt aqua, ducta eſt. Sexta uictoria eius eſt, quam obtinuit de Acheloo: de quo fabuloſe dicitur, quòd hic A- B
chelous filius fuit Thetidis deæ aquarum: cui mater conceſſerat, ut cum aduerſario pugnans, quamcunque formam uellet ſumeret. qui contra Herculem ſecum pugnaturum formã tauri ſylueſtris induit: cum quo diu Hercules pugnãdo, ei tandem cornu dextrum euulſit, quod et Copię deæ diuitiarum dedicauit. Sed cum Achelous ad fluuium bibiturus acceſsiſſet, uidens in aquis ſibi ablatum cornu, ſeipſum in flumine præ dolore ſuffocauit. In quo intelligitur, quòd Hercules fluminis, qui dicitur Acheolus, & cuius eruptiones non modicè agros obruebant, dum alterum eius alueum exiccaſſet, ſua induſtria fertilem reddidit regionem, & ſic fructuum copiam præſtauit. Septima Herculis fortitudo eſt, de qua ſic ſcribitur. Erat in Italia quidam latro, nomine Cacus, qui dum Hercules ad Italiam deueniſſet, & ab Euandro rege officioſe receptus eſſet, bobus aduectis ex Hiſpania, Geryone perempto, dum Hercules boues in paſcuis cuſtodiret, & ſomno oppreſſus dormiret, Cacus eo dormiente ſecurus exiens de ſpelunca, in qua latebat, plures ex bobus rapuit: quos per caudam auerſos capite traxit, ne ex rectis eorũ ueſtigijs humo preſſis, quò ducti eſſent, deprehendi poſſet: quin potius illos abijſſe uideretur. Verùm excitatus Hercules, et furto comperto, ueſtigia uerſa decernens, eaq; inſecutus ad antrũ peruenit, & Cacũ ſuis cũ bobus latitantem reperit: quem fumum & nebulam eructantem claua peremit, bouesq; redemit. Moraliter autem, Cacus malus interpretatur: qui latet in ſpelunca, quia nunquam malitia liberæ frontis eſt. Hercules autẽ, id eſt uirtus, malos interficit, & ſua uendicat. ſed Cacus fumum & nebulam emittit, quæ uiſui nocent: quia malitia ſemper occultas deceptiones molit. Octaua Herculis uictoria ſcribit, qua alium malũ nomine Diomedẽ mactauit: qui hoſpites aduenas benignè recipiebat, et illis hilariter miniſtrabat, uinoq; condito inebriabat: dumq; graui ſomno eſſent oppreſſi, illos occidebat, & equabus ſuis in paſtũ præbebat. Quo comperto, illuc Hercules acceſſit, & illum claua peremit, ipſumq; in paſtũ eiſdẽ ſuis equabus appoſuit. In quo notatur,

A notatur, qualiter uirtus omnium maculam ſuperat, & eadem pœna punit uitiũ in quo delinquit. Nona Herculis huiuſmodi ſcribit uictoria: Anteus erat gigas, filius Terræ: cui mater conceſſerat, ut quotiens terræ proſtratus occumberet, uiribus duplicatis exurgeret. Cum hoc Hercules pugnans in lucta, eumq; bis proſternens, comperuit illum exurgere fortiorẽ. unde illum brachijs apprehendens, eleuatum à terra cõſtrinxit ad pectus: & tamdiu tenuit ſuſpenſum, donec deficiens expiraret. Ponitur autem Anteus ſub forma libidinis. nam ἀντάιου Græcè, Latinè contrarium ſonat. Et naſcitur libido de terra, quia de carne concepta. & tactu terræ fortior redditur: quia libido tactu ualidior excitat. Sed à gloriosa ſuperatur uirtute. quia denegato tactu, ad altiora uirtutũ mens eleuata, libidinis concupiſcentiam extinguit. Decima uictoria eidẽ Herculi aſcribitur de apro. Erat enim aper terribilis in regione Calydoniæ, qui non ſolũ ſegetes deuaſtabat, ſed occurrentes homines dentibus lacerabat. Contra hunc procedens Hercules, & diu cum eo pugnans, illum tandem claua mactauit: & quem plauſtrum iugatis bobus trahere nequiuit præ magnitudine, ſubiectis humeris, ipſum in ciuitatem omnibus mirantibus detulit. In quo ſimiliter notatur animi uirtus, quæ omnia ſuperat & uincit. Vndecima uictoria eſt, qua de Geryone rege Hiſpaniæ triumphauit. De quo ſcribitur, quòd ipſe Geryon habebat canẽ bicipitem, quo omnes ſuperabat. Hunc Hercules (ut fingitur) olla ærea pugnans deuicit. cui adhibito cane, cum etiam diu pugnaſſet, canẽ occidit, & regnũ Geryonis obtinuit. In quo notatur allegoricè, quod dictus Geryon duorum capitum canem habuit, quia terreſtri & nauali prælio plurimum potuit. Ad eum Hercules olla ærea uectus acceſsit, quia nauem habuit fortem in qua nauigauit, armis æreis munitam. cuius canem occidit, quia potentiam eius commi-
nuit terra & mari, eiusq; obtinuit regnum. Duodecima & ultima Herculis B
fortitudo legitur talis. Fuit quidã gigas Atlas nomine, in Mauritania, in monte altiſsimo cœlum ipſum contingente: qui cœlum, ne caderet, humeris ſuſtinebat: et ſidera, ſi quæ cadebant, malleo fixa, cœlo reponebat. Quem cum acceſſiſſet Hercules, ille qui audierat de fortiſsimis illius uiribus, rogauit eum ut quia feſſus erat cœlum ſuſtinendo, ipſum aliquanto iuuaret, donec quieſceret. quod Hercules libenter annuit, & humero ſuppoſito, cœlum ſuſtinuit. In quo intelligitur, quia ipſe Atlas aſtrologus peritus fuit: et ideo cœlum dicitur ſuſtentaſſe, & ſidera cadentia cœlo repoſuiſſe. Hercules etiam fuit aſtrorum artis multum edoctus, qui ſcientiæ comprehendendæ plenus gratia ad ultimos terræ fines acceſsit: & cum eodẽ Atlante de ſcientia conferens, illum in aliquibus iuuit, operemq; impendiſſe fertur ad cœlum ſuſtentandum.

De Cerere.

CEres dea inter omnes deos deasq; ueterum ultimo in ordine poſita eſt: eo quòd eius ſuffragium omni humanæ uitæ potiſsimè ueterum eſſe uidebatur. Dicitur enim dea frumenti & ſegetum, ac generaliter omnium ſeminum ac frugum, quæ terra producit, ſine qua ſpecialiter natura deficeret: ideoq; taliter pingebat. Erat enim in figura matronæ præcinctæ, & pannis & calceis admodum ruſticanæ: ſedens ſuper bouem, qui eſt animal culturæ terræ deputatum: quæ manu dextra habebat ligonem, ad terram uertendam. & brachio habebat appenſum calathum cum ſeminibus. Ab ipſo quoq; latere dextro habebat duos agricultores, quorum unus ligone terram uertebat, & alius ſemina ſpargebat. In manu uerò ſiniſtra Ceres tenebat falcem meſſoriam, & baculum ad terendum frumentum: à quo etiã latere erant duo alij agricolæ, quorũ unus metebat, & alius frumenta baculo triturabat. Erat ergo Ceres inter duas arbores pomis onuſtas. Latere uerò dextro deſuper erat luno dea nubium, imbrem ſpargens per ſata. à ſiniſtro uerò erat Apollo, id eſt ſol, ſuis radijs ſegetes exiccans metendas.

FINIS.

ARATI ΦAINOMENΩN FRAGMENTVM, GERMANICO Cæsare interprete.

CAelũ circulis quinq; distinguitur, quorũ duo extremi maximè frigidi, australis humilimus, et aquilonius excelsissimus. His utrinq; proximi duo paralleli uocantur, ut ita dixerim, æquè distantes. ideo tropicus unus solstitialis, alter hybernus, per quẽ sol transiens ac tenens octauã partem Capricorni, solstitiũ hybernũ facit: alter æstiuus, per quẽ sol transiens ac tenens octauã partẽ cancri, solstitium æstiuũ facit. Medius est æquinoctalis, qui octauã partem arietis tenens, æquinoctiũ uernum facit: octaua libræ, autumnale constituit. Vt circuli in cœlo, ita zonæ in terra uocantur. inhabitabiles frigidi circuli sunt ob rigorẽ, quòd ab his longissime sol abest. Sub torrido quidẽ habitare putant Aethiopiæ maximã partem. item plurimas insulas maris rubri, aliosq; uertices eminentiasq; terrarum nostris ampliores, sub tropicis habitare nulli dubiũ est. Noster solstitialis æstiuus est excelsus atq; arduus. Diuisi autẽ sunt à nobis circulo æquinoctiali, qui Antichthones nominantur: & uidentur humiles atq; depressi, qui antipodes intra sunt. q̃d ut esse uideat, efficiunt flexus obliquitatesq; terrarũ, quas antichthones & antistochæ et antisceptæ inhabitare dicuntur. Incipit autem signifer nõ ab extremo circulo, nec ad extremũ extenditur, sed ab intimo tropico australi brumaliq; eodẽ per æquinoctialẽ ad summũ solstitialẽ, eundemq; æstiualẽ per mediũ (in his longitudo latitudoq;) porrectus, obliquę circuli signiferi partes 365. signa 12. partium singula tricenarũ. Quorũ quędã minora, quędã ampliora, et populo Canophora dicuntur. sed cõpensatio quinq; partib. creditur applicari, ut sint omnes signiferi partes 365. Horum incipientia ab ariete, alia sunt masculorũ naturalibus, alia fœminarũ. Itẽ quartũ quoq; eorũ aut tropicũ, aut solidũ, aut deforme. incipiet dinumeratio ab ariete. Signa tropicorũ duo sunt æquinoctialia, aries et libra: duo solstitialia, capricornus et cancer. Tropicis maxima solida antepositа his deformia.

Hic est stellarũ ordo, utrorũq; circulorũ, septentriones duplices ad austrũ uertũtur, figura auersis caudis inuicẽ sibi aduersantes, inter quas obliquus dilabitur draco. Sub unius nanq; pede est serpentarius, cuius serpentarij pedes attingũt frontẽ scorpionis: à latere autẽ retro stat custos, sub pedib. quidẽ eius uirgo habens igneã in manib. spicã. Retrorsus uerò uestigijs eius adiacens leo, medio æstiuo solstitio cancer & gemini. Genua autẽ agitatoris caput gemini attingunt. pedes autem eius tauri cornib. iunguntur, cuius hœduli desuper obtinent locũ septentrionis. Habet autẽ septentrio à dextris iuxta coronã desuper serpentẽ in manibus Serpentarij, & eũ qui in geniculo stat, & sinistro pede septentrionalis draconis uerticẽ calcans: unũ brachiũ libræ, alterũ dans coronę. Nã ad minoris septentrionis ultimus pes Cephei continet, cygnũ manu dextra apprehendens, super cuius alas equus extendit pedẽ, & super equũ Aquarius extollitur, iuxta quẽ capricornus est. Sub Aquarij pedib. pisces magnus australis. ante Cepheũ Cassiopeia, & à dorso agitatoris Perseus pedẽ extendit, super Persei caput Cassiopeia pedibus properare uidetur. Inter cygnũ igitur & eum qui in geniculo stat, lyra constituitur. In quorũ medio desuper ab oriente delphinus cognoscitur, sub cuius cauda est aquila, in proximo habens serpentarium. Sed iam de aquilonio circulo dictum est, nunc ad australem ordinem properemus.

Sub aculeo scorpionis sacrariũ cõstitutũ est, sub corpore eius anteriora cẽtauri uidẽtur, in q̃ est bestia. cõspicit & Sagittarij pes sumus ex alia parte subaustrali circulo, prope centauri membra hydrę cauda, et coruus. ad genua uirginis urna est posita à sinistris Orionis, qui et incola. fluuius, qui & Padus, necnon et Eridanus, sub pedibus Orionis. lepus splendida effigie conspicitur, retrorsum uero à pedib. eius canis splendida refulget, post cuius caudam nauis constituta est, ad tauri pedẽ ꝓtendit manũ Orion, pedib. gemini appropinquunt: anticanis

super

A super caput arietis, non longè ab Andromedæ pedibus triangulus positus est. Sub ariete & piscibus cetus. connexio uerò piscium communem habet stellã.

ARATI PHAENOMENA, GERmanico Cæsare interprete.

ABIoue principium magno deduxit Aratus
Carminis, at nobis genitor tu maximus autor
Te ueneror, tibi sacra fero, doctiq; laboris
Primitias, probat ipse deũm rectorq; satorq;.
Quantum etenim possint anni certissima signa,
Quà sol ardentem cancrum rapidissimus ambit,
Diuersasq; secat metas gelidi capricorni.
Quæ ue aries & libra æquant diuortia lucis.
Si non parta quies te præside puppibus æquor,
Cultoriq; daret terras, procul arua silerent.
Nunc uocat audaces in cœlum tollere uultus,
Sideraq; & uarios cœli cognoscere motus:
Nauita quid caueat, quid uitet doctus arator,
Quando ratem uentis, aut credat semina terris.
Hæc ego dum lætis cogor prædicere Musis,
Pax tua, tuq; adsis nato, numenq; secundes.

QVæritur cur à Ioue incepit, & nõ à Musis? ut Homero conueniens magis hoc existimauit principiũ Phænomenis uti Iouem inuocaret, quod ipsorum carminũ origo est Iupiter. non solus autẽ ita cœpisse uidet Aratus, sed & Crates comicus à Vesta incipiens & profari carmina. Sophron in Mimo, qui nuncius inscribit, à Vesta incipiens: omnes inuocant Iouem omniũ principẽ.

B Sed quæritur cuius Iouis meminerit, utrũ ne fabulosi, an naturalis? Et philosophi quidẽ plurimi, naturalis aiunt eum Iouis meminisse. Sed Crates ait Iouẽ dictum cœlũ. Inuocatũ uerò meritò, quia in aere & æthere sunt sidera: et Homerũ dixisse Iouẽ in aliqua parte cœlũ, & ipse Aratus, cũ dicit Herodotus Iouẽ dictũ aera. & Crates quidẽ eiusdẽ est opinionis, testemq; esse Philonẽ comicum dicit. Hoc autẽ constat et ipsum dicere. Nam quia nihil aliud est uox quàm percussus aer, uidetur conuenienter dixisse, quæ rei præstat autoritatem, plenas Ioue uias referens, et omnis hominum conuentus. nihil eorum quæ in terra sunt, sine aere est, ratione etiam cuius omnes usum desideramus. Nam cuncti mortales ostendunt usum suspirio: & cũ uiuimus, aere indigemus. At q̃d ait, Dextra monstrat: ad auguria pertinet auiũ. propter quod et Stoici Iouẽ esse affirmant, qui per materiã manat spiritus, et similis est nostræ animæ. Zenodotus autẽ Aetolus et Diodorus aiunt, nec ad fabulosi Iouis sufficere eiusdẽ opinionẽ: esse enim talẽ causam Iouis, & conuenire omnes uias eò confertas, quas tanquã loco eius describit. Dicendo autem etiã genus, ostendit animæ immortalitatẽ. Bene, propterea q̃d ait: nouerat enim uirtuti aliquid æmulũ futurum. Deo igit aduersus delicata lenem esse proprium est, quoniam omnium parens affirmatur, et non solum hominum, sed etiam deorum.

Cætera quæ toto fulgent uaga sidera mundo,
Indefessa trahit proprio cum pondere cœlum.
Axis stat, motus semper uestigia seruat,
Libratasq; tenet terras, & cardine firmo
Orbem agit extremum, geminis determinat axem,
Quem Graij dixere polon: pars mersa sub undas
Oceani, pars celsa sub horrifero aquilone.
Axem Cretææ dextra læuaq; tuentur,
Siue arcti, seu Romanæ cognominis ursæ.
Plaustrum, uel facies stellarum proxima uera.

Tres

Tres temone rotisq; micant, sublime quaternæ. A
Si melius dixisse feras, obuersa refulgent
Ora feris caput alterius super horida terga:
Alterius lucet, pronas rapit orbis in ipsos,
Decliuis humeros, ueteris si gratia formæ,
Cresia uos tellus aluit, moderator Olympi
Donauit cœlo, meritum custodia fecit.
Quod fidei comites prima in cunabula magni,
Fuderunt Iouis attonitæ cum furta parentis,
Aerea pulsantes mendaci cymbala dextra,
Vagitus pueri patrias ne tangeret auras,
Dicta exercere dominæ famuli Corybantes.
Hic Iouis altrices Helice Cynosuraq; fulgent:
Dat Graijs Helice cursus maioribus astris,
Phœnicas Cynosura regit. sed candida tota,
Et liquido splendore Helice nitet. haud prius ulla,
Cum sol oceano fulgentia condidit ora,
Stella micat cœlo septem qua Cresia flammis:
Certior est cynosura tamen sulcantibus æquor.
Quippe breuis totam fido se cardine uertit,
Sidoniamq; ratem nunquam spectata fefellit.
Has inter medias abrupti luminis instar,
Immanis serpens sinuosa uolumina torquet
Hinc atq; hinc, superatq; illas mirabile monstrum.
Cauda Helicen superat, tendit simul ad Cynosuram
Squamigero lapsu: qua desinit ultima cauda, B
Hac caput est Helices. flexu comprehenditur alto
Serpentis, Cynosuræ ille explicat amplius orbes:
Sublatusq; retro maiorem respicit arcton.
Ardent ingentes oculi caua tempora claris
Ornantur flammis, mento sedet unicus ignis,
Tempus dexterius quæ signat stella draconis:
Quæq; sedet mento, lucet nouissima cauda,
Extremumq; Helices sidus micat acradiatur.
Serpentis decliue caput, quæ proxima signa,
Occasus ortusq; uno tanguntur ab ore,
Oceani tumidis ignotæ fluctibus arcti,
Semper in occiduis seruantes ignibus axem.

VErtices extremos, circa quos sphæra cœli uoluitur, polos Græci nuncupauerunt: è quibus unus est Australis, qui terræ obiectus, à nobis nunquã uidetur. Alter autẽ Septentrionalis qui Boreus uocatur, & nunquã occidit. Duo sunt arcturi, quorũ maiorem uocant Helicen, minorẽ canis caudam. Alterutra quidẽ horũ capita deorsum, alterutra sursum, aspiciũt. Altera namq; Helice est, quæ apparet prima noctis: altera pusilla quidẽ, sed à nauigantibus obseruatur. maria enim conturbat. Helicen aũt dicit Hesiodus Calisto Lycaonis regis filiã fuisse, & in Arcadia solitam cum Diana uenari, & in montibus uagari, & à Ioue compressam, rem celasse Dianæ. Quam grauidã nudam se lauantẽ cum aspexisset Diana in lauacro, partũ eius accelerans, bestiã eam esse iussit. & dum esset ursa, arctum enixa est, quem Arcadẽ uocant. Amphis autem comicus poëta refert Iouem in Dianæ effigiem transfiguratũ in uenatione Calisto oppressisse: tempore partus plena cum uexaretur, Dianæ culpam indicasse, & iratam Dianã in ursam transfiguralle. Quæ dum in montibus uagaretur, à quibusdã pastoribus apprehensa, cum puero perducta est ad Lycaonem: post tempus Lycæi Iouis templo

A templo confugiens, cum eam Arcas filius sequeretur, quò eam nefas erat intrare, ab Arcadibus utriq; interfecti sunt. Iupiter autem utrosq; cœli astris intulit, ursamq; eam nominauit. Ouidius à Iunone in bestiam cõuersam scribit. Habet aũt stellas in capite septem, in singulis humeris singulas obscuras, in armo duas, in pectore unam, in pede priore claras duas, in summa cauda claram unam, in uentre clarã unã, in spina unã, in crure posteriore duas, in extremo pede duas, super caudam tres. fiunt omnes 24. Porrò arcturus minor à pluribus Phœnice, à Græcis Arctophylax, à nonnullis canis cauda uocatur. Quam Sidones aspicientes, cõtinuò nauigant. Dicitur à Ioue inter astra collocatus, ut duplex honor Helicis mõstraretur. Agatosthenes quidem in Asiaticis carminibus Cynosurã dicit Iouis fuisse nutricẽ unã ex Idæis nymphis. à qua in Cretæ oppido Hystoë Nicostratus cõstituit portus, & circa eum locũ Cynosurã fuisse, cum Telchinis, qui dicuntur Curetes Idæi. Aratus Cynosuram & Helicen Cretenses Iouis nutrices fuisse dicit, ob quod sunt cœlesti donatæ honore. Habet aũt stellas in humero splendidã unam, in pectore claram unam, in uentre clarã unam, super caudam claras tres. fiunt omnes 7 supra alias decem quæ præcedunt, & dicuntur lucentes: et maximè altera quę uocatur Polus, in quo à quibusdã putatur totus orbis circumuerti. inter ambas ergo arctos maximus flexuoso corpore adiacens draco, qui utrãq; arctõ flexuoso corpore semicingit, Helicis superuoluit caput, Phœnices circũcingit caudã. Hãc Pherecydes dicit inter astra collocatã beneficio Iunonis, eo ꝙd cũ nuberet Iouiluno, dijs offerẽtibus munera, terra quoq; obtulerit aurea mala cũ ramis: quę Iuno in hortũ suum, qui erat apud Atlantem, inferri iussit, & Hesperides Atlantis filias custodes posuit: quæ cũ à filiabus Atlantis subtraherentur, & sæpe uexarent, Iuno custodẽ horti draconẽ peruigilẽ implicuit arbori, quẽ Hercules interfecit, & illa astris intulit. Hũc alij Iouẽ astris in
B tulisse dicũt, ob memoriã uirtutis Herculis Mineruæ obiectu, quẽ illa contortũ cœlo immisit, & inter septentriones locauit. Habet autem stellas in capite splendidas tres, in corpore uerò usq; ad caudam duodecim ab inuicem distantes. Sũt autem omnes 15.

Draco.

Haud procul efficiens unde est defecta labore,
Non illi numen, non magni causa laboris.
Dextro namq; genu nixus, diuersaq; tendens
Brachia, supplíciter pansis ad numina palmis,
Serpentis capiti figit uestigia sæua.

DRaconem immensæ magnitudinis, hortorum custodem insomnem, dum à Iunone ad custodienda aurea mala esset cõstitutus, Hercules cum ad mala aurea profectus fuisset, ut refert Pannasis Heracleas, fertur peremisse, & iccirco inter astra à Ioue hunc laborem memoria dignum honorasse, & utrosq; sideribus intulisse, ita ut in certamine fuerint eorum habitus, serpẽtis capite iam defecto: qui ideo in genu stans manibus sursum extensis, dextro pede cõtra draconem porrecto pingitur, ut certaminis labor significetur. Ideo pellem leonis in sinistra manu habere fingitur, ut insigne uirtutis mõstretur, quia leonem inermis interfecisse narratur. Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas splendidas, in sinistro cubito unam, in eadem manu unam, in eodem brachio unam, in sinistro femore unam, in dextra parte femoris duas, in coxa duas, in genu dextro unam, in eadem tibia unam, in crure duas, in eodem pede unam, in dextra manu unam, in claua quam eadem tenet manu unam, in leonina pelle quatuor. Sunt omnes 24.

Corona.

Clara Ariadneæ propius stant signa coronæ,
Hunc illi Bacchus thalami memor addit honorem,
Terga nitet stellis, à quo se uertice tollit,
Succiduis genibus lapsum & miserabile,

HAec corona dicitur esse Ariadnes, quam Liber astris intulisse dicitur, dum A
eius nuptias dij in insula Creta celebrarent, cogitans præclarã facere, pro
qua primùm noua nupta coronata est. Sed qui Creticam cõscripsit, refert, quia
cum Liber ad Minoen regem uenisset, ut Ariadnen filiam eius duceret uxorẽ,
coronam dono Ariadnæ dedisse, Vulcani opere factam ex auro & gemmis pre
ciosis. & talis fulgoris fuit, ut Thesea ex labyrintho liberaret, quę post astris affi
xa est, cum in Naxon utrique uenissent. signum amoris eius crines ostendunt. &
est stellis fulgentibus, sub cauda leonis. Habet autem stellas nouem in circuitu
positas, quarum tres sunt splendidæ, ad caput serpentis arcturi.

Ophiuchus.

Hic Ophiuchus erit longè caput ante nitendo,
Et uastos humeros, tum cætera membra sequuntur.
Illis languet honor humeris, manus integer ardor.
Luna etiam mensem cum pleno diuidit orbe,
Lux tenuis manibus, per quas elabitur anguis,
Pressus utraq; manu medium cingens Ophiuchum.
Scorpius ima pedum tangit: sed planta sinistra
In tergo residet, uestigia dextera pendent.
Est impar manibus pondus. nam dextera paruam
Partem anguis retinet, per læuam attollitur omnis.
Quantumq; à lęua distantia serta notantur,
Erigitur tantum serpens, atq; ultima mento
Stella sub ætherea lucet crinita corona.
Ad quam se dorso peruadet lubricus anguens,
Insignes cœlum perfundunt lumine chelæ.

Hic est serpentarius, qui super scorpionem stat, tenens utraq; manu serpen- B
tem: qui ab astrologis dicitur fuisse Aesculapius, filius Apollinis, qui medi
cinæ arte uteretur, mortuos fertur suscitasse. Quamobrẽ iratus in eum Iouis, do-
mum eius cum ipso fulminis ictu percussit. Rogatu autem Apollinis patris, Iu-
piter ei arte sua rursus post obitum defuncto animam restituisse ad uitam, & in-
ter astra constituisse putatur. Habet autem stellas in capite claram unam, in sin-
gulis humeris claras singulas, in sinistra manu tres, in dextra quatuor, & duas
ex eis claras, in singulis lumbis singulas, in singulis genibus singulas, in dextra
tibia claram unam, in singulis pedibus singulas claras. Sunt omnes 27.

Serpens quem tenet in manibus, habet stellas in orificio duas, in flexura ca-
pitis spissas quatuor, in manu Ophiuchi duas claras, in prima flexura octo: in se
cunda quem tenet in dextra manu alias octo, in tertia usq; ad caudam sex. fiunt
omnes stellæ serpentis 30.

Scorpius.

SCorpius sanè inter astra à Ioue illatus est, pro eo quòd ferũt ex terra ortum,
summissumq; qui Oriona interficeret ob eius loquacitatem, quòd ex uena-
tione nullam se feram relinquere diceret. isq; Oriona percussit & occidit, & in-
de à Ioue astris illatus est, ut eius naturam futuri homines intelligerẽt. Nigidius
autem dicit, scorpionem ad perniciem Orionis in insula Chio in monte Chelip
pio ortum, uoluntate atq; ope Dianę. Nam cum in mõte Celsionio uenaretur,
irridens Dianã, contemnebat eius opera quæ in monte constituebat. Itaq; Dia-
na dicitur misisse scorpionem, qui Orionem uita priuaret: postea ab Ioue impe
trasse, ut scorpio in duodecim signorum memoria cõstitueretur. Hic ob magni
tudinem in duo domicilia partitur: etenim ad aliud tendunt brachia eius, ad a-
liud corpus, & cauda, & aculeus. Habet autem stellas in unoquoq; cornu duas,
in ore unã claram, in frõte duas, in dorso claras tres, in uentre duas, in cauda quin-
que, in aculeo duas. sunt omnes 19. Ex his quatuor quæ sunt in cornib. eius duæ
priores claræ, & duæ obscuræ, libræ assignantur, quam chelas Græci dicunt.

Arctophy-

Arctophylax.

A Inde Helicen sequitur senior, baculoq; minatur
Se uelle Arctophylax brachiorum munera cæcus,
Icarus ereptam pensauit munere ripam.
Non illi obscurum caput est, non tristia membra,
Sed proprio tamen una micat sub nomine flamma:
Arcturum dixere sinus, quà uincula nodant.

BOotes, qui & arcturus, fertur esse custos plaustri, eo quòd plaustrum sequi
tur, id est septentriones, & quasi succinctus sit septentrionibus. Hunc di-
cunt Arcadem Iouis filium esse, de cuius pòst nomine Arcadia dicta est: quem
Lycaon Pelasgi filius cum Iouem hospitio recepisset, infantẽ membratim lace-
rauit, & Ioui in epulis apposuit, tentans Iouem, utrum deus esset. Iouis aut dicit
domum Lycaonis fulmine incendisse, eoq; loco ciuitatẽ constructam, quę Tra
pezos appellata est, Lycaonem uerò conuertisse in lupum. Arcadem autem
compactis membris ad uitam reduxisse, & cuidam caprario dedisse nutriendũ.
Qui cum adulta iam ætate esset, matri insçius uim inferre uoluit. quos cum in-
colæ Lycæi montis eum occidere uellent, Iupiter utrosque liberans, astris in-
tulit: qui ut res gesta est, ita manent: illa ursæ naturæ hic impetum faciens, quem
Bootem Homerus uocat. Habet autem stellas in dextra manu quatuor quæ nõ
occidunt, in capite claram unam, in singulis humeris singulas, in singulis ma-
millis claras singulas, in dextra parte corporis sub mamilla obscuram unam,
in dextro cubito claram unam, inter utraq; genua claram unam, & magnã, quę
est arcturus, in singulis pedibus singulas. fiunt omnes quatuordecim.

Virgo.

Fulget spica manum, maturisq; ardet aristis.
Quam te diua uocant, tangunt mortalia si te
B Carmina, nec surdam prebes uenerantibus aurem:
Exosa heu mortale genus, medio mihi cursu,
Stabunt quadrupedes, & flexis lætus habenis,
Teq; tuumq; canam terris uenerabile numen.
Aurea pacati tegeret cum secula mundi,
Iustitia inuiolata malis placidissima uirgo:
Siue illi astra genus fuerit, quem fama parentem
Tradidit, astrorum seuero intercipit æuo.
Ortus fama tui medijs te læta ferebas,
Sublimis populis, nec designata subire
Tecta hominum, & puros mores sine crimine diua
Iura dabas, cultuq; nouo rude uulgus in omnem
Formabas uitæ sinceris artibus usum.
Nondum uesanos rabies nudauerat enses,
Nec consanguineis fuerat discordia nata,
Ignotiq; maris cursus priuataq; tellus
Grata satis, neq; per dubios auidissima uentos,
Spes procul amotas fabricata naue petebant.
Diuitias fructusq; dabat placata colono
Sponte sua tellus, nec parui terminus agri
Præstabat dominis signo tutissima rura.
At postquam argenti creuit deformior ætas,
Rarius inuasit maculatas fraudibus urbes,
Seraq; ab excelsis descendens montibus ore
Velato, tristisq; genas abscondita ripa.
Nulliusq; larem, nullos adit illa penates.
Tantum cum trepidum uulgus, cœtusq; notauit,

Increpito partum ſoboles oblita priorum
Degeneres habuit, ſemperq́ habitura minores.
Quid me nunc habitus ſuper & mala uota uocatis?
Quærenda eſt ſedes nobis, noua ſecula ueſtra
Artibus indomitis tradat, ſceleriq́ cruento.
Hæc effata, ſuper monteis abit alite curſu,
Attonitos linquens populos grauiora pauentes.
Aerea ſed poſtquam proles terris data, nec iam
Semina uirtutis uitijs demerſa reſiſtunt,
Quiſq́ priora tenet ueſtigia, quiſq́ ſecunda,
Ferriq́ inuento mens eſt lætata metallo.
Polluit & taurus menſas, aſſuetus aratro,
Deſeruit properè terras iuſtiſſima uirgo,
Et cœli ſortita locum, quà proximus illi
Tardus in occaſum ſequitur ſua plauſtra Bootes.
Virginis ac placidæ præſtanti lumine ſignat,
Stella humeros, Helicenq́ ignis non clarior ambit.
Quiq́ micat cauda, quiq́ armum fulget ad ipſum,
Quiq́ priora tenet ueſtigia, quiq́ ſecunda,
Clunibus hirſutis & qui ſua ſidera reddit.
Nanq́ aliæ quibus expletum ceruixq́ caputq́,
Vatibus ignotis priſcis ſine honore feruntur.

AD aſpectum autẽ Bootis uirgo conſtituta eſt, quæ Erigone dicta eſt, quæ inter leonem & libram in zodiaco locum tenet. Hanc Heſiodus Iouis & Themidis filiam eſſe dicit, nomine Iuſtam. Hunc ſecutus Aratus dicit, quòd cũ eſſet immortalis, in terris morabatur, & à uirorum aſpectu ſe ſubtrahere ſolita, cum fœminis conſulto ludere & cõuerſari uidebatur. & ab eis Iuſtitia uocatur, B & nondum inter homines nequitiã, neq́ nauigationem fuiſſe, ſed illam in terris moratam, æquitatem hominibus præſtitiſſe, eo ſeculo quòd aureum diceba tur. Sed poſtquam diminuti homines, à pietate quieuerunt, illa cum eis minime conuerſata eſt. poſtquam uerò hominum mores in deterius uerſi ſunt, in toto ſe è terris abſtulit, & in ea parte cœli habitauit, qua enumeretur. Nonnulli aũt eam eſſe Cererem, eo quòd ſpicas teneat: alij Atergatin. Quidam uerò Fortunã, pro eo quòd ſine capite aſtris infertur. Nigidius de uirgine ita refert. Virginẽ Iuſtitiã dici, ſiue æquitatem, quæ ab hominibus receſſerit, & ad immortales meritò tranſierit. Nam cum inter mortales conueniret omnibus locis cõciliabulisq́ ſolitam conſiſtere, & præcipere hominibus ne temere à iuſtitia & æquitate diſcederent, qui quandiu monitis eius obedirent, diu in uita ſine cura & ſolicitudine futuros: ſed cũ negligentius æquitatem obſeruantes declinarent, inſidijsq́ cupiditate & auaritia alter alterum deciperet, ab hominibus diſceſſiſſe, & digna cœleſti numero immortale præmium pietatis poſſedit. Habet aũt ſtellas in capite, obſcuram nimis unam, in ſingulis humeris ſingulas, in unaquaq́ ala obſcuras duas. ex eis quæ ſunt in dextra ala à parte humeri eſt clara una, & in ſingulis cubitis ſingulas, in ſingulis manibus ſingulas. illa quæ in dextra, clarior eſt, & uocatur ſpica, in tunica obſcuras ſex, in ſingulis pedibus ſingulas. Sunt omnes 19.

Gemini.

Qua media eſt Helice, ſubiectum reſpice Cancrum,
Ancipitis ſuberit gemini quà poſterior pes.

HI dicuntur Caſtor & Pollux, fratres Gemini, maxima concordia. è quibus cum unus cecidiſſet in pugna quam aduerſus Athenienſes gerebant, alter immortalitatẽ accepit: quos Iupiter utroſq́ cœlo intulit, ſideribusq́ Geminos nominauit, qui ſalutares ſunt appellati. Nam & horum ſtellæ ita ſe habent, ut occidente una, oriatur altera. Alij uolũt Zetum & Amphionem eſſe, ideo unus

zonam,

A zonã, alter lyram habens. Nigidius deos Samothracas dixit, quorum argumentum nefas ſit enumerare propter eos qui miniſterijs præſunt. Item dicit Caſtorẽ & Pollucem Tyndaridas Geminorum honore decoratos, quòd principes pacationis dicantur, quòd mare totum prædonibus maleficisq́ pacatũ reddidiſſent: & quo in tempore nauigauerint cũ Iaſone atq́ Hercule ad pellem inauratam auferendam, multis laboribus tempeſtatibusq́ conflicti, periculorum atq́ animorum experti impendia laboribus liberare ſtuduerunt. atq́ cum à Ioue eſſent elati, petierunt à patre, ut ſibi liceret in eo cœli loco conſtitui, unde mortalibus auxiliantes proſpicere poſſent. Quamobrẽ eis cõceſſum eſt immortali memoria locoq́ conſtitui, & pleriſq́ mortalibus auxiliantes ſui conſpectus gratiã præbent. Quorum prior habet ſtellas in capite clarã unam, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas. Sũt omnes 9. Alter qui tripus appellatur, is iuxta cancrum eſt. habet ſtellas in capite claram unã, in ſingulis mamillis ſingulas, in ſiniſtro cubito duas, in eadem manu unam, in ſiniſtro genu unã, in ſingulis pedibus ſingulas, in ſiniſtro pede ultimæ diſtantiæ unam, quæ uocatur tropos. fiũt ſimul 10. Hi ſunt inter duodecim ſigna zodiaci circuli, ſed in medio circulo æquinoctiali tropici hyemalis, qui auſtralis appellatur, ſita ſunt.

Cancer.

CAncer in aſtris poſitus eſſe dicitur beneficio Iunonis. Quod cũ Hercules cum hydra ad fontem Lernæum depugnaret, hic cancer Herculis pedem morſu deprehendit, ut Pamaſis autor dicit. quem iratus Hercules calcatum contriuit, beneficioq́ Iunonis magnis honoribus decoratus eſt, idem duodecim ſignorũ numero annumeratus. ſunt in hoc ſigno aliæ ſtellæ quas Græci dicunt, quòd cum Liber à Iunone inſania obiecta fugeret ad occaſus Dodonæi Iouis, B eiusq́ in templo reſponſa peteret, ut Philiſcus refert, magni imbres cum grandine orti ſunt, ea parte qua tranſiturus erat. Aſinus è cõtrario tranſeuntibus per aquas in uno ex his ſedens, & ipſe tranſuectus eſt ſine periculo, & ab inſania liberatus. Vni aut ex his effeciſſe dicitur, ut uoce humana loqueretur, & poſt pau cum tempus cum Priapo contendere cœpit de membro naturali. Priapus compreſſum aſinum occidit. Iouis autem beneficio utriq́ immortali honore donati, aſtris ſunt illati. Eſt & altera origo quæ infertur ab alijs. Quod cum aduerſus Gigantes dij bellũ agerent, idem Liber & Vulcanus & ſatyri aſinis inſidentes, profecti ſunt ad pugnam. Quod genus uiſo tumultu, diro cũ murmure rugiſſent, gigantes eorum uoce territi fugerunt, & confeſtim dij de gigantibus triumpha uerunt: & iccirco unà cum præſepio ſuo aſtris ſunt illati, & in ſigno nobilis cancri poſiti, cuius curſum ad occaſum tendit. Habet autem ſtellas in cornibus anterioribus duas claras, & tres obſcuras, quæ appellantur nubilum. quod circa eum uidetur, præſepium dicitur. in ore unam, in dextris pedibus ſingulas. ſunt quatuor obſcuræ, in ſiniſtris priores claras duas, in ſecundo unam, in tertio unam, in extremo minore unam, in teſta duas. ſunt omnes 16.

Leo.

Horrentisq́ iubas & fuluum cerne leonem.
Hunc ubi contigerit Phœbi uiolentior axis,
Accenſa in cancro iam tunc geminabitur æſtas,
Tunc lymphæ tenues, tunc eſt triſtiſſima tellus.
Et denſas lætus ſegetes bene condit arator.
Ne mihi tunc remis pulſet uaga cærula puppis,
Dem potius uentis excluſo uela rudente,
Excipiamq́ ſinu zephyris ſpirantibus auras.

LEonem beneficio Iunonis inter aſtra collocatum dicitur, eo quòd uirtute cæteras præcellat. Periandrus Rhodius refert eum ob primos labores Herculis memoriæ cauſa honorificè aſtris illatum. Nigidius refert hunc leonem nu

tritum apud lunam iussu lunonis, & in terra Arcadia in regione Nemeæ in spe A
lunca * Mihdimon nomine fuerit, quam quidã Aphriso dicũt, & iussu lunonis
ad Herculis exitium dimissum: quẽ Hercules iussu Eurysthei interfecit, cũ Mo-
locho hospite suo, cuius clauam pro uiribus tributã principiò est adeptus, cum
qua leonẽ interfecit. itaq; postea claua pro gladio, pelle pro scuto, reliquo tem-
pore uti cœpit, & apud omnes mortales gratus ob uirtutẽ haberi. cœpit luno-
ni porrò magis odio esse. Quapropter leonem cœlesti memoria dignatum uo-
luntate lunonis nos arbitramur. Hic notabilis & maximus inter signa est. Ple-
riq; uolunt Nemeæ gymnicos ludos ob hunc leonem institutos. Hic totus figu
ratur. Habet stellas in capite tres, in collo duas, in pectore claram unã, in spina
tres, in cauda media unam, in ultima cauda clarã unam, in medio uẽtre unã, sub
pectore duas, in priore pede claram unã, sub uentre unam claram, in medio uẽ-
tris unam, in posteriore pede claram unam, in genu posteriori claram unam. fi-
unt omnes decem & nouem. Videntur aliæ stellæ obscuræ septem iuxta caudã
eius, quæ uocantur crines Berenices, & sunt earum uirginum quæ Lesbo peri-
erunt. Illa autem magna & clara quæ in pectore eius est, appellatur Tyberone.

Erichthonius.

Est etiam Aurigæ facies, siue inclyta forma,
Natus Erichthonius, qui curru sub iuga duxit
Quadrupedes, seu Myrtoas demersus in undas,
Myrtilos hunc potius species in sidera reddit.
Sic nulli cursus, sic ruptis mœstus habenis,
Perfidia Pelopis raptam gemit Hippodamiam.
Ipse ingens transuersus abit Iquam Geminorum,
Maioris q; ursæ contra delabitur ora. B
Numina præterea secum trahit, una putatur
Nutrix esse Iouis, si uere Iupiter infans
Vbera Cretææ mulsit fidissima capræ.
Sidere quæ claro gratum te gestat alumnum.
Hanc Auriga humero totam gerit, at manus hœdos
Ostendit nautis inimicum sidus in undis.
Orbis ob Oceano celsus rapit, aut semel hœdi
Iactatam uidere ratem, nautas q; pauentes.
Sparsa q; per sæuos morientum corpora fluctus.

Hic agitator Erichthonius dicit fuisse Vulcani & Mineruæ filius. Qui Vul
canus cum Iouí fulmen efficeret, ab Ioue promissum cepit, ut quicquid uel
let præsumeret. ille Mineruam in coniugẽ petiuit. Iupiter imperauit Mineruę,
ut uirginitatem defenderet. Dum q; cubiculum introirent, certando Vulcanus
semen in pauimentum iecit, unde natus est Erichthonius. quem Minerua in ci-
sta abscondit, draconeq; custode appositο, duabus sororibus Aglauro & Pan-
droso commendauit. Hic primus currus homines equis iunctis docuit similes
quadrigæ solis facere. primum Panathenæa constituisse, arcem templum q; ædi
ficasse dicitur. Quem Iouis miratus, astris receptum memoriæ tradidit. In hoc
signo & capra est, quam in humero portat, quæ Iouem nutriuit. Item q; eius filij
hœdi, quos Auriga in brachio portat, qui fluctus significare dicuntur, noscunt.
Musæus de capra hoc refert: Datur Iouis infans nutriẽdus Themidiæ Altheæ,
quæ fuit domina capræ, quæ ex ea Iouem nutriuit. Esse autem hanc capram filiã
Solis dicunt, cuius aspectus tam atrox fuisse dicitur, ut Tytanes eam timerent,
rogarent q; matrem Terram ut eam abderet. Terra aũt in antro clausam Amal-
theæ tradidit custodiendam, ibi q; Iouem cum cura Amaltheæ educasse. Qui cũ
esset iuuenis, & ille cõtra Tytanes inermis uellet pugnare, eius pellem dicitur
acceptam pro scuto habuisse, quòd semper Tytanibus agitator timori fuerit. &
dicebatur media pelle Gorgoneũ caput habere, eo tectus tegmento capræ ter-
go al-

A go alterius pellis tecta restituit. uitę etiam immortalitate donauit, cœli q; astris
intulit, & eius pellem appellauit. Alijs placet, agitatorem Myrtilum esse Mercu
rij filium, Oenomai aurigam, & à parte Mercurio astris illatum, cuius caput non
multum distat ab Helyce: genua apponũtur geminis, pedes iuxta tauri cornua.
Habet autem stellas in capite unam, in singulis humeris singulas. sed ea est cla-
rior quæ in sinistro humero est, & appellatur capra. in singulis genibus singu-
las, in dextra manu unam, in sinistra duas, & super ipso brachio stellas duas, quę
uocantur hœdi. sunt omnes simul decem.

Taurus.

Aurigæ pedibus trux adiacet ignea taurus,
Cornua fronte gerens, & lucidus igne minaci.
Quem Liber ignarum cœli formando docebat:
Et caput, & patulas nares, & cornua tauri
Fronte micant hyades, quæ cornua flamma sinistri
Summa tenet. sub hæc eadem uestigia dextra
Aurigæ, media q; ligant compagine diuos.
Myrtilus exoritur summo cum piscibus ore,
Totus cum tauro lucet, ruit Oceano bos,
Ante super terras cum fulget Myrtilus ore.

Porrò taurum inter astra quidam putãt positũ, propter Iouem, quòd in bo-
uem sit fabulosè conuersus. Nigidius hunc Iouem à Neptuno fratre per
gratiam adduxisse, qui in figura tauri sensum humanũ haberet, quem Iouis Sy-
donem misit, ut Europam Agenoris filiam ad se portaret. isq; per pelagus Sy-
donem uenit, ibi q; Europam inter æquales suas ludentem in templo Aescula-
pij cõspexit, eam q; repentino arreptu collocatã suo tergo deuexit ad Iouem in
B insulam Cretam. Ob hanc igitur causam Iupiter taurum sideribus dignatus est
immortali memoria inferre. Eratosthenes dicit, hũc esse qui coijt cum Pasiphae,
cuius priores partes apparent: reliquum corpus non apparet propter fœmineũ
sexum. Spectat autem orientem. In signo autẽ tauri frons & facies Hyades uo-
cantur, quas Pherecyades Athenæus nutrices Liberi dicit, quæ Dodonides
nymphæ uocantur. Quæ cum à Lycurgo captiuitatem timentes fugerent The-
bas, ne sibi à Iunone aliquid paterentur, Iupiter cœlo illatas sideribus honora-
uit: Hyades q; appellauit, quòd nascente Libero eas inuenerit, quas in signum
temporis posuit. uel quòd sint pluuiales, ὗειν enim pluere est, quia eorum or-
tus imbres concitat: uel quia in modũ y literæ positæ sunt. Musęus & ista refert.
Ex Atlante & Hya duodecim filiæ procreatæ sunt, & filius Hyas: quem dum ab
apro uel leone occisum sorores omnes nimis diligentes flerent, obierunt, è quí-
bus quinq; stellas figuratas Hyades appellauerũt, septem autem Pleiades. Myr
tilus autem quinq; filias Cadmi esse dixit. Habet autem taurus stellas in capite
quinq;, quæ Hyades appellantur: id est, in cornibus singulis singulas, in fronte
duas, in naribus unã: hę sunt hyades. In singulis genibus singulas, in ungue an-
teriore duas, in palearibus duas, in collo unam, in dorso tres, è quibus nouissi-
ma splendida est, in uentre splendidã unã, in pectore unã, in palla unam. sunt o-
mnes 18. ab excisione tauri usq; ad id quod septẽ stellę sunt, quas quidam Plia-
des uel Pleiades dicunt, quę non uidentur simul, eo quòd septima obscura sit.

Cepheus.

Iasides etiam cœlum cum coniuge Cepheus
Ascendit, totaq; domo: quia Iupiter autor
Est generis. prodest maiestas sæpe parentis.
Ipse breuem patulis manibus stat post cynosuram,
Diducto passim quantum latus à pede dextro,
Cepheus extremam tangit cynosurida caudam.
Tantundem à leuo distat minor, utraq; iungit

Regula, Cepheos ueſtigia baltheus ambit.

CEpheus in ordine, quarto loco poſitus eſt, quem ſeptentrionalis circulus occupat, à pedibus uſq; ad pectus, reliquus medius eſt arcturo æſtiuo tropico circulo. fuit ergo, ſicut Euripides ſcribit, Aethiopum rex, Andromedæ pater, qui filiam ſuam ad cetum dicitur expoſuiſſe, quam Perſeus ſaluauit, eiusq; cauſa & ipſe pater beneficio Mineruæ ſit aſtris illatus. Habet quidem ſtellas in capite ſplendidas duas, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis manibus ſingulas claras, in ſingulis cubitis obſcuras ſingulas, in zona tres obliquatas, in dextra coxa unam, in ſiniſtra genu duas, ſupra pedes quatuor, in ultimo pede unam. ſunt omnes nouendecim.

Caſſiopeia.

Qua latus afflexum ſinuoſi reſpicit anguis,
Caſſiopeia uirum reſidet ſublimis ad ipſum.
Clara etiam pernix cœlo cum luna refulget,
Sed breuis & paucis decorata in ſidere flammis,
Qualis ferratos ſubicit clauicula dentes,
Succutit, & foribus præducit uincula clauſtri:
Talis diſpoſitis ſtellis ipſa horrida uultu,
Sic tendit palmas ceu ſit planctura relictam
Andromedam, meritæ non iuſta piacula matris.

CAſſiopeia interea (ut refert Sophocles carminum uates) dicitur præpoſuiſſe formam ſuam Nereidibus, ob quam rem ira Neptuni ceto tranſmiſſo uaſtabatur eorum terra, expoſtulatamq; Andromeden & ceto propoſitam, ob quam rem longè habitus eorum diuerſus eſt. ita autem eſt Caſſiopeia in ſella ſedens. habet in capite ſtellam claram unam, in ſingulis humeris ſingulas claras, in dextra mamilla claram unam, in dextra manu claram & magnam unam, in ſiniſtra manu claram unam, in umbilico claram & magnam unam, in ſiniſtro femore duas, in eodem genu claram unam, in unoquoque angulo ſellæ in qua ſedet, ſingulas claras. Sunt omnes 13. B

Andromeda.

Nec procul Andromedæ, totam quam cernere nondum
Obſcura ſub nocte licet, ſic emicat ore,
Sic magnis humeris candens nitet, ac media ambit,
Ignea ſubſtricta fulget qua zonula palla,
Sed penè facies remanet, diſtrictaq; pandit
Brachia, ceu magni teneantur robore ſaxi.

ANndromeda filia fuit Cephei & Caſſiopeiæ, quę adamata eſt à Cupidine: & datum eſt reſponſum, ut traderetur ceto ad deuorandum. Quę ſuſpenſa inter duos montes, & expoſita ceto eſt cum omnibus ornamentis. A Perſeo autem liberata eſt, et ob id Perſea dicta, beneficioq; Mineruæ aſtris recepta eſt. Eurípides eam dicit intra aſtra collocatam, ut labor Perſei æternus patêret, manibus eius extenſis, quemadmodum ceto oppoſita eſt. Quæ cum à Perſeo liberata eſſet, neq; patri neq; matri uoluit commorari, ſed continuò cum Perſeo profecta eſt. Habet ſtellas in capite claram unã, in ſingulis humeris ſingulas, in ſingulis cubitis claras ſingulas, in dextra manu claram unam, in eodem brachio claras duas, in zona tres, ſub zona quatuor, in ſingulis genibus claras ſingulas, in dextro pede duas, in ſiniſtro pede unam. Sunt omnes 21.

Equus dimidius.

Andromedæ uerò radiat qua ſtella ſub ipſa,
Albo fulget equus, tres harmo, ſed latera æquis
Diſtinguunt ſpaciis, capiti triſtiſſima forma.
Et ceruix ſine honore obſcuro lumine ſordet,
Spumanti mandit ſed quæ ferus ore lupato,

Et

A Et capite & longè ceruice inſignior exit.
Stella nitens harmis, lateriq; ſimillima magno.
Nec totam ille tamen formam per ſingula reddit,
Primo præſtat equo medio rapta ordine membra,
Deſtituunt uiſus, radijs hinc ſurgit imago
Gorgonis, hinc proles in Pierio Helicone.
Vertice cum ſummo nondum decurreret unda,
Muſæos fontes dextri pedis ictibus hauſit.
Inde liquor genitus nomen tenet Hippocrenen,
Fontes nomen habent. ſed Pegaſus æthere ſummo
Veloces agitat pennas, & ſidere gaudet.

EQuus præterea dimidius eſt, priore parte patens uſq; ad umbilicum. Aratus dicit ſuper geniculatorem ſitum, & iam aſtris illatum, eo quòd à celſitudine Heliconis montis percuſſo pede dextro aquam produxit, quem liquorem Hippocrenen dicunt. Quidam pro eo, quòd Iouis eo uſus fuerit. Nonnulli uerò Pegaſum putant, qui ad aſtra pro Bellerophontis interitu euolauerit. Euripides dicit Menalippen Chironis filiam eſſe, quæ compreſſa grauida profugit in Pelion montem, & dum à patre comprehendi timeret, deorum miſericordia cõuerſa in equum, ad aſtra conſcendit: cuius poſterioris partes corporis propter fœminei ſexus pudorem nõ uidentur. Habet autem ſtellas in facie claras duas, in capite claram unam, in ſingulis auribus ſingulas claras, in maxilla unam, in ala proxima capiti claram unam, in humero alæ dextræ unã, in media ala unam, in extremis pennis unam, in harmo unam, in pectore unam, in ſpina unam, in umbilico claram unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis ungulis ſingulas. fiunt omnes 18.

Aries.

Inde ſubeſt aries, qui longè maxima torrens
B Orbis, & ad finem ſpaciis non tardior horam
Peruenit, & quando grauiore Lycaonis arctos,
Axem uel tutor quem tanto gratior ille
Diſtantis cornu properat contingere metas.
Clara'ue non illi eſt facies, nec ſidera poſſunt,
Officiat ſi luna ſua uirtute nitere:
Sed quærendus erit zonæ ratione micantis,
Vt chelæ candens, aut baltheus Orionis.

ARies, ut Heſiodus & Pherecydes dicunt, inter aſtra collocatus eſt, propter Phryxum & Hellen Athamantis & Nebulę filios. Qui cum nouercam occidere uellent, inſani à Libero dicuntur effecti. qui dum in ſylua errarent, mater eis arietem aurata pelle fertur adduxiſſe. qui cum nauigare uellent, in mare proiecti ſunt, quod pelagus ab Helles nomine Helleſpõtus uocatur. Helles autem (ut aiunt) à Neptuno ſaluata eſt, & ex ea puerum Pæonem genuit. Phryxus autem inſidens præparato arieti, Colchos adductus eſt ad Oetam regẽ, ibiq; arietem Marti immolauit, eiq; ſuam aureã pellem conceſſit antequã inter aſtra proceſſiſſet: quam draco cuſtodiuit. Genitũ aũt hunc arietem dicũt ex Neptuno et Theophane Altidis filia: quam cum adamaſſet, in inſulã Crinniſſam traduxit, inq; Iouem conuertit, cũ qua in arietem mutatus concubuit, ex qua aries chryſo uellus natus. Nigidius hũc arietẽ dicit ducem & principẽ eſſe ſignorũ zodiaci circuli. Immortali aũt honore donatũ, quòd cũ Liber exercitũ in Africã duceret, & aquæ inopiã patereť, ſubitò aries ex arena exiuit, & Liberũ cum ſuo exercitu ad aquã perduxit diuinitus. Hoc facto Liber eũ arietem Iouem Ammonẽ appellauit, eiq; fanum magnificũ fecit eo in loco in quo reperta eſt aqua, & abeſt ab Alexãdria itinere dierũ nouẽ, locus arenoſus & ſerpentũ multitudine plenus, & ab arena Ammon eſt nominatus. Præterea aries dux aquæ immortalis

mutatus,

mutatus,& cœli ſidera conſequutus. Conuertit autem caput ad taurum, ipſe au A
tem aſſequitur alijs ſignis. Habet autẽ ſtellas, in capite unam, in auriculis tres, in collo duas, in ſummitate pedum anteriorum ſingulorum ſingulas, in dorſo quatuor, in cauda unam, in uentre tres, in ſummitate ſingulorum pedum poſteriorum ſingulas. Sunt omnes 18.

Deltoton.

Eſt etiam propiore Deum cognoſcere ſigno,
Deltoton, ſi quis donum hoc ſpectabile Nili,
Diuitibus ueneratum undis in ſede notarit.
Tris illi laterum ductus, æquata duorum
Sunt ſpacia, unius breuior, ſed clarior ignis.
Hunc aries iuxta medium deltoton habebit.

SVper caput arietis non longẽ ab Andromedæ pedibus adiacet ſignũ quod Græci, ob ſimilitudinem deltæ literæ, deltoton uocant: latini autẽ, ob proprietatem formæ, triangulum dicunt. Quod quidam à Ioue per Mercurium inter aſtra poſitum dicunt, ſuper caput arietis, pro eo quòd obſcurum eſſe dicitur. Quidam uerò dicunt, Aegypti eſſe effigiem ſtellis figuratam in tribus angulis, id eſt trigono, & Nilum talem ambitum facere. Habet autem ſtellas tres, in ſingulis angulis ſingulas: è quibus una eſt clarior.

Piſces.

Inter lanigeri tergum & Cepheida mœſtam
Hunc ultra gemini piſces, quorum alter in auſtrum
Tendit: Threicium boream petit alter, & audit
Stridentes auras niueus quas procreat Hæmus.
Non illis liber curſus, ſed uincula cauda,
Singula utrumq; tenent uno coeuntia nodo.
Nondum ſtella premit piſcis qui reſpicit auras, B
Threiciæ dextram Andromedæ cernuntur ad ulnam.

PIſces hi ſunt, & maior piſcis. Nigidius hos piſces dicit in flumine Euphrate fuiſſe, & ibi ouum inueniſſe miræ magnitudinis: quod uoluentes eiecerunt in terram, atq; ita columbam inſediſſe, & poſt aliquot dies excluſiſſe eam Syriæ quæ uocatur Venus. maximeq; miſericors ad homines pertinebat, quæq; multa quę ad utilitatem hominibus uerterentur ea dicitur inueniſſe. Quę quoniam Iouis ſæpius à Mercurio laudari nominariq; audiret, quòd in deos religioſa, in hominibus officioſa diligenter fuerit, rogata à Ioue quod ſibi optanti tribui poſtularet: illa ait, ut piſces qui ſuam originẽ ſeruaſſent, immortali præmio afficerentur. Iupiter in duodecim ſignis piſces ſiderum ſplendore decorauit. Vnde hodie quoq; Syri neq; hos piſces edunt, & columbas poteſtate decorant. Horum autem unus aquilonius eſt, alter auſtralis, ex aduerſo caudis utrinq; poſitis. Habent inter ſe alligamentum luteum continens uſq; ad priores pedes arietis. Andromedæ autem humerus dexter, piſcis eſt ſignum. Habet idem aquilonius ſtellas duodecim. Alligamentum luteum, quo cõtinentur in parte boreæ: habet ſtellas tres, in parte noti tres, ad orientem tres, ad occidentem tres. Auſtralis piſcis quindecim. Sunt omnes 39.

Perſeus.

Tantus & ille micat, tantum occupat ab Ioue cœli,
Dextra ſublata ſimilis prope Caſſiopeam,
Sublimis fulget, pedibus properare uidetur,
Et uelle aligeris purum æthera tangere palmis.

PErſeus quidem ex Danae & Ioue natus eſt. Iupiter enim in ſimilitudinem aurei imbris ſe transformãs, oppreſsã deluſit Danaen, Acriſij regis Argiuorũ filiã. quam cũ pater à Ioue uitiatam cognouit, intra arcam includẽs, præcipitauit in mare, quæ delata ad Italiam, inuenta à quodam piſcatore, & oblata regi,

eam

A eam ſibi fecit uxorẽ, unà cum Perſeo quem enixa eſt in mari. Qui miſſus ad Polydectem regem inſulæ Seriphi, accepta à Mercurio talaria, & à Vulcano harpe adamantina, per aera iter faciens, ad Gorgones Phorci filias ueniſſe perhibetur: quæ angues pro crinibus dicuntur habuiſſe, quosq; uidiſſent in lapides cõuertere. Gorgones tres ferũt fuiſſe ſorores, uno oculo, una pulchritudine inter ſe communicantes. quarũ nomina putantur, prima Sthennio, ſecunda Euryale, tertia Meduſa. Quidam uerò eum à Minerua miſſum dicunt, & ab ea clypeum uitreum accepiſſe, per quẽ uidere, nec uideri ab eis poſſet. Qui cum Gorgones dormiẽtes inueniſſet, caput Meduſæ abſcidit, & Mineruæ tradidit: quod illa in ſuo pectore aptauit, ut in bello terribilior eſſet. Perſeum autem inter ſidera collocauit. Habet autem ſtellas in capite unam, in ſingulis humeris claras ſingulas, in manu dextra claram unam, in eodem cubito unam, in manu ſiniſtra unam, in dextra parte lumborum claram unam, in ſiniſtro femore claram unam, in ſingulis genibus ſingulas, in ſingulis tibijs ſingulas, in ſingulis pedibus ſingulas, in capite Gorgonis circumquaq; tres, in harpe unam. fiunt omnes 18.

Pleiades.

Sidera communem oſtendunt ex omnibus ignem:
Septem traduntur numero, ſed carpitur una,
Deficiente oculo diſtinguere corpora parua.
Nomina ſed cunctis ſeruauit fida uetuſtas:
Electra, Alcynoeq;, Celęnoq;, Taygeteq;,
Et Sterope, Meropeq; ſimul, formoſaq; Maia,
Cœlifero genitæ, ſi uerè ſuſtinet Atlas
Regna louis, ſuperoſq;, atq; ipſo pondere gaudet.
Lumine non multo Pleias certauerit aſtris,
Præcipuo ſed honore oſtendit tempora bina.
B Cum primùm agricolam uentus ſuperimminet auſter,
Et cum ſurgit hyems portu fugienda peritis.

PLeiades à pluralitate Græci uocant, latini eo quòd uere exoriantur Vergilias dicunt. Dicit autem Pherecydes Athenæus, ſeptẽ ſorores fuiſſe, Lycurgi filias, ex Naxo inſula. & pro eo quòd Liberum educauerunt, à Ioue inter ſidera ſunt relatæ. Harum nomina putantur, Electra, Alcynoe, Celæno, Aſterope, Merope, Taygete, Maia: quarũ ſeptima, ut ait Aratus, uix intueri poteſt, quam quidã præ timore Orionis fugiſſe putãt, quidẽ à Sole perſecutã arbitrant, uocatamq; Electrã, quæ nõ ſuſtinens uidere caſus pronepotũ, fugerit. Vnde & illã diſſolutis crinibus propter luctũ ire aſſerũt: & propter comas quidã Cometen appellant. Nonnulli uerò Meropen eſſe autumãt, quæ nupta, à quodã uiro nominata eſt Hippodamia. Muſeus aũt refert filias Atlantis fuiſſe ſeptem, ex quibus ſex clarę ſunt, una obſcura. Cum diſs cõcubuerunt: tres cum Ioue, & ex Electra Dardanus, ex Maia Mercurius, ex Taygete Lacedæmon. cum Neptuno duę: Alcynoe, ex qua Hercus: Celęno, ex qua Lycus, cũ Marte Aſterope, ex qua Oenomaus: Merope cum Siſypho. Magnam apud homines dignitatẽ habent.

Lyra.

Tempora læua premit parti ſubiecta draconis,
Summa genu ſubuerſa tenet, quà ſe lyra uoluit,
Contra ſpectat auem uel Phœbi quæ fuit olim.
Cygnus de thalamis candens qui lapſus adulter,
Furta louis falſa uolucer ſub imagine texit.

LYram inter aſtra collocatam dicunt propter honorẽ Mercurij, qui eam cõdidit ex teſtudinis ſimilitudine, de Apollinis boum cornibus, qui intendit chordas ſeptem Atlantidum numero. Regrediente igitur Nilo ad ſuos meatus, inter cætera relicta etiã teſtudo eſt: quæ cum putrefacta fuiſſet, & nerui eius extenſi intra coriũ remãſiſſent, percuſſa à Mercurio ſonitũ dedit, in cuius ſimilitu

dinem

dinem Mercurius lyram fecit: quam postea Apollini datam, alij Orpheo dicũt, A
eo quòd unus ex Musis, id est Calliopæ sit filius. fecit autẽ chordas nouem, iu
xta numerum Musarum. Tantæ namq; dicitur dulcedinis in modulãdo fuisse,
ut arbores, saxa, bestias, atq; inferos commouerit, ob coniugis Eurydices desi-
derium ad inferos descendens. Qui cum Apollinem maximum deorum hono
raret, Liberum autem patrem, à quo fuerat glorificatus, minimè glorificaret, se-
dens in Pangeo monte, & expectans solis ortum, Liber indignatus misit Bac-
chas, ut Aeschylus scribit, quæ eum membratim discerperent: collectisq; mem-
bris eius, sepelierunt eum in Lesbijs montibus. eius lyram Museo dederunt: lo
uemq; rogauerunt, ut eius memoriam astris inferret. Habet autem stellas in u-
trisq; pectinibus singulas, in cacumine chordarum singulas, in utrisq; humeris
singulas, in fundo unam, in modulo unam, in tympano claram atq; candidam
unam. Sunt omnes nouem.

Cygnus.

Aut medij fulgoris erunt penna utraq;, læta
Dexterior iuxta regalem Cepheos ulnam,
At læua fugit instantem sibi Pegason ala.

CYgnum dicunt inter astra constitutum, eo quòd Iupiter in cygnum transfi
guratus euolauerit in ramum Atticæ regionis, ibiq; compresserit Neme-
sim, quæ & Leda dicitur (ut refert Crates tragœdiarum scriptor) quæ enixa est
ouum, unde nata est Helena. Sed quoniam Iupiter rursus in cœlum, in cygnum
transfiguratus se recepit, ut fuit pennis tensus, simulacrũ eius sideribus reliquit.
Habet autem stellas in capite claram unam, in dextra ala quinque, unam claram
quæ est erga collum, in sinistra ala quinque, in pectore unam, in cauda unam,
quæ est amplissima. Sunt omnes 13.

Aquarius.

Oceano mersus sopitas condere flammas, B
Hymbres occasus, ortusq; intercipit ora.
Et cum terrores auget mox atra marinos,
Multum clamatos frustra spectauerit ortus.
Tunc rigor, aut rapidus ponto tunc incubat auster.
Tarda ministeria & nautis tremor allígat artus,
Et rationem animi temeraria pectora soluent.
Nulla dies oritur, quæ iam uacua æquora cernat,
Puppibus & semper tumidis ratis innatet undis.
Interea tentare undas iuuat: aspera sed cum
Assultat lateri deprensæ spuma carinæ,
Tunc alti curuos prospectant littore portus,
Inuentasq; alij terras pro munere narrant,
Interea exanimat pauidos instantis aquæ mons.
Ast alij procul è terra iactantur in altum:
Munit & hos breue lignum, & fata instantia pellit,
Et tantum à leto, quantum rate fluctibus absunt.

POrrò aquarius nomen accepisse dicitur, quòd eius exortu hymbres plurí-
mi fiant. Quidam uolunt Ganymedem eum esse, Troili & Callíroes filium:
qui cum in Ida monte uenaretur, ob nimiam pulchritudinem à Ioue adamatus,
& per aquilam raptus, inter astra est collocatus. Dehinc Aquarius dictus est,
quòd undas funderet. Nigidius Hydrochoon siue aquariũ existimat esse Deu-
calionem Thessalum, qui maximo cataclysmo sit relictus cum uxore Pyrrha in
monte Aetna, qui est altissimus in Sicilia. & posteaq; se & uxorem suam solũ in
terra relictum censuit, orbitatis & uastitatis misertus, ab Ioue precari cœpit, ut
aut et ipsi interirent, aut hominũ genus restituerent. Iupiter respondit, & per sor
tem indicauit, ut lapides quos ante se reperissent, post se iactarẽt. Reuersi itaq;,
quotquot

A quotquot Deucalion misit, uiri fiebant: quos Pyrrha, fœminæ. Quo facto, rur-
sus hominum genus natum est. ob quam rem λάας grecè populus dicitur: quia
lapis antiquitus grecè λάας appellabatur. Ab antiquis quidem dicitur Aristeus
filius Apollinis fuisse, quem Apollo dicitur ex Cyrene procreasse, quam com-
pressit in monte Orpheo, qui Cyrenis est appellatus. Aristeus dicitur omnibus
artibus doctus fuisse, quibus cæteros homines ad bonos fructus utilitatẽq; per
ducebat. Is cum caniculæ signũ pestiferum oriretur, & statim præsentes fructus
læderentur, & homines diuturna pestilentia afficerentur, factũ est ut à dijs im-
petraretur, maximè Neptuno, Iouis fratre, ne tempestatibus & uentis pateretur
genus humanum affici indignis calamitatibus. Itaq; uenia data, cõstitutum est
à dijs, ut caniculæ stellæ exortu uenti perflarẽt dies circiter quadraginta, eiusq;
pestilentię uim abscinderent. Quapropter Aristeus à dijs inter astra est colloca
tus. Habet autem Aquarius stellas in capite obscuras duas, in singulis humeris
singulas amplas, in sinistro cubito unam, in dextro cubito unam, in singulis ma
nibus singulas, in singulis mamillis singulas, sub mamillis singulas, in dextro
lumbo unam, in singulis genibus singulas, in dextra tibia unam, in singulis pe-
dibus singulas. Sunt omnes 18. Effusio uerò aquę dextra lęuaq; fit stellis 31. Qua
rum duę splendidę sunt, cęterę uerò obscurę. *Capricornus.*

CApricornus sanè similitudinem habet Aegypanos: habet enim posteriorẽ
partem piscis, priorem capricorni. & hunc honorem dicitur assecutus, eo
quòd cum Ioue sit nutritus. Epimenides dicit in Ida utroq; nutritos, & ad Tita
norum bellum cum Ioue esse profectũ: quem Iupiter uictor astris intulit, quòd
eius opera dij armati essent. Itemq; matrẽ eius capram, quòd Dicolon inueniś-
set in mari, ideo piscis cauda notatam. Nigidius capricornum refert immortali
honore donatum, quo tempore Phython in monte Tauro speluncam haberet,
& Aegyptum incoleret, ab Ioue concessum habuisset, quemadmodũ dijs posset
B obsistere, cum eis cõsilium panderet, si neq; terras relinquere uellent, neq; Phy-
thonis immanitati resistere dij possent, inconsultè figuras immutauerũt, in quã
quis uellet, seu bestiam, seu uolucrem, seu piscem pecudem ue, Phython se in ca
pram transmutasset. itaq; immortales figuris ignotis Phythonis ante oculos cre
bro uersabantur: unde adhuc maximè pro dijs multas bestias obseruant colũtq;
Aegyptij, & conuenit Phythoni neminem deorum aduersari sibimet, uacuam
cognouit, dominantibus, arbitratus deos se ueritos propter metum, dominaba
tur imperitis fortunę uarietate, & periculi magnitudine instantis. Nam post 18.
dies dicitur consilium de eo repente à dijs factum, ut interficeretur. ob idq; usq;
hodie in Aegypto hos dies, id est 18, festos perpetuò annis singulis instituerũt:
in quibus diebus qui nascitur, amplius quam eos non uiuit. Phython autem ful
mine interficitur ab Apolline in templo Aegypti Memphis, ubi mos fuit solio
regio decorari reges qui regnabant. ibi enim sacris initiabantur primùm, ut di-
citur, reges satis religiose tunicati. & tauro quem Apim appellant, iugum porta
re fas erat, quem Deum maximum Aegyptij existimãt: & per uicũ unum duci,
ut periti existimabant labore humanę necessitatis, ut crudelius quę sub eis sint
abutantur. Deducitur autẽ à sacerdote Isidis in locum qui nominatur Adytos:
& iureiurando adigitur, neq; mensem, neq; diem intercalandum quem in festũ
diem immutarent, sed 365 dies peracturos, sicut institutũ est ab antiquis. Sed il-
lò reuertamur unde digressi sumus. Igitur dij posteaquam Phythonem pœna
affecerunt, sancta astrorum memoria decorauerunt, & ei nomen Aegyptij Ae-
gypana imposuerunt, quòd contenti dij se in bestias conuertissent, Phython se
in capram trãsfigurabat. oppidumq; magnificũ in Aegypto ędificauerũt, quod
Panopolim appellauerunt. Habet autem stellas in singulis cornibus duas, in na
ribus claram unam, in capite claras duas, sub collo unam, in pectore duas, in an
teriore pede unam, in summitate ipsius pedis unam, in dorso septem, in uentre
quinq;, in caudę extremitate claras duas. Sunt omnes 26.

Sagittarius.

Belligerum Titan etiam cum contigit arcum,
Ducentemq; ferunt sinuato spicula neruo,
Iam clausum ratione mare est, iam nauita portu
Infestam noctem fugit ad longasq; tenebras,
Signum erit exoriens nobis tum nocte suprema,
Scorpios ille micat super freta cerula cauda.
Insequitur grauis arcus, & in lucem magis exit.
Tunc alte cynosura repit, tunc totus in undas
Mergitur Orion, humeris & uertice Cepheus.

PORRÒ Sagittarius scorpione oriente ascendit: quo ascendente, Orion occidit totus, & Cepheus à uertice & humeris cũ manibus. in cuius signi regione zodiacus circulus humillimus propter equina crura. Quidam negant, dicentes nunquam Centauros ullis sagittis usos fuisse. Quidam autem dicunt, quòd quadrupedes esse non uideantur, sed stans bipes Sagittarius. Hic autem homo equinis pedibus est, & caudam habet ueluti Sagittarij. Sositheus autem tragœdiarum scriptor, illum affirmat esse Crotonem. Euschemis Musarũ nutricis filiũ, & inhabitasse Heliconem, atq; sagittis & uenatu uitã exegisse. qui inter Musas sæpius commoratus, plausu cantus earum distinguebat, id est ad pedem manibus plaudebat, quo alij timerent. Hunc Musæ beneficio Iouis astris intulerunt, cuius artes, id est plausus & sagittæ inter mortales mansere. Nigidius de Crotone idem dicit, sed non cõuersatum cum Musis: sed dum illę cantus chorosq; celebrarent, hunc procul auditu repentino plausu ad pedẽ feriendo oblectare cẽtes. ob hoc eum à Ioue immortali memoria earum rogatu donatũ, quod esset nutricis earum filius, idem Oceani nepos. Habet aũt stellas in capite duas, in arcu duas, in acumine sagittę duas, in dextro cubito unam, in eadem manu unam, in uentre claram unam, in spina duas, sub cauda duas, in anterioribus geniculis singulas. Sunt omnes 15. Reliquæ uerò septem subter crura similes quidem sunt posterioribus, quæ nõ ostendũtur, quòd Centaurus duplex sit. iaculũ aũt eius, ex quo dicũt omnes cygnos ab Apolline interfectos, qui Iouis fulmina fuerãt, absconditum, fertur ad aquilonem: & peracta, ac potius sedata lite, assumptum, & ad pedes Sagittarij inter astra collocatũ. Habet aũt stellas quatuor, in summo unã, in medio obscuram unam, in pennis duas, unam uerò splendidiorem alijs.

Aquila.

Vnguibus innocuis Phrygium rapuit Ganymedem,
Et cœlo appositus custos, quo Iuppiter arsit
In puero, luit excidio quem Troia furorem.

AQUILAM sanè inter astra collocatam dicunt propter Ganymeden Iouis ministrum, quem rapuit in cœlum: est enim ea signũ Iouis, quòd cum dij omnes uolucres inter se diuiderent, eam in portione sortitus sit Iouis, quod altius cunctis uolantibus euolet, & penè inter omnes principatum teneat, & quod sola auium solis radijs non terreatur. Namq; ita est spectans ad orientem pennis tensis. Aglaosthenes dicit Iouem in aquilam transfiguratũ, Naxiam regionem ubi nutritus fuerat petijsse, & regnum accepisse, egresso uerò de Naxo, cum ad uersus Titanas proficisceretur, & sacrificium faceret, aquilam ei in auspicio apparuisse, & fulmina ministrasse, quam bono omine acceptam tutelæ subiecisse. Habet autem stellas in capite claram unam, in humeris singulis alarũ singulas, in pectore obscuram unam. sunt omnes quatuor. Sagitta autem quam tenet in pedibus, dicitur sagitta Apollinis fuisse, cum qua Cyclopas interfecit, eo quòd Iouis fulmina facerent, quòd eo telo Aesculapius eius filius à Ioue esset interfectus: quam sagittam astris illatam in memoriam uirtutis suæ reliquit. Habet autem stellas quatuor, in summo unam, in medio unam, in pennis sagittæ duas.

Delphinus.

Delphinus.

Sidera quæ mundi pars celsior æthere uoluit,
Quæq; uident boream uentis assueta serenis,
Diximus: hinc alius decliuis ducitur ordo,
Sentit & insanos obscuris flatibus austros.

NEPTUNUS, ut Artemidorus refert, Amphitriten uoluit in coniugiũ accipere: quæ cum ob uerecundiæ magnitudinem & uirginitatis obseruantiam ad Atlantem cõfugisset, Neptunus post eam multos misit qui eam peterent: inter quos & delphinũ misit, qui eam peteret. Quæ cum circa insulas Atlantis moraretur, reperit eam, nũciauitq; Neptuno. quã ille suis persuasionibus ad suam perduxit uoluntatem, delphinoq; maximos honores in mari tribuit: quem in astris intulit, & in manu sua habere instituit. Habet autẽ stellas nouem, & ideo musicum signum dicitur, eo quòd in numero Musarũ. stellas habet in ore unã, in solio duas, in pinnulis uentris tres, in dorso unam, in cauda duas. sunt omnes nouem. Delphinus autem non multum currit supra capricornum.

Orion.

Tela caput magniq; humeris sic balteus ardet,
Sic uagina ensis, pernici sic pede fulget.

ORION, qui & incola dicitur, ante tauri uestigia fulget. & dicitur Orion ab urina, id est ab inundantia aquarum. Tempore enim hyemis habet ortũ, cum mare & terras aquis & tempestatibus turbat. Hunc Romani iugulam uocant, eo quòd sit armatus ut gladius, stellarum luce terribilis & clarissimus: qui si fulget, serenitatem portẽdit: si obscuratur, tempestatẽ innuit imminere. Hũc Hesiodus dicit Neptuni & Euryales filium, cui dono datum est à Neptuno, ut super fluctus ambularet ueluti supra terram. Qui cũ Chium uenisset, Meropem Oenopionis filiam compressit. quem Oenopion ob iniuriam excæcauit, & de finibus suis expulit, ipse cum Lemnum uenisset, à sole dicitur ei lumina restituta esse, & reuersus est ad Oenopionẽ. qui cum à ciuibus terra abscõderetur Oenopion, desperata eius inuẽtione, Cretam est profectus. ubi cum immodicè uenaretur, & à Diana corriperetur, ait se nullã feram in terris relicturũ. Tellus indignata, scorpionem extulit miræ magnitudinis, qui pœnas magniloquentiæ eius exigeret. Iouis autem Orionem ob uirtutem astris intulit. idem rogatu Dianæ scorpionem inter astra duodecim cœlo collocauit, quorum contra magnitudinem stellæ quoq; eorum amplissimæ sunt. Aristomachus autẽ dicit, Caubrisam quendã Thebis uoto petisse ut filiũ haberet: ad quem Iouis, Mercurius, & Neptunus hospitio deuenerunt, qui eis hostiam immolauit ut filius nascereturcuius bouis pelle detracta, dij in eam urinã fecere, iussuq; Mercurij terra obruta est, unde puer supradictus est natus, quem Vrionẽ appellauerunt, & astris intulerunt. Quidam autem dicunt Vrionem Methymnæũ, qui cum esset citharæ potens, rex Corinthiorum Pyranthus nomine eum dilexit: qui cũ à rege impetrasset, ut ciuitatem arte sua illustraret, & magnum patrimoniũ acquisiuisset, consenserunt famuli cum nautis ut eum interficerent. quẽ cum uellent interficere, petijt ab eis ut antè decantaret. Cum aũt citharæ sonus cum uoce eius audiretur, delphini circum nauim uenerunt, ille super unum ex his se præcipitauit, qui eum sublatum ad regem Pyranthũ Corinthũ detulit. delphinus subductis per æstum aquis exanimatus est. Qui cum suos casus Pyrantho narrasset, iussit rex Pyranthus delphinum sepeliri, & ei monumentum fieri. Post aliquantulũ temporis nauis, qua Orion deuectus fuerat, Corinthum delata est. Nautas cum ad se adduci rex imperasset, & de Orione inquireret, dixerũt eum obijsse. Quibus ille: Crastino, inquit, die ad delphini monumentũ iurabitis: eosq; custodiri mandauit, atq; Orionem ita ornatum sicut se præcipitauerat, in monumento delphini delitescere. Cum autem adducti per delphini monumentum iurarent Orionem obijsse, & de monumento prodijsset, illi eum uidentes obmutuerũt, ibiq;

regis imperio crucifixi sunt. Dehinc Iouis miseratione dicitur Orion cum del- A
phino inter astra positus. Nigidius autem refert, quodam tempore Iouem cum
cæteris dijs apud Musæum Bisthoniorum regẽ hospitio dapsili copiosoq; affe
ctu prædito in hilaritate constituisse, ut in corio tauri qui tunc immolatus fue-
rat, mingerent, eoq; loco in corio terra obruta natus sit Orion: qui factus adole-
scens, digna deorum forma, atq; egregia uirtute incitatus, immortali memoria
obtẽperabat, quibus ortus dicebatur. Nam cum in Celinio uenaretur, Dianam
irridens contemnebat eius opera, quæ in monte cõstituebat. Itaq; Diana misis-
se dicitur scorpionem, qui Orionẽ uita priuaret. Orion uita priuatus, sideribus
illatus est. Habet aũt stellas in capite claras tres, è quibus media est splendidior
cæteris, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubito obscuram unam,
in eadem manu unam, in zona tres, in gladio quem tenet in manu tres, in sin-
gulis genibus singulas, in singulis pedibus singulas, in mantili tres. Sunt om-
nes 17. & decem ex eis obscuriores.

Canis.

Cum tetigit solis radios, accenditur æstas,
Discernitq;, ortu longè sata uiuida firmat.
At quibus arctatæ frondes, aut languida radix,
Exanimat: nullo gaudet maius ue minus ue
Agricola, & sidus primo speculator ab ortu.

Sirius stella est in medio centro cœli, ad quam cũ sol accesserit, duplicatur ca-
lor ipsius, & languore afficiuntur corpora humana. Sirium aũt stellam uoca
tam putant, propter flammę candorem. Latini aũt illam caniculam uocant, un-
de & dies caniculares dicuntur: quia quandiu sol in ipsa est, pestifera est, sed pro
qualitate adiacentiũ cõmutatur. Nam aut uincitur, aut morbosis utitur uiribus. B
Hinc est quod cum certo tempore oritur, non semper est noxia. Quidam uerò
dicunt canem fuisse, quæ Europæ cum dracone custos data est, quæ postea Mi-
nos utraq; accepit. eandem postea ob medicinæ causam Procridi in munera da
tam: quæ postea Cephalus utraq; possedit, uir Procridis, qui eam ad Thebas du
xit ad uulpem, Thebanorũ agros infestantem: cui cani fatum est, ne ab ullo pos-
set interfici, itemq; uulpi. Iupiter uerò uulpem in lapidem conuertit, & canem
astris intulit. Amphianus tragœdiarum scriptor refert, quod cũ hominibus stel-
læ relinquerent locum, missus est legatus canis ad Doloram: quam ut uidit, tem
pore tẽpestiuo adamauit. qui cum flagraret amore, nec posset frui, magis et aspe
rius urebatur: calamitate accepta, & deos adiutores inuocare cœpit. Tũc Aqui-
lo misit filios suos adolescentes, qui operam cani traderent, & ipse flatu suo ca-
nis ardorem sedauit, qui flatus etesiæ dicitur, amoris autem memoria remansit.
Sunt qui aliter memorẽt. Icarus à Libero hospitio receptus est, qui ei in mune-
re utrem plenum uino tribuit, iussitq; ut in reliquas terras propagaret. Icarus de
hinc Athenæus cum in terrã Attica ad posteros deuenisset, eis genus hoc suaui
tatis ostẽdit. pastores aũt cũ immoderatius biberent, ebrij facti conciderũt. Qui
arbitrantes Icarũ malũ medicamentũ sibi dedisse, eum fustibus interfecerũt. Ica-
rũ aũt occisum, canis qui cũ eo fuerat, Neæra nomine, ululans, Erigonæ eius fi-
lię monstrauit, ubi pater insepultus iaceret: quæ cum uenisset, eius corpus sepe-
liuit: ipsaq; se in monte Hymetto cõtulit, ibiq; laqueo sibi mortẽ consciuit. Tũc
dicitur Liber à Ioue petijsse, ut Erigonem & Icarũ astris inferret. Iouis aũt audi-
ta eius petitione, Erigonem signũ uirginis nominauit, Icarũ aũt patrem eius Ar-
curũ. Qui cum exoritur, tempestates mari terræq; efficit. cumq; Athenas pesti-
lẽtia opprimeret, ex oraculo responsum est, cessaturã pestilentiã, si per annos sin
gulos de frugibus & uindemia Icaro & Erigonę primũ delibaret. Quod factũ
est ab Athenien sibus, qui diebus festis institutis aras cõstituerunt, ideo quia illã
pendentẽ aspexerũt, qd est apud Græcos. ex quo factũ est, ut soli oscilo iactarẽt
homines. Canis autẽ Icari qui ululans ante pedem pendentis uirginis mortuus
est,

A est, Astricyon nominatur, quod nos canis stellam dicimus: qui ob eandem cau
sam quando exoritur, summam pestilentiam hominibus facit. Habet autem
stellas in capite unam, quæ lsis dicitur, claram: in lingua unam, quam Sirium
uel Canen uocant, quæ magna est & splendida: in collo duas, in singulis hu-
meris singulas obscuras, in pectore claras duas, in anteriore pede sinistro tres,
in dextro unam claram, in extremo supra dorsum tres, in uentre duas, in sini-
stro femore unam, in posteriori pede sinistro unam, in summitate caudę unã.
Fiunt omnes xx. Situm autem est hoc signum inter hyemalem tropicum, &
arcticum subterraneum, qui australis uocatur.

Dasypus.

Sic utrunq; oritur, sic occidit in freta sidus:
Tu paruum leporem perpende sub Orione.

Lepus sub pedibus Anticanis & Orionis cõstitus est. Hic dicitur Orionis
canem fugere uenantis. Nam ut uenatorem eum finxerunt aliqua de cau
sa, ita leporem ei ad pedes fugientem finxerunt. Quidam negant tam nobilẽ
tamq; magnum uenatorẽ, de quo antè in scorpione signo diximus, & postea
in ipsius figura dicemus, oportere leporem uenari. Callimachusq; accusat e-
um, quòd cum Dianæ scriberet laudes, dicit eam leporino sanguine gaudere, &
eos uenari dixerit. Nonnulli à Mercurio inter astra collocatum dicunt propter
nimiam uelocitatem: siue quòd inter quadrupedes plus pariat, & quosdam fœ
tus pariat, quosdam uerò in uentre habeat: sicut Aristoteles philosophus ait, qui
de animalium ratione disseruit. Antiquitus autẽ dicebatur, in insula Hiero nul
lum leporẽ fuisse, sed ex eorũ ciuitate adolescens quidam studio generis ab ex-
teris terris leporem fœminã produxit, & ad eius partũ diligentissimè quæ opus
essent administrauit. itaq; cum peperisset, & cõplures eius ciuitatis ad studiũ in-
tẽdisset, & partim precio, partim beneficio mercati essent, omnes lepores alere
B cœperunt: quibus cum nihil daretur ad manducandũ, impetu facto omnia co-
mederũt. quo facto, insulã calamitas afflixit. itaq; postea leporis figurã astris cõ
tulerunt, ut homines meminissent, nihil his exoptandũ in uita, si insolẽter utant
lætitia qua dolorẽ capere posterius cogantur. Habet aũt stellas in singulis auri-
bus singulas, in pectore duas, in dorso nitidã unã, in posterioribus pedib. singu
las. Sunt aũt omnes 7.

Argo nauis.

At cum decurrens inhibet iam nauita remos,
Auersamq; ratem uotis damnatus ab ore
Perlegit, optatam cupiens contingere terram.
Sed quia pars uiolata fuit, coeuntia saxa
Numine Iunonis tutus confugit Iason.
Hæc micat in cœlo lateri non amplior, actus
Quà surgit malus, quà debet reddere proram,
Intercepta perit, nulla sub imagine forma.
Puppis demisso tantum stat lucida clauo.

Post canis igitur magni caudã, secundum stellarum ordinem nauis cõstitu
ta est. quam quidam beneficio Mineruæ inter astra collocatã dicunt, quę q;
prima ab ea fabricata est: & mare quod antea inuium fuerat, hominibus peruiũ
naualis ingenio fecit. quam notatam in cœlo figurauit, sed à gubernaculis usq;
ad malum. Nonnulli dicunt Danaum Beli filium ex compluribus coniugibus
quinquaginta filias habuisse, fratrem aũt eius Aegyptũ totidem filios. Danaũ
autem & filias eius interficere uoluit, ut regnum paternũ solus obtineret, easq;
filijs suis uxores à fratre popoſcit. Danaus aũt cognita malitia, Mineruam inuo
cauit adiutricem. tunc primùm dicitur Minerua nauim fecisse, quæ Argos ap-
pellata est, cum qua Danaus ex Aphrica Argos profugit. Aegyptus filios suos
ad persequendum fratrem misit. Qui postquam Argos uenerunt, patruũ impu-
gnare cœperunt, Danaus autem ut uidit se eis obsistere nõ posse, dedit eis filias

suas, quæ patris iussu uiros suos una nocte interfecerunt. sola Hypermestra Li- A
num seruauit, ob quod fanum illis factum est. cæteræ uerò dicuntur apud infe-
ros in dolium pertusum aquam ingerere. Habet autem nauis stellas in puppe
quatuor, in catastroma quatuor, in malo summo tres, in singulis temonibus
quinq;, sub carina quinq;. sunt omnes 26.

Cetus.

Diuerso posita & boreæ uicina legenti,
Auster pistris agit duo sidera, perlegit unum.
Namq; aries supra pistrim pisces q; feruntur,
Bellua sed ponti non multum præterit amnem.

PORRÒ sub ariete & piscibus super fluuium cetus in cœli regione collocatus est. Dicitur autem à Neptuno missus ad Cepheum propter inuidiã Nereidis, à qua contra Cassiopeiam & Andromedam exardescebat propter nimiam pulchritudinem. huic cetui Andromeda proposita erat, quem Perseus interfecit, & ab Ioue astris illatus est, ut memoria actus maneret. Habet autem stellas in caudæ extremo claras duas, à cauda usq; ad gibbum eius sex, sub uentre sex. Sunt omnes 14.

Eridanus fluuius.

Planxere ignotis Asiæ Phaethontides undis,
Eridanus medius liquidis interiacet astris.
Huius pars undæ læuum ferit Orionis
Lapsa pedem, procul amotis qui piscibus usus
Vincula coniectat, nodus cristam super ipsam
Aequore pistris adit. sunt illi libera cœlo
Sidera nonnullam specie reddentia formam,
Sub leporisq; latus uersam, post denicq; puppim
Inter & Eridanum flexusq; cauumq; carinæ.
Atq; hæc ipsa notat, si nullam ferre figuram.
Sunt etiam toto sparsi sine nomine mundi,
Inter signa ignes, etiam quibus & sua desit
Forma, per oppositi noscuntur lumina signi.

FLuuius, ut superius diximus, subter cetum collocatus est, cœli regione cernitur. Ad quem sinister Orionis pes extẽditur. Ab Arato & Pherecyde Eridanus Padus esse putatur: & ideo inter astra collocatus, quòd à meridianis partibus dirigere cernitur. Hesiodus aũt dicit eum inter astra collocatum propter Phaethonta, Solis & Clymenes filiũ, qui dicitur currũ patris ascendisse: cumq; à terra altius leuaretur, præ timore in Eridanum fluuium, qui & Padus dicitur, cecidit, ab Ioue fulmine percussus. & omnia ardere cœperũt: causaq; extinguendi uniuersos amnes immissos esse, omneq; mortalium genus interisse, præter Pyrrham & Deucalionem. Sorores quoq; Phaethontis flentes in arbores populos uersæ sunt, lachrymæq; earum in electrum durare dicuntur, Heliadesq; aplatæ. ipsas autem nomina habuisse, Merope, Helie, Aegle, Aegiale, Petre, Phœbe, Chærie, Diosippe. Cygnus quoq;, rex Liguriæ, Phaethontis propinquus, dum fleret, in cygnum cõuersus est. id quoq; monẽs, flebile canit. à quibusdam uerò Nilus, qui & Gyon existimatur, & ideo inter sidera collocatus, quòd à meridianis partibus cursum dirigat. Est autem sidus multarum stellarum luce adornatum. & subiacet ei stella, quæ uocatur Canopus siue Ptolemæon splendens, tangitq; temonem nauis. apparet autem humillima, eo quòd circa terram esse uidetur: & nullum sidus inferius apparet, ob quod terrestris uocatur. Habet autem stellas in primo flexu quatuor, in secundo tres, in tertio tres, usq; ad nouissimam septem, quas dicunt in ore Nili fluuij esse. sunt omnes 17.

Aquarius.

Infimus hydrochoos, sed quà uestigia figit,

Sunt

A Sunt aliæ stellæ, quà caudam bellua flectit,
Quaq; caput piscis media regione locatæ.
Nullum nomen habent, nec causam nominis ullam,
Sic tenuis cunctis iam penè euanuit ardor.
Nec procul hinc dextra diffundit aquarius undas,
Atq; imitata cadunt errantis signa liquoris.
E' quibus una magis sub cauda flamma relucet.
Squamigeræ pistris pedibus subit altera signi
Fundentis latices. est & sine honore corona,
Ante sagittiferi nullum pernicia crura.

PIscis magnus, cuius nepodes dicuntur pisces qui in circulo zodiaco constituti sunt, dicitur in astra collocatus, eo quòd decidẽs in Boeth stagno, Phacetis filia Veneris in piscem sit transfigurata, quam Syri deam nominauerunt. Quidam autem dicunt, quòd de stagno filiam Veneris saluauerit. Vnde usque hodie Syri pisces argenteos in templo sacrauerunt. Est autem signum in parte australi, quod piscibus oritibus oritur, quem piscem dicunt aquarij urnæ habere effusionem. Habet aũt stellas 12. è quibus una fertur esse sub pedibus aquarij, & tres in brachijs eius. Ipsæ autem clariores esse cęteris noscuntur. Inter hæc sunt astra siue signa quæ planetæ appellantur.

Oceanum occasu tangit tanto & magis arte,
Thuribulo metæ uim cœlo susçipit, & iam
Præcipiti tactu uastis dimittitur undis.
Multa dedit natura homini rata signa salutis,
Venturamq; nouis cladem depellere suasit.
Inter cerla licet numerus sub nocte cauenda
B Thuribulum. nam si sordebunt cætera cœli,
Nubibus obductis illo splendore timeto,
Ne pacem pelagi soluat uiolentior auster.
Tunc mihi siccentur astricto cornua uelo,
Erigat emittantq; latus per inane rudentes.
Quod si deprehensa turbauit lintea puppis,
Incubuitq; sinu laxo, uel mergitur undis
Prona ratis, soluetq; inimicum Nerea prora,
Vel si perspexit seruator luppiter æger,
Vltima persoluunt iactatæ uota salutis.
Nec metus antè fugit, quàm pars effluxerit orbis,
Quæ boream cœlum spectantibus indicet ortum.

SAcrarius, qui & Pharum dicitur, est signum nauigãtibus semper cõtrarium, quod sequitur scorpionis caudam. Quod quidam locatum inter astra dicũt, quòd in eo diȷ primùm mutuò coniurationem fecerunt, cum Iouis contra Saturnum fecit, quod memoriæ non solum astris illatũ, sed etiam hominibus hoc habere institutum, quia in agonibus & ludis quinquennalibus coronę habentur, & fœderis testes adhibentur, itemq; uates per quos futura responderũt in sympositis domibus cõsecrantur. & iure Iupiter igneum sibi uelamen, ne eius fulminũ potentia deprehenderetur, adhibuit. Habet stellas quatuor, duas in superficie, in qua prunæ fuisse dicuntur, duas in uase eius.

Centaurus.

Inde per ingentes costas, per crura, per harmos
Nascitur intacta sonipes sub uirgine dextra,
Seu prædam è syluis portat, seu dona propinqua,
Placatura deos cultor Iouis admouet aræ.
Hic erit ille pius Chiro tutissimus omnis
Inter nubigenas, & magni doctor Achillis.

Hic humero medium scindens iter ætheris alti, A
Sic tenuem traxit nubem, stellas ue recondit,
Toto clarus equo uenientes nunciat euros.

CEntaurus dicitur Saturni & Phillyræ filius. nam Saturnus cum Iouem filiũ quæreret in Thracia, cum Phillyra Oceani filia in equum uersus dicitur cõ cubuisse, & ex ea Chironem centaurum natum, artis medicinæ inuentorem: ip samq; in arborem φίλυραν, hoc est tiliam uersam esse. & habitasse Chironem in Pelio monte, inter homines æquissimũ: à quo Aesculapius medicina, Achilles cithara, in astrologia Hercules literis instructi sunt. cuius hospitio cũ Hercules uteretur, sicut Antisthenes dicit, è pharetra sagitta lapsa dicitur pedem eius uul neraſſe: acceptoq; uulnere, illum animã exhalasse, & ab Ioue astris illatũ. Est aũt signũ ad aspectũ Sacrarij. Vnde & ad idem Sacrarium sacrificare uidẽ. Habet stellas in capite obscuras tres, in singulis humeris singulas claras, in dextro cubi to unã, in eadẽ manu unã, in medio pectore unã, in spina duas, in uẽtre splendi das duas, in dextro lumbo claram unã, in cauda tres, in singulis genibus retror sus duas, in utroq; harmo unam, in utrisq; pedibus anterioribus singulas. fiunt omnes 33. Quidam arbitrantur tenere in sinistra manu arma & leporem, in dex tra uerò bestiolam quæ θηρίον appellatur: & βύρσαν, id est utrem uini plenum, in quo libabat diis in sacrario. Habet autem stellas bestiola in capite unã, in spina claram unam, in cauda duas, in summo pede posteriore claram unam, in anteri ori pede unam claram, in thyrso tres. Sunt omnes 33.

Hydra.

Hic primos ortus crater premit ulterioris,
Vocalis rostro corui super, hydraq; lucet.

HYdra, super cuius caudam coruum sedere dicunt, & in medio urnàm asse runt, est signum in parte australi, caput deflexum habens ad cancrum, cu ius sinuosi corporis medietas est cõnexa sub leone. caudã uerò extendit ad Cẽ. B taurũ, supra quam sedet coruus. Qui coruus ideo inter astra collocatus dicit, eo q̃d fuerit in tutela Apollinis, à quo missus ad fontẽ, ut diis ad libandum aquam deferret. qui cum uidisset arbores grossos ficus habentes, uolans cõsedit in eis, donec maturæ fierent, & aquam deferre distulit. post paucos autem dies pera cto sacrificio, cũ ille ficos comedisset, & se diis peccasse sensisset, denuò ad fon tem ut aquam hauriret rediit: & ab hydra exterritus, uas uacuum reportauit, di cens excessisse aquam quæ fuerat in fonte. Cognoscẽs Apollo sibi coruum pec casse, prohibuit eum eo tempore aquam bibere, ut Aristoteles dicit in eo libro qui de Bestijs scribit. Et Isidorus in Naturalibus, uel in Physicis memoriæ tradi dit, quòd ipse peccati pœnas daret, qui & postea astris illatus est. Crater autẽ in medio angue positus est, caudam autem anguis coruus appetit rostro, neq; po test iuxtà accedere ut bibat. Habet anguis stellas in capite claras tres, in prima flexura sex, & una ex eis obscura, ad ultimũ in secunda flexura tres, in tertia qua tuor, in quarta duas, in quinta usq; ad caudam octo claras. fiunt omnes 26. Pau lulum sub prima flexura crater siue urna situs est, inclinatus ad genua uirginis. Habet stellas in labris obscuras duas, per singula latera tres, in fundo duas. sunt omnes 10. Coruus autem qui est ad ultimam eius caudam, spectans ad occasum, habet stellas in capite claram unam, in ala duas, in cauda tres, in pedibus singu las ab unguibus. sunt omnes sex. omnes simul fiunt 43.

Aethereum uenit thalamum super imbribus atrum,
Et tonitru crebraq; abscondit grandine terras.
Temperat in geminis annum: nec crede sereno,
Nubila nec diuturna putes cum sidere cancri:
Fons erit ardentis: tamen hoc in littore certum,
Flagrantis placidè lucens hic temperat annum.
Composuit sedem Nemeæis finibus astrum,

Virgineq;

A Virgineq; & libra semper pendentia tantum
Nubila, continua magis in statione manebunt.
Nunc quoq; nulla fides, cœlum cum scorpion acer
Stat super: incerta namq; omnia lege feruntur.
Heu quantis terras cum luppiter ignibus omnis
Obruet, aut glomerata cadet, quem densa per astra,
Immitis grando cœlo, quam sæpe sonabit,
Cum spacium attigerit tendentis singulaq; ignis.
Non terris imbres, ponto non flamina deerunt,
Et cœli terret sonitus mortalia corda,
Cum sedem ægoceri Cithereius attigit ignis,
Horridus ad gelidos portendit aquarius ignes,
Hybernæq; cadunt pluuiæ, concretaq; grando,
Piscibus à geminis sub prima recurrerit astra.
Hesperus hæc tibi signa feret, cum lucifer ora
Ingreditur Venus alma polum. sed ubi hesperus ignes
Prouocat æthereos, & noctem ducere terris
Incipit, exoriens ecce hæc Cytherea mouebit.
Vere cauete imbres & fulmina culmine ab alto,
Phrixeum rutilo pecus irradiauerit astro,
Nubila commixtusq; fragor pluuialibus undis,
Flaminaq; assiduo terris tum stantia pulsu,
E' cœlo diri deiecti grandinis ictus.
Verè magis nitido tauri cum sidere fulxit,
Appota geminis eadem constantia præstat.
B Cum dederit soles, inducit nubila cœlo:
Nubila cum fuerint, subitos mirabere soles.
Et modò te uento gelido, modò protinus imber,
Lucent alterna superabit nube serena.
Sin leuis ingressa est spacioſi sidera cancri,
Pacem mundus habet, nonnulli corpore soles
Pestiferi incendunt. non sidera densa solutos
Astringunt artus alieno tempore lenis.
Omnia placato tum sidere temperat aër.
Ac rapidis idem ne solibus æstuet orbis
Efficient magni conspectu signa leonis.
Virgine erunt pluuiæ, plericq; in nube fragores,
Concaua quos reddunt incluso nubila uento.
Detrahit autumno pluuias, eademq; repellit,
Nubibus assiduis, cœlumq; ob frigora prima,
Extremum autumni superent glacialia terræ.
Scorpios at raris ne quis caua terra grauetur,
Horrebit pluuijs, ad diros omnia nimbos,
Continuisq; ruit cum per sinuosa tenetur
Cornua centauri, rapida distincta sagitta,
Aegoceros imbres & crebro lumine ruptos
Nubibus elidet sonitus, tremuloq; nitore
Flagrantis teli mortalia numina uincent.
Hæc eadem fundens prędicit Aquarius imbrem,
Extremis sæuis maria increbrescere uentis.
Ostendunt pisces Veneris quos stella notarit.
Et quoniam certis extat uia cognita signis,
Accipe quid moueat mundo Cyllenius ignis.

Si

Si modò Phœbei flammas euaſerit axis. A
Matutina ferens ſolitus per ſidera curſus,
Cum pecudum uillis auratum fulſerit aſtrum,
Ventorumq; graues & diræ grandinis iræ.
Non intermiſſo patienti tempore ſurgent,
Qui pluuias alias etiam in regione notabis
Aſſore non omni: namq; eſt tunc imber in aruis.
Aſt ubi ſe taurus ſinuatis cornibus effert,
Grandine ſignificat geminis tranquilla ſereni,
Et placidum nautis ſpondet cœlumq; fretumq;,
Nubila atq; imbres, æſtus ac frigora miſcet.
Certior ardor erit, quamuis iuuet aura fauoni,
Cum uaſti calida radiabit ſede leonis,
Templa ſed ętherei ſimulac poſſederit ignis.
Omnia mixta feret, pluuias meditabitur ingens.
Vndiq; grando uenit, rumpuntur culmina nimbis,
Centauri attigerit cum iam Cyllenius arcus:
Aut ubi conſurgit capricornus & ipſe biformis,
Aut ſubitos cœlo deducet crebrius imbres,
Fulminis aut iactu magnum perrumpit Olympum,
Nulla ſerenato capricornus nubila cœlo
Comparat, aut gelidos flatus cœliq; fragores.
Non alio melius ſigno prædicere poſſis.
Piſcibus hęc eadem quamuis cognoſcere fas ſit,
Quando quidem exoritur mundo Cyllenius ignis.
Quid faceret primùm modò cum lumine ſolis,
Tempus & occaſus moneat quoq; diſcere Phœbi. B
Ver erit hybernis totum execrabile nimbis,
Et crebro tonitru iunget florentia rura,
Spesq; nouæ ſegetis quatientur grandinis ictu:
Vretur cœlum, magni cum regna Tonantis
Ingrediens, pecudis ingreditur aurea terga,
Hinc & Agenorei ſtellantia cornua tauri,
Quid' ue ferant gemini, rapido quid ſidere cancer,
Si penitus quæras, taurum ſęuire uidebis.
Grandine nec contrà ferri ratione probanda,
Aut cancro aut geminis calidus ueſtigia ſeruat,
Hic quo dicta leo ſæuisq; caloribus ardet.
Flatus at geminis miſcet tranquilla ſerenis,
Spiciferęq; manu tendenti libera nutu
Diſſentit diuę. ſed ut hęc uentura ſerena
Nunciat, & uentis ceſſat mare, ceſſat & aër:
Scorpios in pluuias rarus, ſed nubibus atris
Creber agit nimbos, & ſęua tonitrua portat,
Clara ſagittiferi tetigit cum lumina ſigni,
Aegocero ſemper cœlo leuis excidit imber.
Frigidus at rapidis horrebit aquarius euris,
Brumalesq; dabit pluuias, atq; igne perenni,
Cum ſonitu quatiet nubes ſecura laboris.
Non fruſtrans animum, certo me limite ducat,
Hæc eadem tibi ſigna dabunt non irrita piſces.

SOlem per ſeipſum conſtat moueri, nõ cum mundo uerti, ſed in zodiaci circuli obliquitate curſum peragrare, paulo ſuperius diximus: qui dũ per trecentos

A centos ſexagintaquinque dies & quadrantem, zodiacum luſtret, & ſingula tricenis diebus denisq; horis ac ſemiſſe, id eſt dimidia hora tranſcurrat, incremento dimidiarum horarum quarto anno unum diem complet, quem biſextũ nuncupant, qui dies conficitur ex quadrantibus. Nam cum duodecies ſemis ſex horas integras faciãt, id eſt quadrantẽ, hic quadrãs quater ductus uigintiquatuor horas perfecit: idem unũ diem cum ſua nocte complet, & in quarto biſextum, ut præfati ſumus, efficit. Sol interea dum igneus ſit, præ nimio motu conuerſionis ſuæ amplius incaleſcit. cuius ignem dicunt philoſophi aqua nutriri, & è contrario elemẽto uirtutem luminis & caloris accipere: unde uidemus eum ſæpius madidum atq; rorantem. Tunc autem eclipſim patitur, quod latinè defectio dicitur, quotiens luna 30. ad eandem lineam qua ſol uehitur peruenit, eiq; ſe obijciens eum obſcurat: unde deficere nobis uidetur, cum ei orbis lunæ opponitur. Signa enim tempeſtatis uel ſerenitatis, hoc modo aſtrologi mundi cognoſcenda eſſe dixerunt. Vergilius namque ait: Si ſol in ortu ſuo maculoſus ſit, atq; ſub nube latens, aut ſi dimidia pars eius apparuerit, imbres futuros. item Varro ait: Si exoriens concauus uidetur, ita ut è medio fulgeat, & radios faciat, partim ad aquilonem, partim ad auſtrum, tempeſtatẽ humidam & uentoſam futuram innuit. item ſi ſol, inquit, rubeat in occaſu, ſincerus dies erit: ſi palleat, tẽpeſtatem ſignificat. Nigidius quoq; ait, ſi pallidus ſol in nigras nubes occidat, aquilonẽ uentum ſignificat. Hunc etiam Græci Apollinem appellauerunt, à quo ſe ſpiritum accipere arbitrantur. ἀ πόλλων enim græce, latine perdens dicitur, quòd feruore ſuo omnem ſuccum uirentium decoquendo perdat herbarũ. Hunc etiam diuinationis deum eſſe uoluerũt, ſiue quòd ſol omnia obſcura manifeſtat in luce, ſiue quod in ſuo proceſſu & occaſu eius orbita multimodos ſignificationum monſtret effectus. Sol dicitur aut ex eo quòd ſolus ſit, aut quòd ſolito per dies
B ſurgat & occidat. Hunc etiam ſine barba pingunt, quia occidendo & naſcendo ſemper eſt iunior: ſiue quòd nunquã in ſua uirtute deficiat, ut luna, quæ creſcit aut minuitur. Huic quoq; illam ob cauſam quod aut quadripartitis temporum uarietatibus anni circulum peragat, id eſt, uerni, eſtatis, autumni, & hyemis: aut quod quadripartito limite diei metitur ſpacium. Vnde & ipſis equis condigna nomina poſuerunt, id eſt Erythræus, Actæon, Lampros, & Philogæus. Erythręus græce ruber dicitur, quòd à matutino lumine rubicũdus exurgat. Actęon lucidus dicitur, quòd tertia hora inſtante lucidior fulgeat. Lampros uerò lucens uel ardens dicitur, quod fit, dum ad umbilicum diei contra arcticum conſcenderit circulum. Philogæus græce terram amans dicitur, quòd hora nona procliuior uergens occaſui pronus incumbat.

Luna terris uicinior eſt quàm ſol, ſiue quàm cætera errantia ſidera. Vnde & breuiore orbe celerius peragit curſum ſuum. Nam iter quòd ſol trecentis & ſexagintaquinque diebus & ſex horis peragit, luna uigintiſeptẽ diebus & octo horis percurrit, ſingula uerò ſigna ſol tricenis diebus & denis horis ac ſemiſſe. Luna autẽ binis diebus & ſemis hora biſſe unius perlabitur. Vnde fit, ut quantum ſpacij in zodiaco luna percurrit, tantum ſol tredecim diebus expleat. Hanc quidã philoſophorum dicunt proprium lumen non habere, globiq; eius unam partem eſſe lucifluam, aliam uerò obſcurã, & paulatim ſe uertendo diuerſas formas efficere. Alij contrà aiunt lunam globum ſuũ habere, ſed ignem à ſole concipere: & quantũ percutitur, ardeſcere: & quantum à ſole diſcedit, augeri. Cum uerò contrà ſteterit, feritur ex aduerſo, & uelut ſpeculum non uim, ſed imaginem reddit: unde & defectum patitur, ſi inter ipſam & ſolem umbra terræ interueniat. Hac enim creſcente, uniuerſa gignentia pubeſcunt: tenueſcente, tenuantur. humor etiam & ſpiritus omnis augeſcit, tumeſcit Oceanus. quod diuerſo cœli & uagantiũ ſtellarũ temperatur, atq; deteritur, & infra fluit, id excipit luna, & ſoli tradit: quo & animalia rigeſcunt, & humus quodãmodo animatur genitali calore: & ut ita dixerim, uiua plurimũ ualent in originibus, q; in ortu ſunt, languent

languent in occasu. ortum facit in stella quam sol præterit. deinde statione matu A
tina cum à quinto loco solis steterit, in eodem manet signo, donec ab eodem so-
le moueatur, quæ contraria est soli. mane occidit, oritur simul nocte, & uocatur
Chronicos. Deinde rursus altero latere à quinto signo deprehensa, post meridi
ana stationem facit, donec ingresso sole idem signum sub radijs eius delitescens
in totum occidat. Aspiciunt inter se stellę ex tertio signo, quod dicitur trigonũ,
& habent maximè confusionem. item à quarto signo quod tetragonon & cen-
trum uocatur, & in alterutrum maximè præstant effectũ. Item ex cõtrario, quod
est septimum signum, & diametron uocatur, quę maxime aduersum cætera dis-
sident uel leuiter aspiciunt, ut sextum quod dicitur hexagonon. Signa tropica
peregrinis nationibus præsunt, & omnino motibus & consilijs subinde uarian
tur, atq; permutantur, biformia generatione. rerũ omniũ repetitionẽ significãt,
& interim dilationem solida uehemẽter & instanter efficiũt, & ad exitũ uel pro
spera uel aduersa perducunt: sicut aspiciuntur à stellis, uel fauentibus, uel repu-
gnantibus. Iam uerò quia de eius cursu uel ordine sub breuitate diximus, restat
ut quid de ea gentiles senserint, edicamus. Lunam gentiles Dianam, germanam
Solis, quem Apollinẽ nuncupabant, fuisse dixerunt. & sicut à sole spiritũ, ita se à
luna corpus accipere arbitrabantur. Dicebant enim eam uiarũ præsidẽ & uirgi
nem, eo quòd in uia nihil pariat. Idcirco igit̃ ambo sagittas habere dicunt̃, quòd
ipsa duo sidera de cœlo radios usq; ad terram emittant: ideo faces, quia luna illu
minat, sol & illuminat & exurit. ideo bigam luna dicit̃ habere, siue propter uelo
citatẽ, siue pro eo quòd nocte & die apparet. ideo unũ equum albũ & aliũ nigrũ
dicitur habere, eo quòd hyeme & æstate plus luceat, q̃ uere & autumno. Diana
aũt luna dicta est quasi diane, eo quòd die ac nocte apparet ipsa. & Luna, eo q̃d
luceat: & Triuia, eo quòd tribus fungatur figuris. de qua Vergilius ait: Tria uir
ginis ora Dianæ. Nam eadẽ luna, eadẽ Diana, eadẽ Proserpina uocat̃, id est cœ-
lestis, terrestris, & infernalis. De qua quidã: Denicq; cum luna est sublustris, splẽ B
det amictu: Cum succincta iacet calamis, Latonia uirgo est. Lunã uoluerunt eti
am apud inferos Proserpinã, seu quòd nocte luceat, siue quòd humilior currat
& terris præsit. unde bigam boum habere dicitur, illo uidelicet pacto, quo detri
menta eius non solũ terra, sed & lapides uel crebra animantiũ, & quod magis
incredibile sit, etiam lætamina sentiunt, quæ in lunæ incrementis eiecta uermi-
culos parturiant. ipsam Dianam dictam à nemoribus uolũt, simili modo quòd
arborũ ac fruticum succo augmenta inducat. Deniq; crementis lunæ abscissa li-
gna furfuraceis tinearum terebra manibus fistulascũt. Nemoribus quoq; ades-
se dicitur, quòd omnis uenatio plus nocte quàm die dormiat. Endymionem ue
rò pastorem amasse dicitur, duplo scilicet modo: seu quòd primus hominũ En-
dymion cursum lunæ inuenerit, unde & triginta annos dormisse dicit̃, quia ni-
hil aliud in uita sua nisi repertioni studuit, sicut Mnaseas in primo libro de Eu-
ropa scribens tradidit: siue quòd Endymionem amasse fertur, quia nocturni ro
ris humor qui est siderum quoq;, ipsius lunæ animandis herbarũ succis insudat̃,
& pastoralibus prosunt successibus. Præterea signa tempestatis, uel & serenita-
tis in ea uideri posse, antiqui dixerũt. Nigidius ait: Si luna in summo circulo ma
culas nigras habuerit in primis partibus mensis, imbres futuros significat: si in
medio, nũc cũ plena sint in eo cornicula, serenitatẽ. Cęterùm si rubet quasi aurũ,
uentos ostendit: fit enim uentus ex aëris densitate, qua obducti sol & luna ru-
bescunt. Item si cornua eius tetra fuerint nebula, tempestas futura est. Aratus aũt
dicit, si aquilonium cornu lunæ est correctius, aquilonẽ imminere. Item si cor-
nu australe sit erectius, notũ imminere. Quarta aũt luna index futurarũ certissi-
ma habetur aurarũ. Vnde & Vergil. Si in ortu quarto, nãq; is certissimus autor.

Bruma in fauonium.

CAesari nobilia sidera significant, 3. calend. Ianuarias matutino canis occi-
det, quo die Atticę & finitimis regionibus Aquila uespere occidere tradit̃.

Pridie

A Pridie nonas Ianuar. Cęsari Delphinus matutino exorit̃, et postero exorit̃ Fidi
cula, quãdo sagitta uesperi occidit. Itẽ quinto Idus Ianuarias eiusdẽ delphini ue
spertinus occasus, & cõtinui dies hyemis Italię, cũ sol in aquariũ sentitur trãsi-
re, quod ferè 13. calen. Feb. euenit. 8. Feb. regia stella, appellata Tuberone, in
ectore leonis occidit matutino, et pridie nonas Febr. Fidicula uesperi occidit.

A' Fauonio in æquinoctiũ Cæsari significant 4. calen. Mart. quatriduũ ua
riẽ, & 8. calend. Mart. hirundinis usus: & postero die arcturi exortus uesper-
tinus. Item nonas Mart. Cæsar cancri exortu id fieri obseruauit. 8. Idus Mart.
Aquilonis piscis exortus, & postero die Orionis exortus, & in Attica miluus
apparere obseruat̃. Idib. Martijs Cęsar ferales sibi notauit scorpionis occasus. 3.
calẽd. Aprilis Italię miluus ostendit̃. 12. calen. Apriles Equus occidit matutino.

Aequinoctium uernum 8. calen. Aprilis peragi uidetur. Ab eo ad Vergilia
rũ exortum matutinum Cæsari significant. 3 nonas Aprilis in Attica Vergiliæ
uespere occultatur. Item post pridie nonas Apriles in Bœotia & Chaldęis Ori
on & gladius eius incipiũt abscondi. Cęsari 6. calen. Aprilis. significat imbres,
libr̃ę occasus. 14. calen. Maias succulę occidunt uespere, sidus uehemens, & ter-
ra mariq; turbidum. 16. calend. Maias, in Attica occidunt uesperi, Cæsari 15. ca-
len. Maias, quatriduum significãt. 12. calen. Maias Assyrijs succulæ occidũt ue
speri, quod uulgò appellatur sidus parilicium: quoniam 11. calen. Maias urbis
Romæ natalis habetur: quo ferè serenitas redditur, claritatẽ obseruationis mẽ-
brorũ augmento: Hyadas appellantibus Græcis, quod nostri à similitudine co
gnominis, uocabulum eis stellis propter succos impositũ arbitrant̃. imperiti ap
pellauere succidas. Cæsari 8. calen. Maias notãtur dies. 7. calen. Maias Aegy-
pto hœdi exoriũtur. 6. calen. Maias. Bœotiæ & Atticæ canis uespere occulta-
tur, & Fidicula mane orit̃. 5. calen. Maias Assyrijs Orion totus abscondit̃. Quar
to aũt cal. Maias Assyrijs canis. 6. nonas Maias Cęsari succulę matutino exoriũ
B tur. & 8. Idus Maias, capella pluuialis. Aegypto aũt eodẽ die canis uesperi oc-
cultat̃. Sic ferè in 6. Idus Maias, qui est Vergiliarũ exortus, decurrũt sidera.

A' Vergiliarum exortu significant Cęsari, post pridie Idus Maias, arcturi oc
casum matutinũ. ⅓. Idus Maias, Fidiculę exortus. 12. calen. Iunias capella uesperi
occidit, & in Attica canis. 11. cal. Iunias Cęsari Orionis gladius occidere incipit.
3. nonas Iunias Assyrijs Aquila oritur uesperi. 7. Idus Iunias acturus matuti-
no occidit Italię. 4. Idus Iunias Delphinus oritur in Aegypto. 11. calen. Iulias e-
iusdẽ Orionis gladius Cæsari occidere incipit. 8. calend. Iulias longissimus dies
totius anni, & nox breuissima solstitium conficit.

A' Solstitio ad fidiculæ occasum 6. calen. Iulias, Cæsari Orion exoritur, Zo-
na autem eius Assyrijs 4. nonas Iulias: Aegypto uerò eadem die Procyon æstu
osus, matutino oritur. quod sidus apud Romanos non habet nomen, nisi cani-
cula, quam uolumus intelligere minorem canem, ut in astris pingitur: ad æ-
stum maximè pertinens, sicut paulo pòst docebimus. 4. nonas Iulias Chal-
dæis corona occidit matutino. Atticæ Orion totus eadem die exoritur, pridie
Idus Iulias. Aegypto Orion desinit exoriri 15. calend. Augustas. Assyrijs Chi-
ron exoritur. Deinde post triduum ferè ubiq; confusus inter omnes, sidus indi
cans, quod canis ortu uocatus, sole partẽ primã leonis ingresso, cum fit solstitiũ:
quod sidus accendit solem, & magnam æstus obtinet causam. 16. calen. Aug.
Aegypto Aquila occidit matutino, Eteſiarumq; prodromi flatus incipiunt
q̃d Cęsar, 10. calen. Augustis sentire Italiã existimauit: Aquila Atticę matutino
occidit, 8. Id. Aug. Arcturus medius occidit 3. Id. Aug. Fidicula occasu suo au
umnũ inchoat, aut annotat: sed uera ratio id fieri inuenit pridie Idus August.
Equus oritur uesperi: et Cęsari Aegypto Delphinus occidit 11. cal. Septẽb. As-
syrijs stella, quę ante uindemiator appellat̃, exoriri mane incipit, uindemię ma
turitatẽ promittens, cuius argumẽto erũt agni colore mutati. & Assyrijs quin-
to cale. septemb. Sagitta occidit, Eteſięq; desinũt, Anteuindemiator Aegypto

nonis ſeptembris oritur. Atticæ Arcturus matutino, & ſagitta occidit mane A
5. Idus ſeptembris, Cęſari capella oritur veſperi. Arcturus verò pridie Idus ſeptembris imbres uehementiſsimos ſignificat, terra mariq; . Ratio eius hæc traditur: ſi Delphino occidente imbres fuerint, non defuturi ſunt per Arcturum. eius ſigni ortum ſeruat hirundinum habitus. nanque deprehenſæ intereunt. 15. calendas Octobres Aegypto ſpica, quam tenet uirgo, oritur matutino, Eteſiæque deſinunt. 11. calendas octobres commiſſura piſcium occidit, ipſumq; equi ſidus 8. calendas Octobres. 3. calendas Octobres hœdi oriuntur. calendis Octobribus, capella matutino exoritur. 6. nonas Octobris, Atticæ corona exoritur mane. 5. nonas Octobris, Heniochus occidit matutino. 4. nonas Octobris Cæſari corona exoriri incipit, & pridie nonas occidunt hœdi veſperi. 8. Iudus Octobris Cæſari fulgens in corona ſtella exoritur, & tertio Idus Vergiliæ veſperi exoriuntur. 18 calendas nouembris Succulę veſperi oriuntur. pridie calendas nouembris Cæſari Arcturus occidit, & ſucculę exoriũtur cum ſole. quarto nonas nouembris Arcturus occidit veſperi, & Idibus nouemb. Atticę Vergilię occaſu ſuo hyemẽ inchoant: quinto Idus Orionis gladius occidere incipit. Deinde tertio Idus Vergiliæ occidunt, occaſum matutinum Vergiliarũ Heſtodes. natura huius quoq; nominis Heſtodis aſtrologiam tradidit fieri.

In æquinoctio autumni cõfitetur quod tales 25. dies ab æquinoctio Anaximãder 31. Eucthemon 48. Nos autem ſequentes obſeruationem Cæſaris, 45. die ab æquinoctio dicimus fieri.

Ante omnia autem duo eſſe nomina cœleſtis iniuriæ, meminiſſe debemus: Vnum quod tempeſtates uocamus, in quibus grandines, procellæ, cæteraq; ſimilia intelliguntur, quæ cum pleniluniо acciderint, ui maiore impelluntur. Hæc ab horridis ſideribus exeunt (ut ſæpius diximus) uelut Arcturo, Orione, hœdis. Alia ſunt illa quæ ſilente cœlo ſerenis noctibus fiunt nullo ſentiente, niſi cum facta ſunt publica, & magnæ ſunt differentiæ à prioribus, aliis rubiginẽ, B
aliis uredinem, aliis caliginem impellẽtibus, omnibus uerò ſterilitatem. De his nunc dicemus, quæ ante nos à nullo ſunt prodita: prius cauſas reddemus eorum, quæ ſunt præter lunarem, & quæ paucis cœli locis conſtant. Nanque Vergiliæ primatum tenent ad fructus, quarum exortu æſtas incipit, occaſu hyems ſemeſtris ſpacio intra ſe, & meſſes uindemiasq;, & omnium maturitatem amplexantur. Eſt præterea in cœlo qui uocatur Lacteus circulus, etiam uiſu facilis. huius defluuio uelut ex ubere aliquo ſata cuncta lacteſcunt, duorum ſiderum obſeruatione, Aquilæ in ſeptentrionali parte, & in auſtrina caniculæ, cuius mentionem ſuo loco fecimus. ipſe circulus fertur per Sagittarium & Geminos, ſolis centrum infra æquinoctialem circulum ſecans, commiſſuras eorum obtinens. hinc Aquila, illinc canicula, ideo effectus utriuſque ad omnes frugiferas pertinet terras, quoniam in his tantum locis ſolis terræq; centra congruunt. Igitur horum ſiderum diebus ſi purus atque mitis aer genitalem illum lacteumq; ſuccum tranſmiſerit in terras, læta adoleſcunt ſata: ſi luna qua dictum eſt ratione roſcidum frigus aſperſerit, admixta amaritudo, ut in lacte puerperium necat, modus in terris: huius iniuriæ quam fecit in quacunque conuexitate comitatus utriuſque cauſæ: & ideo non pariter in toto orbe ſentitur, ut nec dies. Aquilam diximus in Italia exoriri 13. calend. Ianuarias, nec patitur ratio naturæ quicquam in ſatis ante eum diem ſpei eſſe certæ. Si uerò interluni um incidat, omnes hybernos fructus lædi neceſſe eſt. Rudis fuit priſcorum uita, atque ſine literis, non minus tamen ingenioſam fuiſſe in illis obſeruationẽ apparebit, quàm nunc eſſe rationem. Tria nanque tempora fructibus metuebant, propter quod inſtituerunt ferias, dies que feſtos, rubigalia, floralia, uinalia. Rubigalia Numa conſtituit anno regni ſui 11. quæ nunc aguntur ad 7. calen. Maij, quoniã tunc ferè ſegetes rubigo occupat. Hoc tempus Varro determinat, ſole tauri patrẽ decimã obtinente, ſicut tunc ferebat ratio. ſed uera cauſa

eſt, quòd

A eſt, quod poſt dies 19. ab æquinoctio uerno, per id quatriduum uaria gentium obſeruatione, in quarto calend. Maij, canis occidit ſidus, & per ſe uehemens & cui præoccidere caniculam neceſſe ſit. Idem itaque Flor lia quarto calend. eaſdem inſtituerunt urbis anno 516. ex oraculis Sibyllæ, ut omnia bene defloreſcerent: hunc diem Varro determinat ſole tauri partem quartam decimam obtinente. Ergo ſi in hoc quatriduum inciderit pleniluniuм, fruges & omnia quę florebunt lædi neceſſe erit. Vinalia priora quę ante hos dies ſunt 9. calend. Mart. deguſtandis uinis inſtituta, nihil ad fructus attinent, nec quę adhuc diximus ad uites oleasq;: quoniam earum conceptus exortu uergiliarũ incipit, ad ſextum Idus Maij, ut docuimus, aliud hoc quartriduum eſt, quod neq; rore ſordere uelint: exhorrent enim frigidum ſidus arcturi poſtridie occidens. &, multominus pleniluniuм incidere, quarto nonas Iunias iterũ Aquila exoritur veſperi, decretorio die florentibus oleis uiribus que incidat, in eum equidem & ſolſtitium octauo calen. Iulias in ſimili caſu dixerim, & Canis ortum poſt dies à ſolſtitio 23. ſed interluniо accidente: quoniam uapore conſtat culpa, acini que præcoquuntur in callum. rurſus pleniluniuм nocet ad quartum nonas Iulias, cum Aegypto canicula exoritur, uel certe 16. calend. Auguſt. cum Italiæ item 4. calend. Auguſt. cum Aquila occidit. uſque in 10. calen. eiuſdem Extra has cauſas ſunt Vinalia altera quę agun ̃13. calen Septẽ. Et Varro, à Fidicula incipiente occidere mane, derminat quod uult initiũ autumni eſſe: & hunc diem feſtum tempeſtatibus leniendis eſſe inſtitutum, nunc Fidiculã occidere ſexto Idus Aug. obſeruatur, intra hæc cõſtat cœleſtis ſterilitas: neq; negauerim poſſe eam permutati arbitrio legentium locorum, æſtimantium naturas. ſed à nobis rationem eſſe demonſtratam ſatis eſt, reliqua obſeruatione cuiuſque conſtabunt. Alterutrum quidem fore in cauſa, hoc eſt, pleniluniuм, aut interlunium non erit dubium, & in hoc mirabilem admirari benignitatem naturæ ſuc-
B currit iam primum hanc iniuriam omnibus annis accidere non poſſe propter ſtatos ſiderum curſus, nec niſi paucis noctibus anni, idq; quando ſit futurũ facile noſci, ac ne per omnes menſes timeretur, earum quoque lege diuiſum æſtate interluniа, præter quam biduo ſecura eſt hyeme pleniluniа, nec niſi æſtiuis breuiſsimisq; noctibus metui, non diebus item ualeret. Præterea iam facile intelligi, ut formica minimum animal interluniо quieſcat, pleniluniо & etiam noctibus operetur. Auem param oriente Syrio ipſo die non apparere, & donec occidat: ediuerſo uirionem prodire ipſo ſolſtitij die. Neutrum uerò lunæ ſtatum noxium eſſe, nec noctibus quidem niſi ſerenis, et omnia aurea quieſcente, quoniam neq; in nube neq; in flatu cadunt rores, ſic quoq; nõ ſine remidio ſarmẽta aut palearum aceruos, & euulſas herbas frutices q; per uineas camposq; cum timebis, incendito, fumus medebitur, hic è paleis & contra nebulas auxiliatur, ubi nebulæ nocent. Quidam tres cancros uiuos cremari iubent in arbuſtis, ut carbunculi non noceãt. Alij ſiluri carnem leuiter uri, ut à uento per totã uineã fumus diſpergatur, Varro autor eſt. quod ſi Fidiculæ occaſu, quod eſt initiũ autumni, una pica conſecreẽ inter uites, minus nocere tempeſtates. Archibius ad Antiochum Syriæ regem ſcripſit, ſi fictili nouo obſerata obruatur rubeta rana in media ſegete, non eſſe noxias tempeſtates.

VErtices extremos circa quos cœli ſphæra uoluitur, polos nuncupauere, è quibus unus eſt ſeptentrionalis, qui boreus appellatur, qui nunquã occidit: alter auſtralis, qui terrę obiectus à nobis nunquã uideẽ: & auſtronotus dicitur, quẽ quidã dicunt eſſe Thetin Oceani uxorẽ, nutricem lunonis, qui fingitur in Oceano prohiberi occidere. Hæc habet ſtellas in capite ſeptem non claras, in utraq; aure duas, in harmo unam, in pectore claram unam, in pede priori unam, in fœmore poſteriori duas, in pede extremo poſteriori duas, in cauda tres. Sunt omnes. 20

FINIS.

ΑΡΑΤΟΥ ΣΟΛΕΩΣ

ΦΑΙΝΟΜΕΝΑ.

Κ Διὸς ἀρχώμεθα, τὸν ὐδέποτ' ἄνδρὸς ἐῶμεν
Ἄρρητον. μεσταὶ δὲ Διὸς πᾶσαι μὲν ἀγυιαί.
Πᾶσαι δ' ἀνθρώπων ἀγοραί. μεστὴ δὲ θάλασσα,
Καὶ λιμένες. πάντη δὲ Διὸς κεχρήμεθα πάντες.
Τοῦ γὰρ καὶ γένος ἐσμέν. ὁ δ' ἤπιος ἀνθρώποισι
Δεξιὰ σημαίνει. λαοὺς δ' ὐδὶ ἔργον ἐγείρει,
Μιμνήσκων βιότοιο. λέγει δ' ὅτε βῶλος ἀρίστη
Βοσί τε καὶ μακέλῃσι· λέγει δ' ὅτε δεξιὰ ὧραι,
Καὶ φυτὰ γυρῶσαι., καὶ σπέρματα πάντα βαλέσθαι.
Αὐτὸς γὰρ τάγε σήματ' ἐν οὐρανῷ ἐστήριξεν.
Ἄστρα διακρίνας. ἐσκέψατο δ' εἰς ἐνιαυτὸν
Ἀστέρας, οἵ κε μάλιστα * τετυγμένα σημαίνοιεν
Ἀνθρώποισιν ὥρῃσιν, ὅπῃ ἐμπεδα πάντα φύωνται.
Τῷ μιν ἀεὶ πρῶτόν τε καὶ ὕστατον ἱλάσκονται.
Χαῖρε πατὴρ μέγα θαῦμα, μέγ' ἀνθρώποισιν ὄνειαρ,
Αὐτός καὶ πρωτόγονε γένεη. χαίροιτε δὲ Μοῦσαι,
Μειλίχιαι μάλα πᾶσαι, ἐμοί γε μὲν ἀστέρας εἰπεῖν,
Εἰ θέμις ὐχομένῳ, τεκμήρατε πᾶσαν ἀοιδήν.
Οἱ μὲν ὁμῶς πολέόν τε, καὶ ἄλλυδις ἄλλοι ἐόντες,
Οὐρανῷ ἕλκονται πάντ' ἤματα σειρὴς ἀεί.
Αὐτὰρ οὐ δ' οὐδ' ὀλίγον μετανίσσεται, ἀλλὰ μάλ' αὖτως
Ἄξονι ἀμφ' ἄρκτῳ. ἔχει δ' ἀτάλαντον ἅπαντα
Μεσταγὺς γαῖαν. πόθι δ' ὄρανὸς αὐτὸν ἀγινεῖ.
Καί μιν πειραίνουσι δύω πόλοι ἀμφοτέρωθεν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἐν ἐπιωπῇ, ὅδ' αὐτίος ἐκ Βορέαο,
Ὑψόθεν ὠκεανοῖο. δύω δέ μιν ἀμφὶς ἔχουσαι
Ἄρκτοι, ἅμα τροχόωσι. τὸ δὴ καλέονται ἅμαξαι.
Αἱ δή τοι κεφαλὰς μὲν ἐπ' ἰξύας αἰὲν ἔχουσιν
Ἀλλήλων. αἰεὶ δὲ κατωμάδιαι φορέονται,
Ἐμπαλιν εἰς ὦμους τετραμμέναι. εἰ ἐτεόν δὴ,
Κρήτηθεν κεῖναι δὲ διὸς μεγάλου ἰότητι
Οὐρανὸν εἰσανέβησαν, * ὅμιν τότε κηρίζοντα
Δίκτῳ ἐν ὐδώδει ὄρεος σχεδὸν ἰδαίοιο
Ἄντρῳ ἐγκατέθηκε, καὶ ἔτρεφον εἰς ἐνιαυτὸν,
Δικταῖοι κέρητες, ὅτε κρόνον ἐφύβηντο.
Οἳ τὸν μὲν, κυνόσουραν ἐπίκλησιν καλέουσι,
Τὴν δ' ἑτέρην. ἑλίκην γε μὲν ἄνδρες ἀχαιοὶ
Εἰν ἁλὶ τεκμαίρονται, ἵνα χρὴ νῆας ἀγινεῖν.
Τῇ δ' ἄρα φοίνικες πίσσωι πρόσθεν θάλασσαν.
Ἀλλ' ἡ μὲν καθαρὴ, καὶ ἐπιφραδέως ἐτέτμη,
Πολλὴ φαινομένη ἑλίκη πρώτης ἀπὸ νυκτός,
Ἡδ' ἑτέρη ὀλίγη μὲν, ἀτὰρ ναύτῃσιν ἀρείων.
Μειοτέρῃ γὰρ πᾶσα περιστρέφεται στροφάλιγγι,
Τῇ καὶ σιδόνιοι ἰθαίτατα ναυτίλλονται.
Τὰς δὲ δὶ ἀμφοτέρας, οἵη ποταμοῖο ἀπορρώξ
Εἱλεῖται. μέγα θαῦμα, δοάκων, πορίτ' ἀμφί τ' ἐκείνας
Μυρίος, αἵδ' ἄρα οἱ περὶ κάτερθε φύονται
Ἄρκτοι, κυανέῃ πεφυλαγμέναι ὠκεανοῖο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἄλλῃ μὲν νεάτῃ ἀπερείσεται οὐρῇ.
Ἄλλῃ δὲ πείρῃ πεδιτέμνεται. ἢ μὲν οἱ ἄκρη

Οὐρὴ

τετυγμένα) facta, faciunda: ad ea, euentus. Quæ quo uis tempore facienda sunt, prædicerũt, etc.

ὅμιν τότε κηρίζοντα) ὅτι μιν.

ARATI SOLENSIS

APPARENTIA.

A Ioue principium: quem nunquam mittimus ipsi
Infatum. plena uerò Iouis omnia quidem compita,
Omnes uerò hominum cœtus: plenum uerò mare,
Et portus. ubiq; aũt Ioue indigemus omnes.
Huius etenim genus sumus. Hic uerò beneuolus hominibus
Commoda significat: populos autem ad opus excitat,
Commonens uictus: prædicat item, quando gleba optima
Bobusq; & ligonibus: prædicat inquam, quando secunda tempora,
Et plantas scrobibus infodere, & semina quælibet iacere.
Ipse enim signa in cœlo firmauit,
Sidera dispertitus: prouidit uerò ad annum
Stellas, quæ potissimum faciunda indicarent
Hominibus temporum, quò stata cuncta nascerentur.
Eoq; ipsum semper primumq; & ultimum placant.
Salue pater, magna admiratio, magna hominibus utilitas:
Ipse & prior generatio. Saluete uerò Musæ
Suauissimæ omnes, mihi quidem stellas dicendi,
Si fas oranti, promite omnem cantum.
Hæ quidem simul multæq;, & alibi aliæ existentes
Cœlo uoluuntur omnibus diebus continuò per æuum.
At ne tantillum quidem circumuertitur, sed planè immobiliter
Axis semper firmatus est: habetq; æquilancinam omnino
In medio terram: circa autem cœlum hunc se uersat.
Etiam ipsum terminant duo poli utrinq;:
B Verùm ille quidem non conspicuus, hic uerò oppositus est è Borea
Ex alto supra Oceanum. Duæ autem ipsum circumtenentes
Vrsæ, unà currunt: eoq; uocantur plaustra.
Quæ scilicet capita quidem ad lumbos semper habent
2. Inuersim, semper uerò resupinæ circumferuntur,
1. Vicissim in humeros uersæ (si credere dignum)
E Creta uerò illæ Iouis magni beneficio
Cœlum ascenderunt: quia ipsum olim infantientem
Dicto inodoro montem prope Idæum;
Antro imposuerunt, atq; nutrierunt per annum,
Dictæi Curetes, quando Saturnum fallebant.
Qui hanc quidem Cynosuram cognomine dicunt,
Alteram uerò Helicen. Helicon quidem uiri Achiui
In mari signant, quò oporteat naues dirigere.
Altera uerò Phœnices fisi, persulcant mare.
2. At Helice quidem clara est, ac obseruatu parata,
1. Multa lucens prima à nocte.
Altera uerò obscura quidem, sed nautis aptior:
Minori enim tota circumuersatur orbe.
Hac quoq; Sidonij rectissimè nauigant.
Has uerò per ambas, qualis fluuij decursus
Volutatur (horrendum) ingens draco circumcirca distractus,
Immensus. Verum ei ex utraq; parte spiræ hærent
Vrsę, cæruleo seruatæ Oceano.
Sed hic alteram quidem extrema emetitur cauda,
Alteram uerò spira circumscribit: ei quidem summa

Οὐρὴ γὰρ κεφαλὴν ἑλίκης ἀναπαύεται ἄρκτου.
Σπείρη δ' ἣ κωδόρατα κάρη ἔχει. ἡ δὲ κατ' αὐτὼ
Εἵλεῖται λιφαλήν, καί οἱ πόδες ἔρχεται ἄχρις.
Ἐκ δ' αὖτις παλίορθος ἀνατρέχει. οὐ μὰν ἐκείνη
Οἴοθεν, οὐδ' οἷ☉ λιφαλῇ ὑπολάμπεται ἀστὴρ·
Ἀλλὰ δύο κροτάφοις, δύο δ' ὄμμασιν, εἷς δ' ὑπὸ γῆρυν
Ἐσχατιὴν ἐπέχει γνύ☉ δεινοῖο πελώρου.
Λοξὸν δ' ἔστι κάρη. νεύοντι δὲ πάμπαν ἔοικεν
Ἄρρηνι ἐς ἑλίκης ὀρμήν. μέλαι δ' ὅσσοι κατ' ἰθὺ
Καὶ στόμα καὶ κροτάφοιο τὰ δεξιὰ νειάτῳ οὐρῇ.
Κείνη πη λιφαλὴ τῇ νήχεται, ἧχί περ ἄκραι
Μίσγονται δύσεές τε καὶ ἀντολίαι ἀλλήλῃσι.
Τῆς δ' αὖτε μογέοντι λυλίνδεται ἀμφοτέροις ὡς
Εἴδωλον. τὸ μὲν οὔτις ἐπίστατο ἀμφαδὸν εἰπεῖν,
Οὐδ' ὅτινι κρέμαται λεῖν☉ πόνῳ. ἀλλά μιν αὖτως
* Ἐνγόνασι καλέουσι, τὸ δ' αὖτ' ἐν γόνασι κάμνον
Ὀκλάζοντι ἔοικεν. ἐπ' ἀμφοτέρῳ δὲ οἱ ὦμω
Χέρσιν ἀείρονται. τάνυται γέμυ ἄλλυδις ἄλλη
Ὅσσον ὅτ' ὀργυιὴν μέσσῳ δ' ἐφύπερθε καρήνῳ
Δεξιτερὸν ποδὸς ἄκρον ἔχει σκολιοῖο δράκοντ☉.
Αὐτὰρ κἀκεῖνος σέφαν☉, τὸν ἀγαυὸν ἔθηκε
Σὴμ' ἔμμεναι σιόνυχος ἀκριχμήνης ἀριάδνης,
Νώτῳ ὑποστρέφεται λεπτὴν ὑπολάβιος.
Νώτῳ μὲν σέφανος πελάει. κεφαλῇ γέμυ ἄκρῃ
Σκῆπτρο πάρ' λιφαλὴν ὀφιόχα. ἐκ δ' ἄρ' ἐκείνης
Αὐχὴν ὠλφράσατο φαεινόμενον ὀφιόχου.
Τοῖοί οἱ κεφαλῇ ὑποκείμενοι ἀγλαοὶ ὦμοι
Εἴδονται. λεῖνοί γε καὶ ἂν * διχόμηνι σελήνῃ
Εἰσωποὶ τελέθοιεν. ἀτὰρ χθιζὸν οὐ μάλα ἴσαι.
Λεπτὴ γὰρ τῇ καὶ τῇ ὑπερπλέομεν ἄγλην.
Ἀλλ' ἔμπης λιὰ κεῖναι ἐπόψιαι, οὐ γὰρ ἐλαφραί.
Ἀμφότεραι δ' ὄφι☉ πεπονέαται, ὄρθάτε μέσσῳ
Δινεύει ὀφιόχου. ὅσοι ἔμμενες εὖ ἐπαρηρώς
Γουνοῖν ὑπολιβέι μέγα θηρίον ἀμφοτέροισι
Σκορπίου ὀφθαλμῷ τε καὶ ὑπὸ βώρηκι βεβηκὼς
Ὀρθός. ἀτὰρ οἱ ὄφις γε δύο στρέφεται μετὰ χθονίην,
Δεξιτερῇ ὀλίγος, σκαιῇ γέμυν ὕψοθι πολλός.
Καὶ δή οἱ στεφάνῳ ποδὶ κέκληται ἄκρα γνάμψις.
Νειόθι δὲ στείρης μεγάλας ὑπομαίεο χηλάς.
Ἀλλ' αἱ μὲν φαέων ὑπολιβύες, δεξιτερὴν ἀγαυαί,
Ἐξέπιθεν δ' ἑλίκης φέρεται ἐλάουσι ἔοικὼς
Ἀρκτοφύλακι. τὸν ῥ' ἄνδρες ὑπολέγουσι Βοώτην,
Οὔνεκ' ἀμαξαίης ἐπαφώμενο☉ εἵλεται ἄρκτου.
Καὶ μάλα πᾶς ἀείδηλος. ὑπὸ ζώνῃ δέ οἱ αὐχὴν
Ἐξ ἄλλων ἀρκτερο☉ ἑλίσσεται ἀμφαδὸν ἀστὴρ·
Ἀμφοτέροισι δὲ ποδοῖν ὑποσκέλιος Βοώτης
Παρθενίου. ἦ γὰρ χερσὶ φορεῖ σάχος ἀγλαέτην.
Εἶτ' οὖν ἀστραίη κείνη γένο☉, οὔ ῥά τέ φασιν
Ἀστρον ἀρχαίων πατρὸς ἔμμεναι, εἴτέ τευ ἄλλο,
Ἔυκυκλο☉ φορέοιτο. λόγο☉ γε μὴν γε τρέχει ἄλλο☉
Ἀνθρώπους. ὡς δηθὰ θυχθονίη πάρος ἦεν.
Ἦρχε δὲ αὐθρώπων κατὰ γαντίη. οὐδέποτ' αὖδεν,
Οὐδ' ἔποτ' ἀρχαίων ἠνήνατο φῦλα γυναικῶν.

* ἐνγόνασι) In genubus. Hoc signotum signũ alijs nominib. uocat, γνῦξ, ἐμμένον, αἰνὶ γυξ, ὑπὶ σκολίοσι ὠίτηλον, κεκμηκὸς ἄλωλον ἀπυδὶς ἄδηλον.

διχόμηνι) Medio mense, id est plena luna, cuius luce astra obscurantur. Veteres Græci mensem augmento decrementoq; lunæ dierecte aputare solebant, sicut in Hesiodi scholijs ostendimus: unde tempore semestri semper necesse erat lunæ apparere orbẽ plenũ.

Ἀλλ'

A Cauda ad caput Helices quiescit Vrsæ:
In spira uerò Cynosura caput habet: hęc autem circum ipsum
Gyratur caput: eiq; ad pedem ꝓuenit usq;.
Rusus uerò retrofugus recurrit, non quidem illa
Ex sola parte: neque sola in capite splendet stella,
Sed duæ in temporibus, duæ uerò in oculis: unus autem inferius
Extremitatem occupat genæ horrendi monstri.
Incuruum aũt est caput, nutanti uerò prorsus assimilatum est
Extremam in Helices caudam. omnino uerò sunt ex directo
Et os & temporis dextera extremæ caudæ:
Illud fermè caput hàc natat, ubi quidem extremi
Miscentur occasusq; et ortus sibi inuicem.
Hoc uerò prope laboranti uoluitur uiro simile
Idolum, quod quidem nemo scit manifestò dicere:
Necq; cui incumbat ille labori. sed ipsum uulgo
Engonasi uocant, eo quòd in genubus laborans
Geniculanti simile est, super ambobus uerò ei humeris
Manus eleuantur: distenditur certe hinc inde
Quantum ad manum passum: medio uerò super capite
Dextri pedis imum habet, tortuosi draconis.
Ibidem et illa corona, quam lucidum posuit
Signum esse Bacchus morientis Ariadnæ,
Humero subuoluitur fatigati idoli.
Humero quidem Corona uicina est, caput uerò summum
Obserua iuxta caput Serpentarij: ex illo nanq;
Ipsum deprehendas licet splendidum Serpentarium,
B Quales sibi capiti subiacentes clari humeri
Apparent. ij quidem etiam plena luna
Conspicuæ essent: sed manus non admodum æquales:
Tenuis nanq; hinc inde exit splendor:
Attamen etiam illæ contemplabiles: non enim modicæ sunt.
Ambæ autem serpente fatigantur: qui quidem medium
Inuoluit Serpentarium. hic uerò constanter apteq; innixus
Pedibus conterit magnam feram ambobus
Scorpium, oculoq; & in pectore calcans
Rectus: sed ei serpens ambas uoluitur per manus,
Dexteram modicus, sinistram uerò superne multus.
Atq; ei sanè Coronam attingunt supremę genæ.
Subter spiram autem magnas inquire Chelas:
Sed hæ quidem luminum indigæ, nequaquam splendidæ.
At post Helicen circumfertur auriganti similis
Arctophylax, quem quidem homines cognominant Booten,
Eo quòd plaustrum contrectare uidetur Vrsæ.
Atq; adeò totus perspicuus est. sub zona uerò sibi ipse
Præ alijs Arcturus obuoluitur lucida stella.
Verùm ambobus sub pedibus obseruato bubulci
Virginem, quæ quidem in manibus gerit spicam splendidam.
Siue igitur Astræi illa proles, quem utiq; ferunt
Astrorum primæuorum patrem esse, siue cuiuspiam alius,
Secura uersetur, fabula certè incidit alia
Hominibus, quòd ferè in terra conuersata quondam sit.
Veniebat autem hominum in conspectum: nec unquam uirorum,
Nec unquam ueterum recusabat cœtus mulierum:

Illud fermè caput hàc natat.) Caput Draconis pertingit usque ad maximũ circulũ semper apparentiũ, habitatibus climat Macedoniæ seu Hellesponti. Sub hoc circulo miscentur extremi ortus & occasus. Nã quæ proxime sunt intra hunc circulũ, occidere: quæ extra, semper apparere incipiũt. Veteres astronomi, sicut Proclus, hũc circulũ Arcticũ uocauere, atq; è regione Austri maximum semper occultorũ Antarcticum. At neoterici iam istos circulos per polum zodiaci circumpolũ mundi descriptos intelligunt. Quo fit, ut isti duo circuli omnibus habitationibus apud ueteres stati maneãt, aud ueteres secũdum climatũ diuersitatem uarient.

Ἀλλ' αὐαμιξ ἐκάθητο, καὶ ἀθανάτη πορ ἐοῦσα.
Καὶ ἐ δίκλω καλέεσκον. ἀγειρομένη δὲ γέροντας,
Ἠὲ πρὸ ἀγορῆ, ἢ σύριχόρω ἐν ἀγυιῇ,
Δημοτέρας κ' ἤλεκλιν ὑπαὶ ῥήτρας θέμισας.
Οὔπω λύγαλέη τότε νείκεος ἀντίστεν ζ,
Οὐδὲ σακεσίπορ πόλεμοιο, οὐδὲ λυσσήν.
Αὔτως δ' ἔζωον. χαλεπὴ δ' ἀπέκειτο θάλασσα,
Καὶ βίον ὄπωνάδε ἀποπρόθεν ἠγίνεσκον,
Ἀλλὰ βόες ἄροτρα. καὶ αὐτὴ πότνια λαῶν
Μυρία πάντα πέδειχε δίκη λώτερα δικαίων.
Τόφρα μὲν ὄφρ' ἔτι γαῖα χρύσειον ἔφερβεν.
Ἀργυρέην δ' ὀλίγη τε, καὶ οὐκέτι πάμπαν ἐτίμα
Ὁμίλει πεπίεσται παλαιῶν ἤθεα λαῶν.
Ἀλλ' ἔμπης ἔτι λεῖνο κατ' ἀργύρεον γένος ἦεν.
Ἤρχετο δ' ἐξ ὀρέων ὑπαλέεσθ ἠχηέντων
Μυακὲς. ὁ δὴ τοῦ ἐπεμίσγε μειλιχίοισιν.
Ἀλλ' ὁπότ' ἀνθρώπων μεγάλας πλήσαντο κολώνας,
Ἠπείλει δ' ἄπειτα καθαπτομένη κακότητ .
Οὐδ' ἔτ' εἰσωπὸς ἐλθύσεσθαι καλέεσκεν.
Οἷον χρύσεοι πατέρες γένος ἐλίπεσθε
Χειροτέρλιν. ὑμεῖς δὲ κακώτερα τεκέεσθε.
Καὶ δή πο πόλεμοι καὶ δὴ καὶ ἀνάριστον αἷμα
Ἔσσεται ἀνθρώποισι. κακὰ δ' ὧδε κείσεται ἄλγος.
Ὡς εἰπὼν ὄρεσφιν ἐπεμαίετο. τὸν δ' ἄρα λαός
Εἰς αὐτὸν ἔτι πολλὰ παλίμπανε πατραίνοντας.
Ἀλλ' ὅτε δὴ καὶ κεῖνοι ἐτέθνασαν, οἵδ' ἐγένοντο
Χαλκείη γένεη, πατρόθροοι ὀλοώτεροι ἀνδρῶν.
Οἵ πρῶτοι κακοεργὸν ἐχαλκεύσαντο μάχαιραν
Εἰνοδίλιον. πρῶτοι δὲ βοῶν ἐπάσαντ' ἀροτῆρας.
Καὶ τότε μισήσασκε δίκη λείνων γένος ἀνδρῶν,
Ἔπταδ' ὑπαρανίη. ταύτλιν δ' ἄρα νάσατο χώρλιν
Ἡχίπορ φύνυχίη ἔτι φαίνεται ἀνθρώποισι
Γαρθμὸς ἐγγὺς ἐὼν ἅ πολυσκέπτοιο βοώτα.
Τῆς ὑπὲρ ἀμφοτέρων ὤμων εἰλίσσεται ἀστὴρ
Δεξιτερῇ πλευρῇ, πατρουγητὴρ δ' αὖτε καλεῖται.
Τόσσος μὲν μεγέθει, τοίη δ' ἐγκείμλιο ἄιγλη,
Οἷο καὶ μεγάλης ἀρλιὸ ὑπὸ φαίνεται ἄρκτο.
Δεινὴ γὰρ λείνη, λεινοὶ δέ οἱ ἐγγύθεν εἰσίν
Ἀστέρες. ἐκ αὖ τός γε ἰδλὼν ὠδίτε κμήραιο.
Οἷός οἱ πὰ ποδῶν φορέεται καλός τε μέγας τε,
Εἷς μὲν ὑπ' ὠμαίων, εἷς δ' ἰξυόθεν κατιόντων,
Ἄλλο δ' ἀραίοις ὑπὸ γόνασιν. ἀλλ' ἄρα πάντες
Ἁπλόοι ἄλλοθεν ἄλλο ἀϋπνυμίη φορέονται.
Κρατὶ δέ οἱ λίλυμοι. μέσσῃ δ' ὑπὸ καρπίνός ὄζει.
Ποσσὶ δ' ὑπ' ἀμφοτέροισι λέων ὑπὸ καλὰ φαίνε .
Ἔνθα μὲν ἠελίοιο θερείπετά εἰσι λιελδυθοί.
Αἱ δέ πε ἀστεχύων ἔγνεαι φάινονται ἄρδρα.
Ἠελίῳ τὰ πρῶτα συνδρομέοισι λέοντι.
Τῆμος καὶ λιελάδοντος ἐπισσύε δύρεῖ πόντῳ
Ἀθρόοι ἐμπίπτοσι. ὁ δὲ πλόος ἀκέπι κώπαις
Ὥριος. δύρεῖά μοι ἀρέσκοιεν τότε νῆες.
Εἰς ἄνεμον δὲ τὰ πρῶτα λυθερνητῆρες ἔχοιεν,
Εἰ δέ τοι ἠνιοχόν τε καὶ ἀστέρας ἠνιόχοιο

ἤλεκλιν) Lege ἤλεξιν, pro ἤλεξιν. Nunquam enim memini me legisse ἤλεκλιν.

Σκίπ ηδαϛ

A Sed permixtim considebat, quamuis immortalis esset.
Atq; ipsam Iusticiam uocabant. Congregans autem senes,
Aut alicubi in foro, aut propatulo in compito,
Ciuiles monstrabat studiosa leges.
Nondum pernicio sam tunc litem norant,
Nec disceptationem contentio sam, neq; seditionem:
Sed simpliciter uiuebāt. periculosum aūt procul aberat mare
Atq; fictum nondum naues è longinquo ducebant,
Sed boues, aratra, etiam ipsa domina populorum
Copiosa omnia suppeditabat iustitia datrix iustorum.
Tam diu aderat, quam diu item terra genus aureum fouebat.
Argenteo autem raraq; & non amplius omnino parata
Conuersabat, desiderans ueterum mores populorum:
Veruntamen adhuc illo argenteo seculo erat:
Sed ueniebat è montibus post crepusculum argutis
Solitaria: neq; cuiquam congrediebatur blanditijs.
Verùm quando hominum magnas impleuisset urbes,
Increpabat subinde, carpens malitiam.
Neq; amplius, inquit, uisendā me dabo uenire rogātibus.
Mirum quàm aurei patres seculum reliquerint
Deterius: uos autem peiora generabitis.
Tunc scilicet bella atq; etiam promiscuè fusus cruor
Futurus est hominibus: malo autem impendebit dolor.
Sic locuta montes repetebat. Verùm populos
In ipsam adhuc, prorsus deserebat, occulos conijcientes.
Cæterùm quando etiam illi obierunt, alij nati sunt,
B Aenea ætas, prioribus pernicio siores homines:
Qui primi maleficum fabricarunt gladium
Viatorium primi etiam boues edere cęperunt operatios.
Atq; tunc exosa iustitia illorum genus hominum.
Volauit sub cœlum: eamq; forte occupauit regionem,
Vbi nam nocturna adhuc cernitur hominibus
Virgo, uicinè existens perspicuo bubulco.
Cuius super ambobus humeris circumuertitur stella
Ad dexteram alam: Præuindemiator autem uocatur:
Tanta quidem magnitudine, taliq; insidens splendori,
Qualis etiam magnæ sub cauda lucet ursæ.
Ardens profectò illa: ardentes etiam ei cominus sunt
Stellę, nec forsā hasce cōtuitus, tibi inquisitione opus fuerit.
Quales ei ante pedes fertur claraq; magnaq;,
Vna quoq; sub humeris, una item lumbotenus obeuntium,
Alia præterea posterioribus sub genubus. Aliæ uerò omnes
Mediocres alibi, alia sine nomenclatura feruntur.
Capiti autem ei Gemini. mediæ uerò Cancer subest:
Ad pedibus sub ambobus Leo clarè sublucet.
Ibi quidem solis ardentissimi sunt cursus,
Atq; tum spicarum uacua apparent arua.
Sole primùm accedente Leonem.
Tunc etiam susurrantes Etesiæ, uastum Pontum
Glomerati irruunt. nauigatio autem non amplius remis
Tempestiua est: magnæ mihi placerent tunc naues:
Contra uentum uerò, gubernacula rectores teneant oportet.
Porrò si tibi Aurigam & stellas Aurigæ

Contem-

Σκέπτεσθαι δυκίοι, καὶ τοι φάτις ἦλυθεν αἰγὸς
Αὐτῆς, ἥν ῥίφαν, οἵτ' εἰν ἁλὶ πορφυρέοσι
Πολλάκις ἐσκέψαντο λιπλαιομένους ἀνθρώπους,
Αὐτὴν μὲν μιν ἅπαντα μέγαν διὰ λύμην ὠΐτι λαιῇ
Κεκλιμένην σπείρης ἑλίκης δι' οἱ ἄκρα κάρηνα
Ἀντία σινδύει. σκαιῷ δ' ἐπελήλαται ὤμῳ
Ἀξίρη. τὴν μέν τε λόγοι διὰ μαζὸν ἴσχειν.
Ὠλενίην δέ μιν αἶγα διὸς καλέεσθαι ἔτυμον.
Ἀλλ' ἣ μὲν πολλή τε, καὶ ἀγλαή. οἱ δέ οἱ αὐτῷ
Λεπτὰ φαείνονται ἐριφοι καρπὸν ὑπὸ χειρός,
Μαρ ποσὶ δ' ἡνιόχῃ κεραὸν πεπηότα ταῦρον
Μαίεσθαι· τὰ δέ οἱ μάλ' ἐοικότα σήματα κεῖται.
Τοίη οἱ κεφαλὴ διακέκριται. ὀδέ τις ἄλλῳ
Σήματι τεκμήραιτο κάρη βοός, οἷά μιν αὐτοὶ
Ἀστέρες ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι τυπόωσι.
Καὶ λίην κείνων ὄνομ' εἴρεται. οὐδέ τοι αὖτως
Νήκουσοι ὑάδες, τὰ μὲν ῥ' ὑδὶ ταυτὶ μετώπῳ
Ταύρου βεβλέαται. λαιὸν δὲ κεραστὸν ἄκρον,
Καὶ τόσσα σπείρης ὑπερκείμενον ἡνιόχοιο.
Εἷς ἀστὴρ ἐπέχει. σμερδνὸν δὲ φορέονται.
Ἀλλ' αἰεὶ ταῦρον προφορέτερος ἡνιόχοιο
Εἰς ἑσπέρην καταβῆναι, ὁμιλυσίην πορ ἀείρων.
Οὐδ' ἄρα κηφῆος μογερὸν γένος ἀσίδαο
Αὖτως ἀγνὸν κατακείσεται. ἀλλ' ἄρα καὶ σφῶν
Οὐρανὸν εἰς ὄνομ' ἦλθεν, ἐπεὶ διὸς ἐγγύθεν ἦσαν.
Αὐτὰρ μὲν κατόπισθεν ὑπ' ἀγκωνίσκοιο ἄρκτου
Κηφεὺς, ἀμφοτέρας χεῖρας τανύοντι ἐοικώς.
Ἴσῃ οἱ σάθμην ἑστὼς ἀρτείνεται οὐρῆς
Ἐς τόσσας ἀμφοτέρους, ὅσῃ πόλος ὀδὲ τόσσα τείνει.
Αὐτὰρ ἀπὸ ζώνης ὀλίγον κε μεταβλέψειας
Πρώτῳ ἐέρσιον καμπὴν μεγάλοιο δράκοντος.
Τὸ δ' ἄρα δαιμονίη πολυλίνδεται, οὐ μάλα πολλὴ
Νυκτὶ φαεινομένῃ παμμήνιδι, κοσμίῃ πειθὼ.
Οὐ γάρ μιν πολλοὶ κατὰ ἐπημοιβοὶ γανόωσιν
Ἀστέρες, οἵ μιν πᾶσαν ὑπερβήσαντι σιχόωσιν.
Οἶόν δὲ λιπὼν θύρῃσιν ἔντοσθ' ἀφαρῆα
Δικλίδι ὑδὶ πλήσοντος ἀνακρούσειν ὀχῆα,
Τοιοῦτοι μυχὰξ ὑποκείμενοι ἰνδάλλονται
Ἀστέρες. ἦδ' αὖτως ὀλίγων ἀρτείνεται ὤμων
Ὀργυιὴν φαίνοντες αὐιάζειν ὑδὶ παιδί.
Αὐτὸν δ' ἐκεῖνο λυλίνδεται αἰνὸν ἄγαλμα
Ἀνδρομέδης, ὑπὸ μητρὶ λελασμένον. οὔ σε μάλ' οἶω
Νύκτα πρόσω σκέψασθαι, ἵν' αὐτίκα μᾶλλον ἴδηαι.
Τοίη οἱ λιπαλὴ, ῥοῖοι δὲ οἱ ἀμφοτέρωθεν
Ὦμοι, καὶ τόσσαι ἀκράταται, καὶ ζώματα πάντα.
Ἀλλ' ἐμπης λακέδι σπιλωτίη τετάνυσται
Δόγμα δέ οἱ λέπτυι καὶ ὑπ' ὀρανῷ. αἰδὶ δ' αὖ ἔχονται
Αὐτὸν πεπλανύαι πάντ' ἴματα χεῖρον ἐκεῖναι.
Ἀλλ' ἄρα οἱ καὶ λιπαρὴ πέλωρ ἐπελήλαται ἵππου
Γαστρὶ νεαίρῃ ξυνὸς δ' ὑδὲ λάμπεται ἀστὴρ,
Τὸ μὲν ἐπ' ὀμφαλίῳ, δὲ δ' ἐχατόωντι καρήνῳ.
Οἱ δ' ἄρ' ἔτι τρεῖς ἄλλοι ὑδὶ πλευράς τε καὶ ὦμος
Ἵππου, σπειρανόωσι σπιασάδὴν ἴζα πέλεθρα,

Καλοὶ

A Contemplari uideatur, etiam mentio inciderit Capræ
Ipsius, atq; Hœdorum (qui in mari nigrescente
Sæpe contuiti sunt iactatos homines)
Eum quidem ipsum totum & ingentem, Geminorum sub læua
Acclinatum inuenies. Helices autem ei summum caput
E regione obseruatur, uerùm sinistro superincumbit humero
Capra religiosa, quam fabula est Iouí mammam præbuisse.
Oleniam uerò ipsam Capram Iouis uocant subuates.
Atq; hæc quidem multaq; & splendida: uerùm ei ibidem
Obscurè lucent Hœdi in iunctura manus.
Prope pedes autem Aurigæ cornutum expansum Taurum
Scrutare, atqui ei ualde consimilia indicia ponuntur.
Quale ipsi caput interstinctum est: neq; quispiam alio
Argumento coniectarit caput bouis. Qualiter id ipsæ
Stellæ utrinq; circumductæ configurant.
Etiam crebro eorum nomen memoratur. neq; adeò
Incelebres Hyades, quæ scilicet per totam fronem
Tauri sparsæ sunt. sinistri autem cornu summitatem
Et pedem dexterum adiacentem Aurigæ
Vnica stella complectitur. simul agitati item feruntur:
Attamen semper Taurus pronior Auriga
In occasum descendendo, pari ascensu alioquin exortus.
Neq; certè Cephei ærumnosa familia Iasidæ
Omnino ignobilis iacebit: quinetiam horum
In cœlum nomen peruenit: siquidem Iouis cognati erant.
Ipse quidem à tergo existens Cynosuræ ursæ
B Cepheus, ambas manus pandenti similis.
Tanta ei linea ab extrema tenditur cauda
In pedes ambos, quanta à pede in pedem tendit.
Cæterum à cingulo parumper respicere poteris
Primam petens flexuram magni draconis.
Ante hunc autem infœlix uoluitur, non admodum multa
Nocte lucens plenilunari, Cassiopia.
Neq; enim ipsam multæ & frequentes illustrant
Stellæ, quæ eam totam sparsim componunt.
Qualem uerò sera ianuam intus munitam
Biforibus concurrentes reuerberant uectes,
Tales singulatim subiectæ figurant
Stellæ; atq; hæc itidem modicis tendit ab humeris
Passum, diceres profectò angi propter filiam.
Ibi nanq; & illud obuoluitur triste simulacrum
Andromedę, sub matre constellatum. haud te multum opinor
Noctem disquirere, quò mox potius intuearis:
Tam clarum ei caput est, tam clari item ei utrinq;
Humeri, & pedes extremi, & cincturæ omnes.
Etiamnum & illic secundum brachia propansa est.
Vincula item ei admota sunt etiam in cœlo: retinentur autem
Illic expassæ omnibus diebus manus illæ.
Sed enim ei etiam supra caput ingens uolutatur equus
Ventre extremo: communis autem fulget stella:
Huius quidem in umbilico, illius uerò in extremo capite.
Præterea autem tres aliæ intra latera & armos
Equi signant distanter æqualia spacia,

Claræ

Καλοὶ καὶ μεγάλοι, κεφαλὴ δέ οἱ οὐδὲν ὁμοίη,
Οὐδ' αὐχὴν ἑλιχὸς πόρρωθεν. ἀτὰρ ἔσχατος ἀστὴρ
Αἰθομένης χθόνος ἐστὶ καὶ ἤν προτέροισιν ἐρίσειε
Τετράσιν, οἵ μιν ἔχουσι πορὶ στέρνοισι μάλ' ἐόντες.
Οὐδ' ὅγε τετράπου ὀδίτης. ἀπ' ὀμφαλίου γὰρ ἄνερθε
Μεσσόθεν ἡμιτελὴς πορτέλλεται ἱερὸς ἵππος.
Κεῖνον δὴ καὶ φασὶ καθ' ὑψηλὸν ἑλικῶνα
Καλὸν ὕδωρ ἀγαγεῖν σὺν δείους ἵππος κρήνης.
Οὐ γάρ πω ἑλικῶν ἄνερος κατελείβετο πηγαῖς,
Ἀλλ' ἵππος μιν ἔτυψε· τὸ δὴ θέρεος αὐτόθεν ὕδωρ
Ἐξέχυτο πληγῇ προτέρης ποδός. οἱ δὲ νομῆες
Πρῶτοι κεῖνο ποτὸν δεφήμισαν ἵππιον κρήνην.
Ἀλλὰ τὸ μὲν πέτρης ἀρδεύεται. ὄφρα ποτ' αὖτε
Θέσπιαι ἀνδράσιν ἐκὰς ὄψεαι. αὐτὰρ ὁ ἵππος
Ἐν δίῃ εἱλεῖται. καί τοι παρὰ θυμὸν ἄεθλοι,
Αὐτῷ καὶ κριοῖο θοώτατα εἰσὶ κέλευθοι.
Ὅς ῥά τε καὶ μήκιστα διωκόμενος περὶ κύκλα,
Οὐδὲν ἀφαυρότερον προχάει κυνοσουρίδος ἄρκτου.
Αὐτὸς μὲν νωθὴς καὶ ἀνάστερος οἷα σελήνη
Σκέψασθαι· ζώνην δ' εὖ ὁμῶς ὠπτημένον
Ἀνδρομέδης, ὀλίγον γὰρ ὑπὸ αὐτῷ ἐσήρικται.
Μεσσόθι δὲ τρίβει μέγαν οὐρανὸν, ἠχί περ ἄκραι
Χηλαὶ καὶ ζώνη πορτέλλεται ὠρίωνος.
Ἔστι δέ τοι καὶ ἔτ' ἄλλο τετυγμένον ἐγγύθι σῆμα
Νειόθεν ἀνδρομέδης, τόσσ' ὠὴ τρισὶν ἐξάμπτασθαι
Δελτωτὸν πλευρῇσιν, ἰσαιομένῃσιν ἑοικός
Ἀμφοτέρῃς. ἢ δέ τι τόσσον, μάλα δ' ὀδίτῃ τοίμη
Εὑρέλαι πορὶ γὰρ πολέων σύστερός ὅττι
Τῶν, ὀλίγον κρὶς νοτιώτεροι ἀστέρες εἰσίν.
Οἵ δ' ἀρ' ἔπι πρότερον, ἔπι δ' ᾧ πρόβολοι νότοιο
Ἴχθύος. ἀλλ' αἰεὶ ἕτερος προφερέστερος ἄλλου,
Καὶ μᾶλλον βορίαο νέον καταΐοντος ἀκούει.
Ἀμφοτέρων δὲ σφέων ἀρτείνεται ἠΰτε δεσμὰ
Οὐραίων ἑκάτερθεν ὑπὸ χερῶ εἰς ἓν ἰόντων·
Καὶ τὰ μὲν εἰς ἀστὴρ ἐπέχει καλός τε μέγας τε,
Οὐρά τε καὶ σύνδεσμον ὑπόραιον καλέουσιν.
Ἀνδρομέδης δέ τοι ὦμος ἀριστερὸς ἰχθύος ἔστω
Σῆμα βορειοτέρω. μάλα γὰρ νύ οἱ ἐγγύθεν ὀδίτῃ.
Ἀμφότεροι δὲ πόδεσσι γαμβρὸν ὠρίωνα μαίνοιεν
Περσέως, οἱ ῥά οἱ αἰεὶ ἑπωμάδιοι φορέονται.
Αὐτὰρ ὅγ' ᾧ βορέω φέρεται πρεμνηδὸν ἄλλων.
Καί οἱ δεξιτερὴ μὲν ὑπὲρ κλισμοῦ τετάνυσται
Γωνιερὸς δίφροιο. τὰ δ' ᾧ ποσὶν οἷα διώκων
Ἴχνια μηκύνει, κεκονισμένῳ ᾧ δὶ πατρί.
Ἀγχὶ δὲ οἱ σκαιῆς ὠλενίδι ἅλιθα πᾶσαι
Πλειάδες φορέονται. ὅ δ' οὐ μάλα πολλὸς ἁπάσας
Χῶρος ἔχει. καὶ δ' αὐτὰς ὑπισκέψαθαι ἀφαυράς.
Ἐπτάποροι δὴ ταί γε μετ' ἀνθρώπους ὑδέονται,
Ἐξ οἷαί πορ ἔδσαι ἐπόψιαι ὀφθαλμοῖσιν.
Οὐ μὲν πως ἀπόλωλεν ἀπουθὴς ἐκ δόος ἀστὴρ,
Ἐξ ὅ καὶ γένεθλον ἀκούομεν. ἀλλὰ μάλ' αὕτως
Εἴρεται. ἑπτὰ δὲ κεῖναι ὠνομάδδιλαι καλέονται,
Ἀλκυόνη, μερόπη τε, κελαινώ τ', ἠλέκτρη τε,

Καὶ

A Claræ & magnæ, uerùm caput ei haud quaquam simile,
Neq; ceruix, longa alioqui existens: tamen extrema stella
Fulgentis genæ etiamnum prioribus concertaret
Quatuor, quæ ipsum continent, conspicuæ planè existentes.
Nec uerò hic quadrupes est: ab umbilico nanq; extremo
Dimidio semiperfectus exoritur sacer equus.
Hunc etiam aiunt in excelso Helicone
Pulchram aquam produxisse largi equi fontis.
Nec unquam enim Helicon summus destillarat fontibus:
Verùm equus ipsum ferijt, atq; copiosa inde aqua
Effusa est ictu prioris pedis. pastores autem
Primi hunc potum apellarunt equi fontem.
Atq; hic quidem è rupe stillat, nec modo ipsum
A Thespiensibus uiris longè cernes. Cæterùm equus
In cœlo obuersatur. Atq; (propè spectato)
Illic etiam Arietis celerrimi sunt cursus:
Qui sanè uel longissimos agitatus per orbes,
Nihilo segnius currit Cynosura ursa.
Ipse quidem languidus & obscurus, utpote lunam
Obseruando. ueruntamen per cingulum deprehendere poteris
Andromedæ: haud longe enim sub ipsam situs est.
In medio autem terit magnum cœlum, ubi nam summæ
Chelæ, & cingulus circumagitur Orionis.
Est uerò adhuc aliud dispositum propè signum
Subter Andromedam: id autem in tria dimensum est
Deltotum latera, æqualibus assimilatum
B Duobus. tertium uerò non tantum, tamen admodum facile est
Inuentu: præ multis enim fulgidum est.
Quibus paululum Arietis australiores stellæ sunt:
Illæ uerò adhuc anterius. Præterea autem in procursibus austri
Pisces: sed semper alter propior altero:
Atq; magis Boream recenter descendentem sentit.
Ab ambobus uerò ipsis tenduntur quasi uincula,
Et caudis utrinq; sequenter in unum coeuntibus.
Et hæc quidem una stella connectit, claraq;, magnaq;:
Quam utiq; etiam colligaturam subcaudinam uocant.
Porrò Andromedæ humerus sinister piscis esto.
Index septentrionalioris: admodum nanq; ei uicinè est.
Ambo autem pedes sponsum indicare poterunt
Persea, qui quidem ei semper ob humeros uoluuntur.
Verùm hic in boreali parte fertur maximus aliorum:
Atq; ei dextera quidem ad lecticam protensa est
Socrinæ sellæ, in pedibus autem uelut persequens
Vestigia distendit, fatigatus in dio patre.
At ei prope sinistrum genu aceruatim omnes
Pleiades feruntur. nec uerò adeò spaciosus uniuersas
Locus continet: atq; ipsæ in spiciendo languidæ.
Septem gradæ autem eæ ab hominibus celebrantur,
Sex solæ quamuis existant conspicuæ oculis.
Nec certe unquam perijt ignota ex cœlo stella,
Ex quo à primordio audimus: sed planè fabulosè
Dicitur. porrò septem illæ nominatim uocantur,
Alcyone, Meropeq;, Celænoq;, Electraq;,

Καὶ σθροπὴ, καὶ τηϋγέτη, καὶ πότνια μαῖα.
Αἱ μὲν ὁμῶς ὀλίγαι καὶ ἀφιγγέες, ἀλλ' ὀνομασταὶ
Ἦσι καὶ ἐσπερίαι, ζεὺς σφ' αἴτιος, εἰλίσσονται.
Ὅς φασι καὶ θρέπτορ καὶ χείματος ἀρχομένοιο
Σημαίνειν ἐπέλθυσαν, ἐπορχομένης τ' ἀροτοιο.
Καὶ χέλυς, ἥν τ' ὀλίγην. τὴν σφ' ἀρέτη καὶ πᾶσι λίπεσθαι
Ἑρμείας ἐτόρησε. λύρην σέ μιν εἶπε λέγεσθαι.
Καὶ σφ' ἔθεσ πρόπαρ οἰθυν ἀπ' ὀμφαλίου εἰλίποδος
Οὐρανὸν εἰσαγαὼν. τὸ δ' ὑπὲρ σκελέεσσι τέτυλται
Γόνατά οἱ σκαιῷ πελάει. λιφαλὴ γέμεν ἄκρη
Ἀντιπόρην ὄρνιθος ἑλίσσεται. ἡ δὲ μεσηγὺ
Ὀρνιθίης λιφαλῆς καὶ γόνατος ἐσήκται.
Ἦ τοι γὰρ καὶ ζυγὶ πάρα τρέχει αἰόλος ὄρνις.
Ἀλλ' ὁ μὲν ἠρόεις. τὰ δέ οἱ ὑπὸ τροχιῶντα
Ἄστρασιν, ὅτι λίθῳ μεγάλοις, ἀτὰρ ἐμμενὲς αὖγὴ.
Αὐτὰρ ὅγ' * δυσιόωντι ποτὶ ὄρνιθι ἐοικὼς,
Οὔρεος εἰς ἑτέρην φορέεται, ἧχι λεχαὶ χαρὸς
Κηφῆος ταρσοῖο τὰ λιπαὶ πείρατα τείνων.
Λαιὴν δὲ πρόβυγι σκαρθμὸς πάρα κέκλιται ἵππου.
Τὸν δὲ μετασκαίροντα δι' ἰχθύος ἀμφινέμονται
Ἵππου. παρ δ' ἄρα οἱ λιφαλῆ χεὶρ ὑδροχόοιο
Δεξιτερὴ τετάνυσται. ὁδ' ὀπάδερος αἰγοκερῆος
Τέλλεται. αὐτὰρ ὅγε πρόσθεν καὶ νείοιθι μᾶλλον
Κέκλιται αἰγόκερως, ἵνα τρέπετ' ἠελίοιο.
Μὴ λείνῳ γε μιν πόδι κλύζοιο θαλάσσης
Γεπαμένῳ πελάγει λιχμηρὸς, οὔτέ κεν ἠοῦς
Πολλὴν πειρήνειας, ἐπεὶ ταχινώτατά εἰσιν,
Οὔτ' ἂν τοι νυκτὸς πεφοβημένῳ ἐγγύθεν ἠὼς
Ἔλθοι, ἢ μάλα πολλὰ βοωμένῳ οἷσί τ' ἀλεγεινοὶ
Τῆμος ὠκυρόηστοι νότοι ὁπότ' αἰγοκερῆι
Συμφέρετ' ἠέλιος. τότε δὴ λιρύος ἐκ δίος ὀϊστὸς
Ναύτῃ μαλκιόωντι λακώτροπον. ἀλλὰ καὶ ἔμπης
Ἤδη πάντ' ἀνιαρὸν ὑπὸ τέρμασι θαλάσσης
Πορφύρεοι. ἵκελοι δὲ κολυμβίσιν αἰθυίῃσι
Πολλάκις ἐκ νηῶν πέλαγος πρὶν πλαίνοντο
Ἥμενθ' ἑπ' αἰγιαλὸς τετραμμένοι. οἱ δ' ἔτι πόρσω
Κλύζονται. ὀλίγον δὲ δι' ξύλον ἄϊδ' ἐρύκει.
Καὶ δ' αὖ ὑδὶ πρότερον γε θαλάσσης πολλὰ πεπονθώς,
Τόξον ὅτ' ἠέλιος λαίῃ καὶ ῥηγία τόξα,
Ἑσπερίος λατάγοιο, πεποιθὼς ἀπίτι νυκτί,
Σῆμα δέ τοι λείνης ὥρης καὶ μίλητος ἐκείνης
Σκορπίος αὐτέλλων ἐκ πυμάτης ὑδὶ νυκτός.
Ἤτοι γὰρ μέγα τόξον αὐέλκεται ἐγγύθι λοφίτης
Τοξότης, ὀλίγον δὲ προίτερος ἵσταται αὐτῷ
Σκορπίος αὐτέλλων. δ' αὖ ὄρχεται αὐτίκα μᾶλλον.
Τῆμος καὶ λιφαλὴ λιπαροσεφὴς ἀκρόθι νυκτὸς
Ὑψι μάλα προχάει. ὁ δὲ λύεται ἠῶθι πρὸ
Ἀθρόος ὠείων, λικφεὺς δ' ἀπὸ χειρὸς ἐπ' ἰξύι.
Ἔσι δέ τις πρότερος βεβλημένος ἄλλος ὀϊστὸς,
Αὐτὸς ἀτὰρ τόξου. ὁ δὲ οἱ πάπταινται ὄρνις
Ἀοστόρου Βορέω. χεδύθεν δέ οἱ ἄλλος ἀήτης,
Οὐ τόσος μεγέθει. χαλεπὸς γέμεν ἦ ἀλὸς ἐλθεῖν
Νυκτὸς ἀπορχομένης, λαί μιν καλέουσιν ἀήτην.

* ἐμβλώσκοντι ποτὶ ὄρνιθι. Immotis aeris in aere pendenti.

A Et Sterope, & Taygeta, & uenerandą Maia.
Hæ quidem simul modicæ & obscuræ: tamen celebres
Mane & uespertinæ (Ioue autore) circumagunt ur:
Qui eis æstatem & hyemem instantem
Significare præcepit, aduenientemq; arationem.
Præterea testudo, quæ parua: quam etiamdum ad cunam
Mercurius compegit: Lyram uerò eam iussit uocari.
Collocauit autem ante ignotum idolum,
In cœlum transferens, atq; in cruribus uolatile
Genu ei sinistro appropinquat, caput certe summum
E regione Cygni circumuoluitur: illa uerò inter
Cygninum caput & genu sita est.
Porrò etiam in cœlo uolant uarius ales:
Verùm is quidem obscurus: alæ autem ei exasperatæ sunt
Stellis non adeò magnis, tamen neq; languidis.
Sed hic tranquillanti uolatum aui similis,
A' cauda in occasum fertur, contra dexteram manum
Cephei, unguis dexteras extremitates tendens.
Læuę uerò alæ ungula acclinata est Equi.
Quem item subsultantem duo pisces circuudant
Equum, atqui ei prope caput manus Aquarij
Dextera extensa est: is autem posterior Capricorno
Oritur, cæterùm prior & remote magis
Inclinatus est Capricornus, ubi uertitur solis cursus.
Haud illo in mense fluctuosi maris
Vasto pelago usus, uel certe die
B Multam uiam confeceris, quoniam breuissimi sunt:
Vel forte noctu exterrito propè dies
Venerit, etiam ualde multum clamanti. periculosi autem
Tunc irrumpunt Austri, quando Capricorno
Cooritur sol: tunc sanè frigus ex aere est
Nautæ rigenti pernicios ius. Veruntamen
Iam totum annum sub carinis mare
Nigrescit. Similes autem urinatoribus mergis
Sæpenumero è nauibus mare circumspicientes
Sedemus ad litora conuersi: illa uero adhuc procul
Alluuntur: modicum autem lignum mortem prohibet.
At uerò in priore mense mari multa passus,
Arcum quando sol incendat & rectorem arcus,
Sub ueſperam nauem reducito, fidens non amplius nocti.
Indicium autem tibi illius temporis & mensis illius
Scorpius exoriens esto extrema sub nocte:
Quando quidem magnum arcum attrahit prope aculeum
Sagittarius, sed aliquantum anterior consistit ipso
Scorpius exoriens: ille uerò ascendit confestim admodum
Tum quoq; caput Cynosuræ in extremo noctis
Excelse ualde fertur: occidit autem ante matutinum
Cumulatus Orion: Cepheus uero à manu ad lumbum.
Est item quædam ulterius iacta alia sagitta,
Ipsa absq; arcu: atq; illi aduolitat Cygnus
Propius Boreæ. Vicina item ei alius ales,
Non tantus magnitudine, tempestuosus sanè mare egrediendo,
Nocte decedente: atq; ipsum uocant Aquilam,

Caput certe summũ è regione Cygni circumuoluitur) Summũ Cygni caput uoluitur è regione. ἀντιπόρην, absolute.

Δελφὶς σὶ ὀμάλα πολλὸς ὐδὶ τρέχει αἰγοκρῆϊ,
Μεσσόθεν ἠδρόεις. τὰ σὲ οἱ πόδι τέσσαρα λέπται
Γλίσχρα, πεβολάσλιν σίνο, πὰρ σίνο πεπτηῶτα.
Καὶ τὰ μὲν οὖν Βορέω καὶ ἀλήσιον ἠελίοιο
Μεσσηγὺς λέχυται. τὰ σὲ νεισθὶ τέλεται ἄλλα
Πολλὰ μεταξὺ νότοιο καὶ ἠελίοιο λελύθε.
Λοξὸς μὲν ταύροιο τομὴ ὑποκέκλιται αὐτὸς
Ὠρίωνι, μὴ λέγειν ὅτις καθαρῇ ὐδὶ νυκτὶ
Ὑψὸ πεπτηῶτα πέρχεται, ἀλλὰ πεποίθοι
Οὐρανὸν εἰσανιδὼν πόφορέτερα θηήσασθαι.
Τοῖον δὲ φαρὸς ἀειρομένῳ ὑπὸ νώτῳ
Φαίνεται ἀμφοτέροισι λύων ὑπὸ ποσὶ βέβηκώς
Ποικίλον. ἀλλ᾽ ὁ πάντα πεπασμένον, ἀλλὰ κατ᾽ αὐτῆς
Γαστρὸς λυάγεος πόδι τέλεται. ἢ σὲ οἱ ἄκρη
Ἀστρὶ βέβληται λεπνῷ γήνυς. ὅς ῥα μάλιστα
Ὀξέα σειρήων. καί μιν καλέουσ᾽ ἄνθρωποι
Σείριον. ἀκέπι λέγειν ἅμ᾽ ἠελίῳ αὐίοντα
Φυταλιὰς ψεύδονται ἀναλδέα φυλλόωσαι.
Ῥεῖα γὰρ ἔν ἐκεῖνο σᾶς σίχας ὀξὺς ἀΐξας·
Καὶ τὰ μὲν ἐῤῥωσε, τὸν δὲ φλόον ἄλεσε πάντα.
Κείνῳ καὶ κατιόντι ἀκόσμεν. οἱ σὲ οἱ ἄλλοι
Σῆμ᾽ ἔμεναι μελέτοσιν ἐλαφρότεροι πόρίκεινται,
Ποσσὶ σὶ ὠρίωνι ὑπ᾽ ἀμφοτέροισι λαγωὸς
Ἐμμενὲς ἴματα πάντα σλώκεται. αὐτὰρ ὄγ᾽ αἰεὶ
Σείριον ὀξόπιθεν φορέται μετιόντι ἐοικώς·
Καί οἱ ἐπαντέλλει, καί μιν κατιόντα σλώκει.
Ἡ δὲ λαιὸς μεγάλοιο κατ᾽ ὀρλὼ ἕλκεται ἀργώ
Ῥυμός θ᾽ῳ. ὁ γὰρ τῇ γε πρὸς ἠελίοιο εἰσὶ λελύθοι,
Ἀλλ᾽ ὄπιθεν φορέται τετραμμένη. οἷα καὶ αὐταὶ
Νῆες, ὅταν σλὴ ναῦται ὑπερέψωσι λοφώνια
Ὁρμενὲς ἐσορχόμενοι. τὴν σὶ αὐτίκα πᾶς ἀνακόπτει
Νῆα, παλιῤῥοθίην δὲ λαθὰ πέτεται ἠπείροιο.
Ὣς ἦγε πρυμνηθὲν ἰκόνις ἕλκεται ἀργώ.
Καὶ τὰ μὲν ἠερίη καὶ ἀνάσρον, οἷα πρὸ αὐτὸν
Ἴσον ἀεὶ πρώρης φορέται· τὰ δὲ πᾶσα φαεινή.
Καί οἱ πηδάλιον λεκαλασμένον ἐσέικται
Ποσσὶν ὑπ᾽ ἀραίοισι λαιὸς πόπάροιθεν ἰόντος.
Τὴν δὲ καὶ ἀκ ὀλίγου πόρ ἀπόπροθι πεπτηῶσαν
Ἀνδρομέδην, μέγα λῆτος ἐπορχόμενος κατεπείγει.
Ἡ μὲν γὰρ θρῄκης ὑπὸ πνοιῇ Βορέαο
Κεκλιμένη φορέται. τὸ σὲ οἱ νότος ἐχθρὸν ἀγινεῖ
Κῆτος, ὑπὸ λειῶ τε καὶ ἰχθύσιν ἀμφοτέροισιν,
Βαιὸν ὑπὲρ ποταμὸν βεβλημένον ἀστρόεντος.
Οἷον γὰρ λάκεῖνο θεὸν ὑπὸ ποσσὶ φορεῖται
Λείψανον ἠσιόπαο πολυκλαύστε ποτάμοιο.
Καὶ τὸ μὲν ὠρίωνος ὑπὸ σκαιὸν πόδα τείνει.
Δεσμοὶ σὶ ἀραῖοι, τοῖς ἰχθύσι ἄκροι ἔχονται,
Ἄμφω συμφορέονται ἀπ᾽ ἀραίων κατιόντοιν,
Κυτείης σὶ ὄπιθεν λοφιὴς ὑπὸ μίξ φορέονται,
Εἰς ἓν ἑλαυνόμενοι, ἓνὶ σὶ ἀστρὶ πειραίνονται.
Κήτεος, ὅς λείπει πρώτην ἐπικεῖνται ἀκάνθην.
Οἵσὶ ὀλίγῳ μέτρῳ, ὀλίγῃ σὶ ἐγκέμενοι αἴγλῃ,
Μεσσόθι πηδαλίοιο καὶ λήτεος εἰλίσσονται,

A Delphinus aũt nõ admodũ magnus appropinquat Capricorno,
Medio obſcurus: quatuor uerò ei circumiacent
Stellæ, adiectim duæ, iuxtà duæ uolantes:
Atq; hæc quidem Boream & uagationem ſolis
Interfuſa ſunt. Porrò remotè oriuntur alia
Multa inter Auſtrum & ſolis orbitam.
Obliquus quidem Tauri ſectioni ſubiacet ipſe
Orion. Non illum quis ſerena in nocte
Sublime uolitantem præterit: ſed confidat
Cœlum intuens, promptius contemplari.
Talis & cuſtos elato ſub dorſo
Lucet ambobus Canis ſub pedibus ſiſtens
Varius, at non penitus illuſtratus. uerùm circa ipſum
Ventrem obſcurus obuerſatur. Sed ei ſummum
Stella inſignitum eſt feruida mentum, quę quidem maxime
Vehementer exiccat: atq; ipſum uocant homines
Sirium. non amplius illum cum ſole orientem
Arbores fallunt ſine humore frondentes.
Facile ſiquidem diſcernit per ordines, acutus penetrans:
Et quaſdam conſolidat, quarundã uerò corticem perdit omnem.
Illum etiam occidentem ſentimus, cæterùm ei aliæ
Quæ ſignum ſint membris, languidiores circumiacent.
Pedibus autem Orionis ſub ambobus Lepus
Inceſſanter omnibus diebus fugatur, at ſemper
Sirius à tergo fertur inſequenti ſimilis:
Etiam ei coorítur, atq; ipſum occidentem inſectatur.
B At Canis magni contra caudam uoluitur Argo
A puppi: non enim huic ex more ſunt curſus,
Sed retro agitatur uerſa: ceu etiam ipſæ
Naues, cum nautæ inuertunt roſtrum,
Portum appellantes, atq; ſubito quilibet reſulcat
Nauem, retrogada uerò attingit continentem:
Sic à puppi Iaſonica trahitur Argo.
Atq; quibuſdã in partibus obſcura & ſine ſtellis (ſicut ad ipſum
Malum à prora) fertur: in alijs uerò tota ſplendida.
Etiam ei gubernaculum ſubmiſſum fultum eſt
Pedibus ſub poſteris Canis antecedentis.
Cæterùm (etſi admodum eminus uolitantem)
Andromedam grandis Cetus aduenies urget.
Porrò hoc Thracij ſub uentum Boreæ
Inclinata fertur: at ei Auſter infeſtum circumagit
Cetum, ſub Arietemq; & Piſcibus ambobus,
Paululum ſuper fluuio iacentem ſtellato.
(Mirum nanq; quales etiam illæ deorum ſub pedibus ferantur
Reliquiæ, Eridani luctuoſi fluuij)
Etiam hic quidem Orionis ſub ſiniſtrum pedem tendit.
Vincula autem caudina, quibus Piſces extremi tenentur,
Ambo coeunt, à caudis deſcendentes,
Beluinum uerò poſt dorſum commixtim feruntur,
In unum ducta: unica etiam ſtella terminantur
Ceti, quæ eius primæ inſidet ſpinæ.
Quæ autem modica magnitudine, modico item inſitæ fulgori
In medio gubernaculi & Ceti uoluuntur,

Γλαυκὸ πιπῆωτόν τ' ὑπὸ πλευρῇσι λαγωοῦ,
Νώνυμοι· ὁ γάρ ῥοί γε τετυγμένος εἰδώλοιο
Βιβλίατοι μελέεσσιν ἐοικότα, οἷά τε πολλὰ
Ἐξείης ἰχόωντα πεφόρηται αὐτὰ ἰὲ ἑλίσσων
Ἀνυμνώων ἑτέων. τά τις αὐδρῶν ὀνήτ' ἐόντων
Εφράζατ' ἠδὲ φόησεν ἅπαντ' ὀνομάσι καλέσαι,
Ἡλίβατα μορφώσας. ὁ γάρ κε διωρίζατο πάντων
Οἷά τ' ἐπικεκλιμένων ὄνομ' εἰπεῖν, ὁτὲ λαλῦσαι.
Πολλοὶ γὰρ πάντη, πολέων δ' ὕπερ εἶσι πελόντες
Μέτρα τε καὶ χροιήν, πάντων γέμον ἀμφιέλικτοι.
Τῶν καὶ ὁμηγερέας γε ἐείσατο ποιήσασθαι
Ἀστέρας, ὄφρ' ὑπὸ τὰξ ἄλλῳ πεφακέμεν ἄλλο
Εἴδεα σημαίνοιεν, ἄφαρ δ' ὀνομάσσαθ' ἁμοῦ
Ἄστρα. καὶ ὀκέπι νιῷ ὑπὸ θαύματι τέλλεται ἀστήρ,
Ἀλλ' οἱ μὲν καθαροῖς φαρμρότες εἰδώλοισι
Φαίνοντα. τάδε δ' ὤρθε διωκομένοιο λαγωοῦ
Πάντα μάλ' ἠερόφοντα, καὶ ὀκ ὀνόμασε φορέοντα.
Νειόθι δ' αἰγοκερῆος ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο
Ἰχθὺς ἐς λῆτος τετραμμένος ἰωρᾶται,
Οἷος ἀφ' ποτάμων. νότιον δέ ἑ κικλήσκουσιν.
Ἄλλοι δὲ πορφάλιον ὑποκέμενοι ὑδροχοῆα
Κήτεος αὐθρίοιο καὶ ἰχθύος ὀρέονται
Μισγόμενοι, νωχελέως καὶ ἀώνυμοι. ἐγγύθι δέ σφων
Δεξιτερῆς ἀφ' χειρὸς ἀγαυῆ ὑδροχόοιο,
Οἵη τίς τ' ὀλίγη χύσις ὕδατος ῥέθα καὶ ῥέθα
Σκιδναμένη, χαροποὶ καὶ αὐάλεες εἰλίσσονται
Ἐν δέ σφιν δύο μᾶλλον ὀρεσσύμενοι φορέονται
Ἀστέρες, ὅτ' ἐπὶ πολλὸν ἀπήορες, ὁτὲ μάλ' ἐγγύς,
Εἷς μὲν ὑπ' ἀμφοτέροισι ποσὶ λαλός τε μέγας τε
Ὑδροχόος, ὁ δὲ λιναιέος ὑπὸ λήτου ὀρῇ.
Τὸς πάντας καλέεσσιν ὕδωρ. ὀλίγοι γε μὲν ἄλλοι
Νειόθι τοξοσύνης ὑπὸ πνοιῇσι νότοιο
Δινωτοὶ κύκλοι πολυγώνιοι εἱλίσσονται.
Αὐτὰρ ὑπ' αἰθομένου λιγύτροχον τόρνου μεγάλοιο
Σκορπίος ἀγχινόοιο θυτήριον αἰωρεῖται.
Τὸ δὴ τοι ὀλίγον μὲν ὕδι χρόνον ὑψόθ' ἑοντος
Φαίνεται, αὐτὰρ ὀπίσσω γὰρ ἀείρεται ἀρκτούροιο.
Καὶ τοῦ μὲν μάλα πολλὰ μετύοροί εἰσι λιελδύσαι
Ἀρκτούρῳ, τὸ δὲ θᾶσσον ὑφ' ἑσπερίῃσι ἅλα νεῖται.
Ἀλλ' ἄρα καὶ πρὸς λεῖνο θυτήριον ἀρχαίη νὺξ,
Ἀνθρώπων λελάθεσκε πόνον, χειμῶνος ἐλήκων
Εἰναλίου μέγα σῆμα. λιπλαιόμενοι γὰρ ἐκείνῃ
Νῆδυν ἀφ' φρενός εἶσι. τὰ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεφάσκει
Σήματ', ἐποικτείρασα πολυῤῥοθίοις ἀνθρώπους.
Τῷ μή μοι πελάγει νεφέων εἱλυμένων ἄλλων
Εὔχεο μισσόθι λεῖνο φαεσφόρον ἠέρι ἄστρον,
Αὐτὸ μὲν αὐτεφελόν τε καὶ ἀγλαόν, ὕψι δὲ μᾶλλον
Κυμαίνοντι νέφει πεπιεσμένον, οἷά τε πολλὰ
Ὀλίβιτ' ἀνατέλλοντος ὀπωρινὸ Βορέαο.
Πολλάκι γὰρ καὶ τῷγε νότῳ ἐπὶ σῆμα τετύσκει
Νὺξ αὐτὴ, μογεροῖσι χαριζομένη ναύτῃσιν.
Οἵσι δ' ἐ μὴ λιπόωνται ῥαίσιμα σημαίνοντα,
Αἶψά τε λῷστά τε πάντα, καὶ ἄν τι ποιήσωνται,

A Glauci uolutantes sub lateribus Leporis,
Ignotæ sunt: non enim illæ conflati simulacri
Sparsæ sunt membris similes, qualia multa
Ex ordine incedentia perambulant eadem semitas
Completis annis: quæ quispiã hominum nõ amplius superstitũ
Obseruauit, & excogitauit uniuersa nominatim appellare,
Cumulatim imaginatus: non enim potuit omnium
Ceu distinctarum nomen dicere, neq; discere.
Multæ nanq; passim, multarum insuper æquales existunt
Magnitudinesq; & color: omnes utiq; circumuolubiles.
Quare & simul collectas uisum fuit facere
Stellas, ut ordinatim aliæ adiacens alia
Imagines effigiarent, moxq; nominabilia fierent
Astra: atq; haud amplius nunc cum admiratione oritur stella,
Sed hæ quidem conspicuis insignitæ imaginibus
Cernuntur. Porrò subter impetitum Leporem
Omnia planè obscura sunt, & sine nomine feruntur.
Infra autem Capricornum sub flatibus Austri
Piscis contra Cetum uersus in alto natat,
Vnicus præter priores: Austrinum autem ipsum appellant.
Aliæ item sparsim subiectæ Aquario
Cetum cœlestem & Piscem pendent
Inter, languidæ & ignotæ: at iuxta eas
Dextra à manu splendidi Aquarij:
(Qualis quædam fusio aquæ huc & illuc
Sparsæ) uisui gratiosæ & debiles circumuoluuntur.
B Inter ipsas autem duæ magis firmæ feruntur
Stellæ, nec multum distantes, neq; admodum uicinæ:
Vna quidem sub ambobus pedibus pulchraq; magnaq;
Aquarij, altera uerò obscuri sub Ceti cauda:
Quas omnes uocant aquam. Paruæ profectò aliæ
Vltra Sagitarium sub prioribus pedibus
Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur.
At sub flagrante aculeo monstri magni
Scorpij, prope Austrum, Ara in cœlo pendet.
Quam certè modicum quidem ad tempus in alto existentem
Senties: è regione enim eleuatur Arcturi.
At huic quidem admodum multum sublimes sunt uiæ
Arcturo, illa uerò citius sub uesperum mare redit.
Sed & per hanc Aram primæua Nox,
Hominum deplorans calamitatem, tempestatis fecit
Marinum certum signum. Periclitantes enim illi
Naues dolori sunt, alicunde item alia docet
Signa, commiserans disiactatos homines.
Idcirco ne mihi pelago, nubibus obductis alijs,
Opta in medio hoc apparere cœlo astrum,
Ipsum quidem innubilum & splendidum: quin supernè magis
Turbida nube pressum, sicut frequenter
Vrgetur surgente autumnali Borea:
Sæpe nanq; & hoc super Austro signum subornat
Ipsa Nox. miseris gratificans nautis.
Qui si quidem obsecuti fuerint certa significanti,
Statim facilia omnia, etiam si quid egerint,

*Volubiles coronæ circumactæ uoluuntur) Eas stellas alij Coronam austrinam appellant.

Αὐτίκ' ἐλαφρότερον τέλετο πόνον. εἰ δέ κε νηὶ
Ὑψόθεν ἐμπλήξει λαινὴ ἀνέμοιο θύελλα
Αὔτως ἀπροφάτως, τὰ δὲ λαίφεα πάντα παράξῃ,
Ἄλλοτε μὲν κατὰ πάμπαν ὑπόβρυχα ναυτίλλονται,
Ἄλλοτε δ', αἴκε δίος περιωσιομήνιος τύχωσιν
Εὐχόμενοι, βορέω δὲ πεπαρὲξ ἔψει ἀνέμοιο,
Πολλὰ μαλ' ὀτλήσαντες, ὁμῶς πάλιν ἐσκέψαντο
Ἀλλήλους ὧδι νᾶα. νότον δ' ὧδι σήματι τύπτων
Δείδιθι μέχρι βορῆα ἀπαρσάψαντα ἔδηαι.
Εἰ δέ κεν ἐσπερίης μὲν ἅλις λιγυτάρφ ἀπείη
Ὦμος, ὅσον πρότερος, ὀλίγη δέ μιν εἰλύοι ἀχλὺς
Αὐτῷ, ἀτὰρ μετόπισθεν ἐοικότα σήματα τύχοι
Νύξ ὧδι παμφανόωντι θυηπολίῳ, ὅ σε μάλα χρὴ
Ἐς νότον, ἀλλ' ὀὐρίοιο πρόφασκον πείειν, ἀνέμοιο.
Δύεις δ' ἄστρον ἐκεῖνο δύω ὑποκέρδιον ἄλλοις.
Τῷ γάρ τοι τὰ μὲν αὖθι ἐοικότα, νείαθι λεῖται
Σκορπίου, ἱππεραὶ δὲ δύω σφίσι χηλαὶ ἔχουσιν.
Αὐτὰρ ὁ δεξιτερὴν ἀεὶ τανύοντι ἐοικὼς
Ἀντία λαινοτέρου θυηπολίοιο. τὸν δέ οἱ ἀπρὶξ
Ἄλμο μάλ' ἐσφήκωται ἐλιπλάμενον δι' χειρός
Θηρίον. ὣς γάρ μιν πρότερον ἐπεφημίξαντο.
Ἀλλ' ἔτι γάρ τε καὶ ἄλλο πραέσθων ἔλκεται ἄστρον.
Ὑδρηλὸν μιν καλέουσιν. ὁ δὲ ζώοντι ἐοικὼς
Ἡνεκὲς εἰλεῖται. καὶ οἱ λιπαλὴ ὑπὸ μέσσον
Κρατὴρ ἰνεῖται. πείρῃ δ' ὑπὸ σῶμα λέοντος.
Οὐρὴ δὲ λρέμαται ὑπὲρ αὐτοῦ λιγυτάυροιο.
Μέσσῃ δὲ πείρῃ λρητὴρ, πυμάτῃ δ' ἐπίκειται
Εἰδώλου λόραικος, πείρῃσι λιόπποντι ἐοικώς.
Καὶ μὲν καὶ πεπόνων δολιόμοις ὕπο καλὰ φαείνει.
Ταῦτά κε θυήσαιο περχομένων φλιαυθῶ
Ἐξείης παλίνωρα, τὰ γὰρ κατὰ πάντα μάλ' αὖτως
Οὐρανῷ ἐν φλάρηρον ἀγάλματα νυκτὸς ἰόσης.
Οἱ δ' ὑπὸ μὲξ ἄλλοι πωτῶντ' ἀστρόθι ἄδην ὁμοῖοι
Πάντοθεν εἰλόμενοι δυοκαίδεκα δινεύοντα.
Οὐκ ἂν ἔτ' εἰς ἄλλας ὁρόων ὑπὸ κεμήραιο
Κείνων, ἧχι λέονται, ἐπεὶ πάντοθι μετανάσαι.
Μακροὶ δὲ σφέων εἰσὶν ἑλισσομένων φλιαυτοί.
Μακρὰ δὲ σήματα λεῖται ἀπόπροθεν εἰς φλ' ἰόντων·
Οὐδέ τι θαρσαλέῳ λείνων ἐγώ. ἀρκιφ εἶμι
Ἀπλανέων, τά τε λύκλα τά τ' αὐθόρι σήματ' φλιαπεῖν.
Ἦ τοι μὲν τά γε λεῖται ἀλίγλια δινωτοῖσι
Τέσσαρα· τῶν μὲ μάλιστα ποθὴ ὄφελός τε γεγώτων
Μέτρα πολισκοπέουσι νυνομένων φλιαυθῶν.
Σήματα δ' εὖ μάλα πᾶσιν ὑπηρήσιμα πορίκειται
Πολλά τε, καὶ χεσθέν πάντη συνεργμένα πάντα.
Αὐτοὶ δ' ἀπλανέος καὶ ἀρηρότου ἀλλήλοισι
Πάντοθ. ἀτὰρ μέτρῳ γε πάνυ δυσὶν αὐτιφερόντα.
Εἴ ποτέ τοι νυκτὸς καθαρῆς ὅτε πάντας ἀγαυὰς
Ἀστέρας αὐθρώποις ὑπὸ λείκνυται ἠερίη νύξ,
Οὐδέ τις ἀθρήσειεν φορέοντα νέμεσιν σελήνην,
Ἀλλά τέ γε λυέφαφ φαφαίνεται ὀξέα πάντα.
Εἴ ποτέ τοι τῆμφ δὲ ποδὶ φρεσὶν ἵκῃφ θαῦμα
Σκεφαμένῳ πάντη λεκεασμένον ὀυρεῖ λύκλῳ

Ὀυρανόν,

βορέω δὲ παρελθόντος ἔψει ἀνέμοιο) ὁ βορέας τοῦ βορέου, τοῦ βορέω Ioni cẽ per synæresin boreo, sicut τοῦ ἀνέμου ανεω. Et subintelligendũ more Attico ie.

A Mox leuior est labor. Sin autem naui
Ex alto impegerit uehemens uenti procella
Planè improuisa, atq; uela omnia turbauerit:
Interdum quidem omnino submersim nauigant,
Interdum uerò (modò louem appropinquantem nacti sint
Supplices, etiam uis Boreæ superauerit uenti)
Multa ualde passi, simul reuisunt
Sese super nauem. Austrum autem sub signo illo
Metue, donec Boream deserenantem senseris.
Si uerò ab occidentali quidem mari Centauri abfuerit
Humerus, quantũ à priori: modica autẽ eum occuluerit nebula
Ipsum. insuper autem eadem signa faciat
Nox cum omnino lucida Ara, minimè te oportet
Super Austro, sed circa Eurum speculari uentum.
Inuenies autem sidus hoc duobus suppositum alijs.
Huius enim partes homini assimilatæ, infra iacent
Scorpium, posteriores uerò equinas sub se Chelæ habent.
At is dextram continuò pandenti assimilatus est
Contra rotundam Aram. In eo item strictim
Alia ualde prensa est ducta per manum
Fera: sic nanq; ipsam priores appellarunt.
Præterea quoq; aliud eminus uoluitur sidus:
(Hydram eam uocant) id uerò uiuo simile
Longè uolutatur: atq; ei caput sub medium
Cancrum pergit: uolumen uerò sub corpus Leonis.
Cauda autem pendet super ipso Centauro.
B Porrò medio uolumini Crater, extremo autem insidet
Simulacrum Corui, spiram mordenti simile.
Scilicet & Procyon sub Geminis clarè lucet.
Hæc sanè speculari poteris decurrentibus annis
Ex ordine suis horis redeuntia: ea nanq; omnia ualde statè
Cœlo aptè infixa sunt simulacra nocte labente.
At promiscuè aliæ quinq; stellæ, haud quaquam stabiles
Vndiq; per signa duodecim uersantur.
Non itidem alias intuendo coniecturam facere poteris
Harum, ubi sitæ sint: quoniam omnes uagabundæ sunt.
* Longi autem earum sunt reuolutarum anni:
Sera item signa posita sunt è longinquo in unum commeantiũ.
Nec quicquam confidens harum ego, potens fuerim
Fixarum & circulos & in cœlo signa referre.
* Porrò hi quidem ponuntur similes uersatilibus
Quatuor, quorum maximè desiderium commoditasq; accidit
Statuta obseruanti complentium se annorum.
Indicia autem aptissimè omnibus affatim circumiacent
Multaq; & uicina ubiq; coniuncta omnia:
At ipsi stati & aptati sibi inuicem
Omnes etiam magnitudine duo duobus correspondent.
Porrò si quando nocte clara, cum omnes lucidas
Stellas hominibus ostendit ætheria Nox,
Nec; ulla languida fertur prima luna,
Verùm per caliginem lucent perspicuè omnia,
Si quando certè tunc item in animum uenerit admiratio
Contemplanti undiq; exornatum spacioso circulo

* Longi aũt earum sunt reuolutarum anni: Sera item signa posita sunt &c.) Annũ Platonis indicat, de quo apud Ciceronem in Somnio Scipionis.

* Porrò hi quidem ponuntur in cælo similes uersatilibus quatuor &c. Tantũ quatuor sphæræ circulorum mentionem facit Aratus, duorum Tropicorum, Æquinoctialis, & zodiaci: quippe cũ hi potissimũ conferant ad annorũ statutã obseruandã. Quantum autem lacteũ uelut superuacaneum subiungit.

Cœlum

Οὐρανὸν, εἰ καί τις ἄστρα ἕκαστος ἄλλος ἐλέξει,
Κεῖνο πολυγλώσσοις βροχαλὸν, γάλα μιν καλέουσι.
Τῷ δὴ τοι χροιὴν μὲν ἀλίγκιος, οὐκέτι κύκλος
Δινεῖται. τὰ δὲ μέτρα τόσοι πανσίρωι πορ ἐόντων
Οἱ μὲν, τοὶ δὲ σφέων μέγα μείονες εἱλίσσονται.
Τῶν ὁ μὲν ἐγγύθεν ὄσσων καταδρομέων Βορέαο.
Ἓν δὲ οἱ ἀμφοτέραι κεφαλαὶ διδύμων φορέονται.
Ἐν δὲ τὰ γόνατα κεῖται ἁρπεστὸς ἡνιόχοιο.
Λαιὴ δὲ κνήμη καὶ ἀριστερὸς ὦμος ἐπ' αὐτῷ
Περσῆος. αὐδρομέδης δὲ μέσῳ ἀγκῶνος ὕπερθεν
Δεξιτερὴν ἐπέχει. τὸ μὲν οἱ θοίνη ὑψόθι κεῖται
Ἀστερόεντος Βορέω γε, νότῳ δ' ὑπεκλίνεται ἀγκών.
Ὄπλαὶ δ' ἵππειοι, καὶ παύχενον ὀρνίθειον
Ἄκρη σὺν κεφαλῇ, καλοί τ' ὀφθαλμοὶ ἑκάτερθεν ὦμοι,
Αὐχὴν διανύονται ἑλικλάμπτοιο πόδες κύκλου.
Ἥδ' ὀλίγου φορέεται νοτιστέρη, ὄφρ' ὑπιβάλλει,
Παρθένος. ἀλλὰ λέων, καὶ καρκίνος. οἱ μὲν ἄρ' ἄμφω
Ἑξείης κέαται βεβολημένοι. αὐτὰρ ὁ κύκλος
Τὸν μὲν πὰρ στῆθος καὶ γαστέρα μέχρι πρὸς αἰσᾶ
Τέμνει, γὸν δὲ διπλοεικὲς παρὰ δορβὲ χελείδι
Καρκίνου. ἦχι μάλιστα διχαιόμενον κε νοήσῃς
Ὀρθὸν, ἵν' ὀφθαλμοὶ κύκλοι ἑκάτερθεν ἴσιοι.
Τὸ μὲν ὅσσον τε μάλιστα δὶ ὀκτὼ μετρηθέντος,
Πρώτη μὲν φοσφορὲφεται λαὸ παρὰ γαίης,
Τὰ τρία δ' ὧν πράτη. θρέος δὲ οἱ ὑπροπαί εἰσιν.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὧν Βορέω πορὶ καρκίνου ἑστήκοτα.
Ἄλλος δ' ἀντόωντι νότῳ μέσου ἀγκοπέπα
Τέμνει, καὶ πόδας ὑδροχόος, καὶ λαιτὸς ὀρίων.
Ἐν δὲ οἱ ὄβριλαγωός. ἀτὰρ λαιὸς ὁ μάλα πολλὼ
Αἴνυται, ἀλλ' ὀπόσῳ ἐπέχει τοσίν. ὧν δὲ οἱ ἀργὼ,
Καὶ μέγα λοιταύροιο μετάφρενον. ὧν δέ τε λοιπὸν
Σπορπίδος. ὧν καὶ τόξου ἀγαυὸν τοξευτῆρος.
Τὸν πύμασιν καθαροῖο πεδορχόμενον Βορέαο
Ἐς νότον ἠέλιος φορέεται. τρέπεται γέμεν αὐτοῦ
Χειμερίου. καί οἱ τρία μὲν πολιτέλεται ὑψοῦ
Τῶν ὀκτὼ, τὰ δὲ πρώτη κατώρυχα δινεύονται.
Μεσσόθι δ' ἀμφοτέρων, ὅσσος πολιοῖο γάλακτος,
Γαῖαν ὑποσρέφεται κύκλος διχόντι ἐοικώς.
Ἐν δέ οἱ ἤματα νυξὶν ἰσάζεται ἀμφοτέρησιν,
Φθίνοντος θέρεος, τότ' ἔαρος ἰσαμέριον.
Σῆμα δέ οἱ λειὸς ταύροιό τε γόνατα λεῖται·
Κριὸς μὲν ἧς μῆκος ἑλικλάμπου δὴ κύκλου,
Ταύρου δὲ σκελέων ὅσσην ποδιφαίνεται ὁκλάξ.
Ἐν δέ τε οἱ ζώνη δύφεγγέος ὠρίωνος,
Καμπὴ τ' ἀθμονίης ὑδρόης φῶι οἱ, καὶ ἐλαφρὸς
Κρατήρ. φῶ δὲ λόραξ. φῶι δ' ἀστέρε μάλα πολλοί
Χηλάων, φῶ δὴ δ' ὀφίεχέα γόνατα φορεῖται.
Οὐ μὲν ἀνατολὴ ἅπαν μέρεται, ἀλλά οἱ ἔγγυς
Ζωὸς ἀνατεῖται μέγας ἄγγελος. ἠδὲ κατ' αὐτὸν
Ἱππείη κεφαλὴ καὶ παύχενον εἱλίσσονται.
Τὰς μὲν πρόβολός λιν ὀρθὸς ποδιβάλλεται ἄξων
Μεσσόθι πάντας ἔχων. ὁ δὲ τέταρτος ἐσφύκωται
Λοξὸς ὧν ἀμφοτέροις, οἱ μὲν ῥ' ἑκάτερθεν ἔχουσι

A Cœlum, uel si quis hunc astans alius monstrauerit,
Illum constellatum orbem lacipsum uocant.
Huic sanè colore similis, nullus præterea circulus
Versatur: sed magnitudine tanti quatuor existentium
Duo, duo uerò ipsis multum minores obuoluuntur.
Quorum unus quidem uicina est decidenti Boreæ:
In eo autem ambo capita Geminorum feruntur.
In eo etiam genua sita sunt aptati Aurigæ:
Læua item tibia, & sinister humerus in eo
Persei: Andromedæ autem mediam supra cubitum
Dexteram continet: ei quidem uola supernè posita est
Vicinius Boreæ, Austro uerò inclinatus est cubitus,
Vngulæ inquam Equinæ, & collum Cygninum
Summo cum capite, clariq; Serpentariani humeri
Ipsum uoluuntur agitati circum orbem.
Porrò aliquanto fertur australior, neq; attingit
Virgo: sed Leo & Cancer. hi quidem ambo
Ex ordine iacent distracti: sed circulus
Leonem quidem sub pectore & uentre usq; ad pudenda
Secat, continuè uerò sub testa
Cancrum, ubi maximè in duas sectum uideas,
Rectè ut oculi à circulo utrinq; eant.
†Hoc sanè (quantus quantus est) per octo partes mensо,
Quinq; quidem diurna uoluuntur in supremis terræ,
Tres uerò in parte inferna. æstatis autem in ipso cõuersiones sunt.
Sed hic quidem in Borea circa Cancrum fixus est.
B Alius autem in oppositо Austrо medium Capricornum
Secat, & pedes Aquarij, & Ceti caudam.
Inest quoq; ei Lepus: cæterum Canis non ualde magnã patrem
Aufert, sed quantum continet pedibus. inest item ei Argo,
Et magna Centauri scapula: inest etiam aculeus
Scorpij, & arcus lucidi Sagittarij.
Quem extremum sereni præteriens Boreæ
In austrum sol agitur: uertitur profectò ibi
Hybernus, atq; ei tres quidem circumuoluuntur supernæ
Octo partium, quinq; uerò subterraneæ uersantur.
At in medio amborum (quantus Cani lactis)
Subter terram uoluitur circulus, bipertienti similis:
In eo autem dies noctibus æquantur utrisq;,
Decrescentis æstus, ueriscq; instantis.
Sed signum ei Aries, Tauriq; genua ponuntur.
Aries quidem secundum longitudinem deductus per circulum,
Tauri uerò crurum quanta apparet geniculatio.
Inest quoq; ei cingulus præfulgidi Orionis:
Flexuraq; flagrantis Hydræ inest ipsi, & tenuis
Crater. inest uerò Coruus: insunt etiam stellæ non ualde multæ
Chelarum: in hoc item serpentariana genua feruntur.
Non tamen Aquilam intercipit, sed ei uicinè
Iouis uolitat magnus nuncius: etiam iuxta ipsum
Equinum caput & collum uoluuntur.
* Hos quidem adiectim rectos circumpellit axis,
In medio omnes tenens. At quartus fixus est
Obliquus in ambobus, qui quidem utrinq; tenent

† Hoc sanè, quartus quantus est, per octo partes diuiso. Quinque quidem diurna &c. Notandum Aratum et Proclum, ad clina quinque in quo maximus dies quindecim, minima nox nouem horarũ est, suas sphæras direxisse. Cũ autẽ Tropicus Cancri, sicut quilibet alius circulus parallelos æquatori, in die naturali, id est uiginti quatuor horis, suũ ambitũ conficiat, necesse erit, unamquãq; de octo partibus tribus horis ortum suũ absoluere: Si enim uiginti quatuor per octo diuiseris singulis octonis tria contribuẽtur. Iam octo partiũ quinque diei adscriptæ, quindecim horas faciunt: tres uerò noctis, nouem. Siquidem ter quinq;, quindecim producunt: ter tria uerò, nouem. Eã dẽ ratione Tropicus Capricorni maximam noctem et minimũ diem efficit.

* Hos quidẽ adiectim) παρβολάδον καὶ παραβολήν, παραλλήλως, æquidistanter.

E regio-

Ἀντιπρῶτα τροπικοί. μέσος δὲ ἑ μεσόθι τέμνει.
Οὐκ ἂν ἀθλωαίης χερῶν δεδιδαγμένος ἀνὴρ
Ἄλλη κοσμήσαιτο λυλιν δόμενα προχάλεια,
Τοῖά τε καὶ τόσα πάντα ποδισφιγκτῆρι ἑλίσσων,
Ὡς τὰ γ' ἐν αἰθερίᾳ πλαγίῳ σωαρκέστατα κύκλῳ
Ἐξ ἠοῦς ἀδὶ νύκτα διώκεται ἤματα πάντα.
Καὶ τὰ μὲν αὐτέλλει τε καὶ αὐτία νείσθαι διδοῖ
Πάντα πραπίδεσσιν. μία δὲ σφέων ὁδὸς ἑκάστῃ
Ἐξείης ἑκάτερθε κατηλυσίη, ἀνοδός τε.
Αὐτὰρ ὅγ' ὠκεανοῦ τόσσον πρᾳαμείβεται ὕδωρ,
Ὅσσον ἀπ' ἀγκωνῆος ἀνερχομένοιο μάλιστα
Καρκίνου εἰς αὐτὸν τὰ κυλίνδεται, ὅσσον ἅπαντα
Ἀντέλλων ἐπέχει, τόσσον γέμων ἄλλοθι δύων.
Ὅσσον δ' ὀφθαλμοῖο βολῆς ἀρτέμνεται αὐγή,
Ἑξάκις αὖ τόσσ' ἡμῖν ὑποδρομοι. αὐτὰς ἑκάστῃ
Ἴσα μετρηθεῖσα δύω ποδιτέμνεται ἄστρα.
Ζωδίων δὲ κύκλον ἐπίκλησιν καλέουσι,
Τῷ ὑπὸ καρκίνος δύῃ, λέων τ' ἀδὶ τῷ, καὶ ὑπ' αὐτῷ
Παρθένος, αἱ δ' ἀδὶ οἱ χηλαὶ, καὶ σκορπίος αὐτῷ,
Τοξευτής τε, καὶ αἰγοκέρως. ἀδὶ δ' αἰγοκερῆι
Ὑδροχόος, δύο δ' αὖτ' ἐπ' ἰχθύσι πόδες ἀστρόωνται.
Τὸς δὲ μετὰ κριός, ταῦρός τ' ἀδὶ τῷ, διδυμοί τε.
Ἐν τοῖς ἠέλιος φορέεται δυωκαίδεκα πᾶσι,
Πάντ' ἐνιαυτὸν ἄγων. καὶ οἱ ποδὶ δῶρα φέροντι
Κύκλῳ, ἀέξοντα πᾶσαι ὠπὶ καρποὶ ὧραι.
Τὸ δ' ὅσσον κοίλοιο κατ' ὠκεανοῖο δύνται,
Τόσσον ὑπὲρ γαίης φορέεται. πάσῃ δ' ἀδὶ νυκτὶ
Ἑξ αἰεὶ δύσεσι δυωδεκάδος κύκλοιο.
Τόσσαι δ' αὐτέλλουσι. τόσον δ' ἀδὶ μῆκος ἑκάστῃ
Νυξ αἰεὶ τετάνυσται, ὅσον τε πρὸ ἥμισυ κύκλου
Ἀρχομένης ἀπὸ νυκτὸς ἀείρεται ὑψόθι γαίης.
Οὔκουν ἀπόβλητον δεδαγμένῳ ἤματος εἶδος
Μοιράων σκέπτεσθαι, ὅτ' αὐτέλλησιν ἑκάστη.
Αἰεὶ γὰρ πάντων τι μὴ συναορχεται αὐτὸς
Ἠέλιος. τὰς δ' αὖτις ποδισκίπτουσι μάλιστα
Εἰς αὐτὰς ὁρόων. ἀτὰρ εἰ νεφέεσσι μέλαιναι
Γίνονθ', ἣ ὄρεος λειμηρυμίαι αὐτέλλοισιν,
Σήματ' ἐπερχομένοισιν ἀρηρότα ποιήσασθαι.
Αὐτὸς δ' αὖ μάλα τοι διοράων ἑκάστοθε δίδοις
Ἠπεπῶς, τά τε πολλὰ ποδιστρέφεται ἑοὶ αὐτῷ,
Νειόθεν ὀππῆμος λείνων φορέηισιν ἑκάστῳ,
Οὔ οἱ ἀφαυρότατοι ὅτε καρκίνος αὐτέλλησιν
Ἀστρόθεν ἀμφοτέρωθεν ἑλισσόμενοι πορέκειναι,
Τοὶ μὲν δύοντες, τοὶ δ' ἐξ ἑτέρης ἀνιόντες.
Δαφοὶ μὲν σέφανος, δύεται δὲ ἧπερ ῥᾶχις ἰχθύς.
Ἥμισυ μὲν κεν ἴδοιτο μετήορον, ἥμισυ δ' ἅλις
Ἐκπατὰ βάλλεσι κατερχομένῳ σεφάνοιο.
Αὐτὰρ ὅγ' ἐξόπιθεν τετραμμένος. ἄλλα μὲν οὔπω
Γαστρὶ νεαίρει, τὰ δ' ὑποστρέφεται νυκτὶ φορεῖται.
Τὸν δὲ καὶ εἰς ὤμους κατάγει μογερὸν ὀφιοῦχον
Καρκίνος ἐκ γονάτων. κατάγει δ' ὅπιν αὐχένος ἐγγύς.
Οὐδέ κεν ἔτ' ἀρκτοφύλαξ εἴη πολὺς ἀμφοτέρωθεν,
Μείων ἡμάτιος, τόσσ' ὠκεανοῖο γένυχος ἅλις.

Τέτρασι

A E regione tropici. Medius autem ipsum in medio secat.
Haud facile Mineruæ manibus edoctus aliquis,
Aliter compegerit uolubiles orbes.
Talesq; & tantos omnes rotabiliter circumuoluens,
Sicut in ætheria regione obliquo coaptati circulo,
Ab aurora ad noctem impelluntur diebus omnibus.
Atq; ij quidem oriunturq;, & ex aduerso infernè occidunt
Omnes æquidistanter: unus autem ipsorum est cuiusuis
Ordinatim utrinq; descensus ascensusq;.
Verùm obliquus orbis Oceani tantam pertransit aquam,
Quantum à Capricorno ascendente maximè
Cancrum ad ascendentem uoluitur, quantum ubilibet
Exoriens continet, tantum certè alibi occidens.
† Quantum autem ocularis radij demetit uisus,
Sexies tantundem nobis subtermeauerit, at quæuis portio
Aequalis diuisa duo circumsecat astra.
Animalem uerò circulum cognomento dicunt.
In quo Cancer est, Leoq; iuxta ipsum, & sub eo
Virgo, atq; prope eam Chelæ, & Scorpius ipse.
Sagittariusq;, et Capricornus: at iuxta Capricornum
Aquarius, duo item ipsum Pisces constellant.
Hos autem post Aries, Taurusq; iuxta hunc Didymiq;.
In quibus sol fertur duodecim omnibus,
Totum annum deducens: etiam ei circa hunc eunti
Circulum augescunt omnes frugiferæ tempestates.
Huius item quantum concauum sub Oceanum occidat.
B Tantum supra terram fertur: omni autem in nocte
Sex semper occidunt duodenarij circuli,
Tot item oriuntur. Tantam autem ad longitudinem quælibet
Nox semper protensa est, quàm longi dimidium circuli
Incipiente à nocte eleuatur supra terram.
Nec sanè contemnendum obseruanti diem fuerit
Partium considerare, quando oriatur quælibet:
Semper enim harum uni cooritur ipse
Sol. Has uerò deprehenderis maximè,
Eas intuens. uerùm si nubibus obscuræ
Fiant, uel monte occultatæ oriantur,
Indicia coorientibus idonea facito:
Ipse autem assiduo tibi à cornibus utrinq; dare poterit
Oceanus, quæ multa circumuoluuntur sibi ipsi,
Ab infero quum illarum uoluat unamquamq;.
Haud ei omnino ignota, cum Cancer oriatur,
Astra utrinq; agitata circumiacent:
Hæc quidem occidentia, illa uerò de oriente ascendentia:
Occidit certè corona, occidit item secundum scapulam pisces:
Dimidium quidem uideris sublime, dimidium uerò iam
Extremitates submittunt descendentis Coronæ:
Sed hic retro uersus, secundum alias quidem partes nondum
Ventre extremo, secundum superiores uerò nocte fertur.
Quinetiam usq; in humeros deducit laboriosum Serpentarium
Cancer à genubus: deducit autem serpentẽ ad collum usq;.
Nec uerò amplius Arctophylax fuerit multus utrinq;,
† Minor diurnus, ad maius uerò nocturnus iam:

† Quantum autem ocularis radij etc.) Visualis linea à terra, hoc est, centro mundi ad eiusdem circũferentiam ducta, sexies sexangulariter in circũferẽtia habetur. Id aũt commodè percircinũ, quo circumferentiã scripsisti, eundem inuariatum per eandem ducendo monstrabis. Deinde singulas portiones in duas æquas secando, habebis ἀνὰ ἑπτὰ μορίων, hoc est, duodecim signa zodiaci. Aratus uocat signa zodiaci, μοίρας, τομὰς, δυωδεκάδας, ἄγρας, ζώδια.

† Minor diurnus) Minor supra, maior uerò sub horizõte. Bootes ingens signum in septentrione, lentius ad occasum tendẽs quatuor signis Zodiaci, Chelis, Scorpio, Sagitario et Capricorno occidit. Is quoq; soli occũbenti cõ descendens, ultra mediam noctẽ in occasu moratur: nam quodlibet signũ zodiaci duas horas occasu suo absoluit, tria uerò sex. Hic aũt cũ Capricorno quarto signo totus demũ occũbit. Vnde noctes, in quibus uespere occidere incipit, sero occidenti dicuntur. Quin Homerus ὀψιδύοντα eundem appellat.

Τέτρασι γὰρ μοίραις ἤδη καπόντα Βοώτεω
Ὠκεανὸς λέχεται. ὅσσ' ἐπιὼ φάεϊ κορέσηται,
Βουλιτῷ σ' ἐπέχει πλέον ἥμισυ νυκτὸς ἰούσης,
Ἠμὲν ὅτ' ἠελίοιο κατορχομένοιο δύηται.
Κεῖναί γε καὶ νύκτες ἐπιψὲ δύοντι λέγονται.
Ὣς οἱ μὲν δύωσιν. ὁσσ' αὖτέ θ' ὑπὲκ ἀείκης,
Ἀλλ' εὖ μὲν ζώνῃ, εὖ σ' ἀμφοτέροισι φαεινὸς
Ὦμοις ὠρίων, ξίφεϊ γε μὲν ἔνδοθι πεπταώς,
Πάντα φορῶν ποταμοῦ, λοβὸς δέ θ' ὑπὲκ πέτεται ἄλλου.
Ἐρχομένῳ δὲ λέοντι τὰ μὲν ἔτι πάντα φορεῦνται
Καρκίνῳ οὖσ' ἐδύοντο, καὶ αἰετός. αὐτὰρ ὅγε γυνὺξ
Ἥμενος, ἄλλα μὲν ἤδη, αὐτὰρ γόνυ καὶ πόδα λαιὸν
Οὔπω λυμαίνονθ' ὑποδρὲς ὠκεανοῖο.
Ἀντέλλει σ' ὕδρης λιφαλὴ, χαροπός τε λαγωός.
Καὶ πρόκυων, πρότροποί τε πόδες λαμπρὸν ἀθρόοισιν.
Οὐ μὰν θᾶσσον ὀλίγης γαίης ὑπὸ νέατα βάλλει
Παρθένος αὐτέλλουσα. λύρη τότε λυμαίνεται,
Καὶ ἀετὸς δύεται, καὶ δύπτυχτος ὀϊστός.
Σὺν τοῖς ὄρνιθος πρῶτα πόδες μὲν σφιν πὴξ αὐτῷ
Οὐρῷ, καὶ ποταμοῖο πρηνέες ἰχθύες ἔνδον.
Δύεται σ' ἵππειη λιφαλὴ, δύεται δὲ καὶ αὐχήν.
Ἀντέλλει σ' ὕδωρ μὲν ὑδροχόος πλέον ἄχρι πρὸς αὐτόν
Κρατῆρα. φθάμενος δὲ λύρης πόδας αἴνυται ἄλλους,
Ἕλκων ἐξόπιθεν πρύμναν πολυτειρέος ἀργοῦς.
Ἡ δὲ θέει γαίης ἐπὶ δύσιν ἀλιχόωσα κατ' αὖρης,
Παρθένος ἡμὲν ἅπασα πεδαιόθεν αὖτις ἔγνυται.
Οὐσ' αὖ ἐπορχόμεναι χηλαὶ καὶ λεπὰς φάσσαι,
Ἄφραστοι πρίοισιν. ἐπεὶ μέγα σῆμα Βοώτης
Ἀέρος αὐτέλλει βεβολημένος ἀρκτούροιο.
Ἀργὼ δ' ἀμάλα πᾶσα μετόρνυται ἔσσεται ἤδη,
Ἀλλ' ὕδρην. λίχνυται γὰρ ὑπ' ἠέρα πλῆθα πολλὴν,
Οὐρῆς αὖ λείοιτο μόνον. σ' ὐδὲ χηλαὶ ἄγουσιν
Δεινὸν ἐφιεκτῶν' ὀφιοῦχεα. τὸ μὲν ἔπεστα
Δεξιτερὸν κνήμῃσιν αὐτῆς ὠμογυιόθος ἄχρις
Αἰεὶ γυνὺξ, αἰεὶ δὲ λύρη πεπταπτήνωτος,
Οὐ πινα τοῦτον ἄϊστον ὑποδρανίων εἰσιόλωσι
Ἀμφοτέρων δυόντα, καὶ ὃς ἑτέρης αὐιόντα,
Πολλάκις αὐτόνυχα θηεύμεθα. τὸ μὲν ἄρ' οἵη
Κνήμῃ σὺν χηλῆσι φαείνεται ἀμφοτέρῃσι.
Αὐτὸς δ' ὃν λιφαλὴν ἔπι τῶν τετραμμένος, ἄλλην
Σκορπίου αὐτέλλοντα μύει, καὶ ῥύτορα τόξων.
Οἱ γάρ μιν φορέουσιν, ὁ μὲν μέσον ἄλλά τε πάντα,
Χεῖρα δὲ οἱ σκαιὴν λιφαλὴ δ' ἅμα τόξον ἀγινεῖ.
Ἀλλ' ὁ μὲν ὣς πρίχα πάντα καταμελεΐσι φορεῖται.
Ἥμισυ δὲ στεφάνοιο, καὶ αὐτῷ ἕλκετον ὀρθὸν
Κενταύρου φορέουσιν ἀνερχόμεναι ἔπι χηλαί.
Τῆμος ἀποιχομένῳ λιφαλῷ μετασύεται ἵππος,
Καὶ πτερὰ ὀρνιθος ἐφέλκεται ἕλκετον ὀρθά.
Δύεται σ' ἀνδρομέδης λιφαλή. τὸ δέ οἱ μέγα δεῖγμα
Κητος ἠρόεις ἐπάγει νότος. αὐτίκα δ' αὖτος
Κηφεὺς ἐκ βορέω μεγάλῃ ἀνὰ χειρὶ λελύμενος.
Καὶ τὸ μὲν ἐς λοβὸν τετραμμένον, ἄχρι πρὸς αὐτῷ
Δύσεται, ἀστὴρ λικφεὺς λιφαλῇ καὶ χειρὶ καὶ ὤμῳ,

Καμπαὶ δ'

A Quatuor enim partibus iam descendentem Booten
Oceanus excipit. At hic cum luce satiatus sit,
Vespere item continet plus dimidio noctis labentis,
Tum quando sole descendente occidat.
Illæ etiam noctes serò occidenti dicuntur.
Sic hæc quidem occidunt. At oppositus haud illucidus.
Sed pulchrè quidē cingulo, pulchrè verò ambobus splendidus
Humeris Orion, ense quidem fortiter fisus,
Totum ferens fluuium, à cornu protenditur altero.
Orienti verò Leoni omnia quidem subterferuntur,
Cancro quæ occidebant: etiam Aquila. Verùm geniculatim
Sedens alias quidem partes iam, sed genu & pedem dextrum
Nondum procelloso subteruoluit Oceano.
Oritur autem Hydræ caput, glaucusq; Lepus:
Et Procyon, priores pedes Canis ardentis.
Nec certè pauca sidera terræ sub infima mittit
Virgo exoriens. Lyra tunc Cyllenæa,
Et Delphinus occidunt, & fabrefacta sagitta.
Cum quibus Cygni priores pennæ usq; ad ipsam
Caudam, & Fluuij extremitates occultantur.
Occidit item equinum caput, occidit etiam collum.
Oritur verò Hydra amplius usq; ad ipsum
Craterem, præ ueniens verò Canis pedes arripit alios,
Trahens à tergo puppim stellatæ Argus.
Hæc autem currit supra terram, malum dimidiata iuxta ipsum,
Virgo quando uniuersa ab infero iam euaserit.
B Nec fortè exorientes Chelæ, & tenuiter lucentes
Ignotæ præterierint: quoniam ingens sidus Bootes
Cumulatus oritur, interstinctus Arcturo.
Argo autem non planè tota sublimis erit modò,
Sed Hydra: fusa est enim in cœlo abunde multa:
Cauda indiguerit saltem. Chelæ item adducunt
Constanter innixum Serpentarium: ipsius quidem cōsequenter
Dexteram tibiam usq; ad ipsum genu
Semper geniculantis, semper item Lyræ acclinati.
Quem eundem ignotum inter cœlestes imagines
Vtrobiq; occidentem, & ex altera parte ascendentem
Sæpe eadem nocte conspicimus. huius quidem sola
Tibia cum Chelis apparet ambabus:
Ipse verò in caput adhuc aliquò uersus, alia
Scorpium orientem manet, & tentorem arcus:
Hi nanq; ipsum fuerūt: Scorpius quidem medium, aliaq; omnia:
Manum verò ei læuam, simulq; cum capite Arcus aduoluit.
Atq; is quidem sic trifariam per omnia mēbratim circumfertur.
Dimidium verò Coronæ, & ipsam extremam caudam
Centauri proferunt exorientes adhuc Chelæ.
Tunc post demersum caput occidit Equus:
Et prioris auis attrahitur extrema cauda.
Occidit item Andromedæ caput: atq; ei magnum monstrum
Ceti turbidus immittit Auster. è regione verò ipse
Cepheus de septentrione ingenti manu cohortans.
Atq; Cetus quidem in dorsum uersus, usq; ad ipsum
Occidit: sed Cepheus capite, & manu, & humero.

Καμπὰς δ' αὖ ποταμοῖο, καὶ αὐτίκ' ἐπορχομένοιο
Σκορπίος, ἐμπίπτοισιν εὐρόος ὠκεανοῖο.
Ὃς καὶ ἐπορχόμενος φοβέει μέγαν ὠρίωνα.
Ἄρτεμις ἰλήκοι, πρωτόφρων λόγος, οἵ μιν ἔφαντο
Ἑλκῆσαι πέπλοιο χίῳ, ὅτε θηρία πάντα
Καρτερὸς ὠρίων σιβαρῇ ἐπέκοπτε κορυνῇ,
Θηρὸς ἀρηύμονος λέοντι χάριν οἰνοπίωνι.
Ἡ δὲ οἱ ἀμφ' αὐτῇ ἐπετείνατο θηρίον ἄλλο
Νήσῳ, ἀναρρήξασα μέσας ἑκάτερθε κολώνας
Σκορπίον. ὃς ῥά μιν οὔτα καὶ ἔκτανε πολλὸν ἐόντα
Πλειότερος πεφαυῖς. ἐπεὶ ἄρτεμιν ἤνεχεν αὐτήν.
Τὼνεκα δὴ καὶ φασὶ πραιθέμεν ἐρχομένοιο
Σκορπίος, ὠρίωνα πόδι χθονὸς ἔκτοθι φεύγειν.
Οὐδέ μιν αὖ δρομέοντα καὶ ἄντεα θοῦρος ἐλέλιπτο,
Κείνῳ δ' αὐτέλλοντος ἀπουδέος. ἀλλ' ἄρα καί τοι
Γαιάων ὧν ξύει, τὰ μὲν εἰς κεφαλὴν μάλα πάντα
Βάπτων ὠκεανοῖο, τὰ δ' οὐ θέμις. ἀλλὰ τά γ' αὐτὰ
Ἄρκτοι κωλύσι πόδας καὶ γόνατα καὶ ἰξύν.
Ἡδὲ καὶ αὐτὴ παιδὸς ἐπείγεται εἰδώλοιο
Δειλὴ κασιέπεια. τὰ δ' ἀκέρσοι οἱ ἧβι κόσμον
Φαίνεται ἐκ δίφροιο πόδας καὶ χεῖρας ὑπερθεν.
Ἀλλ' ἦ γ' εἰς κεφαλὴν ἵσαν δύεται ἀφνειῇσι
Μειρομένη γονάτων. ἐπεὶ οὐκ ἄρ' ἐμελλεν ἐκείνη
Δωρίδι καὶ πανόπτῃ μεγάλῳ ἄτερ ἰσώσεσθαι.
Ἡ μὲν ἄρ' εἰς ἑτέρην φορέεται. τὰ δὲ νειόθι μᾶλλον
Οὐρανὸς ἀντιφορέει, στεφάνοιό τε δύτερα κύκλα,
Ὑδρης τ' ἐσχατιήν, φορέεται δὲ λιγυπνόοιο
Σῶμά τε καὶ κεφαλήν, καὶ θηρίον, ὅ ῥ' ὑπὸ χειρὶ
Δεξιτερῇ λιγύαιρος ἔχει. τοὶ δ' αὖθι μένουσι
Τόξου ἐπορχόμενον πρότεροι πόδες ἱππότα φωρός.
Τόξῳ καὶ παφίῃ ὄφιος καὶ σῶμ' ὀφιοῦχος
Ἀντέλλει ἰῶντι. καρήατα δ' αὖτος ἀγινεῖ
Σκορπίος αὐτέλλων. ἀνάγει δ' αὖτις ὀφιοῦχος
Χεῖρας. καὶ πρωτόβολον ὄφιος πολυτειρίος αὐγήν.
Τὸ γε μὲν γ' ἐν γόνασιν, ποδὶ γὰρ τετραμμένος αἰεὶ
Ἀντέλλει, τότε μὲν πρήσσων ὀρχήσεται ἄλλα,
Γύά τε καὶ ζώνη καὶ στήθεα πάντα καὶ ὦμοι
Δεξιτερῇ σὺν χειρί. κάρη δ' ἑτέρης μετὰ χειρὸς
Τόξῳ αὐρίοντος καὶ τόξοτι αὐτέλλοντι.
Σὺν τοῖς ἑρμαίη τε λύρη, καὶ στήθεσιν ἄχρις
Κηφεὺς ἠὼς πρηλαύνεται ὠκεανοῖο.
Ἧμος καὶ μεγάλοιο λιμὸς πᾶσαι ἀμαρυγαὶ
Δύωσι. καὶ πάντα κατορχεῖται ὠρίωνος.
Πάντα γε μὴν ἀτέλεστα διωκομένοιο λαγωοῦ.
Ἀλλ' ὀχέων ὀρθοῖσι φέρεται, ὅτ' ὠλενίη αἴξ
Εὐθὺς ἀπορχεῖται. τὰ δ' οἱ μεγάλῳ ἀνὰ χεῖρε
Λάμπονται, καὶ οἱ μελέων διακέκριται ἄλλων
Κινῆσαι χειμῶνας, ὅτ' ἠελίῳ συνίωσιν.
Ἀλλὰ τὰ μὲν λιγυπνοὴ τε καὶ ἄλλοι χεῖρα καὶ ἰξύν
Αἰγοκερὼς αὐτῷ κατάγει, τὰ δὲ νέατα πάντα
Αὐτῷ τοξεύτῃσι κατορχεῖται. οὐδέ τι πορσεύς,
Οὐδέ τι ἄκρα κόρυμβα μιῇ σὺν πολυτειρέος ἀργῆς.

Ἀλλ' ἤτοι

A At curuaturæ Eridani, iamprimum exoriente
Scorpio, inciderint latefluum Oceanum,
Qui etiam exoriens terret magnum Orionem.
Dianæ æquum ferat: ueterum sermo: qui ipsum fabulati sunt
Arripuisse peplo in Chio, quando feras omnes
Fortis Orion ualida cædebat claua,
Venationis administrans illi gratiam Oenopioni:
Illa autem ei ex ipsa immisit feram aliam
Insula, diffringens medios utrinq; colles,
Scorpiũ, qui quidẽ ipsum uulnerauit & occidit grandẽ existentẽ
Maior præcellens: quoniam Dianam læsit ipsam.
Quare etiam aiunt ab imo ueniente
Scorpio, Orionem ad terræ extrema fugere.
Neq; quidem Andromedæ & Ceti quæcunq; relicta sunt
Illo exoriente, ignota: sed etiam hæc
Glomeratim fugiunt. cingulo item tunc Cepheus
Terram adradit, quæ quidem ad caput sunt planè omnia
Tingens Oceano, reliqua non licet. sed hæc quidem ipsæ
Vrsæ prohibent, pedes, & genua, & lumbum.
Sed & ipsa filiæ urgetur simulacro
Misera Cassiepia: uerùm haud ei decorè
Apparentè sella pedes, & manus desuper:
Sed hæc in caput simílis occidit urinatori,
Diuisa à genubus: siquidem non poterat illa
Doridi & Panopæ magnis sine malis conferri.
Hæc quidem in occasum fertur: sed illa ab imo magis
B Cœlum affert, Coronæq; secundos orbes,
Hydreq; extremitatem: offertq; Centauri
Corpusq; & caput, & bestiolam quam in manu
Dextra Centaurus habet. at illic expectant
Arcum suborientem priores pedes inequitantis gigantis.
Cum Arcu etiam spira serpentis, & corpus Serpentarij
Oritur ascendente, capita autem ipse agitat
Scorpius exoriens: reducit autem ipsas Serpentarij
Manus, atq; priorem serpentis constellati fulgorem.
Ipsius quidem Engonasi (siquidem obuersus semper
Oritur) tunc sanè ab imo egrediuntur alia,
Membraq;, & cingulus, & pectora tota, & humeri,
Dextra cum manu: sed caput altera cum manu
Sub arcu ascendunt & Sagittario exoriente.
Cum quibus mercurialisq; Lyra, & ad pectus usq;
Cepheus ab eo agitatur Oceano.
Tum etiam magni Canis omnes micantiæ
Occidunt, & omnes partes descendunt Orionis:
Omnes quidem mutilæ impetiti Leporis.
At non Aurigę Hœdi, neq; Olenia capra
Statim decedunt, quæ ei magnam per manum
Lucent, atq; ei à membris discreta sunt aliis,
Ad commouendum tempestates, quando soli cooriantur.
Sed hæc quidem, caputq;, & aliam manum & lumbum
Capricornus ascendens deducit, infima uerò omnia
Sub ipso Sagitario occidunt. Neq; amplius Perseus
Neq; summa rostra manent stellatæ Argus:

Ἀλλ' ἤτοι πορσεὺς μὲν, ἄτορ γενός τε ποδός τε
Δεξιτερῶ, λύεται· πρύμνης δ' ὅλον οὐ πω δύεται.
Αὐτὴ δ' αἰγοκερῆϊ καταρχεται αὐτέλλοντι.
Ἥμος καὶ πρόκυων λύεται. τὰ δ' αὖ ἄρχεται ἄλλα,
Ὄρνις τ', ἀλκτός τε, τά τε πτερόεντος οἴσω
Τέρετα, καὶ νοτίου θυτηρίς ἱερὸς ὕδωρ.
Ἵππος δ' ὑδροχόοιο νέον πρόσω αὐτέλλομένοιο
Γουνοί τε καὶ κεφαλῆ αὐχένιός εστιν. αὐτὰρ δ' ἵππου
Ἐξ ὀρῆς λιγυτάρσου ἐφέλκεται ἀστέρα νύξ.
Ἀλλ' οὔ δ' οἱ δύναται κεφαλήν, οὐδ' ἐνέρας ὦμος
Αὐτῷ σὺν θώρηκι χαλεῖν. ἀλλ' ἄθρόος ὕδωρ
Ἀὐχένιον καταγει ἀπείρων, καὶ πάντα μέτωπα.
Ἡδὲ καὶ ὀξόπιθεν πολλὴ μύει. ἀλλ' ἄρα καὶ τῶν
Αὐτῷ κενταύρῳ, ὁπότ' ἰχθῦσιν αὐτέλλωσιν,
Ἀθρόον ἐμφορέεται. ὅσον ἐπ' ἰχθύσιν ἔρχεται ἰχθύς
Αὐτῷ λυαίῳ ὑποκείμενος ὑδροχόῳ,
Οὔτι γ' ἄλλῳ, ὀλίγον δὲ λυσιλεκάλα μύει ἄλλῳ.
Οὕτω καὶ μοῖραι χεῖρός καὶ γόνατα καὶ ὦμοι
Ἀνδρομέδης ἅλις πάντα. τὰ μὲν πτέρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω
Τέίνεται ὠκεανοῖο, νέον ὁπότε προγνώωνται
Ἰχθύσιν ἀμφότεροι. τὰ μὲν οἱ κατὰ δεξιὰ χειρός
Αὐτοὶ ἐφέλκονται· τὰ δ' ἀριστερὰ νειόθεν ἕλκει
Κριὸς αὐτέλλοντος. τῶ καὶ ποδὶ τελομένοιο
Ἑσπερόθεν μέσῳ ἴσθι θυτήριον, αὐτὰρ ὑπ' ἄλλη
Γαστρός εος αὐτέλλοντος ὅλον κεφαλήν τε καὶ ὦμους.
Αὐτὴ δὲ ζώνη καί ἑ ἀμφήρισται τέλειον
Ἥ κριῷ λήγοντι φαείνεται, ἠὲ ταύρῳ,
Σιὼ δ' ὑπὸ πανσυδίην αὐτέλλεται. ὀδὲ ταύρου
Λείπεται αὐτέλλοντος, ἐπεὶ μάλα οἱ σφαρηγὸς
Ἡνίοχος φορέεται. μοίρην γε μὲν οὐκ ἐὸν αὐτὴ
Ἀθρόος αὐτέλλει. λίλυμοι δέ μιν οὖλον ἄγουσιν.
Ἀλλ' ἔριφοι λαιὸν τε θοὴν ποδὸς αἰγὶ σὺν αὐτῇ
Ταύρῳ συμφορέουσιν, ὅτε λοφιή τε καὶ ὀρὴ
Κήτεϊ ἀιθερίοιο πραιόθεν αὐτέλλωσι.
Δαύει δ' ἀρκτοφύλαξ ἤδη πρώτη τότε μοίρη,
Τάων, αἳ πίσυρες μὲν ἄτορ χειρὸς κατάγουσι
Λαιῆς. ἡ δ' αὐτῇ μεγάλη ὑποτέλλεται ἄρκτος.
Ἀμφότεροί τε πόδες κατὰ λυομένου ὀφιούχου
Μέσφ' αὐτῷ γονάτων λιλύμοις ὑπὸ σῆμα τετύχθω
Ἐξ ἑτέρης αὐτῆσι. τότ' οὐκέτι κήτεϊ ὀδὲν
Ἕλκεται ἀμφοτέρωθεν, ὅλον δέ μιν ὄψεαι ἤδη.
Ἤδη καὶ ποταμὸς πρώτης ἅλὸς ἐξανιεῖσαν
Καμπὴν φ' καθαρῶ πελάγει σκέψαιτό κε ναύτης,
Αὐγὴν ἐπ' ὠρίωνα μύων, εἴ οἱ τόθι σῆμα
Ἢ νυκτὸς μέτρον γ' ἢὲ πλόον ἀγγείλειε.
Γάντι γὰρ τάγε πολλὰ θεοὶ ἀνδράσιν λέγουσι
Οὐχ ὁρᾶσ', ὀλίγα μὲν ὅταν κοράσσι σελήνη
Ἑσπερόθεν φαίνηται, ἀεξομένοιο λιλαίσσει
Μηνὸς, ὅτε πρώτη ἀρκίδηνα αὐτόθεν αὐγὴ,
Ὅσσον ὑπὸ σκιάειν, ὑπὸ τέτρατον ἦμαρ ἰδέσθαι,
Ὀκτὼ δ' ἐν λιχάσι, λιχόμηνα δὲ πάντα προσώπῳ,
Αἰεὶ δ' ἄλλοθεν ἄλλα πεπακλίνται μέτωπα.
Εἴρῃ ὁπόσαίη μήνης πολιτέλλεται ἠώς;

A Sed Perſeus quidem (præter genuq; pedemq;
Dextum) occidit: ipſius puppis uerò quantum ad circumactum.
Ipſa autem ſub Capricorno deſcendit oriente.
Tum quoq; minor Canis occidit. Sed oriuntur alia,
Olor, Aquilaq;, alataq; ſagittæ,
Aſtra, & auſtrinæ Araſacra Hydra.
Equus autem Aquario recenter exoriente,
Pedibusq; & capite ſurſum uoluitur: è regione autem Equi
A cauda Centaurum attrahit ſiderea nox:
Sed non ei poteſt caput, neq; latos humeros
Ipſo cum thorace uorare, at rutilæ Hydræ
Collarem ſubducit ſpiram, & omnem frontem:
Hæc autem à poſterioribus multa manet. ſed etiam hanc
Cum ipſo Centauro, quando Piſces oriantur,
Cumulatim infert. At ſub Piſcibus oritur Piſcis
Ipſo obſcuro ſubiectus Capricorno:
Haud quidem plenè: parumper enim ſignum expectat aliud.
Sic etiam laſſæ manus, & genua, & humeri
Andromedæ dimidiatim omnia, hæc quidē antè, alia uerò pòſt
Pertingunt ex Oceano, primùm quando prodeunt
Piſces ambo: dexteram quidem ei manum
Piſces attrahunt: at ſiniſtram ab imo trahit
Aries aſcendens. Quo etiam oriente,
Ab occaſu conſpexeris Aram: cæterùm in altera parte
Perſei orientis tantum caput & humeros.
Ipſe autem cingulus etiam ambiguum fuerit
B An ſub Ariete deſinente luceat, an ſub Tauro:
Cum quo cumulatim aduoluitur. nec item Tauro
Linquitur oriente, quoniam ualde ei coniunctus
Auriga fertur: ſigno tamen haud ſub illo
Plenus oritur, Gemini autem ipſum totum proferunt.
At Hœdi, ſiniſtriq; planta pedis, Capra cum ipſa
Tauro cooriuntur, quando dorſumq; & cauda
Ceti cœleſtis ab imo oriantur.
Occidit autem Arctophylax iam primo tunc ſigno,
Quorum quatuor quidem præter manum deducunt
Læuam, ſed ſub ipſo magna oritur Vrſa.
At ambo pedes occidentis Serpentarij
Vſq; ad ipſa genua Geminis in ſignum ſunto
Ab altera parte orientibus. Tunc non amplius Ceti quicquam
Voluitur utrinq;, totum uerò ipſum uidebis iam.
Iam quoq; fluuij primo mari egredientem
Curuaturam, in ſereno pelago conſpexerit nauta,
Ipſum Orionem expectans, ſicubi ei ſignum
Vel noctis menſuram, uel nauigationis nunciare poſsit.
Vbiq; enim iſtiuſmodi multa diȝ hominibus prædicant.
Non uides, modica quidem quando cornibus Luna
Ab occaſu appareat, quod inchoantem ſignificat
Menſem, quando prima ſpargatur inde lux,
Sic ut umbram creet, quod ad quartum diem tendit,
Octauum in dimidietatibus, medium menſem plena facie,
Semper autem alias atq; alias declinans frontes
Dicat quota menſis oriatur aurora?

Ἄκρα γε μὴν νυκτῶν λέγειαι δυοκαίδεκα μοῖραι
Ἄρκιαι ἀζειπεῖν, τὰ δέ τε μέγαν εἰς ἐνιαυτόν.
Ὧρην μήτ' ἀρόσαι νειὸς, ὥρη δὲ φυτεύσαι.
Ἐκ δὲ διὸς ἤδη πάντα τεφράσματα παντοθι κεῖται.
Καὶ μὴν τις καὶ νηὶ πολυκλύστῳ χειμῶνος
Ἐφράσατ' ἢ δεινὸν μεμνημένος ἀρκτούροιο,
Ἢ ἑτέων ἄλλων, οἵτ' ὠκεανὸν ἀρύονται
Ἀστρόθεν ἀμφιλύκης, οἵ τε πρώτιστοι ἔπι νυκτός.
Ἤτοι γὰρ οὗτοι πάντας ἀμείβεται εἰς ἐνιαυτὸν
Ἠέλιος, μέγαν ὄγμον ἐλαύνων. ἄλλοτε δ' ἄλλῳ
Ἐμπελάσσει, τοτὲ μὴν τ' αὐτῷ, τοτὲ δ' αὖτίκα δύνων,
Ἄλλος δ' ἀλλοίως ἀεὶ ὧδε διέρκεται ἠδέ.
Γινώσκεις τάδε καὶ σύ. τὰ γὰρ σημαίνεται ἤδη
Ἐννεακαίδεκα λύκλα φαεινὸν ἠελίοιο,
Ὅσσατ' ἀπὸ ζώνης εἰς ἕκαστον ὡρίωνα
Νὺξ ὑπὸ δύνεται, καύτε θρασὺ ὡρίων.
Οἵτε ποσειδάων ὁρώμενοι ἢ διὸς αὐτοῦ
Ἀστράσιν ἀνθρώποισι τετυγμένα σημαίνουσι.
Τῷ δεινὸν πεπόνησο. μέλει δέ τοι, εἴ ποτε νηῒ
Πεζεύεις, εὑρεῖν ὅσα τε διεγραμμένα κεῖται
Σήματα χειμερίοις αὐέμοις, ἢ λαίλαπι πόντου.
Μόχθος μὴν ὀλίγος, τὸ δὲ μυρίον αὐτίκ' ὄνειαρ
Γίνεται· ὠφροσύνης αἰεὶ πεφυλαγμένῳ ἀνδρί.
Αὐτὸς μὲν τὰ πρῶτα σαώτερος, εὖ δὲ καὶ ἄλλον
Ῥαιστώσῃ ὤνησεν, ὅτ' ἐγγύθεν ὦρορε χειμών.
Πολλάκι γὰρ καὶ τίς τε γαλήνιος ἔδυ νυκτὶ
Νῆα πολυσκέλει πεφοβημένος ἤρι θαλάσσης.
Ἄλλο τε μὲν τρίτον ἦμαρ ὑπότρομος ἔχει, ἄλλοτε πέμπτον.
Ἄλλο τε δ' ἀπρόφατον κακὸν ἵκεν. πάντα γὰρ οὔπω
Ἐκ διὸς ἄνθρωποι γινώσκομεν, ἀλλ' ἔτι πολλὰ
Κέκρυπται, τῶν αἴκε θέλῃ, καὶ ἐς αὖτίκα δώσει
Ζεύς. ὁ γὰρ οἷς ἐθέλῃσιν ἀνθρώποις ἀναφανδὸν ὀφέλλει,
Παντοθεν εἰδόμενον, πάντη δ' ὄγε σήματα φαίνων.
Ἄλλα δέ τε ῥεῖα, ἅπερ διχόωσα σελήνη
Πλήθουσ' ἀμφοτέρωθεν, ἢ αὖτίκα πεπλυμένα.
Ἄλλα δ' αὖ ἀρχόμενον, τότε δ' ἄκρην νυκτὶ λελουμένη
Ἠέλιος. τὰ δέ τοι καὶ ἀπ' ἄλλων ἔστιν ἄλλα
Σήματα καὶ πρὸ νυκτὶ καὶ ἤματι ποιήσασθαι.
Σκέπτεο δὲ πρῶτον διχόωσαν ἑκάστοθε σελήνην.
Ἄλλοτε γάρ τ' ἄλλη μιν ὑπογράφει ἔσπερος ἀγλή,
Ἄλλοτε δ' ἀλλοίαις μορφαῖς ἱεροῦσι σελήνην
Εὐθὺς ἀεξομένην, αἱ μὲν τρίτην, αἱ δὲ τετάρτην,
Τάων καὶ πρὸ μιοῦς ἐφεπάτορες ἔσσι τυθοιο.
Λεπτὴ μὲν καθαρή τε πρὸ τρίτου ἦμαρ ἐοῦσα,
Εὐδιάς κ' εἴη, λεπτὴ δέ, καὶ εὖ μάλ' ἐρυθρή,
Πνευματίη. παχέων δὲ καὶ ἀμβλείῃσι κεραίαις
Τέτρατον ἐκ τριτάτοιο φόως ἀμενηνὸν ἔχουσα,
Ἠ νότῳ ἀμβλύνεται, ἢ ὕδατος ἐγγὺς ἐόντος.
Εἰ δέ κ' ἐπ' ἀμφοτέρῳ διχόωσ', τρίτον ἦμαρ ἄγουσα,
Μήτέ τι νέφεσφι, μήθ' ὑπτιόωσα φαείνοι,
Ἀλλ' ὀρθαὶ ἑκάτερθε πεδιγνάμπτῳσι κεραῦαι,
Ἐσπέριοί κ' ἄνεμοι δεινὸν μετὰ νύκτα φορεῖντο.
Εἰ δέ κ' αὖτως ὀρθὴ καὶ τέτρατον ἦμαρ ἀγινεῖ,

A Terminos sanè noctium illa duodecim signa
Sufficientia sunt indicare, quæ item longum in annum.
Tempus quidem arandi nouales, tempus quoq; plantandi.
E Ioue iam omnia ostensa ubiuis sunt.
Etenim quispiam nauí pluuiosam tempestatem
Animaduertit, uel uehementis memor Arcturi,
Vel quarundam aliarum, quæ ab Oceano tolluntur
Stellæ diluculo, quæq; prima adhuc nocte,
Siquidem illas omnes transit per annum
Sol, longam orbitam ductans, aliàs autem aliam
Accedet, nunc quidem oriens, nunc uerò uicissim occidens.
Alia item aliam stella inspicit auroram.
Cognoscis hæc & tu: † concinunt enim iam
Nouem & decem circuli lucidi solis.
Quotquot etiam à Zona ad extremum Orionem
Nox obuoluit, Canemq; audacem Orionis.
*Etiam Neptuni conspectæ, aut Iouis ipsius
Stellæ, hominibus euentus significant.
Idcirco illis operam da. Curæ item sit tibi, si quando nauí
Te credis, deprehendere quæcunq; debita ponuntur
Signa hybernis uentis, aut turbini maris.
Labor quidem paruus, ingens uerò mox commoditas
Fit diligentiæ semper cauto uiro:
Ipse quidem primùm tutior, probè uerò & alium
Admonens iuuat quando mox irruat tempestas.
Sæpe enim uel quispiam serena sub nocte
B Nauem subducit, metuens manè pelagus.
Aliàs quidem ad tertium diem durat, aliàs quintum:
Quandoq; uerò improuisum malũ subit. Omnia enim nondum
E Ioue mortales didicimus, uerùm adhuc multa
Occulta sunt: quorũ aliqua cum libuerit, etiam in posterũ dabit
Iupiter: hic enim genus hominum apertè iuuat,
Vndiq; conspectus: passim uerò hic signa ostendens.
Quædam autem indicat, uel alicubi dimidiata luna
Augescens utrinq;, uel iam aucta:
Quædam item exoriens, tum uerò summa nocte indicans
Sol: sed etiam ab aliis licebit alia
Signa & per noctem & diem facere.
Obserua autem primum à cornibus utrinq; lunam.
Aliàs enim alio ipsam depingit uesperus splendore:
Aliàs uerò aliæ facies miscent lunam
Primum crescentem, hæ quidem tertio, illæ uerò quarto:
Quibus & de mense instante perquirere poteris.
Rara quidem puraq; circa tertium diem existens,
Serena fuerit: rara uerò & probè admodum rubens,
Ventosa: crassa autem & obtusis cornibus,
Quartum à tertio lumen debile habens,
At Austro hebetatur, aut pluuia propè existente.
Sin autem in ambobus cornibus tertium diem agens,
Neq; nutet, neq; resupina luceat,
Sed recta utrinq; inclinent cornua,
Occidentales uenti illam post noctem agitarentur.
Atsi eodem modo recta, & quartum diem agat,

† Concinunt enim iam) Refert Arati Commentator, istis temporibus astronomos tabulas publice in urbibus suspendisse, quibus usq; ad decimum nonum annũ duorantibus, quatuor anni partium initia & fines, pluuias et uentos, aliaq; ad uitam conducentia mõstrabãt. Præterea singularis obseruatio ne usos circa Orionem & Canem.

* Etiam Neptuni cõspectæ, etc.) Neptuni stellæ, quæ suo ortu uel occasu tempestatem serenitatemue nunciant: Iouis, quæ agrorũ culturam.

Certe

Ἦτ' ἂν χειμῶνος συναγειρομένοιο διδάσκει.
Εἰ δέ κεν οἱ λοφιὴν μετόπισθεν εὖ ὠδινοῦσι,
Δείδιθι καὶ Βορέην· ὅτε δ' ἂν ταπὴς νότος ᾖ,
Αὖτάρ ἐπὴν τρὶς τόσσα περὶ κύκλον ἕλίσσοι
Πάντη δρυθμόμενον, μάλα κεν τότε χείμερον εἴη.
Μείζονι δ' ἂν χειμῶνι πυρώτερα φοινίσσοιτο.
Σκέπτεο δ' ἐς πλευράς τε, καὶ ἀμφότερον διχόωσαν,
Ἢ μὲν ἀειρομένην, ἢ δ' ἐς λοφιὴν αὖθις ἰοῦσαν,
Καί οἱ ὧδε χροιὴ τεκμαίρεο μοῦνος ἑκάστη.
Πάντη γὰρ καθαρὴ, καὶ μάλ' εὐδία τεκμήραιο.
Πάντα δ' ἐρυθομένην, δοκέειν αὐέμοιο μελοδύειν.
Ἄλλοθι δ' ἄλλο μελαινομένην, δοκέειν ὑετοῖο.
Σήματα δ' οὔτ' ἄρα πᾶσιν ἐπ' ἤμασι πάντα τέτυκται.
Ἀλλ' ὅσα μὲν τριτάτη τε τεταρτοίη τε γίνηται,
Μέσφα διχαομένης, διχάδος χέρμα, ἄχρις ἐπ' αὐτῷ
Σημαίνει διχόμουνον, ἀτὰρ πάλιν ἐκ διχομήνης
Ἐς διχάδα φαμένην. ἔχεται δέ οἱ αὐτίκα τετρὰς
Μουνὸς ἀποιχομένῃ, τῇ δὲ τριτάτῃ ἀπίοντι.
Εἰ δὲ μίη μὲν πάσαν ἑλωὰς κυκλώσονται
Ἢ τρεῖς, οἱ δύο μοῦνα περικείμεναι, οἱ μί' ὀίῃ,
Τῇ μὲν ἴη, αὐέμοιο γαλωαίης τε δοκεύειν,
Ῥιγεμέην αὐέμοιο, μαραινομένην δὲ γαλήνης.
Ταὶ δύο δ' ἂν χειμῶνι περιτροχάοιτο σελήνη,
Μείζονα δ' ἂν χειμῶνα φέροι τριέλικτος ἅλως.
Καί μᾶλλον μελανθύσσα, καὶ εἰ ῥιγεμέτερον μᾶλλον.
Καὶ τὰ μὲν οὖν ὧδε μενεῖ σεληναίης τε πύθοιο.
Ἡελίοιο δέ τοι μελέτω ἑκάτερθεν ἰόντος,
Ἡελίῳ καὶ μᾶλλον ἐοικότα σήματα λεῖται
Ἀμφότερον δύνοντι, καὶ ἐκ προτέρης ἀνιόντι.
Μή οἱ ποικίλλοιτο νέον βάλλοντος ἀρούρας
Κύκλος, ὅτ' ὄυδέϊ λιχμηνὸς ἅματος εἴης,
Μὴ δέ τι σῆμα φέροι, φαίνοιτο δὲ λιτὸς ἅπαντι.
Εἰ δ' αὖτως καθαρὸν μιν ἔχοι βαλίσιος ὥρη,
Δύνοι δ' ἀνέφελος μελανὴν ὑποδεύεται αἴγλῃ,
Καί μιν ἐπορχομένης νὺξ ἔδυ ὑποδύσιος εἴη.
Ἀλλ' ὀχ ὁπποτε κοῖλος ἐειδόμενος πολιτέλλοι,
Οὐδ' ὁπότ' ἀκτίνων αἱ μὲν νότου, αἱ δὲ Βορῆα
Σχιζόμεναι βάλλωσι, τὰ δ' αὖ πολὺ μέσσα φαείνῃ,
Ἀλλά τε ἢ ὑετοῖο δέρχεται ἢ ἀνέμοιο.
Σκέπτεο δ', εἰ καί τοι αὐγαὶ ὑποδῦσαν αὖ ἠελίοιο,
Αὐτὴν δὲ ἠέλιον. τὸ γὰρ σκοπιαὶ καὶ ἀρισταί.
Εἴ τε πρὸ ἢ καὶ ἐρυθρὸς ὑπερέχει, οἷά τε πολλὰ
Ἑλκομένων νεφέων ἐρυθραίνεται ἄλλοθεν ἄλλα,
Ἢ εἴ τε μελανεῖ, καί σοι τὰ μὲν ὕδατος ἔσω
Σήματα μέλλοντος, τὰ δ' ἐρυθέα πάντ' ἀνέμοιο.
Εἴγε μὲν ἀμφοτέροις ἄμυδις λιχρωσμένος εἴη,
Καὶ κεν ὕδωρ φορέοι, καὶ ὑπηνέμιος τανύοιτο.
Εἰ δέ οἱ αὐτόνυχος, ἢ αὐτίκα δυομένοιο
Ἀκτῖνδε σωίσωσι, καὶ ἀμφ' ἑνὶ πεπλήθωσι,
Ἤτοι καὶ νεφέων πεπιεσμένος, ἢ ὅτ' ὄν ἠῶ
Ἔρχηται πρὸ νυκτός, ἢ ὀψ ἐξ ἠοῦς ὑδὶ νύκτα,
Ὑδατί κεν κατιόνλι πεφυτοίχοι ἤματα λεῖνα.
Μὴ δ' ὅτε οἱ ὀλίγη νεφέλη πάρος αὐτέλλῃσι,

A Certè pluuiam collectam indicat.
Sín autem ei cornuum ſuperius apte nutet,
Expecta Boream: cum uerò reſupinet, Auſtrum.
Verùm quando triduanam totus orbis circumambiat
Vndiq; rubens, ualde tunc tempeſtas fuerit:
Maiore autem tempeſtate rubentius colorari ſolet.
Aſpice item ad plenamq;, & utrinq; dimidiatam,
Tum creſcentem, tum ad cornu rurſus euntem,
Atq; eius ex colore ſigna capeſce menſis cuiuſuis:
Omnino enim pura cum ſit, ſerenitatem obſeruato:
Omnino uerò rubens, conijcito uenti meatus:
Aliàs aliter nigricans, conijcito pluuiam.
Signa autem non omnibus diebus omnia eueniunt:
Sed quæ quidem tertio quartoq; fuerint,
Vſq; ad dimidiatam, à dimidiata quidem uſq; ad ipſam
Significant ſemimenſtruam: atq; rurſus è ſemimenſtrua,
Ad dimidiatam decreſcentem: habetur uerò eius mox quarta
Menſis decedentis, poſt hanc autem tertia abeuntis:
Sin autem ipſam totam circi ambiant
Aut tres, aut duo circumiacentes, aut unus ſolus:
Per unum quidem uentum ſerenitatem q; obſerua,
Per ſciſſum, uentum: marceſcentem uerò, ſerenitatem.
Duo autem tempeſtate ambierint lunam:
Maiorem uerò tempeſtatem afferre ſolet triplicatus circus,
Tum magis nigricans, tum ſi frangatur magis.
Atq; hæc quidem in menſe lunaq; deprehenderis.
B Solis item tibi cura ſit utrinq; euntis:
Soli etiam magis nota ſigna ponuntur
Vtrobiq;, occidenti, & ex imo aſcendenti:
Ne eius uarietur primùm tangentis arua
Circulus, quando ſereni indigus diei fueris:
Neq; aliquam notam ferat, ſed appareat unicolor ubiq;.
Si item planè purum ipſum habeat ueſpertinum tempus,
Occumbatq; innubilus, blando poſtmeridianus fulgore,
Equidem ſubſequente aurora adhuc ſerenus fuerit:
At non, quando cauus apparens exoriatur,
Neq; quando ex radijs quidam Auſtrum, quidam Boream
Sciſsi tangant, media autem lucida ſint:
Sed tum uel pluuiam oſtendit, uel uentum.
Aſpice autem, ſi etiam ſubeant radij ſolis,
Ipſum in ſolem: huius enim obſeruationes optimæ ſunt,
Si quando uel rubor incidit, ut ſæpe
Attractis nubibus rubeſcit alicunde aliter,
Aut ſi quando nigreſcet: & tibi hæc quidem pluuiæ ſunto
Signa futuræ, rubea uerò omnia uenti.
Porro ſi ambobus ſimul coloratus fuerit,
Et ſanè pluuiam ferret, & uentis obnoxius panderetur.
Si uerò eius orientis, aut uiciſsim occidentis
Radij coeant, & circa unum locum craſſeſcant,
Aut quandoq; nubibus preſſus, uel cum ad auroram
Veniat à nocte, uel ab aurora ad noctem,
Pluuijs delabentibus peraguntur dies illi.
Nec item, cum ei modica nubes præoriatur,

Τὼ δὲ μετ' ἀκτίνων λιχρωσμένω αὐτὸς ἀρῇ,
Ἀμνησεῖν ὑετοῖο. πολὺς δ' ὅτε οἱ πρὶν λύκλω
Οἷον πυκνώσῃ γαλίγκιος σύριγγι
Γρῶτον αὐρχομένοιο, καὶ ἄψ' ὀλίγη μέσον ἴσῃ,
Εὐδιός κε φορέοιτο. καὶ εἴ ποτε χείματος ὥρῃ
Ὠχρήσῃ καπνῷ, ἀτὰρ ὕδατος ἠμβρινοῖο
Γινομένῃ κατόπισθε πρὶν νέφεα σκοπιάσθαι,
Καὶ δὴ δυομένῃ τετραμμένος ἠελίοιο,
Ἦμὲν μὲν ἐρυθροσκιάῃσι μελαινομένῃ ἐνίῃσι
Ἠελίου νεφέλῃ, τόδε δ' ἀμφίς μιν ἔνθα καὶ ἔνθα
Ἀκτῖνες μεσηγὺς ἑλισσόμεναι διχόωνται,
Ἤτ' αὖ ἐς ἠῶ σκέπας λιχμηρὸν εἴσῃς.
Εἰδὲ ὁ μὲν αὐγέλος βάπτοι ῥόον ἑσπερίοιο·
Τὰς δὲ καταρχομένας νεφέλας καὶ οἰχομένοιο
Γλησίον ἐσήκωσιν ὀρθυβίδες, ὅτε μάλα χρὴ
Αὔριον ὀΐσσ' ὑδὶ νυκτὶ προτρομέειν ὑετοῖο.
Ἀλλ' ὁπότ' ἠελίοιο μαραινομένῃσιν ὁμοῖαι
Ἐξαπίνης ἀκτῖνες ἀπ' ἐρανόθεν τανύονται,
Οἷον ἀμαλδύνονται ὅτε σκιάῃσι κατ' ἰθὺ
Ἰσαμένη γαίης τε καὶ ἠελίοιο σελήνη,
Οὐδέ ὅτε οἱ ἐπέχοντι φανήμεναι ἠῶθι πρὸ
Φαίνονται νεφέλαι ἑσπερθυβίες ἄλλοθεν ἄλλαι,
Ἀρρᾶγτοι γίνονται ἐπ' ἤματι κείνῳ ἄρουραι.
Μὴ δ' αὖτως ἔτ' ἐόντι πόρῃσι, ὁπότε πεπαθεῖσαι
Ἀκτῖνες φαίνονται ἐπίσκιοι ἠῶθι πρό,
Ὕδατος ἢ αὐέμοιο κατοιχομένης λελαθέσθαι.
Ἀλλ' ἢ μὲν κεῖναι μᾶλλον ἐνέφας φορέοιντο
Ἀκτῖνες, μᾶλλόν κεν ἐφ' ὕδατι σημαίνοιεν.
Εἰ δ' ὀλίγος τανύοιτο πρὶν δύοφος ἀκτίνεσσιν,
Οἷόν τε μελανωπὲς νεφέλαι φορέεσσι μάλιστα,
Ἦτ' αὖ ἐπορχομένοιο πόδα δυνοφέοντ' αὐέμοιο.
Οὐδέμιν ἠελίου χρόα δύθεν μελανθῦσαι ἅλωαι,
Εὐδιοι, ἀστόρατοι δὲ καὶ ἀσημφεῖς μελανθῦσαι,
Μᾶλλον χειμερίαι. δύο δ' αὖ χαλεπώτεραί εἰσι.
Σκέπτεο δ' ἢ αὐλίοντος ἢ αὐτίκα δυομένοιο,
Εἴπερ οἱ νεφέων, τὰ πρῶτα λιπλήσκοντα,
Ἢ νότου ἢὲ βορῆος ὀρθύβεται, ἢ ἑκάτερθεν.
Μὴ δ' ὅτε σκοπιὴ ταύτῃ ἀμπνεύσῃ φυλάσσειν.
Οὐ γὰρ ὅτ' ἀμφοτέρωθεν ὁμοῦ πρὶν μέσον ἔχωσιν
Ἠελίου λεῖναι νεφέλαι, χρόνον ὀκταῖοι,
Γίγνεται ἀμβολίη δύθεν χειμῶνος ἐόντος.
Εἴγε μὲν ἐκ βορέαο μί' οἵη φοινίσσοιτο,
Ἐκ βορέω πνοιάς κε φέροι, νοτίη δὲ, νότοιο.
Ἢ λαί πέρ ῥαθάμιγγες ὑπερχόμεναι, ὑετοῖο.
Ἐσπερίοις καὶ μᾶλλον ἀληθέα τεκμήραιο.
Ἐσπερόθεν γὰρ ὁμῶς σημαίνεται ἐμμενὲς αἰεί.
Σκέπτεο καὶ φάτνην, ἢ μύτ' ὀλίγα ἐοικυῖα
Ἀχλύϊ, βορέαιη ὑπὸ καρκίνῳ ἠγηλάζει.
Ἀμφὶ δὲ μιν δύο λεπτὰ φαεινόμενοι φορέονται
Ἀστέρες, ὅτέπερ πολὺν ἀπήορες, ὅτε μάλ' ἐγγύς,
Ἀλλ' ὅσον τε μάλιστα πυγόσιον οἰήσαθαι.
Εἷς μὲν βορέαο, νότῳ δ' ὑπερχέεται ἄλλος
Καί κε μὲν καλέωνται ὄνοι, μέσση δέ τε φάτνη.

A Hanc uerò post radijs uariatus ipse eleuatus fuerit,
Immemor esto pluuiæ. Magnus autem cum eius circùm orbis
Ferè flaccescenti similis dilatetur
Primùm exorientis, & mox decrescat,
Serenus sanè agatur: etiam si quando pluuiæ tempore
Palluerit occumbens. At pluuia diurna
Facta, postea nubes circumspicito:
Atq; occidentem conuersus ad solem,
Si quidem obscuret nigricanti similis
Solem nubes, circum ipsam autem hinc inde
Radij interuoluti findantur,
Certè adhuc in auroram operimento indigus esses.
At si hic quidem innubilus se submergat fluxu uespero,
Descendenti uerò nubes & abeunti
Vicinè existant rubicundæ, haud te ualde oportet
Cras, neq; per noctem timere de pluuia.
Verùm quando solis marcescentibus similes
Extemplò radij à cœlo protenduntur
(Sicut euanescunt quando obumbret ex directo
Stans terræq; & solis luna)
Neq; quando ei morantí lucere ante auroram,
Apparent nubes subrubeæ, alibi alia,
Arida fiunt in die illo arua.
Neq; pari modo adhuc existenti inferné, quando prætensi
Radij apparent obscuri ante auroram,
Pluuiæ aut uenti irruituri obliuiscere.
B Porrò si illi magis caligine inuoluantur
Radij, magis certe de pluuia monerent.
Sin autem modica extendatur caligo circum radios,
Qualem nonnunquam teneræ nubes ferunt maximè,
Certè aduenient obtenebrari solent uento.
Neq; quidem prope solem nigrescentes coronæ,
Serení: uiciniores uerò & impense nigrescentes,
Magis tempestuosi: duo item sæuiores fuerint.
Considera autem, uel orientis, uel uicissim occidentis,
Sicubi eius nubes, quas parelia uocant,
Aut ab austro aut borea rubescant, aut utriq;.
Neq; adeò obseruationem hanc friuolè custodi:
Non enim, cum utrinq; simul medium circundent
Solem illæ nubes prope Oceanum,
Fit dilatio è cœlo pluuiæ uenientis.
Si uerò è Borea una sola rubescat,
E' Borea flatus ferre solet: austrina uerò, Austro:
Aut sicubi guttæ decidant, pluuiæ
Occidentalibus etiam magis certa deprehenderes.
Ab occidente nanq; signa sumuntur inuariabiliter semper.
Intuere quoq; præsepe, id quidem tenui simile
Nubeculæ, Boreale sub Cancro uersatur:
At circa ipsum duæ parum lucentes feruntur
Stellæ, nec multum distantes, neq; ualde uicinę,
Sed quàm maximè cubitum puta:
Vna quidem Boreæ est, Austro uerò appropinquat altera.
Atq; hæ quidem uocantur asini: medium autem præsepe est,

Ἠτε καὶ ἐξαπίνης παύτη σιδος ὄυσιάοντος
Γίνετ' ἄφαντος ὅλη, τοίσι δ' ἀμφοτέρωθεν ἰόντων
Ἀσπίδων ἀλλήλων αὖτοχεδὸν ἐνσταλέονται.
Οὐκ ὀλίγῳ χειμῶνι τότε κλυζονται ἄρουραι.
Εἰ δὲ μελαίνηται τοί δ' αὐτίκ' ἐοικότων ὤσιν
Ἀστέρων ἀμφότεροι, πορίζ' ὕσιαπι σημαίνοισιν,
Εἰ δ' ὁ μὲν ἐκ Βορέω φαέθων ἀμυδρὸν φαείνῃ
Λιπερὸν ἐπαχλυόων, νότιος δ' ὄνος ἀγλαὸς εἴη,
Δειδ' ἐχθαι αὐέμοιο νότου. Βορέα δὲ μάλα χρὴ
Ἐμπαλιν ἀχλυόωντι, φαεινομένῳ τε, δοκεύειν.
Σῆμα δέ τοι αὐέμοιο καὶ οἰδαίνοντα θάλασσα
Γιγνέσθω, καὶ μακρὸν ἐπ' ἀιγιαλοὶ βοάωντον,
Ἀκταί τ' ἠνάλιοι, ὁπότ' εὔδιοι ἠχήσασαι
Γίγνονται, κορυφαί τε βοάσασθαι οὔρεος ἄκραι.
Καὶ δ' ἤν τις ἄλλως μελαινομένῳ ἔχει ἀστέρι
Ἐξ ἄλὸς ἔρχηται, φωνῇ πολὺ πολλὰ λελακώς,
Κινυμένῳ δὲ θάλασσαν ἐπιφορέοισ' αὐέμοιο.
Καί ποτε καὶ λίμνῃσι, ὁπόθ' εὔδιοι ποτέωνται,
Ἀντία μελλόντων αὐέμων ἐλκηδὰ φέρονται.
Πολλάκι δ' ἀγριάδος νῆσαι, ἢ εἰν ἁλὶ σῖναι
Αἴθυιαι χέρσαῖα τινάσσονται περύγεσιν.
Ἠ νεφέλη ὄρεος μηκύνεται ἠὲ κορυφῆσιν.
Ἤδη καὶ πάππος λευκῆς γήρειον ἀκάνθης,
Σῆμ' ἐγένοντ' αὐέμοιο, λιωφῆς ἅλὸς ὁππότε πολλοὶ
Ἄκρον ὕδωρ πλέωσι, τὰ μὲν πάρος, ἄλλα δ' ὀπίσσω.
Καὶ θρῆνος βροντάί τε καὶ ἀστραπαὶ ἠῶθεν ἴωσιν,
Ἔνθεν ἐπορχομένοιο πολισκοπέειν αὐέμοιο.
Καὶ δὴ νύκτα μέλαιναν ὅτ' ἀστέρες εἴσοωσι
Ταρφέες, οἱ δ' ὄπιθεν ξυμοὶ ἐπιπολυκαίνωνται,
Δειδίχθαι λείνοις αὐτῷ ὁδὸν ἔρχομένοισι
Γνοὺμάτος. εἰ δὲ κεν ἄλλοι ἑαυτοῦ ἀίσσωσιν
Ἄλλοις ἐξ ἄλλων μερέων, τότε δὴ πεφύλαξο
Παντοίων αὐέμων, οἵτ' ἄκριτοί εἰσι μάλιστα,
Ἄκριτα δὲ πνείουσιν ἐπ' αὐδήσι τεκμήραθαι.
Αὐτάρ ὅτ' ἐξ εὐρέος καὶ ἐκ νότου ἀστράπῃσιν,
Ἄλλοτε δ' ἐκ ζεφύροιο, καὶ ἄλλοτε πρὸς Βορέαο,
Δὴ τότε τις πελάγει ἐνὶ δείδιε ναυτίλος αὐήρ,
Μή μιν τῇ μὲν ἔχη πέλαγος, τῇ δ' ἐκ διὸς ὕδατι.
Ὕδατι γὰρ τοσσάδε πολὺ στεροπαὶ φορέονται.
Πολλάκι δ' ἐρχομένων ὑετῶν νέφεα προπάροιθεν,
Οἷα μάλιστα πόκοισιν ἐοικότα ἰνδάλλονται,
Ἠ δὴ λιύμενα ἕζωσε δι' μέγαν οὐρανὸν ἶρις,
Ἠ καί πῃ τις ἄλλως μελαινομένῳ ἔχει ἀστέρι.
Πολλάκι λιμναῖαι ἢ ἐναλίαι ὄρνιθες
Ἄπληστοι λούζονται ἐνιέμεναι ὑδάτεσιν,
Ἠ λίμνῃ πολὺ δηθὰ χελιδόνες ἀίσσονται,
Γαστέρι τύπτουσαι αὖτως εἰλυμένον ὕδωρ,
Ἠ μᾶλλον δειλαὶ γυναῖκες, ὕδροισιν ὄνειαρ,
Αὐτόθεν ἐξ ὕδατος πατέρες βοόωσι γυρίνων.
Ἠ τρύζει ὀρθρινὸν ἑρημαίη ὀλολυγών,
Ἠ που καὶ λακέρυζα πῆ' πίονι πρὸ χόρτῳ
Χείματος ἀρχομένου χορτῶ τωθάζουσα κορώνη,
Ἠ που καὶ ποταμοῖο ἐβάψατο μέχρι πῆ' ἄκρης

A Quod etiam confestim cœlo sereno
Fit euanidum totum: atq; utrinq; coeuntes
Stellę sibiꝝ nuicem uicinę apparent.
Non modica tempestate tunc inundant arua.
Si autem nigrescat, rursus uerò eodem colore existant
Stellæ ambæ, de pluuia sanè signum dare solent.
Si uerò hic qui est è Borea præsepis languidè splendeat,
Modicè tenebrascens, austrinus uerò asellus lucidus sit,
Obseruato uentum Austrum: Boream uerò ualde oportet
E' contra tenebrascente, lucenteq;, obseruare.
Atqui signum uenti etiam intumescens mare
Esto, & multum margines insonantes,
Litoraq; marina, cum serena arguta
Fiunt, cacuminaq; sonantia montis summa.
Quinetiam ad terram cum ardeola non ritè
E' mari ueniat, uoce multum perstrepens,
Commoto sanè mare superferatur uento.
Interdum etiam fulicæ, cum serenæ uolitent,
Contra futuros uentos glomeratim feruntur.
Sæpe item feræ anates, aut in mari urinatores
Mergi, terras quatiunt alis:
Aut nubes montis elongatur in uerticibus.
Iam etiam decidui flores, albi senium cardui,
Indicium fiunt uenti, muti maris quando multi
Summum supernatant, partim antè, partim pòst.
Etiam æstatis tonitruaq; & fulgura unde eant,
B Inde aduenientem obserua uentum.
Item per noctem atram cum stellæ præcipites ruant
Crebrò, à tergo uerò tractus subalbescant,
Accipito per illas eadem uia uenientem
Ventum. Sin autem aliæ contrario ruant
Alijs ex alijs partibus, tunc utiq; obseruato
Omniuarios uentos, qui confusi sunt maximè,
Confusi item spirant hominibus obseruando.
Cæterùm cum ex Euro & ex Austro fulgurat,
Tum etiam è Zephyro, & interdum à Borea,
Certe tunc quispiam in pelago timuerit nauita:
Velim ne ipsum partim teneret pelagus, partim cœli pluuia:
Super pluuia enim tot fulgura feruntur.
Sæpenumero item uenientibus pluuijs nubes prius
Vt plurimum uelleribus similes apparent,
Aut gemina circumcingit magnum cœlum iris,
Vel etiamnum aliqua aream nigricantem habet stella:
Sæpe palustres aut marinę aues
Insaturabiliter se immergunt, desiderantes aquam:
Aut paludem circum hirundines agitantur
Ventre uerberantes incassum conuolutam undam:
Aut magis miseræ progenies, hydris esca,
Indidem ex aqua patres coaxant ranularum
Aut ululat mane solitaria bubo:
Aut alicubi etiam garrula ad litus prominens
Tempestate instante terræ subsidit cornix:
Etiamsi quando flumini se immergit usq; ad summos

Ὦμος ἐκ κεφαλῆς, ἢ καὶ μάλα πᾶσα κολυμβᾷ,
Ἢ πολλὴ στρέφεται περὶ ὕδατι παχέα πρώζουσα.
Καὶ βόες ἤδη τοι πάρος ὕδατος γηθέοιο,
Οὐρανὸν εἰσανιόντος, ἀπ' αἰθέρος ὠσφρήσαντο.
Καὶ κοίλης μύρμηκος ὀχῆς ἐξ ὠεα πάντα
Θᾶσσον ἀνιλυγίαντο, καὶ ἀθρόον ὤφθη ἴουλοι
Τείχει ἀνορθόποντος, καὶ πλαζόμενοι σκώληκες
Κεῖνοι, οὓς καλέουσι μελαίνης γαίτορα γαίης.
Καὶ τιτθαὶ ὄρνιθος, τὰς ἀλέκτορ ὄζεγένοντο,
Εὖ ἐφθεγξάσαντο, καὶ ἔκρωξαν μάλα φωνῇ,
Οἷόν τε λοφιὴν ὕδατι ὕδατι ὕδωρ.
Δή ποτε καὶ γλαυκὴ κορώνη, καὶ φύλα κολοιῶν,
Ὑδάτος ἐρχομένοιο διὸς πάρα σῆμ' ἐγένοντο,
Φαινόμενοι ἀγεληδὸν, καὶ ἱρήκεσιν ὁμοῖον
Φθεγξάμενοι. καί τε κόρακος διὸς στάλαγμός
Φωνῇ ἐμιμήσαντο σὺν ὕδατος ἐρχομένοιο.
Ἤποτε καὶ κρώξαντε βαρὺν διοσάκι φωνῇ,
Μακρὸν ὑπὲρ ῥοιζοῦσι πτερύξαμενοι πόδα πυκνά.
Καὶ νῆσσαι οἱ λιγροί, τ' ὠκεανοφοιῖται κολυοί,
Ἐρχόμενοι ἠῶ γαῖαν, πτάσσονται περὶ γύρσιν.
Ἢ ὕδατι λύμα διώκει ἐρωδιὸς ὀξὺ λελεκώς.
Τῶν τοι μηδὲν ἀπόβλητον πεφυλαγμένῳ ὕδωρ
Γινέσθω. μὴ σὶ εἴκῃ ὕδατι πλέον ἢ πάροιθεν
Δάκνωσι μῦαι, καὶ ἐφ' αἵματος ἱμείρονται.
Ἢ λύχνοιο μύκητα ἀγείρονται πόδι μύξαν
Νύκτα ἠῶ σκοτίλῃ. μήσ' ἢν τ' ὠκείματος ὥρῃ
Λύχνων ἄλλοτε μὲν τε φάος ἠῶ κόσμου ὀρώρει,
Ἄλλοτε σὶ αἰόσωσιν ἀκὴ φλόγες, ἠύτε λάφαι
Γομφόλυγες. μήσ' εἴκῃ ἐπ' αὐτόφι μαρμαίρωσιν
Ἀκτῖνες. μήσ' ἦν θέρεος μέγα τεμπομένοιο
Νηοσσοὶ ὄρνιθες ἐπασύτεροι φορέωνται.
Μὴ δὲ σύῃ ἢ χύτρης ἢε τρίποδος πυρὶ βήτεω,
Σπινθῆρες ὅτ' ἔωσι πολὺ πλέονες, λελαθέσθαι.
Μηδὲ ἠῶ πόσιν ὁπότ' ἀνθρακὶ αἰθομένοιο
Λάμπηται πόδι σίμα' ἐοικότα λεγχέοισιν.
Ἀλλ' ὕδατι καὶ τὰ δόκνει πόδι σκοπέων ὑετοῖο,
Εἰ γέμεν ἠερόεσσα πάρεξ ὄρεος μεγάλοιο
Γυμνὰ τέτηται νεφέλη, ἄκραι δὲ κολῶναι
Φαίνωνται καθαραὶ, μάλα κεν τόθ' ὑπόδιλος εἴης.
Εὔδιος κ' εἴης, καὶ ὅτε πλατέος πόδι πόντος
Φαίνηται χθαμαλὴ νεφέλη, μήσ' ὑψόθι λύρῃ,
Ἀλλ' αὐτὸ πλατέεσσιν ἔοικε θλίβηται ὁμοίη.
Σκέπτεο σ' ὄψιος μὲν ἐὼν ὕδατι χείματι μᾶλλον,
Εἰς δὲ γαλαυκείην χειμωνόθεν. εὖ δὲ μάλα χρὴ
Ἐς φάτνην ὁράαν, τῇ κερκίνος ἀμφιέλισσα,
Ῥηῶτα καθαιρομένην πάσης ἐπιγνύσῃ ὁμίχλης.
Κείνη γὰρ φθίνοντι καθαίρεται ὑὸ χειμῶνι,
Καὶ φλόγες ἠσύχιαι λύχνων, καὶ νυκτερίη γλαὺξ
Ἡσυχον ἀείσεται, μαραινομένου χειμῶνος
Γινέσθω τοι σῆμα, καὶ ἠσυχα ποικίλλεται
Σῖρη ἐπασσερίη λιρώπι πολύφωνος κορώνη.
Καὶ κόρακες μὲν οἱ μὲν ἐρημαῖοι βοόωντες
Διοσάκις, αὐτὰρ ἔπειτα μετάθρόα κελήγοντες.

A Humeros à capite, uel etiam planè tota ſubternatat,
Vel frequens uerſatur prope undam craſſe crocitans.
Etiam boues iam ante pluuiam cœleſtem,
Cœlum intuiti, ab æthere mox ſentiunt.
Etiam cauo formicę foramine oua omnia
Ocyus efferunt: atq; cumulatim cernuntur iuli,
Muros aſſerpentes: atq; obeuntes uermes
Illi, quos uocant atræ inteſtina terræ.
Etiam pulli uolucres, quæ gallo prognatæ ſunt,
Studioſe pedunculos quærunt, pipiuntq; maiore uoce,
Sicut ſtillans ſtrepit ſuper aquam aqua.
Quandoq; etiam genera coruorum, & turmæ graculorum,
Pluuiæ uenientis è cœlo ſignum fiunt,
Viſi gregatim, & accipitrum inſtar
Garrientes. Etiamnum coruí magnas guttas
Voce imitantur ſimul pluuia ueniente:
Vel quandoq; etiam crocitantes grauí congemina uoce,
Multum conſtrepitant, quatientes alas frequentes.
Etiam anates pulli, domeſticiq; graculi,
Venientes ſuper pinnacula, quatiunt alis:
Aut ad aquam feſtinat ardea, acutè uociferans.
Quorum tibi nullum friuolum obſeruanti pluuiam
Eſto. Nec item ſi amplius quàm antè
Mordeant muſcæ, & ſanguinem deſiderent:
Aut lucernæ fungi congregentur circa labium
Noctem per caliginoſam. Neq; ſi ſub hyemis tempore
B Lucernarum aliàs quidem lumen debitè moueatur,
Aliàs uerò delabantur flammæ, ceu leues
Ampullæ: Neq; ſi ad ipſam lucernam ſplendeant
Radij: neq; ſi æſtate multum uolitante
Anates aues accummulatiores obuerſentur:
Neq; tu ſi ab olla aut tripode in igne ſtante
Scintillæ cum fuerint perplures obliuiſcere:
Neq; per cinerem, quando carbone ardente
Splendeant circumcirca ſigna ſimilia cenchris:
Sed ad hæc etiam ſpectato obſeruans pluuiam.
Cæterum ſi obſcura per montis magni
Vallem extendatur nebula, ſumma uerò cacumina
Appareant pura, ualde tunc ſerenus fueris.
Serenus ſanè fueris etiam, quando uaſtum circa pontum
Videatur humilis nebula, neq; in alto exiſtat,
Sed inibi planicíei maritimæ deprimatur ſimilis.
Reſpice uerò ſerenus cum ſis, ad tempeſtatem magis:
Ad ſerenitatem uerò, è tempeſtate. diligenter uerò oportet
Ad præſepe reſpicere, quod Cancer circumuoluit,
Recens purgatum ab omni ſubtus nebula:
Illud nanq; pereunte purgatur ſub tempeſtate.
Etiam flammæ quietæ lucernarum, & nocturna noctua
Tranquillè canens marceſcentis tempeſtatis
Eſto tibi ſignum, & tranquillè uarians
Tempore ueſpertino crocitet garrula cornix.
Item coruí priuati & ſolitarij uociferantes
Ingeminanter, at poſtea turmatim clamitantes,

Γλαύκοθροι δ' ἀγεληδὸν ἐπὴν κοίτοιο μέδωνται
Φωνῆς ἐμπλειοι, χαίρειν καί τις ὀΐσεται,
Οἷα τὰ μὲν βοόωσι λιγαινομένοισιν ὁμοῖα.
Πολλὰ δὲ δηθηδόθι πρὸς φλοιόν, ἄλλοτ' ἐπ' αὖθι
Ἧχί τε λέξασιν, καὶ ὑπότροποι ἀμπερύουσι.
Καὶ δ' ἂν πτερόεις μελανῆς πτῶκ' ἀέρθη γαλήνης
Ἀσφαλέως ταύσασιν ἵνα δρόμον ἅλιβα πᾶσαι,
Οὐδὲ παλιρρόθιοι κῦμ' ὑποβύδιοι φορέονται.
Ἡμὸς δ' ἀστερόθεν καθαρὸν φάος ἀμβλύνηται,
Οὐδέ ποθεν νεφέλαι περιτορμύναι αὐτόωσιν,
Οὐδέ ποθεν ζοφόεν ἄλλο ὑποτρέχει, οὐδὲ σελήνη.
Ἀλλὰ τά γ' ἐξαπίνης αὖτως ἀμενηνὰ φρόνησε,
Μηκέτι τοι τόδε σῆμα γαληναίης ὑπακούσῃ,
Ἀλλ' ὗσαι χεῖμα δύκλυε. καὶ ὁππότε τοὶ μὲν ἐῶσιν
Αὐτῇ γ' ἐν χώρῃ νεφέλαι, τοὶ δ' ἄλλαι ἐπ' αὐτάων,
Τοὶ μὲν ἀμειβόμεναι, τοὶ δ' ἐξόπιθεν φορέονται.
Καὶ χύδην ἱλαχμηδὸν ἐπιγόμεναι βρομέουσι,
Χειμῶνος μέγα σῆμα καὶ ὀρνιθάγρης κορώνη
Νύκτορον ἀείδουσα, καὶ ὀψὲ βοῶν τε κολοιοί,
Καὶ πτίνος πῶ ἀπιζόμενος, καὶ ὄρνεα πάντα
Ἐκ πελάγους φεύγοντα, καὶ ὀρχίλος, ἠδὲ καὶ ἐριθεύς
Δούπησεν δὲ κοίλας ὀχετὰς, καὶ φῦλα κολοιῶν
Ἐκ νομοῦ ἐρχόμενα τραφερὸν ὗσι ὄψιον αὖλιν.
Οὐδ' αὖ ὑπεξέσθαι μεγάλου χειμῶνος ἰόντος
Βρόοσω ποιήσαιντο νομὸν λιπροῖο μέλισσαι,
Ἀλλ' αὐτοῦ μέλιτός τε καὶ ἔργων εἱλίσσονται.
Οὐδ' ὑψοῦ γεράνων μακραὶ τίχοι αὐτὰ λέλυσθαι
Τένονται, τροφάδην δὲ παλιμπετὲς ἀρνέονται.
Μᾶλλ' ὅτε νιφετμὸν νεφέλαι λεπτὰ φορῆται,
Καὶ φλόγες αἰθύσσωσι μαραινομένοιο λύχνοιο,
Ἢ πῦρ αὖται ποδίλῃ, καὶ ὑποβύδια λύχνα,
Γισσύεμ χειμῶνι. τί τοι λέγω ὅσσα τέλονται
Σήματ' ἐπ' ἀνθρώπους, δίκη γὰρ καὶ ἀεικέα τέφρῃ
Αὐτῷ τηνυμένῃ νιφετῷ ὧλίτε κεμήραιο,
Καὶ λύχνῳ χίονος, λείγγροις ὅτ' ἐοικότα πάντη
Κύκλῳ σήματ' ἔχει πυρὶ λαμπὴς ἐγγύθι μύξα,
Ἄνθρακι δὲ ζώουσι, χαλάζης. ὁππότε λαμπρὸς
Αὐγὸς ἐείσηται, μέσῳ δέ οἱ ἠύτε λεπτὴ
Φαίνηται νεφέλη, πυρὸς ἐνδοθεν ἀθρόον ὄντος.
Ῥεῖνοι δ' οὐ καρπεῖο κατεχθέες, οὐδὲ μέλαιναι
Σχῖνοι, ἀπείρητοι. πάντῃ δέ τε πολλὸς ἁλωεὺς
Ἀεὶ παπταίνει μή οἱ θέρος ἐκ χερὸς ἕρπῃ.
Ῥεῖνοι μὲν ταμινῆς ἀκύλα ἡβῇ μέτρον ἔχουσαι,
Χειμῶνός κε λέγοιεν ὑπὲρ πλέον ἰσχύοντος.
Μηδὲ ἄδην ἔκπαγλα πολυβρίθοισιν ἀπαύρῃ.
Τηλοτέρω δ' αὐχμοῖο σιωπαχύοισιν ἀρέσθαι.
Τριπλόα δὲ χίνος λυίει. τριοσὰ δέ οἱ αὔξεται
Γίνονται καρπεῖο. φορέει δέ τε σῆμα θ' ἑκάστη
Ἐξείης ἀρότῳ. καὶ γάρτ' ἀροτήσιον ὥρῃ
Τριπλόα μέρονται, μέσσῳ. καὶ ἐπ' ἀμφότερ' ἄκρας.
Πρῶτος μὲν πρώτῃ ἀρόσιν, μέσσος δέ τε μέσσῃ
Καρπὸς ἀπαγγέλλει, πυμάτῃ γε μὲν ἔσχατος ἄλλων.
Ἔν τινα γὰρ καλέσας λοχαίην χίνος ἄρηται,

A Frequentius uerò congregati, quando cubilis memores sint,
Voce pleni: lætari etiam quis putauerit:
Sic enim uociferantur iucundantium in morem.
Sæpe item arboris per ramos, quandoq; super ipsam
Vbi cubant etiam reduces alas excutiunt.
Præterea grues blandam ante serenitatem
Securè pandere solent unicum uolatum gregatim omnes,
Neq; retroacti sereni ferri solent.
Cum autem è stellis lucidus fulgor hebetetur,
Neq; alicunde nubes pressæ obuient,
Neq; alicunde caligo alia succedat, neq; luna,
Sed astra extemplò planè languida ferantur,
Non amplius tibi hoc signum ad serenitatem ponatur,
Sed ad tempestatem specta. Etiam quando quædam existant
Eodem in loco nubes, aliæ uerò iuxta ipsas,
Hæ quidem prætereuntes, illæ uerò à tergo ferantur,
Etiam anseres cum clangore festinantes ad pastum.
Tempestatis certum signum etiam nouem etates uiuens cornix,
Noctu cornicans: & serò clamantes moneduiæ:
Et passer mane pirpitans: & uolucres omnes
E' mari fugientes: & orchilus, & erithacus
Subiens caua foramina: & turmæ graculorum
A' pastu uenientes sicco ad serotinum lustrum.
Neq; sanè sufflauæ, magna tempestate instante,
B Ante facere solent pabulum faui apes,
Sed intus melleq; & in structuris occupantur.
Neq; in alto gruum elongati ordines eâsdem uias
Tendunt, conuersi uerò reuolanter absistunt.
Neq; quando in uentorũ tranquillitate araneæ graciles ferantur,
Et flammæ flagrent marcescentis lucernæ,
Aut ignis lambat cinere, & serenæ lucernæ,
Crede tempestati. Quid tibi refero quæcunq; sunt
Indicia per homines? Siquidem uel uili cinere
Ipsam concreto niuem obserues licet:
Etiam per lucernam niuem, milio cum similes undiq;
Circumcirca notas habet candicans propè ellychnium:
Carbone autem ardente, grandinem, quando candens
Ipse uideatur: in medio uerò ipso uelut tenuis
Appareat nebula, igne intus candente.
Nec uerò ilices fructu onustæ, neq; nigræ
Lentisci sine signo sunt. Passim autem frequens agricola
Continuò circumspicit, ne ei æstas è manu fluat.
Ilices quidem frequentis glandis non parum ferentes,
Hyemem certè nunciare solent haud leuiter in ualescentem.
Neq; nimis insolenter grauidæ fiant undiquaque:
Sed magis procul à squallore spicis compleantur arua.
Tribus uicibus uerò lentiscus fœtificat, tria item incrementa
Fiunt fructus: fert autem indicia quoduis
Ex ordine arationi. Etenim arandi tempus
Trifariam diuidunt, medium, & utrinq; extremum.
Primus quidem primam arationem, medius uerò mediam
Fructus denunciat, ultimam autem ultimus aliorum.
Quem enim pulcherrimè fœtificans lentiscus tulerit,

Κείνῳ γ' ἀξ ἄλλῳ ἀρόσις πολυλήϊος ἔσῃ,
Τῷ σπείρ' ἀφαυροτάτῳ ὀλίγῃ, μείοσιν δὲ σπείρειν.
Οὕτως δ' αὐθερικὸς τριχθὰ σκύλλης ἐπαρᾶται,
Σήματ' ἐπιφράζασθαι ὁμοίιον ἀμήτοιο.
Ὅσσα δ' ὑδρηλὴν ἀρότης ἐπιφράσατο καρπῷ,
Τόσσα καὶ ἡ σκύλλης τεκμαίρεται ἄνθεϊ λευκῷ.
Αὐτὰρ ὅτε σφήκοιο μετοπωρινὸν ἤλιθα πολλοὶ
Πάντη βεβρίθωσι καὶ ἐπωρίῳ πεπάρωνται
Πληϊάδων, εἴ ποτις ἐπόρχομένην χειμῶνα,
Οἷος ὑδρηλὸν σφήκεσιν ἐλίσσεται αὐτίκα δίνος.
Θήλειαι δὲ σύες, θήλειαι δὲ μῆλα, καὶ αἶγες,
Ὁππότ' ἀναστρωφῶσιν ὀχῆς, τὰ δὲ πάντα
Δεξάμεναι πάλιν αὖτις ἀναβλήδην ὀχέωνται,
Αὐτῷ καὶ σφήκεσι μέγαν χειμῶνα λέγουσιν.
Ἐν δὲ μισγομένων αἰγῶν, μήλων τε συῶν τε,
Χαίρει ἄνολβος ἀνὴρ, ὅ οἱ οὐ μάλα θαλπόντων
Εὔδιον φαίνουσι βιβαιόμεναι χιόνα τήν.
Χαίρει καὶ γεράνων ἀγέλας ὁρᾶσθαι ἀροτρεὺς
Ὧριον ἐρχομένας. ὅσσ' ἀώριος αὐτίκα μᾶλλον.
Αὗται γὰρ χειμῶνδε ἐπορχόνται γεράνοισι,
Πρωΐαι μὲν μᾶλλον καὶ ὁμιλαδὸν ἐρχομένῃσι,
Πρώϊον, αὐτὰρ ὅτ' ὀψὲ καὶ ἀγεληδὸν φαεῖσαι
Πλειότερον φορέονται ὑδρηλὸν χρόνον, ὅσσ' ἅμα πολλαὶ
Ἀμβολίην χειμῶνος ὀφέλλεται ὕστερα ἔργα.
Εἰ δὲ βόες καὶ μῆλα μετὰ βρίθουσαν ὀπώρην
Γαῖαν ὀρύσσωσι, λιγαλέας σ' αὐέμοιο βορῆος
Ἀντία τείνωσιν, μάλα λιγὺ τότε χείμαρον αὐτὸν
Πληϊάδες χειμῶνα κατερχόμεναι φορέουσιν.
Μὴ δὲ λίην ὀρύχοισιν, ἐπεὶ μέγας οὐ νέμεται νόσμος
Γίνεται ὅτε φυτοῖς χειμὼν φίλος, οὔτ' ἀρόσιμος.
Ἀλλὰ χιὼν εἴη πολλὴ μεγάλαις ἐπ' ἀρούραις,
Μήπω λειομένῃσι, μὴ δὲ βλωθρῇ ὑδρὶ πίπτῃ,
Ὄφρα τις σὺν τύϊ χαίρῃ ποσσὶν ἐρειδόμενος ἀνήρ.
Μὴ σ' ἔσω καθ' ὑπόρθην ἐοικότες ἀσσόν ἀεί,
Μήθ' ἑῆς, μήτε σίνῳ, μηδὲ πλέονες νομέωντες.
Πολλοὶ γὰρ λομόωσιν ἐπ' αὐχμηρῷ γνιαυτῷ.
Οὐδέμιν ὀρνίθων ἀγέλας ἅπειρόθεν ἀνὴρ
Ἐκνήσῳ ὅτε πολλαὶ ὑπὸ πλήσωσιν ἀρούρας
Ἐρχομένῳ θορέος χαίρει. πορδαλέως δὲ σ' ἀνῶς
Ἀμήτῳ, μή οἱ λιγνὺς καὶ ἀχυρμιὸς ἔλθῃ
Αὐχμῷ ἀϊνηθείς. χαίρει δέ τε καὶ πόλος ἀνὴρ
Αὐταῖς ὀρνίθεσιν, ἐπὴν ἠδὲ μέτρον ἴωσιν,
Ἐλπόμενος μετέπειτα πολυγλάγεος γνιαυτοῦ.
Οὕτω γὰρ μογεροὶ καὶ ἀλήμονες ἄλλοθεν ἄλλοι
Ζώομεν ἄνθρωποι. τὰ δὲ πάρ ποσὶ πάντες ἕτοιμοι
Σήματ' ἐπιγνῶναι, καὶ ὅτ' αὐτίκα ποιήσασθαι.
Ἄρνασι μὲν χειμῶνας ἐτεκμήραντο νομῆες,
Ἐς νομὸν ὁππότε μᾶλλον ἐπειγόμενοι προχόωσιν.
Ἄλλοι δ' ἐξ ἀγέλης ἐριοὶ, ἄλλοι δὲ καὶ ἀμνοὶ
Εἰνόδιοι παίζωσιν ἐρεισθέμενοι κεράεσσιν.
Ἢ ὁππότ' ἄλλοθεν ἄλλοι ἀναπλήσωσι νομῆσι,
Τέτρασιν οἱ λεπτοὶ, κεραοὶ γε μὲν ἀμφοτέροισιν.
Ἢ καὶ ὅτ' ἐξ ἀγέλης ἀπέσπια λιτήσωσι

A Illí præ alijs aratio frugifera extiterit:
Minutiſsimo uerò, modica: at medio, media.
Sic etiam flos trifariam ſcillæ cum ſuppeteret,
Signa aduertito ſimiliter meſsis.
Quæcunq; uerò in lentiſci arator obſeruauit fructu,
Eadem etiam in ſcillæ deprehendit flore albo.
Sed cum ueſpæ autumni tempore glomeratim multę
Paſsim conſtipatæ fuerint, etiam ueſpertinas ante
Pleiades, dixerit quis ſubſecuturam hyemem,
Qualis in ueſpis conglomeratur itidem turbo.
Fœminæ item ſues, fœminæ oues, & capræ
Cum redeant à paſtu, maribus omnibus
Admiſsis, rurſus mutuò coeant:
Ex hoc & ueſpis multam hyemem prædicere ſolent.
Tardè autem coeuntibus capris, ouibusq́, ſuibusq́,
Gaudet pauper uir: quia ei parum calenti
Serenum monſtrant coactæ annum.
Gaudet etiam gruum cateruis tempeſtiuus arator
Tempeſtiuè uenientibus: intempeſtiuus uerò, è diuerſo magis:
Pari modo enim hyemes conſequuntur grues,
Citò quidem magis, & conſtipatim uenientes,
Citò: ſed quando ſerò & non gregatim uiſæ
Maius uolant ad tempus, neq; ſimul multæ,
Dilatio hyemis promouet ſerotina opera.
B Sin autem boues & oues poſt plenum autumnum
Terram cornupetant, capita uerò uentum Boream
Contra tendant, ualde tunc tempeſtuoſam ipſæ
Pleiades hyemem occidentes afferre ſolent.
Ne uerò nimium fodiant, quoniam magna & immoderata
Fit, neq; plantis hyemis grata, neq; arationibus:
Sed nix eſto multa ſpacioſis in aruis,
Nedum diſcreta, neq; grandi in ſegete,
Quo quilibet anni feracitate gaudere poſsit fruens uir.
Nec item fuerint deſuper uiſæ ſtellæ ſemper
Vel una, uel duæ, uel plures comatæ:
Multæ enim comantur in arido anno.
Neq; quidem uolucrum agminibus in continente degens uir
Ex inſulis cum multę irruant arua
Veniente tempeſtate gaudet, timet uerò anxiè
Meſsi, nec ei uacua & ſine granis ueniat
Squallore læſa: gaudet uerò opilio
Ipſis uolucribus, cum non omnino paucæ ueniant,
Spem capiens ſequentis lacte abundantis anni.
Sic enim ærumnoſi & inſtabiles alibi alij
Viuimus homines: atq; ea quæ ante pedes ſunt, omnes parati
Signa cognoſcere, & in poſterum capere.
Agnis quidem tempeſtates obſeruare ſoliti ſunt paſtores,
Ad pabulum cum magis feſtinantes currant:
Alij etiam è grege arietes, alij item agelli
In itinere ludant, innixi cornibus.
Aut quando alibi alij referiant pedibus,
Quatuor leues, cornuti uerò duobus.
Vel quando aliqui è grege inuitè moueantur

Δείλοι εἰσελάσαντες ὁμῶς, τὰ δὲ πάντοθι πῖπτε
Δάκνωσιν πυκνῆσι λελυθόμενα λιθάκεσιν.
Ἐκ δὲ βοῶν ἐπύθοντ' ἀρότα καὶ βουκόλοι ἀνδρῶν
Κινυμένῳ χειμῶνος. ἐπεὶ βόες ὁππότε χηλὰς
Γλώσσῃ ὑπωμαίοιο ποδὸς πολιχμήσωνται,
Ἤ κοίτῳ πλευρὰς ὑπὸ δεξιτερὰς ταναύσωνται,
Ἀμβολίῃ ἀρότοιο γόρυν ἐπίλπετ' ἀροτῆρες.
Ἠδὴ ὅτε μυκηθμοῖο πρὸ πλείοι ἀγρώνται
Ἐρχόμενοι, σταθμὸν δὲ βόες βαλύσιον ὦρσαν,
Σκυθραὶ, λειμῶνος τόριες καὶ βοσκήσιμοι,
Αὐτίκα τεκμαίρονται ἀχείμεροι ἐμπλησθῆναι.
Οὐ δ' αἶγες πρίνοιο πολιαυθύσσασαι ἀκάνθαις,
Εὖδιοι, οὐδὲ σύες φορυτῷ ὑπομαργαίνεσαι.
Καί λύκος, ὁππότε μακρὰ μονόλυκος ὠρύηται,
Ἤ ὅτ' ἀροτρήων ὀλίγον πεφυλαγμένος αὐδῇ
Ἔργα κατορχῆται, σκέπας χατέοντι ἐοικώς
Ἐν μύθῳ ἀνθρώπων, ἵνα οἱ λέχος αὐτόθι εἴη,
Τῆς πολυτελλομένης ἧδε χειμῶνα δοκεύειν.
Οὕτω καὶ πετόροις ὑπὸ σήμασι τεκμήραιο
Ἐσομένων ἀνέμων ἢ χείματος, ἢ ὑετοῖο,
Αὐτίκ' ἐπ' αὐτίκα, ἢ μετ' αὐτίκα, ἢ προπάροιθεν ἔτ' ὀλίγων.
Ἀλλὰ γὰρ οὐδὲ μύες τετριγότες, εἴ ποτε μᾶλλον
Εὐδιοι ἐσκίρτησαν, ἐοικότες ὀρχηθμοῖσιν,
Ἄσκηποι ἐγένοντο παλαιοτέροις ἀνθρώποις.
Οὐδὲ κύνες. καὶ γάρ τε κύων ὠρύξατο ποσσὶν
Ἀμφοτέροις χειμῶνος ἐπερχομένοιο δοκεύων.
Καὶ μὴν ὀξὺ ὕδωρ καὶ παρκίνος ὄγχνος χέρσῳ
Χειμῶνος μέλλοντος ἐπαΐσσεσθαι ὀδοῖο.
Καὶ μύες ἠμέριοι ποσὶ σιβάδα τροφῶντες
Κοίτης ἰμείρονται, ὅτ' ὄμβρια σήματα φαίνοι,
Κἀκεῖνοι χειμῶνα μύες τότε μαντεύονται.
Τῶν μηδὲν κατόκνησον. καλὸν δ' ὧδι σήματι σῆμα
Σκέπτεσθαι. μᾶλλον δὲ σὺ οἷσιν ἐς ταὐτὸν ἰόντοιν
Ἐλπωρὴ τελέθοι. τριτάτῳ δὲ κε θαρσήσειας.
Αἰεὶ δ' αὖ πρὸ ἰόντος ἀριθμοίης γνίαντα
Σήματα, συμβάλλων εἴ πῃ καὶ ἐπ' ἀστέρι κοίῃ
Ἠὼς αὐτέλλοντι κατόρχεται, ἢ κατίοντι
Ὁππόσιον καὶ σῆμα λέγοι. μάλα κέν τοι ἄριστον εἴη
Φράζεσθαι φθίνοντος, ἐφισάμενοί τε μίνυθος
Τετράδας ἀμφοτέρας. αἱ γάρ τ' ἄμυδις σωιόντων
Μηνῶν πείρατ' ἔχουσιν, ὅτε σφαλερώτατος αἰθὴρ
Ὀκτὼ νυξὶ πέλει κήτει χαροποῖο σελήνης,
Τῶν ἄμυδις πάντων ἐσκεμμένος εἰς γνίαντον,
Οὐδέποτε χεσλίωσκον ἐπ' ἀλθέρι τεκμήραιο.

Τέλος τοῦ Ἀράτου φαινομένων
καὶ σημείων.

ΠΡΟΚΛΟΥ

A Veſpere ad ſtabulum redeuntes ſimul, ſed undiq; herbam
Arrodant crebris impetiti lapillis.
Sed & à bobus ſigna capere ſolent agricolæ & armentarij
Surgentis tempeſtatis: ſiquidem boues quando ungulas
Lingua poſteriorum pedum circumlingant,
Aut ſtabulo latere ſuper dextero iaceant extenti,
Ad differendam arationem peritus ſpectat arator.
Etiam quando mugientes plus ſolito congregentur
Venientes ad ſtabulum boues veſpertino tempore,
Triſtes, è prato uitulæ & paſtu:
Tunc indicant ante tempeſtatem ſe cupere ſaturari.
Neq; capræ ilicis ſtudioſæ circum ramos,
Serenæ ſunt: neq; ſues in luto furentes.
Item lupus, quando altè ſolus ab alijs eiulet,
Aut quando agricolarum parum cautus uirorum
Opera accedat, tegmine indigenti ſimilis
Vicinè hominibus, ut ei lectus ibi ſit,
Ad tertiam exorientem auroram tempeſtatem obſerua.
Sic etiam prioribus in ſignis coniecturam facito
Futurorum uentorum, aut tempeſtatis, aut pluuiæ,
Aut præſentẽ, aut poſt præſentem, aut tertiã deniq; ad auroram.
At uerò neq; mures uociferantes, ſi quando frequentius
Sereni ſaliunt, ſimiles tripudiantibus,
B Sine ſignificatione habiti ſunt ueteribus hominibus.
Neq; canes: etenim canis fodere conſueuit pedibus
Ambobus, tempeſtatem inſtantem ſentiens.
Quin ex aqua etiam cancer egredi ſolet, terra
Tempeſtate futura accingendo ſe itineri.
Etiam mures domeſtici lectulum ſternentes
Cubitum deſiderant, cum pluuiæ ſignum appareat:
Et illi tempeſtatem mures tunc uaticinantur.
Quorum nullum faſtidito, bonum uerò eſt cum ſigno ſignum
Obſeruare: magis uerò duobus in unum tendentibus
Spes eſto: tertio autem confidas licet.
Semper item prætereunti numerare poteris anni
Signa, conferens ſicubi etiam ſub ſtella talis
Aurora exoriente tranſeat, uel occidente,
Quale etiam ſignum nunciet. Impenſe uerò idoneum fuerit
Contemplari decreſcentis inſtantisq; menſis
Quartas utraſq;: hæ enim ſimul coeuntium
Menſium terminos habent, cum maximè dubius æther
Octo noctibus eſt defectu pulchræ aſpectu Lunæ.
Quæ ſimul omnia contemplatus ad annum,
Haud unquam leuiter ſuper æthere ſignificabis.

FINIS ARATI APPAREN-
tium & prognoſticorum.

PROCLI

ΠΡΟΚΛΟΥ ΣΦΑΙΡΑ.

Περὶ ἄξονος καὶ πόλων.

Ἄξων καλεῖται τοῦ κόσμου, ἡ διάμετρος αὐτοῦ, περὶ ἣν στρέφεται. τὰ δὲ πέρατα A
τοῦ ἄξονος, πόλοι λέγονται τοῦ κόσμου. τῶν δὲ πόλων, ὁ μὲν λέγεται βόρειος, ὁ δὲ νότιος. βόρειος μὲν, ὁ ἀεὶ πᾶσιν φανερὸς, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν. νότιος δὲ, ὁ ἀεὶ πᾶσιν ἀόρατος, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν ὁρίζοντα. εἰσὶ μὲν τοι τόποι τινὲς ὑπὸ τὴν γῆς, ὅπου συμβαίνει τὸν τῆς ἡμῖν πόλον τὸν ἀεὶ φανερὸν, ἐκείνοις ἀόρατον εἶναι. τὸν δὲ τῆς ἡμῖν πόλον ἀόρατον, ἐκείνοις φανερὸν εἶναι. ἔτι πάλιν, ὁπόταν τὸ κέντρον ὑπὸ τὴν γῆς, ὅπου καὶ οἱ δύο πόλοι ὁμοίως ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος λέγονται.

Περὶ σφαίρας κύκλων.

Τῶν δὲ ἐν τῇ σφαίρᾳ κύκλων, οἱ μὲν εἰσὶ παράλληλοι, οἱ δὲ λοξοί, οἱ δὲ διὰ τῶν πόλων. παράλληλοι μὲν, οἱ οὗ αὐτὸς πόλος ἔχοντες τῷ κόσμῳ. εἰσὶ δὲ παράλληλοι κύκλοι πρῶτος, ἀρκτικὸς, θερινὸς τροπικὸς, ἰσημερινὸς, χειμερινὸς τροπικὸς, ἀνταρκτικός. Ἀρκτικὸς μὲν οὖν ὅσος κύκλος ὁ μέγιστος τῶν ἀεὶ θεωρουμένων κύκλων, ὃ ἐφαπτόμενος τοῦ ὁρίζοντος κατ' ἓν σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀναλαμβανόμενος. ἐν ᾧ τὰ λείμματα τῶν ἄστρων, οὔτε δύσιν, οὔτ' ἀνατολὴν ποιεῖται, ἀλλὰ διὰ ὅλης τῆς νυκτὸς περὶ τὸν πόλον στρεφόμενα θεωρεῖται. οὗτος δὲ ὁ κύκλος ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ ὑπὸ τοῦ ἐμπροσθίου πόλου τῆς μεγάλης ἄρκτου περιγράφεται. Θερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ὅσος ὁ βορειότατος τῶν ὑπὸ τοῦ τῆς ἡλίου γραφομένων κύκλων. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος τὴν θερινὴν τροπὴν ποιεῖται. ἐν ᾗ ἡ μεγίστη μὲν πασῶν τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἡμέρᾳ, ἐλαχίστη δὲ ἡ νὺξ γίνεται. μετὰ μὲν τοι τὴν θερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς τὰς ἄρκτους παροδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὑπὸ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου. διὸ λέγεται τροπικός. Ἰσημερινὸς δὲ κύκλος ὅσος ὁ μέγιστος τῶν πρώτῃ παραλλήλων κύκλων, ὁ διχοτομούμενος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀναλαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος τὰς ἰσημερίας ποιεῖται, τήν τ' ἐαρινὴν καὶ τὴν φθινοπωρινήν. Χειμερινὸς δὲ τροπικὸς κύκλος ὅσος ὁ νοτιώτατος τῶν ὑπὸ τοῦ ἡλίου γραφομένων κύκλων, καὶ τῶν ὑπὸ τοῦ κόσμου γινομένων περιφορήν. ἐφ' οὗ γινόμενος ὁ ἥλιος τὴν χειμερινὴν τροπὴν ποιεῖται. ἐν ᾗ ἡ μεγίστη πασῶν τῶν ἐν τῷ ἰδίῳ ἡμέρᾳ B
καὶ νυκτὶ τελεῖται, ἐλαχίστη δὲ ἡμέρα. μετὰ μὲν τοι τὴν χειμερινὴν τροπὴν, οὐκέτι πρὸς μεσημβρίαν προσδεύων ὁ ἥλιος θεωρεῖται, ἀλλ' ὑπὲρ θάτερα μέρη τρέπεται τοῦ κόσμου, διὸ λέγεται καὶ οὗτος τροπικός. Ἀνταρκτικὸς δὲ ὅσος κύκλος ἴσος καὶ παράλληλος τῷ ἀρκτικῷ, καὶ ἐφαπτόμενος τοῦ ὁρίζοντος κατ' ἓν σημεῖον, καὶ ὅλος ὑπὸ γῆν ἀναλαμβανόμενος, ἐν ᾧ τὰ λείμματα τῶν ἄστρων διὰ παντὸς ἡμῖν ὄντα ἀόρατα. Τῶν δὲ προειρημένων ἐν κύκλων, μέγιστος μὲν ὅσος ὁ ἰσημερινός, ἑξῆς δὲ οἱ τροπικοί. ἐλάχιστοι δὲ, ὡς πρὸς τὴν ἡμετέραν οἴκησιν, οἱ ἀρκτικοί. τούτους δὲ οὐ κύκλους δεῖ νοεῖν ἀπλατεῖς, λόγῳ θεωρητοὺς, ἐν τῇ τῶν ἄστρων θέσεως ἐν τῇ αὐτῆς διαστάσης θεωρίας, καὶ τῇ ἡμετέρας ὄψεως διατυπουμένης. μόνος γὰρ ἐν τῷ κόσμῳ κύκλος ὅσος ἀληθὴς ὁ τοῦ γάλακτος. οἱ δὲ λοιποὶ λόγου εἰσὶ θεωρητοί.

Διὰ τί πῶποτε μόνον παράλληλοι γίνονται τῇ σφαίρᾳ κύκλοι.

Πῶποτε δὲ παράλληλοι μόνοι καταγράφονται κύκλοι εἰς τὴν σφαῖραν, οὐ διὰ τὸ μόνον τούτους ἐν τῷ κόσμῳ παραλλήλους εἶναι, ὁ γὰρ ἥλιος καθ' ἑκάστην ἡμέραν ὡς πρὸς αὐδιτην κύκλον παράλληλον ποιεῖται τὴν ἰσημερινὴν τῇ τῶν τοῦ κόσμου γινομένην περιφοράν, ὥστε μεταξὺ τῶν τροπικῶν κύκλων ἑπτὰ κύκλους παραλλήλους γράφεσθαι ὑπὸ τοῦ ἡλίου. τοσαύτας γὰρ ἡμέρας εἰσὶν αἱ μεταξὺ τῶν τροπῶν. φέρονται δὲ καὶ πάντες οἱ ἀεφόρου αὐδιτην παραλλήλων κύκλων καθ' ἑκάστην ἡμέραν. οὗτοι συγκαταγράφονται δὲ οὕτως πάντες εἰς τὴν σφαῖραν, διὰ τὸ πρὸς ἄλλας πραγματείας τῶν ἐν τῇ ἀστρολογίᾳ πολλὰ συμβάλλεσθαι. οὐδὲ γὰρ κατεσκευάσθαι δυνατὸν καλῶς τὴν σφαῖραν ἄνευ πάντων τῶν παραλλήλων κύκλων, οὐδὲ τὰ μεγέθη καὶ τῶν νυκτῶν τῶν ἡμερῶν τε ἀκριβῶς εὑρεθῆναι ἄνευ τῶν προειρημένων κύκλων. πρὸς μὲντοι τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας οὐδὲν ἀπαρέσκεται φερόμενοι, οὐ καταγράφονται ἐν τῇ σφαίρᾳ. οἱ δὲ πρῶτοι παράλληλοι κύκλοι, διὰ τὸ ἀπαρέσκειν τὰ πρὸς τὰ πρὸς φερόμενα διωρισμένα εἰς τὴν πρώτην εἰσαγωγὴν τῆς ἀστρολογίας, καταγράφησαν εἰς τὴν σφαῖραν. ὁ μὲν γὰρ ἀρκτικὸς κύκλος ἀφορίζει τὰ ἀεὶ θεωρούμενα τῶν ἄστρων. ὁ δὲ θερινὸς τροπικὸς κύκλος τὴν τροπὴν περιέχει, ἐν ᾧ τοῦτος ὅσος τῇ τοῦ ἡλίου πρὸς ἄρκτον μεταβάσεως. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος τὰς ἰσημερίας περιέχει. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος τὸν ὅσος τῆς πρὸς μεσημβρίαν προσόδου τῷ ἡλίῳ, τὴν τῆς χειμερινῆς τροπὴν περιέχει. ὁ δὲ αὐταρκτικὸς κύκλος τὰ μὴ θεωρούμενα τῶν ἄστρων ἀφορίζει. ἔχοντος οὖν λευκάλαιας

ὡρισμένας

PROCLI SPHAERA THOMA LI-

NACRO BRITANNO INTERPRETE.

De Axi & Polis.

AXis mundi uocatur dimetiẽs ipsius, circa quã uoluitur. Axis extrema, poli mundi seu uertices sunt nominati: horũ alter septẽtrionalis, alter austrinus dicitur. Septentrionalis, qui semper in nostra habitatione apparet: Austrinus cõtrà, qui semper, ut ad nostrũ horizõta conditur. Sunt tamen in terra loca quædã, in quibus polus, qui semper nobis cõspicuus est, ijs qui ibi degunt haudquaquam cernitur. Qui uerò nobis perpetuò occultus est, ijsdem conspicuus euadit. Rursus quoq; locum quempiam in terris inuenies, ubi ambo poli equabilem in horizonte situm habent.

De circulis sphæræ.

Circulorũ sphęræ, alij paralleli siue æquidistãtes sunt, alij obliqui per polos ducti. Æquidistãtes sunt, quib. ijdẽ cum mũdo poli sunt. Sũt aũt ij numero quinq; Septentrionalis, Solstitialis, Aequator, Brumalis, Antarcticus. Septentrionalis igitur circulus is est, qui omnium quos perpetuò cernimus, planè maximus est, quicq; horizonta solo pũcto cõtingit, totus supra terrã interceptus. In hoc quæcunq; claudunt astra, nec ortũ nec occasum norũt, sed circa polũ uerti tota nocte cernũtur. Porrò is circulus in nostro tractu, à priore maioris ursæ pede describit. Solstitialis aũt circulus is est, qui omniũ qui à sole describũtur, maximè septẽtrionalis habet. In quẽ cu se sol receperit, æstiuã reciprocationẽ peragit: lõgissimusq; totius anni dies, breuissimaq; nox exit. Post hanc aũt reciprocationẽ nequa quã ultrà septẽtriones uersus solẽ progredi, quin potius ad diuersa mũdi regredi cernas. unde & tropico græcè nomẽ. Aequator circulus is est, qui maximus æquidistantiũ circulorũ statuitur: ita nimirũ ab horizõte dissectus, ut alter eius semicirculus supra terrã, alter sub terra cõdatur. In hoc sol duplex æquinoctiũ, uernũ, autũnale q; facit. Brumalis circulus is est, qui omniũ circulorũ, qui à sole mũdi circũactu describũtur, maximè ad austrũ pertinet. In quo sol brumalẽ reciprocationẽ facit: maximaq; totius anni nox, minimusq; dies efficit. Post hãc metã nequaquã ultrà progredi sol, sed ad alteras mũdi partes reuertit: unde tropicus hic quoq;, quasi uersilis appellatur. Antarcticus uerò circulus æqualis & æquidistãs septentrionali circulo est, & horizõta uno puncto cõtingens, totus præterea sub terris mersus: in quo sita astra semper nobis occulta manẽt. Maximus aũt ex quinq; memoratis circulis est æquator, deinde tropici. Minimi uerò (quod ad nostrã habitationẽ dixerim) arctici. Porrò hos circulos citra omnẽ latitudinẽ intelligi cõuenit ratiõe cognoscibiles ex astrorũ situ, et eodẽ dioptræ obtutu et nostro intellectu deliniatos. Sensu enim unus lacteus discerni in cœlo potest. Reliqui omnes ratione.

Cur quinq; duntaxat æquidistantes in sphæra.

Quinq; uerò æquidistãtes circuli describi in sphæra soleant: quod tamẽ non æqualet, quasi ij soli in mundo æquidistãtes sint: quippe cum sol quotidie æquistãtem æquatori circulũ (quod sensu animaduerti licet) mũdi rotatu peragat. Quo fit, ut bis centũ octuaginta duos æquidistãtes circulos intra tropicos describat: totidẽ enim dies intra reciprocationes numerãtur. quin et stellę ipsę uniuersę in æquidistantib. circulis quotidie ferũtur. Non tamẽ hi omnes in sphærã adhibentur. Qui tametsi multis alijs reb. in astrologia conducant (siquidẽ fieri nequit, ut uel astra probè in sphæra locẽtur sine omnib. æquidistantib. circulis, uel examussim dierũ noctiũq; magnitudines sine ijsdẽ inueniãtur) tamen quod ad prima astrologiæ rudimenta nõ adeò utiles existimati sunt, parũ uisum est eos in sphærã adscribi. Quinq; uerò æquidistãtes circuli ob certa cõpendia, quæ astrologiæ tyronib. afferũt, optimo iure in sphærã sunt adhibiti. Septẽtrionalis enim astra, quę nobis perpetuò cernũtur, definit. Solstitialis tropicus, solis receptationẽ cõtinet, finisq; est eiusdẽ ad boreã transitus. Aequator circulus æquinoctia cõplectitur: Brumalis tropicus solis ad austrũ progressi meta est, & brumalẽ eius reciprocationem in se habet. Antarcticus circulus astra, quæ nostrum conspectum fugiunt, determinat. Itaque cum ijs qui primis astrologiæ rudimentis imbuendi

ὡρειμβρίας, καὶ ἀρκτικὰ ἐπιτηδεύματα πρὸς τὴν εἰσαγωγὴν τὴν ἀστρολογίας, σύλογος καταγράφησιν εἰς τὴν σφαῖραν.

Περὶ φωτοφανείας καὶ κρύψεως τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων.

Περὶ τῶν ἀπλανῶν κύκλων.

Τῶν δὲ προειρημένων ἀστέρων ἀπλανῶν κύκλων, ὁ μὲν ἀρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται· ὁ δὲ θρινὸς τροπικὸς κύκλος εἰς δύο μέρη ἄνισα τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. καὶ τὸ μὲν μεῖζον τμῆμα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεται, τὸ δὲ ἔλασσον ὑπὸ τὴν γῆν. οὐ κατὰ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν ὁμοίως ὁ θρινὸς τροπικὸς κύκλος τέμνεται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ἀλλὰ κατὰ τὰς τῶν κλιμάτων διαφορὰς, διάφορον τὴν τῶν κλιμάτων ὑπόθεσιν συμβαίνει γίνεσθαι. καὶ τοῖς μὲν πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν εἰς ἀνισώτερα μέρη συμβαίνει τέμνεσθαι τὸν θρινὸν ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. καὶ πᾶσαν δὴ χώραν τις, ἐν ᾗ ὅλος ὁ θρινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὲρ γῆν γίνεται. τοῖς δὲ πρὸς μεσημβρίαν μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν, εἰς ἰσώτερα μέρη ὁ θρινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται. καὶ πᾶσαν δὴ χώραν τις πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν λείπων, ἐν ᾗ οὐχ ὅλος ὁ θρινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος. κατὰ δὲ τὴν ἡμετέραν οἴκησιν ὁ θρινὸς τροπικὸς ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τοῦ ὅλου κύκλου διαιρουμένου εἰς ρ μέρη, ε μὲν τμήματα ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, γ δὲ ὑπὸ γῆν. πῶς δὲ τοῦτο τὸ λίμμα δείκνυσι καὶ ὁ Ἄρατος συντεταχγέναι τὴν τῶν φαινομένων πραγματείαν. πρὸ γὰρ τοῦ θρινοῦ τροπικοῦ κύκλου σφαλεγόμενος φησὶν οὕτως· ἡ μὲν ὅσον τε μάλιστα σὶν ὀκτὼ μετρηθῆναι, ὥστε μὲν ἐν ἀρχομένοιο καθ' ὑπερτάτας γαίης, τὰ πρῖα δ' ἐν πυθέσθαι. θρῖος δὲ οἱ ἐν τροπαὶ εἰσιν. ἐκ δὲ ταύτης ἡ διαιρέσεως ἀκολουθεῖ τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν ἰσημερινῶν γίνεσθαι ιε', τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημερινῶν θ'. ἐν δὲ τῷ ἡμίσει τοῦ ὁρίζοντος, ὁ θρινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τοῦ ὅλου κύκλου διηρημένου εἰς μοίρας μ', τὰ μὲν κ' καὶ δ' τμήματα ὑπὲρ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβάνεσθαι, τὰ δὲ ὑπὸ γῆν. ἐκ δὲ ἡ διαιρέσεως ταύτης ἀκολουθεῖ τὴν μεγίστην ἡμέραν ὡρῶν ἰσημερινῶν ἐστὶ καὶ ἥμισυ, τὴν δὲ νύκτα ὡρῶν ἰσημερινῶν θ' καὶ ἥμισυ. ὁ δὲ ἰσημερινὸς κύκλος καθ' ὅλου τὴν οἰκουμένην διχοτομεῖται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος, ὥστε ἡμικύκλιον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμικύκλιον δὲ ὑπὸ γῆν. διὰ ἣν αἰτίαν ὑπὸ τοῦ κύκλου τούτου αἱ ἰσημερίαι γίνονται. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος τέμνεται οὕτως, ὥστε τὸ μὲν ἔλασσον τμῆμα ὑπὲρ γῆν γίνεσθαι, τὸ δὲ μεῖζον ὑπὸ γῆν. ἡ δ' ἀνισότης τῶν τμημάτων τὴν αὐτὴν πρὸς τὰ ἡμικύκλια ἔχει ὑπὲρ πάντων τῶν κλιμάτων ἢ τις ἐγίνου καὶ ὑπὸ τοῦ θρινοῦ τροπικοῦ κύκλου. διὰ πάντος δὲ τὰ ἐλάττονα τμήματα τῶν τροπικῶν κύκλων ἴσα ἀλλήλοις ἐστί. διὰ δὲ αὐτὴν ἡ μεγίστη ἡμέρα, ἴση ἐστὶ τῇ μεγίστῃ νυκτὶ ἐναντίᾳ· καὶ ἡ ἐλαχίστη ἡμέρα, ἴση τῇ ἐλαχίστῃ νυκτὶ ἐναντίᾳ. ὁ δὲ αὐταρκτικὸς κύκλος ὅλος ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα λεύπεται.

Περὶ μεγέθους τῶν ἀπλανῶν κύκλων.

Τῶν δὲ προειρημένων ἀστέρων ἀπλανῶν κύκλων, τινῶν μὲν τὰ μεγέθη ἐφ' ὅλῳ τῷ οἰκουμένῳ διαμένει τὰ αὐτὰ, τινῶν δὲ τὰ αὐτὰ μεγέθη μεταπίπτει πρὸς τὰ κλίματα, καὶ οἷς μὲν μείζονα, οἷς δὲ ἐλάττονα γίνονται. οἱ μὲν γὰρ τροπικοὶ κύκλοι καὶ ὁ ἰσημερινὸς καθ' ὅλῳ τῷ οἰκουμένῳ ἴσοί εἰσι τοῖς μεγέθεσιν. οἱ δὲ ἀρκτικοὶ μεταπίπτουσι κατὰ τὰ μεγέθη, καὶ οἷς μὲν μείζονα, οἷς δὲ ἐλάττονα γίνονται· τοῖς μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον οἰκοῦσι μείζονα οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. τὸ γὰρ πόλῳ μετεωροτέρῳ φαινόμενον, ἀνάγκη καὶ τὸν ἀρκτικὸν κύκλον περιέχεσθαι πόρρωθεν τοῦ ὁρίζοντος, μείζονα ἀεὶ μᾶλλον γίνεσθαι. τοῖς δ' ἔτι πρὸς ἄρκτον οἰκοῦσι γίνεται ποτὲ ὁ θρινὸς τροπικὸς κύκλος ἀρκτικός, ὥστε οὐ δύο κύκλους ἐφαρμόσαι ἀλλήλοις τὸν θρινὸν τροπικὸν κύκλον καὶ τὸν ἀρκτικὸν, καὶ μίαν ἀναλαβεῖν τάξιν. πρὸς δὲ οὖν ἀρκτικοτέρᾳ τὸ πρὸς τῷ θρινῷ τροπικῷ κύκλου μείζονα οἱ ἀρκτικοὶ κύκλοι γίνονται. πορρωτέρω δὲ ὅτι χώρα τις πρὸς ἄρκτον ἀειμνία, ἐν ᾗ ὁ μὲν πόλος ὑπὲρ κορυφὴν γίνεται. ὁ δὲ ἀρκτικὸς κύκλος ἅπτεται τοῦ ὁρίζοντος κατὰ τὸ σημεῖον, καὶ τὸν αὐτὸν μέγεθος λαμβάνει τῷ ἰσημερινῷ, ὥστε οὐδεμίαν κύκλος τὸν ἀρκτικὸν καὶ τὸν ἰσημερινὸν καὶ τὸν ὁρίζοντα, τὴν αὐτὴν τάξιν ἀπολαμβάνειν. πάλιν ἐν τοῖς πρὸς μεσημβρίαν οἰκοῦσιν, οἱ μὲν πόλοι ταπεινότεροι γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι ἐλάσσονες. καὶ πορρωτέρω δέ τις χώρα πρὸς μεσημβρίαν ἡμῶν λείπων, αὐτὴ δὲ ὅτι ἡ λεγομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν, ἐν ᾗ οἱ μὲν πόλοι ἐπὶ τὸν ὁρίζοντα γίνονται, οἱ δὲ ἀρκτικοὶ κύκλοι καθ' ὅλα ἀναφέρονται, ὥστε αὐτὴ τὸν ἰσημερινὸν ἴσους ποιεῖσθαι κύκλους γίνεσθαι, τούς τε τροπικοὺς καὶ τὸν ἰσημερινόν. διὰ τὰ προειρημένα ἐκ ὑπολαμβάνου καθόλου λέγεσθαι ὑπὸ τῶν ἀστρολόγων τοὺς κύκλους ἴσους γίνεσθαι τοῖς μεγέθεσιν, ἐπὶ τῶν ἀπλανῶν ἀστέρων. διὰ δὲ

ὧν πρώτη μὲν οἴκησις, πρὸς οἷς ὁ θερινὸς τροπικὸς κύκλος ἐφάπτεται τοῦ ὁρίζοντος, καὶ τὴν τοῦ ἀρκτικοῦ κύκλου τάξιν λαμβάνει. δεύτερα δὲ οἴκησις, ἡ λεγομένη ὑπὸ τῶν πόλων. τρίτη δὲ ἐστὶν οἴκησις, ὑπὲρ ἧς μικρὸν ὕστερον εἰρήκαμεν, ἡ προσαγορευομένη ὑπὸ τὸν ἰσημερινόν.

Περὶ τάξεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὅθεν οὐδ' ἡ τάξις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων ἡ αὐτὴ παρὰ πᾶσιν ἐστίν. ἀλλ' ἐν μὲν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ, πρῶτος μὲν ὀνομάζεται ἀρκτικός, δεύτερος δὲ ὁ θερινὸς τροπικός. εἶτα ἰσημερινός, καὶ χειμερινός. πέμπτος δὲ, ὁ ἀνταρκτικός. τοῖς δὲ πρὸς ἄρκτον μᾶλλον ἡμῶν οἰκοῦσιν, γίνεται ποτὲ πρῶτος, ὁ θερινὸς τροπικός, δεύτερος δὲ ὁ ἀρκτικός, τρίτος δὲ ὁ ἰσημερινός, τέταρτος δὲ ὁ ἀνταρκτικός, πέμπτος δὲ ὁ χειμερινὸς τροπικός. πρὸς οἷς γὰρ ὁ ἀρκτικὸς κύκλος μείζων γίνεται τοῦ θερινοῦ τροπικοῦ, ἀνάγκη τὴν προειρημένην τάξιν ὑπάρχειν.

Περὶ δυνάμεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Ὁμοίως δὲ οὐδ' αἱ δυνάμεις τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων αἱ αὐταί εἰσιν. ὁ γὰρ πρὸς ἡμῖν θερινὸς τροπικὸς κύκλος, τοῖς ἀντίποσιν χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος γίνεται· ὁ δὲ πρὸς ἐκείνοις θερινὸς τροπικὸς κύκλος, πρὸς ἡμῖν γίνεται χειμερινὸς τροπικός. τοῖς δὲ ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι, τῇ μὲν δυνάμει οἱ τρεῖς κύκλοι θερινοί εἰσι τροπικοί. ὑπ' αὐτὴν γὰρ τὴν πάροδον τοῦ ἡλίου κεῖνται. τῇ δὲ πρὸς ἀλλήλους παραλλαγῇ γένοιτ' ἂν θερινὸς μὲν τροπικός, ὁ πρὸς ἡμῖν ἰσημερινός. χειμερινοὶ δὲ οἱ δύο τροπικοί. φύσει γὰρ λέγοιτ' ἂν καὶ καθολικῶς πρὸς ἅπασαν τὴν οἰκουμένην θερινὸς τροπικὸς κύκλος ὑπάρχειν, ὃ ἔγγιστα τῆς οἰκήσεως ὑπάρχων. δι' ἣν αἰτίαν τοῖς ὑπὸ τὸν ἰσημερινὸν οἰκοῦσι θερινὸς τροπικὸς γίνεται ὁ ἰσημερινός. τότε γὰρ αὐτοῖς κατὰ κορυφὴν γίνεται ὁ ἥλιος. ἰσημερινοὶ δὲ κύκλοι γίνονται πρὸς αὐτοῖς πάντου οἱ παράλληλοι, ἰσημερία γὰρ διὰ παντός ἐστι πρὸς αὐτοῖς· πάντου γὰρ οἱ παράλληλοι κύκλοι διχοτομοῦνται ὑπὸ τοῦ ὁρίζοντος.

Περὶ διαστάσεως τῶν πέντε παραλλήλων κύκλων.

Οὐδὲ αἱ διαστάσεις αἱ ἀπ' ἀλλήλων τοῖς κύκλοις αἱ αὐταὶ διαμένουσι καθ' ὅλην τὴν οἰκουμένην, ἀλλὰ πρὸς τὴν καταγραφὴν τῶν σφαιρῶν διαιροῦνται οὕτως, τοῦ παντὸς μεσημβρινοῦ κύκλου διαιρουμένου εἰς μερὴ ξ', ὁ ἀρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου καταγράφεται ἀπέχων ξξς'. ὁ δ' αὐτὸς ὠδὶ θάτερα μερὴ ἀπὸ τοῦ θερινοῦ καταγράφεται, ἀπέχων ξξε'. ὁ δὲ ἰσημερινός, ἀφ' ἑκατέρων τῶν τροπικῶν ξξδ'. ὁ δὲ χειμερινὸς τροπικὸς κύκλος ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ἀπέχων ξξε'. ὁ δὲ ἀνταρκτικὸς ἀπὸ τοῦ πόλου ξξς'. καὶ πᾶσαν δὲ χώραν καὶ πόλιν οὐ τὰς αὐτὰς διαστάσεις ἔχουσιν ἀπ' ἀλλήλων οἱ κύκλοι. ἀλλ' οἱ μὲν τροπικοὶ ἀπὸ τοῦ ἰσημερινοῦ καὶ πᾶν ἔγκλιμα τὴν αὐτὴν ἀπόστασιν ἔχουσιν. οἱ δὲ τροπικοὶ κύκλοι ἀπὸ τῶν ἀρκτικῶν οὐ τὴν αὐτὴν ἔχουσι διάστασιν καὶ πάντας οὐδὲ ὁρίζοντας, ἀλλ' οἱ μὲν ἔλασσον, οἱ δὲ πλεῖον διϊστᾶσιν. ὁμοίως δὲ οἱ ἀρκτικοὶ ἀπὸ τῶν πόλων οὐ τὴν ἴσην ἀπόστασιν ἔχουσι καὶ πᾶν ἔγκλιμα, ἀλλ' οἱ μὲν ἐλάττω, οἱ δὲ πλείω. καταγράφονται μέντοι πᾶσαι αἱ σφαῖραι πρὸς τὸν ἐν τῇ ἑλλάδι ὁρίζοντα.

Περὶ κολούρων κύκλων.

Διὰ τῶν πόλων δὲ εἰσι κύκλοι ὑπό τινων κόλουροι προσαγορευόμενοι, οἷς συμβέβηκεν ὑπὸ τῶν ἰδίων περιφεριῶν τὰς τοῦ κόσμου πόλους ἔχειν. κόλουροι δὲ κέκληνται, διὰ τὸ μερή τινα ἀθεώρητα αὐτῶν γίνεσθαι. οἱ μὲν γὰρ λοιποὶ κύκλοι καὶ τὴν περιστροφὴν τοῦ κόσμου ὅλοι θεωροῦνται. τῶν δὲ κολούρων κύκλων μερή τινά ἐστι ἀθεώρητα, τὰ ἀπὸ τοῦ ἀνταρκτικοῦ ὑπὸ τὸν ὁρίζοντα ἀπολαμβανόμενα. γράφονται δὲ οὗτοι οἱ κύκλοι διὰ τῶν τροπικῶν σημείων, καὶ εἰς μερὴ λ' ἴσα διαιροῦσι τὸν διὰ μέσων τῶν ζωδίων κύκλον.

Περὶ ζωδιακοῦ κύκλου.

Λοξὸς δὲ ἐστὶ κύκλος, ὁ τῶν ιβ' ζωδίων. αὐτὸς δὲ ἐκ τριῶν κύκλων παραλλήλων συνέστηκεν. ὧν οἱ μὲν τὸ πλάτος ἀφορίζειν λέγετε τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου, ὁ δὲ διὰ μέσων τῶν ζωδίων καλεῖτε. οὗτος δὲ ἐφάπτετε δύο κύκλων ἴσων καὶ παραλλήλων, τοῦ μὲν θερινοῦ τροπικοῦ καὶ τῆς τοῦ καρκίνου πρώτην μοῖραν, τοῦ δὲ χειμερινοῦ τροπικοῦ καὶ τῆς τοῦ αἰγοκέρωτος πρώτην μοῖραν. τὸ δὲ πλάτος τοῦ ζωδιακοῦ κύκλου ἐστὶ μοῖραι ιβ'. λόξος δὲ κέκλητε ὁ ζωδιακὸς κύκλος, διὰ τὸ τέμνειν οὐδὲ παραλλήλους κύκλους.

Περὶ ὁρίζοντος.

Ὁρίζων δὲ ἐστὶ κύκλος, ὁ διορίζων ἡμῖν τό, τε φανερὸν καὶ τὸ ἀφανὲς μέρος τοῦ κόσμου, καὶ διχοτομῶν τὴν ὅλην σφαῖραν τοῦ κόσμου, ὥστε ἡμισφαίριον μὲν ὑπὲρ γῆν ἀπολαμβάνεσθαι, ἡμισφαίριον δὲ ὑπὸ γῆν. εἰσὶ δὲ ὁρίζοντες δύο, εἷς μὲν ὁ αἰσθητὸς, ἕτερος δὲ ὁ λόγῳ θεωρητός. αἰσθητὸς μὲν οὖν ἐστὶν ὁρίζων, ὁ ὑπὸ τῆς ἡμετέρας ὄψεως περιγραφόμενος καὶ τὸν ἀπεραντισμὸν τῆς ὁράσεως, ὡς οὐ μείζονα τὴν διάμετρον ἔχειν σταδίων δισχιλίων. ὁ δὲ λόγῳ θεωρητὸς ὁρίζων ἐστὶν, ὁ μέχρι τῆς τῶν ἀπλανῶν ὁράσεως ἀστέρων σφαίρας διηκῶν, καὶ διχοτομῶν τὸν

ὅλον

A horizonta contingit, & pro arctico planè habetur: secunda, quam sub polo appellant: tertia, de qua paulo antè retulimus, quam sub æquatore nominant.

De ordine æquidistantium.

Quocirca nec ordo quinq; æquistantiũ circulorũ idẽ apud omnes est: sed in nostro tractu primũ sanè septentrionalẽ dixeris, secundũ solstitialẽ, tertiũ ęquatorẽ, quartũ brumalẽ, quintum antarcticũ. At ijs qui propius quàm nos septẽtriones incolũt, primus interdũ solstitialis tropicus numerat̃, secundus septẽtrionalis, tertius ęquator, quartus antarcticus, quintus brumalis circulus. Cũ nãq; septẽtrionalis solstitiali capacior euadit, necesse est memoratũ ordinẽ seruari.

De potestate æquidistantium.

Iam uerò nec potestates eorundẽ æquidistantiũ eędem. Nam qui nobis solstitialis circulus habetur, Antipodibus certè brumalis efficitur: contrà qui illis solstitialis est, nobis brumalis reddit̃. Sed qui sub ęquatore degunt, ijs uniuersi tres circuli uirib. planè solstitiales sunt, utpote sub ipsam solis orbitã incolentibus. Quanquã si ad se inuicẽ conferãtur, qui nobis pro ęquatore statuit̃, solstitialis uicem obtinet: ambo uerò tropici pro brumalibus censent̃. Namq; is demũ natura solstitialis circulus, perpetuaq; ratione in toto terrarũ orbe dici potest, qui proxime habitationẽ habet̃. Quo fit, ut ijs qui sub æquatore agũt, ęquator ipse pro solstitiali statuat̃: utpote in quo sol supra uerticẽ agit̃: pro ęquatoribus aũt omnes ęquidistãtes circuli, uelut per ęquas partes ab horizõte dissecti.

De interuallo æquidistantium

Sed nec interualla circulorũ in toto orbe à se inuicẽ stata sunt: uerũ pro sphærarũ descriptione ad hunc modũ dispẽsari solẽt. Diuiso in sexaginta partes meri
B diano quouis circulo, septẽtrionalis circulus à polo sexagesimarũ partiũ sex interuallo describit̃. Idẽ in alterã partẽ à solstitiali circulo sexagesimarũ partium quinq; int̃uallo notat̃. Aequator ab utroq; tropicorũ sexagesimis quaternis distat. Brumalis circulus ab antarctico sexagesimis quinq;. Antarcticus à polo sexagesimis sex. Neq; tamẽ in omni plaga urbe ue eãdẽ intercapedinẽ inter se seruãt: sed tropici ab æquatore parẽ in omni inclinatione distantiã uendicãt. Idẽ aũt ab arcticis non parẽ per omnes horizõtas, sed alibi minorẽ, alibi maiorẽ. Ita demũ & arctici à polis nõ parẽ in quauis inclinatione distantiã seruãt, sed alibi maiorẽ, alibi minorẽ habẽt. Sphęrę tamẽ omnes ad Gręcię horizõta describũt̃.

De Coluris.

Sunt & per polos ducti circuli, quos nonnulli coluros uocant. Iis accidit, ut in ambitus suos mundi polos recipiant. Coluri aũt dicti sunt, quod partes aliquas in se minimè conspectas habent. Reliqui enim circuli in mundi circũactu integri cernuntur: sed colurorum partes quæpiã, quę uidelicet ab arctico sub horizonte latent, cerni non possunt. Signantur autem ij circuli per tropica puncta, diuiduntq; per duas æquas partes circulum, qui per media signiferi ducitur.

De signifero.

Obliquus circulus is est, qui duodecim signa continet, ex tribus æquidistãtibus circulus constans: quorum duo latitudinem signiferi determinant, unus per media signa ductus uocatur: hic adeò duos pares & æquidistantes circulos solstitialem in prima Cancri patre, brumalem in Capricorni principio. Latitudo signiferi continet partes duocecim. Dictus est autem hic circulus obliquus, quòd æquidistantes ad inæquales angulos intersecet.

De horizonte.

Horizon uerò circulus est, qui conspectã mundi partẽ ab incõspecta dirimit. Itaq; in duas partes uniuersam sphęrã secat, ut alterũ hemisphæriũ supra terrã, alterũ sub terra relinquat. Est uerò horizõ duplex, alter qui sensu usurpat̃, alter qui sola ratione percipit̃. Ergo sensilis horizo mest, qui à nostro uisu in termino uisionis circũscribitur. Hic adeò nõ amplius duũ miliũ stadiorũ demetientẽ habet. Qui aũt ratione percipitur, ad fixarũ stellarum sphærã pertinet, mũdumq;

 totum

ὅλην κόσμου. ὃ κατ' ἄλλην δὲ χώραν ἡ πόλιν ὁ αὐτὸς ὅτιν ὁρίζων, ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αὐθησιν σχε- A
δὸν ὡσὶ σταδίους τετρακοσίους ὁ αὐτὸς ὁρίζων διαμένει, ὥστε καὶ τὰ μεγέθη τῶν ἡμερῶν, καὶ τὸ κλί-
μα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα, τὰ αὐτὰ διαμένειν. πλειόνων δὲ σταδίων γινομένων κατὰ τὴν πρὸς
λληλαγὴν τῆς οἰκήσεως, ἕτερος ὁρίζων γίνεται κατὰ τὸ κλίμα διαφέρων, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα
μεταπίπτει. σχεδὸν μέντοι γε τὴν πρὸς λληλαγὴν τῆς οἰκήσεως τὴν ὑπὲρ τετρακοσίους σταδίους διαλαμβάνεσθαι κατὰ τὴν πρὸς ἄρκτον μεσημβρίαν τε παράσθην. τοῖς μὲν γὰρ ὡσὶ τὸ αὐτὸ πρὸς λλή-
λοις οἰκοῦσιν ἀπὸ μυρίων σταδίων ὑπάρχουσιν, ὁ μὲν ὁρίζων ὅλος διαφέρων, ὁ δὲ κλίμα τὸ αὐτό,
καὶ πάντα τὰ φαινόμενα πρὸς πλήσια. αἱ μέντοι ἀρχαὶ καὶ τελευταὶ αἱ τῶν ἡμερῶν οὐχ ἅμα
πᾶσιν ἔσονται τοῖς ὡσὶ τὸ αὐτὸ πρὸς λλήλοις οἰκοῦσι. κατὰ δὲ τὴν πρὸς τὸν λόγον ἀκρίβειαν, ἅμα τῷ
συμπίπτειν παράσθην γίνεσθαι κατ' ὀλίγον μέρος τοῦ κόσμου, μεταπίπτει καὶ ὁ ὁρίζων καὶ τὸ
ἔγκλιμα, καὶ πάντα τὰ φαινόμενα διάφορα. οὐ καταγράφεται δὲ ὁρίζων ἐν ταῖς σφαίραις
διὰ αἰτίαν τοιαύτην, ὅτι οἱ μὲν λοιποὶ κύκλοι πάντες, φερομένης τοῦ κύκλου ἀπ' ἀνατολῶν ὡσὶ
τὴν δύσιν, συμπεριφέρονται καὶ αὐτοὶ τῇ τοῦ κόσμου κινήσει. ὁ δὲ ὁρίζων διὰ φύσιν ἀκίνητος,
τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάττων σχεδὸν ἅπαντος. διὸ οὐ καταγράφονται οἱ ὁρίζοντες ἐν ταῖς σφαί-
ραις, σχεφομένων αὐτῶν, συνέβαινεν ἂν τὸν ὁρίζοντα κινεῖσθαι, καὶ τῇ κορυφῇ ποτε γίνεσθαι,
ὅπερ ὅλην ἀδύνατον, καὶ ἀλλότριον τῆς σφαιρικῆς λόγου. ὑπὸ μέντοι γε τῆς σφαιρικῆς θήκης ἡ τῶν
ὁρίζοντος θέσις καταγνοῖτο.

Περὶ τῶν μεσημβρινῶν κύκλων.

Μεσημβρινὸς δέ ὅτι κύκλος, ὁ διὰ τῶν τοῦ κόσμου πόλων καὶ τοῦ κατὰ κορυφὴν σημείου γραφόμε-
νος κύκλος, ἐφ' οὗ γνώμων ὁ ἥλιος τὰ μέσα τῶν ἡμερῶν καὶ τὰ μέσα τῶν νυκτῶν ποιεῖται. καὶ οὗτος δέ ὅτιν ὁ κύκλος ἀκίνητος ἐν τῷ κόσμῳ, καὶ τὴν αὐτὴν τάξιν διαφυλάσσων ἐν ὅλῳ τῷ κόσμῳ πορεύσιμος. οὐ καταγράφεται δ' οὗτος ὁ κύκλος ἐν ταῖς κατασκευαζομέναις σφαί-
ραις, διὰ τὸ καὶ ἀκίνητος εἶναι, καὶ μεσείμεσαν ὕδωρ διέχεσθαι μετάπτωσιν. ἀλλὰ πρὸς μὲν τὴν αὐθη-
σιν σχεδὸν ὡσὶ σταδίους τριακοσίους ὁ αὐτὸς μεσημβρινὸς διαμένει. πρὸς δὲ τὸν ἐν τῷ λόγῳ ἀκρί-
βειαν, ἅμα τῷ τὴν πρῶσαν γίνεσθαι παράσθην, ἢ πρὸς ἀνατολήν, ἢ πρὸς δύσιν, ἕτερος γίνεται
μεσημβρινός. κατὰ μὲν γὰρ πρὸς ἄρκτον καὶ μεσημβρίαν παράσθην, καὶ μεταξὺ μυρίοι σχε-
δὸν ὑπάρχουσιν, αὐτὸς μένει μεσημβρινός. κατὰ δὲ τὴν ἀπ' ἀνατολῆς πρὸς δύσιν παράσθην, B
διαφοραὶ μεσημβρινῶν.

Περὶ γαλακτικοῦ κύκλου.

Λοξὸς δέ ὅτι κύκλος ὁ τοῦ γάλακτος. οὗτος μὲν οὖν μείζονι πλάτει λελόξωται τοῦ προ-
τέρου κύκλου. συνέστηκε δὲ ἐκ βραχυμερίας νεφελωδοῦς, καὶ ἔστιν ἐν τῷ κόσμῳ μόνος θεωρητός.
οὐχ ὥρισαι δὲ αὐτοῦ τὸ πλάτος, ἀλλ' ἔστι μέν τινα μέρη πλατύτερός ὅτιν, ἔστι δέ τινα στενότε-
ρος. διὸ οὐ τὰς πλείστας σφαίρας οὐδὲ καταγράφεται ὁ τοῦ γάλακτος κύκλος. ἔστι
δὲ καὶ οὗτος τῶν μεγίστων κύκλων. μέγιστοι γάρ ἐν σφαίρᾳ λέγονται κύκλοι, οἱ τὸ αὐτὸ κέντρον
ἔχοντες τῇ σφαίρᾳ. εἰσὶ δὲ μέγιστοι κύκλοι ἑπτά, ἰσημερινός, ζωδιακός, καὶ ὁ διὰ μέσων τῶν ζω-
δίων, ὁ διὰ τῶν πόλων, ὁ καθ' ἑκάτερα οἰκήσιν ὁρίζων, ὁ μεσημβρινός, ὁ τοῦ γάλακτος.

Περὶ τῶν πέντε ζωνῶν.

Ἡ τῆς συμπάσης ὑπὸ φάνειαν σφαιροειδὴς ὑπάρχουσα, διαιρεῖται εἰς ζώνας πέντε. ὧν δύο
μὲν αἱ πρὸς αὐτοῖς πόλοις. πεφρώτατα δὲ λέγονται εἶναι τοῦ ἥλιος πορόδου, κατεψυγμέναι λέγονται,
καὶ ἀοίκητοι διὰ τὸ ψύχος εἶσιν. ἀφορίζονται δὲ ὑπὸ τῶν ἀρκτικῶν πρὸς αὐτοῖς πόλοις. αἱ δὲ τέ-
τταρες ἑξῆς, συμμέτρως μὲν λέγονται πρὸς τὴν τοῦ ἥλιος παρόδου, εὐκράτου καλοῦνται. ἀφορίζονται
δ' αὗται ὑπὸ τῶν ἐν τῷ κόσμῳ ἀρκτικῶν καὶ τροπικῶν κύκλων, μεταξὺ λέγονται αὐτῶν. ἡ δὲ
λοιπὴ, μέση τῶν προειρημένων λεγομένη δ', ἐπ' αὐτὴν τὴν τοῦ ἥλιος παρόδου, διακεκαυμένη κα-
λεῖται. διέχονται δ' αὐτὴ ὑπὸ τοῦ ἐν τῇ ἰσημερινῇ κύκλου, ὃς λέγεται ὑπὸ τὸν ἐν τῷ κόσμῳ ἰσημερινὸν κύκλον. ἔστι δὲ σύκρατον μέν ζωνῶν, ἢ ὑπὸ τὸν ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς οἰκουμένῃ κατοικεῖ-
σθαι συμβέβηκεν, ὡσὶ μὲν τὸ μῆκος εὖρος ὡς ἐγγιστα πρὸς σταδίους μυριάσιν, ὡσὶ δὲ τὸ πλά-
τος ὡς ἐγγιστα τὸ ἥμισυ.

Περὶ τῶν κατεσκευασμένων ζωδίων.

Τὰ κατεσκευασμένα ζώδια διαιρεῖται εἰς μέρη τρία. ἃ μὲν γὰρ αὐτῶν ὡσὶ τοῦ ζωδιακοῦ
κύκλου λέγεται, ἃ δὲ λέγονται βόρεια, ἃ δὲ πρὸς νότου. τὰ μὲν οὖν ὡσὶ τοῦ ζωδιακοῦ
κύκλου λεγόμενα, ὅτι τὰ ιβ ζώδια, ὧν τὰς ὀνομασίας προειρήκαμεν ἐν ἄλλοις. καὶ ἐν τοῖς ιβ ζῴ-
δίοις, πινὲς ἀστέρες εἰσὶ τὰς ἐπ' αὐτοῖς γινομένας σημασίας, ἰδίας προσηγορίας ἐπειλήφασι
σιν. οἱ μὲν γὰρ ὡσὶ τοῦ ταύρου, ὡσὶ τοῦ νότου αὐτοῦ λεγόμενοι ἀστέρες, τὸν ἀριθμὸν ἓξ, καλοῦνται
πλειάδες.

A totum in duo secat. Nec uerò per omnẽ tractum urbem'ue idem horizon est: sed sensu idem quadringentis ferè stadijs manet. Quo fit, ut dierũ lõgitudo, & clima, & apparentiæ omnes eædem sibi constent. Aucto uerò stadiorũ numero, pro habitationis diuersitate Horizon, clima, omnes denique apparentiæ mutantur. Conuenit tamen, ut habitationis ultra quadringenta stadia mutationẽ ad austrũ boream'ue accipiamus. Si quidẽ qui eundem æquidistantẽ incolunt, in quamlibet magno stadiorũ numero horizonta quidem diuersum habent, clima uerò idem, & apparentias omnes similes. Dierum tamẽ exitus initiaq; haud quaquã ijs qui eundem æquidistantẽ habitant, eodẽ temporis momento eueniunt. Verùm si exactæ rationis examini stare uelimus, pro quolibet puncto, in quauis orbis parte mutati situs horizon, clima, & apparentiæ omnes euariant. Horizõ uerò ea ratione in sphærarũ descriptionẽ non adhibetur, quòd reliqui circuli omnes ab ortu ad occasum circũacto mũdo unà rapiuntur. Horizon suapte natura quietẽ amat, eodẽ semper seruato situ. Si ita horizon in sphæras adderetur, circũactis ijs etiã eum moueri, & nonnunquã supra uerticem esse accideret. Id quod certè tum captum omnem superat, tum à sphæræ ratione abhorret. Verùm non incõmodè situs eius ab alueo, in quo sphæra reuoluitur, intelligi solet.

De meridianis circulis.

Meridianus circulus est, qui per mũdi polos & punctũ quod nobis supra uerticẽ eminet, ducitur. In quẽ cum sol incidit, medios dies, mediasq; noctes efficit. Hic etiã circulus, immotus in mũdo est, uno eodẽq; in tota mundi uertigine seruato positu. Nec in sphæris, qui astris insigniunt, adscribitur, quòd & immotus sit & nullã mutationẽ recipiat: sed (quod sensu usurpari possit) trecẽtis ferè stadijs idẽ meridianus manet. Rationis tamen scrupulosiore indagine ad quẽuis gressum, qui ortũ uersus occasum'ue dirigitur, nouus meridianus notatur. Ad austrũ enim boream'ue quantũuis progrediare, etiamsi decem miliũ stadiorũ interuallũ interfit, idẽ meridianus seruatur: cum ab ortu ad occasum itur, mutatur.

B

De lacteo circulo.

Obliquus etiam est & lacteus circulus. Hic itaq; supra tropicos obliquatus cernitur. Constat autem ex tenui nebulosa substantia: unus certè cœlestium circulorum conspicuus, nec certa latitudine definitus, sed aliqua sui parte latiore, aliqua angustiore: quo minus equidem in pleraſq; sphæras adscribi solet. Est autem unus è numero maximorum circulorum: quippe cum maximi circuli in sphæris dicantur, quibus idem centrum cum sphæra est. Sunt porrò maximi circuli septem: Aequator, Signifer, qui per media signa ducitur, qui per polos ducitur, cuiusq; habitationis Horizon, Meridianus, Lacteus.

De quinq; zonis.

Totius terræ superficies sphærica est, & diuiditur in zonas quinq;. Ex quibus duæ sunt quæ circa polos describũtur, frigidæ dictæ, quòd maximè absunt à solis orbita: eædem ob frigoris iniuriam parum habitatæ. Determinantur autem polos uersus arcticis circulis. Quę uerò post has deinceps habentur, quod mediocriter ad prætereuntem solẽ sunt sitæ, temperatæ appellantur, habentq; in cœlo limites arcticos, tropicos'que circulos, quibus interiacent. Reliqua, quæ inter memoratas quatuor medium locum tenet, quòd sub ipso solis transitu iacet, torrida nuncupatur, à terrestri æquatore in duas partes diuisa. Is porrò sub mundi æquatore porrigitur. Sed ex temperatis altera à nostri orbis hominibus incolitur: ipsa longa propè centum milibus stadiorum, lata ferè dimidio.

De signis cœlestibus.

Signa stellis insignita diuiduntur in partes tres: quędã enim in signifero locata sunt, quędã septentrionalia uocãtur, quędã austrina. Quæ itaq; in signifero sita sunt, duodecim animalia sunt, quorũ nomenclaturas alibi diximus. In ijs duodecim stellæ quædam sunt, quæ ob quasdam quas referunt notas, proprias appellationes meruerunt. Siquidem sex numero, quæ in tauri dorso uisuntur, Pleia-

πλειόνων. οἱ δὲ ὧν τοῦ Βοκράνα τοῦ ταύρου, λέμνιοι ἀστέρων, τὸν ἀριθμὸν ἐν αὐτοῖς ἑπτά, καλοῦνται ὑάδων. ὁ δὲ προηγούμενος τῶν ποδῶν τοῦ διδύμου ἀστήρ, προσαγορεύεται πρόπους. οἱ δὲ ἐν τοῦ καρκίνου νεφελοειδεῖ συστροφῇ εἰσιόντων, καλοῦνται φάτνη. οἱ δὲ πλησίον αὐτῆς δύο ἀστέρων λέμνιοι, ὄνοι προσαγορεύονται. ὁ δὲ ἐν τῇ καρδίᾳ τοῦ λέοντος λέμνου λαμπρὸς ἀστὴρ ὁμωνύμως τοῦ τόπου ἐφ' οὗ ἵδρυται, καρδία λέοντος προσαγορεύεται, ὑπό τινων βασιλίσκος καλεῖται· ὅτι λοιπὸν οἱ πρὸ τοῦ τόπου ὅλου γεγόμενοι, βασιλικὸν ἔχειν τὸ γενέθλιον. ὁ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ ἀριστερᾷ χειρὶ τοῦ πηγάσου λέμνου λαμπρὸς ἀστήρ, σάχης προσαγορεύεται. ὁ δὲ πρὸς τῷ λειρίῳ τοῦ πηγάσου πρὸς νότον λέμνου λαμπρὸς ἀστήρ, πρωτοπηγάσου ὀνομάζεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ λειρίᾳ χειρὶ τοῦ ὑδροχόου τέσσαρες ἀστέρων, κάλπη καλοῦνται. οἱ δὲ ἀπὸ τῶν ὀφαίων μερῶν τοῦ ἰχθύων καὶ τὸ ἑξῆς λέμνιοι ἀστέρες, λίνοι προσαγορεύονται. εἰσὶ δὲ ἐν μὲν τῷ νοτίῳ λίνῳ ἀστέρες ἕ· ἐν δὲ τῷ βορείῳ λίνῳ ἑ. ὁ δὲ ἐν ἄκρᾳ τοῦ λίνου λέμνου λαμπρὸς ἀστήρ, σωδίσμου προσαγορεύεται. βόρεια δέ ἐστιν, ὅσα τοῦ ζῳδίου κύκλου πρὸς ἄρκτους κεῖται. ἔστι δὲ τάδε. ἡ μεγάλη ἄρκτος, ἡ μικρά, ὀφάκων ὁ ὀπίσω τῆς ἀρκτου, ἀρκτοφύλαξ, στέφανος, γῆ γόνασιν, ὀφιοῦχος, ὄφις, λύρα, ὄρνις, ὀϊστός, ἀετός, δελφίς, προτομὴ ἵππου, καὶ ἵππαρχου ἵππος, Κηφεύς, Κασσιέπεια, Ἀνδρομέδα, Πέρσευς, ἡνίοχος, Δελτωτόν. καὶ ὁ ὕστερον καταστερισμὸς ὑπὸ Καλλιμάχου Βερενίκης πλόκαμος. πάλιν δὲ ἐν μὲν τούτοις ἀστέρες τινὲς, ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας ἀπὸ τῆς ὁλοχειρίας ἐπ' αὐτοῖς γινομένης αἰτιάσεως. ὁ μὲν γὰρ ἀπὸ μέσου τοῦ σκέλους τοῦ ἀρκτοφύλακος λέμνος ἐπίσημος ἀστὴρ, ἀρκτοῦρος, ὀνομάζεται. ὁ δὲ ἀπὸ τῶν λύρας λέμνος λαμπρὸς ἀστὴρ, ὁμωνύμως ὅλῳ τοῦ ζῳδίου λύρα προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἀριστερᾷ ἄκρᾳ χειρὶ τοῦ πορσέως λέμνοι ἀστέρες, γογγύλοι καλοῦνται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ λειρίᾳ χειρὶ τοῦ πορσέως λέμνοι ἀστερίσκοι πυκνοὶ καὶ μικροί, εἰς τὴν ἄρπλην κατασπείροντες. ὁ δὲ ἐν τοῦ δυωνύμου ὤμῳ τοῦ ἡνιόχου λέμνος λαμπρὸς ἀστὴρ, αἴξ προσαγορεύεται. οἱ δὲ ἐν ἄκρᾳ τῇ αὐτῇ χειρὶ ἀστερίσκοι δύο, ἔριφοι καλοῦνται. νότια δέ ἐστιν ὅσα ὑπὸ τὸν ζῳδίου κύκλου πρὸς μεσημβρίαν κεῖται. ἔστι δὲ τάδε, ὡρίων, προκύων, λαγωὸς, ἀργὼ, ὕδρος, κρατὴρ, κόραξ, κῆτος, θηρίον ὃ κρατεῖ ὁ ἡνίοχος, θυρσολόχος ὃν κρατεῖ ὁ ἡνίοχος, θυμιατήριον, νότιος ἰχθὺς, λιμὴν, ὕδωρ τὸ ἀπὸ τοῦ ὑδροχόου. ποταμὸς ὁ τοῦ ὡρίωνος, νότιος στέφανος, ὑπό τινων ὠραιότατος προσαγορευόμενος, λυρικὸν καὶ ἵππαρχον. πάλιν δὲ καὶ ἐν τούτοις τινὲς ἀστέρες ἰδίας ἔχουσι προσηγορίας. ὁ μὲν γὰρ ἐν τῷ προκύονι ὢν λαμπρὸς ἀστὴρ, προκύων καλεῖται. ὁ δὲ ἐν τῷ στόματι τοῦ μικροῦ λαμπρὸς ἀστὴρ, ὃς δύνει τὸν ἑπτάστερον τῶν λαιμάτων ποιεῖ, ὁμωνύμως ὅλῳ τῷ ζῳδίῳ, λύων προσαγορεύεται. ὁ δὲ ἐν ἄκρῳ ποδὶ πηγάσου τοῦ ἀργοῦς λέμνος λαμπρὸς ἀστὴρ, καινόβος ὀνομάζεται. οὗτος μὲν ἐν ῥόδῳ μόλις θεώρητός ἐστιν, ἢ παντελῶς ἀφ' ὑψηλῶν τόπων ὁρατός. ἐν ἀλεξανδρείᾳ δὲ ὅλη παντελῶς ἀφανής. σχεδὸν γὰρ τέταρτον μέρος ζῳδίου ἀπὸ τοῦ ὁρίζοντος μετεωρισμένος φαίνεται.

τέλος τοῦ Πρόκλου σφαίρας.

des nominantur. Quinq; uerò, quæ in capite Tauri cernuntur, Hyades dicuntur. Stella uerò, quę pedes Geminorũ præcedit, Propus, quasi prępes uocatur. Quæ uero in Cancro nubeculã referũt, Pręsepe uocant. At duæ quæ iuxta Præsepe collocatæ sunt, Asselli dicuntur. Prænitens autẽ sidus, quod in corde leonis notatur simili cum loco nomine, Leonis cor dicit: à nonnullis regia stella, quòd qui sub ea nascuntur, regiã natiuitatẽ sint nacti. Sed quæ in uirginis summa sinistra manu hæret, fulgida sanè stella, Spicam nominant. Stellula uerò quæ iuxta uirginis dextrã alam figitur, Protrygetes dicitur. At quatuor stellæ quę in summa Aquarij dextra uisunt, Vrnæ nomen habent. Quæ uero à Pisciũ caudæ partibus sitæ deinceps sunt, græcè líni, latinè líneæ, uel ut quibusdã placet, líneolæ nuncupantur. Sunt itaq; in austrina línea stellæ nouẽ, in septentrionali quinq;. Sed præfulgens sidus, quod in summa línea conspicitur, græcè syndesmos, latinè nodus nuncupatur. Septentrionalia sunt, quæcunque ad septentrionem signiferi situ habent. Sunt autem hæc: Vrsa maior, Vrsa minor, Draco qui inter Vrsas locatur, Arctophylax, Corona, Engonasin, Serpentarius, Serpens, Lyra, Auis, Sagitta, Aquila, Delphinus, Protome hippi, hoc est prior equi portio, iuxta Hipparchum equus Cepheus, Cassiopeia, Andromeda, Perseus, Auriga, Deltoton, & qui postea à Callimacho in astra relatus est, Berenices crinis. In ijs rursus stellæ quædam, ob notas quasdam integras, quas in se continent, proprias appellationes sunt sortitæ. Nam insigne sidus, quod supra media Arctophylacis crura iacet, Arcturus appellatur. Clara autem stella, quæ iuxta Lyram posita est, totius signi nomine Lyra dicitur. Quæ uerò in Persei summa sinistra spectantur, Gorgonæ nomen habent. Sed quę in summa eius dextra notantur, stellulæ certè crebræ paruæq;, falcem conficiũt. At illustre sidus, quod in aurigæ sinistro humero cernimus, Capram nominamus. Duas uerò exiguas stellas, quæ in summa eiusdem aurigæ manu figuntur, Hœdos dicimus. Austrina signa sunt, quæcunq; ad meridionalem signiferi partem sunt posita. Eorum nomina hæc sunt: Orion, Procyon, Lepus, Argo, Hydra, Cratera, Coruus, Centaurus, Fera quam Centaurus tenet, Thyrsolochus quẽ Centaurus præfert, Thuribulum, Austrinus piscis, Cetus, Aqua quæ ab aquario funditur, Flumen quod ab Orione defluit, Australis corona, quam nonnulli Vranisciũ uocauere, ac si à cœlo diminutiuum declines: & iuxta Hipparchũ, Caduceus. In ijs quoq; stellæ quædam propria sibi nomina uendicauere: quippe lucida stella, quæ in Procyone cernitur, Procyon appellatur: quæ uerò in ore canis conspicuo splendore aspicitur, quodq; æstus incrementa secum afferre putatur, canis eodem, quo totum signum, nomine censetur. At sidus quod in summo Argus gubernaculo fulget, Canobus nominatur, hic in Rhodo ægrè conspicitur, aut certè ab editis locis: in Alexandria uerò prorsus non cernitur, utpote uix quarta signi portione supra horizontem extante.

FINIS SPHAERAE.

RERVM ET VERBORVM IN PRAE

CEDENTIBVS LIBRIS MEMORA-

bilium Index.

A

Abas 5.b Neptuni F. 37.b
abas clypeo Iunonis argiuæ donatus. 40.a 54.a
abantis parricidium 50.b
Abderus 11.a Abrax 42.b
Abseus 1.a
Absoris oppidum 9.a 10.a
Abstemius 151.a
Absyrtus 10.a deq; eo fabula 9.a
Acamas 42.a
Acastus 6.b 9.b acasti ludi 54.b
Acestes 54.b 55.a
accipiter Dædalion 47.a
Athamantis Danai F. 39.b
Acheloe 6.a achelous 1.b
Achelous fluuius 55.a
achelous Herculi domitus 11.a.b
acheloi cornu 11.b
acheloi prosapia 2.a
Acheron 173.b
Achillis Agamemnoni reconciliatus. 26.b
achilles cithara dolorem animi ob raptam Briseida placat 26.b
achilles inter uirgines regias latitans, Pyrrha dictus 23.b quomodo ibi ab Vlysse deprehensus eod.
achilles quot nauibus ad Troiam profectus eod.
achilles quot occiderit 28.a
de Achillis armis inter Græcos contentio 26.b
achillis cum Asteropeo cõgressus. 27.b item cum Hectore & alijs eod.
achillis & Patrocli amicitia 52.b
achillis forma 54.a mors 26.b 28.a
achilli funebres instituti ludi cuiusmodi 54.b
achilli talus solum mortalis 26.b
Achiuorum reges qui 30.a
Acrisius, eiusq; mors 16.b 54.a
Acætes. Acetes 33.b
acontiæ 46.a
Actæon in ceruum conuersus 42.a & à suis canibus discerptus 41.b 42.a 51.a 142.a 110.a à quibus nam interfectus ibid.
ἀκταῖον quid græcis 130.a
Actæonis canum nomina 42.a
Acte 42.b Actea 1.b
actiua qualis uitæ humanæ pars 134.d
Actor 5.b 6.b Neptuni F. 37.b
acus inuentrix Bellona 55.a
adam non uidet se nudum, donec de concupiscentiæ arbore comedit. 144.b
adamantea Iouis nutrix 34.b
adsatim 150.b
Admeto 1.a
Admetus 5.a 22.b Pheretis F. 40.b
admetus rex quomodo alcesti uxore potitus 14.b
adolescentium Iunonem uehentium mors 123.b
adon quid græcis 145.b
adon, siue adonis 15.b Myrrhæ F. 38.b 145.a ab apro percussus 51.a
adonis Veneri amatus, eiusq; forma. 54.a
adonidis ad inferos descensus 51.b
Adrasta 42.a adrastia 154.b
Adrastus rex 17.b inde 18.a
adrasti interitus 50.a
Aeæa insula 31.a
Aeacus 5.b Iouis F. 37.b eius uoto formicæ in homines 14.b 15.a
Aecæus 20.b
Aeeta 2.a 5.b 8.b
Aeetas rex. 3.a eius parricidiũ 50.b
Aegeæ oppid. unde dictum 48.a
Aegeus rex 9.b 12.b eius interitus.
Aegeum pelagus 13.b 49.b
Aegialeus 18.b
ægina asopi F. 14.b & inde dicta insula 15.a 37.b
ægipana Iouis F. 37.b
ægisthus puer expositus 21.b à capra nutritus 51.b quomodo ab Oreste & Pylade cæsus 29.a 50.b
ægisthus unde dictus 21.a
ægisthus rex 30.a eius parricidium. 50.b
ægle 1.a 37.a Solis F. eod.
ægoceri signum Pan 46.b
ægyptus, ægypti F. 39.b
ægypti filiorum nomina 39.b
ægypti amplitudo 56.a
ægypti nouennalis siccitas 15.b
ægypti oppida ab Epapho constituta 36.a
ægypti Pyramides 49.a
ægyptios & afros primum fustibus dimicasse 56.a
æliani locus de Phaone 123.a
ælice 68.a
ello 42.a 129.b
æmathia 1.b
ænaria insula 30.b
æneæ ætates quæ 119.b
æneas Veneris ex anchisa F. 23.a ab achille fugatus 27.b
æneas quot occiderit 28.a
æneæ ad infros descensus 51.b in patrem & filium pietas 52.a
æneæ facti ludi cuiusmodi 54.b
æneus 7.b
æolia ab æolo condita 43.b
æolus à uacca nutritus 51.b
æolus apud ueteres quomodo pictus. 174.a
æolus astrologus 113.b uentorum rex ibid. eiusdem uera narratio. 30.b 114.a
æolus Hellenis F. 30.b item Neptuni F. 37.b 43.b quomodo educatus eod.
æolus Canacen filiam nec at 49.b
æoli filij 72.b
æon 42.a
æquinoctialis aries 33.a
æquinoctialis circulus 59.a 96.b unde ductus 59.a
æquinoctialis circulus maximus in sphæra 96.b eius situs eod.
æquinoctium uernum in quibus signis demonstretur 97.b
aer quando feruescat 128.b
ἄϋρειν, ἀναιρεῖν 161.b
ærica 1.a
æris inuentor Cadmus 55.a
æropa 21.a
æsacus 22.b
æsculapius ex apolline natus 169. a cur à Ioue ictus fulmine 14.b
æsculapius ad cœlum quomodo sublatus 69.a
æsculapius an ophiuchus eod.
æsculapius medicus 169.a Hippolytum cur sanarit 69.a
æsculapij alumnus quis 169.a
æsculapij imago quomodo olim depicta 175.a
æson 3.a 4.b 5.a
æstas quando 59.b quomodo circulo conficiatur 95.b
æstiui circuli signa quæ 95.b
æsiæ unde dicti 64.a

æther 1.a unde dictus 151.b
ætheris & Diei, item Terræ prosapia 1.a
ætherie 37.a
æthiopes sub utroq; orbe necessariò. 59.a
æthiopum habitatio ubi 59.a
æthon, æthyops solis equus 42.b
æthra 1.b 5.b Oceani F. 45.b itẽ Pitthei F 19.b 20.a
æthra Helenæ ancilla 23.a
æthræ fabula 12.b eius interitus. 50.a
ætius Iouis F. 37.b
ætna mons 35.b
ætnæ incendium à Typhone 36.b
ætolia 10.b
æton Herculi domitus 11.a
æx 68.a an Solis filia eod. Panos uxor eod.b eius pulchritudo. eod.
africæ situs 60.a
afri cur Pœni appellati 41.a
afros primùm fustibus dimicasse 56.a
ἀγαλματοποιοὶ qui 114.b
agamede 37.b
agamemnon rex 30.a Dianæ ceruam occidit imprudens 53.b
agamẽnon ab uxore necatus 49.b
agamemnon quot nauib. expugnatũ erit ad Troiam 23.b
agamemnon quot occiderit 28.a
agamemnonis cædem quomodo ulti Orestes & Pylades 29.a
agamemnonis cum Cassandra interitus 28.b
agamemnoni irata Diana cur 24.b
aganippe 16.b
agapenor 20.b quot nauib. ad Troiam profectus 24.a
agathon 22.a.b
agaue 1.b Cadmi F. 41.b
agaue, Amazon 38.a
agaue filium necat 49.b item maritum eod.
agaues furor 42.b in patrem pietas 52.a
agauus 22.b
agenor 3.b 16.b 22.b 35.b Aegypti F. 39.b Neptuni F. 37.b
agenor ab Apolline seruatus 27.b
agenor Europam filiam à Ioue raptã inquirit 41.a
agenor quot occiderit 28.a
agenoris mors 50.b
aglaopheme 2.b
aglaosthenes 62.a
aglauros 39.a ex incestu nata. 51.b
agnodice puella medicinam obstetri-
cariam edocta, & ab Areopagitis damnata 55.b
agoreus Athen. rex 14.b
agre 42.a Agrianome 5.b
agriodus 42.a
agrius 42.a Oeneum fratrem regno pellit. 40.b eius interitus. 41.a
agrij interitus 50.a
agrisope 3.b
aiax Locrus fulmine ictus 28.a
aiax Oileus Helenæ procus 20.b
aiax Telamonius eod.
aiax Telamonius & Oileus, quot naues. ad Troiam profecti 24.a
aiacis Telamonij furor, & mors 26.b 50.a
aiax lucta victor 54.b
aiax uterq; quot occiderit 28.a
aiacis cum Hectore congressus 27.b & mutua dona eod.
aiacis petræ unde dictæ 28.b
ἀϊσσος galeam cur græci dicant 67.a
alce 42.a ἀλκὴ quid græcis 133.a 135.b
alcestis 9.b 24.a Admeti uxor, Peliæ F. 14.b qualis mulier 120. b cur uitrago dicta 121.a
alcestidis in mariti amor 4.b eiusdem interitus 50.a
alcestidis ad inferos descensus 51.b eadem ab inferis reuocata per Herculem 14.b
ἀλκήτιδος ἀνελπιέα, prouerb. 121.a
alcimede 3.a 5.a 6.b
alcimedon 33.b
alcinous rex 9.a eiusdem in Vlyssem humanitas 31.b inde
alcmæon 18.b Eriphylen matrem necat 19.a
alcmæonis mors 50.b
alcmena 5.b deq; eadẽ fabula 10.b
alcon 5.b 40.b Martis F. 40.a
alcyone 1.b 16.b 45.b eius in maritum amor eod. inde
alcyone, Atlantis F. 37.b Meleagri coniunx, mœrore confecta 40.b
alcyones aues, alcyonia quæ 17.a
alecto 1.a ἀλιτὸν græcè qd 129.a
alemone 1.a
aletes Aegisthi F. 29.b quomodo ab Oreste necatus eod. 30.a
aletidæ sacrificium 64.a
alexãder 22.a qui et Paris dictus. eod.
alexander Priami quot occiderit 28.a
alexander Eurystbei, rex 30.a
alexander Magnus ab Archelao oriundus 43.a
alexander à Philoctete occisus 27.b
alexandri Paridis forma 53.b
ἀλιπόδων ἀνελπίαι 135.b
allucinare 151.a
alope à patre necata 49.b à Neptuno compressa 43.b in fontem uersa 44.a
alope urbs 5.a
alopes Fons 44.a
alopie 6.a alous 10.a
alpheus 1.b unde sic dictus 47.b
alta 6.a altercatio 1.a
althea 6.a althæa 42.a Thestij F. Libero amata 32.b filiũ necat. 49.b
althæa una nocte à duobus, Oeneo & Marte, compressa 40.a
althææ fax scelerata 51.a
althææ fratres 40.b inde (b
althææ in filiũ Meleagrũ facinus. 40.
amalthea mulier formosa 122.a Herculi adamata ibid.
amalthea cur Iouis nutrix 62.a
amaltheæ cornu receptaculũ argẽti. ἄμαλθέας κέρας, prouer. eod. (122.a
amarunceus quot nauib. ad Troiam profectus 24.a
amazones, earũq; nomina 38.a 118.b
ambiguæ oues quæ 148.b
ambracia 30.a
ambrosia 45.b 73.b
ameleon 5.b
amicitiæ mutuæ exempla 52.b
amisodarus rex 116.b eius Chimæra eod.
ammodes locus unde dictus 73.a
ammon eod. 189.b
ammon capite cornuto cur 73.b
amæmone 37.b Danai F. 39.b
in Amore tria, inchoare, perficere, & pœnitere 141.b
amphialus 30.a
amphiaraus 18.a.b 40.a augur. 32.b
amphiaraus ab uxore proditus 19.a terra absorptus 17.b 18.b
amphiarai quadriga 31.a
amphidamas 6.a amphidamus. eod.
amphimachus quot nauibus ad Troiã profectus 24.a
amphinome 1.b
amphion 3.b unde dictus 4.a 6. a Iouis ex Antiopa F. 37.a
amphion Theb. rex 13.b Thebas muro cinxit 18.a
amphionis interitus 4.b eiusdem parricidium 50.b
amphionis septem filiæ, earumq; nomina 18.a
amphis poeta comicus 180.a
amphithemis 6.b Amphithoe 1.b.
amphitryone eod.b

Amphitrite 1.b
amphitryon 10.b Electryonẽ necat (50.b
amphrisum antrum 10.c
amponitus 5.b Ampycus eod.a
amycus 6.b 8.a augur 32.b
amymone 5.b Danai F. 39.b à Neptuno compressa 39.b
amymonium flumen 39.b amymonius fons eod.
amyntor Aegypti F. eod.
anacreon 65.b 132.a
anaplades 71.a
anasimenes 142.b
anatole 42.b
anaurus fluuius 5.a
anaxabia 6.b Anaxobie 14.b
ancæus 6.a Ancæi duo eod. 7.a 8.a 41.b
ancæus Neptuni F. 37.b ab apro percussus 51.a
anchises in Eryce sepultus 53.b
anchises Veneri amatus eod.
anchises fulmine ictus 23.a
anchisæ exequiæ cuiusmodi ludis ab Aenea celebratæ 54.b
anchisæ forma 53.b
anchisen etiam in Italiam uenisse 53.b
androgei mors 13.a
andromacha Eetionis F. 30.a
andromachus Aegypti F. 39.b
andromeda 67.a liberata à Perseo. 16.b inter astra quomodo relata. 67.a
andromedæ situs & constellatio 84.a
andros insula 56.a
anguitenentis locus 68.b
aniger puteus 63.b
annuli quomodo geri cœpti 70.b
antæus cur de terra natus dicatur. 136.a
antæus tacta terra fortiter surrexisse quomodo intelligendus 136.a
antæus Herculi domitus 11.a
antæus quis 136.a in modum libidinis cur ponatur ibidem
antarcticus circulus 58.b 59.a
antas Neptuni F. 37.b
antheus Neptuni F. eod.
anthus 35.b ἄνθος 143.a
antia Prœti uxor 141.b
antias Mercurij F. 37.b regina 72.a
antichthones qui 178.a
anticlia Sisypho cõpressa 47.b Vlyssis mater 30.b eius interitus. 50.a
antidamas 151.a
antigona 5.a Oedipi F. 17.b ab Hæmone interfecta 18.b 19.a
antigonæ in fratrem pietas 51.b
antigone interitus 50.b
antilochus à cane nutritus 51.b
antilochus quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
antilochus quot occiderit 28.a
antilochi cum Memnone congressus. 27.b & interitus eod.
antilochi mors 28.a
antimachus 20.b Aegypti F. 39.b
antinous 22.a 32.a
antioche Amazon 38.a
antiochus Aegypti F. 40.a
antiochus Helenæ procus 20.a sine Antilochus eod.
ἀντίον quid græcis 136.a
antiope 5.b siue antiopa 37.a amazo 11.a
antiopa Euripidis 4.a
antiopa Aeoli F. 37.b à Theseo necata 49.b
antiopæ fabula 3.b
antipaphus Aegypti F. 39.b
antiphates rex 30.b
antiphonus 22.b antiphus 22.b Thessali F. 24.b
antiphus quot nauibus ad Troiã profectus 24.b
antipodes 93.b 95.b
anthippus 5.a eius mors 28.a
antistare 149.b
antodice Danai F. 39.b
antreata 5.a
aper Cremyonius 12.b Erymãtheus Herculi domitus 11.a
ab Apro percussi qui 51.a
aphareus 5.b aphirape 1.b
aphrica 60.a
ἀφροδίτη cur dicta Venus 135.a
aphrysos 186.a ab Hercule interfectus eod.
apiaciæ coronæ usus 19.a
apidanus fluuius 5.a
apis 1.a Apollo 2.a
apollo Arnas condit 16.a
apollo & Diana Latonæ geniti 15.a
apollo cur sic dictus 129.b
apollo in seruitutẽ Admeto traditus cur 14.b
apollo cur diuinationis deus 129.b
apollo cur lauro coronari solitus 47.b 172.a
apollo λοξίας cur dictus 168.a
apollo mars dictus eod.
apollo Musarum decimus 130.a
apollo musicus, & citharœdus 168.a
apollo oracularia medicinæ inuentor 55.b
apollo παίων quomodo dictus 168.a
apollo cur Pythius 34.b 68.b
apollo cur quartus inter deos 172.a
apollo quomodo apud ueteres pictus. 172.a cum cithara 130.a cum serpente 172.a
ἀπόλλων græcè quid 129.b
apollinis cithara decachordos 130.b
apollinis cum Marsya & Pane certamen 45.b
apollinis filij 38.a
apollinis fratres cur sibi mutuò adeò similes 168.a
apollinis inuenta 56.b
apollinis sedes 172.e
apollinis tripos Herculi sublatus 11.b
apollophanis locus 128.b
ἀπολύουσαι ueteres apollinem cur dixerint 168.a
ἀπολλῦναι eod.
ἀποφίσηει 163.a
ἀπόρροιαι quid græcis 140.b
apseudes 1.b
aptale 37.b
apuleius 149.a 150.a apuleij locus 143.a
aquarij fidus 49.a eiusdem ortus & occasus 91.a 101.a
aquila fidus 70.b an Ganymedes. 71.a an Merops eod.
aquila cur sola contra solares radios uideat 70.b cur super aquarium uolare uideatur eod.b
aquila Ganymeden rapuit eod.b
aquilæ situs & constellatio 86.a.b
aquilonis filij 6.a
aquilonius circulus 178.b
ara inter astra quomodo numerata. 79.a eiusdem ortus & occasus 94.b situs & constellatio eod.
aratus 62.a notatur eodem
aratus Phænomena cur non à Musis auspicatus 179.a
arati de Calystus nomine controuersia 62.a
arati de duodecim signis sententia 97.b
arati locus 85.a item 97.a
arcadum lex de Lycei templo 63.a
arcania Danai F. 39.b
arcas 42.a Iouis F. 37.b unde dicta Arcadia 41.a
arcas Trapezuntos conditor 56.a
arcas quomodo natus 61.b
arcas pro epulis appositus 63.a
arcas in stellas relatus 49.a
arcades sacrorum dijs faciendorum primi autores 55.a.b
arcesilaus quot nauibus ad Troiã profectus 24.a
arcesius 31.b Cephali F. 44.b
archelaus Timeni F. 48.a

archelous Herculis F. 38.a
archemorus 4.b 19.a
archemoro facti in Nemea ludi 54.b
archenor 4.b
archius 31.b 44.b
arcippa 40.b
arcticus circulus 59.a eiusdẽ signa & positio quæ 98.a
arctici pol signa cur serius occidant. 100.a
arctophylax 61.b 62.a 63.a
arctophylax Arcas 163.a an Icarius. eodem
arctophylacis parentes 63.a
ἄρκτος 61.b ab Hesiodo quomodo uocata 61.a
arctos maior. eod. minor 62.a
arcto maiore qui utantur eod.b
arcturus, qui & Icarius 33.a
arcturi sidus 49.a
arena 6.a
arestor 5.b arete 9.a
aretusa 1.a arethusa eod.b 37.b 131.a 147.b
aretusa canis 42.a
arethusa in fontem quomodo & cur conuersa 147.b
arge in ceruam 48.a
argentum in usu quando non fuerit. 121.b
argenti inuentor Cæcus 55.a item Indus. eodem
argeus Apollinis F. 38.a
argia 1.b 5.b Adrasti filia 17.b 18.a.b 35.b
argiuorum de Iunone opinio 123.b
argo canis 42.a
argo nauis inter sidera relata 7.a
argo cur sic dicta 78.b cur Pegasæ. eodem
argo nauis faber 5.b forma 7.a gubernator 5.b rectores qui. 7.a
argo prima in mari an fuerit 78.b
argo quis inuenerit eodem
argus ortus & occasus 93.b item situs & constellatio eodem
argo stellis cur figurata 78.b
argolica historia 64.b
argonautæ qui Colchos non peruenerint 6.b
argonautarum catalogus 5.a.b eorum ludi 54.b
argus 3.a 5.b 7.a 8.b
argus rex 30.a à quo Argos oppidum dictum 35.b eius soboles. eod. 56.a
argus Iouis ex Nioba F. 37.a
argus multoculus à Mercurio cæsus. 35. b
argyope 3.b
ariadne 5.b item 6.b 13.b
ariadna Libero quomodo sui copiam fecerit 64.b
ariadne Libera dicta, & in stellas relata 49.a
ariadnes corona 182.a
ariadnæ in fratrem et filias impietas. 52.a
aries 72.b athamantis procurator. 117. b
aries aurei uelleris 3.a siue Chrysomallus, Neptuni F. 44.a Phrixi in Colchos uector eodem
aries inter sidera 33.a 73.a
aries signorum duodecim princeps quomodo factus 73.b 87.b
arietis ortus, occasus, situs 87. b 100. a
arion inter astra relatus 46.b
arionis cantus 71.b
arionis citharœdi à delphino seruati historia 46.a.b
aristeus Apollinis F. 38.a
aristei petitio 64.a
aristogitonis & Armodij amicitia. 52. b
aristomache 22.a
aristonos Aegypti F. 40.a
aristorides 35.b
armoasbus Danai F. 39.b
armodij in amicum fides 53.a
armonia Martis & Veneris F. 36.a
armæ urbs ab Apolline condita. 56.a
aromachus 22.a
arprites 37.b
arpyia 42.a
ἄρσαι 161.b
arsalte Danai F. 39.b
artemon quis 130.a
artemis an Iouis nutrix 68.a
aruales fratres 148.b
ascalaphus Helenæ procus 20.b
ascalaphus Martis F. 37.b
ascalaphus quot nauib. ad Troiã profectus 24.a
ascalaphi mors 28.a
ascanius 22.a fluuius 6.b
asclepiades 73.b
asclepius 6.b 49.a Apollinis F. 38. a
asclepius è matris occisæ utero eductus 47.b
asclepij ab inferis reditus 51.b
asellorum capita uite alligata cur in triclinijs apud ueteres 55.a
asia 1.b 60.a
asiæ situs 60.a
asini in cancro 74.b
aslo 42.b
aspis en Argo, ludi nomẽ 40.a 54.a
asterie 1.b in ortygem auem 15.a & insulam eod.
asterion 5.a 6.a
asteris Aegypti F. 39.b
asterius 5.b Aegypti. F 39.b
asterope 37.b
asteropeus ab Achille occisus 27.b
ἀστεροπὴ græcis quid 132.b
in Astra relati ex hominib. qui 49.a
astræus 1.a eius prosapia eod.b
astrologiæ interpres primus Euhadnes 55.b
astyanax Hectoris F. de muro deiectus 27.a
astygratia, astycratia 4.b 18.a
astynome 18.a Talai F. eod.
astynomus 22.a eius mors 28.a
astynous 22.b astyochea 28.b
astypalea 7.b astypyle 37.b
atalanta 18.a siue Atalante, Iasij F. 24.b eius ex Meleagro fil. 25.a
attalanta cursu ab Hippomene uicta. 43.a
atalanta in leænam conuersa. eod.
atalanta & Milanion in leones an cõuersi 113.a
atergati 184.b
athamas 2.b 3.a.b Aegypti F. 39.b
athamas quot occiderit 28.a
athenæ primùm in terris conditum à Minerua oppidum 38.a 56.a
athenæi Dysersestia 144.a
athenienſiũ filiæ ſuſpendendi ſeipſas furore à Libero agitatæ. 32.b 63.b
athenienſium reges 14.a.b
atthis 5.b puer formoſiſs. 142.b à Berecynthia adamatus & caſtratus eodem
atlas 1.a.b cur ὀλοόφρων dictus 163.b
atlas Titanũ dux 36.a cur cœliger. eod.b
atlantis proſapia 1.b duodecim filij 45.b
atlantij, qui & Hermaphroditus dictus, forma 54.a
atlantes 40.b
atlites Aegypti F. 39.b
atreus 21.a 22.a ab Aegiſtho necatus eodem.
atreus rex 30.a ſolaris eclipſis apud Mycenas inuentor 53.a
atrei & Thyeſtis ſimultas eod.
atrei filij Agamemnon & Menelaus. 21.b
atrei mors 50.b eiuſdem parricidium 21.a.b 50.b

ob Atrei scelus oborta frugum sterilitas 21.b
atriacha 6.b
atropos 1.a 40.a 129.b 154.b
auctio 149.b
auernus lacus ubi 21.b 30.b
auerruncare 151.a
auge 38.a 42.b ab Hercule compressa 24.b Telepho filio nupta 25.a
augeas 6.a
augei stabula Herculi purgata 11.a
augures celebriores qui 32.b
aumarius 151.a
aura 42.a
auriga, heniochus 85.a eius situs & constellatio eodem
aurora 1.b
auroræ dilectus Cephalus 44.b
auri inuentor Sacus 55.a
autolycus 7.a Mercurij F. 74.a eius furacitas 47.b
automedon quot nauibus ad Troiam profectus 23.b
αὐτόμολος Sinon cur dictus 113.b
autonoe Cadmi F. 41.b αὐτονοὴ quid græcis 139.a
autonoes furor 42.b
autonoi mors 28.a
autumnum quando Sol efficiat 59.b
auxo 42.b
axenus 1.b
axis quid 58.b axion 22.a eod.b
ἀξιώτης quid græcis 140.a

B

Babylon à Semiramide cõdita. 56.a item eius murus 48.b 49.a
bacchi cognomina quæ, & cur 166.a b 167.a
bacchus quomodo olim pingi solitus. 175.a
bacchi cultus à quo primum doctus. 49.a
bacchi nutrices ex uetulis in iuuenes à Medea conuersæ 42.b 167.b
C. Bassus poeta 150.a
basus 35.b
bebius Macer 148.b
bellona à quibus maximè coli solita. 161.b
belone acus, & Bellona acus inuentrix 55.a
bellerophon, siue bellerophontes, Neptuni F. 37.b 72.a eiusq; res gestæ 15.b 116.b
bellerophon Pegaso cur insidere dictus 141.b
bellerophon unde dictus eod.a
bellerophontes equo uictor 54.b
bellerophontis fabula 116.b 142.b
bellum à Belo dictum 56.a
belus Neptuni F. 37.b gladio primus belligeratus 56.a
berecynthia mater deorum 142. b montibus cur præfecta 143.a
berecynthia unde dicta eod.
beroe 1.b 39.a inq; eam mutata Iuno 41.b
beronice 75.b
bias Prieneus 48.b eius dictũ. eod.
biantes 22.a bibalus 6. a
bimater cur dictus Liber 39.a
bitiæ, siue Bitonis in matrem pietas. 52. a
blanirus 20.b
blaterare 149.a
bœotia à Bœoto condita 43.b 41.b
bœotus Neptuni F. 37.b 43.b quomodo educatus eod. 51.b
bomonicæ qui apud Lacones 53.b
bootes 62.a eius situs & constellatio 81.b 183.a
borax 42.a Boreas 1.b
boreas canis 42.a
bosphorus unde dictus 35.b
boues domare, Cereris inuentũ 56.b
briareus 1.a
briseis Agamemnoni ab Achille abducta 26.b
brissonius 22.a
bromiæ 42.a bronte eod.b
brumalis circulus 59.a
βαλίλαπνος quid græcis 138.b
busiris Neptuni F. 15.b Herculi domitus 11.a
butes 5.b 6.b
byblidis interitus 50.b
byrseus rex 46.b

C

Cacus boues cur transuersis duxerit uestigijs 136.a
cacus Herculi boues an furatus 135.b
cacus quis. eodem. ab Hercule domitus ibidem
cadmus æris inuentor 55.a
cadmus literas ex Aegypto in Græciam attulit 56.b
cadmus Thebarum conditor eod.a & rex 19.b
cadmi ex Armonia filij qui 41.b
cadmi fabula 3.b
cadmo seminati draconis dentes, & Spartæ inde nati 41.b
cæacus auri inuentor 55.a
cæleno 2.a
καίω 158.b
cæteus 62.a
calais 6.a 7.a 8.a 115.a diaulo uictor 54.b
calcedonius mons 5.a
calchas uates 24.b 32.b Thestoris F. 45.a
calchinia 37.b
calciopes pietas in patrem 51.b
caliginis progenies 1.a
calirrhoe 2.a callianassa 1.b
callimachus 150.a
calliope 3.a unde dicta 131.a 155.b
callirhoe 35.b
callisthenes 49.b
calphurnius 149.b
calyce, siue Calyx Hecatonis filius. 37. b
calydonius aper 18.a & qui ad eum expugnandũ profecti. 40.a.b
calypso 1.b eiusq; in Vlyssē amor. 31.a interitus 50.b
calysto cætei filia 62. a Lycaonis F. 37.b ab Aetolis capta 61.b à Diana an interfecta eod. à Ioue compressa eod.a
calysto in ursam uersa 41.a inter astra relata eod. 49.a 61.b 113.a
camilla ab equa nutrita 51.b
canaces incestus cũ fratre 49.b eiusdem interitus 50.b
canace 42.a
cancer inter astra quomodo collocatus 74.b
cancer quomodo diuidatur 96.a
cancri situs & constellatio 88.b 90 casus 100.b 184.b
canethus 6.b
canicula 63.b
canophora quæ 178.b
canopicum Nili os 60.a
canis an Icarij 78.a
canis conuersus in lapidem eodem
canis Europæ custos eod.
canis sidus, siue canicula, Mera cur Sirios 33.a 78.b
canum Actæonis nomina 42.a
canum propria natura quæ 110.a
à Canibus consumpti qui 51.a
cantæ insula 9.a canto 6.b
canthus 5.b 7.b Aegypti F. 39.b
capaneus 18.a.b fulmine ictus. 17.b
caphareæ saxa 28.a
capra animal ad libidinem procliuũ. 141. b
capricornus ad astra quomodo translatus 76. b eius effigies 76.b
capricorni inferior pars cur Piscis forma eod.
capricorni signum Pan 46.c eius situs, constellatio, ortus 90.b 101.a
capulares senes qui 149.b
carcani mors 28. a
carcinus dux 120.b
caria 42.b
carmenta Euandri mater, literarum inuentrix 56.b
carmentum à Nilo conditum 56. a
carnubutas anguitenens 63.b. Getarum rex 68.b
cassandra 22.a.b uates 32.b cum Agamemnone occisa 28. b
cassandræ etiam uera uaticinanti, cur fides non habita 23.a 27.a
cassiopeia 67.a Epaphi uxor 36.a
cassiopeia in siliquastro cur constituta 67. a
cassiopes arrogantia 16.b forma 67.a. eiusdē situs & constellatio 83.b
cassis Aegypti F. 39.b
castalij fontis custos draco 41.b
castitatis exempla 52.a
castor 5.b Castor et Pollux Iouis F F. ex Leda 37.a an gemini 24.b
castor & Pollux Dioscorida condũt 56.a (74.b
castor & Pollux inter sidera positi
castor Ledæ ex Tyndareo F. 19.b
castor lynceum interfecit, ac uicissim ab Ida uulneratur 20.a
castor stadio uictor 54.b
castor unde sic dictus 140. a (51.b
castoris & Pollucis ab inferis reditus
castoris cũ Polluce alterna mors. 20.a
cataclysmi causa 36.b
cathestus 6. a catillare 149. b
cebryones 22.b
cecrops Athen. rex 14.b Vulcani F. 37.b
cecropis filiæ furore correptæ 39.a
cedalion dux 77.b
celæno 1.b 6. a Ergei F. 37.b 45.b unde dicta 129.b
celeus 35.b 36.a
celox 150. b
cenchreis, eiusq; arrogantia 15.b
ceneus 6.b
centaurus 78. b an sagittarius. 76.a
centaurus nauis 55. a
centauri, eorumq; fabula 11.b. ex Ixione & Nube geniti 16.a
centauri feræ cur picti à ueteribus. 108. b eorundem historia uera quæ ibid.
centimanus Briareus 158.a
centrum quid 58. a
cephalion 6.b
cephalus 31. b Athen. rex 14.b Auroræ dilectus 44.b 53.b
cephalus funda uictor 54.b
cephalus Mercurij F. 37.b Procrin tentat 44.b ab eadem iaculo et cane donatur. eod. eandem per imprudentiam interfecit. eod. 9. b
cephalus à Procri in iuuenem mutatus, superatus 44.b
cephali forma 53.b
cepheus 1.b 6.a 36.a 66.b inter sidera quomodo relatus. 67.a
cephei parentes 66.b patria 66.b situs & constellatio 83.a. b
cephisus 1.b ception 5. b
κεφάσαι cur miscere 55.a
ceraßus uini aqua miscendi autor. 55. a
cercyon filiam suam necat 49.b
cereris imago quomodo olim depicta 177.b
cerberus 2.a triceps, Typhonis ex Echidna F. 36.b
cerberus unus ex canibus Geryonis. 120.b Herculi domitus 11.a
cercyon 12.b Vulcani F. 37.b à Theseo interfectus 44. a
cercyonis in filiam Alopen austeritas 44. a
ceres 1.b ab inferis reuersa 51.a
ceres Eleusinia dicta 165.a item legis latrix eod.b δημήτηρ 154.b 165.a
ceres frumenti inuentrix 55.b 56.b
ceres inter deos cur ultimo posita. 177 b
ceres Triptolemi nutrix 68.b
cereris beneficia 68. a
cereris concubitus 64.a
cereri cur oblata papauera 165. b
cerinthum oppid. 5. b
cerion 6. b
ceruus aureis cornibus Herculi domitus 11.a
cete. 1. b. ceto 1.b
ceton rex 119.b ad Troiam quando uenerit. ibid. eius tributum argentarium eod.
cetus 77.a 119.b à barbaris qua liter uocatur ibid.
cetus à Perseo interfectus 77.a
cetus, cui Hesione exposita, ab Hercule interfectus 11.a 22.a
ceti immanitas 7. a
ceyx, eiusq; interitus 16.b
chalciope 3.a 7.a 8. b
chalybes 6.b
chaon 22.b chaos 1.a
chaos unde dictum 158.b
chaus & Caliginis prosapia 1.a
charops 42.a charybdis 31.a
chediætros 42.a (ctus 59. a
χειμεινὸς quis circulus, & cur sic di
cheonophyla 5.b chersis 1. b
chiade 4.b chias 18
chilon Lacedæmonius 48.b ei... ctum
chimæra 2.a λύμ' ὄρωτος
chimæra ex Gorgone sanguine cur nata fci dicta
chimæra Typhonis ex Echidna F. 36.b
chimæra cur triceps 141.b
chimæra nauis 55.a
chimæra Bellerophonti interfecta. 15.b
chimæra mons 116.b
chione 38. a chiona Aquilonis F. 37.b 47.a una nocte à duob. dijs compressa eod.
chirodamas 22.a
chiron 1.b chiron Saturni ex Phylyra F. 34.a Aesculapij nutritor. 78.b ab Hercule quomodo interfectus eodem
chirõ inter astra relatus 78.b. 79.a
chiron medicinæ chirurgicæ inuctor 55.b
chironis hasta usus Achilles 25.a medendi ui prædita eod.b
chironis iustitia 78. b parētes. eod.
chirurgicæ medicinæ inuentor Chirõ 55. b
chlonij mors 28.a
chloris 4.a.b 12.a 24. a
choragium 150.a
choraules unde dictus 54.b
χορευταὶ quæ stellæ dicantur 81.a
chræstus 22. a
chronius 22.b quot nauib. ad Troiam profectus 24.a
chrysaor 2.a Neptuni ex Medusa F. 36.b
chryses sacerdos, & alter iunior ex Chryseide & Agamemnone 29.b
chryseis sacerdoti patri restituta. 26.b
chrysippus Aegypti F. 39. b item Pelopis F. Laio raptus 21.a eius mors eodem
chrysippus Theseo raptus, eiusq; forma 54.a
chrysolaus 22.a
chrysomallus aries Neptuni F. 44. a
chrysorrhoas fl. 50.a cur sic dictus Pactolus fl. 45.b
chrysothemis Danai F. 39.b
chylus Elati F. 47.b
ciceronis locus 97.b 105.a
cidippe à proprijs filijs ad Iunonis templum uecta. 52. a

cilix, à quo Ciliciæ nomen 41.b
cimon à propria filia nutritus 52.a
cincius Alimetus, historicus 148.b
cinyras rex 15.b eius forma 53.b
interitus 50.a
circe 2.a Solis f. 37.b eiusq; uenefi-
cia 30.b
Circe quomodo Telemacho Vlyssis F.
nupta 32.a.b
circe unde sic dicta 138.a
circes ex Vlysse filij 30.b
circes in Glaucum amor 47.b
circini inuentor Perdix 55.a
circulus æstiuus quis 95.a eius si-
gna quæ 96.b
circuli cur quo remotiores à polo, eo
maiores 59.a
circuli sphæræ 58.b 59.a
cisseus 42.a
cisseus rex 48.a eiusq; interitus
eod.
cistella 150.b
citorus 3.a Cleio 1.b
cleo Danai F. 39.b
cleobis & Bitiæ in matrẽ pietas 52.a
cleobule 6.a
cleobulus Lindius 48.b eius senten-
tia 48.b
cleodice 22.b
cleodoxe 41.b 13.a
cleopatra 8.a Danai F. 39.b
κλεὸς quid 130.b
cleostratus Tenedius 68.a
clinicæ medicinæ inuentor Asclepius.
55.b
clio unde dicta 30.b 155.a
clitemneste 1.b
cloanthus naui uictor 55.a
clonius 24.a
clotho 1.a 40.a 129.b
κλύζω 170.a
clymene 1.b 2.a 5.a 22.b Oceani
F. 37.b Amazon 38.a
clymenus 6.b 37.a 170.a
clymenus rex, eiusq; cum filia ince-
stus 48.a 51.b
clymenus filiã Harpalicẽ necat. 49.b
clymenus filiam suam epulatus. 51.a
clymeni interitus 50.a
clypeus coronæ loco dari solitus. 40
a 54.a
clytemnestra Ledæ ex Tyndareo F.
19.b
clytemnestra maritum occidit. 49.b
28.b
clytemnestra quomodo ab Oreste cæ
sa 29.a
clytia 2.a 4.b
clytius 5.b clytius Cyaneus 20.b
clytus rex 30.a Aegypti F. 39.b
clytus quot occiderit 28.a
cocalus rex 13.a.b
cocytus 173.b
cœlibatus 150.b
cœlum 1.a à Terra quomodo proge
nitum 158.b
cœlum unde dictum οὐρανὸς 151.b
cœli per circulos distinctio 178.a
cœli quis cursus 151.b
Cœneus 5.a 6.b 7.b 40.b in-
uulnerabilis 112.b eiusdem histo-
ria. ibidem cum Lapithis pugna.
eodem
cœnei interitus 50.a
cœus 1.a
coemse 1.a
cognatos suos qui occiderint 50.b
colophonia Erichthei F. 14.a à pa
tre necata 49.b
colophonius 1.a
colũbas à Syris pro dijs haberi. 47.a
κωμάζειν 70.b
cometes, Meropæ crinis 46.a
corui partus quæ ratio 130.a
communi Mercurio, prouerbium.
157.b
comus dæmon iuuenis 170.b
como cur additæ lampades 170.b
concordiæ templum Romæ 53.b
concubitus nefandi exempla 51.b
congerrones 150.b
conon Mathematicus 75.b
consuetudo quomodo pœnitentiam
creat 141.b
contemplatiua qualis uitæ humanæ
pars 134.a
continentia 1.a
coran 42.a
corcyræ amplitudo 56.a
κόρη 164.b
corinthus, prius Ephyre 56.a
cornicines à classicis inuenti 56.a
cornu Amaltheæ ab Hercule cur cir-
cumlatum 122.a eius quæ uirtus
& uis 122.a
cornu copiæ 11.b (b
corona à Dia ubi accepta muneri. 64.
corona an Thesei 64.b
corona à Libero cur relicta 64.b
corona inter sidera quomodo colloca
ta 64.b
corona Veneri quomodo detracta.
64.b
coronæ materia quæ 64.b
coronæ situs & constellatio 82.a
coronidi grauidæ adhibitus coruus cu
stos 47.b
coronis 6.b 38.a 45.b 73.b
coronus 7.b
κόρος Cereris filia 164.b
corsicæ ager pessimus, eiusq; amplitu
do 56.a
coruus Coronidis custos 47.b
coruus ex albo niger factus 47.b
79.a
coruus quando non bibat 79.a
coruus sub solis tutelam cur positus.
130.a
cometarum diuersæ species 46.a
corybantes, qui & Curetes 34
b eorum constellatio 180.a
corydon 1.a coryna 6.a
corynetes 12.b Vulcani F. 37.b
corytus 64.a cotonea 35.b
cotto et Briareus quales 114.a cen-
timani unde dicti ibid.
crateis Scylla 47.a Crates fl. eod.
crates quis author 179.b
crenis 1.b
creon rex 9.b 17.a 18.b 19.a.b
creontiades 38.a
cresphontes 34.a 42.b
cretæ amplitudo 56.a
cretheus 72.b
cretica historia 64.a
creusa 9.b 22.b Erichthei F. 37.
b
crinus 35.b
crispinus poeta 149.b
critomedia Danai F. 39.b
cromiusa, siue Crumissa inf. 44.a
crocon Panis F. 49.a
χθών. 39.a 138.b Chthonius 42.b
climene 5.b Climenus eod.
culleus 151.a
cupiditas animam cur diligat 144.b
cura hominem primùm è luto fabrica
ta 48.a.b
curetes 8.b qui, & unde dicti. 34.b
62.a
curiositas semper periculorum ger-
mana 142.a
cursu uictores qui 54.b
Q. Curtij locus 122.b
cyaneæ cautes 8.b
cybele mater deorum 173.b
cybele Titanas an pepererit 17 a.
in Cybeles curru cur Atys pictus.
173.a
cylades insulæ quot, earumq; nomina
57.a
cyclops Neptuni F. 37.b
cyclopes fulminum fabricatores ab A-
polline interfecti 14.b
cydippe 1.b
Cycnus Martis F. 37.b Herculi do-
mitus 11.a 53.b

cygnus cur creditus inuulnerabilis es-
se 112.b eius in bello fortitudo,
& mors ibidem
cygnus rex in sui nominis auem con-
uersus, eiusq; cantus 37.a
cycnus quot nauibus ad Troiam pro-
fectus 24.b
cygno cæsus Pilus 54.b
cylindrus 3.a 7.a 8.b
cyllenes cum patre congressus 51.b
cyllo 42.a Cyllopotes 42.a
cymodoce 1.b Cymothea 1.b
cyneum mare unde dictum 50.a
cynaras Smyrnæ oppidi conditor.
56.a
cyneum 27.b
cynosema 27.b
cynosura nympha 62.a
cynosura Iouis nutrix in stellas rela-
ta 49.a 62.a
cynosura regio 62.a
cypri amplitudo 56.a
cyprius 42.a
cyrene 5.b 38.a
cyri regis domus in Ecbatanis. 48.b
cytheron mons 3.b
cytorus 7.a
cyzicus 7.b eius mors, & instituti
ei ab Argonautis ludi 54.b

D

Daedalion accipiter 47.a
Dædalion in sui nominis auem.
47.a
Dædalus 13.a an uolandi potens.
112.b eiusdem fabula & historia.
112.b
dædalus simulacrorum deorum inuen
tor 55.b
dædalus statuarius 114.b eius statuæ
ambulantes ibid.
dædali cum Icaro uolatus 13.a
dædali parricidium 50.b
damasichthon 4.b
damone Danai F. 39.b
damonis in matrem pietas 52.a
danae 16.a b Acrisij F. 37.a
danaus 5.b rex 30.a primus na-
ui biprora usus 56.b
danai filiæ quæ quos occiderint. 39.b
danai filiarum nomina 39.b
danai fuga 39.a
danao quinquaginta filiæ 39.a ea-
rundem facinus eod.
danai ludi Argis facti 54.a
danaidum in patrueles suos facinus.
52.a earundem apud inferos pœna.
239.a
daphne à terra cur occultata 123.a
Apollini adamata 123.a
daphne in laurum conuersa 47.b
123.a
daphnes generatio quæ 123.a
daplidice Danai F. 39.b
dardanus Iouis F. 37.a Dardaniæ
conditor 56.a
dardanus unde natus 74.a
daretis & Entelli certamen 55.a
dascylus 7.a
dasmos tributum 119.b apud anti-
quos an fuerit ibid.
deianira 11.b 40.b Liberi ex Al-
thæa F. 32.b
deianira mariti Herculis interitus cau
sa 49.b
deianiræ fabula 11.a eiusdem interi-
tus 50.a
deimone 22.b
δεννοπίνη quid Græcis 137.b
deioneus 31.b
deiopea 1.b
deiphila 24.a Adrasti F. 37.b
Tydeo nupta 13.a
deiphilus 7.b Ilionæ matri pro fra
tre educatus 27.a à patre necatus.
eod.
deiphilus cursu uictor in ludis Nemæis
54.b
deiphobus 22.a contra Paridem.
22.b
deiphobus ab uxore Helena necatus.
49.b
deiphobi mors 28.a
deiphontes 34.a
de leuificus 151.a
delos inf. 56.a quæ prius Asterie
& Ortygia 15.a 34.b
deli nullus canis 51.a
deloamus Apollinis sacerdos 51.a
delphin 71.a inter astra relatus.
46.b 71.b
delphinus Arionis uector in littore
mortuus, sepelitur monumento ei fa
cto 46.b
delphini ex Tyrrhenis nautis facti 3.
b atque inde Tyrrheni dicti eod.
delphini ortus et occasus 86.b si
tus & constellatio eod. a.b
delphus Apollinis F. 38.a
deltoton 72.b ad sidera quomodo
sublatum 72.b
deltoti forma 87.a eiusdẽ situs &
constellatio 87.b
demarchus Aegypti F. 39.b
demnosia 22.a demoanaßa 18.b
5.b
democoontes 21.b
democriti opus 144.b
demoditas Danai F. 39.b
demoleon 7.a
demophile Danai F. 39.b
demophoon Athen. rex 14.b
demophoontis in Phyllidẽ amor. 15.b
δῆμος quid Græcis 142.b
demosthea 22.a Demosthenes. 149.a
denuxippus 40.b Desiduò 150.a
desmontes 43.b eius interitus. eod.
deucalion 6.b Herculis F. 38.a
Minois F. 40.b
deucalion an aquarius 76.a
deucalion & Pyrrha soli in diluuio su
perstites 36.b 37.a
deucalionis iactu lapidum uiri creati.
37.a
dexamene 1.b Dexamenus rex. 11.b
dia inf. 3.a 8.b 13.b item Oenei F.
37.b
διακεκαυμένη terræ pars quæ 60.a
διάκτωρ 166.a Diana 2.a
diana ad Laconas translata 53.b
diana an lucina dicta 170.a cur ἄρ-
τεμις dicta 168.a item fascelis, &
lucifera 53.b 169.b
dianæ cur canes sacri 169.b
dianæ imago qualis apud ueteres. 172
b
dianæ Ephesiæ templum 48.b ab
Otrica primum structum 49.a
dianæ Tauricæ hospites immolandi
mos 29.a
dianæ tauricæ sacrorum immanitas.
53.b
dianæ tauricæ simulacrum quomodo
Mycenas delatum 29.b
διὰ φαεσφόρου 169.a
diaphorus 24.b diastor 22.a
δίκερως 169.b δίκη 166.a
dictys 33.b Neptuni F. 37.b
dictys piscator 16.b
didonis interitus 50.b
διεσπόρου 162.b Dies 1.a
dij ex mortalibus facti qui 49.a
deorum simulacra primus inuenit Dæ
dalus 55.b
deos Græci cur dæmonas uocent. 142.
b
diluuium ad restringendum Phaeton-
tis incendium à Ioue immißum 36.b
dinomache 42.a Diobates rex. 15.b
Diobolares 150.a
diogenis dictum 136.a
diogenites Erithræus 76.b
diomedes Helenæ procus 20.b
diomedes Martis F. 37.b Tydei F.
18.a Agrio pulso Oeneum socerum

regno restituit 40.b 41.a
diomedes quot nauibus ad Troiã profectus 24.a
diomedes quot occiderit 28.a
diomedis cum Aenea congressus. 27.b item cum Glauco, & alijs eodem
diomedis & Stheneli amicitia 52.b
diomedis equi 11.a 110.b
diomedis quadriga 51.a
dione 1 a.b Atlantis F. 20.b
dionysus cur dictus Liber 39.a.41.b
dionysus quomodo nutritus 138.b inde
dionysij Siculi tyrannis 52.b
diophantus Lacedæmonius 148.b
diophantis opera 1 7.b
diophites 22.a
Diores 55.a
dioscuris urbs à Castore & Polluce condita 56.a
dioxippe 2.a 37.a 42.a Amazon 38.a
dirce dirceus. 3.b fons 4.a
disei lusus apud ueteres 122.b
discordia 1.a Discordiæ pomũ. 23.a
dino 1.b Dinus 11.a
diuidiæ 150.a
dodonæi Iouis templum 49.a
dodonides nymphæ 42.a
dolichus Aegypti F. 35.b
dolon 22.a eius mors 28.a
dolopeius 5.b Dolops 1.b
dolor 1.a Dolus eod.
dorceus 42.a Doricops 22.a
doris 1.b Doryclus 22.b Doto. 1.b
draco aurei uelleris custos 2.a 3.a 36.b Iasoni domitus 9.a
draco canis 42.a
draco pastor unde dictus 114.a
draco Hesperidum 2.a Typhonis ex Echidna F. 36.b Herculi domitus 11.a
draco Martis F. Castalij fontis custos 3.b 41.b à Cadmo necatus. eodem
draconis dentes à Cadmo seminati, indeq; nati Spartæ 41.b
draconis situs & constellatio 81.b
driantis mors 14.a
dromas 42.a Dromius 42.a
dryas Aegypti F. 39.a item Iapeti F. 40.b Martis F. 37.b
drymo 1.b Drypon 22.a
dumiles 1.a
duodecim signa authores ut diuidant. 97.b
durateus equus quis, & qualis. 113.b dymas 6.b
Dynomene 1.b

E

Echemon 22.b
echidna 2.a eius ex Typhone soboles 36.b
echion 5.a 41.b Echione 42.a
echnobas 42.a
echo Mercurij F. 37.b
echominus Aegypti F. 39.b
edulium 150.a Effra 1.a
egestas 1 a Ephesis 5.a
εἰρεσίων unde dicta 166.a
eioneus 22.b Elatus 5.a
electra 1.b 2.b 45.b 64.a Agamemnonis F. 38.b Atlantis F. 37.a. Danai F. 39.b
electra cur sola inter Pleiadas nõ appareat 45.b & an appareat 74.a
electra Orestis soror quomodo Pyladi nupta 29.b
electræ in fratrem pietas 51.b
electryonis mors 50.b
elephemor 20.b quot nauib. ad Troiam profectus 24.a
elete 42.b Eleus 6.a
eleusinus à Cerere in 'alatorum draconum uehiculum quomodo positus. 165.a triturationis hordei an primus inuentor ibid. cur ἀγελὸς dictus. eodem
eleusinus, siue Eleusinus rex 35.b à Cerere necatus 36.a
eleusinus Eleusin urbem condit 56.a
Eleusinus Triptolemus 165.a
eleusis unde dicta 36.a
eleuther primus simulacrũ Liberi patris constituit 49.a
elion 42.a
elide quadrigarũ certamina primùm instituta 55.a
elogium 151.a
elpenoris apud Circen interitus 30.b
emphitus 1.a Enæsimus 40.b
enceladus 1.a Aegypti F. 39.b
endeis 5.b Enipeus fl. 5.a
endymion pastor 204.b Lunæ amatus, eiusq; forma 54.a
engonasis 62.a 64.b ad astra quo modo translatus 65.a lyræ cur proximus 65.b
enneados littus unde dictum 25.a
ennius 149.a
entelli & Daretis certamen 55.a
enyo 1 b
eos, eous, solis equus 42.b
epaphus 1.a 3.b Memphis conditor. 56.a 4.a Iouis & Ius F. 35.b 37.a Aegypti rex factus 36.a eius obitus
ephialtes 1.a 10.a Aegypti F. 39.b
ephebi formosissimi qui 54.a
ephesiæ Dianæ templum 48.b 49.a
ephoceus Neptuni F. 37.b
ephyre 1.b Corinthus post dicta, & ab Ephyre nympha condita 56.a
epicharmus literarum inuentor. 56.b eiusdem locus 141.b 143.a
ἐπιλόπαι qui dicti 177.b
epigoni septem, eorumq; nomina. 18.b
epimetheus 1.b eidem nupta Pandora 35.a
epiphron 1.a
epistrophus quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
epopeus 3.b 4.a 33.b rex. 47.b eiusdem cum filia congressus 51.b interitus 41.a
equus Troianus 27.a. eiq; inclusi Græci qui præcipuè eodem
equus ad sidera quomodo translatus. 72.a.b
equi cũ aquario ortus 87.a cũ pisce occasus eod. eius situs et cõstellatio. 87.a
equi super aquas & aristas ambulantes 22.a
equorum Solis nomina 42.b
erasia quæ 115.a
erato Danai f. 40.a
erato 42.a unde dicta 130.b 155.b
eratosthenes 62.b 187.a eiusdem dictum de Icario 63.a
eratoclis isthmia ludi 54.b
erebus 1.a unde factus 15.b
erechthei filiarum mors 67.b
erotinæ 15 a ἐρόσυνα 163.b
erginus 6.a eribotes 5 b
erichtheus Athen. rex 14.b propriam filiam necat 49.b
erichtheus fulmine ictus 14.a
erichthei cum filia congressus 51.b eiusdem filiarum mors 49.b
erichthonius Vulcani F. 3 b 38.b unde dictus 39.a Athen. rex. 14.b an Panathenæorum inuentor. 67.b
erichthonius anguis 67.b unde ortus eodem
erichthonius argentum primus Athenas attulit 55.a
erichthonius auriga 67.b eiusdem patria 67.b
erichthonius primus equos iunxit. 67.b
ericlimenus Neptuni F. 37.b
eridanus fl. 5.b 77.a qui & Padus 37.a (eod.
eridanus an Nilus 77.a an Oceanus.
eridani sideris ortus & occasus. 92.a situs

INDEX

situs et constellatio eodem
erigone 63.a Clytæmnestræ & Aegisthi F. 29.b
erigone ad Icarij caduer quomodo deducta 163.b
erigone inter astra pro uirgine collocata 33.a quæ & Iustitia eodem 49.a
erigonæ in patrem amor, & interitus. 52.a 32.b 50. b
eriolas 1 a. eriphia 42.a
eriphyle 18.b Amphiaraum maritũ prodit 19.a à filio necatur. eod.
erisabe 35.b
erisichthon cur confectus fame 115 a
ἔρις 39.a Eridis pomum 23.a
erraticæ stellæ cur sic dictæ 80.a
ἔρως quid græcis 142.b 163.b
erylus 1.a
ἐρυθραῖον quid græcis 130.a
eryx ab Hercule cæsus 53 a.b
eryx mons 53.a.
eteocles Oedipi F 17.b Thebanorum rex 19.b
eteoclis & Polynicis mutua cædes. 17.b. 23.b
eteſiæ 64.a
ethalion, siue Ethalides 33.b 5.a Iouis F. 37.a
ethemea 71.a sagittis à quo & cur transfixa 71.a
etherie 2.a ethionome 22.a
ἔθος quid græcis 143.a ἔτος 64.a
etolus Iouis F. 37.b
euadne Neptuni F. 37.b eius castitas 52.a interitus 50.a
euagoras 22.a Euagoreus 1 a
euander 22.a literas ex Arcadia in Italiam transtulit 56.b
euanippe Elati F. 1.b
euarete 20.b
eubea Macarei F. 38.a à patre neca ta 49.b
eubœæ amplitudo 56.a
eubule Danai F. 39.b Eubulus. 76.b
eudæmon Aegypti F. 40.a
eudora 45.b 73.b
eudromus 42.a Eudoxa 4.b
euhadnes primus astrologiæ interpres 55.b
euhenus Herculis F. 38.a in fl. Lycormam se præcipitat 49.b
euhenus fl. 5.a 12 a
euideas Aegypti F 39.b
euippe Danai F. 39.b
eumæus Vlyssis subulcus 31.b
eumelus 23.b
eumelus quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
eumolpus Neptuni F. 14.a uoce ad tibias uictor 54.b
eumæus 7.b cursu uictor in Nemæa ludis 54.b
eunomia 42.b 166.a
euphemus 6.a Neptuni F. 37.b 40.a
eupheno Danai F. 39.b
euphrates 1.b
euphorbus postea Pythagoras eius mors 27.b 27.b
euphrone unde dicta 155.b
eupinus. Epinicus 4.b
euporie 42.b Eupolemia 5.a
eurectus Mercurij F. 7.b
euripides à canibus laceratus 51.a
euripides Apollinis F. 38.a
euritus 5.b
europa 37.a 61.a Ioui rapta. 41.a 113.a
europæ situs 60.a
europome Danai F. 39.b
euryale 1.b
euryalus cursu uictor 55.a
euryali & Nisi amicitia 53.a
eurybates 6.b 24.b
eurychus quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
euryclia Vlyssis nutrix 31.b
eurydamas 5.b
eurydice 1.b Danai F. 39.b Orphei uxor 38.a
eurydice unde sic dicta 146.b
eurylochus à Circe non mutatus. 30.b
eurymedon 6.b
eurynome 1.a 2.a 13.a 37.b
eurypylus 20.b à Neoptolemo occisus 27.b
eurypylus quot nauibus ad Troiã profectus 24.a
eurypylus quot occiderit 23.a
eurypyli mors 50.b
eurysthenes Aegypti F. 39.b
eurytion 5.b 55.a centaurus 11 b. inde
eurytus Herculi domitus 5.a b 12.a 11. b
eurytus Mercurij F. 37.b
eurytus sagittis uictor 54.b
eusebij locus 114.b 121.b
eusorus 7.b
εὐσφυῖαι quid græcis 130.b. 155 b
euxinamis opus 130.b
exercitus 150.b
euxinum mare 8.b

F

Fabre 151.a
fectus 24.a
faces sceleratæ quæ 51.a
fauonius 1 b fatum 1 a
fata quot & quæ 129.b
fœlix Capella 250.b
fœminis ingenuis permissum Athenis medicinam discere 55.b reliquis interdictum eodem
feneſtella 151 a
ferculum 150.a feretus 9.b
filias suas qui occiderint 49.a
filiorum à matribus occisorum catalogus 49.b
filios suos qui epulati 51 a
fistulæ cantus autor Pan 55.b
fleuia urbs 5.a Flocci 150.a
flores inscripti nomina regum 121.b
fonteius orator 150.a fontes 1.b
formicæ in homines 15.a
formido 2.a
formosissimi qui fuerint 51.b
freni inuentor 55 a
frigutire 149.a
frumenti inuentrix Ceres 55.b. 56.b
funebres ludi cuiusmodi Patroclo instituti 54.b
in Funere cur tubicines adhiberi soliti. 55.b
fulminum fabricatores Cyclopes. 14.b
furiæ tres 1.a erinnyes 154.a 129.a
fustibus primum dimicasse Afros et Aegyptios 56.a

G

Galathea 1.b Ganeum 150.b
Ganymedes Iouis amatus, eiusq; forma 54.a
ganymedes in aquarium 49.a 76 b
ganymedis raptus 132.b
gargaphia uallis 42.a
gargasus quot occiderit 28.a
gauij mors 28.a
gellij locus 122.b
gemini 74.b eorundem quot stellæ. 184.b item situs & constellatio. 88.b ortus & occasus eod. 100.a
generos qui occiderint 50.b
γεωγοὶ græcis qui 126
gerones qui Romanis dicti 150.b
geryon 2.a trimembris 121 chrysaoris F. 36.b triceps an fuerit 115. a
geryones qui 177.b. eius biceps canis ibid.
geryones 22.a Getæ 68.b
gigantes 1.a seminati 110. b
glabrum 149.a
gladio primus Belus in bello usus. 56.a

Glauce 1.b 9.b Amazon 38.a
glaucippe Danai F. 39.b
glaucoma, cæcitas 138.a
glaucus 69.a γλαυλὸς græcis quid 138.a
glaucus Minois F. ab Aesculapio ad uitam reuocatus 14.b item à Polyido 34.a
glauci Minois F. mors 115.b
glaucus ab equis an consumptus 117.b
glauci ad inferos descensus 51.b
glaucus Iolao uictus 54.b eius interitus eod.
glaucus in mari, prouerb. 116.a
glaucus piscator 116.a
glauci in Scyllam amor 47.a idem à Circe amatus eodem
glauci quadriga 51.a
glaucus quot occiderit 28.a
glauci mors 28.a
glauci tres qui 115.b
gnosius 42.a
gorge 40.b Gorgition 22.a 22.b
gorgo canis 42.a Gorgon 2.a
gorgon Typhonis ex Echidna F. 36.b
gorgonis in lapidem mutatio 117.b
gorgon pro terrore 141.b
gorgonis caput 16.b 68.a
gorgonis prosapia 1.b
gorgona à Minerua an interfecta. 67.b
gorgonum custodes 67.a
græci qui quot occiderint 28.a
gratiæ 2.a quot & quæ 156.a unde χάριτες dictæ 156.b
gyarus inf. 56.a gyas 55.a gyges 1.a
gymnasia 42.b gyrton urbs 5.a

H

ἕδυς 170.a
hæmonis & Antigonæ interitus. 13.b
halietus auis è Niso 47.a
ἅμαξα 62.a
hammon à Libero condita 56.a
hammonis Iouis templum à Libero cõstitutum 33.a
harmodij & Aristogitonis amicitia. 52.b
harmonia 2.a 3.b Martis F. 37.b
harpalice à uacca et equa nutrita. 46.a 51.b filium necat 49.b 52.a
harpalice à pastorib. interfecta. 46.a
harpalice cum patre congressa 51.b à patre interfecta 48.a 49.b
harpalicæ in patrem pietas. 51.b. 46.a
harpalicus rex 42.a 46.a
harpalici interitus 46.a
harpalus 42.a harpinna 37.b
harporates Isidis F. 56.b
harpyia 42.a harpyiæ 2.a 6.a 8.a quæ & quot 129.b
hecabe Danai F. 39.b
hecatombe 28.b ἑλατὸν 129.b (a ἑλατονπεφόμενα qualia sacrificia 148.
hecatonpylæ Thebæ 56.a
hecatontaclinia 114.b
hector 22.a.b ab Achille interfectus 26.b eiusq; corpus à Priamo redemptum eod. 27.b
hector quot occiderit 23.a
hectoris cum Aiace congressus 27.b & mutua dona eod.
hectoris lytra 26.b
hecuba Cyssei, siue Dymantis F. 22.b
hecube ab Vlysse abducta, & canis facta 27.b 50.a
hecubæ castitas 52.a
hecubæ fax scelerata 51.a
hecubæ interitus 50.a
hecypris 42.b Hegesianax 68.b
hegesias 80.a εἱμαρμένη 154.b
helena Iouis ex Pyrrhe F. 37.a itẽ ex Leda 19.b
helena Deiphobum maritum necat. 49.b
helena ob formam multis procis petita 19.b
helena octauo demum anno post Ilij ruinam, cum Menelao in patriam reuersa 23.b
helena quomodo Menelao nupta 19.b
helenæ fax scelerata 51.a
helenæ ortus 66.b
helenæ proci, eorumq; nomina 20.a
helenæ raptus 19.b 23.a
helenoris mors 28.a
helenus 22.a.b augur 32.b
heliades, Phaetontis sorores, quot & quæ 37.a
helice 62.a Danai F. 39.b
helice, quæ & ursa, & septẽtrio. 41.a
helicta Danai F. 39.b
helie 2.a 37.a Helimus 55.a
helle 2.b 3.a Hellespontus. eodem 73.a
helle Neptuni F. 37.b ab eodẽ seruata 189.b
hellen an aries 72.b
hemisphærij cuiuslibet triginta partes 58.a
hemon 42.a Henicea 22.a
heniochus 67.b. Heniochi sidus. 49.a
hephestius cur appellatus Erichthonius 67.b
hephestius locus eod.
ἡφαιστιὰς græcè quid 135.b inde
herbarũ medicinæ inuẽtor Chirõ. 55.b
hercæi Iouis ara 22.b
hercules 5.b Ioui ex Alcumena natus 10.b 37.a
hercules ab Omphale muneratus. 69.a 135.b
hercules cur Omphalæ seruierit. 11.b
hercules ab uxore necatus 49.b
hercules cur sic dictus 135.b (69.a
hercules dracone cur circumplexus.
hercules in auxilium Troianorũ conductus 120.a
hercules pammacho uictor 54.b
hercules primigenius dictus 10.b
hercules Prometheum de Caucaso liberat 35.a
hercules proprios liberos occidit. 11.b
hercules ratio uniuersis indita. 167.b
hercules sagittarius 167.b
herculis ad inferos descensus 51.b
herculis certamina ab Eurystheo imperata, duodecim, & plura 10.b 11.a
herculis cœlestis situs & constellatio. 82.a
herculis cum Liguribus pugna 65.b
herculis & Philoctetæ amicitia 52.b
herculis filij 38.a
herculis imperium 122.a insignia 18.a interitus 50.a
herculis ludi gymnici, Olympiæ instituti 54.a
herculis parerga 11.a
herculis pyra à Philoctete constructa. 25.b
herculis sagittæ Philoctetæ donatæ, fatales Troiæ 25.b
herculis statua quomodo olim depicta 175.b eiusdem duodecim uictoriæ ibidem, et inde
hermaphroditus, eiusq; forma 54.a
ἑρμηνεῦσαι quid græcis 131.b
hermione Menelai & Helenæ F. Orestinupta 29.b prius Neoptolemo desponsa 30.a
hermippus 64.a
hermis locus 138.a
hero 122.b Danai F. 39.b
herodotus Milesius 62.b
herse 39.a (65.b
hesiodus 153.b Hesiodi locus 73.b
hesiona 24.a ceto exposita 22.a ab Hercule & Telamone liberatur. eod. 11.a 22.a
hesperie 1.a Hesperides 1.a 114.a
hesperidum draco 2.a
hespertusa 1.a
hesperus 29.a
hesperus Milesius 114.a
hesperus stella Veneris 103.b eiusdẽ cursus incertus 104.b
hestyæa 1.a 63.a
hestiæ qui conditores 62.a
hilagus 22.a
hillus Herculis F. 38.a eius parricidium 50.b
ἵμερος 163.b Hiphimede 10.a
hippalcimos 6.b
hippalcus 21.a
Hipasus 6.a 12.a 40.b
hippea 5.a
hippocoon 6.b 40.b 58.a
hippocrene 72.a
hippodamia 6.b 12.a cum patre congressa 51.b
hippodamia Pelopi nupta. 20.b 21.a
hippodamiæ mors 21.a 50.a
hippodami mors 28.a item hippodamantis eod.
hippolyte Amazo Herculi domita. 11.a 38.a
hippolytus ab Aesculapio uitæ restitutus 14.b postea Virbius dictus 51.b
hippolyti ad inferos descensus 51.b
hippolyti interitus 14.a
hippolyti quadriga 55.a
hippomedon 18.a
hippomenes in leonem uersus 43.a
hippomenes quomodo Attalantæ uictor in cursus certamine. 48.a
hipponoi interitus 50.a
hipposidus 22.a
hippotas 40.b hippotes 10.a
hippothoe 9.b Amazon 38.a Danai F. 39.b
hippothon, siue Hippothous ab equa nutritus 44.a 22.b 51.b
hippothoi mors 50.b
hippot hus 22.a
historia, fabula quanto preciosior 108.a 114.b
humanæ uocis decem modulamina. 130.b
Homeri locus 97.b 114.b 130.b 133.b 135.b 141.a.b 142.a 143.a
homo à Cura primum è luto fictus. 48.a.b
homo unde dictus 48.a
homines meropes unde dicti 71.a
ex Hominibus in deorum numerũ recepti qui 11.a 22.a
horæ 2.a Iouis & Themidis filiæ 42.b 166.a earum nomina. 42.b
hospites immolandi ritus in Tauris 29.a
horizon 53.b incerta ratione definitur. eodem
horizon sphæram quomodo definiat 99.a
hyacinthus adolescens Amyclæus. 122.b eiusdem mors eodem
hyas 73.b ab apro, siue leone confectus 51.a
hyas Atlantis F. 45.b eiusdem sorores inter sidera relatæ eodem
hyacinthus Apollini amatus, eiusq; forma 54.a
hyacinthus filiam suam necat. 49.b
hyades liberi nutrices 73.b à Lycurgo fugatæ eodem
hyades nymphæ Dodonides dictæ. 73.b
hyades quæ 42.b quot 73.b unde dictæ 45.b 73.b
hyadum nomina & numerus 45.b parentes 73.b
hyale Danai F. 39.b
hycleus rex 47.b
hydia castellum 120.a
hydra lernæa 10.b 12.a Typhonis ex Echidna F. 36.b nouem capitũ 2.a
hydræ ortus & occasus 94.b situs & constellatio eodem
ὕειν, pluere 45.b 187.b
hyemalis circulus quis 97.b eius quæ signa 97.b
hyemem quando sol cursu suo efficiat 59.b inde
hylactor 42.a hyleus 42.a
hylas 5.b 6.b Herculi amatus, eiusq; forma 54.a
hymane 5.b Hymenæus unde dictus 54.a
hyocles 69.a hyparete Danai F. 39.b
hyperantus Aegypti F. 39.b
hyperasinus 6.a hyperbius Aegypti F. 39.b
hyperenor 41.b
hyperion 1.a Hyperionis prosapia 1.b
hypermestra 18.a 40.a sola ex sororib. uiro parcit 39.a
hypermestræ & lyncei fanum. 39.a
ὑποφιφανία. quid Græcis 140.a
hyperiscus 22.a hypolipnus 64.ba
hypseus 2.b Hypsipyle 7.b 19.a 49.a
hypsipylæ in patrem pietas 51.b
hyreus rex 46.b eius genealogia quæ 74.a
Hyrmine 6.a

Iæ nuwbes quid Atticis 143.a
Iæra 1.b
ialmenus Martis F 37.b quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
i anassa 1.b
ianus quomodo olim de pictus. 174.a
iani thronus 174.a
ianira 1.b ianthe 1.a
iapetus 1.a eius prosapia 1.b
iasion Cereri amatus 53.b eius forma 53.b
iasonis quadriga 51.a
iason 3.a 64.a Peliades 9.a Argonautarum dux 7.a
iasonis in Colchos profectio 4.b 5.b parricidium 50.b
iasoni per flumen transuectæ Iuno 5.a. 8.b 9.a
iasoni sublatum è Colchis aureum uellus 44.b
icarius 63.a à pastoribus cur interfectus eod.b
icarius ad arborem defossus 63.b
icarius arcturus inter sidera dictus. 33.a & bootes appellatus 63.a
icarius hircum interficit 63.a
icarius in puteũ cur proiectus eod.b
icarius ob uini usum traditum occisus. 82.b
icarius utrem quomodo fecerit. 63.a
icarij canis in herũ amor 32.b idem inter astra relatus 33.a. 63.b
icario cur uinum traditum 63.a
Icarus. Icarium pelagus unde 13.a
icarus in arcturi sidus 49.a
icelos 1.a Icheus 42.a
ichnobates 42.a
idas 5.b 6.a & b Apharei F. 20 & 25.a 40.a
idas contra Castorem 20.a Polluce superatus eod.
idea Danai F. 39.b
ideus Thestij F. 40.b
idmon 5.b 6.b 8.a ab apro percussus 51.a
idolorum quis primus repertor. 128.a
idomeneus 20.b quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
idomeneus quot occiderit 23.a
idomenei forma 54.a
idothea 42.a Protei F. 23.b
idya 9.b
ienios agrus 1.a
ientaculum 156.a
ignis à Prometheo primùm hominib. datus 35.a
ignem cur hominibus Iupiter ademerit 70.a

ilaira Leucippi F. 20.a
iliona 22.a ilione.eod.b.maritum necat 49.b
ilionæ in fratrẽ et parẽtes pietas.51.b
ilionæ interitus 50.a
iliona Priami F.Polymnestori nupta. 27.a
ilius Apollinis f. 38.a
ilium quomodo à Græcis expugnatum 113.b. eiusdem uera narratio. ibid.
iltonomus Aegypti F. 39.b
imbrasia inf. 7.b imbrasus fl. eod. & inf. 6.a
impietatis exempla 52.a
incestuum exempla 51.b
indus 1.b argenti inuentor 55.a
inachus 1.b 35.b Oceani f. 35.a
indi ex Phaetontis incendio atri reddi ti 37.a
ab Inferis reuersi,Parcarum licentia, qui 51.a.b
infernus cur ἄιδης dictus 152.a & mutator dictus 170.a
ino 2.b Cadmi F. 41.b
ino Euripidis 3.a
ino filiũ occidit 49.b in Leucothe am mutatur 49.a
insulæ omnium maximæ quæ 56.a
intemperantia 1.a
inuentores rerum 55.a 56.b
inuidia 1.b
inus Cadmi F.interitus 50.a
inus fabula 2.b furor 42.b
inuulnerabilis an quis esse posßit. 112.b
io Inachi f. 37.a à Ioue dilecta 35.b et in uaccam uersa. eod.& in Isin deam. eod. 73.b
io bouem an pepererit 121.b eiusdem narratio ibid.
iobates rex 15.b
iocasta 17.a 18.a cum filio congressa 51.b
iocastæ interitus 50.b
iocinora cur olim dijs immolata.70.b
iolaus 6.b Iphicli F. 40.a
etiam Protesilaus dictus 25.b. quadrigis uictor 54.b
iolai interitus 25.b
iole 11.b Ioles fabula 12.a
ionium pelagus unde dictum 35.b
iphates 22.b
iphiclus 5.a 6.a
iphigenia immolanda, à dea sublata in tauros trãsfertur 53.b 49.b. et Dianæ sacerdos fit 24.b 29.a quomodo à fratre abducta eodem
iphimedia 10.a. Iphinoe 7.b
iphinome Amazon 38.a
iphis 8.a iphitus 5.b 6.a
ira 1.a
irene 42.b Iris 2.a
irus 5.b mendicus 32.a
ischys Elati F. 47.b
isemerinos circulus 59.a
isidoce 9.b isis dea ex Io facta.35.b
isis uelificij inuentrix 56.b
ismarum oppid. 30.a ismarus 1.b
ismena Oedipi F. 17.b
isthmenus.Ismenius 1.b 4.b
isthmia 3.a ludi 54.b
isus 22.b
italus,unde Italia dicta 33.b 32.b
itea Danai f. 40.a
itemales 17.b
ithone 24.b
itys à matre occisus 14.a 49.b à patre deuoratus 51.a
iuno 1.b à Iasone flumen trãsuecta 5.a 8.b
iuno ab adolescentibus cur ad templũ uecta 123.b
iuno cur in similitudine aeris picta. 173.b
iunoὔρη cur dicta 128.b
iuno Iouis uxor 62.b et soror. 152.a
iuno lac profundit 80.b Mercurium lactauit 80.b
iuno mulier pariens picta 173.b
iuno suorum an curam gerat 123.b
iuno unde dicta 134.b cur uelato capite ibidem
iunonis horti 82.b proles 1.b
iunoni sacra quis primus fecerit. 35.a
iunonis solennia quomodo peragi solita 123.b
iunoni Argiuæ facti Argis ludi. 54.a
iunoni cur propositi pauones 173.b
iunoni templum Argis à Phoroneo primum factum 49.a
iupiter à duobus hœdis quomodo lactatus 68.a
iupiter à capra cur lactatus 68.a
iupiter à Iunone conuersus in bestiam 181.a
iupiter Thebarum conditor 56.a
iupiter cur fatum 154.b
iupiter infans quomodo ab Opi abscõditus ne à Saturno deuoraretur 34.b
iupiter Naxo an nutritus 71.a
iouis diuersa cognomina unde 153.b 68.b 152.a
iouis pro Iupiter 15.a et inde sæpius
iouis cum Danae congressus 16.b
iouisex Europa filij 41.a
iouis filij,eorumq; nomina 37.a
iouis Lycei templum 63.a
iouis nutrices 42.a
iouis oculus uidet omnia 154.a
iouis Olympij simulacrum à Phidia factum 48.b
iouis proles 1.b 2.a. inde
iouis stella cur clarissima 80.a quis eius cursus 104.b
ioui prima ex mortalibus cõpressa Niobа 35.b
Ioui templum quis primus constituerit 49.a
iouem cum Thetide concumbere uolentem cur prohibuerint dij 144.b
iusiurandum 1.a
iustinus de Geryone 115.b
iustitia, uirginis signum inter astra 33.a
iustitium 150.a
iuuentus 2.a
ixion 5.b 12.a eiusq; apud inferos pœna 16.a
Ixion 5.b

L

Labdacus Theb.rex 19.b
Labeo 148.a Labros 42.a
albyrinthus à Dædalo fabricatus Minotauro 13.a
Lacedæmon Iouis F. 37.b 74.a
lacæna 42.a
lachesis 1.a 40.a quid Græcis significet 129.b
lachne 42.a lacon eodem
laconum adolescentum in Dianæ sacris flagellatio 53.b
lacte ferino nutriti qui 51.b
lacteus circulus 59.a 80.b æquinoctiali contrarius 59.a
lactei circuli generatio quæ 80.b.eiusdem positio 98.a
lacus 1.b ladon fl. 42.a 123.a
lælaps canis 44.b
lælapis ortus & occasus 93.a situs & constellatio eod.
lacerta 40.b laertes 31.b
laertes Vlyssis pater 44.b 47.b
læstrygones 30.b Læthusa 13.b
lai cur dicti homines.Las,lapis 37.a
laius Labdaci F. 21.a Theb.rex 19.b. 17.a eius mors. eodem. exilium. 4.a
lamiæ oculi exemptiles 117.b
lamiscus historiarum scriptor 108.a à Palæphato cur laudatus ibid.
lampetie 37.a Solis f. 37.b
lampetusa quæ 131.a
lampon 11.a Λάμπων quid græcis 130.a

lampus 42.a
lanæ è furculis inuentum 55.b
laocoon 6.a unà cum filijs à serpentibus confectus 33.b
laodamiæ castitas 52.a
laodamiæ in Protesilaum amor. 25.b inde & eiusdem interitus 26.a 50.a
laodice 22.a.b Priami F. Telephonupta 25.b
laomache Amazon 38.a
laomedon Herculi necatus 11.a
laomedontis perfidia 22.a idem ab Hercule necatus eod.
laomedontis quadriga 51.a
laothoe 5.a
lapitharum cum Centauris pugna. 12.a
lares,qui & Corybantes 34.b
laris 35.b larissa 5.a
latinus Telemachi ex Circe F. 32.b
latinus,unde latina lingua 31.b 32.b
latona 1.b 2.a Poli F. eiusq; in Ortygia partus 34.b inde 15.a
laurus cur solis amica 130.a
leæne 42.a
learchus 2.b 3.a.b
leander unde dictus 142.b
leda 5.b 37.a Ioui compressa. 19.b eiusq; liberi eod. 66.b
leda unde dicta 139.b
leitus 24.a lelaps 42.a
lembus 149.b
lemniadæ uiricidæ mulieres 7.b
lemniadum in patres suos & filios impietas 52.a
lena 37.b lenteſmophius 1.a
leo Nemæus Herculi necatus 10.b
leo ad astra cur trãslatus 75.a eius ortus 89.a situs & constellatio. eod. 100.b
leoni & leænæ negatus Veneris concubitus cur 43.a
leodacus 5.b Leodoce Martis filius 37.b
leonteus 20.b 24.b quot occiderit 28.a
leontiades Herculis F. 38.a
leophites quot nauibus ad Troiã profectus 24.b
lepus 77.a eius ortus & occasus. 92.b situs & constellatio eodem
lernæus fons à Neptuno productus. 39.b
lernæus serpens 120.a
lernus 6.b rex 120.a lerta 4.b
lethum 1.a lethus 173.b
leucippe 6.a Thestoris F. 45.a quomodo patrem et sororem amissos repererit 45.a
leucippus Herculis F. 38.a
leucites Herculis F. eod.
leucon 42.a
leuconoe Luciferi F. 38.a item Neptuni F. 37.b
leucothea 3.a quæ & Matuta mater 49.a siue Leucothoe 1.b 6.b 31.a
leucothoæ baltheus 31.a
liber Iouis F. ex Proserpina 37.a à Titanibus distractus 39.a
liber ex Semele Iouis F. 37.a ab inferis reuersus 51.a
liber cur Bimater dictus 39.a
liber Hammonis oppidi cõditor 56.a
liber Oenei uxore compressa,uitis plãtationem eum docet 32.b
liber pater cum exercitu à Mida hospitio susceptus 45.b 64.b
liber quomodo è Semele natus, & cur Dionysius appellatus 41.b 39.a
liber quomodo uini usum hominibus tradiderit 32.b
liberi cor Semelæ in potu datũ. 39.a
liberi patris simulacrum qui primus constituerit 49.a
libertas 2.a
libido post perfectionem uulnus dat pœnitentiæ 141.b
libræ positio,ortus & occasus 100.b
libyæ situs 60.a
libye Epaphi F. à qua Libya regio. 36.a 37.b
libys 33.b Mercurij F. 37.b
lichas Herculis famulus 12.a in sco pulum uersus eod.
lidus Herculis F. 38.a
ligea 1.b limbus 150.a
limnoria 1.b
linguarum diuersitatis autor Mercurius 35.a atq; inde orta inter homines dissidia eod.
linus Apollinis F. 38.a cãtu uictor. 54.b
linus quot occiderit 28.a
literarũ inuentrices Parcæ 56.b itẽ Mercurius, Palamedes, Simonides, Epicharmus,& c. eod.
locarie 42.b λοιδή, qd græcis.139.b
longodes,siue λογχώδης 46.a
lotophagi 30.a
λοξὸς circulus 58.b
luciani locus de Phaone 123.a
lucilius 149.b
lucretiæ castitas 52.a
lucretius poeta 151.a
luctus 1.a
ludi funebres cuiusmodi Patroclo instituti 54.b
ludos qui primi fecerint, usq; ad Aeneam decimumquintum 54.a
luscitiosi qui 149.a
luteum 151.a
luna 1.b à Sole an moueatur 102.b
luna cur Diana dicta 168.a
luna terræ proxima 103.b
lunæ annus 105.b
lunæ cursus quot diebus absoluatur. 103.b
lunæ ecclipsis quando & quomodo fiat eodem.a
lycabas 33.b lycaon 22.b 61.a
lycaon arctophylax quomodo appellatus 63.a
lycaon in lupum cur conuersus. eod. inter sidera collocatus eod.
lycaon Mercurio primus templum in Arcadia struxit 49.a
lycaonis ædes à Ioue cur combustæ. 63.a
lycaonis filij fulmine icti, ipse in lupũ conuersus 41.a
lycaste 22.b lycisca 42.a
lycomedes unde dictus 145.a
apud Lycomedem regem latitans inter uirgines Achilles 23.b
lycoreus Apollinis F. 38.b
lycorias 1.b
lycormas fl. 49.b nunc Chrysorhoas 50.a
lycoterses rex 42.b ab Agaue necatus 49.b 52.a
lycurgi furor & interitus, ob Liberi contemptum 33.a 50.a
lycus 3.b 4.a 6.b 8.a
lycus Thebarum rex 19.a.b Martis F. 37.b Neptuni F. 37.b Herculi domitus 11.a.b
lycus,lycurgus 7.b
lyci parentes qui 74.a
lydorum inuentum lana è furculis. 55.b
lygia 2.b lyncæste 42.a
lynceus 5.b 6.a 7.a rex 13.b Aphareï F.20.a 40.a item Thestij F. 40.b 112.a subterranea an uidere potuerit ibidem
lynceus ab Hypermestra seruatus 39.a 40.a
lyncei & Hypermestræ sanum 39.a
lyncei fabula, & uera narratio 112.
lyncei ludi Argis 54.a
lyncei perspicacitas cuiusmodi 6.a
lynceus 36.a
lyncus, siue lynceus in lyncem animal conuersus 53.a
lyra à Musis in astra locata 66.b 65.b

lyræ situs & constellatio 82.b
hyrisitia 1.a lysianassa 22.a
lysidæ. eodem. Lysimeles 1.a
lyxa 151.a

M

Machaon 20.b quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
machaonis mors 28.a
macareus à matre Medea necatus. 49.b 50.a
Machimus 42.a
Mænades quales mulieres 166.b
mæotis 60.a mæotis palus 60.a
mæra 1.b Icarij canis 32.b inter astra relatus 33.a 63.d
maia 1.b 2.a 45.b
μαῖαι cur dictæ obstetrices 157.a
malitia triplici modo nocet 136.a
manilius Cræstus 148.b
manubiæ 151.a marcerus 9.b
mare 1.a omnibus terræ finibus obiectum 60.a
mariandynus 7.a
mars 1.b cur ἄρης dictus 161.b
mars Vulcano in adulterio deprehensus 36.a
martis cursus 105.a item figura et proprietas quæ 105.a
martis filij 37.b
martis imago, lorica, currus, equi, filij, sacrificia, &c. 171.b
martis lucus in Colchis 44.b
martis quantitas 105.a
martis stella Veneris stellã cur sequatur .80.a
marsyas fluuius 38.b 122.b
marsyas cur stultus 146.b
marsyas pastor Apollinem ad cantus certamen prouocat 38.b eiusdẽ pœna eod. 122.b
mastusius 79.a
matres quæ filios occiderunt 49.b
matuta mater 3.a quæ Leucothoe græcis 31.a 49.a
manto augur 32.b
mauritaniæ amplitudo 56.a
mausoli regis monimentum 48.b
maximi circuli qui 58.b
mæandrus 1.a
medea 2.a exul 9.b
medea Iasoni Veneris impulsu amata 9.a
medea proprios filios necat 49.b
medea seniores cur coxerit 121.b
medea unde sic dicta 137.b
medeæ fabula 9.b
medeæ in Peliam facinus eod.a
medeæ uirginitas explorata eod.a
à Medea cuiusmodi inuctus flos. 121.b
medesicastis 22.b
medici anguibus olim cur usi 69.a
medicina seruis et fœminis interdicta Athenis 55.b
medicinæ chirurgicæ inuentor Chiron 55.b clinicæ Asclepius. eod. oracularie Apollo eodem
medicinam discere fœminis tãtum ingenuis permissum eod.
medon 33.b Medus 9.b eius fabula 10.a
medus Medæ urbis conditor 56.a
medi parricidium 50.b
medusa 1.b 9.b 22.b cur sic dicta 132.b
medusæ & Neptuni soboles 36.b
megæra ab Hercule occisa 49.b
μεγαίρα unde dicta 129.a
megæræ interitus 50.a
megapenthei mors eod.b
megapenthis parricidium eod.
megara 11.a eius fabula eod.
megara Herculi nupta 19.a
megareus Neptuni F. 37.b
megera 1.a meges 20.b
meges quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
megisto 62.a Melampus 42.a
melanchætes eod. melaneus eod.
melanippe Neptuno compressa. 43.b
melanippe excæcata à patre 43.b à Neptuno restituta eod. Metaponto nupta eod.
melanthius 32.a
melas 3.a 7.a 8.b
melas, melanthius 33.b
meleager 6.a Atalantæ succurrẽs, auunculos occidit 40.b 50.b
meleager à matre necatus 49.b
meleager iaculo uictor 54.b
meleagri sorores in aues Meleagrides 40.b
meleagri uitæ ticio fatalis eod.a.b
melie. 1.a 8.a Meliæ nymphæ. 119.b
melicertes 2.b 3.b à matre necatus 49.b in Palæmonem uersus. eod. a
melicertæ instituti Isthmia ludi 54.b
melisseus quadrigæ inuentor 68.a
melissus historiarum scriptor 108.a à Palæphato laudatus, quare ibid.
melisi filiæ 42.a
melite 1.b Busiris F. 37.b
melpomene 2.a græcis quid 130. b 155.b
memnon Cyri regis domus in Ecbatanis faber 48.b
memnonis mors 27.b
memor Poeta 149.b
memphale 1.b
memphis eod.a urbs ab Epapho condita 36.a 56.a
menycus, siue Menœcius 17.a eius mors eod.b
menalippa 37.b à filijs custodia liberata 43.b
menalippe, quæ melanippe alijs eod.
menalippus à fratre in uenatione occisus 18.a
menandri locus 141.b
mendacium 1.a
menelaus 20.b iaculo uictor 54.b
menelaus octauo demum anno post Troiam deletã reuersus in patriã. 28. b
menelaus quot nauibus ad Troiã profectus 23.b
menelaus quot occiderit 28.a
menelai cum Alexandro congressus. 27.b item cum Euphorbo eod.
menelao quomdo nupta Helena 19.b
menephiarus 1.a
menephrõ, siue Menophrus cum filia congressus 51.b & matre eod.
menici interitus 50.a
menippe 1.b menodice 5.b
menœtius 5.b eius interitus 50.a
mensis cur dictus 105.b
mera 63.b
mercurius 2.a an furum deus 131. b apud ueteres quomodo depictus. 172.b 157.a
mercurius, deorũ ad nos oratio 156.b
mercurius cur celer dictus, & fur. 132.a 157.b cur Argum occidisse dictus ibidem
mercurius cur dictus Diactorus, Eriunius, Socus, Argiphontes, Argennon, Chrysorapis, præco deorum. 156.b
mercurius cur ἐμποραῖος 157.b
mercurius figura quadrangulari. eod. a
mercurius κορδολῶος dictus eod.b
mercurius cur Hermes, & Hermeneutes dictus 35.a 131.b
mercurius cur in palæstris cultus. 157.b
mercurius cur Triuius dictus eod.a
mercurius in aspectum cur paruus. 104.b
mercurius literarum inuentor 56.b item lyræ 157.b et palæstræ. 56.b
mercurius præuidit siderum cursus. 80.b
mercurius unde natus 74.a unde dictus 156.b 157.a

mercurij filij 37.b
mercurij frequens ad inferos descensus 51.b
mercurij uafri statua 157.b
mercurio cur alata talaria 131.b.57.a cur uirga, galerus & gallus ibid.
mercurio cur annexa pedibus talaria. 157.a
mercurio cur stella data 80.b
mercurio quis templũ in Arcadia primus fecerit 49.a
meretus 5.a Meriones 20.b
meriones quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
meriones quot occiderit 28.a
mermerus 9.b
merope 1.b 34.a 37.a 42.b 45.b
merops in aquilam quomodo conuersus 71.a
merops inter sidera quomodo relatus. 71.a
meropis mors 71.a
merore 2.a
meropem inter Pleiadas non conspici, cur 45.b 74.a
mesembria 42.a
μεσεμβρινοι circulus quis 99.a
mestor 22.b
metalces Aegypti F. 39.b
metallorum repertor quis 112.a
metanira 35.b
metapontus rex 43.b. Metapontina Diana eodem
metioche 22.b
metus Neptuni F. 37.b
micos, siue myconos ins. 56.a
midamus Aegypti F. 39.b
midas asininis auriculis ab Apolline donatus 45.b
midas plumbi albi, & nigri inuentor 55.a
midas rex unde sic dictus 138. a 146.b 145.b auribus asininis quomodo priuatus eod.
midæ uotũ, ut quicquid tetigisset, aurũ fieret 45.b
mila oues & poma 114.a
μιμαλέσιον, Mimalion à quibus dictus. 113.a
milesia uellera 114.a
mileus 6.b
minerua 1.b cur de Iouis uertice nata & armata 160.a 134.b cur Gorgona in pectore gestet. ibid. cur cristam & galerum habeat. ibid. cur triplici ueste subnixa. ibid. cur longã hastam ferat. ibid. cur ἀθήνη dicta græcè ibidem
minerua à ueteribus quomodo depicta 173.a
minerua armis uirginitatem defendit. 138.b
minerua Athenarum conditrix 56.a
mineruæ cognomina diuersa, eorumq; ratio 160.a.b 161.a
minerua oleæ inuentrix 38.a
minerua nauis biproræ inuctrix. 56.b
minerua uirginitatem suam cõtra Vulcanum tuetur 38.b
mineruæ sacrificij author quis. 67.b
minernæ tybiæ 145.b à Marsya repertæ ibidem
mineus Aegypti F. 39.b
minos rex 13.a.b
minos Iouis F. 37.a
minoi uictus Nisus rex, à filia proditus 47.a
minois interitus 13.b
minotaurus 12.b 13.a.b
minotaurus quomodo interfectus. 110. a
minyæ. Minyas 5.a 6.b
mirabilia opera septem quæ 48 .b
mirmydon 5.a
miseria 1.a
mnasei locus 204.b
mnemosyne 2.a unde dicta 155.b
mnestheus 20.b 55.a
mœpus Neptuni F. 37.b
μοῖραι 154.b
mœri & Selinuncij amicitia 52.b
molam salsam super hostias ponendi ritus unde 56.b
molorchus 10.b molossi canes. 120.b
moneta 1.a 2.a monocrepis 4.b
monuste Danai F. 39.b
mopsus 5.a 6.b 40.b augur 32.b
mori optimum hominibus 52.a
de Moro arbore ænigma 34.a
morpheus 1.a Mors 1.a
ex Mortalibus facti immortales qui. 49.a
muliebris illecebra maior mundo. 135.b
mulieres quæ seipsas occiderint 50.a inde
mundus 58. a an circumferatur 98.b
mundus quid 58.a
mundi cursus quis 99.a
mundi statio naturalis 58.b
mundum circumferri unde constet. 98.b
mundo stante stellæ an possint moueri 98.b
munerum animus optimus, prouerb. 156.a
musæ 2.a quot, & unde dictæ 155.a
musarum ratio in homine 130.b
musas cur quidam solum tres esse uoluerint 155.a
musia 42.b
mycenæ à Perseo conditæ 56.a 120.b
myceneus Molottus 120. b
mycon à filia nutritus 52.a
myopes græcis qui 149. a
myrmices. Myrmidones 15.a
myrmidone Danai F. 39.b
myropolæ 150.b
myrrhæ incestus 38.a eadem in arborem conuersa. eodem b. 15.b. 145.a
myrtilus 68.a auriga Pelopi corruptus 21.a & deceptus eod.
myrtilus auriga in Heniochum 49.a
myrtilus qualis author 187.b
myrtoum mare unde dictum 21.a
mythidice 18.a

N

Naiades nymphæ 42. a
Nape 42. a
narcissus sui ipsius amore captus, eiusq; forma 54.a
naricea urbs 5.b
nasamon 6.b Nasiterna 149. b
nauplius 5. b
nauale certamen primùm in ludis, ab Aenea institutum 55.a
naubolus 6. a
nauis biproræ inuctrix Minerua. 56.b
nauem biproram quando primium Minerua fabricarit 39.a
naues Pelopis insculptæ equis 116.b
nauium numerus ad Troiam profectarum 23.b
naupidame 6.a
nauplius Neptuni F. 39. b
nauplius quomodo filij Palamedis cædem de Græcis ultus 28. b
nauplij fax scelerata 51. a
nausicaa Alcinoi F. 31. a.b
nausithous Circes ex Vlysse fil. 30. b
naxica historia 71.a
naxos ins. 56.a
neæra 4.b Nebrophonos 42. a
nebula 2.b 3. a
neleus 4.b Neptuni F. 37. b
neleus Herculi necatus 11.b
nemeæ ludi 154.b
nemesis Ioui adamata 66.b unde dicta 54. b
nemesis ouum 66. b
neoptolemus, qui & Pyrrhus 24. b
neoptolemus ab Harpalice fugatus. 46. a
neoptolemus Oresti interfectus 29.b 30.a
neoptolemus quot occiderit 28.a
neoptolemi cum Eurypylo congressus

ſus 27.b
neoptolemi oſſa per Ambraciam ſparſa 30.a
neptunus 1.b à Saturno ſub undas detruſus 34.b
neptuni cognomina. 162.a.b 128.b 152.a
neptunus tridentem cur ferre dicatur. 129.a
neptunus in arietem 44.a
neptunus Mineruæ infeſtus 33.b
neptunus potentia circa liquida uerſans 162.a
neptunus quomodo olim pingi ſolitus. 71.b 174.b
neptuni cum Minerua de Athenis contentio 38.a
neptuni ex Meduſa filij qui 36.b
neptuni filij, eorumq; nomina 37.b
neptuni fuſcina productus Lernæus fons 39.b
neptuni proſapia 1.b 2.a ſtupra. 43.a.b 44.a.b inde
neptuno Amphitrite cur in coniugium data 129.a
nerei & Doridis proſapia 1.b
nerei fabula 162.b mors 50.b
nereis 22.a Nereides, earumq; nomina 1.b
neſæa 1.b
neſſus centaurus 21.b deq; eodem fabula 12.a
neſtor quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
neſtori unde conceſſa longæuitas. 4.b
niauius Aegypti F. 39.b
nicagoras 137.a Nicoſtratus 62.a
nictare 150.b
nigidius qualis author 185.b 204.b
nilus 1.b 60.a Carmenti conditor. 56.a
nimertis 1.b Nimphas 42.b
ninus à Semiramide uxore necatus. 49.b
niobes fabula 4.a 112.a
nioba 37.a nioba Ioui compreſſa. 35.b
niobidæ 4.b
nireus 20.b quot nauibus ad Troiam profectus 24.b
nirei forma 53.b mors 28.a
niſus à Minoe uictus 47.a idem in haliæton uerſus 47.a
niſus Liberi nutricius 33.a regno depulſus ab eodem ibidem
niſi Martis F. interitus 50.a
niſi cum Euryalo amicitia 53.a & certamen 55.a
niſi purpureus capillus regno ipſius fatalis 47.a
noctis & Erebi proſapia 1.a
nonacris Arcadiæ mons 62.a
notius piſcis 80.a
notius circulus quomodo dictus. 59.a
notus. 1.b Nox 1.a
nox cur umbra terræ 98.b
nox lumini ſolis an obſtet 98.b
nox principium mundi 99.b
numa Pompilius 149.a
nycteus 3.b 4.a Neptuni F. 37.b
nyctimene à patre compreſſa. 47.b 51.b in noctuam uerſa, & cur interdiu lateat 48.a 42.b
nyſa 42.a mons 39.a
nyſius

O

OBliuio 1.a ſola medicina triſtitiæ 128.a
obſtetricibus caruiſſe antiquos 55.b
obrimus 42.a Aegypti F. 39.b
occaſus quid 58.b
oceanus 1.a 60.a Oceanitides. 1.a
oceanus circum terram 60.a
oceanus omnium parens 153.b Thetidis maritus 61.b
oceani filiæ, earum'que nomina 42. a.b
ocyale Amazon 38.a
ocydrome 42.a Ocydromus 42.a
ocypete 2.a 6.a 42.a quæ, et unde dicta 129.b
ocythous 42.a Odice 42.b
odyſſeæ Homericæ epitome 30. a
oeacis de Caſſandra mendacium, deq; fratre Palamede ultio 28.b
oechalia 10.b Herculi expugnata. 12.a
oedipus Theb. rex 19.b ſeipſum excæcat 17.b Sphingis ænigma ſoluit 17.b
œdipus unde dictus 17.a
œdipi cum matre congreſſus 51.b 17.b interitus 50.a
œdipi liberi 17.b
œneus 12.a Parthaonis F. 32.b
œneus rex, & Dianæ in eum ira. 40 a.b
œnea inſ. 7.b
œnomaus 6.b martis F. 37.b eiusq; de filia certamen 20.b 21.a 68.a
œnomai cum filia congreſſus. 51.b mors 50.b quadriga 51.a
œnone inſ. 14.b
œnope 37.b
œnos cur uinum apud Græcos. 32. 139.a b
œteus mons 12.b
ogigia. ogygia 4.b 18.a inſ. 31.b
oileus 5.b
olenius auriga 68.a
olor ὄφις cur dictus 66.b
oloris ſitus & conſtellatio 83.a
olympiæ ludi gymnici ab Hercule inſtituti 54.a
olympus Apollinis diſcipulus 38.b tibijs uictor 54.b
omelympus 42.a
omphale 69.a 122.a
omphalæ Hercules an ſeruierit 122.a
ὄμφαλος græcè quid 135.b
opheltes 3.b Ophion 1.a
ophites 11 a.b 19.a Herculis F. 38.a Ophiuchus 68.b 85.a 182. a.b
ophiuchi ſtellæ quot 182.a
opis 1.b dea, unde ſic dicta 154.b
oppida qui quæ condiderint 56.a
ops 1.a.b 68.a
oracula riæ medicinæ inuctor Apollo 55.b
orchomenus 2.b à matre necatus. 49.b
orcus à Saturno ſub tartara detruſus. 34.b
oreaſis 35.b Oreon 5.b
oreſitrophos 42.a
oreſtes quomodo Iphigeniam è Tauris abduxerit 29.a
oreſtes quomodo patris cædem occiſa matre ſit ultus 28.b 29.a
oreſtes quomodo ſorori Iphigeniæ in Tauris agnitus 53.b
oreſtes rex 30.a
oreſtis & Pyladis amicitia 52.b
oreſtis furiæ 29.a parricidium 50.b
oreſtis oſſa de Aricia Romam translata 53. b. & ubi condita eodem
oreſtiades urbs 114.b
orias 42.a 149.a Oribaſus 42.a
orion Neptuni filius 77.b
orion ex deorum urina natus, eiusq; interitus 46.b
orion inter ſidera relatus 46.b
orionis fabula & uera hiſtoria 110.b
orionis ortus & occaſus 92.b ſitus & conſtellatio eod.
orithyia 8.a 6.a
orontes 1.b
orpheus 5.a 7.a citharizare ab Apolline an didicerit 66.a
orpheus cithara uictor 54.b
orpheus quis, & quomodo olim pingi ſolitus 174.b

orphei ad inferos deſcenſus 51.b
orpheus unde ſic dictus 146.b
orphei in Eurydicem amor 38. a 146. b
orpheum an ſequutæ arbores. 119.a
orteſie 42.b
ortus mundi quid 58.b
ortygia inſ. unde 15.a 34.b
orythyia 1.b Ortyx auis 15. a
oſcillationis dies feſtus apud Athenienſes 32.b
oſſa mons 10. a
othus 1.a 10.a
otionia Erichthei F. 14.a
otrere, Othrepte, Amazon 38.a
otrira 11.a Amazon, Martis coniux, prima Dianæ Epheſiæ templũ ſtruxit 48.b 49.a
ouidij locus 181.a
ouum de cœlo in Euphratẽ delapſum, unde Venus nata 46.b 47.a
oxyroe 42. a
ozomene 6. a

P

PAchitos 42.a
Pactolus fl. unde colore aureo, & Chryſarhoas dictus 45 b 138.b
pacuuius 148.b 151.a
padaci Laomedontis F. regnũ ab Hercule traditum, qui Priamus poſtea. 22.a
padus fl. græcis Eridanus 37.a
pæan 6. Pæneis 5.b
pæon unde genitus 189.b
παγάσαι 78.b
palæmon 22.a ex Melicerte 49.a
palæmonius 6.b
palæno Danai F. 40.a
palæphatus à fabulis quantum abhorruerit 107.b
palæphati opera 10 6.a & inde patria 106. a
palæſtræ autor Mercurius 56.b
palamedes literarum inuentor 56. b quomodo Vlyſsis dolo interemptus 26 a.b
palamedi quomodo deprehẽſa Vlyſsis ſimulata inſania 23.b
pallas 1.a.b. eius mors 50.b proſapia 1.b
paminatius quis author 150.a
pammachi certamen 54.a
pammon 22 b pamphagus 42.a
pamphede 1.b
pamphilus Aegypti F. 39.b
pan armentorum cuſtos 164.a fiſtulæ cantus autor 58 b
pan Mercurij & Penelopes F. 49. a
pan inter aſtra relatus 46. b
pan ueterib. cur ἀολῆός dictus. 164. b
panos habitatio 164. a. eidem cur fiſſæ ungulæ & cornua eod. b ũtẽ pedes caprini 173. a
panathenæorum quis primus inuentor 186. a
pancratij certamen 54. b
pandion 2. a. Athen. rex 13. b 14. b
pandora à Vulcano ficta, & unde ſic dicta 35. a
pandora Epimetheo nupta. 35. a 70. a ex luto formata 119. a mulier græca & diues ibidem
pandroſos 39. a
panici unde dicti 164. a
panopæa 1. b 2. a Panopes 55. a
panthius Aegypti F. 39. b
panthous quot occiderit 28. a
panyaſis 65. a
paralleli 58. b quinq; eod.
parcæ tres 1. a 40. a literarũ inuentrices 56. b unde dictæ 134. b
parcarum licentia ab inferis reuerſi qui 51. a. b
pardales Dionyſo cur ſubiũctæ 166. b
pareas 64. a
παρέψησις Medeæ compoſitio medicamenti 121. b
paris 22. b curſu uictor, filius Priami agnitus 54. b 22. b
paridis Alexandri forma. 53. b. eiuſdem iudicium 23. a taurus 22. b
paridi factum cenotaphium, & ludi gymnici 54. b
parmeniſcus 62. a 68. a
paron unde dictum 646. a Paros inſ. 56. a
parthecion 40. a Parthenia 6. a
parthenius fl. 7. b fons 42. a
parthenopæus 18. a unde dictus. 25. a eius forma 54. a
paſiphae 2. a 6. b 13. a eiusq; in tau rum amor eodem
paſiphae Solis F. 37. b quid græcis. 117. b
paſiphae incluſa in uaccam 109. b à tauro compreſſa ibid. eius fabula et uera hiſtoria ibidem
paſiphe 1. a
paſtores ex uino ſemimortui 63. a
patroclus 20. b Helenæ procus, quot nauibus ad Troiam profectus. 23. b
patroclus quot occiderit 28. a
patrocli cũ Sarpedone cõgreſſus. 27. b
patrocli & Achillis amicitia 52. b
patrocli forma 54. a interitus. 26. b
patroclo funebres ludi cuiuſmodi inſtituti 54. b
peccatum 151. a Pedilæ 73. b
πεγὸ 162. b
pegaſus 2. a 72. a Neptuni ex Meduſa F. 36. b
pegaſus an equus 72. a
pegaſus fontem quomodo aperuerit. 72. a
pegaſus nauis nomen 116. b
πείθω græcis quid 131. a
pelaſgus rex 30. a 35. b Ioui primus templum conſtruxit 49. a
pelethronius frenorum & ſtrati inuentor 55. a
peleus 5. b 7. a Aeaci F. 40. a Neptuni F. 37. b eiq; nupta Thetis. 15. a
peleus lucta uictor 54. b
pelei & Phœnicis amicitia 52. b
pelei & Thetidis nuptiæ 23. a
peliades 9. b
pelias 4. b 6. b rex 14. b Neptuni F. 37. b Medeæ necatus. 9. b 122. a 51. a
pelion mons 10. a 189.
peline urbs 5. a pelis 22 b
pelopea cum patre congreſſa 51. b
pelopeæ in patrem pietas 51. b
pelopeæ interitus 50. b
pelopia 4. b 9. b 21. a à Thyeſte patre cõpreſſa 21. b Atreo nupta eod.
pelopia ſeipſam interficit 21. b
pelops rex 30. a Hippodamiæ & Oenomai uictor 21. a à Tãtalo patre cæſus. 20. b. eburneus ei humerus unde eod.
pelopis ex Hippodamia filij 21. a
pelopis equi quales 116. b
pelopis parricidium 50. b
pelopidæ 21. a
peloponneſus à Pelope dicta 21. a
pelorus 1. a 41. b
πηλὸς græcis quid 144. b
peneleus 20. b quot nauib. ad Troiam profectus 24. a
peneleus quot occiderit 28. a
penelopes caſtitas 52. a
penelopes proci quomodo ab Vlyſſe interfecti 31. b 32. a(32 a. b
penelope Telegono Vlyſſis filio nupta
penelopes tela 31. b
pentheſilea Amazon 38. a ab Achille occiſa 27. b
pentheus Theb. rex. 19. b Bacchi ſacris ſpretis quomodo interierit. 42. b
pentheus à matre necatus 49. b
peranthus rex 30. a Peratus. 37. b
perdiccæ mors 50. b
perdix circini & ſerræ inuentor. 55. b eiusq; interitus 13. a
perdix uenator 142. a

periander rex Corinthi, eiusq; cum Arione historia 46.a.b 48.b
periandrus Rhodius 185.b
periandri sententia 48.b
peribœa 17.a 17.b 18.a à Minoe compressa 64.b
periclymene 5.a Periclymenus. 6.a
perithous 12.a
perius Aegypti F. 39.b
persa 2.a eius mors 50.b (165.b
persephone cur Cereris filia dicta.
perses 2.a 10.a Perseus 1.b Perseon 5.b
perseus Iouis ex Danae F. eiusq; res gestæ 16.b inde 37.a
perseus caput Medusæ in hasta curferat 175.b
perseus πελοπισμένος 84.b
perseus Orci galea an usus 67.a
perseus Perseidos conditor 56.a
perseus unde petasatus 67.a
perseus inter sidera receptus 49.a 54.a 67.a
super Persei caput Cassiopeia properat. 178.b
persei & Gorgonis fabula 132.b
persei falx 67.a funebres ludi 54.a mors 50.b natiuitas inusitata. 67.a nobilitas 67.a
persei scutum crystallinum 178.b
persei inter astra situs & constellatio 84.b
persei uirtus 67.a
perseo Mycenæ conditæ 56.a
perseum ueteres quomodo depinxerint 175.b
persis nympha 37.b
petellides Gnosius historicus 64.a
petronius Arbiter 150.b 151.a 150.a
πήχυς 163.a
phædra Ariadnes soror Theseo ducta. 13.b 14.a
phædræ in Hippolytum amor. 14.a eiusdem mors. eod. 50.b
phænon Saturni stella, à quo dictus. 105.a
phæsyla 45.b
phaeton. Phaetontides 2.a
phaeton fulmine ictus 36.b
phaethon Hesiodi 37.a
phaethon Solis F. 37.b 131.a
phaeton stella Iouis 104.b
phaetontis aurigatio, et in Eridanum casus 36.b 37.a
phaetontis quadriga 51.a
phaetontis sorores, Heliades 37.a quot et quæ. eod. in populos arbores conuersæ 36.b 37.a
Phaetontis sororum lachrymæ in electrum 37.a
phaleros 5.b
Phantasis 1.a
phaon portitor 123.a. eius diligentia & modestia admirabilis. eodem
phegea 22.a Phegei parricidiũ. 50.b
phemius 20.b Pheomis 1.a
pherecydes 62.b 189.b
pherecydis aurea pellis 72.b
pheres 5.a Pheretes 9.b (b
pheretus à matre Medea necatus. 49.
pheruſa 1.b 47.b
phiconome Danai F. 39.b
phidiæ Iupiter olympius 43.b
phidippus 20.b
philammon Apollinis F. 3.a 47.a
philarchi historia 79.a
philea Danai F. 39.b
philinas Aegypti F. 39.b (37.b
philiscus 185.a Philämon Vulcani F.
philli parricidium 50.b
philoceus quis 130.a
philoctetes 6.b 20.b in Lemno à serpente morsus 25.b
philoctetes quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
philoctetes quot occiderit 23.a
philoctetes sagittis & arcu Herculis donatus 12.b 25.b
philoctetæ & Herculis amicitia 52.b
philoctetis cum Alexandro congressus 27.b
philoctus Vulcani F. 37.b
philogeus quid græcis 130.a
philomela 22.a Danai F. 39.b
philomela in luſciniam 14.a
philomelæ fabula 13.b
philomelus primum plaustrum fabri cauit 64.a
philomelus unde natus 64.a
philonis Dædalionis F. 47.a
philyra 1.b quomodo in tiliam uersa 34.a
phillyridis ortus & occasus 94.a situs & constellatio eod.
phimachus pastor 25.b
phineus 6.a 8.a ab Harpyis uexatus 114.b eiusdem historia. ibid. & liberi eodem
phineus cur sic dictus 147.b cur cæcus eod. & c.
phineus Pœothæ rex 114.b
phisadie 20.a Phisiade 23.a
philagusa urbs 79.a
phlegei parricidium 50.b Phlegethon 173.b
phlegionæ mors 9.b phlegõ. 42.b
phlias 5.b Phlius urbs 5.b
phliasus 5.b phlogius 7.a
phocus 5.b 6.b 14.b
phœbe 1.b Leucippi F. 20.a Solis F. 37.b Mineruæ sacerdos. 20.a
phœbea 37.a Phædunus 4.b
phœnix 40.b à quo Pæni. 41.a
phœnix quot nauibus ad Troiam profectus 23.b
phœnice 62.b
phœnicis & Pelei amicitia 52.b
pholoe 55.a
phorbas 5.b 22.b 69.a
phorcus 1.a eius prosapia 1.b
phorcides 1.b Phorcynis filiæ. 117.b
phoroneus 35.b rex 30.a arma Iunoni primus fecit, ideoq; primus rex 35.a 55.b
phoroneum Iunoni templum Argis primum fecisse 49.a
phrixus 2.b 73.a
phrixi aries Chrysomallos. 44.a eius fabula 3.a filij 8.b mors. 50.b
phronius 7.a Phrontis 3.a Phrontides 7.a 8.b
phthia 5.b Phylacus 5.a Phyllæus mons 5.a Phyleto 73.b
Phylla cur folia Græcis dicta 16.a
phyllis 15.b. eiusdem ex amore interi
phyllidis interitus 50.b (tus 16.a
phyllodoce 1.b
physice, naturalis mundi statio. 58.b
piccus 1.b (51.b inde
pietatis exẽpla præcipua qui, aut quæ
pilus à cygno interfectus 54.b
pindarus 78.b
pinther Vulcani F. 37.b
piranthus 35.b. Piresia urbs 5.a
pirithous 5.b Iouis F. 37.b
pirithoi & Thesei amicitia 52.b eorundẽ ad inferos descẽsus 19.b inde
pirois stella Martis 105.a
piscis ore aquam cur excipiat 80.a
pisces cur inter astra relati 47.a. eorum positio, ortus et occasus. 1[illegible].a 95.a 91.b
pisinoe 3.b Pisis 22.b
pistricis ortus & occasus 95.a situs & constellatio 91.b
pitheus 12.b
pithon draco, Terræ F. 34.ab Apollinis sagittis necatus eod.
pithus quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
pittacus Mitylenæus 48.b. eiusdem apophthegma 48.b
pityocamptes 1[illegible].b
planetæ an solũ quinq; 104.a

plaustrum 62.a Plautus 149.a
pleiades an ex Atlãte ortæ 163.b. unde dictæ 45.b et quot numero, earumq; nomina. eod. 74.a cur solum sex uideantur 74.a
pleiades hyadum sorores 74.a Orionem cur sequantur eod.
pleiadum parentes 74.a
pleione 1.b
plexippus 40.b Aegypti F. 39.b eius mors 50.b
plinthius à matre necatus 49.b
plisthenes Thyestis F. ab Atreo cæsus. 21.a.b 50.b à patre deuoratus. 51.a
plotæ inf. 6.a
plumbi albi & nigri inuentor Midas. 55.a
Plutarchi locus 122.b
pluto 1.b à ueterib. quomodo dictus 173.b
plutoni rapta Proserpina 35.b 165.b
plutone nympha 37.b
πλουτὸς græcè quid 129.a
pluti generatio quæ 64.a
podalirius 20.b quot nauib. ad Troiam profectus 24.a
podarce 2.a
podarces quot nauibus ad Troiã profectus 24.a
podargus. Podarces 11.a Protesilai frater 24.b
podarius 11.a
podasimus Aegypti F. 39.b
pœmenis 42.a
pœni unde, qui prius Afri 41.a
pœnope 1.b
πόλεμος udde dictus 166.a
polipes 22.a
polisso 73.b Polites 22.b
polixo 7.b Politreus 69.a
pollinctores 148.a
pollucibilitas quid 128.a (37.a
pollux 5.b Ledæ ex Ioue F. 19.b
pollux unde dictus 128.b
pollux cestu uictor 54.b
pollux Amycum necat 8.a
pollucis ab inferis reditus 51.b cum Castore permutatio 20.a
polus 1.a eius prosapia eod.b
polus ἀρκτικὸς cur sic dictus 59.a
polus Boreus semper conspicuus, Notius non item 58.b
polus Notius cur sic dictus 58.b
poli 58.b duo, Boreus et Notius. eod
polybe Danai F. 39.b
polybœtes 1.a quot nauibus ad Troiam profectus 24.b
polybus 5.b 17.a
polydamas quot occiderit 28.a
polydectes rex 16.b eius mors. eod.
polydectæ facti à Perseo ludi 54.a
polydector Aegypti F. 39.b
polydora Amazon 38.a
polydorus Cadmi F. 41.b Hippomedontis F. 18.b
polydorus ab Iliona sorore pro filio educatus 27.a
polydorus Theb. rex 19.b
polydorus primus & secundus. 22.a.b pro Polydoro necatus à Polymnestore Deiphilus 27.a
polyhymno 41.a
polydius augur 32.b restitutus ab eo Minoi filius mortuus 34.a
polydius Carani F. 51.b
polyidos herba 115.b
polymena 22.a Polymetus eod.
πολύμηνιαι unde dictæ 130.b
polymnestor rex ab uxore necatus. 49.b luminibus ab Iliona & Polydoro priuatus 27.a.b
polynices 18.a.b Oedipi F. 17.b ind. e Theb. rex 19.b
polynicis et Eteoclis mutua cædes. 17.b 18.b
polynici nupta Argia 18.a
polyphemus 5.a 6.b Cyclops 30.a ab Vlysse excæcatus eod.b
polyphontes rex 34.a 42.b quomodo occisus 43.a (28.a
polypœtes 20.b quot occiderit.
polysenes quot nauibus ad Troiã profectus 24.a
polyxena 22.b Danai F. 39.b ad Achillis sepulcrum immolata. 27.b
polyxena unde sic dicta 145.a
polyxenus 20.b Polyxo 1.a 45.b
pontus 1.a
ponti & maris prosapia 1.a
porphyrion 1.a Porthaon 6.a
portunus 3.a Potestas 1.b
πόδες 163.b Præsegmina 150.b
preces Iouis filiæ 154.b
priamus unde dictus 22.a
priamus Hectoris occisi corpus ab Achille redimit 26.b
priami filij et filiæ quinquagintaquatuor numero, eorumq; nomina. 22.a
priami mors 23.a
priamo instituti ludi gymnici, ad cenotaphium Paridis 54.b
priamo prius Padaci, regnum ab Hercule traditum 22.a
priapus Mercurij F. 37.b
priasus 6.b Priscus 5.a
problema 149.a
proci Penelopes quomodo ab Vlysse sublati 31.b 32.a
procris Auroræ insidijs decepta. 44.b iaculo et cane donatur à Diana. eod.
procris cum patre congressa 51.b à Cephalo interfecta 44.b 49.b
procris quomodo cũ Cephalo, à quo profugerat, in gratiã redierit. 44.b
procridi cur datus canis 78.a
procrustes 12.b Procyon signũ. 59.a.b 63.b 78.b
procyonis ortus & occasus 93.a situs & constellatio eod. (16.b
prætus rex 15.b 141.b. eiusq; mors
progne filium occidit 49.b 52.a
progne in hirundinem 13.b 14.a
προμήθεια quid græcis 137.a
prometheus 1.b 136.b 69.b
prometheum homines è luto finxisse primum 35.a 69.b
prometheus ignis dator hominib. 35.a ob idq; Caucaso affixus 35.a
prometheus Ioui quomodo imposuerit 70.a
prometheus Ioui de Cauaso liberatus 15.a
promethei aquila ab Hercule necata. 11.a 35.a
promethei fabula 159.b
promethei frater Epimetheus 159.b
promi & condi 149.b
pronous 22.a Propertius 159.a
proserpina. 22.a. ἐναέτη cur dicta 129.a.b Plutoni an nupta eodem
proserpina, quæ alias Diana. 204.b
proserpinæ pulchritudo 144.a raptus 35.b
protesilaus 20.b quantũ uxori Laodamiæ dilectus 26.a
protesilaus quot occiderit 28.a
protesilaus unde dictus, qui Iolaus antea 25.b
protesilai ad inferos descensus 51.b mors 28.a
proteus Aegypti F. 39.b in delphinum 33.b
protei marini uaticinium 28.b
prothenor quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
protheon Aegypti F. 39.b
protho 1.b Prothous 20.b
prothous quot nauibus ad Troiã profectus 24.b
protodamas 22.a
protogenie Deucalionis F. 37.a
protus 20.b
prouocantes inter se qui cum quo dimicarunt 27.b
psalmistæ locus 137.b
pterelas 42.a Ptolus 1.a

pugna 1.a Pugno Aegypti F. 39.b
pumili qui 149.a
pylachanti mors 28.a
pylades quomodo Oresti adiutor in ulciscenda Agamēnonis cæde. 29.a
pyladis cum Oreste in Tauris periculum 29.a
pyladis in Orestem amor 52.b
pylon 5.b
pylos expugnata Herculi 4.b
pymplæa urbs 5.a
pyramides Aegypti 49.a
pyrami interitus 50.a (39.b
pyranthe, siue Pyrantis, Danai F. 46.a
pyranthus rex 46.a
pyremus 5.a Pyrene Danai F. 39.b
pyria quæ 115.a Pyrois 42.b
pyrrha dictus Achilles pro uirgine latitans 23.b
pyrrha Epimethei filia, prima mortalis creata 35.a
pyrrhe Pimmeti F. 37.a
pyrrha & Deucalion soli in diluuio superstites 36.b 37.a (37.a
pyrrhæ iactu lapidū fœminæ creatæ.
pyrrhon, rufum 23.b
pyrrhus, qui & Neoptolemus 24.b
pythagoras in Euphorbum 27.b
pythaules qui 54.b
pythiæ in patrem pietas 52.a
pythius cur Apollo, & Pythia ludi. 34.b (15.a
python 2.a Latonam prosequitur.
pytheus 5.b

Q (a

Quadrigæ primus inuētor quis. 68.
Quadrigæ quæ rectores suos prodiderunt 51.a
quadrigarum certamina Elide primū instituta 55.a

R

Raidne 2.a Ramentum 150.a
Rerū inuētores primi. 55.a.b 56.b
rhadamanthus Iouis F. 37.a
rhea cur cymbalis delectetur 152.b
rrhea cur Iunonis mater dicta. 152.a. item Phrygia dicta eod.b
rhene inf. 56.a siue Rhenia eod.
rhesi mors 28.a
rheas Neptuni F. 37.b
rhodus cur Ophiusa dicta 69.a
rhodi amplitudo 56.a
rhodi colossus solis 48.b
rhodope 1.a mons 33.a
romanorum mos in desultore cū duobus equis mittendo, unde 20.a
romulus & Remus à lupa nutriti 51.b
rosæ cur in Veneris tutela 135.a
rubrius poeta 151.a
rutilius Geminus, poeta 148.b

S (b

Sacrificia olim quomodo habita. 69.
Sacrorum dijs faciendorum primi autores Arcades 55.a
sacus auri inuentor 55.a
sagaris flumen 69.a inde
sagitta an ex telis Herculis 69.b
sagittæ situs & constellatio 86.a
sagittarij sidus 49.a 76.a eius ortus 90.a situs & cōstellatio. eod. 101.a
sagnos 42.a Salamina 5.b
salius 55.a
salomoneus, eiusq; interitus. 16.a 51.a
salomon Aeoli nepos 72.b
samius historiarum scriptor 108.a à Palæphato cur laudatus ibid.
samos 6.a Sandapila 148.a
sapientes Græciæ septem, eorūq; nomina, & dicta 48.b
sapiētia bonæ cōsultationis fons. 141.b
sapientia dat Musis fontem 141.b
sardiniæ amplitudo 56.a
sardo Sardeis condit 56.a
sarpedon Iouis F. 37.a quot occidit 28.a
sarpedonis mors 26.b
saturnus 1.a deorum primus. 171.a.b
saturni effigies 171.b 128.b
saturnus flexuoso consilio 153.a
saturnus lapidē pro Ioue deuorat. 34.b
saturnus primus rex in Italia 128.b
saturnus regno à Ioue deiectus 15.a
saturnus unde dictus 128.b
saturni filij quot & qui 128.b
saturni prosapia 1.b
saturni natura 105.a cursus eod.
saturni templum Romæ 53.b
saturnus cur exectus 153.a
satyri qui 166.b cum caprinis cornibus cur picti 141.b
σκάφειον 166.b Scamandrus 1.b
sceleratus uicus Romæ 52.a
σκήνειον 166.b
schedius quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
schœneus 43.a
sciron 12.b Scironis petræ eodem
scolponeæ 149.b
scorpius 75.b 182.b
scorpij stellæ quot 182.b
scorpius signum cœleste quomodo factus 76.a
scorpionis ortus 89.b situs & constellatio. eod. 100.b
scylla. 1.b 2.a à Glauco adamata. 138.a
scylla an fera 114.b
scylla Cratetis f. Glauco amata. 47.a
item Danai F. 39.b & Nisi filia, in Cirin piscem 47.a
scyllæ in patrem Nysum perfidia, & amor in Minoa 47.a 52.a
scylla Typhonis F. monstrū. 31.a 36.b
scylla nauis 55.a
scylla in monstrum marinum cōuersa à Circe 47.a
scylla triremis 114.b
scylla unde sic dicta 138.a
σκύλμος quid græcis 138.a
σκυτοὶ græcis qui 166.b
scytha 38.b
σκαλωοὶ qui, & unde dicti 166.b
seipsos qui occiderint 49.b inde σιλλύριοι 166.b
selinuntij & Mæri amicitia 52.b
semele 37.a 64.b ex congressu cū Ioue mortua 41.b
semele ex Liberi corde in potu accepto imprægnata 59.a & fulmine icta eodem
semele Iunoni inuisa 3.b
semele unde dicta 139.a
semiramis Babylonem condit 56.a
semiramidis Dercetis F. murus in Babylone 48.b
semiramis maritum necat 49.b
semiramidis interitus 50.b
semones dij 148.b
senectus 1.a
septem opera mirabilia quæ 48.b
septem sapientes qui 48.b
septentrionis signum neq; moueri, neque occidere 41.a & cur. eodem
septentriones 59.a
serapion quis 130.a Sergestus 55.a
seriphos inf. 16.b 56.a
seriphij in lapides mutati 118.b
serpens 62.b à gigantibus an occisus 62.b ab Hercule interfectus. eod.
serpens quomodo ad cœlum peruenerit 62.b
serræ inuentor Perdix 55.b
serpentarij situs et constellatio 85.a
seruis interdictus medicinæ usus. 55.b
σεσυρένη 166.b Seti urbs 4.b
sibilus quomodo fiat 130.b
siboe 4.b Sibylla uates 32.b
siciliæ amplitudo 56.a
sicyonis agri amplitudo 55.a
sictothius 4.b
sidera quando non uideamus. 101.b
signiferi quis cursus 178.a
signorum cœlestium partes quomodo diuidantur 59.a. eorundē ortus & occasus quis 102.a.b
silicernij 148.b Siluo 1.a Simois 1.b Simon in delphinum 33.b
simonides literarum inuentor. 56.b
simulacrorum deorum inuentor Dædalus 35.b
simultas pro certamine 14.b
sipulus. Sipylus 4.b mons eod.
sirenes 2.a earumq; fatum 31.a & cantus eod. 34.b 35.a
sirenides locus 35.a
sisyphi apud inferos pœna 16.a
sisypho compressa Anticlia 47.b
sminthe inf. 29.a
smyrna oppid. à Cynara conditū. 56.a
smyrnæ incestus, & in arborem conuersio 15.b
soceros qui occiderint 50.b
socordia 1.a sol 1.b
sol contra mundi motum an currat. 101.b an cum mundo 202.b
sol quare sine barba dictus, cum pater sit 131.b
sol quomodo Apollo dictus 168.a (31.a
solis boues ab Vlyssis socijs absumpti.
solis colossus Rhodi 48.b
solis cursus in Zodiaco 99.b unde colligatur 101.b (49.a
solis cursus per quot partes sphæræ.
solis equorum nomina 42.b 130.a
solis filiæ 137 b. & filij, eorūq; nomina 37.b (101.b
solis lumen sidera quomodo obscuret.
solis ortus & occasus 101.b
solis per Zodiacū iter quomodo quatuor anni tempora designet 59.b
solis prosapia 2.a
solis stella phaeton cur dicta 80.a
soli cur adscribatur quadriga 130.a
solem & lunam planetis cur ueteres adiunxerint 103.b
solon Athenien sis 48.b eius dictū. 48.b
σωμαλλυρα quid græcis 139.a
somnus. somnia 1.a
sophronis Mimus quis liber 179.a
sosidis locus, & opus 143.a
spartæ, ex seminatis draconis dentibus 41.b
σπαρτοὶ qui, & unde dicti 166.b
sphæra quid 58.a in sexaginta partes diuisa 60.a
sphæræ circuli qui, et quot 58.b. 59.a
sphæræ circulorum figuratio 58.b
sphæræ mundi calculatio 106.a
sphæræ neq; exitium neq; initium desiniri posse 58.a
sphæræ partes quot 58.b
sphinctius 2.b
sphinx 2.a eiusq; carmen ab Oedipo interpretatum 17.b.a 111.a.b
sphinx Typhonis ex Echidna F. 36.b
spio 1.b Sponde 42.b
stega 149.b
stephanus locus 64.b
sterilitas frugum ob Atrei scelus orta. 21.b
sterope 37.b 45.b 42.b Steropes 1.a (41.a
sthenelus 20.b 120.b Capanei F.
sthenelus quot nauibus ad Troiā profectus 24.a
sthenelo & Diomedis amicitia 32.b
sthenelo mors 50.b
sthenio 1.b Sthenoboea 72.a
sthenoboeæ amor, & interitus. 15.b 50.a
stictē 42.a stilbō 42.a 80.b 104.a
strati equorum inuentor 55.a
strophades inf. 6.a 8.a Strophius. 28.b
strymon 1.b
stultitia semper timida 141.b
stymphalides 8. boues Herculi domitæ 11.a
styx 1.a.b Succius poeta 150.b
suculæ, quæ & Hyades 45.b
sudum 151.a Suggrūdiaria. 148.b
suidæ locus 106.a 122.a
summates 150.b
superbia 1.a suppetiæ 149.b
sus cur Cereri immolatus 56.b
sutela 149.a Symphones 150.b
symplegades 8.a.b
syria dea, Venus 47.a
σύρω quid græcis 138.a
syrus 42.a
syri cur piscium esu abstineant. 47.a 77.a

T

Taenarium littus 71.b
tages qualis author 150.b
Tallius 20.b Talthibius 24.b
tătalus 4.a Iouis ex Plutone F. 37.b
tantali apud inferos pœna 20.b
tanais fl. 60.a
tantalus à patre deuoratus 53.a
tantali pœna 140.b mors 50.b
tardos inf. 56.a Tarrhæus 118.a
tartarus. Tartara 1.a 36.b
tasus mons 55.a
taurica inf. 7.b
tauricæ Dianæ hospites immolandi mos 29.a
taurus 73.b
taurus Marathonius 12.b
taurus Pasiphaes Herculi domitus. 11.a 109. Minois scriba. ibid. unde dictus Minotaurus. eod. eius labyrinthus qualis eod.
tauri cum Pasiphae congressus 23.a
tauri cur solum prior pars appareat 73.b
tauri situs & constellatio 88. a ortus & occasus. eod.b 100.a
taygete 37.b 45.b
telamon 5.b 7.a Aeaci F. 40.b disco uictor 54.b
telegonus 31.b
telegonus Vlyssis ex Circe F. 30.b
telemachus 31.b quomodo Circen duxerit uxorem 32.a.b
telemus augur 32.b Eurymi F. 30.a
teleontes 20.b eius filij 6.b
teleon 5.b
telephus à cerua nutritus 51.b cognatos necat 50.b
telephus Herculis F. 38. à unde dictus 25.a
telephi ductus ad Troiam fatalis. 25.b
telephi uulnus ab Achille illatum, quo modo sanatum 23.a
telepho nupta Laodice. 25.b item mater Auge 25.a
teles 2.a telmissus mons 116.b
telxiepia 2.b Temenus rex. 30.a
templa deorū qui primi cōstituerint. 49.a
tenedos inf. eiusq; amplitudo. 56.a.b
tenos inf. 56.a
tereus, eiusq; cum Philomela & Progne fabula 13.b inde
tereus filium suum epulatus 51.a
tereus in accipitrem 14.a
terpsichore unde dicta 155.b 130.b
terra 1.a quatenus habitabilis, aut non 60.a.b
terra sphæræ centrum 60.a
terræ & tartari prosapia 1.a
terræ in tres partes diuisio 60.a
terræ situs & ratio 60.a
tertullianus 149.a
theschinœno 1.b testorius 32.b
tethys 153.b Tetoa 1.b
teucer 22.b quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
teucer quot occiderit 28.a
teucer Telamonis & Hesionæ F. 22.a
teuthras rex 25.a
thaletis dictum 48.b 133.b
thalia 1.b 130.b Thallo. 42.b
thalpius 20.b
thasius, siue Thrasius Busiridi immolatus 15.b
thasus, siue Thasius à canibus consumptus 51.a
thaumas 2.a 6.a

theano, & quomodo seipsam interfecerit 43.b
theanus perfidia 43.b
thebæ Hecatompylæ 56.a (4.a
thebæ muris cinctæ ab Amp. & Zeto.
thebæ heptapylæ à Cadmo conditæ. 56.a
thebæ Thebaides à Ioue conditæ. 56.a
thebas expugnatum profecti septem reges qui 18.a
thebanorum reges 19.b
thebarum septem portæ 18.a earumq; nomina eodem
theis 65.a Themis 1.a 2.a
themistagora Danai F. 39.b
themisto 37.b filios occidit 49.b
themistus fabula 2.b 3.a eiusdem interitus 50.b
theoclimenus augur 32.b
theodamas 2.a 5.b
θεοὶ unde sic dicti 151.b
theonoe Thestoris F. 45.a à piratis rapta, Icaro in concubinatum emittur. eod. quomodo patrẽ Thestorem rursus agnouerit. eod.
theonoe uates. 32.b eius castitas. 52.a
theophone 3.a in quem conuersa, et Neptuno compressa 44.a
theopompi locus 128.b
thera 18.a Therbero 42.b
theremachus 11.a.b. 19.a
θερμὸς τροπικὸς 59.a 95.b
theriope 42.a Theriphone. 42.a
thermodoon fl. 8.b Therodamas.
therodanapis 42.a (42.a
theromachus Herculis F. 38.a
thermodoon 1.b Theron 42.a
θέρος græcis quid 136.b & θερμαίνω ibidem
therſander 18.a.b Therſalon 6.b Theſeis Amazon 38.a
theſeus 5.b Aegei F. 40.b Athen. rex 14.b
theſeus Cercyone occiſo, Hippothoo regnum reſtituit 44.a
theſeus è labyrintho ad lucem quomodo uenerit 64.b
theſeus ex Neptuni genere. 44.a Minotauri uictor 13.4.b Pallantem necat 50.b
theſei ad inferos deſcenſus 51.b cum Pirithoo 19, b inde
theſei & Pirithoi amicitia 52.b
theſei forma 54.a
theſei in Cretam profectio 64.b
theſei labores 12.a
theſei mors 65.a
theſeo inſtituti Iſthmiorum ludi. 54.b
theſeo rapta Helena 19.b
theſimenes 18.b theſiphonus 22.b
theſpiades Herculis ff. 38.a
theſprotia regio 74.b
theſſalus Iouis templi in Dodona ſtructor 49.a
thetis 61.b dea aquarum 176.b Oceani uxor 41.a
thetis Peleo nupta. 15.a eiusq; fatum. eod. 23.a
Theſtius 5.b 6.a.b
theſtor à filiabus, quas amiſerat, agnitus 45.a
theſtoris uatis filij 45.a
thiſadie 20.a Thiſiade 23.a
thisbes interitus 50.b
thoas 7.b 20.b 29.a à Chryſe & Oreſte interfectus 29.b
thoas quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
thoas quot occiderit 28.a eiusdem cædes 53.b
thoe 1.b Thoumas 1.b Thous. 42.a
thraſymedes quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
thraſymedes quot occiderit 28.a
thrax Martis F. 37.b
thyenæ 73.b
thyeſtes 21.a rex 30.a
thyeſtes filium ſuum epulatus 51.a
thyeſtis cum filia congreſſus 51.b 21.a
thyeſtis & Atrei ſimultas 53.a
thyeſti illatam ab Atreo iniuriam Aegiſthus ulciſcitur 22.a
tibiæ à Minerua primum efficiæ. 38.b
tibiæ ex aſininis auribus Midæ. 145.b
tigris 1.b 42.a
timemus Herculis f. 48.a
timœtes 22.b timor 1.a
timor quomodo initiũ ſapiẽtiæ. 141.b
tione 2.a Tiphys 5.b 6.b
tireſias uates Theb. 17.b. inde. à Iunone cur oculis priuatus 19.b 32.b
tireſias quomodo in mulierem cõuerſus 19.a
tireſiæ uiſio 136.a
tireſiæ ſeptem ætates, & uaticinandi peritia unde 19.b
tiſamenus rex 30.a
tiſiphone 1.a unde dicta 129.a
titanaide 42.b
titani à Ioue in tartarum detruſi. 36.b
titanes 1.a 68.a qui & quando prognati 159.a
titanomachia 36.a Titareſius. 5.b
tithonus Auroræ maritus 54.a.e. ius forma eod.
titiullitium 149.a
tlepolemus 20.b Herculis F. 38.a
tlepolemus quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
tlepolemi mors 28.a
τόνος qualis circulus 103.b
toxeus 40.b
trapezos oppid 41.a ab Arcade cõditum 56.a
τρεῖρ 162.b
tricarinia ciuitas 115.b 120.b
trieterica ſacra 33.a
tripoas 35.b triope 35.b
triops rex 30.a
triops ſine lauro in Bœotia erigi non poterat 123.a
triptolemus 68.b Cereris alumnus 35.b ab eadem frugũ uſu donatus, & regno 36.a
triptolemus frugum ſationem à Cerere edoctus 56.b 68.b
triptolemo inſidiatus Lynceus 53.a
trite Danai F. 39.b
triton 1.b tritonis 6.b
tritonum greges circa Neptunũ cur picti 174.b
troia à Neptuno & Apolline muro cincta 22.a
ad Troiam qui expugnatum ierint ex Græcis, & quot naues 23.b (119.b
troiani filias Ceto an expoſuerint.
troiani qui quot occiderint 28.a
troianis cur infeſtæ Iuno & Minerua 23.a
troilus 22.a.b eius mors 28.a
tropicus therinos, ſine æſtiualis 59.a & chimerinos, ſiue hyemalis. eod.
tropici unde dicti 59.a
tuba tyrrhenum melos dicta cur 55.b
tubæ inuentor Tyrrhenus 55.b
tubicines cur in funere adhiberi ſoluti. 55.b
tuceta 150.a
tulliæ Ro. in patrem impietas 52.a
tuſci, qui Tyrrheni prius 33.b
tuſciuerſus 1.b
tutuli ſacerdotes 149.a
tyberiani opus 144.b
tydeus 18.a Oenei F. 18.a
tyndareus, eiusq; liberi 19.b
typhõ 1.a fulmine ictus 46.b 76.b
typhonis & Echidnæ filij 36.b Cerberus, & draco Heſperidum 11.a
typhonis immanitas, centum capita, etc. 36.b
typhonis metu dij in beſtias ſeſe uertunt 46.b
typhonis proſapia 2.a
typhoni fulmine icto impoſita Aetnæ 36.b
tyrrhenum mare unde dictum 33.b

tyrrhe-

tyrrhenum melos 55.b
tyrrhenus Herculis F. tubæ inuentor. 55.b
tyrrheni delphini facti 71.b & inter ſidera collocati eodem
tyrrheni pro delphinis 33.b
tyrrheni, qui poſtea Tuſci 33.a
tyrrheni ſymphonia delectati 71.b
tyrrhenorum præda 71.b
tyro Salomonei F. Siſypho compreſſa 16.a 37.b
tyro filios necat 49.b
tyronis in patrem pietas 52.a
tytius fulmine ictus 15.a eiusq; apud inferos pœna eodem

V

VAdatus 151.a Valgia 150.b Varro 148.b 150.a
uarronis locus 117.a
udæus 41.b
uelificij inuentrix Iſis 56.b
uenerantes, pro uenere utentes. 19.a
uenus 1.b à Saturno cur ſic genita dicatur 135.a
uenus Anchiſæ amata 23.a
uenus cur ἀφροδίτη dicta 162.b cur è mari nata 162.b cur Cytherea 163.a φιλότειαι eod.
uenus mutata in piſcem 76.b
uenus ex ouo in Euphratem cœlitus delapſo nata 46.b 47.a
uenus in adulterio à Vulcano deprehenſa 36.a & ob iudiciũ eius Soli infenſa eod. 137.b
uenus potentia maſculum & fœmellam induens 162.b
uenus quomodo depicta apud ueteres 172.a
uenus unde ſic dicta 135.a
ueneris Erycinæ templum 53.b
ueneris ſtella à ſole quantũ abſit. 104.b cur lucifer dicta 80.a
uenuſtare 150.b (59.b
uer in Zodiaco quomodo oſtendatur.
uer quando 59.b
uergiliæ 74.a
uergilius 149.a Vergilij locus. 204.b
ueruina 150.a
uerſius Mercurij F. 40.a
ueſpillones 148.a
ueſta cur γῆ & χθὼν 165.a cur rotunda, & cur ſpicis coronata. eod.
ueſta quomodo olim picta 174.b
ueſtæ inextinguibilis ignis 165.a
ueſta ubi pingi ſolita 174.a
ueſtales uirgines 174.b
uicus ſceleratus Romæ 52.b
uictoria 1.b
uinum cur οἶνος dictum 32.b
uini aqua miſcendi autor 55.b
uini uſus quomodo hominibus à Libero patre traditus 32.b
uirbius ex Hippolyto 51.b
uirgo 75.b ad aſtra quomodo relata 49.a 75.b eius poſitio, ortus & occaſus 100.b 89.b ſtellæ quot 18.a
uirginis ſignum in Zodiaco Erigone & iuſtitia 33.a
uis 1.b
uita humana tripartita 133.b
ὕλαὶ 165.a ultio 1.b
ulyſſes 20.b 31.b à Telegono F. interfectus 32.a
ulyſſes ab Alcinoo humaniter tractatus 31.b. inde
ulyſſes cur Siſyphiuus nonnullis dictus 47.b
ulyſſes Palamedi infeſtus 23.b
ulyſſes quomodo cognitus à ſuis, domum reuerſus 31.b inde
ulyſſes quomodo Achillem inter regias uirgines latitantẽ deprehenderit. 23.b
ulyſſes quomodo ſe de Palamede ultus 26.a
ulyſſes quomodo ſe de procis Penelopes ultus 31.b 32.a
ulyſſes quot nauibus ad Troiam profectus 24.a
ulyſſes quot occiderit 28.a
ulyſſes Sirenibus fatalis 35.b
ulyſſes ſocijs aures cera obturat cõtra Sirenum cantus 31.a
ulyſſes unde ſic dictus 137.b
ulyſſes utim ſe uocat 30.b
ulyſſis ad inferos deſcenſus 51.b
ulyſſis errores 30.a. inde
ulyſſis ex Circe filij 30.b
ulyſſis naufragium ob Cyclopem excæcatum 31.a
ulyſſi ſimulata inſania quomodo à Palamede deprehenſa 23.b
ulyſſi adiudicata Achillis arma. 26.b
ulyſſem præternauigantem cur ſocijs ſpoliarit Scylla 47.a
uoluptuaria uita qualis 134.a
uox quomodo fiat 130.b
uranta canis 42.a
ὑρανίαι unde dictæ 131.a
urbes quæ à quibus conditæ 56.a
urea Neptuni F. 38.a
urſa maior non occidit 61.b
urſa minor cur phœnice dicta. 62.b item plauſtrum 63.a Arctophylax 62.b
urſa, ſiue Septentrio, ἕλιξ Græcis. 41.a 61.b
urſæ maioris parentes 61.a
urſæ maioris ſitus & conſtellatio 81.a item minoris 81.a
urſæ an ſeptentriones 62.a
uulcanus de cœlo præcipitatus 38.b
uulcanus hepheſtius 67.b
uulcanus Iunonis F. 2.a
uulcanus Mineruam comprimere conatus 38.b
uulcanus quomodo pingi ſolitus. 174.b unde ſic dictus 138.b
uulcani fabula 159.b
uulcani filij 37.b
uulcano deprehẽſi in adulterio, Mars & Venus 36.a
uulcanum è luto finxiſſe mulieris effigiem 35.a
uulpes Telmeſia 11.b
uxores quæ ſuos maritos occiderint. 49.b
uxores ſuas qui occiderint 49.a

X

XAnthe Amazon 38.a
Xantippes in patrem pietas 52.a
xantho 1.b Xanthus 11.a 35.b
xanthus Aegypti F. 39.b
xeno dice 22.b Xiphax 46.a
xynius lacus 5.a

Y

YPetaclus 6.a

Z

ZEnodotus 179.b
Zephyrus 1.b 42.a
ζεὺς græcis quid 128.b
zetes 6.a 7.a 8.a
zethus quis 115.a dolichodromo uictor 54.b Iouis ex Antiopa F. 37.a
zethus & Amphiõ perfecti citharœdi 121.b Thebana mœnia citharæ ſono an ſtruxerint 121.b
zethus & Calais unde ſic dicti. 147.b
zetus 3.b. unde dictus 4.a Theb. rex 19.b
zeuxippe 5.b Zminthe inſ. 29.a
zodiacus 38.b cur loxos Græcis. 55.b 58.b 59.a
zodiaci circuli ratio & ſitus 59.b
zona Orionis 97.a
zonæ quæ dictæ 178.a

FINIS.

SERIES CHARTARVM.

α a b c d e f g h i k l m n o p q r s t u x y z A

Omnes terniones, præter α duernionem.

BASILEAE, PER IOANNEM Heruagium, Anno salutis humanæ M.D. XLIX. Mense Martio.

U

Wyb 3.4.

Dor. 10 fos.

XII
1923:
3791